

یادہوہری

منتدی اقرا الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

کولان کولان کیرانہ وہ

۷۰۰ بہرگی سنیہم

کہریم کاکہ

يادەۋەرى

كۆلەن كۆلەن گىرەنەۋە

بەرگى سىنەم
(۱۹۸۰ - ۱۹۸۳)

كەرەم كاكە

ناوهندی ږښنډیری

مهم و زین

-
- ناوی کتیب: کولان کولان کیرانه وه - بهرگی سینه م
 - نویسه: کهریم کاکه
 - نه خشه سازی ناو وه: ناوهندی مهم و زین
 - نه خشه سازی بهرگ: په پوله یوسفی
 - وینه ی بهرگ: عومهر کهریم
 - بابه ت: یاده وهری
 - نوبه تی چاپ: یه که م - ۲۰۲۳
 - تیراژ: ۵۰۰ دانه
 - نرخ: ۸۰۰۰ دینار
-

له بهر توه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره ی سپاردنی (۲۸۰) ی سالی (۲۰۲۳) ی پیدراوه.

سهرجه م مافه کانی هم کتیبه پاریزراوه بق ناوهندی ږښنډیری مهم و زین ©

Memuzin20@gmail.com

پەلکەزىرپىنەى ھاوينە

ھەوگەوش ھەزەت لە پىرچى ئايشە و فاتمەيە، لۇ كىيى دەنەخىشىنى؟
زمانم تىكئالا:

لۇ...

برىا بايى يەك (تۆى دواى لۆيەكە زاخىم تىندادەبوو. ئاى بۆ ئەو چۆرە
زاخە، ئەگەر ھەمبا، دەمگۆ:
تۆ.

دارى برىا كەى بەرى گىرتووه! لە دەستىچو، جا من چىم لە دەست
نەچووه! كەنگىنى لە جىيى خۆى قسەم بۆ ھاتووه؟ ئەو جارە باش ھات، لى
شەرم زمانمى لە گۆ خست و زارمى بەست. تۆش لە جىيى من بايت، لەو
لۆيە پىرت بە زاردا نەدەھات.

نەتدى، تۆ نەتدى، ھى لە من كەس نەيدى. لەو ھاوينە گەرمە، لە ناو
پەلکەزىرپىنەكەى دەستى من، چ پەلکەزىرپىنەى دەركەوت و منى بە چ دەردى
برد! ھەر بەراستى ئەو لەو گەرمای ھاوينە، پەلکەزىرپىنەى پاش بارانى زۆرى
بەھارى بوو. پەلکەزىرپىنەى منى بە تەواوى خستە نىو نىوہ بازنەى خۆيەوہ.
پەلکەزىرپىنەكەى بە دەستى خۆم نەخشاندبووم، شوپنەوارى نەما.

ئەز لە سەر كۆسپەى دەركە، سۆندەى ئاوى بە دەستەوہ، كۆلانم
دەرشاند. لە بن تىرۆژى رۆژى بە رووى ديوارەكە پەلکەزىرپىنەىكى ناسكم
نەخشاندبوو. ئەو ئىشە پىشەى خۆم بوو، منداڵ بووم، ھىشتا گەورەيى
نەفرەتى لىكدى دانەبىبووين، بە سۆندە، بە پرووشەى ئاوى لە بەر ھەتاوى،
لە پىش دەركى بە رووى ديوارى لە چىكردى پەلکەزىرپىنە دەكەوتىنە

پېشېپرکې. به زۆرى من دهمبرده وه، ئه و دهیگۆ:

دهی پرچی ئایشه و فاتمه بنهخشینه.

به دلی وی دهنهخشاند، دهیگۆ:

وهی چهنده جوانه، دهلئی هی ئاسمانتیته.

دهمگۆ:

برق بیگره، لۆ تو.

دهچوو، پرچی تهپ دهبوو، ههستمدهکرد که من له پهلهکه زیترینه که دهچن،

پرچی دهبووه پرچی ئایشه و فاتمه.

دهیگۆ:

سۆندهم ویده، نۆرهی منه.

پهلهکه زیترینهی دهنهخشاند، دهیگۆ:

ها، کووه؟

دهمگۆ:

جوانه، بهلام ناگاته ئی من.

دهیگۆ:

تۆ سۆندهکه چۆن له بهر رۆژی رادهگری؟ ده فیرمکه.

دهمگۆ:

ده برۆ کچن، به من فیرنابی.

رووی سۆندهی له من دهکرد و له ئاوی ههلهکهیشام.

له و چهنده چرکهیهی سه ر ده رگا، چهنده دیمه نیکی مندالیم مندالیی ناو

پهلهکه زیترینه، هاته وه بهر چاو. خوزی له خوزیداران هه ر دوو منداله کهی

ههینی ده بووین، ئیستا بی شه رم پهلهکه زیترینه کهم له مل ده کرد. ئه ها،

گه وره بوون چ بیزاخی و داخیکی بۆ من هینا، ئه وه تا که ویاری پهلهکه زیترینه،

دوای هینده ساله، به زمانی خوی لیم ده پرسى:

پرچ بۆ کى دهنهخشینی؟

که چی من زمانم ده به سترى و هیچم بۆ ناگوترى! دلشیم هه میشه ده کوتى

و له کوتانه.

له دواى كۆچه كەى، ئەوكۆچەى منى بە دەردىك برد ناھىتە گۆتنى. ئەوہ
 يەكەم جار بوو، وا له نزيكەوہ بيبينم و بىتە مالىى مە و قسەم لەگەل بكات.
 واى خودايە، چەند جوان بوو، كار له پەلكەزىرپىنە نەبوو، نە بە مندالى نە
 پيش كۆچەكەى وا جوانم نەديوہ. چما كچ بە بووك بچى، مىرد بكات، جوانتر
 دەبىت! ئەدى بۆنەكەى! ئەوہ چ بۆنىكى له خۆى دابوو؟ پىندەچى ھەر بۆنى
 خۆى بووبى، ئاخىر ئەو كچە لە مندالىيەوہ سەر بە نىرگىز و رىحانە و مېخەك
 و شەبۇق بوو. لە دەمى ئارەقە كردنىش بۆنى خوشى لىدەھات، دەنگوت لە
 كۆلانى قەنەفرى ناو قەيسەرىيەوہ ھاتوہ.

مەستى كردم، چاوم لە بەر تيشكى جوانى ھەلنەدەھات، سەر
 روومەتەكانى دەگەشانەوہ و لە شىوہى ئاوى كەسكوسۆر تيشكيان
 دەدايەوہ، نا، تيشكى رەنگاورەنگ لە شىوہى پەلكەزىرپىنە. تەنھا زمان نا،
 دەست و پيشم تىكھالان. وا تىبگەم لە شىرەزىم تىگەيى، بە بىدەنگى و لە
 شىوہى تاوس چوہ ژوورى. ويستم بە دوايدا بچم، چۆكم شكا، لە سەر
 دەرگا دانىشتم، ئاگام لە سۆندەى ئاوى و نەخشاندنى پەلكەزىرپىنە بىرا،
 كەوتەم سەرگۆنە كردنى خۆم:

دەبوو شتىكم كردبا، دەبوو بەر لە شووكردن ماچىكى خوشەويستيم
 تىگرتبا، دەبوو تىگەيشتبا من چەندم خوشدەوئى، رەنگە ئەويش منى ويستبا...
 بىرمنايەتەوہ، كەى ھەستا و رۆيشت، داخوا منى لەو بارى مەلوولى و
 تىكشكانە دىت، يان نا؟ لەو دىدارەى سەر دەرگای خۆمان، دىدارى ديار
 پەلكەزىرپىنە و ناو پەلكەزىرپىنە ھەر ھىندەم لە يادە، ئەو رستەيەى خوشم
 بىرناچىتەوہ، كە لە دلەوہ گۆتم:

من و ژيانىان نەگوتوہ.

لى بويزيم تىدا نەبوو، ھەر جارەى شتى دەيگىرپامەوہ و بە ژيانى
 دەبەستەمەوہ.

بىرمە ئىوارەكەى لە سەر بانەوہ، كەويارەكەى ھەسەن زىرەكم بە
 شمشال بۇ گوتەوہ، ئەو كەويارەى كە كەويار بە مندالى زۆر ھەزى لىدەكرد
 و منىش زوو زوو بۆم دەژەنى:

که و یاری که و یار، خاس که و یاریکی
 دهم ته و لیو ئال، زولف لول، عه جبه یاریکی
 وه نه وشه م ده چنی مه لۆ به مه لۆ
 خه لکان پتی شاد بوون، نه منیش ره نه چو
 وه نه وشه م ده چنی په نه م دا له گول
 شه و گارم شه کرد، نه گه بیم به دل
 که و یاری که و یار، که و یاره ی خۆمی
 با پیره ی شاخان، که نیره ی چۆمی

روو له مالی که و یار، که و یارم بۆ که و یار ژهند، توند فووم به شمشالدا
 ده کرد، تا گوینی له ئاوازه دلنشینه که ی خۆی بیت و مندالیمانی جوان
 وه بیربیره وه، وینه ی جاری گۆرین، له سه ر ئاوازه ی که و یاری که و یار، بینه
 کۆلانی به ره وتی و که و به له نه ولار.

ئه و شه وه هر خۆم ده زانم چ شه و یکی پر له نه ندیشه و ئاریشه ی دل
 بو، نه مزانی چۆنم کرده وه.

وا تبه گه م ئه و شه وه بوو یان شه وی دواپی، خولیای سه ر زێ که وته
 سه رم. نامه یه کی چه ند دیریم نووسی و سبه ی زوو هه یبه م لیکرد و چووم.
 تا گه یشتیم، بیرم له پاش خۆم ده کرده وه، داخوا چ ده بی، چ رووده دا،
 ده مبیننه وه یان نا، گریان و ئه و شتانه.

هه وکه وا له سه ر پردی ئاسکی که له کم، روو له خوارێ له نێوان دوو
 مه له وان راوه ستاوم، یه کیان ده پرسی:

بۆچی به جلکه وه خۆ هه لده دینه ناو زێ؟

باگۆم نه دایه وه، ئه وان خۆیان هه لدا، که وته بن زێ و دوا ی تاوێ سه ر
 ئاو که وته وه و به باسکه مه له گه یشتنه وه که نار، له به ر خۆمه وه گوتم:
 من ئیدی به که نار ناکه ومه وه.

وا له لیوارم، لیواری دوا هه ناسه کانی ژیان، ده ستم له دنیا شووشت،

ئەو ھەشەم بېردىتەو، رووم لە ئاسمان کرد و گوتم:
خودايە، ئەگەر ئەو دنیا ھەيە؟ بمبە بە ھەشت، لەو ئێو کچەم پېنبەخشە
کەوا لە پېناوی وی خۆم بە زىدا دا.

ئەگەر لە کونیکەو چاوتان لیدەبوو، دەتاندی کوو کووی پېم بلند دەکرد
و دامدەنايەو، بە دەنگی بلند بە خۆم دەگوت:

دەى نەویرۆک، ئەدى ئەو رینە دوورەت بۆچی بېرى، بۆ پياسە ھاتی؟!
لەگەل خۆم کەوتەمە مشتومر و کیشمە کیشیکى توند، لەنێوان مردن و
ژیان کامیان؟

بېرمىتەو، کتیبە کەم بېرکەوتەو، ئەو ھى دوو سى رۆژى بوو دەستم بە
خویندەو ھى کردبوو، دوا رستەى سەر پردى ئاسکى کەلەکم کە بۆ خۆم
گوتەو، ئیستاش بە ئاوازەى خۆیەو لە گویمە:
با کتیبە کە تەواو بکەم، ھەینى دیمەو ئیرە.

بە ھەلەداوان خۆم گەياندە گەراج و تا گەیشتمەو ھەلە، بېرم لای نامەکە
بوو، لە بن لیوانەو نزام دەخویند، کەس نەبیبینبیت. کەس ھەستى بە شتى
نەکردبیت. گەیشتمەو ھۆدەکەى خۆم، ئاھم ھاتەو ھەر و بە ھەناسە ھەکی
سەررېژ لە ئاسوودەى:

ئوخەیش، لە شوینى خۆیەتى.

لە دیوى ژۆرى لە لای سەرى بە کەتیرە بە دەرگامەو نووساندبوو.

دەستوبرد دراندم و سووتاندم.

ئەو نازانم نیازى یەکەم یان دووھم بوو، نیازى خۆکوشتن، نیازى
خۆکوشتم مەبەستە. ئیدى چەندان جار ھەولى لەو شێوھم داو، بەلام
سەرىنەگرتووە و ھەموو جارێ بەو دەردە چوو. ھەر جارەى شتى
پەژىوانى دەکردمەو، تۆ بلى ھەر جارەى بەھانە یەکت دۆزیو تەو! ئا،
رەنگى بەھانە بووبى!

بۆی ئەو ھەنەن بکەو نە کۆلان کۆلانەو، سەرى ئێو ھى پى بېشیتەم.
لەبېرمى، نیازى خۆ کوشتن لەگەل ھات و وازى لیم نەھیتا.
زۆر کەرەت ھەندى گرتە و گۆتەى سینه ما نیازى خۆکوشتیان لە دلم

زیندوو دهکردهوه، زاخم ده‌دایه بهر خوځم و ده‌گه‌یستمه سهر لښواری کرده،
هر سینه‌ما په‌ژیوانی ده‌کرده‌وه، به‌هانه‌ی یو ده‌دیده‌وه. سینه‌ما یو وام لښ
ده‌کات! وا چاکه واز له‌و نیاز و به‌هانه و په‌ژیوانبوونه‌وانه به‌ینم و شتی له
جوانی و ئه‌وینی سینه‌ما بگټړمه‌وه.

ئەوينى سىنەما

بى سىنەما ھەلمنەدەكرد، ۋەك چۆن ھەمەشىت بى ئاسن و پاسن ھەلىنەدەكرد، ەمۇ جەليل بى رادىئو، ھەمەد مەستان بى بادە، ئەنۇ بى دارلاستىق، دايكم بى قەيسەرى، باپىرم بى داپىرم و جفاره و تەپوار، كۆترىاز بى كۆتر و بالدار، ئەويندار بى دۆست و يار، من بى كەويار، بى سىنەما، بى سىنەما ھەلمنەدەكرد. ئەز لە زوۋەۋە، لە مندالىيەۋە ھەر ئەۋەتا سىنەما و دەرئى سىنەمام لىكدى جودادەكردەۋە، بوومە ھۆگرى سىنەما. ناۋە ناۋە نەچۋوبام، بە زگم دەدا، سەردەھىتم و دەبەم بۆچى بەو شىۋە شىتتى سىنەما بووم، تىناگەم.

تۆ بلىتى بە ھۆى بابمەۋە بوۋى؟ بىرمە دوايوەى بلىتى برى، گوتى:
ۋا دەچىنە ژۋرى، لەۋى ھەرچىت دى، بزانە بە قەستىيە و بە راستى
تىمەگە، ئەگەر شتى ناخۇشت دى، مەترسە و خەمى لى مەخۇ، ئەگەر شتى
خۇشت دى، پىتى دلخۇش ببە و چەپلەى لۆ لىدە.
بابم لە ئەزمونەۋە قسەى دەكرد، كاتى خۇى كە يەكەم جار بوو سىنەما
بىنى، كەمى ترسابوو، ئەو بەر لە تەلەفۇزىۋن سىنەماى دىبوو.

زۆر جار دەيگۇ:

ھەزار تەلەفۇزىۋن ناگاتە يەك سىنەما.

تۆ بلىتى شەيدابوۋنى من بۆ سىنەما، پتوھندى بە پىرى سوارچاكانى
باپىرمەۋە نەبى؟

بە دوورى مەبىنە، ئاخىر ئەۋ جارەى لەگەل ۋى چوومە سىنەما، دواتر
ھەند جوان جوانى سىنەماى پىشانەدەپەۋە، مەگەر جوانى گۆلى كۆسارانى
نەنكم، يان بەھارى تەپۋارى ۋا ھىنايىتەۋە ناۋ قسە و باسان، زۆر جار
دەيگۇ:

حەیف و مخابن، مندالی و گەنجیم بێ سینهما بە سەربرد، نەبوو، هەینی
سینهما نەبوو.

باپیرم بە پیری سینهمای دیبوو، تەمەنی حەفتای ئاودیوکردبوو، بۆ هەشتا
دەچوو. ئەو جارەی منیشی برده سینهمای حەمرا، بێ منەت تەمەنی سەدهینی
دەبوو، بیرمە دەیکۆ:

لەشت ساغ بێ و بیستن و دیتنت کز نەبێ، هی ئەوێهە حەفتەی کەرەتێ
دوو بچیه سینهما.

بابیشم بە گەورەیی سینهمای دی، بە قسەی خۆی بێ، بیست و شتی
بوو.

بەلام من بە گچکەیی چووم، ئەو سالە ی بۆ یەکم جار لە گەڵ بابم چووم،
چار پینج سالان دەبووم، ئەویش لە چلی تێپەراندا بوو.
هەر دەمی بابم و باپیرمی ناو سینهمام بێردەکەوتەو، پتر متووی سینهما
دەبووم.

دووریش نیه هۆگری من بۆ سینهما بە هۆی جیاوازی هەردوو دنیاکەو
بووبیت، دنیای ناو سینهما و دنیای دەرئ، هی خۆمان. ئاخر سینهما هەر لەو
ساتەی گۆپەکان بە دوا یە کدا دەکوژانەو، دەکەوتیه دنیا یەکەو، لە دیدی
منەو ئێره و ئەوسەری دنیا، جیا لە دنیای خۆمان. دنیای ئەوئ خۆر و
مانگ و رۆژ و شەویشی وەک هی خۆمان نەبوو.

تۆ بلیتی کەویاریش دەستی لەو ئەوینە نەبێ! ئەوینی من بۆ سینهما، بۆ نا!
ئەگەر کاولیان نەکردبێ، من ئیستاش جێیهکەی وی دەناسمەو، هەر جاری
چووبیتمه سینهما سیروان، تا جێیهکەی ئەو هەبووبیت، لە چ جێ
دانەنیشتوم، لەو سەری لە لای پشتهو بوو. هەر وەکوو هەوکه بێ، وا
جوانم لە یاده، زۆر مندال بووین، مالی وان لەمیژ نەبوو هاتبوو گەردەکی.
بیرم نیه کێ بوو، هەردووکمانی برده سینهما، ئەو جاری یەکەمی بوو، تا
گەیشتی نه ژۆری و گۆپ کوژایهوه، سەد پرسیاری لێ کردم:

سینهما کوو؟ کەسەکانی ناوی گەورەن یان گچکە؟ دەنگیان بەرزە یان

نزم؟

ئەمىنىش لە ۋەلامدانەۋە زۆرم دەخستە سەرى.

لە تەنىشت يەكتر دانىشتبوين و بە دەم گولەبەرۆژە قرتانەۋە، تىكەلى
فيلمەكە بووين، حەيفم دى ئەۋە يەكەم جار و دوا جار بوو، پىكەۋە بچىنە
سىنەما.

هەينى سەردەمى مندالىي مە، كەس نەبوو حەزەكات لە سىنەما، ژن و
پىاۋ، ورد و درشت، دەۋلەمەند و گەدا، بە كەپولال و دەرۆزەكەر و
شىتتیشەۋە.

هەندى گرتە و گۆتەي ناو سىنەمام بىرەكەوتەۋە:

ەمۆ جەليل، پىاۋەكەي ناو دەلالخانە، ئەۋەي لە خەيش رادىق يان
دەنگرى بە بن گويە بوو، بە دەنگرەۋە لە تەنىشتە من دانىشتبوو، دەنگى
دابوۋە پاشاي تەنبورەي، گوينى دابوۋە يار يار گەورەي. گلۆپ كۆزايەۋە،
شاشە رووناكبۆۋە، فيلم دەستپىكرد، ئەو لە گوينى خۆي نەكرەۋە، بەلام
كزى كرد، چاۋيشى لە شاشە برى. هەينى ھەر ەمۆ جەليل نا، زۆر كەس لە
جفارە پىستەر بە رادىيان گرتبوو، ھەبوو لە كاتى دەنگوباس، بە ديار
تەلفزىۋنەۋە دادەنىشت، بەلام رادىۋى دەكرەۋە، چاۋ بۆ تەلفزىۋن و گوي
بۆ رادىق.

سىنەما ھىند بەكىش و دلكىش بوو، لە ھەلىك ھەمە شىتى بە كۆلى ئاسن
و پاسنەۋە راكىشا و بۆ تاۋى بە ديار فىلمىكەۋە دانىشت. ئەو شىتە ئەگەر بە
پىلاۋەۋە لە ناو مزگەفتى بچوبايەتە جىنى نويزى مەلاش، كەس پىشى
پىنەدەگرت، خەلك ۋەك فرىشتەيى، بوونەۋەرىكى ئاسمانى لىيان دەپوانى.

ۋا تىبگەم لە سىنەما ھەمرا بوو، بەر لە كۆزائەۋەي گلۆپ بە ژۆرى
كەوت، ئەو خەلكە يەكەي لە بەرى ھەستانەۋە و كەوتتە چەپلە كوتان، بەكرى
و ھىتور ھىتور ھات ھات لە ناۋەراستى لە تەنىشت كورسىي لەو گۆرە
دانىشت. چەندى ھەوليان لەگەل دا، بىتە سەر كورسى، گويى بە كەس نەدا.
گلۆپ كۆزايەۋە، دواي تاۋى ھەستايەۋە، لايتيان بۆ لىدا، ديار بوو، چاۋى
باش نەيدەدى، ويستيان دەستى بگرن، نەپىشت. فىلميان برى و گلۆپيان
پىكرەۋە، تا لە دەرگا نەچوۋە دەرەي، گلۆپ نەكۆزايەۋە. ھەينى شار بە

مزگهفت و سینه ماوه بهو شیوه ریژی شیت، همه شیتی خوی دهگرت.
 هه بوو کۆتریشی دههینایه ناو سینه ما، نازانم له کوئی خوی دهیشاردوه
 و ده رگاوان نهیده دی، ئەوجا کۆتری ناو سینه ما بهزمیشی دهنایه وه، جار
 هه بووه شهپیشی لیکه وتۆته وه، من شهپیکی ئەنۆی گه پره کیم له نزیکه وه دی.
 بهر له وهی زهنگی ده رگا داخستن لیدری و گلۆپ بکوژیته وه، له و
 سه ره وه کۆترئ هه لدر، کۆتر له بن ساپتهی هۆلی سینه ما دهتگۆ پانکيه به
 ده وری خۆیدا ده سووپیته وه. ئەنۆ که له پیتشه من دانیشتبوو، دارلاستیقی
 ده رهینا به یه کهم بهرد کۆتری سهراوسه رهینا خوارئ، کوپئ به دهنگیکی
 زیقن:

ئوه چه سه گبابی ئەو بهردهی هاویشت؟
 ئەنۆ له جینی خوی هه ستایه وه و به دهنگیک که دهنگیدا وه:
 ئوه چه قوونده ری بوو ئەو کۆتره ی هه لدر؟ با خوی ده رخوا.
 دوو سینه ک بۆی هاتن، دهستی یه کیانی گرت و بایدا، هاواری گهیشته
 سه ر جاده. مستیکی له سینگ یه کیان دا، له شیوه ی گا بۆراندی، ئیدی
 هه لاتن. ئەوانه ی له نزیکه وه بوون و شه پره کیان دی، دیار بوو ئەنۆیان
 ده ناسی، به یه که دهنگ:

بژی ئەنۆ قه یسی، بژی شه ریفه ده.
 ئەنۆ له به هیزی و نازایی (قه یسی) یه که ی له عه دنان قه یسیه وه پینر ابوو.
 شه ریفه ده ش که سایه تیه کی قه له وی ناو فیلمان بوو، به مستی بیست که سی
 به سه ر یه کدا به رده داوه.

فیلم ده ستیپ کړدبوو، که سی به کوته کوت و له بن تیشکی لایتیکی کز، له
 تاریکی له ته نیشتم دانیشت، به دیار فیلمه وه ناوه شووشه یه کی له
 به رکی ده رده هینا و نه رم سه ری ده کړده وه و فریکی لیدده و خیرا
 دایده خسته وه و ده یخسته وه گیرفانی، بۆنکی ناخوشی ده پۆاند. ده لیتی ئەو
 پیاوه ده ناسم، هه وه، مه سته که ی گه پره کی خۆمانه، همه ده سته، شه رمم
 لیتی کرد و خۆم لیتی ناشکرا نه کرد، بهر له هه لبوونه وه ی گلۆپ جیتی خۆم
 گۆپی.

له فیلمیکی گریانوای، کوپږی هه بوو وهک من چاره پړهش و دلشکاو، هاته
سه ری خوئی بکوژی، به لام تیدا مابوو چ که ره سته یه کی خو کوشتن
هه لږیږی، خو هه لدانه ناو زی، خو هاویشته بن ترومبیل، له سه ر ته لاری
به رزه وه خو فیدان، خو به پانکه وه کردن، دهرمان خواردن، بیرمه له گهل
فیلمه که تیکهل بوو بووم و هه ستمده کرد من کوپه که م.

نازانم کوپه که ی ناو سینه ما گه یشته چ ناکامی، به جیمه یشت، من لای
خومه وه چه کم هه لږارد، له گز په یداکردنی ده مانچه یه ک و چو نیه تی
سوارکردنی بووم، کوپه که م بیرکه وته وه، له بهر خومه وه گوتم:

وا باشه فیلمه که ببینمه وه بزاتم کوپه چی به سه ر هات، هه ینی منیش،
که ره سته ی کوشتنی خوم هه لده بژیرم، تا فیلمه که م دیته وه، له کوشتن
په ژوانبوومه وه.

با له سینه ما گه یریم، بنی نایه، نیستا سه ری له میرپیداوان دده م.

میرپیداوان و دهوروبه‌ری

ناونانه‌که هی شاتکه شینته، له سهر زاریشی گه‌له‌ک خوش دهات، کهس نه‌یده‌توانی وه‌کی وی گوی بکات. وشه‌که‌ی زاری شاتکه به چ رینووسی‌کیش نانووسریت‌ه‌وه، بویه‌ناچارم به شینوه‌ی سهر زاری گه‌په‌کی بینووسمه‌وه. ئه‌و گه‌په‌که مه‌گه‌ر میری بزانی مائی چ‌ه‌ند جوړه ئاده‌مزادی هاتوتی. میرپیداوان، له دوو لاهه به‌لاش‌اوه دهوری داوه، له خواری‌ه‌وه له پشت خانووه‌که‌ی هسه‌ن عه‌لییه‌وه ده‌ستپیده‌کات و ئاوباره‌که‌ی هسه‌ناغاش که‌وتوته سهره کولانیکیه‌وه. له‌ولاشه‌وه له که‌ندی گلکه‌ندی نزیکه‌دیت‌ه‌وه. دهوری دینویش له ناوه‌راستی گه‌په‌که، ئه‌و دپوه ده‌لیم که کاتی خوی پیسو له پیش چاوی من پالی به که‌ریکه‌وه نا و خستیه ناو ده‌ویه‌وه.

میرپیداوان تازه‌یه، له تمه‌نی به‌ردکشانی منه، له یه‌که‌مین به‌ردی بناخه‌دانانی گه‌په‌ک ئه‌ز له‌گه‌ل بوومه، کریکاریکی مندالکار بووم، له‌گه‌ل ئه‌کره‌م برنوش ئه‌و پیاوه‌ی تیچاویکی ههر له بانیه‌کانی که‌سنه‌زان و چپای سه‌فینی بوو، چ‌ه‌ندی ده‌یکرد له‌گه‌ل ریخاندنی شوړش و سهرشوړپی ناو شار رانه‌دهات. له‌گه‌ل ئه‌و برنویه بناخه‌ی میرپیداوانمان لیده‌دا، ئه‌و دووده‌و له ده‌ست و من خاکه‌ناس، جاروباریش ده‌مانگورپه‌وه و فیزیده‌کردم، به شینویه‌که دووده‌و بوه‌شینم، تا زوو ماندوو نه‌م. بیرمه برنؤ ده‌یگوت: ئه‌و خانووانه زور گه‌ورهن، داخوا حوکمه‌ت ده‌یانداته چ تهره‌س و تهره‌س‌بایک!

وابوو، خانووه‌کان گه‌وره‌بوون، به قه‌د چوار پننج خانووی به‌لاش‌اوه گه‌وره‌تریش. له هه‌ل‌سانی گه‌په‌کی میرپیداوان تو بلی (ئهمین عامان) روژانه‌یه‌کی باشم وهرده‌گرت، هه‌نده‌ک روژان له دوا‌ی ده‌سته‌ل‌گرتنی له‌مام

برنۆ دادەبەرام، بە جلکی کار و چلک و ئارەقەوێ رووم دەکردە ناوشار،
 یەکێی ھەمرا خۆت بگرە ھاتم، بە یەک دوو بابۆلەیی چەورەو، بە دیار
 فیلمەوێ دادەنیشتم. درەنگ، زۆر درەنگ دەگەرپامەوێ مائێ، ئێو ھاوینە نانم
 کەوتبووێ روئێ، دەوی دیو لێی تیکنەدابام، پارەیکێ باشم پەیدادەکرد و لە
 تیزی و بە تیزی دەچووێ سێنەما و بە دلی خۆم کتیبانم دەکەری، نەبەیتشت،
 دەوی دیو نەبەیتشت، بزانی کۆو بوو:

دەبوو زووتر بلیتم، لەوێ ھەمیشە ترسی دەوی دیووم لە دل بوو، ئێو
 روژانەیی کارمان دەکەوتە دەورووبەری دەوی وی، بە ترسەو پێم ھەلدەگرت
 و دادەنا، دەترسام لەھیکرا دەوی بکاتەوێ و قووتم بدات، راستە
 پریانکردبووێ و شوینەواری نەمابوو، بەلام دلێ من وای نەدەگو، باوەرم
 نەدەھات پربووینتەو، پیمابوو ئەگەر قەلات ھەلگرت و ھەمووی روکەیتە
 زاریو، پریانیتەو، دەزانی چەند قوول بوو، وەک دەیانگوت:

بنی لە دەریایە. ،

ئێ، روژەک لەوێ بەرەبەری دەستبەردانی، لە دەمی بەردکیشانی، بە سەر
 مقەباھەکی گەرەدا رویشتم، مقەبا کون بوو، پێم روچوو، تا چۆک چوو،
 زراوم چوو، ھاوارمکرد، گەیشتنە سەرم، قیتیان کردمەوێ و پێ ھاتەوێ و تیز
 پێمیکەنین، نەزمانی قورتی بن مقەباکە چی بوو، بەلام من بە شوینەواری
 زاری دیوێ تیکەیشتم، ئیدی کەس منی لەوێ نەدیتەوێ و ئێو ھاوینە وازم لە
 کرێکاری ھینا.

با درێژەیی نەدەمن، میرپیداوان بۆتە گەرەکی ئەگەر کوو دەنا ھەموو
 لایدەن و شار نایانناسیت، خەلکی ئێوێ بە عارەبی و کوردی دەئاخفێ،
 تورکمانیش دەبیستی، میرپیداوان لە خێر گەرەکەکانی شار جوانتر و پاکزاتر،
 ئیمەمانان مەگەر لە خەوئێ، دەنا جیتی ئاوامان نەدیتوو، ناوەکەیی بە
 خۆوێ، میرپیداوان.

میرپیداوان بێوێ تانۆککراییت، تەلبەندکراییت، گەرەکیکی داخراو، لە
 دوورەوێ دیارە کۆلانەکانی بێ مندالێ، ژنان لە سەر کۆسپەیی پێش دەرگا
 دانانیشن. مندالی گەرەکەکانی بەلاشاوێ و سەیداوێ و گلکەند بۆ شت

فرۆشتىش رىيان بەو گەرەكە نەكەوتووه، باوەرناكەم كۆنەكرىش ئەو كۆلاناى دىتبى.

گەلەك جاران دەهاته سەرم، مل لىتىم و كۆلان كۆلانى ميرپىداوان بگەپىم و جى جى جىدەستى خۆم بىينمەوه، بە جى دەوى دىو بگەومەوه و بزانم چى بە سەرھاتووه، نەدەویرام، لە چاوى زەقى پۇلىس و ئەمن و وەلەكە عارەب دەترسام، بە قسەى حمەد مەستان بىت:

ميرپىداوان ئەگەر كوو وەرنا مائە عارەبى تىدانى، بەلام كەمى وا ھەيە لای شەرم و كەم نەبى، بە كوردى قسان بكات، پىتەنەوہ ديارە عارەبىيەكەيان دووكلەى دەكات.

دوورنىە قسەى مەستان راست بىت، دواترئ لەوئى مندالێكم دى كوردى نەدەزانى، دايك و بابىشى كوردبوون، دايكى عەرەبىيەكەى لە ھى من خراپتر بوو.

ئەز گەلەك خەفەتم لەو گەرەكە دەخوارد، تۆ وەرە بە دەستى خۆت ھەلىينى، نەویرى بە دلى خۆت پىاسەيەك بە كۆلانە پى داروبارەكانىدا بگەيت. وا تىبگەم ھەر لەو سەرەبەندەش بابم بە زمانى بە رۆژى بناخەى ئەو تەلارە بلىندەى لىدەدا كە بووہ جىي ھەندىك لەو سەر زلانى گەرەكى ميرپىداوان، لەوئى وەك دەمانبىست لە پىشتى مێزئ خەوہنووچكەيان دەبردەوہ، گوايە ياساى ئۆتۆنۆمى دادەنن و تاوتوینى دەكەن، بابىشم نەدەویرا نزىكى ئەوئ بگەوێتەوہ.

دەى، واز لەوہ بھێنە، بابم چى كردووه و من چى، ئەوہى چوو چوو. ھەوكە دەمەوئ يەك دوو سەربردەى سەرە كۆلانى ميرپىداوان بگىرمەوہ، ئەنگۆ لە من باشتر دەزانن رەوشى ھەينى شار كووكووبى بوو، فەران فەران، كوشتوبەرىن، گەيشتە ئەتكردن و گوئ بپىنىش. لەو سالانە پىشمەرگە ناوہ ناوہ دادەبەزىنە ناو شار و دەستى خۆيان دەوہشانند و بۆى دەردەچوون، قسەى من لەو سالانەيە:

بەرەبەرى رۆژئاوابوونە، سىنەرى قەلاتى، بە دىوى رۆژھەلاتى بە سەر بەشىكى شاردا كشاوہ، من لە كىندەرېم؟ بە تەنىشت ميرپىداواندا جادە و

جاده هه‌لده‌کشیم، ماویه‌تی بگه‌مه یه‌که‌مین ریزه‌ مالی به‌لاشاهه، ریزه‌ مالی روو له‌ قه‌لاتی، ببینه‌ چ قه‌وما:

له‌ سه‌ر تخووبی به‌لاشاهه و میرپیداوان، ریک له‌ سه‌ره‌ کۆلانه‌ی که‌ چهند جاری شاکر فه‌تاحم ده‌دیت لێیه‌وه‌ ده‌هاته‌ ده‌ری، له‌وێ له‌ هیکه‌وه‌، نازانم له‌ کوینه‌ په‌یداوون، دوو چه‌کدار خویان له‌چک دابوو، تفه‌نگیان له‌ ترومبیلکه‌ راکیشا، شوڤیریان دایه‌ به‌ر قۆنداغان و هه‌لیاندایه‌ جاده‌، باژۆ، ترومبیل له‌ گولله‌ تیزتر رۆی. من ترسام و پیم هه‌لینا، به‌ر له‌وه‌ی له‌ کابرای له‌ سه‌ر زه‌وی که‌وتوو بزر بم، ئاورمدایه‌وه‌، دیتم هه‌ستایه‌وه‌، ده‌مانچه‌ی هه‌لکیشا و ئاسمانی دایه‌ به‌ر فیشه‌کان، من هه‌لاتم و له‌ میرپیداوان بووه‌ ته‌قه‌وۆر.

دوو سی کۆلان سه‌رتتر، له‌ نزیک باخچه‌ی ساوایان، ترومبیلی رفینراوم دیته‌وه‌، له‌ پێشم هیواشی کرده‌وه‌، به‌ ده‌نگ شوڤیری تازهم ناسیه‌وه‌:
+ وه‌ره‌، سواریه‌ تا مالی.

- نا، ئه‌نگۆ زوو خۆ ده‌ربازکه‌ن.

له‌ سه‌ره‌ کۆلانی مالی که‌ویار، له‌ بن دارتیلی یاد تووشیان بوومه‌وه‌، وا له‌ ترومبیلکی دی به‌نزین به‌تالده‌که‌ن. نه‌گه‌یشتبومه‌وه‌ مالی، پێیان پێوه‌نا و ریی باداوهران گرت، ئه‌و کوپه‌ی که‌ شایه‌ک به‌ ناوه‌که‌یه‌وه‌ بوو، له‌گه‌ل براده‌ره‌که‌ی به‌و ئیواره‌یه‌ بالیان گرت و نه‌زمانی له‌ کوێ نیشته‌وه‌.

ئه‌و شه‌وه‌ دلم زۆر خۆش بوو، لیتان ناشارمه‌وه‌ چه‌زمده‌کرد هه‌ر ترومبیل نا، قل قل پیاوه‌کانی گه‌په‌کی میرپیداوان به‌ شاکر فه‌تاحیشه‌وه‌ بریفین. ئه‌و شاکر فه‌تاحه‌ نووسه‌ره‌ ناوداره‌که‌یه‌، دواتر له‌ خۆی و له‌ میرپیداوان و له‌ دنیا توپه‌ ده‌بیت و سه‌ری هه‌ندێ له‌ و قسانه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ سالانیکه‌ له‌ دلی په‌نگیان خواردوته‌وه‌، هه‌ر له‌وێ قۆلبه‌ستی ده‌که‌ن و که‌س به‌ زیندوویتی نه‌دیته‌وه‌.

سه‌ره‌اته‌کی دی، ئه‌وه‌یان له‌ جاده‌که‌ی ئه‌ودیوه‌، دینوی که‌ندی گه‌په‌کی گلکه‌ندی، نزیک ئه‌و ته‌لاره‌ی بۆ منداڵانی میرپیداوان هه‌لنرابوو، به‌لام کۆلیژی ئه‌ده‌بیاتی هاتی. له‌وێ، به‌رانبه‌ری ئه‌و کۆلانه‌ی ده‌گه‌یشته‌وه‌ پێش مالی

شەكرائى، قەوما، خراپىش قەوما، سەرچىخ نەچووبم ئەو قەومانەش دەمەدەمى ئىتوارە بوو، دىناش ھەورولئىل بوو، زەھى تەپ بوو، بارانىش دەپپرووشاند، ئەرى كئ و كئ بووين؟

ئا، فازىل رىخانە و جەبارى داربەست و رەقىب و من و يەك دووانىكى دى، نازانم لە بازارى، لە كوئ دەھاتىنەوہ. ھەر ھىندەمان زانى لە ترومبىلىكى گچكەوہ بەرازىلىيە چىيە، ئەوہى ھەندىك عارەبى ھەولتەرى ناويان لىناپو (دەبابە مال ئەكراد)، لە پىچكردنەوہ يەك دابەزىن و غىرپىرپ... ترومبىلىكى بلىنديان دا بەر دەستەرىژان، جىي ساغيان نەھىشت، كرديانە سەرەند و بىژىنگ، لە وان كەس دەستى نەكردەوہ.

بە سەرى ھەردووكمان كووى دەلئىم ئەوھايە، پىوھنانى پىوہ نىيە، دەبابەى كوردان جادە و جادە بەرەو سەرى، بەرەو بەلاشاوہ پىي پىوھنا، ئىمەش رووہو كەندى قووچاندمان، نازانم كىھان بوو گۆتى: كورە، ھەلئىن، بە مى ئىمەدا دى.

كەند و كەند ھەلئى، پىيەكمەن كەردە سى پى، لىكدى دابراين. شەو فازىل رىخانەم دىتەوہ، ئەوانى دىش روژى دوايى، ئەو شەو شەوئىك بوو لە شەوہ خۆشەكان. پىيلىدەنئىم ھەينى من نازانم بۆچى ھەزمدەكرد ھەرچى بەلاى دىنايە بەسەر مىرپىداواندا بى، ھەستمدەكرد، ئەومالانە مالى منيان داگىركردوہ و بەشى من دەخۆن .

سەرم پىرە لە سەرھاتى گەرەكى مىرپىداوان، بەلام با لە كۆلان كۆلانئى بگەمە سالانى كۆلىژى ئەدەبىيات و كەمىك ترسم لەو گەرەكە بىشكى، ھەينى سەربردەى كۆن و تازە لىكدى گرەدەدەمەوہ. ھەوگە سەرىك لە بازار و چاخانەى عەبۇ دەدەم و پاشان بىرەدا دەگەرپىمەوہ.

لە عەبۇی رۆژنامەو

بیرمناپەتەو کئ بوو، ناوی لە عەبۇ نابوو رۆژنامە، عەبۇ رۆژنامەپەکی ئازادی ھەرزانە، بایپەکە یەک چایە، یان ماستاویک و ئاویشی لە سەر وەردەگریەو. رۆژنامەپە عەبۇ، ھەوایی گەپەک گەپەک، کۆلان کۆلانی شارێ تێدایە، ھەوایی گوند و شارەکانی دیش، ھەوایی دنیاشی لە ناو دایە. عەبۇ رۆژنامەپەکە بۇ بیئا و نابینایان، گویت چەندئ سووکتربئ، پتر ھەوایی دەبیستی.

عەبۇ رۆژنامەپەکی بلیم چەند لاپەپەییە، بۇ زانینی ئەو ناچارین بچین میزەکانی عەبۇ بژمیرین، ھەر میزیکێ لاپەپەییەکە، رەنگە پتریش بی، ھەر میزە لاپەپەییەک جۆرە ھەواییک: سیاسی، ئەدەبی، ھونەری، وەرزشی، پیشەگەری، میبازی...

ھەندئ رۆژیش ھەوایی ھاوبەش ھەپە و ھەموو میزەکان دەگریتەو، بە ھەندئ گۆران و دارشتنەوێ نوێ چەند پات دەبیتەو. ھەوایی ھەپە لە چای شیرن شیرنتر، ھەواییش ھەپە تالتر لە چارە ئو بیزیە سۆرانەپە جاروبار سەری بە ژۆریدا دادەگرن.

رۆژ ھەپە بەر لە سلاو لە عەبۇ، دەزانم ھەوایی ھاوبەش چپە، دەزانم ھەر لە میزێ شەترەنج و دامە و دۆمینەو تا دەگاتەو میزێ وینە و شیعر، باس و خواس چپە، ئەوێ لە کتێبخانەپە خۆمالییەو، لە بن دیواری یانەپە فەرمانبەرەو، تیگەپشتم سەردێری ھەواییکانی رۆژنامەپە عەبۇ چپە.

ئەو ھەوایی خەلک کەپەسیسەپان کردو، وای تیگەپشتم (کێشکەپ کوراپە و دەوریان داو، ئەو کێشکەپەت لی نەپیتە پرسپار، ھەپەپە خەلک دەوری مەنچەلی پێ کێشکەپان دەدا و کێشکەفرقش پێرانەدەگەپشت بەرپیان

بکات. بۆۋەي پېتىكەۋىن لەۋ شارە چەند كېتىشكە و رەشۆلە خوراۋە، دەبىي لە سەلىم قاقا بېرسىن، ئەۋ قاقايەي ھەرچى رەشۋىرەي ئاسمانى بو، بۆ ناو تۈر و داۋى ۋى رىزيان بەستبو، كۆلانى تەعجىلىش مەنجل مەنجل، مەنجلەي زنجىردار دەيكولاندن.

ئى، چۈمە پىش، كېتىشكە نەبو، كاخەز دەرچۈۋ. دوو پەرە كاخەز بە تەنىشت يەكەۋە بە دىۋارەۋە، يەكيان بە كوردى، ئەۋى دى بە عارەبى، رىك بە ۋىنەي ۋىنەي ئەۋ كورد و عارەبەي بە دار و دىۋارەۋە دىتبوۋمن. دوورم، باش بۆم ناخوئىندىرەۋە، رى نىيە بجمە پىشنى، پىۋىكى بەتەمەن لە پىشتەۋە دەلن:

كاكى برا، كەسىك بە دەنگى بلند بۆھەموۋان بخوئىنەۋە. كۆرىك بە دەنگىكى لە قاز تىژتر كوردىيەكەي خوئىندەۋە، ئەۋەي لەۋ دەنگە قازىۋە بىستم، ئەگەر لە دىرىك كورتى بكمەۋە، ئەۋەيە: ناپاكى لە شۆرش و مىرى نىشتىمانى كرد و چۈۋە رىزى تاقى خۆفروش و نۆكەرانى بىگانە...

ئەۋ دژە مىرىيە كىيە؟ نازانم كى ئاكرەيى ناۋە. ئەۋجا با بزانيں لە رۆژنامەي عەبۇ، لە مىزەكانى عەبۇ لە بارەي ئەۋ پىۋاۋە چ باسە، لە رەگژى مشك نەبىت، زەحمەت دەبىستى، چوونكى قسەكان زۆرى لە بن لىۋانەۋەيە: - ھەر ئەۋەي لى چاۋەپۋان دەكرا، نازانم چۆن ئەۋ چەند سالا لەۋ كارتۇنيە ئىشى كرد!

- كاتى خۆي بەزۆر پالېان پىتوۋە نا، دەنا نەدەكەۋتە ناۋ كارتۇنيەكەۋە. - بەزۆر چىە! شۆرېشگىرى تەۋاۋ ناخزىتە شوئىنى واۋە... من شىتىكى ئەۋتۆم لە بارەي ئەۋ پىۋاۋە نەدەزانى، لىرەۋە سۆزىم بۆي جوۋلا كە دژى مىرى ۋەستاۋەتەۋە، خۆزگەم دەخواست ھەموو رۆژى ئاكرىيەك پەيدابىت و ناۋى بکەۋىتە سەر پەرە كاخەزىكەۋە و بە دىۋارى يانەي فەرمانبەرەۋە ھەلۋاسرى.

لە عەبۇ دەمىتمەۋە، رۆژنامەي عەبۇ بە چايەي شىرنەۋە دەخوئىنمەۋە. چاۋ چاۋ، پەرەكاخەزى بە جامخانەي عەبۇۋە لكاۋە، چ ھەرايەكى.

ناوه‌ته‌وه، له رۆژنامه‌ی عه‌بۆوه شارێک قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌کات. په‌ره‌ کاخه‌ز وینه‌یه‌که، له‌ بن وینه‌که یه‌ک دوو رسته‌ی درشت له‌ دووره‌وه ده‌خوێنینه‌وه، وینه‌که پیاویکه‌ که‌پووی له‌ بته‌وه بپاوه، وا دیاره‌ دوا‌ی تیمارکردن و هه‌توانکردن گیراوه، خوێنی پتوه‌ نه‌ماوه. پیاوی که‌پوو بپاوه‌ زه‌ق زه‌ق ته‌ماشامان ده‌کات، من له‌ چاوی خوێندنه‌وه هینده‌ زیره‌ک نیم، به‌لام له‌ چاوی وینه‌که‌وه په‌شیمانیم خوێنده‌وه. هه‌ر کێ دینه‌ ژۆری، ته‌واوی له‌ وینه‌که‌ راده‌میتنی، هه‌ندیکیان بزه‌ ده‌یانگری، هه‌ندیکیان چوک چوک ده‌که‌ن و روو وهرده‌گێژن و له‌ میزێکی دوور داده‌نیشن.

ئه‌و پیاوه‌ که‌پوو بپاوه‌ کتیه‌؟ وا هه‌ندی که‌س له‌ چاویانرا دیاره، له‌ بزه‌ی بن سمیلیانرا دیاره‌ دلایان به‌و دیمه‌نه‌ خۆشه‌، هه‌ندیکیش به‌ بینینی تووره‌ دیارن. وا پنده‌چی که‌س نه‌یناسی، ناسینه‌که‌ هه‌ر هینده‌یه‌ که‌ دوو رسته‌که‌ی بنی ناساندوویه‌تی:

یاخیه‌گه‌ران و تۆکه‌رانی بیگانه، هاوولاتی ئه‌تکه‌ده‌که‌ن، له‌ سه‌ریان ناچی. با هه‌سه‌راگرین بزانی رۆژنامه‌ی عه‌بۆ له‌ باره‌ی پیاوی که‌پوو بپاوه‌وه چی ده‌لی. ژۆری برد تا پێکه‌وتم، ئه‌و پیاوه‌ موختاری نازانم کینه‌درینه‌ و پێشمه‌رگه‌ بۆ چاوشکاندنی موختاران، ئه‌و موختاریان به‌و پهنده‌ بردوه‌ و کردوویانه‌ به‌ سوڤده‌ی ولاتی. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ هه‌لمه‌تی ته‌مبیکردنی موختاران ده‌ستیپیکردبوو، له‌ ژۆر که‌سانم ده‌بیست که‌ به‌شێکی ژۆری سه‌ر له‌ قورپان و به‌ گرتندانی کورانی ئه‌و شاره‌، خپری له‌ بن سه‌ری موختاره‌، کام موختاری ژۆر باشه‌، ئه‌و چاوساغی (ئه‌من) و جاشه‌، وا بوو، وا نه‌بوو، له‌وه‌ گه‌ڕی.

ئه‌من گه‌له‌ک رقم له‌ موختاران ده‌بۆوه، هه‌زمه‌ده‌کرد موختارکوژ قل قل موختاری هه‌لگرتبا و قرانی تیخستبان، گۆرستانیکی تایبه‌تیشیان هه‌با، تا فاتیحای خه‌لکیان بۆ نه‌چووبا، به‌لام دیمه‌نی وینه‌که‌ی جامخانه‌ی عه‌بۆ دلخۆشی نه‌کردم، ئه‌و کاره‌م به‌دل نه‌بوو، له‌ به‌ر خۆمه‌وه به‌ که‌پوو بپاوه‌ ده‌گوت:

باشه‌ بۆ به‌ دوو گولله‌ ساردت نه‌کرده‌وه، بۆچی که‌پووت بپری؟

پیشترئ چ که پوو براوم نه دیتوو، نه شمیبستوو پیشمرگه شتی وای کردبی، به راست تو بلتی دهستی حوکه تی تیدانه بن؟ دوورنیه، حوکه ت بیت و بیخاته ملی پیشمرگه، ئەمن دەموست باوەر به خۆم بهینم که پیشمرگه کاری وا کهم و ناچیزه ی لیناوه شیتوه، به تهن من نا، هیدیش هه بوون، باوهریان نه دههات، وا تینگه م عەزیزی مه لای رهش بوو گۆتبووی: پیشمرگه به که پوو برین، دهست نا، ناوی خۆی پیس دهکات. به لام زۆری دی، له گهل که پوو برین و گوپی برین و هه موو شت برین بوون، سه ردار و لوقمان له یه کتریان ده گیرایه وه: - دهستیان خوش، ئەو که پوه سه د موختار له گه وادی و خراپه کاری دوورده خاته وه.

- موختار چاوی (ئه من) ه، ئەو چاوه ده بیت بشکیت و ئە تکبریت. - ئەو که پوه دوا که پوو ده بیت، له وه و دوا کهس کاری موختاری ناکات. - که پوو دوو سی جاشیش ب برن، جاش نیواونیو کهم ده بنه وه. فازیل ریحانه ش چوه سه ر دینی که پوو برینی، به لام من شاده م به وه نهیتا و هه ر جاری وینه که ی جامخانه ی عه بق دهاته وه به ر چاوم، موچرکم به له شدا دههات و ده مگوت: کهس به سه ر که سی نه هینی.

دره نگتریش کاتی بیستم سه دام حوسین گوینی سه ربازی هه لاتوو ده بری، وینه که، وینه ی موختاره که پوو براوه که رووتر خۆی پیشانده دایه وه. له عه بق ده مینمه وه.

له میزی بن جامی، دیوی ناندینی به هه شتی، دانیشتووم، جاری پرسیری ناندینه کهم لیتمه کهن، له وی دانشتووم و له و دیوه وه دلۆپه باران به جامه که دا دیته خواری، منیش بابۆله ی پاقلاره م له دهسته و چایه م له پیشه، به ر له وه ی تالیی ده ری تام بکه ی، با شیرینی ژۆری تامبکه ی. ئەوه له گهل براده ران به تایبه تی دلشاد هه یران، ئەو زۆر هه زی لیوو، ده چووین و سه رو نان و پاقلاره یه کی لووله یی دریزی به شیلاومان ده هیتا، پاقلاره مان له ناو نانێ لوولده دا و دههاتین به چایه ی که می که مشه کره وه لوولمانده دا، هه لۆای

ئازادى نەخشەنى كۈشتىنى ئىتىھادى

ھىند لە ئازادى بىزارم، ھىستىرى بەستراوھ ھىندە لە سنگى داکوتراوى
خۆى بىزار نىھ، بىزارىيى من لە دوو شتەوھىھ:

بەريۆھبەر، ھەركە سەر و سىماي دەردەكەوى، چاوم دەچىتە پشتى
سەرم، بە من بىت سەرى ھەلگىشم، بە دىتنى وى خولىاي تۆلە لە سەرم
دەگەرى، بە دارلاستىقەكە و قىرئىنى جامى تىرمىيەكەى، دىلم ئاوى
نەخواردوھ، ئەنۆش نەما، تا بە دارلاستىقەوھ بە ھاوارمەوھ بىت و تۆلەى
سەر دەرى و بەر دەرى لى بىكەتوھ، ئەوھ بەريۆھبەر.

ئەدى (ئىتىھادىيەكان)؟ ئەوانە خاوى منيان سووتاندوھ، زۆر لىيان پىرم،
جەلوى خۆم نەگرم، خۆم بە پەلىكدا دەدەم. ئەو ناكەسانە كاتى دىتە ناو پۇل،
بە شىر و رىوى ھىنانەوھ، راستوھوان نا بە جۆرىك لە تىبىزركردن دەللىن:
چەندى زووتر بىنە رىزى ئىمە، ئاسانتر دەگەنە كۆلىژ، دەگەنە مەبەست.
ھەينى گۆتەنى: لە قسەى ئەو چىروجامىستانە، زۆر پەست دەبم.

ئەوان بەر لەوھى ناوى سەروكى فەرماندەيان بلىن(خو
بىپارىزى)دەللىنەوھ، ھەينى لە پەناوھ دەگۆت:

كوپە، لە كى ئەو چىروجامىستانە سەدام لە پىغەمبەر لە سەرتەر.
مەبەستى ئەوھ بوو(د . خ) دواى ناوھىناى پىغەمبەر، كەچى (خ . ب) پىش
ناوى سەدام حوسىن دەھات.

لە ئازادى ئەگەر كوو دەنا كەس نىھ حەز لە چىروچاوى ئەو كوپانە بىكات،
كانەبىي بەلاشاوھ لە ھەمووان پىتر لىيان داخدار بوو، ئەو كوپە ناجى
گۆتەنى:

پىدەچو خودا بى شەپى ئىتىھادانى ھەلدايىتە دىنيا.

دهیگوت:

له جاش تهره ستر ئیتیحاده.

كانه بی به قسه ی خۆی بیت، دور له چاوان له په نایان به ده مامکدراوی
چه ندان له و کورانه ی شاپترین کردوه، به زمانی سووتاوم باسی یه کئ له
ئیتیحادیه کانی نازادیم بۆی کرد، گوتی:
ئو حیزبانه به شاپترین پیاو نابیت، ئه گهر پشتم بگری، بۆ به غداسی پیاو
ده کهم.

به نابه دلی ملمدا و به گهل که وتم، فازیل ریحانه و ناجیش به ترومبیله وه
هاتنه ناو نه خشه و پلانه وه. کانه بی به وه منی هینا بن بار، ئه گهر ئو کورپه
وا لیکهین، ده بیته چاوشکین بۆ هه مووان و کهس زات ناکات بیته ئیتیحاد.
کانه بی چه ند روژی به دوايه وه بوو، خۆی لی گرت و باش پیکه وت چ
جی و کاتیک گونجاوه بۆه ی ناوی خودای لیب هینن، ئیواره ی سییه م یان
چواره م بوو، کورپه به داوه وه بوو، له سه ری جاده که له ناو قه مه ره دلی من
نازانم له چه ند لیده دا، شهرم پی و زاری نه به ستابام، خۆم هه لده دایه خواری
و ده مگوت:

کاکه، من له جغزی ئو پلانه ی ئیوه دا نیم.

ئه ها، هه وکه ا کورپه ئیتحاد پینچه دکاته وه و ئیمه له چاو ترووکاتیک
ده گهینه سه ری، هه لیده دهینه ناو ترومبیل و ده بیبهینه پشت باداوا، له وئ
وه رده گه رینه سه ری و سه ر و سئ چه قۆی به قه ستی کوشتن لیده دهین و
ده رخواردی سه گه به ره لاکانی ئاقاری بنه سراوه ی ده دهین، هه ر ئو شه وه له
سه ر دیواری نازادی ده نووسین:

ئیتیحادیه کان، برۆن تهرمی براده ره که تان له پشت باداوا له ناو گه نمان
ببیننه وه.

ئه وه تا، ئو وه کورپه ی ده رخواردی سه گی ده دهین، گه یشته جیتی مردن،
جاده چۆله، پشیله یه کیش له ده رئ نیه، ناجی پی لئا، دوا ی دوو سئ
چرکهیدی، کانه بی و فازیل و من خۆ فریده دهینه خواری، تیتیده وپووکین و
قۆلبه ستی ده کهین و هه لیده دهینه ناو ترومبیل و بارۆ...

بزانه ئیش کوو دئ، نیو دارتیل نه مابوو بگهینه سه‌ری، پپ... ترومبیل کوژاوه، هه‌لنه‌بووه، وه‌ره خواری، پالده، بیرمه کوپه ئیتی‌حاده‌که‌ش یارمه‌تیداین، کاتی ترومبیل که‌وته‌وه ئیش، بیرمانچوو بۆچی هاتبووین. ئه‌و شه‌وه له خوشیی کوژانه‌وه‌ی ترومبیل خه‌وم لینه‌ده‌که‌وت، تۆبه‌م کرد چیدی بیر له شتی وا نه‌که‌مه‌وه، فازیل ری‌حانه‌ش په‌ژیوانبووه، به‌لام کانه‌بی رشتتر بوو.

ئه‌وجا ته‌ماشاکه، بزانه کێو به کێو ناگات، به‌لام بنیاده‌م به بنیاده‌م ده‌گات، له کوپه‌هاتوو. دوا‌ی بیست سالتیک له‌و سه‌ره‌اته، واته دوا‌ی ئازادی، دوا‌یوه‌ی کورد بووه شت، هه‌ر له ئازادی ئه‌فه‌ندییه‌ک چاوی له چاوم بری و گوتی:

ده‌لئی ده‌تناسم!

ناسیمه‌وه، ئیتی‌حاده‌که‌م ناسیه‌وه و گوتم:

سه‌دام حوسین خودا بیپاریزی...

قسه‌که‌م ته‌واونه‌کرد، پشتی تیم کرد رو‌یشت، هینده‌ی نه‌برد ئه‌ویش بووه شت!

له‌بیریشمان بی، هه‌ر دوا‌ی رابوونی گه‌وره و ئازادی، (قوتابی‌ان و خویندکاران) زور له‌جی ده‌مه‌لاسه‌کی ئیتی‌حادی‌ان ده‌کرده‌وه. وازی لینینه، ده‌که‌پیمه‌وه ئازادی.

مهلا و دارشتن

له هیکرا مه لایه ک وه ژور ده که وئ، مه لای ته واو به جبه و میزهره وه،
چاومان زهق ده بیته وه. ئازاد خه تخوش که له پشتم دانیشتووه به چپه ده لئ:
هه بئ نه بئ ریی لی تیکچووه، ئیره به مزگهفت تیگه یشتووه!
تیکچوونی چی! ئیمه پیشتەر چتی وامان نه دیتبوو، له سه ره تایی مه لا
ئیخوانه که وانه ی پیده گوتین، به لام به چاکهت و پانتۆره وه، که چی نه و مه لایه
به جلکی خۆیه وه.

مه لا گه له ک ریک و قیت و که شخه و پۆشته یه، چ مه لایه کم نه دیت وینه ی
نه و مه لایه جلکی مه لایانه ی لیبی. مه لا گه له ک خاوین و روونه، له مینا ده چی،
له بهر رۆژی راگیرئ، تیشکی خۆ ده داته وه سینبه ری.

به زار کردنه وه و دوو سئ رسته ی یه که م تیگه یشتین گفتولفت شیرینه،
مه لا مامۆستای عاره بی ده رچوو، یه که مین مامۆستای عاره بی بوو که
رسته ی شیده کردنه وه، شیکردنه وه که ی به کوردی ده کرده وه. به هۆی
دارشتنیکه وه زوو بووینه برادر، ئه من له عاره بی باش نیم، به تایبه تی له
دارشتن، ناتوانم هه شت نو ده وشه ی عاره بی لیکده م و دوو سئ رسته ی به
که لکیان لی چیکه م. بیرمه تا قیکردنه وه ی دارشتنمان هه بوو، چه ندی خۆم
گوشی و هینا و برد، دوو رسته ی ریکم بۆ نه هات. چ بکه م خودایه، خۆ
ناکری پهری به سپیتی بده من، ده ی خودایه دوو سئ رسته ی زمانی
پهسلانیم بۆ بنیره! نه هات و نه ینارد، منیش نه مکرده نامه ردی ئاوا
ده ستمپیکرد:

الله ربنا، محمد نبینا، کورد قومیتنا، کردستان و تننا، هولیر مدینتنا،
بلاشاهه حیینا، سمکۆی شکاک بتلنا، حریه هه دفنا،.....سعدالدین استازنا...

دامه دەستی، بە دەستی خۆم کەوتنی خۆم نووسییه.ه. رۆژی دوايي
 داپشتن دیتەوه، کەوتنی چی! نمره کهم مامناوه ندييه، دلنيا بووم
 نه یخویندۆتهوه، دیاره ئهوهش له پێری کهماله فەندییه، له گهڵ زهنگی دهري
 بانگی کردم و دەستی خسته سهر شانم و گوتی:
 به خودای هه نمره یه کت بۆ دانیم کهمه، له هه موو جوانتر به لاشاوه که
 بوو، هه ولیریشته نه کردبووه ئه ربیل...

دهبی بلیم له ناو رستهی عارهبی بۆ یه کهم جار له مامۆستا عهبدو لا
 زیباری دیتم که (هولیر)ی ده نووسی و نهیده کرده ئه ربیل، زۆر دلم به و
 (هولیر)ی ناو نووسینی عارهبی خوش بوو، منیش چاوم له و کرد.
 ئه و مامۆستا مه لا سه عه ده دینه دواتر له رزگاری و له رۆژانی
 خۆپیشاندا نه کان ده بیی نه مه وه و دیته وه ناو رستان. به و بیره رسته یه بېرم
 ناشکی، له وئ ورد و باریک به دروداو ده یگێرمه وه. جاری له ئازادی
 ده می نه مه وه، هه ولیره که ی زاری مامۆستا زیباریه که تان بۆ ده لی نه مه وه.

زىيارى و سهواف

عهبدو لا زىيارى زارشيرن دهستى گرتين و بردينى، نازانم ئهوانى دى بهلام منى نزيككردهوه له بنج و بنهوانى وشهى ههولير. ههينى له بارهى وشهى ههولير سى ليكدانهوه ههبوو، بيرمه واتاى ههوليزيان له ماموستا مهلاكه پرسى، ئهويش به بزه شيرنهكهيهوه، گوئى:
چ دوور نيه، له(ها ليزه، هو ليزه..)هوه هاتبى.
بيستبووم كابرايهك له دوورهوه دى و پرسىيارى شار دهكات، كابرايهكى دى دهلى:

لهو بستىيه سهركهوه، ها لهويته.

سهردهكهويت، ئاوهدانىيهك له دوورهوه دياره، دهلى:
ههوه، ليزهيه.

ئيدى هو ليزهيه، ههوه ليزهيه، دهبيتته ههولير.

ئهو ليكدانهويه راست بى، ههولير ناويكى دهشتهكيانهيه!
ههشبوو دهگۆ:

ههولير، به واتاى شوئينى خوړ، يان شارى خوړ دى، گۆيه (هوړ)كه له كوندا واتاى (خوړ)ى داوه، ئهويش وهكوو هوړهمانه و خوړستانه.
بهلام عهبدو لا زىيارى دبىژى:

خودى، نه هوڤسايه، نه هوړه و نه هو ليزه و لهويته.

ئهو پيتبوو ئهراپائيلو بوته ئهرييل، ئهويش بوته ههولير(ئهريل) - ههرييل - ههرويل - ههو..) دهنكه و گوڤرانى به سهردا دى. زىيارى باسى ئهوهشى كرد كه له دنيا زوړ شار ههيه، به تپهپينى كات گوڤان به سهر ناوهكانيان دى، وهك: كهركوك و ههمه دان و ئهستهنبول و...

بەو قەسەيە بى، ھەولير ناويكى شارپانەيە!

زىيارى دەيگۇ:

ھەولير پىتقىيە لە ھەموو جىيەك بەو ناوھى خۇيەوھ ناوى بى.

نەبادا زىيارى نەيەتەوھ ناو گىرپانەوھى من و لەبىر بىچىتەوھ، ئەو سى چوار

دېرەي لە بارەوھ بخويىننەوھ:

عەبدولا زىيارى بە پىرى و مەشتى لە ئەزھەرى گەپاۋوھ، ھەر چۈنىكت

دەدواند، پەيىقى مروارى و زانىارى لە زارى دەبارى. ھەر گاڭنى پىنى دەخستە

ناو پۇلى، من لە دلەوھ -نەك لە ناچارى و ترسەوھ- يەكپى لە بەرى

ھەلدەستام، ئاخىر ئەو مامۇستايە گەلەك گران و بەركەفتى بوو، مرقۇنىكى بى

گرى و گۇل، زەلال و بىن خلت و خۇل، كوردى بوو نەبىتەوھ.

پاشترى زانىمەوھ، لە سەردەمى خويندكارى لە زانكۇى ئەزھەرى،

كابرايەكى موسلاوى دەگەل دەبى، نازانم كى سەوافى دەلىنى، ئەو سەوافە

وھەك بلىنى بۇ دوژمنايەتى كورد ھاتبىتە دىيائى وا بوو، سەر بە برايان

(ئىخوان)ىش بوو.

ئى، ئەو ئىخوانە عارەبە، زىيارى و كوردىكى دى ناوى وى حوسىن نازانم

كى دەبى، بە گرتن دەدا، تۆمەتى جوداخوازى و كۆمۇنىستىيان وھپال دەدا،

ئەگەر خىرۇمەند نەبان، ھەردووكيان لە كونجى زىندانى دادەپزان.

ئەوجا تۇ بەرى خۇ دى، نيو تەمەنى پاشترى دەسلەتتە دەستانى ھەوليرى

چۇن چاكەى مامۇستا زىيارى دەدەنەوھ؟

دېن، مزگەفتى ھەلدەچن، رووبەرەكەى بە قەد نيوھى رووبەرى قەلاتى،

منارەكەشى چەند ھىندەى منارەى چۇلى، بە خەتىكى درشتىش لە ئاوى زىپ

دەچى، دەنوسرى:

مزگەوتى سەواف

حه یران قه یسه ری و جاده ی برایم پاشا

ئیره سهربرده ی له بهر ده پوا، سهربرده ی دریژ، دریژتر له هه یرانه کانی دلشاد. با شتیکیش لهو هه یرانییژه بگپرمه وه، له پشووه کان چوار پینجیکمان ده رگای پۆلمان له سهر خۆمان داده خست و تینه ه لده کرده هه یرانی، قه راج و قه ره چووخ و که ندیناوه و ببه بنی سه فینی ده هینایه ناو پۆلی. ئه و کورپه له هه یران گۆتنی به ئاسانی نه ده هاته رای، به لام که ده ستیپنده کرد تا ته وای نه کردبا، ده سست له هه وکیی نابا، رانه ده وه ستا، بیرمه ده یانگۆت:

+ کورپه، مامۆستا هات.

- راوهسته، هیتشتا له زوورگه زراو ئاودیو نه بوومه!

له ههر جیه که هه یرانی هاتبا، ده یگۆت، بیبینمه وه به بیریده هیتمه وه که له ناوه ندی قه یسه ری، له کۆلانی ئه و گۆرپه ی که سه نه یزانی کینه و له سهر چ ئایینه، له خۆوه ناویان نا سه یدعه بدولا. له وئ دلشاد ده ستی خسته بن گۆنی و تینه ه لکرده هه یران، ئه و کورپه هه یرانی گه یانده برایم پاشاش، برایم پاشای سلیمانی.

خه تخۆش و دلشاد و ئه ز، وا له سلیمانی پیاسه ده که ی، ئه من پینشتری دیتبووم، به لام ههر هینده ی ئه وان شاره زای جاده و باژیرم، له جاده کی ده رۆیشتن، له که سیگمان پرسى:

+ئه و جاده ناوی چیه؟

- برایم پاشا.

ناوه که خۆش هاته گویمان، دلشاد له بهر خۆیه وه گۆتی:

ئه و برایم پاشایه کاتی خۆی پنده چی هه زی له کیژۆره ئه سمه ری بوو، با لۆی بلیم.

به سهری هه‌مووان چۆنی ده‌گێرمه‌وه ئه‌وه‌هايه، له ناو جاده‌ی برايم پاشا،
ده‌ستی خسته بن گوێی و تێپه‌لكرده حه‌يرانی، ئه‌من ده‌مگۆت:

كوپه، كزیکه كزیکه.

خه‌تخۆش گۆتی:

+ ئیستا به ناو خه‌لكدا بلاوده‌بیته‌وه، ره‌سوول گه‌ردی میناوه!

- هه‌وریه‌كه‌ی كه‌مه.

ره‌سوول گه‌ردی هه‌ینی گه‌له‌ك خۆشه‌ویست بوو، هێمان قادسیه

نه‌ییردبوو، ده‌وری به‌سرای پۆلاریژ نه‌کردبوو!

ئه‌ها، بلیته‌ خۆینه‌ری خۆ، ئه‌ز هه‌زم كۆره، به‌رده‌ قاره‌مانه‌كه‌ی سه‌ر ری

و تابلۆ ناسكه‌كه‌ و به‌ ساقه‌ی ناسکی ژنه‌ ته‌په‌كه‌ و گه‌زۆی خۆش و

بابۆله‌ی بی تام و شامی ئه‌وێ، سلیمانیم به‌ییربه‌یننه‌وه .

له‌ ئازادی ده‌میتمه‌وه و ده‌چمه‌ ناندینی به‌هه‌شتی، له‌وێشه‌وه‌ بۆ پرا ده‌لال

و سنوور.

ناندېنى بههشت پرا دهلال و...

ئەرىچ چەند كەس لەنگۆ، ناندېنى بههشتان دیتوو؟
با پیتان بلیم له كوی بوو، له ریزی قاوهخانەى عەبۇ، پشت له مزگەفتى
حاجى له قەلق و روو له قەيسەرى. ئەنگۆ ئەگەر ناندېنەكەشتان نەدیبى، بەلام
دلنایام شتىك له خواردنى بههشتى دەزانن، نەخاسمە مریشكى سۆركراوه.
ئەها، مەلا ھەیه له مەولوودى، پېشەوہى خواردنى بېتە پېشى، دیتە سەر
باسى مریشكى بههشتى:

لەوچ درخت ھەیه، مریشكى سوورکراوه دەگرى، ھىند سۆربۆتەوہ
رەنگى تەماتەى گرتووہ، تەك تەك رۆنى لى دەتکى، بۆنى رۆژە رىيەك
دەروات، لەو دەمەى حەزت دەچیتى، مریشك وەك سیتو بەردەبیتەوہ و لە
پېشتە.

مەلا رەنگە لەوہ ھەلەپەكى كەردى، چوونكى مەن بە چاوى خۆم دىتم،
مریشكەكەى ناندېنى بههشتى بە درەختەوہ نەبوو، شیشكەپەكى
تېھەلکیشرابوو، ھىدى ھىدى بە دەورى خۇیدا دەسووراپەوہ و چۆر چۆر
چەورپى لى دەچۆرا. ھەلەكەى تری مەلا لەوہیە، مەن نەك ھەر حەز، وەختە
بۆى بە زگ بدەم، مریشك نەھاتە پېشم.

پى نەنە ناندېنى بههشتى بە پارەپە، پارەى باشیش، مەن تا نووكە لە
دوورەوہ تەماشای دەكەم، زارم ئاودەكات و زەقە زەقى چاوم دى.
ناندېنەكەى بەهەشتى ناویكى تریشى ھەبوو، ھەلە نەبەم (تاجریان)یان
دەگۆتى، ئەگەر سەیرانەكەى ئازادى نەبا، دەرەنگتر تامى خواردنى بەهەشتىم
دەكرد.

له گهل خه تخۆش و ههینی، به سێیان له ناندینی به ههشتی مریشکیکمان کپری، کهوتینه ری، وا به دهم سروودهوه به سهر پردی که له کئی له زیتی گهوره په رینهوه به ری بادینان. زئی باش ههستایه، به هاره کهی به باران بوو، مینا ناخی کورانی ئازادی شه پۆلان دهدا.

له ویدیوی زئی، تا مووسل و عینزالهم دیتووه، دلم بهو سهیرانه زۆر خۆشه، ئه ورۆ پرا دهلال ده بینم، زۆر تامه زرووی دیتنی سێ جی لهو جێیانهی له شیع و کتیبان ناویان هاتبوو، بووم:

• مله کهوه، ئه ویش له جوانیی ملی کهو (وا تیبگه م ناوکهش پیوهندی به کهوه وه نه بوو)

• شاندهر، له سه رسامیم به ژیا نی مروقی کۆن و نیاندرتال و...

• پرا دهلالی زاخۆ، له به رخاتری خوینی دهلال.

برۆ، پرا دهلال، ئه م هاتین.

له بیرمچوو بلیتم، له هه ولیره وه تا زاخۆ و سهر سنوور پیاوانی بازگه به دیتنی ئیمه سهریان باده دا، روویان گرژ ده کرد، برۆیان تیکه دنا. ئاخو ناو پاس یه ک پارچه رانکوچۆغه یه، کلێته له سهر، جه مه دانی له مل و فه قیانه و پوو زه وانه ش هه یه. ویکراش سروود و گورانی، ئه ی ره قیبیش سه رتۆپی سروودان. پیاوانی بازگه سه ریکیان به ناو پاسدا داده گرت و داویان ده کرد که سروودی عیراقی و سه دامی بلیینه وه. تاهوو واه! کورانی ئازادی، سه دامی و عیراقی و سه دامی! به (هه چه رمه چه رمه، هه...) وه رامی بازگه یان ده دایه وه.

پرا دهلال، ئه م هاتین.

ده رکهوت، له جامه وه زاخۆ له شیوه ی چه ند په له هه وریکی ده ست له ناو دهستی له سهر زهوی نیشتوو، ده رکهوت، په له هه وری ردنگا و په نگ ده تگوت خۆیان داوه ته زه رده په پ. جینی وا جوانم نه دیتوو، جینی خۆیه تی به دیار ئه و دیمه نه وه گۆشته که ی به هه شتی بخۆیت، ده زانن له ناندینه که وه تا ئیره، دیمه نی گۆشته که له چاوم لا ناچن، خوا خوامه زوو نیوه رۆ دابی و وه رگه پێینه سه ری.

ئەو ھەتا دەلال، بە دېتنى ۋى دەلالە جوانەكەم بېرکەوتەو، دەزانن كام دەلال دەلېم، ئەو ھە نىە چىرۆكەكەى (پرا دەلال) دەلى:

لە نىو ھى پردى، ۋەستای پرد چەندى دەكات بەرد و قىسل يەكدى ناگرن، لە خەونى پىدەلېن:

خوينى كچىكى تىنەكەى، زەوى ئاسمان بە يەك بگەن، بەرد و قىسل ئىكدى ناگرن.

خەونەكە دەگاتە مير، لەگەل ۋەستا دوو بە دوو دەكەونە پرس و را، چ ژنىك سەرپىن باشە، لە سەر ئەو رىكدەكەون، كام ژن لە پىش ھەموو ژنان چوۋە سەر سەراۋى، بىگرن و ۋەك مامز سەرىپىن. بەدبەختى ۋەستا، سەبەينى زوو دەلالى كچى دەگاتە سەر رووبار، ۋەستا لە قسەى خۆى پەژىواننايىتەو، دەستى دەچىتە كچا خۆ و بە خوينى ۋى پردەكە تەواو دەكات، رووى زاخۆ بە سەر ئەودىۋى رووبار دەكاتەو ۋە كىشەى پەرىنەو نامىنى.

پەلەمە بۆ كەردنەو ھى پرىسكە، ئەو پرىسكەيەى خواردنى بە ھەشتى تىدايە، خۆم دەگرم و خواردنەكە دەخەمە دواى دىدارى برايم خەلىل، ئەمەن بىستبوم، ئەو برايمە برايم پىغەمبەرەكەى خۆمانە، بەر لە كەردنەو ھى ئاگر، لىرە لە نىزىك كانىەكە كەپرىكى چىكردبوو، ئىدى لەو ھەو ۋە ئەو ناو ھى ھەلگرت. ئىرە سنوورە، ئەو ھەبوو لە نىوان تۆرك و عارەب بوو راكىشراكىش، كورد بۆ جارى نازانم چەندەم لىرە پسا و ھەو كەشپىتو يەكىنەگرتەو. لە بەرى باشوورەو بەرى خۆ دەدەينە بەرى باكوورى، ۋەلەكە عارەب بە ئاماژە تخاب دەكىش، رىنادا پتر بچىنە پىش، برادەرىك دوور نىە ھەينى بووبى، گۆتى:

تو ۋەرە لە ئاقارى خۆت، عارەبى پى پەتى و توركى قوون لە دەرى، پىت دەبەستن و ناھىلن شەقاۋان باۋى، ناھىلن بكەى ئەو بەر و بەرى.

ھەينى كوڤى بوو، ھەينى كوردايەتى لىو دەچۆرا، كوردى دژە كوردىش چەند رۆژى لەگەلى ژىبابا، چۆرى كوردايەتتى تىو دەگەرا. دواتر لە دەمى خۆپىشانەكان، لە چەند سەرە كۆلانى دىتمەو ۋە برووخى و بژى

دەگۈتەو.

ئى، لەو سەيرانە شوفىزەكەى دىۋى باكووريشم لەبىرە، بۇ شتىك كە شتىكى ۋەكى (فىكى فىكى)يان دەگۈتتى دەورمان دابوو، كورپىك بە توركىمانى شتىكى لى پىرسى، ئەو بە كوردى گۈتتى: ئەز كوردىم، ب كىرمانجى باخقە.

رەنگە بېرسىن ئەو شتە چ بوو كە دەتانوىست لە شوفىزەكەى ۋەرگىرن؟ بۇ ۋەرگىرتنەۋەى ۋەلام دەبىت بچىنەۋە لای سايلىۋى ھەولتيرى و شوفىزىك لەو شوفىزانەى دىۋى باكوور بىيىن، ئەوانەى گەنمىيان باردەكرد يان دادەگرت، بە دزىەۋە بلىتىن:

فە..... ھەيە؟

تىدەگات، ھەرزەكار و شوفىز لە زمانى يەكتەر تىدەگەن! ئەگەر ھەبى ھەندى پارەى لە دەست بىنى و گۇفارىكى رەنگاۋرەنگ بخە بن ھەنگلەتەۋە، گۇفارىكى پىر لە حۇرى، حۇرى روت روت.

لە حۇرى گەپ، ئىستا كاتى كىرەنەۋەى پىرسكەى لە بەھەشتەۋە ھاتۇرد، نا، بەر لە تامكردنى خواردنى بەھەشتى، دھۇكىشم دى، دھۇك لە رىمان بوو، ئەۋەتا لە بن شاخى سەركەش، لە دەۋ رووبارىكى گافى سەرشىت گافى ئارام خۇى شارۋتەۋە، لەو دىتنە دھۇك لە دىدى مەۋە تەۋاۋىك شىۋەى كۆيىنى دەدا. بىرمە لە نىزىك كىتەبخانەكە شتىكم بۇ ھات، خۇم دايە پەنايەك و يەك دوو كۆپلەم نووسى، دواترىش بىلەمكردەۋە، ھەر لە دھۇكى نەۋارىكى پاشاى تەنبورم كرى، غەزال غەزال و يار ھەلىمىتى تىدەۋو، دواىى پاشاى تەنبورم ۋەبىرەپەيتنەۋە.

چ ما؟ يادەۋەرىم بەربادە، ھەيف لە دھۇكى ھەر ھىندەم لە يادە.

ئى بە ديار پردى دەلالى دەلالەۋە، دوو دوو، سى سى، پىنچ پىنچ... دامەزراين، ئىمە ھەرسىكمان دەۋرى مرىشكى بەھەشتەمان دا، پاروومان كىرد. ئاى! گۇشتى بەھەشتى ئەۋھايە! لە بەر دەم رىۋى دانى، يە دەكات، گۇشت دىۋى دەرئى سۆر سۆر، ۋەھا سۆربۇتەۋە دەلىنى دەندوۋكى كەۋە، دىۋى ژۇرىتى خاۋ خاۋ، گەرمابىشى نەگەيشتۇتى، بۇنىشى لىدى.

له وه وه بیزم له ناندینی به ههشت بۆوه، به پیتشیدا ده پۆیشتم رووی خۆم
وهرده گیرا، چیدیش به و ناوه ناوم نه هینا، منیش وهک زۆری خه لکی تاجریانم
ده گۆتی و سۆیندیشمخوارد نه گهر له ناندینی پلکه سه به نان بخۆم، سهر به
نادینی به ههشتیدا نه گرم، پاشترئ ده گهر پیمه وه لای پلکه سه به.

چ ما؟ ئا، ده بوو کۆتریکی فازیل ریحانه له گه ل خۆم به بهم و له بن
مووسلئ هه لیده مه ئاسمانئ، حه یف له هاتنه وه به بیرمهاته وه. با ئه وهش بلیم
له و سه يرانهش وا بزانه چ وینه یه کم نه گرت، ئاخر له وینه که ی گۆرینه وه من
زۆر ناچار نه کریم، وینه له گه ل کهس ناگرم، ئیره جیتی سهربرده ی وینه ی
گۆرین بگپر مه وه، کورته ی سهربرده:

له تهک خه تخۆش و سئ چواری وینه مان گرت، من له په رگه
راوه ستابووم، دوا ی چه ند رۆژی سهر و وینه یه کمان بق هاته وه، هه موو
گوتیان:

زۆر جوان ده رچووه.

دووانیان روو له من:

به لام تو ناشیرنت کردووه.

یه کیان له دله وه گوتی:

هاسانه، هی ئه و ره شو برژه بپر، به وه ی باشه له په رگه راوه ستاوه.

کوریکیان به به رچاومه وه وینه که ی منی بری و دایه وه دهستم، منیش به
به ر چاوی هه مووانه وه، هی هه مووانم بری و ته نها هی خۆم هه شته وه، ئیدی
له و رۆژه وه له وینه گرتن تۆرام، تا درهنگ به تۆراوی مامه وه.
له وینه و تۆران گهری، ئیستا ده چمه وه ئازادی.

شەرم ئاهەنگى شىعر

ئازادى ئاهەنگ دەگىرى، ئازادى بانگ رادەدىرى، بە ناو پۇلدا دەگەپىن و
چارپەر چارپەدا:

كى شىعرى ھەيە؟ كى پەخشانى ھەيە؟ كى گۆرانى دەلى؟ كى دەبىتە
ئەكتەر؟ با دەستەلېرى تا ناوى بنووسىن.

ھى وا ناوى نووسرا، نە دەنگى ھەيە نە وشە، نە دوو رستەش رىك
دەلىتەو. منى شەرمەن، دەفتەرىكى شىستەپىم پىرکردۈتەو، شەرم دەستى
بە سىنگمەو بەستۈتەو و رىنادا بلندتر بىتەو، شەرم زمانى لە گۆ
خستو، چەندى دەكەم نابىتەو، چەندە دەكەم بلىم:
ناوى مېنىش بنووسن، شىعر دەخوئىتمەو.

نە دەست بزووت و نە زمان چى گوت، دەزانم ئەگەر وا بلىم پۇل بە
خەتخۇش و دلشاد و جەمالىشەو لە سەر پىشت دەكەون و پىكەننىيان
دەگاتە كۆلانەكانى ئازادى، ئاخىر جگە لە خۇم كەس لەو دىنایە بە
كەويارىشەو نازانى مەن شت دەنووسم، ئىستە بلىم شىعرم ھەيە و
دەخوئىتمەو! بەزمەسات نى؟!

ئازادى بە بۆنەى نەورۇزەو، ئىتىحادىيەكان گۆتەنى بە بۆنەى نەورۇز و
ئازارەو ئاهەنگى گىپرا، ساكەگۆرى ناو ئازادى جىنى كەسىكى دى لى
نابىتەو، تا ئەو ئاهەنگە مەن نەمدەزانى ئازادى ھىندە قوتابىيەى ھەيە. ئاهەنگ
بە وتەى ئىتىحادان دەستىپىكرد، بەلام زوو رەوتى كوردانەى خۇى گرت و
نەورۇزەكەى ھەسەن زىرەك و ئەى شەھىدان و جەژنە جەژنى نەورۇزە لە
ئازادىيەو گەيشتە كۆلانەكانى ئازادى.

دىارە لە وانەى دەستيان ھەلېرى و ناويان نووسرا، ھەندىكىان دەرچوون،

ئەو ھەتتا دینە سەر شانۆ، لەوانەى شیعریان خویندەوھ:

چاوشین و بلە و سەردار رەشید و پشتیوان و تەحسین و ئەوانە بوون.
لەوانەى بە کۆرسیش سەروودیان گۆت: سەردارى سەعید سۆفى و
سەردارەكەى تر و دلشاد و بلە و جەمال بوون، ئەو جەمالەى مام رەمەزان
دەبویست شیعریش بخوینتەوھ، بەلام ئیتیحادییەکان رییان نەدا.

[بە ئەوھ بۆلیم دواى ئەو ھەموو سالە، لە دەمى نووسینەوھى ئەو
سەرھاتانە، جەمالەكەى ناو سەرھاتان ھەندیک لەو ناوانەى بەبیرھینامەوھ،
من بیرمچووبوونەوھ]

ئى، لە تەماشاکردنى ھەر یەكێ لەوانەى شیعرى دەخویندەوھ لە دلى
خۆم دەمگۆت:

خۆزگەم بە خۆت، بریا منیش زاخى ئەو ھەم تیدا دەبوو، بێمە سەر سەكۆى
خویندەنەوھ.

بیرمە شیعەرەكەى چاوشین لە ھەمووان پتر دەنگیداوھ، بووھ
چەپلەر یەزانی، ھەرچى كۆترى ئازادى ھەيە ھەلفرینە ئاسمانى، چەند
ھەزەمەكرد من لە جیتی ئەو بام، چەپلەكان بۆ من بان. بیرمە لە شیعەرەكە
(جلكى رەش)ى تیدابوو، ئەوھى تیدابوو كە كوتالى رەش بەشى ژنان ناكات،
ئاخر رۆژانە ژن كۆستیای دەكەوئ، تەرمى كۆر و برا و مێردیان دیتەوھ،
شەپى قادسیە گەرم داھاتبوو، پێشمەرگەش لە دووى یەك گەشمردەى دەدا.
ئیرەبیم بە چاوشین دەبرد، بە شیعەرەكەى نا، ھەستەمەكرد من شیعرى لەو
جوانترم ھەيە، ئیرەبیم بە خۆى دەبرد كە چۆن شەرمى نەكرد و وا بەدەنگى بلند و
جوانلەوھى جوان شیعەرەكەى خویندەوھ، ئەدى كاتى مامۆستایى لە ناو پۆلى باسى
شیعەرەكەى وى دەكرد و دەگۆت:

شیعەرەكەى چاوشین لە ھەمووان خوشتر بوو.

لە دلى خۆ دەمگۆ:

مامۆستا ئەگەر شیعرى منت دەدى، ھەرگیز وات نەدەگۆ.

ھەینی شیعرى خۆم گەلەك لا جوان بوون!

دەھاتە سەرم خۆم ئاشكەراكەم و چەند شیعەرى بدەمە مامۆستا، شەرم نەبەیتشت.
شەپ گەرمە، شەپىكى تیر، تیرى تیناچى، دەلین چى لە پەنايەكەوھ تیچاویكى
بدەینى!

فرۆكەى ئىمام

دۆشكەى سەر قەلاتى

قادسيە تەرم تەرم

گەرم داھات، بەو زىستانە باوبۆرانە زەوى و ئاسمان تايان ھاتى، گەرم داھاتىن، قادسيە ئاگرى كىردەۋە، پىشتىرىش شەپ بوو، وادىيارە ولات بى شەپ ھەلناكات، بەلام شەپى ئەۋجارە وا لە ئاسمانى شارە، بەرى ھەنگىنى لە شار شەپ نەكەۋتبووۋە ئاسمانى، پىشان لەۋ لايەۋە، تەنھا فرۆكەى بەغدا دەچوو، چىا و گوندى دەكىردە رەژوو، ئىستا سەربارى بەغدا، فرۆكەى تارانش بەسەردا دەدات و شار بۆردومان دەكات.

فرۆكە دى و ناگەپىتەۋە، نەۋى نەۋى، ھەر ئەۋەتە زگى بە دارتىل ناكەۋى، باكى بە ھىچ نىيە، كوئى بوئى كاۋلى دەكات، ناگەپىتەۋە نە لە كلاشىنكوفى سابىر ساروۋغ، نە لە دۆشكەى قەدۇ، دەلىن سابىر ساروۋغ يەكەم كەس بوۋە لە ھەۋلىرى لە پىش باخچەى كورد و عارەب، لە ناۋ جادە كلاشىنكوفى راکىشاۋە و فېشەكى بە فرۆكەى ئىرانەۋە ناۋە، ئەۋە بوئىرى بوو يان كەراپەتى! كى دەيوئىرا لە ئاست فرۆكە سەر بەرز كاتەۋە، خەلک قۇپچە و ئەنگوستىلەى پەنجەى دەشاردەۋە، نەۋەكوۋ بىرقەبداۋە و فرۆكە بېيىنى، كەچى ساروۋغ كلاشىنكوفى پىۋەنا، ساروۋغ ھىشتا بە چىا نەكەۋتبوو، قەدۇش تازە لە عەرەبىستانى ھاتبۇۋە.

شەككە لە قەدۇ دەگىرپەۋە و ۋەكات دەگەپىمەۋە بن سىبەرى فرۆكە. قەدۇ ئەۋ پىاۋەيە، كاتى خۇى بابم دوۋ دىنارى لە بەركى بوو، يەكيانى بۇ

وی نارد، ئەو دوورخراپووه عاره‌بستان، باشووری قاق، قەدق کاتی له
 بیابان هاته‌وه یه‌که‌م مال مالی ئیمه بوو سه‌ری پێدابگرئ، گۆتیە بابم:
 دیناره‌که‌ی تۆ ته‌نها جووتی پێلاوی پنهات، به‌لام نیوه‌ی خیل و
 که‌سوکاری منی هیتا، تا مردن له‌ چاکه‌ت ده‌رناچم.
 ئەو قەدۆیه‌ پیاویکی زۆر سه‌رپاست بوو، بۆ په‌پینه‌وه له‌ مردنیش درۆی
 به‌ زاردا نه‌ده‌هات، هه‌ر له‌ به‌ر هه‌ندیش دوا‌ی تۆانه‌وه‌ی شۆرش ره‌وانه‌ی
 بیابان کرا، خۆی گیرایه‌وه:

له‌ کاتی خۆرا‌ده‌ستکردنه‌وه، له‌ هه‌ر پێشمه‌رگه‌یه‌کیان ده‌پرسی:

ئیشی تۆ چی بوو؟

له‌و سێ چوار ئیشه‌ بترازئ، که‌س ئیشیکی دی نه‌کردبوو:

- من نانه‌وا بووم.

- ئەز له‌ ناندینی شیوم لێده‌نا.

- من ده‌چومه‌ داران، دارم بۆ یۆ باره‌گا ده‌کیشا.

- ئەز مه‌یته‌ر بووم، که‌ر و هیستری باره‌گام به‌ خێوده‌کرد.

ئه‌مه‌که‌ تووربه‌ بوو:

دیاره‌ ئه‌وانه‌ی له‌و شاخانه‌ گولله‌یان به‌ عیراق و گه‌لی عه‌ره‌به‌وه‌ ده‌نا،

ئیسرائیلی بوون!

من هه‌لمدایئ:

نه‌خێر من بووم.

ئه‌مه‌که‌ به‌ بزه‌یه‌کی تاله‌وه‌ گوتئ:

ده‌ی بلی، بزائم...

گوتم:

ئەز له‌ سه‌ر دۆشکه‌ی شۆرش بووم، هه‌ر فرۆکه‌یه‌کی عیراقی گولله‌یه‌کی

به‌رکه‌وتبئ، له‌ لوله‌ی دۆشکه‌که‌ی منه‌وه‌ بۆی چوو.

ئیدی بیابان خۆت بگره‌ قەدق هات، له‌ گه‌ل شه‌ری قادسیه، قەدق هاته‌وه،

حوکه‌ت بریدی سه‌ر قه‌لاتئ و له‌ سه‌ر دۆشکه‌یه‌کی گه‌وره‌ی دانا.

پیانگۆتوو:

چۆنت بۇ مەلا مستەفا كرد، ئەو ھاش بۇ ئىمەى بكة.

قەدۇ گۆتۈبۈى:

من ناپاكى له چهكى دەستم ناكەم، كىشكە له قەلات نىزىكبەكە ویتەو،
دەپەتتە خوارى.

قەدۇ دەستى له فرۇكەى تارانى نەپاراست، يەكەم كەس بوو له بلندایى
قەلاتەو فیشەك بنى به فرۇكەى خومەینییهو.

ئى، قەدۇ و سارووغ له جىى خۆيان، دیمەو به لاشاوه.

له نىزىك سەید مارف دارتیلیكى گەلەك گورە و بلند به ئاسماندا چووه،
دەنگىكى لیوہ دى، سەد خۆزگەت به لوورەى سەگ، بىرتانە؟ لوورەى سەگ
ئىزرائیلی دەھینا و كەسىكى دەبردە سەید مارف! لى لوورەى ئەو دارتیلە به
گیانى كەسىك وازناھىنى، ئىزرائیلە ئاسىنەكەى ئاسمانى، ئەوہى له بن
عەبای ئىمام خومەینییهو دەھات، چەند كەسىكى پىكەوہ دەناردە سەید
مارف و گۆرستانەكانى دى، بالەخانە و خانووشى كاولدەكرد، لوورەى
دارتیلەكە كە به (ئىنزارەكە) رادارەكە ناوى رۆیشتبوو، ئاگادار كوردەوہى
پیشوہختە بوو.

لەگەل لوورەى رادارى دەبووہ تىكئالان و ھەلقزان و ھاوارى، دەست و
پى تىكدەئالان، ھەبوو له جىى خۆى رووى به زەوہیوہ دەنا و پشتى دەكردە
ئاسمانى، ھەبوو غارىدەدایە كۆلانى، ھەندىكىش لۇ بن كانتوپ، بۇ بنەبانى.
ھەپە دەلى:

ساكەگۆر باشتەرە لەوہى بچپە ژۆرى و بنەبانى، فرۇكە ناپالم دەھاویژیتە
خانوبەرە.

ھەپە دەلى:

بىرۇ پەناىن، بن دیوارى، ئەگەر لەو گۆرە بیت، لەو گۆرە ساچمەپىن
ساردت دەكاتەوہ.

من كە مالەكەى موفتى و كورپەكەى پىش دەرگەى مزگەفتى شىخەلام به
چاوى خۆم دىتبوو، نەمدەزانى به قەسەى كامیان بکەم. بزانه چیم دى:
له سینهماى حەمرا پارەكەم دا، بلیتەكە ھیتشتا له دەستى بلیتفرۆشە، بووہ

زرم و هوږ، قهډو له سهر قهلاته وه پلى پتوه نا، من فروكهم ديت، كوو له گولله تيډتر، له دارتيل ستوونيتړ چووه ئاسمان، كه شيدده له سهرېك به دهنگى بلند دهلى:

فروكهى ئيمام دوژمنى سينه مايه، به لاي مزگه فتدا ناچي.
له سهر قسهى وى بهرهو مزگه فست هه لاتم، بيرمه له و ساته مەمه ده شيتيش كه هه ستمنه ده كرد هه ستي ترسى مابن، ترسى لى نيشت و خوى هاويشته ناو سينه ما، مەمه ديش چيروكه، به لام له و هه لات هه لاتة نا پرژيمه سهر وى. يه كپن هه لاتم، تاهو واه، دارماله، له سهرى ده پرژي، پشيله شى پتوه ناچي، له سهر دهرگا خوم ده خيلى مزگه فتي شيخه لا كرد. لرمه يه ك پرژي، له رووخانى قه لات ده چوو، كوپيكى له من شتيك هه راشتر كه پشتي به ديوارى مزگه فتي دابوو، به لادا هات، خوين له لا مليه وه هاته خواري، وا بزانه هه ناسهى تندا نه ما. پياويك كه ترومبيله كهى له وئ راگرتبوو و وهك ئيمه هاناي بى مزگه فتي هينابوو، خستيه سهرشاني و هاويشتيه ناو ترومبيلى و يهك دووانيكي ديش سواربوون و چوون. له دلى خوم گوتم، سينه ما له مزگه فت پاريزراوتره، خوزى له كن مەمه ده شيت دهمامه وه.
بزانه، ئه وهى گهره كى موفتي كوو بوو.

من له سهد مارفى له ناو چيورمهى خوم له گز دهوركردنه وهم، لوورهى رادار هات، چووم چووم، خوم دايه په ناي كيلي پيرى سوارچاكان، ئه و كيله بى من چى واى له ساقو دريژه كهى بابم كه متر نيه، دهمپاريزي. زورى نه برد بووه زرموهوږ، لرمه يه كيان زور نزيك بوو، وهك بلتي به مه زارى سهد مارف كه وتبى، سهرمه لبرى، سهد سه لامه ته. له ولاوه له ناوه گه په كيوه توز و دووكل بهرى ئاسمانى گرت، دواى نه مانى دهنگى فروكه، رووه و دووكل هه لاتم. چ ببينم، دوژمنت نه ببينى، ئه وهى من ديتم و بيسستم ههر به قسه خو شه، كوشكيك له كوشكه كانى موفتي له جپى خوى داپماوه، لاديواريكى به پتوه نه ماوه، گه په ك دهوريان داوه، كه سى له بنه؟

پيريزنى پرچ دهرنپتته وه:

ژنه كه، ژنه كه، مندا له كهى هيشتا له زگه، مامانه كه شى له ته كه.

به شۆفەل و گەورە و گچکە لە گژن، سێ تەرمیان هینایە دەری، بەکیان
پیش هاتنە دنیا، گەشتە ئەو دنیا و بای دنیای بەرنەکەوت، پیاویک دەلی:
لە کاتی هاتنی فرۆکە لە کۆلانی راوەستی باشترە لەوەی لە دوو ژۆری
دانیشی.

سەرم تێدا ماوه، بچمە ژۆری، یان بن دیواری دەری!
لەگەڵ فرۆکە ئیمام سەربردەم زۆرە، ئەوەی ناو گەرماوی ئەگەر لە
سینەما ببینی، هەشەسەر دەهینیتە پێکەنینی. سەر لە سبەینانەکی لە
کێندەریم؟ لە گەرماوەکە جادە شێخەلا، ناوی سەلاحەدینە، چیه، کیم
لەگەڵ؟ لەبەرم نیه، دوور نیه فازیڵ ریحانە بوو، هەینی لە گەرماوی گەل
وگون رووتی شەرم نەبوو، هەموو پێکەووە و بە تەنیشت یەکەووە، رووت
رووت خۆیان دەشووشت. لە هیکرا قەوما، لە کەس نەقەومی، دیسان
فرۆکە ئیمامە، دیارە قەدۆش لە سەری قەلاتیووە بە بەر دۆشکە داوه،
بەلام نازەم کلاشینکوفەکە سابییر سارووخ لە تەیراوەووە تەقە دێ یان نا.
ئەوجا ئەنگۆ تەماشای ئەو خەلکە رووتە بکەن، کوو کوویی تیکەسەوورین،
کەس بە جلکی خۆی ناکەوێتەووە، هەیه بە گەل و گون رووتیووە گەشتە
جادە، هەیه بە کراسیک، کلاویک گونی خۆی داپۆشیووە، قوونیش با لێدەدا.
ئیدی رووتەکانی ناو گەرماوی دەردەپەرن و خەلکی ناو جادەش غارەدەنە
ناو گەرماوی، ئەوجا وەرە تێگە، ژۆری چێترە یان دەری؟
بابم جێی سێتەمی بەبیردا هات، هاتە سەری لە دەو کەندێ، کونەفرۆکە
لێدا، دەبگۆت:

چارە ی فرۆکە هەر کونەفرۆکەیه، لە ساچمە دەتپاریزی و بان و
دیواریشت بە سەردا ناپم.

ئێ، لە فرۆکە گەپێ، خەلک بەرە بەرە ترسی لێ شکا، ئەویش کەتر
هەردەستا، هەوکە گوێی خۆتان بگرن، با نەبیستن، ناچارم بێمە سەر باسی
بەرزبونی برادەرەکانم و شینی گەپەکی و رەشپۆشیی ژنان و گۆرستان .
قەدسیە لە چ شەپان نەدەچوو، لە زەوی و ئاسمانەووە، پانە و پان هات،
گەرەک گەرەک، کۆلان کۆلان، مال مالی گرتەووە، قەدسیە شەقام شەقام

خەلكى راپىنچەدەدا، شار كىنى تىدا ما؟ ئاۋى تىنۋەركىد. شاتكە شىت لە سەيد مارقى لە سەر گۆرى مەفەر، قەسە دلى گەرەكى كرد:

گەرەك چۆل و گۆرستان ئاۋەدان.

لە يادەۋەرىي مە مەفەرى كۆلانى، لە پىش ھەموو كورانى گەرەك لە شەر گەرەپەۋە، قادىسە ئالاي خۆى تىنۋە پىچابوۋ، بە خەتىكى درشتى عارەبى نووسىبوۋى:

شەھىدى قارەمان.

كۆلان بە ورد و درشتەۋە لە چۆكى خۇيان دەدا و (مەفەر رۆ) گەرەك گەرەك دەپۆيى، سەيد مارق مەفەرى لە دەستى قادىسە ۋەرگرت و چلكى گۆرى، لە كراسىكى سىي سىي، لە بەفر سىپىتى پۆشى، دوو گەز عەردى خۆى پىتەخىشى، براكەشى ترومىپىلىكى سۆر، لە خوين سۆرتى ۋەرگرت.

سەرەتا ۋابوۋ، قادىسە دەستىلاۋ بوۋ، ھەر كەسىكى ئارداپەتە گۆرستان، ديارىيەكى باشى دەداپە مالىيان. ھەر لە كۆلانى مە نۆرەى سەلاح ھات، ئەۋ كورەى پىكەۋە دەچوۋىنە پۇستەخانە، دىوار بە دىۋارەۋەين. شەۋ درەنگانى زرىكەى دايكى ئاسمانى ھىتايە گريانى، قادىسە ئەۋىشى بە ناۋى (قارەمان) ئارداۋە. دواتر زۆرى بە ناۋى ترستۆك ئارداۋە، بەلام سەيد مارق ۋەك پىشەى خۆى، بە يەك چاۋ دەپروانىيە قارەمان و ترستۆك و لە دوو گەز زەۋى دەيگرتە خۆ. ئىدى بە دوۋىدا ھات، رۆژ نەبوۋ، سەيد مارق لە قادىسەۋە مىۋانى ئەيت، مەن لە ترسى شىنى ژنان، كەم دەچومەۋە ناۋ چىۋرمەكەى خۆم.

ۋاى لىھات چىۋرمەش نەما، چىۋرمەكانى دەۋرى گۆر روۋخىنران، چىۋرمەيەكى گەرە بە دەۋرى گۆرستاندا ھەلچنرا، ۋا نە با، گۆر دەگەيشتە كۆلان و مالان، ئىستا سەيد مارق پىرۋتەۋە، جىي لە بارچوۋىك، يان مەلۇتكەيەكى فېدراۋى لى ناپىتەۋە، قەسە قەسە رادەكىشى، جىيى قەسەكە لە مەلۇتكە فېدراۋەكە بىكەم.

ئەۋە درەنگترە، لە مىندالى جوانتر لەبىرمە، لە سەر گۆرى پىرى سوارچاكان، ئەۋ پىرەى بە مردوۋىش بە پىشت و پەناى خۆم دەزانى،

ههستم، بیرى عهباس و جهمیل رهنجهرم کرد، عهباس ئه و پیاوهی به عس به برینداری له بن قهلاتی ددانهکانی هه لکیشا و رهنجه ریش ئه وهی کۆپته ری به عس له و دیوی کیه وه پهنشی گه یشته سه ری و ناردیه وه سهید مارف. ئه و دوو گۆره له ریزی ئیکدین، سهید مه ندیان بهینه، له و ریه، له بن کیلی، تووره گه یه کی سپی تۆزای که وتبوو، زۆر له تووره گه که ی سه ر ئه سته پرکی گولی کۆساران ده چوو که نه مده زانی چی تیدایه، داخوا تووره گه ی بن کیلی چی تیدا بئ! به ترسه وه ده ستم گه یاندی، نه رمه، زارکی تووره گه م کرده وه، وای! خرایه، هاواره، ئه وه چیه؟!

هه لاتم، له پش دهرگای مه زاری سهید مارف هاتمه وه سه ره خۆ و تیگه ی شتم شته که ی ناو تووره گه ی سپی چیه، گۆمه پلکه عه ی شینی مجبور:

+ مندالیکان لیره فری داوه.

- وه ره، پیشانمه.

له باوه شی کرد، گۆتی:

ئای، هه ناسه ی له بهر ماوه!

پاش که می:

وهیش، نه میتم، فریه به هه شتی.

چه ند دلۆپه فرمی سکیکی هه لوه راند:

دنیا چۆن کاولنابی، فرۆکه ی دنیا مان چۆن به سه ر وه رنابی، ساوا به زیندوویتی فری ده نه ناو گۆرستانی؟

بردی به مزگه فته که ی خوار گۆرستان، بیرمه سی چوار زه لام به خا که ناس و دوو ده وه هاتن، جی جی گه ران، تا له نیتوان دوو گۆر جی گۆر بچه یه کیان دیته وه، ئاخیر قادسیه جی گۆر بکی نه هیشته وه.

قادسیه مال مال ده گه ری، هه ر نیرینه یی ده سته دار بگری، رایده پیچی، هه ر نیرینه یی تینی تهنگ راگرتنی تیدا مابی رایده پیچی. هی وه ها رایده پیچی، په ری راژه ی (ده فته ر خمه) ی سه رده می پاشایه تی له به رکیتی، کۆر و باب و باپیر له بن سیته ری قادسیه چه ک له ده ستن.

له شار ته نها ئه و مالانه ی پیاویان نیه، سه رباز و جاشیان نیه.

له ساي شهړ دوو رېټ له پېتښه:

سهربازي و جاشايه تي، رتي ستيه مېش هه يه، به لام كه م بوون ئه وانه ي
ئو رتيه يان ده گرت، له كه ساني نزيك كه له ماوه ي دوو سئ سالي شهړي
هه شت ساله به رتي ستيه مدا چوون، چوون و نه هاتنه وه:
ععباس، كوراني شفقي فروش، ماموستا حه يدەر، ئه نو، كاويس، كيفاج، فاذيل
ريحانه، جه واد...

جاري له رتي ستيه م گهړي، له بهر جاش و سهرباز نازانم سوپاي ميللي
و ئه و شتانه ري نيه پيدا برؤي، هر له مالي مه دوو سهرباز هه يه، نازانم
كه و تونه ته كوئي شهړ، فاهو، قه سري شيرينه، كوټيه. براي گه وړه كه له
دواي ئاشبه تاله كه وه سهربازه، هه وال دئ برينداره، هاته وه. قادسيه به
برينداريش وازي لي نه هينا، ده ستي گرت و به شله شل برديه وه، به لام
كه مه ك له دووري شهړ دايئا.

دواي وي هه وال دئ، براي گچكه برينداره، سهرباري برينداريش له
زينداني ئاخزواړه، ئه وه خوښه، ده بيت كيشه چي بيت؟ تا بابم به كه ليتي
مووشه كي حوسين و ععباس و ئه و شتانه خو ي گهياندي و پي كه وت و
هاته وه، له مالي مه شين و ورؤيه. دياره له پيشه وه ي به رهي شهړ بووه،
ئو جتيه ي خدري زنده شي لينداني، به زيندووي تي ناگه رپته وه، ئه ويش له
نيوان مردني مسؤگه ر و نيوه مردن، نيوه كه هله ده بژيړي، دئ، به ده ستي
خو ي گولله يه ك له خو ي، قه يتاني پيلاو له كيئدهر گريده درين له وي دها،
ئيدي براده ره كاني رايده كيئنه دواوه، ئاشكرا ده بيت و له زينداني ده په ستن.
دار و ديوار په پؤي ره شه، شار هه يه له دنيا ي هينده ي هه ولير به
مزگه فت؟ ئه و جا به پرسه راناگا، ناچار پرسه تي كه لده كرين، گوړستان
پر بوونه وه، سهد مارف زماني هه با ده يگو:

قادسيه، به سه، جي م نه ما.

قادسيه ئاشي خوينه، ده گهړي و مردن ليده كات، سه د ساليش ده بيت شار
هينده ي ئو چند ساله كورپه كاني نه كوژراون. پيش پتي قادسيه، له و سهر تا
ئو سهر ي كوژلاني ره شيؤش دووت ده دي، ئيست قادسيه ده رگا ده رگا

لینده دا، رهش دابه شده کات. تاکو ته را ژن ده بینی رهشی نه پویشی، ته ماشای ری گزستان بکه، ده لئی هه رچی قه له په شکای ئاسمانی هه یه، بالیان کراوه و له ری سهد مارفی خۆ فیره رۆیشتنی سهر زهوی ده کن.

له و سه رو به ندهی سه ره تای قادسیه و سه دامی شه پ که تازه خه تی سمیلم دابوو، تازه ردینم موسی ناسیبوو، به چاولیکه ری هه نده کان، هه وای هه نده ران له سه ری دام، به لام نه مده زانی به چ رییه کدا بچم، خۆم بده مه دهستی چ بای. وه بیرمدی. له ری کوریکه وه، وا چاکه ناوی نه لیم، دیتمه وه، ری هه نده رانم دیتمه، رییه کهش له ری سینه مه وه یه، رهنگه له و ریگه یه وه بگه ینی، ئه و کورپه ناوی پارتيکی هینا، گوايه تیکه ولتیکه یه خلک هه نارده ی هه نده ران ده کات، ته نها یه ک مه رجیشی هه یه، یه ک شتت له سه ره، به جییهینه، هه نده رانت مسۆگهره، مه رجه کهش زۆر سانانتر له شه رتی شوانی، ئه گهر هی شوان هفت ساله، چه نده، هی تو ته نی سالیکه، سالیک پيشمه رگایه تی و بهس، سالیکیش چیه، لوقمان گوته نی:

بۆ خۆی ده روا، گهرمایه کی به تین دی، دوا یی زهر دبوون و هه لوه رین دی، ئه وجا باو بو ران و به فریکسی ئه ستور، له پیر دنیا وه ک ئیستا که سکه ده بیه وه، ئه وه سال ته واو و شه رتم هه لات و هه نده ران هاتم.

به لام هه کیمی برای ده لی:

وا مه لین، سالی ئه وئ درێژه، نابریته وه، سالیکی هفت سالی ئیره یه.

سه رباری درێژی سالیش، به قسه ی سیئاغا بی:

تا ئیستا کهس ساله که ی ته واونه کردوه، به گولله یه ک سارد بو ته وه.

سیئاغا ساردیکردمه وه و له سه ر په تک و سنگی خۆم گیرسامه وه، له سه ر خویندنی خۆم مامه وه. پاشترئ بیستمه وه، زۆر کهس به و هه وایه رۆیشتن، پيش شه رته لاتن له خوینی خویان گه وزین و نه گه یشتن، وا تیبگه م ته نی ئه نو ته واویکرد و گه یشت، به لام خیری نه دایه وه، له دووره ولات و دوور له که سوکار سه ری نایه وه.

حهزى پاريزهري

رئى چيام نه گرت و له سهر په تګ و سنگى خوم مامه وه، قوتا بڅانه سنگ و په تګه کيږه، به ستر اوښته وه، له به ستنه وه دا له گهل خه تخوش نه خشه ئايندهى خومان ده کيشا، بښه چى، چى باشه.

خه تخوش

حهزى چوه پاريزهري، هينده جوان له و پيشه يه ددوا، منيشى به دواى خويدا راکيشا، ده يکوت:

پاريزهري باش خدرى زنده يه، ده توانى په تګى قه ناره له ملي شورشگير بېچرينسى، ژيانى پښه خشيته وه، پاريزهري باش هله ي گوره ي دادگا راسته کاته وه.

بېر مه له باره ي پاريزهريه وه گوتمه نازاد خه تخوش:

عاره بى له نه نکه وه خزم که خوى کرد بووه کار دق، پاريزهريش بوو، ميرى بردى و شوينبىزى کرد و دايکى گوره کيشى نه ديته وه، خوى پاريزهري بوو، ئه دى....

خه تخوش ده لى:

ئاسايه پاريزهري نه توانيت بهرگرى له خوى بکات.

باوه پرمهات و هه ريم به خوم دا بېمه پاريزهري، له وهش هتوهر هه لکشم، له خه يالکى جوان، ئه وه تا ولات رزگار بووه، منيش بوومه ته دادوهر و ته رازووى لاسه نګى بيدادى هاوسه نګ ده که مه وه.

ئيدى خواخوامان بوو، زوو پولى چواره مى گشتى بېرين، بچينه به شى ويژه يى و دوور که وينه وه له فزييا و کيميا و زينده وهرزانى و هاوکيشه و سه رئيښه، هه ر چهنده ئه و وانانه بى من له چار جوگرافيا و ميژوو و ئه وانه

ئاوڭواردنه‌وه بوون، به لام حەزى وىژه و پارىزه‌رى واىکرد، پشت له زانستى
و روو له وىژه‌يى بکەم. بەر له‌وهى سالى به خويندن و پشوووه‌وه دوايى بى،
هەندىک ورده سەربرده هەن.

چریکه‌ی ناو چادر

له‌وبه‌ره‌ی گردی قالینجاغا به دیوی گه‌په‌کی کۆماری چادری له ناو
حه‌فتان هه‌لدراوه، به هه‌ر لایه‌کدا سه‌ر هه‌لده‌پری ژماره (۷) روو له ئاسمان
زاری کردۆته‌وه. ئاسمانی چادریش هه‌مووی وینه‌یه، وینه‌ی گه‌وره،
گچکه‌کیان نیو به‌ژن ده‌بیت، وینه‌کان هه‌ر یه‌که‌ی له ره‌نگ و شیوه‌یی، به‌لام
دیاره هه‌موویان هه‌ر ئه‌و پیاوه‌ن که له په‌ری یه‌که‌می کتێبه‌کانی ده‌ستی
ئیمه‌ش چاوی زه‌فکردۆته‌وه، وینه‌کان به‌ بای نیسانی ده‌له‌رینه‌وه، له
ده‌ستمیت، له جیی ئه‌و شنه‌بایه‌ی خاکه‌لیتوه، ئاگریک هه‌لده‌که‌م، وینه و
حه‌فته‌کان لوولدا و له‌و حه‌فتی نیسانه‌ قرچه‌قرچیان بگاته به‌غدا، هه‌زمه‌کرد
دوو پێشمه‌رگه‌ په‌یدا بن و به‌ ئارپه‌جیه‌ک چادر به‌ حه‌فت و وینه‌وه به
ئاسمان بێخن، له‌و خه‌یالانه‌ بووم، چ بیستم! چریکه‌یه‌ک له چادره‌وه هات.

چ چریکه! کوردی با، ده‌مگوت مریه‌م خان یان ئایشه‌شانه، هه‌ستانیک
هه‌ستا، ره‌سه‌نایه‌تی لێوه هه‌ستا، ئه‌و ره‌سه‌نایه‌تییه‌ی ئه‌گه‌ر له وشه‌یه‌کیشی
تینه‌گه‌یت، تینه‌گه‌یت ره‌سه‌نه. ره‌سه‌نایه‌تییه‌ک دلنشین و دل‌ده‌بات و
ناتداته‌وه، که‌مه‌ندکیشی ناو دنیا‌ی خه‌یالت ده‌کات و له‌ خۆت داده‌پڕینی و
هاییت له‌ هیچ نامینی، من وام لێهات، حه‌فته‌کان و وینه‌کان بزر بوون، تیکه‌لی
هه‌ستانی ره‌سه‌ن بووم و هیچ نه‌ده‌دیت، به‌ دوا‌ی (یا یومه و یا بویه) هۆدا
و ئۆبابدا چووم، باشه‌ پێشتری ئه‌و ده‌نگه‌م نه‌مبیسنبوو؟ دوورنیه، به‌لام له‌و
بن چادره، بووه ده‌نگی دلنیشینی من، خۆم راده‌ستی:

ئیزا ئه‌نته له‌م ته‌عشوق وه له‌م ته‌دري مه‌ن هه‌وا، جانا...

فه‌کون حه‌جه‌ره‌ن.....

کرد و نه‌مزانی چۆن چووم، ئه‌گه‌ر وه‌له‌که به‌عسی لێگه‌پابان، وه‌ها زوو

نه ده هاتمه وه. هيندهم بيرديته وه، دهستيكي گراني كه پكه شاخي له سهر سينگمه و پشتاو پشت كه وتم، ئاي! ئه وه چ بوو، وينه كان و حفته كان زيندوو بوونه وه، چريكه نه ما، خه تخوش گه يشته سهرم، قيتيكردمه وه و گوتي:

كوړه، تو هين بووي، نه مگوت بگه پيوه.
مه ئي، گورانيي ناو چادر مني هين كړدوو و وهك مېره گيژه ملم ناوه و چه ندي گوتويانه:

بگه پيوه، چيت ده وي؟
نه گه پراومه ته وه، له بن چادره كه وه له كي پاليكي وه له كانه ي پيوه ناوم، ويستبوويان بگه ونه سهرم، برادره كه م گه يشتبوو، نه يه يشتبوو. تا گه يشتمه وه مالي، جوينم بو ئه و چريكه ژنانيه نارد، هيندهم بو ي نارد، شيعه بو عومريان نه ناردوو، خه تخوش تا درهنگيش به پيكنينه وه ده يگوت:
ئه ها ليري يه دهنكي زوهره حوسين دي، برؤ گوئيبيدي.

زوهره حوسين به ليتداني دام، به لام وازم لي نه هيتا، ناسكترين (يا يومه) م له دهنكي ويه وه بيست، وهك چون ناسكترين (ئه لاهو ئه كه بر) له دهنكي نازم غه زالييه وه، له ئه لاهو ئه كه بر ي دهرويش برايمش ناسكت. خو كاتي ديري فارسسيه كوردييه كه شي تيكه لي عاره بي ده كرد، شيرينتر ده بوو. ئيدي له دهنكي ره سه ني عاره بان له دواي نازم غه زالي، زهور حوسينم ناسي، ئه ها گوپرا ديره:

يا عه زيزي رووح، يا به عه د عيني
شنهو زه نبي وه ياك، ما تحاچيني
تو گولي سورخي، مه ن بولبولي شهيدا....
له سهر ئه و دهنكه داركاريش بكريت، ده سته برداري نابيت.

حاجی عەبدولای دەفزەن

ئەگەر کەسێ لە کەسێ بپرسی:

ئەڕی شیعری سافی هیرانی بۆچی بەو ئەندازەیه تەپ و پەرە، پەر ریتە و ئاوازەیه، تۆ بلیی هی ئەو بە، لە کانی شیلانە ی خواردۆتەو، سینگى بۆ شەنە ی سەفین کردۆتەو؟

و ئەلام بای حەمد مەستانی تەپپەرە:

سافی هیرانی هەر شیعریکی نووسی، بەر لەو هی کەس بینیبیتی و بیستبیتی و خستبیتی دەرەتەری شیعەرەو، حاجی عەبدولای دەفزەنی تی کردۆتەو و گوتویەتی:

ها، ئەو شیعەرە بخوینە.

دەفزەنیش شەهابانە چریکەندوویەتی، داودیانە خویندوویەتی، لە هەر وشەیکیش لاسەنگی هەبووبیت، دەرەن نەرمە کۆخەیکى هاتۆتی و هیرانی زوو تێگەشتووە، وەکات هاوسەنگی کردۆتەو، بۆیه شیعری هیرانی هەمووی دەنگ و گۆرانییه.

ئەو دەرەنە کە زۆر کەس حاجی و هەندەکیش مەلا دەرەنیان دەگۆتی، بە قسەى حەمد مەستانی هەمیشە مەست بیت، لە دەرەنیان کار لە دەرۆش برايم و کورە دۆمە رەشتارەکەى سەیداوێ نیه. کاتی دەرەگرتە دەست، قەلات دەههژێ، منارەى چۆلى حەى حەى دەرەکات، سەرخۆش زەرگ لە خۆ دەدات، شەقاوێ روو لە خۆ پەنا بۆ کەتەر دەرەبات، لە دەرەگیش سەید عەلى ئەسغەرى کوردستانی گوتی لێی، دەرە:

ئەو دەرەى منم لە قەلاتەو گۆرانی دەرە!

با بزانی وایه؟

لښ بهر له به دواډاچوون نه بادا بېر مېچيټه وه، با گويمان له دهنګي مه ستانېش بڼ، ئه وېش دهنګي خوځش بوو، خوځشې دهګځ. مه ستان پېشه وه ې به لاشاوه چول بکات، ناوه ناوه ټيټه لده کړده مه قامي نزيک سه بکي ده فزني قهلاتي، لښ داخي گرانم، من به کيښ و سه رواوه له بېر مڼه ماوه، هر هيندهم بېر ديټځ، له وپه پري مه ستي، شتيکي نزيک له وه ې دهګځ:

وه رنه وانه ې هونه ري

هر نووسين نا، خو ټندنه وه ش هونه ره

هر چيکړدني شه راب نا، خوار دنه وه ې شه رابېش هونه ره

هر گوتن نا، بېستنيش هونه ره

هر روښتن نا دانېشتنيش هونه ره

هر زه پين نا، له وچينېش هونه ره

هر خوايه تي نا، به نډايه تېش هونه ره

هر دهنګي مه ستاني هه ميشه مه ست نا

پرته وېولې (خاوه) ې ژنيشم هونه ره،

دې وارنه، وانه ې هونه ري

(ژنه که ې همه مه ستان دوو ناوې هه بوو، مه ستان و خاوه)

ئې، بېينه وه سهر باسې خو مان، ئه ز درهنگ زور درهنگ گه يشتمه دېف و

دېنگ، دېنگ و دېفې حاجيې ده فزېن، درهنگ، به لاشاوه نه همه د مه ستاني

ما بوو، نه که ويار. ئه ز روژه کي ده چوومه سهر کار، کار له کوټيه؟

له شه قلاوځ، به پير مامدا هه لده گه رايڼ، پيچي که ريم هه شاشمان بړي، له

ترومبېله وه دېف و دېنگ به رزېووه، ئه ز وا تيگه يشتم سه يد عه لي

کور د ستانييه، به لام شو فتره که گوتي:

ئو نه واره جگه له من که س گوتي ليټه بووه.

کريکاري پرسی:

ناوې چيه؟

شوفير:

حاجی عه و دولای ده‌فژنه‌نی هه‌ولیری.

به دیار ده‌فژنه‌وه مه‌ست بووم، گه‌یشتبوومه شه‌قلآوه و سه‌ر کار،
دووده‌ویشم راده‌وشاند به‌رینه‌دابووم. ئه‌وجا بزانی له‌و ریوبانه، ده‌فه‌که با
مه‌زه‌ی دل بئ، وه‌ز به‌ شه‌هرزادی چ هه‌ستانیکی پتر مه‌ست بووم، له
هه‌ستانه‌که‌ش به‌ پیکی چ دیریکی؟ سویندی که‌سم له‌ سه‌ر نیه، ئه‌و رۆژه
ده‌ست به‌ دووده‌وه‌وه تا ده‌سته‌ردانی له‌ به‌ر خۆمه‌وه:

به‌ غه‌مه‌ی چاره‌که‌ی، عه‌قل و و دل و دینم به‌ غاره‌ت چوو
م ده‌گوتیه‌وه، ئه‌دی ئه‌وه‌ی:

ئاخ و ئوخ و سێو و خۆخ و نیرگز و باخ
سه‌روایه‌تی!

دوای بیستنی ده‌ف و چریکه‌ی حاجیی ده‌فژهن، بیری حه‌مه‌د مه‌ستانم
کرد، نه‌مدیه‌وه. دلم بۆ که‌ویار وه‌ک ده‌فی حاجی لینه‌دا، به‌لام فریبوو،
وینه‌ی ئه‌و کۆترانه‌ی پێش جه‌ردبوون، بآلم ده‌کردنه‌وه و هه‌لمه‌دان و
نه‌ده‌هاتنه‌وه، مه‌ستانم نه‌دیه‌وه، وه‌رنا ده‌مگوت:

منیش مه‌ستم به‌و ده‌فژنه‌ی ده‌میکه‌ تۆی مه‌ست کردوه.

شه‌رم نه‌یه‌یشت ده‌نا ده‌چوومه‌ دوای که‌ویار و له‌ سه‌ر ده‌رگا، سینگ
خۆم ده‌کرده‌ ده‌ف و به‌ زاری ده‌فژنه‌که ده‌مگوت:

دل و دینم به‌ غاره‌ت چوو...

رەسوولى ھەيران

ئەو سەرھاتەيان كەمىك درەنگىرە، بەلام كۆزى گىرەنەوھى ھات، بەر
چەقۇيان دابوو، بەلام دانەكەوت و ۋەختايەكى لە دواى سەدام پىرتىن پىاوى
شاشە بوو، رەنگ نەبوو تەلەفزيۇن بىكەيتەو، بە:
پۇلارپىژە...

مىشكىتى بزمارپىژدەكرد، كەچى بابم لە لاى پەنجەرەكەوھ گونى دابووھ
نەواری:

كىژۆرە ئەسمەرى...

لەگەلى دەناورايەو، گۆتم:

- بابە، تۆ تا ئىستا گوى لەو جاشدەنگە رادەگرى؟!

+ كورم من چىشم لە پۇلا و چەقۇھەيە، گوى لە رەسوولى ھەيران
رادەگرم، رەسوولى ھەيران!

لەوھو، لەو قسەيەى بابم لە مەر رەسوولى ھەيرانەو، رەففىق
چالاکىشم بە چاويكى دى دى، ئەو چالاکەى بە من با، نەك ھەر دەنگ
ناوېشم نەبىستبا، چەند رقم لە ئەبوو عەلا دەبۆو، دوو ھىندە لەو رەففىقە.
ئەنگۇ دەزانن لە ھەولپىرئ ئەبوو عەلايەكى سەدامى ھەبوو، زۆر جار
بۆ ۋەرگرتنى قسەو باس، جلکى شېرو وېرى دەپۆشت و لە كۆلەنان دەگەرپا
و شەكەرەتەى دەفۆشت، جارئ ئەو شەكەرەتفۆشە با لەو لا بى، چالاکى
ھونەرمنەند ھاتۆتە بەر باسنى.

لەو دەمەوھى پىكەوتم لە رىئى پىلېنەن و پاكانەى ئەو ھونەرمنەندە،
چەند ھاوپىيەكى خۆى گىراون و دوو سىيەكەيان لە قەنارەش دراون، پىش

میرغزه بان که وتوو و کون کون له دواى هاوړیکانی دهگهړی، به من با
دهنگ و زایه لای سهر نه واری وی خړبکه مه وه و له کونی ئاوده ستیان
بکه، به لام له و قسه یه ی بابمه وه له گهل دهنگی ره فیق چالاک
ئاشتیبو مه وه و گوتم:

رووخان و کریگرتی هیوه، دهنگ و هونه ر هیره.
چالاک که سیکه ده که ویته چیه ی ناپاکانه وه، له م باره یه وه هونه رکی
به هانایه وه نای، دیاره ناپاکیه که شی هونه رکه ی ره شناکاته وه.

مريه خان تۆلى جوانى

ئاشنايه تيم له گەل مريه خان دەمىكە، سەربردەى مەستبوون بە دەنگى
وى زۆر كۆنە، بەلام هەلمگرت و حەزمكرد لىزە بيگىرمەو. ئەز لە رىئى ژنى
كۆلان و شىمشالەو ناسىم، بەلام بەر لە سەردانى سى عەلىيەكە نەهاتبوو
ريزى حەوتەوانەى دەنگان، هەر كاتى لە رادىووە وەك شىنەباى زوزانى
هەلىدەكرده:

دۆمام، ئاڤا شەتى مە شەربەتە

دۆمام، پىتلا ناڤى هەڤ دكەتە

دۆمام دىن: نىكاهى خەلكى عالەمى عادەت بوو

يا من و دۆماما منى جزيرا بۆتا چ قەحبەتە

له كۆلانى مە ژن هەبوو وىنەى بنجە گىاى دەم با خوى دەهەژاند، ژن
هەبوو ورده رۆندكى بە سەر بەختى خۆيدا دەباراند، دەنگى برىندارى مريه
خان دلەبر و دلەبرى دەگرياند! شىمشالى منىش بەر لە هەر ئاوازي (لى لى
وەسقى) هەوكى ئەوى دەژەند...

بەلام مريه خانەكەى رىي گەرانەو جيا بوو، گەرانەو لە سەردانى سى
عەلى (قەردار و بەگ و عاشق)، لە پىنچەكانى سپىلكى، بە دىوى هەريىر و
پاتاسى شۆرپەبووينەو، مريه خان مينا كۆترى برىندار ناورياو و
(مەمەد) هەكەى خۆى تاواندەو. سەرە ژنىك كە دەنگوت ئەستىرەيه رژاوتە
ناو ترومبىل، دەبينم نەرم نەرم هورده رۆندكان دەبارانى، دەبيستم بە
دەنگىكى ناسك لە جى جى، لەگەل مريه خان ستران دەليتهو، لەو دەمەى
دەيگۆ:

بازنی دهستی خۆ بشکینم...

ههستمده کرد به راستی دهشکینن بۆ جوانیه که ی سواره جوانه که ی دهکاته نال و بزماره. ئیوه ئه گهر ئه لاکه تان نه بیستوه، بییستن، محهمه ده که ی ئیره له وه له گهنج خه لیله که ی ئه وی ده چن که کچکی دینی نایه لی لاوکی خۆ له ولاتی غه ربیاتی که س پیتیلی سواره کی چ بی کاروباره... ژنه ئه ستیره که ی نشیوه ی سپیلکی، محهمه دی رۆنی ده گهل مریه م خان له ناو فرمیسکان ده گۆته وه، ئه و سه ره ژنه جوان له ترومبیل دا برابوو، پنده چوو گه یشتیته ناو کار و بهرخی قه دپالی به نی هه ریرئ، نا زۆر هینه تر برۆ، بگه دهستی هه سنی و ئاقاری جزیرئ، ئاخو ژنی هه یینی، نه گاته وی چۆله وانیی و، کوا زاری لاوکی و ستران هه لدین؟

گریان و گۆتته وه ی ژنی ناو ترومبیلی منیشی له ناو لاوکی محهمه دی رۆنی بزرکرد، گه یشتبوومه وه شاریش خۆم نه دیته وه، له بیرمیت دواتر ژنه که م دیته وه و پیکه وتم کوریکێ مندالکاری ناو محهمه دی هه بووه و له سه ر سنوور به دهستی سه رباز و جاشان کوژراوه.

ئیدی ئه و دهنگه جزیرییه توند به لاوکی به ستمه وه، به تایبه تی لاوکی (وه ره هه لیمئ)، زۆر جزیری ئه و هه لیمایی ده لینه وه، دیاره جزیرییه کی دهنگ ناخۆشیش نابینه وه، ئاخو وه ک بیستومه سه رده می زوو، میری جزیرئ هه ر که سه ی دهنگی زه لال نه بوو بیت و لاوکیانه هه لئه که وتبی، رینه داوه له ولاتی جزیره ی بۆتا دانیشی.

به لام هه ی جزیرییه ک- پاشای ته نبووری به گهل مه دن- ناکاری (وه ره هه لیمئ) وینه ی ئه و کچه فۆته له سه ره ی دیزگولی جزیرا بۆتا که مریه م خانی ناوه، بیلیته وه:

لئ لئ

وه ره وه ره وه ره، واره، لئ وه ره هه لیمئ

کچکی دینی...

ل خه لکی ته حلی ل من شیرینی

ده وه ره وه ره، واره...

ئەو لاۋكەشەم بە شىمال نىزىك لە خۇي دەگۈتەۋە، بىرمە لە جىيى
(ھەلىم) ھەكەش ناۋىكى دىم دانابوو، ئەو ناۋەي لە كۆلان كۆلان گىرەنەۋەي
من، ناۋى گۇپا و بوۋە كەويار.

(گۈلى ۋەي نار) ھەكەشەم باش دەگۈتەۋە، ئەھا گۈي لە دەنگى مەريەم خان
و شىمالى من بىرگن:

گۈلى ۋەي نار ۋەنار ۋەي نارئ،

جانئ ۋەي نار ۋەي نار ۋەي نارئ

گۈلى مەمك سىنيا ساقارئ

گۈلى...

دەرەنگىش لە رىي نازانم كىۋە، رەنگىي ھەر لىكدانەۋەي خۇم بوۋىي، شتى
لە سىنىي ساۋارەكە تىگەيشتىم:

ئەھا ئەۋە سىنىي، لە سىنەش نىزىكە ھا! چاۋدى، ئەو سىنىي سىنىيەيە دوو
لەگەنى گچكەي پى ساۋارى لە سەرە، نىۋانى دوو لەگەنەكە ھەر دوو پەنجە
دەبىي، لەگەن لە ساۋار بە سەرە و بۆتە قۇمەت، لە سەر سەرىش پىشكە
گۆشت، لە دوورەۋە تىچاۋى بدئ، رىك گۈي مەمكە، ئىدى تىبگە تۆ، سىنىي
سىنىيەيە، دوو لەگەنە ساۋار جۆت مەمكەن و دوو پىشكە گۆشتەكەش گۆ،
ئەۋدىيە:

مەمك سىنيا ساقارئ...

كەويارى منىش بە مندالى ئەۋ بەستەيەي كە دەلى:

گرئ سىرا ب جەيە، لى لى لى مەيرق

گر خۇپانئ ب جەيە، تولى جوانئ مەيرق.

ۋا سوارا ھەي و ھەيە، لى لى لى مەيرق

خۋەستىي مەيرق فەلەيە، تولى جوانئ مەيرق

ھىند شىرن دەگۈتەۋە، مەگەر مەريەم خان ۋاي بلىتەۋە.

پاشای تهنبور

ناوی پاشای تهنبور هات، بن وی لاوک سیویه، بویه دهست له سهر سینه دهچمه پیشوازی. ئەمن یه کهم جار ئەو پاشایه م له تومارخانهی کورپه سازژه نه که، کوری مام دیوانه ی زوږناژهن دی، باوه ږم به چاوی خۆم نه کرد، چۆن ده بیت پاشایه کی وا مه زن، پاشای تهنبور و لاوکان له تهختی ئاسمانی خوی بته خواری و وهک من و تو له تومارخانه یهک دانیشی. ئەنگو ده زانن ئەو پاشایه چه ند ناویکی هه بوو:

پاشای تهنبور، میری لاوک، بابی که ږیم، محمه د عارف جزیری. ئەو جزیری به تهنی له بهری بادینانی زنی بادینان پاشا نه بوو، له بهری سوزانیش پاشایه تی خوی ده کرد. بیرمه له ناو ترومبیل و سهر ماتوږ و ده لالخانه و چاخانه و کولانان، له کاوږزاغا و عومه ر دزه بی ده برده وه و ده چووه پیشبرکینی هه سه ن زیرهک، شار شتی که متر له زیرهک گوئی له جزیری راده گرت، شار کاتی به بن (باران بارانه) هدا ده گه یشته (هه ر ده ږوا و به جیمیلن) و له وږوه به (سهر ناله شکین) یدا ده هاته وه، سهر دانی (غه زال ی) ده کرد و پشوویکی له کن (هه لیم ی گیان ی) هدا و (وه ره وه ره وه کی به ری) ی ده گوته وه.

ئەز له گه ل زایه له ی پاشای تهنبور ی سهر برده م زۆرن، نزیکترینیان له سه یداوه یه، ئیواره یه ک

ئەو پاشایه له مالی فازیلی رووبه خالی مام دیوانه، به غه زال غه زاله که ی سه یداوه ی مه ست و هه یران کرد، ئیمه ی له به لاشاوه وه دلکش کرد، هاتین، له گه ل فازیل ریحانه هاتین، له سه ره کولانی سیانانه وه گویماندا یین، ماله وه دان! وه کی ده یگو:

ئېرى پىشتى تەپا چ بکەم
غەزالى، ل مالى ب تىتى..

مالىكى سەيداۋە نەبوۋ لە مالى ئۆقرە بگىرى و نەيەتە كۆلانى، ماخرا، كاتى
دەگەيشتە:

مەمكى غەزالا مال خراب

سۆر بويىنە مينا شەمامۆكى دەشتا ھەسنا...

گەنج نەدەما، خەيال نەباتەۋە بن كراس و سبوخمە، ئەو ئىۋارەيە، خوا
كردى كەتەرم لە بەركى نەبوۋ، دەنا چ دوور نەبوۋ، دوو سى كەتەرا لە خۇ
بدەم.

لەو ئىۋارەيەۋە پتر بوومە ھۆگرى ئەو دەنگ و سەدايە، ئەو پاشايە،
رىحانە گۆتەنى بوومە شايەرى دەربارى، ئاخىر شىعيرىكى درىژم بە سەريدا
ھەلگۆ، خەيف يادگەم بەربادە، تەنى دىرىكىم لە يادە:

بى مال،

تو سەۋداي غەزال و

ئەز سەۋداسەرى غەزال غەزال.

لە كۆلانى لاۋك دەمىنمەۋە، ئاخىر گۇرانى لاۋكى لىكەۋە چى پىۋە دەمىنى!
نازانم كى بوۋ، زوو زوو دەيگۆ:
گۇرانى كوردى، لاۋك و خەيرانى نەبى، لە ھەۋلىرى بى قەلات و منارە
دەچى.

گەنج خەلیل

لەكۆلانی لاوك دەمینمەوه، لە پشت مالی نەنەخان، كۆلانی جۆتە خوشك نا ئەوی دی، كۆلانیك هەیه، نیوهی بەلاشاوه كۆلانی لاوكی دەلێنن. هەر كێ و هەر كاتی رێی بەوی كۆلانی بكەوێ، لە مالیكەوه لاوكی بەر گوێ دەكەوێ. مالیکی دەرکە بۆری یەك دەری، دوو چاوه و هەیوان، دارتووێکی توو سوور و میوێکی ترێ کشمیری و بنە هەنجیریکی هەنجیر رەش و دوو سێ بنە موورتکی بۆنخۆشیان لە پێش دەرگا و ناو حەوشییە. لەو ماله پەلکی دار بېرێ، چۆلەكە بېرێ، دەنگی كاویزاغا نابېرێ.

بە چاوی من لە كۆلانهوه چاودەنن، دەرگای حەوشە لە سەر پشته، دەبینن، ئەوه تا ژنیکی رەشپۆشی بسکشۆر دانیشتوو و تیکەلی لاوك بووه. ژنە حەزەكەت لەو سەر تا ئەو سەری كۆلان و كۆلانی پشتهوهش لاوكی دلی وی ببیستن، بۆیه دەنگی(گەنج خەلیل) بەرزەكاتهوه، لەگەڵ تەوابوونیش زور جار نەوارەكە هەلدەكاتهوه، دەیگەپێنیتەوه سەر گەنج خەلیلەكەى خۆی: گەنج خەلیل كۆرمامن من لە ولاتی غەریبان و غوربەتی گەلەكی نەخۆشە وەزێ رابم نوینا رایەخم كەت كەتێنە بالیفا بدەمە پالە

ئەزێ رابم كەمەرا پشته خۆ بشكینم

بو هەسپن گەنج خەلیل بكەمە نالە

بازنی خۆ بشكینم، بكەمە وردە بزمارە

بسكن خۆ ببېرم، بكەمە سەرپەشمە

كەزبان بكەمە توق و سەر هەوسارە

گەنج خەلیل بینم سواركەم ل كۆیتەكی تالە

بەلێ بلادی شام و ناو عوسمانیا با بیتە خوارە

کەس لۆمە ی کۆر مامی من نەکن، بەلێ نەبیژن سوارەکی کوردە چەندی بێ کاروبارە

داخوا ژنەکی گەنج خەلیل روژی چەند جار گەنج خەلیلی ھەلکردبیتەو
و لێداییتەو! ئەو ژنە یار لاوکی گەنج خەلیل، میردە گۆر نادیارەکەشی
گەنج خەلیل بوو، لە کن دایکی پینچ کۆرە شەھیدەکە گوتبووی:

ناچارم لە رێی لاوکەو دەنگی گریانم ھەلبینم.

گەنج خەلیلی میردی ژنە لاوکیەکە، گیانگزییەکی کەوتە سەردەمی
قەدەغەکردنی گریان، ئەو سالاھێ بە فەرمانی بەغدا گریان بۆ مردووی
دەرەوێ یاسا قەدەغە بوو، ئەو خەلیلەش لە پێشمەرگایەتی گیانی
سپاردبوو، نەدەبوو کەس بۆی بگری، بەلام ژنەکی لە رێی گەنج خەلیلی
لاوکەو گەرەکی تێگەیاند لە چ شین و قورپێوانیکە بۆ گەنج خەلیلی میردی.

گەنج خەلیل خۆشەویستی گەرەک بوو، چ مال نەبوو نواری کاویزاغای
نەبی، شەوانی ھاوین لە زۆر سەربانەو لاوک لە لاوکی وەردەگرتەو. ئەھا
(گەنج خەلیل) دەیداو (دۆتەمام) و دەچۆو (داری شەکران) لەوێشەو بۆ
(کەلی کاشخانی) و دەستی (میرپەنجۆ) دەگرت و دەبیردە سەر (کورد
خایەنۆ)...

ئەز بە دواي لاوکەو بووم، خودا مەریم خان و پاشای تەنبوور و
کاویزاغا بگری، ھیندە ی نەمابوو وەرمگیر! حەزەمدەکرد مەلۆودنامە و
بانگدان و قورئان خویندنی بە شێوەی لاوک با، لە دلی خۆ دەمگۆ:

ئەگەر دەرویش بڕایم بانگدانەکی بە ئاوازی (یار جەوێ) گۆتبا، دەبوو
چ ھیرەییکی بە دنیا کردبا!

وەختایەک لەبەر لاوکی من بابم کاتی حەیرانی نەما، دەیگوت:
کۆرەم، نەوارەکە بێنە دەری، ھی رەسوولی حەیرانی بخە سەری، دەمیکە
گوێم لێ نەبوو.

جگە لەو سی لاوکبێژە، بەلایەکی دیش! بە یەک لاوکەو پەیدا بوو.

مشکو به جهو پوه

چ لاک، دهنگوت شاگردی کاویزاغایه، نهوجا خو هوو بوو، بهلام من درهنگ بهووم زانی، نهو دهنکه شاگردی دوو دهنگان بوو، یهکیان شههابی دهنک داودی، نهوی دی کاویزاغای دهنک رهوهندی، لهبیرمان بیت دهنکی رهوهندیش به چند تهلی دهچیتهوه سهر دهنکی داودی، نهو دهنکه له جهوی زور رهوهندییه، نهو دهنکه که (دیرئ-قهلاتی)یه، جهوی وهها دهلیتهوه، کهس ههیه بیلیتهوه!

نهز ههرگیز لهو جهوییه تیر نابم، مهگهر له پاش مهرگم، جهویینژم له مندالییهوه دهناسی، ناوهکهیم له گوئی خوش نهبوو، دهمگو: مشکو، مشکو! بهلام درهنگ زور درهنگ، دواي (له پاش مهرگم) خدیم پتوهگرت و له یهکتر نهدهبووینهوه. تو کهمهک گوئی لو رادیره، نهگهر به دلت نهبوو، چ دهلیتی بلی:

بهلی، جهوی جهوی جهوی

ناخ خخ...جهوی

بهلی تو کارمامزی، بن دین، له پیش رهوی

تو کارمامزی، بن دین، لو لو، چاو له خهوی

جهوی،

بهلی شهرت و قهراری میزان ل من کهتب

بهلی پاشی جهواهیرا قهت چ کهس نهوی...

شاگردی دهنکی رهوهندی و داودی، له جهوی کاویزی و له پاش مهرگم

وهک دهیانگوت شههابی هه لکه وتبوو، به دیار له پاش مهرگمهوه، سهربرده

زورن، سهربردهی سهر گوپهکه سهد جار بیگترمهوه، لئی تیر نابم.

گۆڭرۈڭگى گۆرۈستانى سەيد مارف لە چ گۆڭرۈن ناچىن، نە لە ھى سەيد مارف خۇي، نە لە ھى پىرى سوارچاكان، نە لە ھى جەمىل رەنجبەر، نە لە ھى كەس، گۆڭرۈڭگە كىلەكەي لە زرافى و رىكى، شتى لە بەژنى شەمى دىوانە دەچىن. بەلاشاۋەبىيان دەزانن، سەردەمانىك ھىندەي ژنە مجبۇرەكەي ئەۋى، مەن لەۋى بووم، ئەۋى، بىن چىۋرەكەي پىشى پىشەۋە جىي دەۋر كەردنەۋەي مەن بوو، بۆيە كىل كىل شارەزاي گۆرۈستانى پىرى سوارچاكانم، بىرتان نەچىن، دۋاي ئەۋەي پىرى سوارچاكانىش كىلۋەۋە، مەن لاي خۇمەۋە ناۋى سەيد مارفم گۆڭرۈبوۋە سەر باپىرم!

كىي ھەيە بۆ مردوۋىك گىرەبىت و مەن نەمىبىستىت! كىي ھەيە دەستى بەكىلىكەۋە گىرتىت و مەن نەمدىتت، ژن ھەيە شىۋەنى كىرەبىت و بە تەنىشت مەندا تىنەپەرىبىت، پىاۋ ھەيە بە گۆرۈنىيەۋە ھاتىتتە سەر گۆڭرۈڭگە گۆرۈنىيەكەم ئەزبەرەنە كىرەبىت. ھەبوۋ بە ھەسەن زىرەكەۋە دەھات، ئەۋ نەۋارەي بە گىرەنەۋە و گىرەنىشى لەگەل تۇمار كراۋە، زىرەك بۆ دۋايى لىكەپى، با بە لارىنى گىرەنەۋەدا نەچم و زوۋ بەگەۋە كىلە شەمىكە و لە پاش مەرگم.

زوۋە، رۆژ ھىشتا لەۋ دىۋى بانىەكانى كەسەنەزانە و نادىارە، گىزىڭى خۇي نەداۋەتەۋە قەلات و مەنارە، مەن بە كىتەپكەۋە لە ناۋ چىۋرەمى خۇم و دەۋرەكەۋە، چۆل، گۆرۈستانىك كىل و مەن بە تەنى. لە ھىكەۋە لە گۆرۈستانى (لە پاش مەرگم) بەرزبۆۋە، سامگرتى بووم، خۇدايە، ئەۋە چە مردوۋىكە گۆرۈنى دەلى! بە ناۋ كىلەندا چاۋم گىپرا، دىتەۋە، ناسىمەۋە، لە پەناي كىلە بەژن شەمىكە، لە پاش مەرگم دىتەۋە، ئەۋ پىاۋەي لەۋىۋە ناۋى بوۋە لە پاش مەرگم. لەۋى لە سەر چىچكان دانىشتىبو، دەنگى دابوۋە لە پاش مەرگم، ئەۋ پىاۋەي پىش مەرگى ژنەكەي، كەس لە چاۋىيەۋە تەپايى نەدىتتو، بىستىبووم:

بە ۋەرد كەردنى پىازى تىژى سوۋرىش فرمىسك لە چاۋى نەھاتتە خۋارى. چاۋدەنى، سوۋلاۋكەي فرمىسك بە سەر گۆڭرۈ ژنەكەيدا شوپەي دى. تا ئەۋ رۆژە نەمزانىبو، چاۋ جىي ھىندە فرمىسكەي لىن دەبىتتەۋە، ئەۋ

پیاوه بهو سپندهیه، به قەد گەرەکتیک ژنی گیرینۆک، به قەد هەوریکێ تیری بارانی، فرمیسکی به سەر گۆردا داباراند، گریانیکێ وا گریا، مەگەر مەولهوی وا بۆ عەنەبەر خاتوون گریان، منیش گریانم هات له پەناوه و دوور له چاوی له پاش مەرگم، ورده رۆندکم به سەر کتێبهکەى دەستما هەلۆهراوند.

بیستبووم، گۆرانیکى (له پاش مەرگم) زادهی سەر گۆری ژنه، کاتی خۆی مشکۆ له سەر گۆری ژنهکەى له پاش مەرگمى بۆ هاتوو و شەهابە ئاسا تێیهلکردوو، لهو سپندهیه و به دیتن و بیستنی له پاش مەرگم، گۆرانیکه له دلی من جیتی شایان به خۆی گرت، هەر کاتی دەبیستم، دەستم له هەر شتی بیت، رادهبم و دهگه‌مه‌وه بن کێله به‌ژن شه‌میه‌که.

ئێ، له پاش مەرگم، منی ته‌واو له خۆی نزیککردبۆوه، نێوانمان له‌وانه‌یه هەر پێنج شه‌ش کیلێ بووبیت، به فرمیسکه‌وه ئاویتەى له پاش مەرگی فرمیسکاوی بووبووم، دەست و رسته‌کەى له پاشمەرگم نه‌بووبا، پێته‌ده‌چوو وهما زوو گه‌رابامه‌وه سەر باری خۆم:

ئۆباب، لۆ ده‌گرینی، ئەو گۆره چیت ده‌بیته‌وه؟!

ئۆی، من باوه‌شم به کیلێکدا کردوو، چ بلیم؟ خۆ نالیم ئەو گۆره ناناسم و گریانى من بۆ له‌پاش مەرگم و تۆ و ژنى تۆیه! هیچم نه‌گۆت، به‌لام پێده‌چوو تیمگه‌یشتیت، له‌و رۆژه‌وه ئەو له‌پاشمه‌رگمه بووه براده‌رم و به‌ر له‌وه‌ی بچیته سەر گۆری ژنه‌کەى و به‌له‌پاش مەرگم گۆرستان به‌ئاگابه‌یتیته‌وه، لای ده‌دایه ناو چۆرمه‌کەى من و هه‌ندێ قسه‌ی بۆم ده‌کرد، له ناو قسه‌کانی قسه‌یه‌ک هه‌یه، مەگەر له پاش مەرگم له‌بیرمبچیته‌وه:

ئۆباب، هه‌ولده که‌ست هینده خۆشنه‌وئ بۆی بگریی.

ئەو له پاشمه‌رگه مالیان نزیکی کۆشکی باکوور، به‌ری کۆمارى بوو، له‌و سه‌روبه‌نده قادسیه به‌زۆر جلکی سه‌ربازیی پێ له‌به‌رکرد و هینده‌ی نه‌برد بووه دیلی کۆمارى ئیسلامی. دوا‌ده سیزده سالی دواى سه‌ربرده‌ی بن کێله شه‌میه‌که، له‌پاشمه‌رگم له‌گۆرستان دیته‌وه، به‌لام حه‌یف، چه‌ندی نیشانی خۆم بۆی هه‌لدا نه‌یناسیمه‌وه، کێله شه‌میه‌که‌ش شکابوو، ده‌ستی رۆژگار بشکن.

لی لی بی مال

ئو گۇقارە چ ژمارەيەکی هينده نهفرۇشراوه، دوو روژی نهبرد، دانه يەکی له چ جی نه ما، هه بوو له ته مەنی نه یخویندبووه، هه بوو خوینده واریشی نه بوو، ده تبینی وا به دهستیوه، من به چاوی خۆم نه مدیتبا، باوه پرم نه ده کرد، ئه وه تا که سی کری، بهرگه که ی لیکرده وه، گۇقارە که ی له شوینی خوی به جیهیشت.

گۇقارە که وا تیبگه م به بیان بوو، گه یشته زۆر مال، بهرگه که ی له چینه گیرا، له ریزی گوگوش و کچی کافرۇش و ئه وانه به دیواره وه هه لواسرا. گه یشته چاوه گچکه که ی منیش، چاوده نه ئه وه نیگارە چ شوپره ژنیکه، چه ند شوخ و نازداره، ده لینی مانگه، دوو چاوی گه شی ئه ستیره یی، خالی به سه ر گۇنایه وه له دووره وه ده لینی پیروزی شینه، گه ردن کیلی لینو کشته کی، سینگی کتومت کوارگی که مایه، له جوانی چه ندی پیندا هه لبللی هه ر که مه.

رهنگ و روخسار له وئ، ئه وه ی زۆر که سی دین و سه رگه ردان کردوه، دهنگ و ئاوازیه تی، ئه و چریکه یه زاده ی چیه خودایه، ئه و چریکه یه له هه موو چریکان جیایه، نه هی کهس له هی وی، نه هی وی له هی کهس ده چی، چریکه یه کی زۆر ناوازه یه، هه ر ده بی ناوی بنیتن ئایشه شانی.

ئایشه شان زۆر له پر له شیوه ی په رجوو ده رکه وت، دنیای له جوانی و چریکه گرت، کاتی له ته له فزیون ده رده که وت، ورد و درشت هه ست و خوستیان له خۆ ده بری، هه ناسه یان راده گرت، ته نها دیتن و بیستن له کار نه ده که وتن.

ئو ژنه ئامه دیه به چریکه ی ئایشه شانیه وه هات و به ری سۆرانیشی له شیوه ی به ری بادینان مه ست و حه یران کرد، که م کهس به جوانی له په یفی

زاری ههنگوینی وی تیدهگه‌یشتن، به لام له ریسی دهنگ و ئاوازیه وه
تامیاند هکرد، نه زه‌ریان ده‌کردن و کئی هه‌بوو له بهر خویه وه ئه‌و نه‌لیته وه:

ئه‌مان نه‌مان کۆچه‌ری

هه‌ی واخ دایین، لێ قه‌ده‌ری

غهرییم دایین

بابۆ ناستینم، زه‌ری هه‌یران، لێ لێ بی مال...

ده‌ تو که‌من گویی بۆ رادیره، بزانه‌ بۆ گه‌یشتن به‌و زۆزانه، به‌ مه‌رگی

خۆت ناچیه‌ پێش!

زه‌ری هه‌یران

کچکی دگۆ:

لۆ لۆ لاوکۆ، ناچی من عه‌یشانه

چاچی من ره‌شن...

سینگی من زۆزانه

.....

زه‌ری هه‌یران

ئه‌زێ بمرم ل دنیا

خه‌لکی دبێن: تو سه‌به‌بی...

ئه‌دی بی مال! ئه‌وه، ئه‌وه‌ منی مه‌ست و سه‌رگردان کردبوو، شه‌و هه‌بووه

بیست سی جار ئه‌و لاوکهم هه‌لکردۆته‌وه، لیتی تیتر نه‌ده‌بووم، نه‌ده‌بووم،

مالته، وه‌کی تێبه‌ه‌لده‌کرده:

لێ لێ بی مال، لێ لێ بی مال

زالمی ئه‌زێ بی مال نه‌بووم

ته‌ سالی ئی سالی مالی من شه‌وتاند

حه‌فت مالت هه‌با، بی مال ده‌مایه‌وه، چ بی مالی له بی مالی ئه‌و دهنگه

چیاپی، ئه‌و دهنگه‌ باکووریه، ئه‌و دهنگه‌ ئامه‌دی، بی مالتر نه‌بوو، هه‌رچی بی

ماله له و چريکه ژنه داوديه مالى خوى دديته وه و له گهل وى بى مالى
خوى دهگوته وه.

ئيدى ئايشه شان و مريم خان دوو دهنگى ژنانه ي دلنشيني من.

له ده ستمدئ

كهس نيه پياوه ئاسمانيه كه نه ناسن، ئه وهى بؤ من نه كه وته وئنه په كى
گيراوه وه، زور كه سيش وهك من به ديار (شه و نامه...) شاعيره كه وه
شه و نخوونى كردوه، به لام به بيستنى (له ده ستمدئ)، دهنگيژره ئاسمانيه كه
پتر هه لكشا، شاعيره تينووه كهش پتر تينووى بيدارىي كردم و به من با شه و
شووشه شى شهاب با و زارم له سهر هه لنه گرتبا، يان فازيل ريحانه گوته نى:
خيله كيانه بينى پتوه نئى!

هه بوو ده يگو:

له ده ستمدئ به شيعر و گورانبيه وه خيله كتيه، ئه وهى تينووى خويندنه وه
و بيستنيشى بيت، خيله كتيه.

من له ريزى ئه و خيله كيتانه بووم، من وهكوو شيعر و دهنگ، وهكوو
تيلميك له جوانى (له ده ستمدئ) م ده دى، به من چى، چى ده لى! رونتتر بللم
چى گوته كه شم له چپوهى جوانناسيدا ده ديه وه. ئيدى ئه و رۆژهى نه وارى
(له ده ستمدئ) ي دهنگه ئاسمانيه كه م ده سكه وت و دهنگمدايى، له ده ستمهاتبا،
له گه په كم ده گيراپه وه، گيراپه وه بؤ بيستنى له ده ستمدئ. له دواى ئه وهش،
له ناو ده لاقه ي كتييان، جيى شه و نامه كه م گوپى و چووه سهرتر و
به رچاوتر.

ئيسا به نيازى مالاوايى، سهرى له ئازادى ده ده مه وه، به لام فره ادى
دهنگ شه هابى و سه مه رقه نديشم له پيشه.

فەرھادی دەنگ شەھابەیی

ریم کەوتە سەرە کۆلانیکی تەنگەبەری بەستەپیاژە، بەستەپیاژە ئەو گەرەکە لاچەپەیی شارە، ناوەکەشی ھەر دەبن لە پیاژەووە ھاتبی. دەگێرنەووە: بەر لەوہی بێتتە گەرەک، سێ چوار مالی لەو دەو بەستە ناودیرنەکراوہ، لەو چۆلەوانیہ، لە ناو کەوێل و کەپر دۆمانە و خۆمانە دەژیان. لەو سەرۆبەندە، لافاویکی بەھاری ھەلدەستی، نازانم لە کوێوہ دنیایی پیاژ لەگەل خۆی دەھینن، ئەو ناوہ بن پیاژ دەکەوێ. زۆر نابات، ئەو دەو بەستە لە تەرەپیاژ کەسک دەچیتەووە، لە ھەینیوہ گەرەک بە بەستەپیاژە دەکەوێتە سەر زاری شار.

بەر لە ھاتن و شیینبوونی پیاژ، دەو بەستەکە جی جی، قانگ قانگ رەشەریحانە و پوونگەیی لە دوورەوہ پێشانن ھاموشۆکەرانی دەدا، لە دەمی ھەلکردنی با، بۆنیان رۆژە رییی دەرۆیی، ئەو ناساندنەیی گەرەک ھەر بۆ ئەوہ بوو بۆلیم:

ئەو فەرھادەیی سەرباسە، رسکاوی کەلتینی چلە ریحانە و پوونگەیی گەرەکی پەستە پیاژەییە، رەنگبێ ھەر لەبەر ھەندیش بێ، کاتی دەچریکێتی، ھەستەکەیت لە زاریەوہ بۆنی ریحانە و پوونگە دێ.

ئێ، بۆیمە گوھدار و خوینەری سەربردان، ریم کەوتە سەرە کۆلانیکی بەستەپیاژە، گویم لە گریانە، وا دیارە پرسە و شینە. پێم ھەلینا، ویستم توند ھەردوو گوێی خۆم بگرم، ئاخر من بەرگەیی گریانن ژن ناگرم، بەلام زایەلەیین پێی بەستم و دەستم بە خۆمدا شۆربۆوہ، ئەوہ چیە خودایە! مریەم خانی چی، عەیشە شانن چی، گوگوش و ماجیدە رۆمی چی! ئەو ژنە کێتێ سەردولکان دەلێ؟ ئەوہ چیە ئەو دەنگە، نیە، دەنگ نیە لەو رەنگە، لە ھەینیوہ تا ھەوگە دەنگیکم نەبێست بگاتە ئەو دەنگە، کاتی ھەلیکردە سەردولکان،

گریان نه‌ما، مال وکۆلان هه‌ناسه‌یان له خۆیان بری، من له شوینی خۆم وهک
بَلْی شینبووبم، له شێوه‌ی بت راوه‌ستام و نه‌جوولام، نایه‌ته‌وه بیرم چه‌ند به
بتی مامه‌وه و چۆن ریی به‌جێهێشتنی ئه‌ویم داگرت، ئه‌ویی زایه‌له‌ی ژنیک که
هه‌ر ئه‌و جاره بیستم و ئیدی نه‌ له خۆی نه‌ که‌س نه‌میسته‌وه.

دره‌نگتر پیکه‌وتم، ئه‌و ژنه‌ی به‌ ده‌نگی ئه‌فسووناوی، به‌ سه‌ردولکان، منی
به‌ینی له‌ سه‌ره‌ کۆلانیکی به‌سته‌پیاژه‌ شینکرده‌وه و کرده‌ بت، ناویکی وینه‌ی
حه‌لیمای هه‌یه، خوشکی ئه‌و فه‌رهاده‌یه که به‌ به‌سته و هه‌ستانی، چه‌ندانی
حه‌یران و سه‌رگه‌ردان کردوه.

ئێ له‌ خوشک گه‌ڕی، برا سه‌رباسه، ئه‌ز پێشتری ئه‌و کوڕه‌م له‌ رێوبانان
زۆر دیتبوو، سووکه‌ چاکوچۆنیشمان هه‌بوو. گه‌ڕه‌کی مه‌، که‌وتبووه سه‌ر
ریی ماله‌ خالوانی وی، هه‌ر جاری ده‌چوه سه‌ردانی وان، ریی چوون و
گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌و به‌ری مالی مه‌ بوو، به‌لام چ بزانم برای ئه‌و که‌چه
سه‌ردولکه‌بێژه ده‌نگ جادووویه دلنشینیه، چ بزانم خۆشی ده‌نگیکی هه‌یه
داودی، ره‌وه‌ندی، شه‌هابه‌یی، هه‌مه‌د مه‌ستانی هه‌میشه مه‌ستی خۆمان که
پیده‌چوو به‌ مندالی، چریکه‌ی شه‌هابه‌ی بیستی، ده‌گیرنه‌وه:

له‌ دانیشتنی گوینی له‌ چریکه‌ی فه‌ره‌اد ده‌بی، له‌وێ ده‌لێ: ئه‌و کوڕیژگه
شیرینه، به‌ هه‌وک ده‌چیته‌وه سه‌ر شه‌هابه‌.

پاشتری، له‌ چه‌ند زاریکم بیسته‌وه، ئه‌و کوڕیژگه‌ شیرینه، سترانان
ده‌چڕی و له‌ هه‌سه‌ن زیره‌ک ده‌چڕی.

ره‌نگی ئه‌و (زیره‌ک)ش له‌ شێوه‌ی زیره‌که‌که‌ی هه‌سه‌ن زیره‌ک، خه‌لک
پنیه‌خشییی، نه‌ک خۆی به‌ خۆیه‌وه نووساندی، هه‌رچۆنی بی، شار فه‌ره‌اد
زیره‌کیکی هه‌یه، من تا هه‌وکه -هه‌وکه‌ی هه‌ینی- چریکه‌ی ویم نه‌بیسته‌وه،
بیستینیشی ئاسان نیه، چ نه‌واری پرئه‌کردۆته‌وه، ئه‌گه‌ر هه‌شبی،
ده‌ستاوه‌ستی نه‌کردوه و بلأو نه‌بۆته‌وه. ده‌لێن: له‌ دانیشتنی زۆر تایبه‌ت
نه‌بی، ناڵی، ئه‌گه‌ر دلی له‌ سه‌ر نه‌بی، گوڕاحی گۆرانیی خۆش نه‌بی، دنیا
هه‌ستی، که‌س که‌رتکه‌ ده‌نگیکی لێ نابیستی، له‌ سه‌ری ده‌ی، زار ناکاته‌وه.

ده‌لێن: زۆریش به‌وه تیکه‌ده‌چی، که‌ ده‌بیستیته‌وه، هه‌ندی که‌س به‌ چاوه‌ش

ناوی دینن...

دواتر بیستمه وه: خزمیکیان له مشتومړ و دهمه قریه کدا، ده لږته خوشکه کی:

نیوه فهره داتان هه یه، نیمه ش فهره د، فهره دی نیمه، بویر و تفه نگی،
فهره دی نیوه ش چاوه ش.
خوشکیش وا باگوی دده داته وه:

وايه، فهره دی نیمه نه ویندار و هونه رمنده، هی نیوه ش چه ته و چه رده.
ئی، منیش له وه ته دی دهنګ و سهر دولکې خوشکم بیستوه، نه گهر هی
براکې نه بیستم، له زګه به زګ بدهم، باشبوو، باش هات، نه و نیواره یه، به و
دهنګه شه هابه یه سهرمه ست دهم، ویکرا، نیوه ش ده گهل من گوپرا دیرن،
بزانن نه وانه ی پیناندا هه لگو، راستیان گو، یان درو.

نه و کورې ناوی لوقمان بوو، به لام له سونګه ی برنوکې بابیه وه به
کورې برنو گازمان ده کرد، سهر له نیواره یه کی سهریه یی، گوتی:
نه و دهنګه ی تاسه ی بیستنی ده که ی، ده ته وئ بیبستی؟
هر ده بی گوتیتیم: تو خدا نه وه پرسپاری ده وئ؟!
مالیکی گوت، له بیرم نه ماوه چ مالی بوو، له کولانی مالی بلکه به ندیژ،
له و سهری، گوتی:

نیواری له وئ میوانه.

گوتم: تو بللی گورانی بلی؟

گوتی: نا، رهنګی، پیکه وه ده چین.

کورې برنو ماله که ی باش دهناسی و چووین، هوده سهرشاره، که سینکی
دی ناگرئ، ته و اوئ دانیشتین، کورې له قسان دهنګ شه هابه یی، برای
کچه ی گورین، ده لئی مقه بایه، ورته ی لیوه نایه، سهری خوی شو پرکردوته وه،
ویده چی شهرم دایگرتب، نا له رهنګو پرووی دیاره، زور رووته نکه، له دلئ
خو ده لیم:

به رد بیته گو، نه و کورې به شهرم داکه وتوه، لیو لیک ناکاته وه، دانیشتن
به لاشه، برؤم باشه.

کورې برنځ پټدهچوو له چاومهوه دلمی خویندبیتهوه، به چپه گوټی:

مه بزوو، بزانیڼ چ دهېښ.

سهیره، ژاوه ژاوه، کهس سهری قسهی به لای سترانا نابات، کهس زاخ
ناکات بلې:

فهرهاد، بهستهېښ، ههستانې...

وا دیاره، نهوهی بیستبووم راسته، تا دلې نهخوازې، زاری سترانی
نابیتهوه.

کورې برنځ له جووله دهست و شانیرا دیاره، بیزاره، وا تیتبگم
دهویست بلې:

با برؤین...

چ (نهمان، نهما...) یې بهرزبؤوه و هؤده ههناسه لای خوی برې، ههسن
زیرهک لهوې با، دوورنهوو بلې:

کورې، نهوه تو گهرووی منت دزیوه!

چ ههستانې ههستا! چ زیرهکانه ههستا:

((نهمان نهمان، لهیلم ...های لهی...))

وهرن یاران، لهو ئیواره پایزیه به گوئی من گوئ بدنه چریکهېښ،
قاسپهېښ، خویندنیکې وهها، ناسمان و دارستان و کؤسار و زئ، له هیچ
قورینگ و کهو و بلبل و تیتلهکناچهکیان نهبیستووه، نهو دهنگه لای نهو
ئیواره پایزیه بیستم، دهنگو یهکه م بارانه، یهکه م ژوان و رامووسانه، یهکه م
گهشت و رمانه، چ بوو نهو دهنگه نهفسانهییه!

به دیار نهو ههستانبیتهوه لهگهل هه ههستانیکې ههستمدهکرد وا له
دیداری ههسن زیرهکم، لهوینوه دهگیشتمه پیاوه ناسمانیهکه، مه بهستم
خاره تایهری خومانه، لهگهل ههستانیکې دی ههیدر بهقال دههاته بهر دهمم،
نهوهتا سهید عهلی نهسفهری کوردستانیش گهیشتم... ئهري نهو کورې نهو
ئیواره، نهو شهوه پایزیه لای ههستان گرت، پر چریکهی کرد، کام لهو
ههستانبیتانه بوو! تو بلای تیکه لهیښ بووبیت له ههمو نهوانه! یان
شه هابهی؟

پتموايه كه سپان نه بوو، خوی بوو، له كهس نه ده چوو، فهرهاد بوو.
 لهو شهوه به بهسته و ههستان مهسته، به شپوهی مهست و سه رگهردان
 بوو بووین، كهس له جی خوی هه لئه دهستا، فهرهاد گه یشتبووه مالنیش، نیمه
 هه له وی دانیشتبووین، كهس ری مالنی دانه دهگرت.
 هه له دهنگی، من زور سه رسام بووم به كه سایه تی، ساده یی و شه رمی
 و بیفیزی...

له ههستاندا، كهسی گوتی:
 ئه و كوپه به و دهنگه قورئان بخوین، شهیتانیش شاده دههین.
 ئیدی من له كن براده ران كه وتمه پندا هه لگوتنی ئه و دهنگی له هی كهس
 نه ده چوو، هه بوو دهیگو:

رهنگی دهنگی خوش بی، به لام به و رهنگهش نا كه تۆ دهلئی، روو به روو
 گوت له دهنگی بووه، بویه وا كاری تیکردوویت، ئه گه ره له نه واره وه یان
 رادیووه بییستی، له گینه وا نه بی.

جا خۆ ئه و قسه یهش ری تیده چی، با نه واریکی پهیدا بکه، بزنام داخوا...
 به ره له بیستی بهسته و ههستانی سه ره نه وار، دیداری ههیه، به سی چوار
 دیرئ نه یگرمه وه، دلم ئاو ناخواته وه.

ئه و دیداره ناوازه ئاوداره، سه رچیخ نه چووبم، كه وته كۆلانی پشت مالی
 مام دیوانه، ئه و دیوانه یه خوی به زورنا و كوره كهی به ساز، سهیداوه یان
 كردبووه گه په کی به زم و ئاواز، هه ره كئ هینده ی ژینی سۆزی سترانی له دل
 با، هه زیده كرد هه منشی نی ئه و گه په كه و كۆلانی مالی مام دیوانه با، ئه و
 ماله ی پاشای ته نبوو، خاوه نی (خه زال خه زال و یار گولئی...) ده لیم، زور
 ده هاته مالیان و گه په کی له لاوك دهگرت.

ئی، دیداری ئه و جاره مان كه وته ویرئ، ئه و دیداره مینا دیداری به ری،
 دلکش و له چیژ سه ره ریژ بوو، ئه و فهرهاده، فهرهادی دهنگ شه هابه یی
 سویند به هه رچی پیروزی ههیه بخویت، به ههستانی هه وکی ویشه وه،
 سویندت لیتا كه وئ كه پلكه كافیه ی دایکی بۆ هه ستانبیژی هیناویه تیه دنیا و
 شیریه ههستانی داوه تی، من له و دانیشه نه ی ئه وی، ئه وه ی پیتشترئ

بيستبوم و گالته م پيده هات، هينده ي نه مابوو باوه ربهينم كه شتى راستى
تيدايه، بيستبوم:

فهراده كه هه لده ستى و به هه ندئ كۆپله ي جهرگې، هه ستان له هه ستان
گریده داته وه، تو له جئى خۆته وه حالت دئتى، چه قوت له به ركئ بئ، سينگت
دوو سئ برينى تئكه وتوو و خوئن چۆراوگه ي به ستوو و هه ستش
پيناكه يت.

چه قو و كه تهر له وئ، ليگه پئ، با بزائين به هؤى چيه وه، من دواتر ناوم
له و دهنگه نا، دهنگ شه هابه يئ؟ ئه ز زۆر گويم له هه ستان بيزان راده گرت،
هر له سئوه وه بگره تا ده گاته وه ماملئ، ئه و فهراده نه ده چۆوه سهر
هيجيان، له مهر شه هابه ش له زۆرانم بيستبوو كه دهنگى هه بووه، داود
ئيره يى پئيردوو، ئه و دهنگه ش تومار نه كراوه و وندا بووه، حه مه د
مه ستانئش ئه و فهراده ي گه يانده بۆوه شه هابه، له سهر هه ندئ له جئيه ئه گهر
نازناوى دهنگ شه هابه يى پئيبه خشين، خو له باتى شه هابه يى ئه گهر بلئين
فهراده ي، ئه وئش له جئيه.

باشه، له وه ش گه پئ، ئئستا گوئ بۆ نه واريكى راده ديرين، ئه وه تا،
نه واريكى ئه و فهراده به كه له ش ورديله و به دهنگ تا كه شكه لانى فه لك
كه له گه ت، به ده ستمه وه، هه له نه بم كۆره خاله كه ي بۆ هئنام، ئه و خاله ي له
هيجوخۆرا بووه به لاگيرى خيلگه رى، ئه و خيله ي سهرده مانئ به شىكى شارى
به ده ستمه وه بوو. ئه و كۆره مائيان له و به رى مائئ مه بوو، به رده هاوئزئ
كه مئ پتر دوور بوو، ئئستا نه واره كه ده خمه سهر دهنگره كه و پئكه وه
گوئى ده ده ينئ، بزائين كه تهر و چه قو ده هئئئ؟!

نا، په له مه كه ن، شتى هه يه، ب له ز ده يگيرمه وه، هه ينئ دوگمه ي
دهنگره كه داده گرئ و به دلى خۇمان گوئى لئ راده گرئ.

ئه من به و دوو سئ جار دانئشته له كۆرى ئه و ئه و كۆره ورديله شه رمنه
شيرنه، دواتريش ده مبيسته وه، له ديدارى به زم و هه ستاندا حه زيده كرد ئه و
كه سانه خرپنه وه كه ساده و لات و نه بوون، نه يده ويست بچئته كۆرى
خواپنداو و تبرزلان، ئه وه ش واى كرد بوو، خۆشه ويستتر بئ و پتر بكه وئته

بەر دلائل، کورانی گەرەک، گەرەکی قور و میلی خووی پتوہ بگرن و لە دەوری خپ ببنەوہ.

خو خدیگرتن بە دەنگیەوہ ھەر زۆر ترسناک بوو، من کەمێ پاشتر تیگەیشتم کە دەنگی ئەو فەرھادە لە دەنگی چ دەنگبێژێ ناچی، بۆ ھەندیکان کتومت جفارە، فیزی بی، وازھێنانی ئەستەمە. بۆ ھەندیکان بادە، فیزی بی، ھەر کاتی وادە ھات، ناچاری پتک چیکە. بۆ ھەندیکان رەنگبی لە شیوہی تریاک بی، لە پتتاویدا پەنا بۆ ھەموو شتێ ببە. بۆ ھەندیکش ئەوین و ژوان بوو، بی وی، ژیان بە ھای پووشکە یەکی نەدەما.

من لە ترسی ھەندێ، لە ترسی خدی پتوہگرتن، ھەولمدا تەواوی لیتی دوورکەومەوہ و جارناجاری گوێی بۆ شلکەم و لەگەڵیدا لە پتکەوہ بە ناو دووکەلی جگەرەدا بال بگرم و بە خەیاڵ بگەمە جێژوانی. دە، ئەوہ دوگمە ی دەنگی فەرھادی دەنگ شەھابە ییم داگرت، داخوا ئەو دەنگیە کە من لەو دوو سی دیدارە ی وی بیستم، یان...؟!

سەمەرقەند

قۇريات، شاعىرى بازارى فەلەك

بەر لەوھى مالاۋايى لە ئازادى بىكەم، سەرئى لە سەمەرقەند دەدەم،
سەمەرقەندى شەھرزاد، لە مزگەفتەوہ بۇ سەمەرقەند! بىرتان بىتەوہ، كۆچى
كەويار فىرە مزگەفتىشى كىرەبوم، لە سەر بەرمال دەكەوتەمە نزا:
خودايە، بىگىرەوہ، ژيان بى ۋى مردنە.

نەيگەراندەوہ، منىش ئۇقرەم نەما و نوژم ھىلا.
ئى، ئەرئى چ وەرزى بوو؟ بالدارىش باران دەناسىتەوہ، كەچى مەست كەم
جار دەناسىتەوہ، لىنى تىكەدەچى سەر بە چ وەرزىكە، ۋىدەچى ئەوہش بە
ھۆى فرىنەوہ بى، ئاخىر مەستان گۆتەنى:

زور جار مەست لە بالدار جوانتر بال لىكەدا و بەرزتر دەفرئى.
منىش ئەو بارانە ناناسمەوہ كە دەيدا لە جامى سەمەرقەندى، ئەو جامى
لە دىۋى ژورئى روون و لە دىۋى دەرى مەيلە و تار. بۆيە سەردانى يەكەمى
سەمەرقەند نايەتەوہ يادم، داخوا كەوتە بن بارانى بەھارى، ياخود پايزى.
ئەوہتام روو لە باران، بە ديار شەھرزادەوہ، دلا دەلى:
چ پىناچى، تو جارى يەكەمت بى.

پىنەدەچو! تو بلىتى لە شىۋەى ئەزموندارئ دەستم لە مىلى شەھرزاد
كردبى، ۋىنەى پىرەكەى بن جامەكە لە جامم كردبى، مىنا مەستانىش بۇ لىتوم
بردبى؟ ۋىدەچى وام كردبى، نەرم شەھرزادم گرت و لە گۆزە ناسكتى لارم
كردەوہ، نەمەيتىشت نە قولپە بدات، نە كەفى بىكات. ھەو كە شەھرزاد وا لە ناو
پەرداخى خۆى دەنوئىن، پەرداخىكى روون، مىنا گەردنى ئەو كچانەى وا لەو
دىۋى مىناى سەمەرقەندەوہ دەبىنم نەمى باران بە سەر پىرچ و پەرچەمیاندا
دیتە خواری.

ۋاى، شەھرزاد چ رەنگە؟ زوو بىرمەكەوتەوہ لە رەنگى ئەو شىرووبەى

سەر سێنیه که کهویار بهر له هه مووان دهستی بۆ دهبرد و به سهری پهنجهی دۆشاومژهی دهگهڵ ئارده که تیکه لیده کرد.

به شهرم و ترسهوه لیوم به شههرزاده وه نا، که من تاله، به لام تالییه که ی لهو لیوه دهچوو که له ترسی ماچ به گووژارک نا، به کووزه ئاروی تال ته پری کردبیت، دواى سه مه رقه ند سه ربرده ی لیو و گووژارکم وه بیرینه وه. ئی، به دیار شووشه و مینا و باران و کچانی بهر بارانه وه، شههرزادهم هه لدا، له شههرزادی دووه م، قوریات، قوریات، له سه مه رقه ند وه چ قوریاتی هات! پیری بن جامی هینایه گۆ:

لۆت بمرم، به قالی قوریات، به قالی قه لات.

به قالی قوریات؟! ئه ها، مه به ستی هیده ر به قاله! ئه و ده نگبێژه ی دواى قوریات و ئامان کوردستان، ده یگۆ:

ئو ده سته م بېرن، ئه م ده سته م پێوه

من ده ست هه لئاگرم له و شه کره سیوه

هه وه، ئه وه هیده ره ده چریکینى، ئه ز پینشترى، پینش سه ردانى سه مه رقه ندى، هینده ی تنۆکی شههرزاد چێژم له قوریات وه رنه ده گرت، به لام له و سه ردان وه، له و وه رزه ی بارین و مه ستیه وه، له ده نگى به قالى قوریاته وه، قوریات هینده ی نه ما بوو بیه ریزی هه یران و لاوکه وه.

له سه مه رقه ندی و به دیار شههرزاد و باران و له نجه ولاری کچانی ئه و دیوی مینا و خه یاله وه، هیده ر به قال چ ده نگیکى هه بوو، ئه گه ر شههرزادیکى دیم گازکردبا، دوورنه بوو بگاته پیاوه ئاسمانیه که، خۆ له گوێ من له هه ندی هه ستاندا ئه و دووه هینده ی شووشه و پێک لیکدی نزیکه بنه وه، نازانم چ موزیکناسی بوو، ده یگۆ:

خاره تایه ر و به قال، له فیرگهی قه لاتى له سێبه رى شه هابه یه کده گرنه وه. ئی، بلیمه موریدانی دهنگی داودی، له سه ر ده رگهی سه مه رقه ندی، له هاته ده ری، تیچاویکم که و ته وه سه ر پیری ناو شههرزادان، ئای! کوپه ئه وه کییه، هه وه؟ هه و بوو، قورئانخوینه که ی چراخه، من ئه و پیاوه م چه ند جارێ، قورئان به ده سته وه و به دیار گۆپ و کیله وه دیتوه، لیره ش وا به دیار

شەھرزادەو، پىك بە دەستەو. لە چراخى كورتهك و شەروالى خاكى لەبەر بوو، چەفەيكى سىي لە كفن سىپىترى لە سەر بوو، چاويلكەيەكى گچكەى روونىش لە چاو. لىرەش، لە سەمەرقەندى، چاكەت و پانتور، كلاوى شارپانە، بى چاويلكە، بەلام دەيناسمەو، بە خالى لاچاوى و زور شت دەيناسمەو، لە دلى خو گۆتم، داخوا لەسەرچى وازى لە چراخ و قورئان هىناو و پەناى بو سەمەرقەند هىناو؟

پرسىارم لە دلى خوُم هەلگرت، رۆژەكى بە دواى پرسىارى دل رىم كەوتەو، چراخ، دىتمەو، پىرى سەمەرقەندم بە قورئانەو لە چراخ دىتەو، بەو دۆزىنەو، نازانم بو كەوتەو بارىكى ئالۆزەو، لە خوُم دەپرسى:

قورئانخوينى و بادەنۆشى لە كوئى تىكدەكەنەو؟

بەرە بەرە هاتەو سەرەخو و گۆتم:

لەگوينە ئو پياو، ئايەتتىكى وى دىتتەو كە بادە خواردنەو و قورئان خویندەو، لە تەنىشت يەك جىيىكەتەو.

ئى، دەگەرىمەو پىش دەرگای سەمەرقەندى، دەستى راستمان گرت و بە بن نەمى بارانى روو و قەلاتى هاتىن، لە بەر دەم كىتبخانە شەپرىو، ئەو كىتەكان هەموو بە سەر يەكەو بوون و دەنگوت هەر ئىستا، قەلابە هەلپرىزاو، كەوتەو نىوان دوو ژنى تا دەست هەلپرى كەلەگەت، پىدەچوو داک و كىژ بن، لە زارى دايكەو، جوئىنىكى مەزم بو هات، هۆپىكم لە خوُم زانى، چم بە خوُم شك ناين، راوستانم و وىستم شتى بلنم، دلە پىلمى گرت:

+ وازبىنە، برۆ.

- من هىچم نەكرد، خو...

+ دەزانم.

توومەز بە لادا هاتبووم و شانم بە شانى كىژۆلە كەوتبوو.

ئى، جوئەكە لە جىي خو، با مەستىم نەشكىئى و لە پىاسەى بن بارانى نەبم، هاتىن، هاتىن، بە پەيزەى (باكوور)دا هەلگەراين، روو لە قەيسەرى، چايەكى شىرن و بەرەنگم بە سەردا كرد، بەلام لە خەيال و لاى دەنگى حەيدەر بەقال مامەو و درەنگ هاتەو.

بۆ چىرىكەي ھەيدەر بەقال، ئەز قەردارى شەھرزادى سەمەر قەندىم،
شەھرزاد ناساندى و شىرنى کرد، خۇزى زووتر، پىش مردنى دەچومە
سەمەر قەندى.

بە چاوى خۆم دارەيازەكەيم دىت، لە سەر دەستان بە ناو وەرزىكى
تووشدا ئاودیوى ئەودیوى دیواری گۆرستانی گەورەیان کرد، دىتم نیوہ
شارىک خەلک بە دوايەوہ بوون، چەند پىرەمىردى لە ژن ناسکتر بۆکۆچى
ھەيدەر دەگریان، ئەگەر کۆچەکە کەوتبايەتە دواى سەمەر قەند و دواى
بىستنى ھەندى سەربردەى وى، دوور نەبوو منىشى گریاندا.

سەربردەى ھەيدەر، ھەر ئەفەندییە کەلەگەتەکەى چاخانەى عەبۇ
بیگىرپیتەوہ، لە ناوان بە ناو نەکەوتبم و تیکەلوپیکەلم نەکردبن، ئەحمەدى ناو
بوو، ئەوہى لە مىزى لای پەنجەرە، دیوى تاجریان، نزیک دامەچیەکان
دادەنىشت، ھەيدەر بەقال لە زارى ئەوہوہ، دەبوو ھەلواى بە شەکر:

ھەيدەر دلى شتىكى نەگرتبا، ھۆكەت بریارىكى ناجىتى دەرکردبا، یان
ھەوالىكى ناخوشى بىستبا، بە پرتا و خۆى دەگەيانده سەرى قەلاتى، روو لە
منارە، دەستى دەخستە بن گوى و تىپھەلدەکردە:

ئامان، ھەى کوردستانی...

لە سەر ئەو ئامانە، چەند جارى ھۆشياريان کردەوہ، بەلام کەلکى نەبوو،
ھەيدەر بەقال ویتەى تايەر توفیق لامل بوو، ئەو دەسبەردارى شىرن بەھارە
و ئەم دەسبەردارى ھەى کوردستانی نەدەبوون.

ئەفەندی جى لە عەبۇ، فرى شىرن شىرنى لە چای شىرن دەدا و لە شەکر
شىرنتر زارى دەکردەوہ:

ھەيدەر، کۆرە کەچەلەکەى ھەولینى، لۆ کەس نا، لۆ دلى خۆى و بە دلى
خۆى گۆرانى دەچرى، دلى نەيوستبا، دنیا ھەستابا، زارى ھەلنەدەھىتا.

ھەيدەرە کەچەل وابوو، نە کەس لەو، نە ئەو لە کەس دەچوو،
نەيدەويست وەک سترانىيژ بکەویتە سەر زاران، تا ئەو سالانەى دوايش
نەيھىلابوو، دەنگى بچیتە سەر نەواران، ھیتەدى ھەيە، ئەويندارانى دەنگى
وى، بە دزیوہ تۆماریانکردوہ، سالانى زوو، ئەو دەمەى دەنگى دە قاتى

ئەوھى ئىۋە بېستوتانە خۇش بو، لە ھەر دانىشتى، ھەستىكرىدا، نەواريان
بۇ دانائەتەو، پىۋە نەدەبو، لەپر قېۋقەپ، دەنگ لە بەردەو ھاتىبا، لەو
نەدەھات، سەد سۈيىنت دەخوارد، زمانى لە زارى نىە.

ئەفەندى، دەستى درىژى ھەلدەبرى، روو لە سابىرى چايەچى، بە جوولەى
سەر پەنجەى دۇشاومزە، چا تىكۋەردانى نىشانىدەدا، ھىشتا چاي دووھم
نەگەيشتبوو، ئەفەندى كۈشتەى چا و دوژمنى بابەكۈشتەى جفارە، بە
فوۋىكى درىژ، پانكەكەى بن ساپىتەش ھىندە بايەى نەبو، سەرىشى لەگەل
بادەدا، دووگەلى سەر مېزى لە خۇ دوورەخستەو، ھەيدەرى شىرنتر
دەگىراپەو:

دوا ھەستان و قۇرياتى ھەيدەرى دەنگ داودى بۇ ھەوليرى، كەوتە بن
قۈشتەپە، بىرتانە نەخۇشپىەكى پىسى گرت، لۇ چارەسەر رىى بەغدا و دىناى
گرتەبەر، ئەو رۆژەى چاۋى لە ھەوليرى بزرېو، دياربوو دلى تريواندېوۋى،
دوا كۆچە و دىدارى قەلات دەكەۋىتە پەسلان، بەئەسپايى دەست دەخاتە
شەر شانى شوفىر:

بابى ھەستانى راوہستە.

شوفىر ھىۋاش دەكاتەو، دەداتە لارې، ھەيدەر دادەبەزى، دەچىتە سەر
بىستىكەى دەو جادە، پىشت لە رووگە، روو لە قەلاتى، داودى، تۇ بلى
شەھابەى دەنگەلدەبرى، دوا گۇرانى بۇ شارەكەى دەچرى، بە چاۋى پر
گريانەو سوار دەبى، ئىدى كەس لە كۆپى ئەگلەنجە و سەر قەلاتى
نەيدىتەو، كەس ھەى كوردستان و قۇرياتى لى نەبىستەو.

سەربردەى ھەيدەر بەقال، لە رۆژە بارانائوۋىكەى سەمەرەقەند و
شەھرزادى دوورخستەو، ئەرى گەيشتبومە كوئ؟ وا تىبگەم لەو جىيە
بەجىتام كە چايەكى باكۋورىم بە سەردا كرد، بە ناو قەيسەرىي مەيلە و
چۆلدا مەستانە ھاتم، سوارى رىمى بەلاشاۋە بووم، لە راست مالى
ئاوتىكراۋى ھەمەد مەستان، كە دوو كۆلان لە خوار مالى مە بوو، دەرويش
برايم بانگى ئىۋارەى دا، لەوئى دابەزىم، روو لە مالى مەستان تەواۋىك
راوہستام، دوور نىە گوتىتەم:

مام مهستان، له کوي؟ ټوه منيش گه پامه وه! هاتمه سهر ټاييني تو.
 ټوه شه وه چ شه وټکي شيرن و رهنگين بوو، که وتمه ناو ره زئ، ره زئ
 ټاميزي که ويار، به لام نازانم بؤ ماچيکي ليويم نه کرد! بيرمه هر لهو خونه،
 له ټاميزي که وياره وه چوومه ناو راني سسته ره که ي منداليش، بيرميته وه،
 دوايي سسته ره که ده خمه چنه د رسته يه که وه. پيشترئ خه ونی وام به
 که وياره وه نه ديتبوو، پتر به خه ونه که وه ش نه ک شه هرزاد به
 سه مه رقه ند مه وه گرت، به ديار شه هرزاده وه، بيرم لای خه ونی شه وئ بوو،
 له گهل هر پيکي نزام ده کرد له خودا ده پامه وه:

له ناو خه ونی بؤم بيته وه ناو نوټئ.

به لام کوا، که ويار له خه ونيش ده لئي باره که وه و به من ناگيرئ.
 ئي، سهرئ له سه مه رقه ند ده دممه وه و خيامي هه وليريش ده بينم، له گهل
 يووسفي خه ونزان، يووسفي به ري کولاني مۆسکزي سه يداوهم مه به سته، نه
 هي که نعان و ميسرئ، ټوه کوربه دوو سي که په تي هيند به دلوداو خه ونی
 بؤم ليکدايه وه، بؤي لهو سهره کولانه ي من به خه ونزان ناوی دئ.
 له سه مه رقه ندئ ده هاتينه دهرئ، له سهر دهرگا، به لای راستدا
 ټاو پدايه وه و رووی پرسياړی له من:

+ ټوه پياوه ده ناسي؟

- نايئاسم.

+ ټوه خيامي هه وليره.

- هه وليريش خيامي هه يه؟!

خيامي هه وليرم نه ده ناسي، نه شمزان يوو، ناوئ بهو ناوه هه بي، به لام
 بيسټبووم شاعيرئ هه يه، به گوته ي باده نوش و سهرمه ستان بي:

له عه نکاوه وه بؤړي باده ي بؤ که لاوه که ي خؤي راکيشاوه، هينده ي
 شوو شه کاني سه مه رقه ندش دتره شيعري به سهر باده و مه ستيدا هه لداوه.

ټها چ ده لئ:

به عيلمی نه فس و کهف ناده م علومی باده نوشی خؤم
 هه موو عيلمی به شهر لای من خولاسه ي ټلف و عه نيکه

له جاھید وەرگرن دەرسي عولومى دين و دونياتان مه‌لين: بئ دين و بئ فيكره، كولوى دهرسى عه‌شقيكه

له دهفتهره شره‌كه‌ى مه‌ستانه‌وه چه‌ند رسته‌يى له باره‌ى بۆرپى باده‌وه ده‌بيستين، هينگاوى وينه‌يه‌كى نيوه خه‌يالىي پيش ميناي سه‌مه‌رقه‌ندى پيشانده‌مه‌وه، حه‌مه‌د مه‌ستان سه‌رى به‌سه‌ر دهفتهره‌وه؛
له دنيايى يه‌ك كه‌س هه‌س له من مه‌ستتر، ئه‌ويش بوڤه‌انه، ئه‌و پياوه‌ى سه‌روه‌ختايى له كه‌لاوه ده‌ژيا، له داره‌تى دنيايى دوو شتى هه‌بوو: باده و شيعر، باده‌كه‌ى له عه‌نكاوه‌وه به بۆرپى ئاوى بۆ ده‌هات، شيعريش له باده‌وه...

داخى گرانم، مه‌ستانم نه‌ديته‌وه، تا په‌ر په‌ر دهفته‌رى باده و شيعر بخوينته‌وه و بۆرپى باده‌ى پيشاندايىن! ده‌ى، چوون له دواى چووان رسته و وينه له ده‌ستچوونه، با بچينه‌وه ديار وينه‌كه‌ى بوڤه‌ان جاھيد، يان يووسفى خه‌ونزان گوته‌نى خه‌يامى هه‌وليئى.
ئه‌نگو خۆ شووشه‌ى به‌ژن زرافى باده‌تان ديوه، گچكه‌كه‌يان ده‌ليم، ئه‌و رۆژه جاھيد وا خۆى پيشانى من دا، من ده‌مگوت:
به‌ژنى وى له شووشه‌ى مل باريكى سه‌ر تاقي سه‌مه‌رقه‌ند ده‌چى.
يووسفى خه‌ونزان ده‌يگۆ:

تۆ باش به‌رى خۆت نه‌داوه‌ته نيتركى گوله‌كى ده‌و رووبارى به‌ستۆڤه،
ده‌نا وات نه‌ده‌گۆ.

من ده‌مگۆ:

جاھيد جگه له شووشه به چ چتى ناچى.

ئه‌و ده‌يگۆ:

من به گوله‌كى ده‌بينم كه تا كه‌سك و ته‌ڤه چ به‌هاريك نايگاتى، كاتى وشكيش ده‌بن، ده‌بيتته ئه‌و خه‌يامه‌ى له به‌ر چاوته.

له پيش سه‌مه‌رقه‌ندى به ديار بوڤه‌ان خه‌يامه‌وه، من به شووشه‌يى و يووسف به گوله‌كى مايينه‌وه، له‌وه گه‌ڤى، هه‌وكه چه‌ند ڊيره هه‌نگوينه‌كى ئه‌و پياوه شووشه‌يه‌يه له به‌ر خۆمانه‌وه ده‌ليينه‌وه، هه‌نگينى دوو قسه له

یوسف دهکهم، ئوچا دهگه پیمه وه سه مه رقه ندی. چاودئ، قه د قه لات، دیوی
سه مه رقه ند بهو به هاره چه ند پنجه تورکه ی پیوه یه، من هینده و پتریش ئه و
دیره ی جاهیدم بۆ خۆم خویندو ته وه:

خه یالاتی دلی ته نگم له دونیاما له یهک پیکه
بفرما، چاره کهم ساقی، هه تا ده توانی بۆم تیکه
یوسفی خه ونزانیش یهک دوو جار ئی لئی وه رگرمه وه:
عه مامه و جوبه پۆشم دی نه یانتوانی بدهن فه توا
به لام مهست و خه رابات ی هه موو فتوایه کی ریکه
ئو وهک من نه بوو، دوو باره ی نه بوو، ئاخو دیوانیک شیعر ی وی له بهر
بوو، هه ر کوردی نا، تورکمانیش، دیریکی گوت، بیکه یه کوردی نزیک له وه
ده رده چی:

له هه ولێژی به لادا ده هاتم، مهست مهست
لامدا مزگه فتیگ و نوێژم بۆ خوا دابهست
بوهران جاهید، یوسف گوته نی، خه یامی هه ولیر، ناویکی دیشی هه بوو.
(شاعیری پشيله)، بیرمنیه کی لینیابوو.

حه مه د مهستان جاروبار به مهستی و له و ده مه ی پشيله یهک سه ری
کلکی له رانی ده خشانده، پشيله که ی جاهیدی بۆ پشيله که ده گوته وه، هه ینی
ئه ز به های پشيله کهم نه زانیبوو، ئه وه ی دیری به رای ئه وه یه:

پشيله یه کی وهک به شه ر خولقاو
لێمان هاته ژوو به میاوه میا
(پشيله) درێژه، له میاوه میاوی پشيله که ی سه ر کۆشی مهستان درێژتر،
له دیری پێش دوماهی ده لی:

ئه تو بۆ زگت وا په ریشانی
ئیمشه و میوانی برات بوهرانی
ئوچا ئه گه ر سه ربرده ی پشيله و بوهران بزانی، رهنگه پشيله که جوانتر
خو پیشانبدات و میاوه میاویشی ناسکتر بێته گۆی:
له سه ره وه ندی بزاقی سییه می ده فهری بارزانی، جاهیدی ش ده خریته

زیندانی، له هۆدهکێ دهکهوێته تهنیشت سێ چوار ئاغا، همه داغای
مێرگه سۆریشیان دهگهڵ دهبن، له سه‌ر نانخواردن، پشیلەیه‌ک له که‌لتنی
شیشه‌وه، به‌ میاوه‌ میاوه‌ و کلک بادانی لێیان وه‌ژۆر ده‌که‌وێ، نازانم کیه‌
ئاغایه‌ ده‌لێ:

بورهان، ئه‌فه‌ میته‌قانی ته‌یه‌.

بورهان ده‌ست به‌ پشتیدا داده‌هێنی و واری:

میوان خۆشه‌ویستی شاعیره‌.

خواردنه‌که‌ی خۆی له‌گه‌ڵ میوانی خۆشه‌ویست ده‌کاته‌ نیوه‌، ئیدی ئه‌و
شه‌وه‌ (پشیلە) له‌ شاعیر ده‌بن، پشیلەیه‌ک منیش ئه‌زبه‌رم کرد و ئه‌و دێرم
زۆر ده‌گه‌وته‌وه‌:

هه‌زار کاتبی خه‌تخۆش و ئینشا

بوویته‌ خولامی چه‌له‌بی و پاشا

پشیلە له‌وێ، ئه‌دی بازارپی فه‌له‌ک! ئه‌ز تا بازارپی فه‌له‌کم له‌ رووپه‌ڕیکدا
نه‌دیته‌وه‌، تا سه‌ربرده‌ی بازاره‌که‌م ده‌ورنه‌کرده‌وه‌، له‌ کوێ بزانه‌؟ خۆ پێکی
خه‌یامی خۆمانم بۆننه‌کردبوو! له‌و شاره‌ش (بێکه‌س) ئه‌هه‌س، له‌ بێکه‌سیش
بێکه‌ستر، ناوی له‌ خۆ ناوه‌ جاهید، جاهید سانی دینه‌ سه‌ری، بویری هه‌ر
له‌ خۆی دێ، ترس ده‌کاته‌ قاپقاپه‌ی مزگه‌فتی قیبله‌ خوار و له‌ سه‌راوه‌ له
حوکه‌مه‌ت داده‌پرسی و به‌ گژیدا ده‌چێ.

جاهیده‌ رچه‌یی له‌ بویری ده‌شکینی، پیشه‌ وی هه‌چ شاعیرێ مه‌گه‌ر به‌
خه‌یال، ده‌نا پێی پێ نه‌که‌وتبوو. جاهید بوو سه‌ر له‌ ئیواره‌یی، گرتی و هاته‌
سه‌ری و چوو (بازارپی فه‌له‌ک) ی به‌ دیواری سه‌رای شاره‌وه‌ هه‌لواسی، چ
بازارپی!

بۆ سه‌ربرده‌ی بازارپی فه‌له‌ک، هه‌ر ده‌بن بچمه‌وه‌ عه‌بۆ، عه‌بۆ هه‌زار و
یه‌ک شه‌وه‌یه‌، هه‌ر چیرۆک و سه‌ربرده‌یه‌کت ده‌وێ، بۆق له‌وێ بییسته‌، من
له‌ زاری ئه‌فه‌ندییه‌ که‌له‌گه‌ته‌که‌ی ئه‌وێ بیستم، ئه‌وه‌ی چیرۆکی هه‌یدەر
به‌قالیشی بۆمان گێڕایه‌وه‌، ئه‌ها:

زوو، زۆر زوو، سه‌رده‌می پاشایه‌تی ده‌لیم، هه‌شتا به‌غدا نه‌یده‌زانی

کووده تا چیه، لیره وه له سهر دیواری سهراره (بازاری فهلهک) کووده تایی کرد، کووده تا به سهر به غذا.

+ مه به ستت چیه، ماموستا؟

- دیاره بازاری فهلهکتان نه خویندوته وه؟

ئهحمده فهندی، چایهکی دی گازکرد و شه زادانه گنپرایه وه:

ئهو جاهیده ئیستا کهس نایناسی، سلویش بکات کهس له بهری هه ئناسی، ئیوارهین بهر له وهی رینی یانه بگری، دهچی له لای مزگهفتی قیبله خواری ئیستا، له سووچی داده نیشی، بازاری فهلهک له سهر پارچه مقه باین، به خهتی درشت، ههر وشهیهکی به قهه گوللهی برنۆ، دهنوسیته وه، پوخته به دیواری سهراره هه لیده واسی، بازاری فهلهک تا سبهینی درهنگ به سهراره دهمینته وه، نیوهی خویندهواری شار دهیویننه وه، بازاری فهلهک به شاردا بلاوده بیتته وه، هه رایهکی گه و ره دهنیتته وه:

قهسابی سهری میلهته، حوکامی زه مانه

جه لادی کهسی بن کهسه، پولیس و شه بانه

لیمان ده ستین به هه وهس باج و سهرانه

.....

ئهحمده فهندی بازاری فهلهکی خوینده وه، چ خویندنه وه یهکا! به دووری مه بینه شیرکو بیکهس له وه وه فیربووین، لایهکی عه بۆی هینایه جوش و خرۆش، خۆ له دوا کوپله دا:

جاهید له دهر و دهشت و بیابانه هه موو دهم

شیر و غه زهلی زینه تی ئیسانه هه موو دهم

بوژیکی وه ته نه ره وری کوردانه هه موو دهم

ئیر به چ نه و عی بکن ئه و عاله مه هاوار!

عه بۆ له سهر ئه وه بوو له سهری برژی و لایهکی برژیته بازار و بازاری

فهلهک بلتته وه و کووده تایی جاهید پیشانی حوکمهت بداته وه.

گویمیلینه پیاوی دهلی:

ئهو ئه فهندیه به دهر دیکمان ده بات و حوکمه تمان به سهر وهرده کات.

دیاره ئهحهده فهندی قسهی کابرا دهیستی، به پیکه نینه وه:
مه ترسی، من باسی سردهمی پاشایه تی دهکهم.
ئه فهندی ویده چی ههزار و یهک شهوهی خویندبیته وه، چاو له شههرزاد
دهکات و دهلئ:

ئه وپۆ بهس بئ، با بۆ رۆژیکی دی بئ.
داخی گرانم، ئه و رۆژهی چوو بۆوه سهر سهربردهی بازارپی فهلهک و
تهواویکردبوو، من لهوی نه بووم، بهلام پاشتری له کورته دیداری، له زاری
شاعیری بازارپی فهلهک وه بیستم:

بازاری فهلهک، له سردهمی نهحهههین سائیب بوو، ئه و موته سهریفی
ههولیرئ بوو، بازارپی فهلهک خستمیه زیندان و تهواویک لئی مامه وه.
بیرمه ئه وهشی گوت:

دهمیکه وازم له باده هیناوه.
رۆژیکی دی ئه فهندیه کهی عه بۆ، جاهیدی هیناوه ناو قسه و باسان،
بیرمه گوتی:

جاهیدی پیشان وهک هی هه وکه نه بوو، ههین نه دار نه بوو، ساماندار
بوو.

که سی هه لیدایی:
ماموستا، ما توو چ ده لئی! به خودای جاهید قه قه توکی پاره دار نه بووه،
هه میشه هه ژار و جلشپ بووه.
ئه فهندی:

بابه، من نه مگوتوه پاره دار، گوتم ساماندار، ده زانی سامانی وی چی
بوو؟

+ چی؟
- تو یهک مالت هه یه، جاهید سی مائی هه بوو.
+ بۆ نالینی سی ژنی هیناوه؟!
- نا، سی مائی هه بوو، مائی یه کهمی یانه بوو، کهم شه و هه بوو سهر به و
ماله یدا دانه گری. مائی دووهم کهلاوه کهی خوی بوو، که چ شیت و

دەرۆزه که ری لیتی نه دهحه واوه، شهو درهنگان دهچزوه نهوی. مالی
سیتیهمیشی زیندان، ناوه ناوه سهردانی دهکرد، شهوانی دریتی بی بادهی
لهوی دهکردهوه.
ئێ، زۆر له یووسفی خهونزان دوورکه وتمهوه.

یووسفی خەونزان

ئەگەر بمانەوی ئو کۆرە بناسین، چارمان نیه، پیتقیە رۆمانی (کریمستی) بخوینینەو، بلی بۆ؟

ئاخر ئو کۆرە پتر لە بەری خەیاالی رۆمانە، ئەک بەری خەیاالی یادەوهری، ئەوانە ی دەیانناسی، ئو قسە یەم لیوهردهگرن، بۆی بە چەند رستەیی وازی لی دەهینم و بە رۆمانەکی دەسپیرم:

ئو یووسفە خەونزانە، تا پارت بخوازی ئازا بوو، مەرگی خۆی لە ناولەپی خۆی دانابوو، شەوان کۆلان کۆلان دەیگیرا، لە هەر سەرە کۆلانیکی سەیداوە بپرسی:

نوسراوی هەینی سەر سینەت، دەستخەتی کئ بوو؟

ئەگەر خۆی لە خوا ئەکات و پارت چاری نەنوساندبیت، بئ سئ و دوو دەلی:

کۆریکی کورته بالای سوورە ی چاو گەش، یووسفی ناو بوو.

هەو بوو، یووسفە خەونزانەکی مەن بوو، دار و دیواری گەرەکی بە (بپروخی دیکتاتور...) نەخشاندبوو.

هەر ئو یووسفە سوورە بوو، لە جیی زەردینە و سپینە، بۆیاخی لە هیلکە کرد، کئ لە ئیو هیلکە ی وای دیتووە و بیستووە؟!

هیلکە دەهینی، دەستە یەکە چەندە، دئ، کونی گچکە، هەر هیندە ی جیی سەرە پەنجە ی تووتە، لە هیلکە دەکات و بەتالی دەکات و پری دەکات لە بۆیاخ، هەر بە قەپیلکە هیلکە و کەتیرە کونەکان دەگریتەو. ئیدی لەگەل دوو سئ کەسئ بە هیلکەو دەر دەچن، ئەگەر تووشی رەوہ ئەمەن و جاشیش بن، ترسیان نیه، کئ گومانی خراپی بۆ هیلکە دەچن.

دەبیت لەو ریبوارانە بپرسین کە ئەو رۆژە ریبان بەو ریبانە کەوتبوو،

به‌ری هۆلی گهل و هۆلی میدیا و ئەو ناوه، بپرسین:
ئەری وێنه‌کانی سه‌دام، ئەوانه‌ی به‌ دار و دیواره‌وه سامیان ده‌خسته
دله‌وه، به‌ چ دهرد و شیتوانی چووبوون؟

هه‌ر یه‌که‌ و به‌ ره‌نگی چ هیلکه‌ین بووبوه‌ پهنه‌ و سوڤهری دنیایی؟
ئه‌وجا دوایی، دواپه‌ی سه‌دام لێره‌ راونا، وێنه‌یه‌کی، گۆته‌یه‌کی به‌ دار و
دیواری شاره‌وه‌ نه‌ما، به‌ بیرى کیندا دئ، ئەو یوسفه‌ یه‌کپارچه‌ جه‌رگه‌،
ده‌ستی بچینه‌ گیانی خۆی؟!

له‌ روژیکى گه‌رمى هه‌یفى خه‌رمانان، به‌ گالۆنه‌ نه‌فتیک و ده‌نکه
شقارته‌ین، ئاگرێکی له‌ خۆی به‌ردا، تا دره‌نگیش گرکه‌ی له‌ چاوی منه‌وه، له
سه‌ر ماله‌که‌یان له‌ شێوه‌ی گێژه‌لووکه‌ گێژی ده‌دا، لوولی ده‌خوارد.

تا هه‌ینى له‌ خو کوشتنى هه‌ر ژن چه‌کی ئاگریان به‌کار ده‌هینا، یوسف
له‌وه‌ش رچه‌ی شکاند و په‌ناى بۆ گولله‌ و ناو زى و سه‌ر ته‌لاری به‌رز و بن
ترومبیل نه‌برد، هات به‌ ئاگر خۆی له‌ ژبان پاککرده‌وه.

به‌ سووتانی وی گه‌ره‌ک تاسا، له‌ چاوی کۆلانه‌وه، سى ریز سى ریز
فرمیسک رژا، سه‌یداوه‌ یوسفیکى له‌ ده‌ستچوو، وێنه‌ی نه‌بوو.

وه‌بیرمدئ، به‌ر له‌ کۆچى به‌ چه‌ند روژئ، خه‌ونیکی خۆی بۆم گتێرايه‌وه‌ و
هه‌ر خۆی لیکیدايه‌وه‌، لیکدانه‌وه‌یه‌ک منى که‌مى ترساند، ئیدی چوو.

لای خۆمه‌وه‌ کۆلانه‌که‌ی ئەو دیوه‌ی کۆلانی مۆسکۆی سه‌یداوه‌م ناو
ناوه‌ یوسفی خه‌ونزان.

هه‌شی بهر په‌نجه‌ره

هه‌ر بۆ گه‌یشتنه‌وه به ره‌ز و باخی ناو خه‌ونه‌که، سه‌مه‌رقه‌ند به نزار و شه‌هرزاد به فه‌ریده ده‌گۆپمه‌وه، به‌لام وا چاکه مانگی بهر په‌نجه‌ره ببینین، هه‌ینن له‌گه‌ل کۆپه ئه‌وینداره‌که سه‌ر و سنی فه‌ریده هه‌لده‌ین:

هه‌نگینی له به‌هاری گه‌په‌ک دوو مانگ هه‌بوو، هه‌ردوو‌ک له په‌نجه‌ره‌وه هه‌لده‌هاتن، مانگی سه‌ر له ئیواران له په‌نجه‌ره‌ی هه‌وره‌وه، مانگی چیشتانان له په‌نجه‌ره‌ی مالیکی گه‌وره‌وه. مالی گه‌وره، سه‌د مالی لیبکه‌وینه‌وه، مالیکه بن کچ که‌وتوو، که‌س باوه‌پ ناکات، ئه‌و هه‌موو خوشکه له یه‌ک دایک بن، یه‌ک له یه‌کیش جواتتر، به‌لام له ناو جوانان یه‌ک مانگ هه‌یه، ئه‌ویش چیشتانان له په‌نجه‌ره‌ی نه‌ومی سه‌ره‌وه، جاروبار روونا‌هیی خۆی داوینه‌وه کۆلانه به‌رینه‌که‌ی به‌ری مو‌فتی، ده‌سماله زه‌رده‌که‌ی نیشان ده‌دات و گه‌په‌ک دین و سه‌ودا و سه‌رگردان ده‌کات. کۆپه ئه‌وینداره‌که که چاوبه‌خالی‌ش هینه‌ی وی ئه‌وینی له دل نه‌بوو، روو له مانگی ناو په‌نجه‌ره‌ی هه‌وری:

ئه‌ی مانگ، تق به هه‌ور نا،

به ئاوی زێریش خۆت بشۆی،

ناگه‌یه‌ مانگی ناو په‌نجه‌ره‌ی دل...

کۆپه ئه‌وینداره‌که، ناوی له‌و په‌نجه‌ره‌ی به‌ری مو‌فتی نابوو، په‌نجه‌ره‌ی دل، جاروبار دوور له چاوان، له‌و به‌ره‌وه، روو له په‌نجه‌ره:

ئه‌ی مانگه‌که‌ی بهر په‌نجه‌ره

تیشکان باوێ و دلم به‌ره

ماله‌وه‌دان، ئه‌وینداریان مارکوژیش کرد، له ئه‌وین و گۆرانی نه‌که‌وت، لیره‌وه به‌ باده‌ی گرت و له حه‌مه‌د مه‌ستان و دارا شیت پتری ده‌خواره‌وه، من جاروبار ده‌بوومه هاومیزی.

نزار جیتی بانہ و رومی گرتوتہوہ، ئەوہ نیہ، ھەموو کۆلان و رینیەکان لەوی دەکەنەوہ، تۆ لە ھەر کۆلانێ و روو لە ھەر لایێ، لە ھەر کاتی تووشی کۆرە ئەویندارەکە بی و لێی پرسی:

- ہا، برا، دھچہ کوئی؟

+ سہریٰ لہ نزار دہدہم۔

نزار، سه مه رقه نديکه پر زايه له ی ناسکی شووشه و چريکه ی نوم که لسووم، کوږه ئه وينداره که ش کوږيکه دواى بارکردنى مالى مانگى بهر په نجه ره، دلى شووشه ئاسا شکاوه و له گهل ئه ستيره ی روژ ه لاتى - هه ندهک ئه و ناوه ديان ليتابوو- هورده فرميسکان داده بارتين، منيش فرميسکم دين، به لام ده يشارمه وه، ناهيلم نه ئه و نه که س بييينى، کوږى ئه ويندار ده يرس:

+ دهلي، توش وهك من كيشه‌ي دلت هه‌يه؟

- نه خير هيچ له گوري نه.

باسم دهگوری، ئیدی ئوھا و ئا، من به نیازی خونی ناسک به دەم
نزاوھ فرم له فەریدە دەدا، لەبیریشم بێ، له گەپانەوێ کەویار ئومێدبێ
نەبوووم، دلم دەبگۆت:

چاوه‌پى به، دیتوه، ئو كچه كۆتري جهرده، له بنى دنياش بيت، بۇ ناو
ليسى خقى كه له باوهشم بۆم چيكردووه، دیتوه،
ئاي سهركۆنهى خۆم دهكر، دهگوت:

دەبوو مینا کۆترە ئەویندارەکی ئەتۆ بە دواى کۆترى خۆمەو بە.
 ھەر کەسى ھەشتیەکی مە ئەوینی لە دڵ با، شیتکی بە گۆرچ وەر دەکرد،
 ھەمووی نە دەشار دەو و لە پەنھانی نە دەھێشتەو، ئیستا بە خۆم دەلێم:
 دلی مە ھەر دەبی دەریایی بووب! دەنا چۆن سەری نە کرد و...
 لێرە لە حەتەر نە، با چیرۆکی کۆتری ئەوین بێستین.

كۆتۈرى ئەوين

كۆترەكەي ئەنۇ لە چ كۆتران ناچى، لە ساچمە و دارلاستىقى خۇشى
ناگەپىتەو، مېيەكەي بخە ناو گېرى تەندوورەو، بە دوايدا دەچى، گەرەك
ناويان لىئاو كۆتۈرى ئەوين.

چاودەنى، لە كۆلانى بە سەر سەرى ئەنۇو، سىيەرى لى كىردو،
جاروبار لە سەر شانى ھەلەنەش، دېتە سەر دەستى، كىشەي لى دەكات، لە
گۆپ خۇ دانە، ھەلەنەش. تا دەستى تىدايە ھەلەداتە ئاسمانى، لە بەرد زووتر
دېتەو. ئەنۇ تاكەكەي لە ناو باخەلى دەشارىتەو، كۆتۈرى ئەوين لە سەر
سىنگى دەنەشەتەو و بە دەندووك دەپەيى قۇچەكانى بىكاتەو. دىسان
ھەلەدەتەو ئاسمان و ھەلى، لە بن دەستى كۆتر قوتارنايى، ئەنۇ خۇي بە
مالىكىدا دەكات و توند دەرگا لە دواي خۇي دادەخات، كۆتۈرى ئەوين بەر لەو
گەشتەتە بن بىرايى و بالى پىشوازي لىكەدات.

كۆتۈرى ئەوين لە دواي تاكەكەي نابىتەو، بە دواي ئەنۇدا لە جامەو
دەچىتە ناو رىمى، لە بازارى بە سەر شانى ئەنۇو دادەبەزى، كۆلان كۆلان
قەيسەرى دەكات، ئەگەر باوەرەتان نايى، بېرۇن لە مام خەلىلى چايەچى پرسىن:
ئەرى، وايە، كساتى خۇي كۆپىزگەيەكى رەشبوېرژ، لىرە چايەي
خواردۇتەو، كۆتۈرىكى لەناو باخەلى بوو و كۆتۈرىكىش بەوینەي پانكەي بن
ساپىتە بە سەر سەرىو سۇپراو، تەو؟

مام خەلىل ئەگەر پىرى بىرىنە بىرىتەو، دەلى:

وابوو، ئەو كۆتۈرى ئەوين بوو، بە دەستى خۇم جامە ئاوم بۇي
راگرتو، گرتوومە و ماچىشم كىردو.
بىرمە كچ لە نىوان خۇيان دەيانگوت:
كۆپىكى وەك كۆتۈرى ئەوينمان دەي.

چەند رۆژىكە كۆتۈرى ئەوين گران چاۋ ھەلدېنى و بە دۋاى تاكە شېرنەكەيدا بالى ئەوين لېكنادا. چاۋدەنە سەر لېسى، كر كەوتوۋە و چەند مات و كزە. ھەر بۆيە، ئەنۇ دەلنى موۋى گۈنى رادەكېشن، گرژ گرژ، كز كزە، كەس لە سەر لىۋى نابېنى بزە. لىۋەكانى ئەنۇ كە دەتگوت بە پەلكى ھەنجىرى رەش سواخدارون، لە ساتى چەقق ۋەشاندىش بزەيەكى شېرىنى پىۋە بوو، بزەيەك لە سەر لىۋى چ كچە دۆمىك نەنىشتوۋە، كەس لە سەر لىۋى كچە ئەفرىكايىشى نەدىتوۋە .

لە سەر لېس كەۋتنى كۆتۈرى ئەوين، بزەى شېرىنى لىۋى ئەنۇى ھەلفراند، دارلاستىقىشى بە دەستەۋە نەھىشت، ۋەك بلىى بە بالداران بلىى:
لەگەل من نزا بكەن، بېاپىنەۋە. كۆتۈرى ئەوينم بە ئاسمان بكەۋىتەۋە، مەرج بىن سىرەتان لى نەگرم و لە منەۋە بەردى مەرگتان بۇ نەيە.

ئىۋە دەزانن، ئەۋ ئەنۇيە بالدارى بە ئاسمانى بەلاشاۋە نەھىشتبوو، جگە لە پەرەسىلكە و بارانېرە و حاجى لەقلەق، دەستى لە ئاسمان نەدەپاراست. ھىندە كىتشەكى كۈشتوۋە، سەلېم قاقا ھىندە رەشۋىزەى نەگرتوۋە، بەئشى ھەموو (كىتشەكى كوراي) شار دەكات و مەنجەل لە سەرى دەپژى، كەچى بە چاۋى خۇتان چاۋدەنى، ئەۋەتا لە سەرە كۆلانى مە، ھەۋكى پىر ھەنسكە و بۇ كۆتۈرى ئەوين دەگرېى و دەلنى:

دختۇرى تۈپەھات بارگىر چاكەكەتەۋە، ئاۋر لە كۆتۈرى من ناداتەۋە.
بە قسەى خۇى، كۆترە نەخۇشەكەى بردبوۋە خەستەخانەى ئازەلان، لەۋى گالتەيان پىكرەدبوو، فرىشتەيەكى سېى گوتبوۋى:
ھەر كۆتر مابوۋ! سبەى ھەندىك كوكۇختى و كىتشەكى نەخۇشېش بېئىن!
ئەنۇ لە بن لىۋانەۋە گوتبوۋى:
حەيف، دارلاستىقم لە كن نىە، دەنا بە بەردىكى تىژ دەمزانى كۆيت ماچ دەكەم.

بە دەنگى بلندىش گوتبوۋى:
نا، جۇپكى مشكت لۇ دېنم.
فرىشتەى سېى، بە ناۋەيتانى جۇپكە مشك، بە (ۋەى شىرە)يەك و

گەشكەيەك ئەنئەنىۋى بەرپىكرىدبوو.

ئى، دەردى كۆترى ئەوين بى دەرمائە، پشيلە رەشە، ئەۋەى ھىندەى
گىسكى رسكاۋە، چاۋى لى حىزىكرىدۆتەۋە و دەۋروسورپى دەدات. ئەۋ بابان
ۋىرائە، خۇ ئەگەر كەمىك خۇى گرتبا، كۆترى خۇى دەخوارد و نەدەچۈۋە
بەر پەتى قەنارەش، بەلام نەۋس! ۋاى لە نەۋس، چەند كەسى ھاۋىشتە گۆم
و ھەۋز، ئەگەر سەربردەۋىستىن، با پىنكە سەربردەى پشيلە و قەنارە لە دوو
سى زارەۋە بېيىستىن:

لە زمانى دايكەۋە:

لە بن بىرايى لە سەر بەرمال بووم، نازانم گەيشتبوومە ركاتى چەند،
ھىناى، كۆترى دەردەدارى لە جىنى نىۋچەۋانم دانا و گۆتى:

ھۇدا، لە نوپىدا، نزا لۇ كۆترى ئەوين بىكە، بە خۇدا بلى، ئەنۇ دەلى:

ئەگەر چاكى بىكەيتەۋە، دارلاستىق فرىدەدەم، چىدى خويىنى بالداران
نارىژم.

كۆترى بە تەماى نزاى من بەجىھىشت، لە سەر داھانئەۋەبووم بۇ
كپنۋوش، پشيلەى رەش لە باشۋوگە سووكتىر پىدايى، نوپژم برى، كەۋتمە
دۋاى:

خت خت، پش پش، دايىنى دايىنى، ۋاز لە كۆتر بىنە، گۆشتى نەرمكت

دەدەمى...

پشيلە بە قسەى نەكرىم، بە سى دەنگا گازى ئەنۇم كرىد، تا لە ئاۋدەستىۋە
دۆخىن و دارلاستىق بە دەستەۋە گەيشت، پشيلە زارى لە زىكى نابوو.

ھەشت بە سەر پشيلە، چت كرىد لە خۇ! لەگەل كىدا لىت قەۋما، ئەنۇ!
بەلاشاۋە دۋاتىر بىزى و شۋانەكەى كرىدە پشيلە و ئەنۇ:

پشيلە رۆژى بى، پىدەداتە كۆترى ئەنۇ.

بەر لەۋەى رەقىب بەزمەكە بگىرپىتەۋە، با لە ئەنۇۋە شتىك بېيىستىن:

كاتى كۆترىم بە دەۋى پشيلەۋە دىت، بەر چاۋم تارىك بوو، لە خويىن

بەۋلاۋە ھىچم نەدى، لە دلى خۇ گۆتمە خوا:

ۋا ديار ھەر خويىنى بالدار نا، ھەزرت لە خويىنپشتىنى پشيلەشە.

بۆ يەكەم جار ھەستەم بە بېھتەزىيى دارلاستىق كەرد، ئاخىر بۆمبىشى پىتوھ
بىنىم، ئۆخەي ناكەم، لەو بۆمبەنەي بەغدا بە سەفینەوھ دەنا.

رەقىب دەلى:

پشیلەي بەدبەخت، وھ نەبوو، بە سەر بانان كەوئ و خو بزرکات، ئەو
چۆلەوانیەي گرت، بە بەر چاومەوھ ئەنق بووھ سەگ و بە دواي كەوت، ھەر
بەراستی لە چاوي مەوھ سەگىگى گەورەي پزەدرى پشیلەيەك راو دەنى.
راوھ سە و پشیلە گەشتە نزىك مالى پلكە بەندىئ، دىتم پشیلە لە ناو چنگى
ئەنویە، داویەتیە بەر گەزان .

ئىستا با ھەموو چاودەینە، قەنارە، قەنارەيەكى بۆ پشیلە دامەزراند، لە
قەنارەي بەعس دەچوو. نا پىشانىنادەمەوھ، ئەگەر ببیین، سەربردەي كۆترى
ئەوین جوانی تىدا نامىنى و ئەنۆي شیرینیش خوینتال خوى دەنوینى.

كۆتۈرى دىل ھاتەۋە

سەرئى لە ئازادى دەدەمەۋە، كارت ۋەردە-گرمەۋە، ئەو رۆژە لە رۆژمىرى تەمەن رۆژىكە كەس لە بەھەشتىش رۆژى ۋا خۆشى بەسەرنەبردۋە. دەزانن چ ھەۋالىكم بىست، چۆن شاگەشكەبووم، مينا كۆتر لە بالىم دا، ئەو رۆژە بە من لە وشە ناگىرى، لە چىۋەى خەيالىش جىيىنايىتەۋە، خەيف، كەسش چاۋى لىم نەبوو، تا وئەيەكى بالگرتىم بكتىشيت و پيشانبداتەۋە.

رۆژى كارت بە پاشۇلى كىتب و نىو دىنارەۋە لەگەل ئازاد خەتخۇش گەيشتىنە ئازادى، نىو دىنارەكە بۇ بەردەستەكان، ئوخەيش پۇلى چوارەمى گشتىمان بىرى كە لاي من قورستىن پۇل بوو، لە سەر دەرگا مامۇستاي بىركارى، دەستى خستە سەر شانم:

رى بىركارى بەرمەدە، دەببە ئەندازيارى، شار شانازىت پتۋەدەكات. وىستم بلنم ناچمە بەشى زانستى، قسەكەم قووتداۋە و سوپاسم كرد. ئى، با زوو بگەمەۋە گەرەك، تا ھەۋالە بەھەشتىكە بىيستم، لە سەرە كۆلانى خۇمان نا، ئەۋى دى، لە ژنانى سەر كۆسپەى سەر دەرگا، ھەۋالىكم بىست، چ ھەۋال، بۇ گەرەك تال تال لە گوژارك تالتر، بۇ منىش قەندى چى، ھەنگوینى چى، تىرى بەھەشتى چى، مەگەر لىۋى كەۋيار شىرىنىى ۋا پتۋە بى.

گەرەك بەۋ ھەۋالە تاسا، ئاخىر ھەموو ئەۋ كچەيان ۋەك كچى خۇيان خوشدەۋىست، لە دلىان گران بوو، ۋاى بەسەربى، ژن ھەبوو سىنەى خۇى دەكوتا:

ۋەيش، بابانت، چۆن دلىان ھات ئەۋ ناسك ونازدارە بەۋ دەرەدە بىەن؟! ھەبوو دەيگو:

له به هه شتیش کچی وا نابینه وه، دهک جتیان دۆزه خ بیت.

به لام من ده مگوت:

جتیان به هه شت بئ، به هه شتیان بۆ من نارد وه.

هاتنه وهی که ویار لهو گوله جووتیاره ده چوو، له ناو پووش و په لاشی

ژیانی من سه ری دهره یتابی و مزگینی بارانی ئاسوده یی پیی.

مزگه فتنی نویژ و دنیا یی نزام بۆ ئه و رۆژه بوو، بۆگه پانه وی وی بوو،

حه زمه ده کرد بچم زاری ئه و پیریژنه بئ ددانه ماچ بکه م که هه واله که م له وه وه

بیست:

به سه ردان نا، به په کجاری هاته وه.

هاته وه، کۆتری دل هاته وه، که ویا ری من هاته وه، پیتم به زه وه وه نه ما،

بالم گرت، ئاسمانم کرد، هه ستمده کرد له سه ر هه وشه و بانی ئه وان کۆتر

ئاسا به ته قله ده نیشتمه وه، به لام نه مده دیت، ئه و که چه مال تیکچوو ه خوی له

کونی ژۆری په ستاوه و سه ر دهرناهیتی، دیته سه رم له سیله ی خانووی

خۆمانه وه پر به گه رووم هاوار بکه م:

که ویار و که ویار، که ویا ره ی خۆمی

با پیزه ی شاخان کنیره ی چۆمی

ده مه و ئیواره له سه ر بانی روو له مالی وان، فووم به شمشالدا کرد،

په نجه م به به زمی (که ویار و که ویار) بزواند. بیرتانه، که ویار به مندالی ئه و

ئاوازه ی شمشالی منی به دل بوو، بۆم ژهند تا شل و کوت بووم، که ویار

که ویا رم بۆ که ویار ژهند.

له که ویا ره وه گۆریم بۆ (توله جوانی مه یرو) ئه و گۆرانییه ی ئه و خۆشی

ده گوته وه.

مالی وا تیگه یشتوون دلخۆشیم له کارته که وه یه، وهک چۆن له شیوه نی

کۆچی که ویار که سم پیکنه کرد، له شایی هاتنه وه شی وام کرد، خۆم و ته نیا،

له چاوه گچکه که ی خۆم له شاییه کی خه یالی سه رچۆپیم گرتبوو، شاباشی

گیانم ده کرد.

به دزیه وه شه هرزادیکم هه لده دا و له ناو خه یالی پر زاخ ده بووم:

ئەو چارە دنیا ھەستى، لە دەستى خۆمى نادەم، دەبمە كۆترەكەى ئەوينى
 و بۇ كۆترى خۆم دەگمىنم و بستى لىتى دوورناكەومەو، بچىتە بن پەرەگەى
 ئاسمانىش لە دواى نابمەو، ئەو چارە شەرم زارم نابەستى، رىك و راست
 دەچمە بەر دەمى و راست و رەوان پىدەلیم:
 من تۆم خۆشەوئى، كەنگى بىمە داخووزى؟
 باشە، با تۆزى بىتەو سەرخۆ و لىكجودابوونەو كەمى كەون بى،
 بزائىن چۆن دەبى.
 ھەو كە ھەندى وردە سەربردە كە ئەوانىش لە دەورى ئەوین دەخولینەو،
 دەگىرمەو، لە قەدى قەلاتیو پىدا دىم.

تووتنفروش تۆركه چنى قەد قەلانى

ئەو سەربىردەيە ھى بەھارى پىش ھاتنەۋەي كەويارە، بېرواننە ئەو ژنەي
قەد قەلانى، ئەھا ۋا لە ناۋ كەسكايى بەھار دەللى چىنماچىنە دەجوليتەۋە.
پاش كەمىكى دى بە تىلگەيىن تۆركەۋە لە دەرگاي دىۋى مزگەفتى شىخە
رەشكەۋە دىتەۋە سەر جادە، لەۋى بە چاۋى تووتنفروش چاۋدەنى، دەبىنن،
شلىزەي پياۋە ئاسمانىيە كە نى، بەلام لە بەگزادەي ھەلىزە. ئەو ژنە خانەقاىيە
تۈزى بە تەمەندا چوۋە، بەلام تووتنفروشى بۇنخۇش گۈتەنى:
ھىشتا تەرى و جوانىي گەرەك كىك تازە كچى تىدايە.

تووتنفروش، پياۋىكى خېكەلەي كەشخەيە، تووتنەكەي نا، خۇى بۇنىكى
خۇشى لىدى، تۆۋەرە بە ديار گۈنيە تووتنەۋە دانىشە، بۇنىشت ۋا خوش
بى! ئەۋە مەتەلە و بە من ھەلنايى. ئى، تووتنفروش، شىت و سەۋداي ژنەي
ناۋ تۆركانى قەد قەلاتە، ۋەك دەللىن زۆر جار تووتن بە جىدەھىلى و كۆلان
كۆلانى خانەقاي لە دوا دەكات، كەچى بەراز ئاوردەداتەۋە، ژنە ئاورى
لىناداتەۋە. گۈتەيەكى تووتنفروشى سەۋداسەر كە لە دوورەۋە بۇ ژنە
خانەقاىيەكەي ھاۋىشتىبو، ۋەك تووتنى بۇندار بە كۆلانى تووتنفروشاندا
بلاۋبۆتەۋە:

بۇنى پنچكە تۆركەيەكى قەد قەراتى كە پىنى تۆى پىكەۋتېن، خۇشترە لە
بۇنى بەھەشتى.

با بېچىنە دوۋى، بزانىن چ دەقەۋمى.

رۆژەك لە رۆژان سەر لە سىيانى، تووتنفروش لە چاۋەپروانى گراۋى
خۇى راۋەستابو، لە كۆى؟ لە سەرى كۆلانى، كام كۆلان؟ ئەو كۆلانەي لە
نىۋان دوو مزگەفت، ھى حاجى لەقلەق و شىخە رەشكە، لە جادەي
دەلالخانەي دەكردەۋە، رىك ئەو جىيەي ھەنارفرۇشەكە، لە سەر عارەبانەي

سى تايە، رەوسەيى ھەنارى ھەلدا بۆۈ، ھەنارى سوور سوور، لە چارۋىگەي
كەسكوسۇر سوورتىر، لە نىنۇكى كچە قەلاتيان سوورتىر، لە دەسكى چەقۇي
دەستى ژنەكەي ناو تۇركان سوورتىر، سوور لە شىۋەي لىۋى كەويار.

لەۋى تووتنفروۇش بە تەزىيىچى دەنك سۇرى ھەنارىيەۋە راۋەستاۋە.
ئەۋجا لىرەۋە ناچارىن لە زارى ھەنارفروۇشەۋە سەربردەي تووتنفروۇش و
ژنە خانەقايى ناو تۇركان بىيىستىن، ئاخىر سەربردەي ئەۋ كۆلەنە لە كن
ھەنارفروۇشە، سەربردەي تال و شىرىن و مېخۇش، تەنھا سەربردە شىرىنەكان
ھىندەي ژمارەي دەنكە ھەنارە مېخۇشەكانى دەبىت.

ھەنارفروۇش يەك رەوسەي ھەنارى ھەبۈ، بەلام لە ھەر لايەكەۋە بۇي
تىكردبای تامى لايەكانى دى نەدەدا. مەن درەنگ پىنكەۋەتم، بە پەپۇكىكى تەنكى
سۇر لە رەنگى ھەنار ناۋبەري لە نيۋان ھەر سى جۇرى ھەنار ھەلناۋو. بە
خۇي روو لە عارەبانە پشت لە خانەقا رادەۋەستا، لاي راستى رەوسەي
ھەنار، تۇ بلى دەستى قەلاتى، شىرىن شىرىن چەشنى ماچى يار. دەستى
چەپى، با بلىن لاي حاجى لەقلەقى ترش ترش، لە ترشۇكەي بەھارانى دەۋ
ئاي بەستۇرپە ترشتر. رووي دەلالخانەي مېخۇشە، بە دلى عەمۇ جەلىلى
خۇمان، ئەۋ گۇي بە رادىۋە دەيگۇتە ھەنارفروۇش:
لەۋ لايەۋە قىچەك تىكە.

ئى، با گۇندەينە سەربردەي چەقۇ لە مست و تەزىيىچ لە دەست، لە زارى
شىرىنى ھەنارفروۇشەۋە:

تووتنفروۇش پىدەچىن لە سەر ئاۋازەي دلى، پەنجەي گەۋرەي دەنك
تەزىيىچى ھەنارى، لە سەر پەنجەي دۇشاۋمژەي ئاۋدىۋى دىۋى گۇلمى
بكات، ئەگەر باۋەپناكەيت، چاۋدى، بزانە بە چاۋان دەبىيىن! ژنى ناو تۇركان
گەيشت، چاۋم لىيە، نە سەري ھەلبېرى و نە تىچاۋىكى دا كەس، خۇي لە
تووتنفروۇش لادا و بن دىۋار و دىۋار، بەرەۋ دەرەكەي قەلاتى بارىكەي دايى و
چوۋ. تووتنفروۇش كەۋتە دوۋى، مەنىش ۋەك دلم تىريۋاندې شتى دەقەۋمى،
ھەنارم بە تەماي عەمۇ جەلىل جىيەيشت و بە دواياندا چوۋم، لە سەر
قادىرمەي قەلاتى، گرتى و گوتى:

بەگزادە، كۈا چەقۇكەت؟ ئەوپۇ من تۈركەى بن پىتم.
 ژنە دەستى بۇ بەپكى كەواكەى برد و قەلەمبەرە گەورە دەسك سۆرەكەى
 دەرھىئا، تووتنفروۇش مەچەكى تۈركەچنى گرت و بەچەقۇو لە سەر سىنگى
 خۇى راگرت و گوتى:
 لىدە، خۇت بكوژە.
 تۈركەچن:
 خۇم؟! تۇ دەكوژم .
 تووتنفروۇش:
 نا، خۇت، ئاخىر تۇ لە ناو دلى منى.
 ژنە سارددەبىتەو، خۇى رادەپسكىنى و بزەيەكى بۇ دەكات، بە قەلاتىدا
 ھەلدەگەپى.
 زۇرى نەبرد، تووتنفروۇش ژنى ناو تۈركانى خواست.
 من پازدە بىيىست سالى دواتر، وانەم بە كچىكى ئەوانە گوتوۋە، ناۋەكەى
 لە گىابەند نىك بوو.

بەزمى گدى

سەربردەي گىدىش خۇشە، ئەو وشەي وەختابوو دوو دل لىكېكات،
ھەرچەندە گدى دواترە، بەلام ترسام بىرمېچىتەو، پېشم خست:
سەگقان كوپى ئەو بەرى زىيە، پىشتىكە مالىان لىرەيە. بىرى كچى ئەم
بەرى زى لەمىژ نىە ھاتىنە شارى. قسەمان لە زىي بادىنانە، ديارە زى ناپىتە
دىوارى نىوان دلان. ئەو كوپ و كچە يەكتريان زور خۇشەويست،
خۇشويستنى مەگەر وشە، دەنا شەقامىش نىوانيان ناكات. بەر لەوہى وشە
نىوانيان بكات با قسەيەك لەو شەقامە بکەم كە سەيداوہ و قەسرانى كەرت
كردبوو، وەك دل كەرتى كردبوو. كوپىكى بەرى تانكىي ئاسمانىي سەيداوہ،
شەيداي كچىكى ناو قەسرانى بەرى گورستان دەبىت، شەقامەكە نەبەيتىشت بە
يەك بگەن، بابى كچە دەلى:

كچەكەم نادەمە كوپى قور، ئەگەر خوین قەسرەكەم ببات.

كورە ھىچى بۆ نامىنىتەو، سەيداوہ بىيانە دەلىتە بابى كچە:

من خانووەكەم قورە، بەلام تو دلت قورە.

ئى، لە دلخوران و كۆلانى قوران گەپى، با بچىنەو دەو زى، سەگقان
بە(گدى) گازى بىرى دەكات، جارى نىە دوو نىە، بىرى تورپە دەبى، دەگاتە
لووتى، دەلىتە سەگقان:

كورپە خوت گدىي كوپى گدىي، چما من بزىم!

ساردىەكى وا دەكەويتە نىوان بىرى وسەگقان، بە گرى ئەوينىش گەرم
ناپىتەو. سەگقان ھەردوو بەرى زى دىنىتە تكاين، بىرى ناپىتە راين، بىرى
بە شىۋەيەك بە رقدا چوۋە، تىگەيشتن لە (گدى)ش خاۋى ناكاتەو،
گوتبووى:

نەك لەو بەرى زى، لە بەھەشتىش، گدى (ئازىزەكەم و ژىكەلەكە و...) بىن، لە

کنه من هەر بۆ گازی کار و بژنه.

سهگفان به هەردوو دەست له سەری خۆی دەدا:

ئای لهو گدیە جوانە، کێشەیی لەگەڵ (سەگ)ی ناوم نیە، بە (گدی)ی ناو زارم لێم دەتۆڕی.

ئیدی بیری تۆرا، درەنگ زۆر درەنگ ناستبوونەوه.

ئەز بیری و سهگفانم له نزیکهوه دهناسی، کچیکیان بوو، نازانم له تهسکه‌ره ناوی چی بوو، به‌لام مندالی کۆلان به گدی گازیان ده‌کرد! بیری له سەری خۆی دەدا، لەگەڵ گدی رانه‌هات و رانه‌هات. وێده‌چوو چیرۆکی وی ده‌گەڵ وشەیی گدی له گازکردنی کار و بژن ئالۆزتر بێ. زۆر که‌س دوژمنایه‌تیان له‌گەڵ وشەیی هه‌یه، تا مردن ناستنابینه‌وه، بیری یه‌ک له‌وان که‌سان بوو.

ده‌لێن چی، سه‌برده‌ی سماقفرۆشیش لێره جێبکه‌ینه‌وه؟ با له‌ده‌سته‌چی.

سماقفرۆش و جندۆكه كېتىش

سماقفرۆش، چتۇ سماقفرۆش! نه له زهوى نه له ئاسمانى، وينهى نهبوو، له وينهيهك دهچوو ده مانى و سهه دافنشى و قهرهنى جهميل له كېتشانى و به دياريهوه تهمنيان به سهبردېن. كچى كافروش له چاوه وى له وينهى كچى جندۆكه دهكات. ئه و وينهيه له سههه كۆلانى دهپاسهكهى سهيداوه، له سهه لاديوارنى، دهلىنى به تهباشير و رهژوو نهخشاشوه، بهلام وينهى كچى جندۆكه نه به باران نه بههيچ رهشنايېتهوه، ئهوهش جىنى پرسياره. وينهكه له ههه لايكهوه لىنى دهپوانى دوو چاوى كونهشوورنى، سهه قژن، زمان له شيوهى زمانهگا، ددان له شيوهى چيلكهدارى ناو دووكهلى لىت دهپوانى. مالى سماقفرۆشيش نزيك كۆنه دهپاسهكهيه، ئه و ماله له زۆزانهوه هاتبوون، بالهكى، يان هى كويستانى كيلهشينى بوون.

سماقفرۆش هى ئهوه بوو به دزيهوه لى يېروانى و نههيلي وا ههستېكات چاوت له سهريهتى. ههه ساتى چاوى وى كهوته سهه تۆ، ههنيهى هيندهى پيرى لۆچى تيدهكهوى، رووى گرژ گرژ، چاوى ئاگرى ليندهبارى، لهوهوه گهپهك سماقفرۆشيان به سههردا بى.

باشه ئه و كافروشه بۆچى به تهماشاكردنى كوران دهبووه سماقفرۆش؟ ئهوه مهتهلى بوو به كورى سهيداوه و بهلاشاوه ههلهدههات. سماقفرۆش به جوانى و رووگرژى خۆى زۆرانى دين و ديوانه كردبوو، بهلام كهس به دهردى جندۆكه كيش نهچووبوو. ئه و كورپه ناويكى وهك فهرهادى ههبوو، بهلام دوايوهى ئاشكرايوو ئه و وينهكهى كېتاشوه، به و ناوه ناوى دهرکرد.

جندۆكه كيش دوو سى جار ناردبوويه داخواى، مالى سماقفرۆش سهيان تيهردابوو. ههزار نامهى بۆ ههلهدابوووه ههوشه، به دهستى خۆى له ناو تهنهكهى زبلى سهه دهرگاى مالى سماقفرۆش قل قل ههليدهگرتنهوه. چهند

كەڭەتتى لە كۆلانى رىيى لىن گرتىبو، بۆي چەمابۆۋە ۋە يەك دوو نووكە چەقۇشى لە سىنگى خۇي دابوو، خويىنى خۇي پىشان دابوو، كەچى سماقفرۇش بارىكەي دابووين ۋ ئاورىشى لى نەدابۆۋە. جىندۇكەكش ئەۋەي بۇ سماقفرۇشى كىرد، بۇ كچى قەدۇ ۋ چەلەبىيى كىردىبا، بە جلكى بەريەۋە دەياندايى.

ئىدى جىندۇكەكش تىۋوپەدەيى ۋ بىر لە تۆلە دەكاتەۋە، بىردەكاتەۋە شىتىك بە سەر سماقفرۇشدا بەيىنى، كەس بە سەر كەسىدا نەھىنايى. ئەۋە بوو خۇي فىرە ۋىنەكشەش كىرد ۋ چوو ۋىنەي جىندۇكەي لە سەر لادىۋارەكەي روو لە مالى سماقفرۇش كىشا. خەفتەي جارى دووش نويىدەكردەۋە، ناۋى كچەشى لە ناۋ ۋىنەكە نووسىبو، گەڭەكشە تىگەيانىدبوو كە ئەۋە ۋىنەي كچە سماقفرۇشە. دەستەخوشكەكانىشى ھىندەيان گۆتبۆۋە، كچە كەۋتبوۋە گومانەۋە، دىتبويان چەند جارى بە مەسىنە ۋ گەسكەۋە چوۋبوۋە گۆ ۋىنەكە، بەلام دۋاي رەشكرىدەۋە، دىسانەۋە ۋىنەكە لە پىشتىر روونتر خۇي پىشانى رىبواران دەدايەۋە.

بىستەۋە كچە كەسى رادەسىپىزى كە بلىتە جىندۇكەكش، با ۋىنەكە بكوژىنەتەۋە، بىتە پىشى، بەلام راسپاردەكە درەنگ دەكەۋى. جىندۇكەكش قادىسە دەيىيات ۋ تەرمەكەشى نەھاتەۋە، سماقفرۇشىش كەس لە كۆلان نەيدىتەۋە، ھەندىك دەيانگوت بە دەردى (كەسكوسۇر)چوۋە، بەلام ۋىنەكە تا درەنگ بە دىۋارەۋە ما.

که سکوسۆر هەر شیتەى له رهنگى

ناوى که سکوسۆر هات، نه بادا ناوى نهيه ته وه ناو ناوان، با به سه ريبكه ينه وه و تيلمىكى لى پيشان بده ينه وه، هه رچه نده جى ئه و ئيره ش نيه:

هه بوو نه بوو، شار دوو که سکوسۆرى هه بوو، که سکوسۆرى چ جى له شتاقيان نه ده چوو. يه كيان ئاو، ئه وى دى ژن بوو، ئاوه كه جى نه گۆره، قه لات بچوولى ئه و ناجوولى، له باخى گلکه نده هينده دوور نيه، که سکوسۆرى ئه و ئاوه له درهنگانى ئواران له شيوه ئاله برژانگى به هار ده رده كه وى و گوله كانى گلکه نده چاوبړكى ده گه ل ده كه ن.

هه رچى ژنه كه يه، گه رۆكه، هه ر هينده ئه پهلکى زه ردى ده ستنى باى پايزى راده وه ستنى، له ئاوه كه وه ديت و ناو قه يسه رى و ده وى قه لات ده كات و به جاده ئىوان گه ره كى عاره بان و جووان، سه رىك له گۆرى عوزير پيغه مبه ر ده دات و ده گاته وه مناره ئى چۆلى. به ته نيشت سولتانى ژنان، تو بلى سولتان مزه فەر ديتته وه به رده مى سه را و له و پوه باده داته وه بۆ كۆلانى سه يد خه نجه ر و به با ته وه سه رده كه و يتته وه لای ده لآخانه، له سه ر كۆسپه كه ئى ده رگاى مزگه فتى حاجى له قه قى پشووى ده دات.

ئو ژنه به رگى باخى به هاريانه ئى گلکه ندى له به ره، هه ر گوليك ت ده وى، هه ر رهنگيكت ده وى، وه ره له و ژنه ببينه وه.

كراسى ژنه شيته كه سکوسۆره كه، شيلانه،

كه و يكه ئى شليز، سوخمه: شه و پۆ،

كه لانگوچكى دريژى له ره شه ريحانه .

عه ردى سوخمه ئى ژنه شيته كه، گوله باخه

گول گول گولناریشی تئدایه
 چاروگهی گوله هیرویه، فوتهی سهری، بارپزهی شاخه
 بهرانپلی ژنه شیتکه عهردهکهی وهنهوشه،
 لئ پپ له ورده جاتره و نازنازه،
 ده‌رپیکهی نازانم چ گوله،
 لئ ده‌لینگه‌کهی خه‌زیمه و حاجيله
 سهر نینۆکی رهنگی شیره
 کهوشی پئی له په‌لکی داره‌نجیره
 بوخچه‌کهی گولگولی، به کولی‌وه نازی ده‌کات و پپ له ورده رازه
 جاروبار ده‌سمالیکهی پپ له میخه‌کهی به ده‌سته‌وه، ده‌بینم
 له پئش ده‌رگای یانه وه‌ک بلیی سه‌رچۆپی گرتیی، رایده‌وه‌شینن
 ژنان به‌و رهنگه ده‌لین: چاروبازه
 که‌سکو سۆر هر چوار وه‌رزه
 که‌سکو سۆر هه‌زار ته‌رزه

ئه‌و ژنه وه‌ک ئاوه‌که نیه، له تاریکی و رووناکی هه‌میشه له ره‌نگ
 ده‌دره‌وشیته‌وه، ئه‌و ژنه شیته هر ناویکی هه‌بی، له که‌سکو سۆر جوانتری
 لیتایه، شاریش به‌و ناوه به‌هاریه ده‌یناسیته‌وه.

ژنه‌که له ره‌نگ له ئاوه‌که ره‌نگیتتره، به‌لام شار چه‌ندی گه‌را، له
 که‌سکو سۆری جوانتر نه‌دیته‌وه، بۆیه هر ئه‌و ناوه ئاویه‌ی به‌ سه‌ردا بره‌ا،
 هئ له هه‌ندئ پنده‌چی که‌ینوبه‌ینن له نیتوان ئه‌و دوو که‌سکو سۆره‌دا هه‌بی،
 جا ژن هه‌یه شاری بیت و شتیکی له‌گه‌ل ئاوی که‌سکو سۆردا نه‌بی!
 ئاو ده‌میکه ته‌رایی نه‌ماوه و له ره‌نگ چۆته‌وه، به‌لام ژنه بیرینه‌چۆته‌وه،
 تیچاویکی هر له‌وییه، که‌س هه‌یه له‌بیریچیته‌وه! مه‌ستانی ژنی حه‌مه‌د
 مه‌ستان ده‌یگۆت:

ده‌ک شاره‌وانی ده‌ستت ورد بیت، ته‌لاری خۆت به‌ سه‌ردا بره‌وخیت و
 جیت بن به‌رد بیت، چۆن ده‌ستت چووه که‌سکو سۆر؟
 شاره‌وانی وادیاره دوا‌ی شاره‌وانه پیره‌بابیه قه‌لاتیه‌که، له‌وته‌ی هه‌یه،

ناوه ناوه نه بیت، چاوی به جوانی شار هه لئایه، ئه وهش له دنیایی ته نها
شارهوانی ئه شاره ئه وهایه، له شارهوانی دژه شار گه پئ، مه ستانی ژنی
حه مه مهستان له کن ژنان گوتبوی:

یه کهم بووک له هه ولیرئ به قه مەر به دهوری ئاوی که سکوسژدا
سووپا بیته وه من بووم.

ژن هه بوو دهیگژت:

دوورنیه ژنه که سکوسژه کهش مهستان ئاسا، له به بووکچوونی به لای
ئاوه که دا چوویی.

به لام ژنیش هه بوو:

نا، ئه سالی که سکوسژ به بووک چوو، ئاوی که سکوسژ
نه خشه کهشی له خه یالی که سدا نه بوو .

کهم ژنه شارئ هه بوو ئاخ و ئوف بق نه مانی ئاوی که سکوسژ
هه لنه کیشی، توور به نه بیت و (له دهمی بات ریم) بق شارهوانی نه نیریت، به لام
توور بهی ژنی که سکوسژ بی وینه بوو، ئه له ریی هه لدانی خرکه
به ردیکه وه، روو له شارهوانی دهیگژ:

گوو به توو، گوو به توو.

که سکوسژ ژن بی به رد نه ده بوو، ئه ژنه لهو شیتانه بوو که پتر
چوو بوونه وه سه ره هه یاسه شیت، نهک دارا شیت. ئیوه ده زانن هه یاس
سه ری بق کهس دانه نه نواند و به هیز خوی ده پاراست. هه چی دارا بوو
په نای بق مووس له خۆدان ده برد. دابی ئه شاره ماوه یه که وایه، شیتیش
هیزی نه بیت له بن ده ست و پی دایه. ژنه که سکوسژ له ریی کوچکه
به رده وه سه ره به تیره ی هه یاس بوو، به لام که گویت له جینه کانی ده بوو، له
دارا نزیکه ده بوو. جینی ژنه ده تگوت باویلکه نه له لیویه وه هه لده فرن. دواتر
دیمه وه لای جینی باویلکه یی و خرکه به ردی که سکوسژ، هه وکه ده چمه وه
دیداری ئاوی که سکوسژ، بیرمه ژن هه بوو دهیگژ:

تا مردن ئه داخه له دل ده رناچی، له روژی بوو کیتی ئه پیاوه
سه رکه ستوورهم منی به دهوری که سکوسژدا نه گژپا.

بیرمه ژنیک له زاری ژنیکه وه گیرایه وه:
شهوی پیش گواستنه وه، که سکوسۆر هاته خه ونم، رهنگه کی وهک بنیادهم
هاته قسه:

بۆوهی له کن خه سووت شیرن بی، بیره دا برۆ.
سه بردهی سی میزدکه ره له هه مووان به زمتره، ئه و ژنه له ماره کردنی
یه که م جاری، ئه وه نیه مه لا لینی ده پرسی:
کچم، رازی میرد به بکهیت؟
سی میزدکه ره ده لی:

به لی، به لام به و مه رجهی به ده وری که سکوسۆر دا بمگیرئ.
بیرمه شانکه شیت به سی میزدکه ره ی ده گۆ:
تۆ له خۆشیی ناو قه مه ره و ده وری که سکوسۆر کردته سی.
ئاوی که سکوسۆر که هه ندهک که س (نافووره) شیان ده گۆتی، که وتبووه
ناو گۆرانی و به نديشه وه، هه موو شار ئه و گۆرانییه یان بیستووه:

نافووره دوور دیاره

جه ژنی گول و گولزاره

ئه و گۆرانییه ئه و محه مه ده ده یگۆ که (دلدارم له هه ولیرئ) ی ده گۆ،
به نده که ش به ندی پلکه به ندیژ بوو، رهنگ ته نی گه ره کئ مه بیستیتیان:

هات دهنگی زوپناو دۆرئ

له ده وری که سکوسۆرئ

له ناو قه مه ره ی سۆرئ

بووک له گولان ده تۆرئ

زاوا سه ر ده رده هیتئ...

به ندی پلکه به ندیژ دریژ بوو، دریژ وه کو رسته ی حه وشه ی مالی که ویار،
ئه وه تا له سه ر بانه وه، ده بینم سوخمه و کراسه که ی ئه ویشی پتویه، وای،
من بۆ کوچ بامدایه وه! قسه له که سکوسۆری ئاو و شیته.

جوینی ژنه که سکوسۆره که له بیرنه که م که ده تگوت پشیلۆکه ن و له
زاریه وه هه لده فزین و له پیش ده رگای مزگه فتی حاجی له قله قئ به سه ر

خه لكوخوادا په رتده بوون. سپيترين جوړنى زارى وى (برق قووندهر) بوو، جوړنىكى سپى و سووك، ريك له باويلكه دهچوو، كهس بهو جوړنه تووړه نه ده بوو، زور كهس تامه زړو بوو جوړنه كهى بو بچى. ئه دوو سى فقهى مندا لكارهش كه مېزه رى سهريان له رهنكى حاجى له قلهق بوو، جوړنه كهى كه سكوسورىان له دل خوش بوو، دهچوون له پيشى راده وهستان، تا جوړنه كهيان وه نه گرتبا، نه دهچوونه مزگه فتي. تاقه كهسى له وشاره هه زار به هه زاره به (قووندهر) كهى زارى كه سكوسور تيكدهچوو، جومعه شيت بوو. بهر له چوونه رزگارى هه ندئ شيتى ديش به سه رده كه مه وه، له شه هابه وه پندادىم.

به پرکی شه هاب

تا ئیواری بلی: شه هاب، شه هاب...

کهس نایناسی، لی که گوت شیتی گندوره له به پرکی.

کهس نیه وینهی شه هابه شیتی نه هیته بهر دیده. ئه و کوره به پرکی شهروالی ربه جویهکی دهگرت، به وه دهزانم جاریک له ناو گه نمفروشانی پشت سینه ما حه مپا، به دیار رهوسه جووه دانیشته و به قوغه کهی دهستی تییکرد، جزی له به پرکی کرد، هه ر تییکرد و پر نه بوو، جو فروش پیلی گرت و گوتی:

+ ما خرا، رهوسه ته له بن هینا.

- برق، قرچوک...

کهس شه هابی به بهرک به تالی نه بینیه، به پرکی وی له تیکه له یسی نه ناسینه وه له مه نجه له کهی حه مه شیت ده چوو.

حه مه وابوو، هه ر شیویکی هاتبا پیش، چ شل با چ پهیت، گوری ده کرده مه نجه لی لیوار و بن به ته نی. له وه وه بۆ ناساندنی تیکه لوپیکه لی شتیک و نه ناسینه وهی، شیوی حه مه شیت که وته سه ر زاری هه ولیریان. به پرکه کهش له و شیوه یه، شه هاب دلی هه ر شتیکی گرتبا، چ رهق، چ نه رم، بهس . پیوه چووبا، ده یخسته به پرکی شهروالیه وه، له دووره وه به پرکه کانی پیش خوی به ده رده که وتن، چه تق سه رناس ده یگو:

ده لی له ناو بیستان و له گندوره دزین هاتوته وه.

هه ر ئه ویش (شیتی گندوره له به پرکی) ی به سه ردا بری، ئه ری به پرکی

شه هاب چی تیدا بوو؟ وا باشه، بیرسین چی تیدانه بوو؟!

کهس هه یه دهستی بۆ به پرکی شه هاب بر دیت و داری دهستی وی به لاشانی نه که وتبی؟ باوه رناکه م، داری شه هاب ئیشکگریکه حه سحه سی ناو قه یسه ریش بخه وئ، شه هابیش پر خه ی بی، ئه و داره هه ر بیتداره. به وه

دهزانم، چند بهر به یانییه که هیشتا چ وهستایه که نهگه یشتبوه مهیدانی کریکاران و کریکاری ههله بژاردبوو، من له ویستگهی ئامانه ی بن دیواری قوتابخانه ی ئه ربائیلق، ریزی ئه و بانقه پره ی به سهر یانه ی فره مانبه رانی بهرک نیوه به تالدا ده پوانی، دهمدیت. ههر له بهر خاتری ئه ویش ری خۆم دهگۆری و کهمیک مهیدانم له خۆم دوورده خسته وه، ری من نیوان یانه که و باخی شار بوو.

له وئ راده کشا، تهلیسه که ی تو بلی تیرکه که ی دهخسته بن سهری، بهرکه کانیشی تهواویک له خۆی دوور دهکه و تنه وه، له دوورده وه دهنگوت دوو مندالی خه په ن له و ته نیش و له م ته نیشتی خۆی خه واندوونی. دهستی به داره وه قووچاویشی له سهر سینگ ی له ئاماده باشی بوو، هیشتا نیو داریتل مابوو بیگه یتی، پرخی خه ی دهنگه یشتی. خولای گه رانی بهرکی شه هاب له سهرم گه را، ههر من نا، فازیل ریحانه گۆته نی:

نیوه ی شار چاویان له سهر بهرکی شه هابه و هه زده که ن بزنان چی تیدایه.

ریحانه ش له هه مووان پتر مهراقی لیدایه، سپیده که ی زوی هاوینی، ئیمه پاش بانگی دهرویش برایم له به لاشاوه وه بهریده که وتین و نه رم نه رم به ره مهیدانی کریکارانی بن قه لاتن دههاتین. ئی، له جیتی گۆرین شه هاب راکشاوه، ریحانه به پیدزه، له سهر په نجه، چوو چوو، دهستی گه یشته بهرکی و نهگه یشتی، سهری داری شه هاب به ئاسته م شانی گرت، گرتنه که می ئه وه نه بوو (وای) وا گه وهری له زاری ده رچی و هه سه سه مان بیتیته سهر، به توو په ییه وه گوتی:

ئیوه بۆ گێچهل به و شیتته ده که ن؟

زارمان تیکتالا، باش بوو شه هاب فریامان که وت، به هه سه سه سی گوت:

خۆت شیتی، ئه توو هه قت نه بی، بهینی خۆمانه.

هه سه سه له ته شک ی خۆی دا و گه رایه وه. ئای، چما شه هاب قسه ی ئه وه هاش ده زانی! ریحانه بریک پاره ی ده رهینا و بۆی راگرت، شه هاب به

تووره بیه وه:

برق برق پیسکه، لق خوت به سه موون و خوشاوی بده.
شه هاب پیده چوو ته نها چهند شه ویک له و ویتگیه خه ویتیت،
میوانخانه ی خوی گوی و له ناو بازار دورک و ته وه، شیتگیه کانی دی
میوانخانه ی خویان نه ده گوی. همه شیت ده چوو مزگیه فتی شیخی چولی،
پیرداود سهربانی مه چکو شیتگیه کیدی، ناوم له بیرچوو، علی ثیاده بوو، کئ
بوو، له گۆرستانی ده خوت، نه وی دی بهر قاپی مزگیه فتی حاجی له قله قی
گرتبوو، که سکسوریش...

شه هاب نه ده که و ته ئاقاری نه و دابهش و تخووبکاریه ی چهند شیتیک
شه وان له بازارئ ده انکیشا، تخووبیکی و پولیسیش نه یده توانی بییه زیتن،
پاشان دیمه وه جینی شه وانی شیتان و تخووب و پاوانکاری شه وان. هه وکه
باس باسی شه هابه شیت، چاوم له سهر بهرک و گوشه که ی سهر شانیه تی
که زور جار شیه و تیترکه ی ده دای، تایه کی به سهر سینگیا شورد ده بویه
تایه که ی دی به سهر پشتی. چاوم و له سهر گه سکه ده سکداره که ی دهستی،
له شیه و ی گه سکی دهستی نه و که سانه ی هه ندی که س گورپیژیان ده گوتن،
هه نده کیش گولی شاری. چاوم له سهر کلاویه تی، کلاویک له رهنکی گه ری،
که س نازانی چ شیه و یه، نه رووسی، نه بیریه یی، نه کاسکیت، نه سه پانی، نه
هاوینیه نه زستانی. چاوم له سهر پی و پیلاویه تی، به چله ی هاوینیش
پیلاوی لاستیق و ده لینگی خستوته ناو گوریه، ده لینی ربی که و توته قور و
لیته ی که نده پیسی. چاوم له سهر نه و دووسی جلیکانه به تاله یه که به
دوخین لیک گریداون و به شانی داداون و وهک بلتی له چوله وانیه و چاو له
ناو ده گری. چاوم له چاویه تی له کۆتری زاره تریک ده چی و جی بالیکی نیه
بق نیشته وه، به لام له هه مووان پتر چاوم له سهر بهرکه کانیه تی.

تق برؤ له ناو ریم و ئامانه له شه هاب بروانه، هه ینی ده زانی بهرکی و
گه وره نه بووه و نابیته وه له دنیا یی، من دوو سن جار له ناو ریمی تووشی
بوومه. شه هابناسان ده زانن له سهر سن کورسی نه بیت، جی نابیته وه، یه ک
بق خوی دووانیش بق بهرکه کانی. شه هاب و بهرکی راستی دانیشتبون،

به پرکی چه پیشی ریی گرتبوو، نه فهر به پازدان و خق تیکردنه وه لیتی
ره تده بوون، شوفیر له ئاوینه وه چاوی لایه:

شه هاب، هه ندهک خۆت خپکه وه، جیی ئه و خه لکه بکه وه.

شه هاب سه ری داره که ی گه یانده بن ساپیتهی ریمی و ته قهی لیوه هینا:

خۆم له ناو قوونت خپکه مه وه!

دیتم نیو دره مه مه کی به سه ر سه ران هه لدا له پیتش شوفیر زیرنگهی هات،

گوئی:

قرچۆک، به سین نه فهرم دانن.

شه هاب شیت بوو، به لام خه رجیی خۆی به ده ست و گه سکی خۆی

په یاده کرد، سه رده مه کی گه سکی ده سکداری دریتزی به ده سته وه بوو، گولی

شار بوو.

شه هاب، مردنه که ی گه له ک که سه رداره، ئه وه دره نگتره، ئه گه ر گه ی شتمه

سه ره کۆلانی مه رگی وی، وه های ده گێرمه وه ده سه لاتداری شار بپیته دلۆپی

ئاو و رۆچیته ئاوه رۆی نزیک خولگهی به ته مای خوی.

شه هاب له نان په یداکردنی له مه مه د ده چوو.

کراسه که ی مەمەد

مەمەد ئەو کلاو لەسەرە، کراسیکی درێژی لەبەرە، کەس نازانی چ رەنگە، رەنگە سپی بێت و سپیووبیتەو، هەندێ سپیوونەوێش هەیە، رەنگی دەگرێ کەس نایاناسیتەو. ئەو مەمەدە هەر ئەو شیتە یە کە لە من و تۆ باشتر خۆمەینی و ئاخوندی ناسیوو، ئەو بوو کە فێرکە ی تارانێ دەهاتە ئاسمانی، شاری دادەبێژا، غاری دەدایە ناو حەمرا ئەک حەوشە ی شێخە لا، ئاخر دەیزانی ئاخوند دەست لە مزگەفت ناپاریزی.

شیتی شار هەر یە کەو بە نیشانی دەناسریتەو، مەمەد لە شتاقیان ناچی، هیندە ی سێ چار شیتان نیشانە ی هەیە:

کلاو، کراسی بێ رەنگ، کۆلبەری، لیکاو، جوانترین نیشانە شی درووشمی سپی بوو.

مەمەد، لە پەیدا کردنی نانیش نە دەکەوێتە چ شیتان، هە یاسە شیت نە بوو، تا بە یە ک پەنجە ی هەرەشە، چی ویستبا، بکەو تاییە تە مستی. حەمە شیت نە بوو، بێوێ روو لە کەس بێ، لە زۆر سەرە کۆلانەو، لە گەنە شیوی بۆ بێ. بە خۆکە ی بەستە زمانیش نە بوو، تا بە ژماردنی ناوی شیتان، دە عانە یە کی دەستکەوێ. کە سکۆسۆریش نە بوو، تا لە مزگەفتی حاجی لە قەلق و شێخە رەشکەو، لە خواوێ بابۆلە یە کی بکەوێتە کۆشی. مەمەد شیت لەو رەنگە بکەوێتە سووچیکی چێوێ شەهابە شیت و خالییدە شیتی ریی عەنکاوێ. شەهاب بە گەسکدانی جادە و مەمەد بە کۆلکێشی، بە رەنجی شانی نانی بە دەستدەهانی. هەو کەش گرتە ی فەردە برنجه کە ی جادە ی مەیدانی کۆترانم لە چاو، ئەها:

دنیا هەر وولێت، جادە تەر، لە پشتهوێ ترومبیل فەردە ی راکتیشا و خستیه سەر شانی، لە تەلەزمی، شتی، گیربوو، دپا، برنج رژا، بەلاداهات و لە

دهستی كهوت، كه شیده له سهر به سهریدا نه راندی:
 مه مه، دنكه برنجیک ناهیتی، فهرده یه کت له چلکاوئ روکرد.
 مه مه دمراندنیک مړاندی، مه گهر له شیزه وه مړه ی واتان بیستیت،
 تینه گه یستم چی گوت، به لام ههر ده بیت گوتیتي:
 حاجی گنجی، هاییت له بهر زاری خوټ بی، بوټ ده بژیرم.
 ده بیت وای گوتیت، ناخر دیتم دهستی خسته بن کلاوه که ی سهری، چنگی
 چاره گ و نیو دیناری دهریتا و له شیزه ی شاباش بو خاوه ن برنجی هه لدا.
 گویم له پیاوکیش بوو:

حه یف، مه مه، شنگ و هیزت له بهر نه ما، فهرده ت له ده ست ده که ویت،
 سه رده مانیک هیزی دوو هیسترت تیدا بوو، ده ستاری شار ت ده گیرا.
 ده ستاری شار؟

ئه ها، له وئ، له پیچی پینج عه لی سهره و ری سه فین پیچکه وه، به پی
 مه مه پینج خوله کی که متر بو، به سهریا ده که وئ. له وئ، من نه مدیتوو، لی
 له زورانم بیستوو، شتی له شیزه ی ناش نا، ده ستار هه بوو، هه ندی که س
 دینگ و هه ندیکیش ده ستاریان ده گوتی. به شیکی باراشی شار لیره لیده کرا،
 ده ستار ئه گهر به رزه هه با، به رزه، ئه گهر نا زه لام رایده کیشا، ئه و جا ده لئین:
 ئه و مه مه ده که ئیستا فهرده برنجیکی بو راناگیرئ، ئیشی دوو هیستری
 کردوو و به تاقی ته نئ ئه و ده ستاری گیراوه.

مه مه جاروبار له ریپیان و رژانه سهر جادانش بو یه کی ئایار با، یان
 ته مووزه کان و ئه وانی دی به شداریده کرد، به لام درووشمیکی هه لده گرت،
 که س درووشمی وای نه دیوه. ده هات پارچه مقه بایه کی وه ک کراسه که ی
 بهری گریزوی و لیکاوی، گه زئ کورتر، نیو گه زئ به رینتر، جوان ده یگرت
 و به سینگی خو یه وه ده نا، قیت قیت له ناو جاده ده پوی. درووشمی سهر
 سینگی مه مه ده که س نه بوو ته ماشای نه کات، که سیش نه بوو پیتیکی لی
 بخوینته وه، رهنگه بیرتان بو خه تناخوشی بچی، نا، هیچ، مقه با پیتیکیشی له
 سهر نه نووسرابوو، هه یینی بو مقه بای هیچ له سهر نه نووسراو دوو
 خوینده وه هه بوو، هه بوو وای بو ده چوو:

مەمەد شىت نىيە، درووشمىكى لە دلە ناوئىرى بىللى، ناچار بەو شىتو
دەرىدە بېرى.

هەبوو دەيگۆ:

شىتە، شىت ھەر ئەوئى لىندەو شىتەو.

دەگىرنەو، جارىك كۆردە بۆرەيەكى بەعسى، ھەر بە رىوہ لە سەر
مقەباكەى سەر سىنگى مەمەد دەنووسى:

بۆى سەرۆك سەدام.

دەلئىن مەمەد بىتوئى تەماشائى نووسىنەكە بكات، مقەباى تىھلداو، بە
توورەيەو كراسە درىژەكەى ھەلگردووە و ناو جادەى بەجىھىشتووە و
ھاتوتەو سەر شۆستە.

كراسەكەى مەمەد كەس نازانى چ رەنگە، بەلام ديارە خەتخەتە، كراسىكى
عارەبى درىژ دەگاتە سەر گۆزىنگى، چاكەتىكى رۆزاوايى، ئەوئىش قۇل و
سەردەستەكانى رەنگى ديار نىيە. مەمەد ھەر رەنگى لەبەر بكات، دواى شەو
و رۆژى بە لىك دايدەپۆشى. مەمەد وەك دەلئىن مەگەر بۆ دەزنوئىز وەرنا ئاو
ناناسى، لە ساتى دەزنوئىز ھەلگرتنىش، مەن بە چاوى خۆم لە (شىخ مستەفا)
دیتوومە، دوو سى مستە ئاو بە چاوى خۆيدا دەپۆئىنى و لەگەل لىكاودا بە
بەرۆكىدا دىتەخوارى، لەبىرىدەچى پىنى تەرىكات، دەچىتە سەر بەرمالى،
نوئىژكەر لىتى دوورەكەوئەو، ئەو مەمەدە وەختايەك لە مزگەفتى بانگىدەدا،
جوانىشى دەلەراندەو.

مەمەد شىت نەبوو، بەلام شار شىتى بە سەردا بېرى، بەو بزانن شىت
نەبوو، ناوى لە لىستى شىتەكانى بەرخۆكەدا نەبوو. مەمەد ھىندەى سى
كۆلەر كۆلى دەكىشا، بەلام كەمى دەھاتە بەركى، زۆر جارنىش لىيان دەدزى.
مەمەت چاوتىز بوو، دەلئىن جارىك ئەستووكى گەرمى پىر ھەلوا بۆ ھەياس
رادەگىرى، وەرىدەگىرى و بەرىزەو دەستى سوپاس دەخاتە سەر شانى،
ئەوھش لە ھەياس نوئى بوو، پىشتىرى و دواترىش كەس شتى وای لە
ھەياس نەدیتووە.

هه یاس و کوڤه ئاسن

هه یاس هاته وه ناو ناوان، بیرتانه له باسی هه یاس له زه واری هه یاس راوه ستاین و ته و او مان نه کرد، هه وکه کژیه تی:

شار هه موو له پشت بهسته پیاژه وه پێدا وهره، تا دهگه یته بن کلکمشک، له دار خورماکه وه شوڤ به وه، سه ر قه لات بکه وه کۆلانی مه یفرۆشی شیخانه وه، برۆوه سه ربازخانه، هه موو فرموده سه ربازییه که ی هه یاسیان بیستوه:

مندالی کوورانم له گه ل بین، به غدا ده گرم.

به لام چ گه په کی جگه له کووران، هوی فرموده که نازانی، بوچی بو گرتنی به غدا، مندا له کوورانی به گه ل خوی ده دا، تو بلێی مندالی وینده ری له هی جیان نیشانشکینتر و چه قوه شینتر و بویرتر و خاوه ن هه ریتر بن؟ نا، با ئه من پیتانبلیم:

ئه نگۆ ئه و کوڤه ده ناسن، کوڤی قورس و ئاسن، ئه و کوڤی له هه لگرتن و هه لدانی، ناوی له به غدا دوورتر رۆشیتیوو، ساله کی به هه لدانی پشتی هه موو عاره بی له عه رد دا، ئه و چه باره پاله وان بوو، کار له چه باری هیندیان و هه مزه پاله وان نه بوو، پووشۆ گۆته نی:

شاخ له پشتی ده کات و له دۆلی ده په ڕینیه وه.

ده گیرنه وه، سالی پیتش ئاشبه تالی، له پینشمه رگایه تی ئه و کوڤه ئاسنه له سه ر پشتی که ریک ده یه وی له رووباریک به په ڕینیه وه، هه رچی ده کات، به هه چه هه چه و نه قیزه هه ولده دات، به لاشه.

داده به زئی، به راکیشانی ش که ر دهغه زری و ناویری له رووبار بدات، ناچار که ره که که هینده ی هیتستریکه له پشتی ده کات و ده په ڕینیه وه، ده لیته که ر:

له وشکانی تو له پشتیم بکه و له رووباریش تو وهره پشتی من.

ئەوجا ئەو كۆپە ئاسنە ئەگەر كووړانې نەبا، هەياس مندالە كووړانې
نەك بۆ گرتنې بەغدايې لە راوہ جورجيش پيكنەدەكرد، ئاخر هەياس لەشكرى
بە پياو نەدەزانى، ئەوجا مندال!

كۆپە ئاسن، تۆ بلى زەوارى هەياس، وەهاى پيشانى هەياس دا، لە سيمای
هەر مندالېكى كووړان كۆپە ئاسنى بيىنى. با لە سيلەى خانوويكەوہ بە چاوى
پووشوى كووړانى چاودەينە شەپرى كۆپە ئاسن و هەياس، لە زارى ئەوہوہ
كە درۆم لى نەبيستبوو، ببيستين:

بە ترسەوہ دەمړنئى، وا ديارە هەياس خودا لئى گۆږى، ملى بە ملى
كۆپە ئاسنەوہ نا، لە بەرايى پيكداهەلقژانئى من وام دانابوو باى هەياس بئى،
ئاخر تا هەينى كەس نەيتوانيبوو، پشتى هەياس لە زەوى دا، كئى دەيويزا لە
دلى خوڤشى ناوى بە خراپە بيئى، بەرخۆكە بە شيتايەتى خوڤى ناوى بە
بسميلاوہ دەهئتا. كەشيش شەپرى كۆپە ئاسنى نەديتبوو، كۆږيكي لاشەپ،
گنچەليشت پيكدربا، ئاوہرينەدەدايەوہ، بەلام ئەوجارە شەپ توند بەرۆكى
گرت و ئەويش لئى هەلنەهات، خو هەياسيش لە خوڤرا بەگژ كەسدا نەدەهات،
تينەگەيشتم لەسەر چى بەرۆكى كۆپە ئاسنى گرت.

ئى، هەر هيندەم ديت، هەياس وا لە سەر دەستى كۆپە ئاسن، لە حەوايى
وينەى فرفرۆكە دەسووپئى، لەوانەيە بيست سى جارئ لە سەر سەرى خوڤى
سووپاندبيئى، چ سووپانئى، دەست و لاقيت نەدەدى. لە هيكەوہ، زرم، ترسام
و چاوم داخست، چاومكردەوہ، دەبينم، خوڤى تەكاند و چاوى بە دەورى
خۆيدا گئرا، فيزمالى داى و چوو. مندالە كووړان زاريان كردەوہ هۆيهاى
لتيكەن، هەياس ئاورىكى دايەوہ لە هى ئيزرائيل دەچوو، مندال هۆيهايان لە
هەوك وشكبوو، كۆپە ئاسنيش لئى خورين، دواتر كۆپە ئاسن گوتبووى:

ليم نەگەر، دەنا هەياسم خوڤشدەوئى و هى ئەوہ نيه ئەوهاى بەسەر بئى.
چيرۆكى هەياس ليرە تەواو نابى، ئىستا شتى لەو شيتە دەگيرينەوہ كە بۆ
بژيوى پەناى بۆ ناوى شيتان دەبرد.

بەرخۆكە

بە ژماردنی ناوی وان رۆژانەى خۆى پەيدادەکرد، ئەو شىتە ناوەكەى بە خۆیەو، بەرخۆكە، بۆ ناوی ھەر شىتەى، تەنن یەك فلسى دەوئ، دە عانەى بدئ چل شىتت بۆ دەلى، ئاسان و پاسان، وینەى دەنگە تەزىتخ ئاودیویان دەكات، تەنھا لە ناوی دوو شىتان گرىنى تێدەكەوئ، لە ناوی جووچك كەمى رادەوستى و دەلى:

عەسكەر كوشتى، عەسكەر كوشتى.

لە ھەياسیش ھەموو گيانى دەلەرزى و (ب س م ي ل ا) یەكى پساو، لە شىوھى تەزىتخى پساوھى بە سەر زاردا دئ، بەرخۆكە لە ھىچ ژماردنى، ناوی مەمەدى نەدەگۆت، لىيان پرسی:

بۆچى ناوی مەمەد نالىئ؟

دەيگۆ:

ناوی ئەو لە كئە من نىھ.

بەوھ ئىسپاتى كرد كە مەمەد شىت نىھ.

رۆژئ لە پەناى تەيمانى باخى شار، لە ناو تەزىتخفرۆشان، بايى دوو سئ درھەم ناوی شىتانى ریز كرد، ناوی شىتئ واى دەگۆ ئىسكىشى نەمابوو، ناوی شىتئ واش تازە بە جادە كەوتبوون و ھىشتا شار نەیناسىبوون، بەرخۆكە ھەمىشە خۆشى دەخستە ریزی دواوھى ناوان و دەيگۆ:

بە خۆشم.

ئۇجا بەر لەوھى ناوی خۆى بلئ، ھەمە رەزا بە سەردا ھات و بەرخۆكە دەستى بۆ درێژكرد و گوتى:

ئەوھش، ئەوھش...

وا ديارە ناوی وى لەبیركردبوو، ھەمە رەزا شىت لە شىوھى كەلەشىرى شامى گقبۆوھ و بە كەپو گوتى:

لۆ مەلیک چ عەیبی ھەبوو؟!

ھەمە رەزا، گن بوو، خەلک باش تێنە دەگەشت، بەرخۆکە منداڵانە پێکەنی و گوتی:

ئا، مەلیکیش، مەلیکیش.

نەخۆ بەخۆکە سەر بە چ کۆلانێکی دی نەکاتەو، بە چەند پەیفێکی رۆندکاوی مەرگەکی دەگیرمەو، کە لە مەرگی چ شیتێکی دنیا ناچی، ئەنگۆ لە من باشتر دەزانن، بەرخۆکە بەرخن بوو لەو گۆرە، زیانی قەرسیلیشی نەبوو، کەس دلی نەدەهات، نەک دەستی لی راستبکاتەو، بە توندیش قسەیی دەگەل بکات، کەچی لەو سالاھێ پێشمەرگە باری کەوتە لێژی و سەری سەربەسەر زێپی دەکرد، ئەو سالاھێ جاشە کورد، بۆ بەجاش مانەوہی خۆی، ژنی خۆی لۆ عارەبان دەبرد! دەگیرنەو:

جاش، دواي بری، وا بۆ راوہ پێشمەرگە وەک چاویەشە بن بەرد بن بەرد دەگەرێ، چەند جاشی دوايوہی ناومید دەبن و تێدەگەن سەری پێشمەرگە خواردنی وان نیە، بیریان بۆ سەری شوان و شیت و دەرۆزەکەر دەچن، دین پوختە بەرخۆکە گۆشاوگۆش سەردەبەرن و بە ناوی سەری پێشمەرگەو، دەستەودیااری دەبیەن بۆ حوکمەت.

وا تێگەم ئەو جاشەیی سەری بری، خالقێ لە ناوہکەیدا ھەبوو.

ئیدی بەخۆکەش چووہ ریزی گەشمردانەو، ئی...

حهمه رهزا و قازى

حهمه رهزا شىت، مهلىكى زارى بهخۆكه به ههन्दى ههلهنگرت و به ناو ئاپۆرهى كۆلانى دهلالخانهدا، رووه و قهلات ملى نا، تا گهيشته سهرى كۆلانىش سهرى ديار بوو، ئاخىر ئهو پياوه بهژنى نيو دارتيلى بوو، تا بزر نهبووه، وا چاكه بىخهينه چهند رستهيهكهوه:

حهمه رهزا شىت، رستهيهكى ههبوو، رۆژ نهبوو، نازانم شهو، بهلام به رۆژ، هزار كهپهت دهىگۆتهوه:

لۆ، مهلىك چ عهيبى ههبوو؟

حهمه رهزا، تا دل دهىگرى، ركۆنى، لى رك له كى؟ له مههابادىيان پتر ركى له حهمه رهزا شا و رهزاي بابى دهبووه، ئهو حهمه رهزايه له بهژن بى رهزايه، له بن قهلاتى، روو له رۆژهلاتى، هزار تقى بۆ شاهنشا دهنارد و گناهه دهىگۆ:

قازى محهمه د له خودا قازيتر بوو.

حهمه رهزا شىت، له ئاغايان پتر دژى كۆمارى كهريم بوو، ههميشه نزاي بۆ گهرايهوهى سهردهمى پاشايهتى دهخويند، وام بىست، پاشاويستى وى لهوه وههاتوو كه له سهربازيدا له سهر ئهو بووه پلهيهك بهرزبكريتهوه و ببيتته شتى، رووخانى پاشايهتى به سهردا هاتوو و كۆمار جىي گرتۆتهوه، مرازى نايهتهدى و له ههينيوهش به جاده كهوتوووه.

بهلام كهس لهوه نهگهيشت بۆچى وينهئ پاشاي ئۆردهنى به سىنگى خۆيهوه ههلهواسى، سهر سىنگى حهمه رهزا شىت سهد وينهئ پتوه بوو، له ناويان ههنيهى پاشا حوسىن وهك نالچه دهبرىسكايهوه، چاوى قازى محهمه ديش، ئهوهى به سهركۆتى گرتبووى دهرهوشايهوه، ئىدى ئهو حهمه رهزا شىت بوو، دژه كۆمار و پاشا ويست بوو، له سهر ههنديش لهگهڵ سالح ستالين له مله بوون.

سالخ ستالین

ئېۋە سالخە شىتتان دېتېو، ئەھا ھەمىشە داسوولكەيەك و دوو سى
گەسكى بە دەستەۋە بوو، بىرتانكەۋتەۋە؟

ئەو سالخەى زۇر جار پەۋكىكى سۆر سۆر، لە ئالاي كۆمۇنىستان
سۆرتى لە مل دەئالاند و پاشۇلى حەتەتۆكەى بە سىنگى خۆيەۋە دەکرد،
لە ناو حەتەتۆكانىش وینەى ستالینى سەرۋكى رووسيا، لە دوورەۋە بە
سىمىل دەناسرايەۋە، ئەو پياۋە كوشتەى ستالین بوو، كى زاخى دەکرد لە كە
وى ناۋى بە خراپە بەينى. ئەو سالخە دەلیم، ھەورى دەبەست و سبەيان
زوو بەر لە تاو كەۋتنى، ھىشتا شەبانە نەچووبونەۋە مالى، دېتېويان لە
خولگەى كۆترەكە بە دىۋى چاخانەى قەرداران، روو لە جادەى شىخى چۆلى
و منارەى چۆلى، دەستى دەخستە بن گوڭى و تېپەلدەكرەد:

حەيران دەلیم

قەراج قەراجە، قەراجۆك لە غىمى...

حەيرانى خۇش دەگۆ، من جاريك گویم لە دەنگى ۋى بوۋە، لە قەيسەرى
لە كۆلانى پەنیرفرۇشان، تېپەلكرەدبوۋە:

حەيران، كىژۆرە ئەسمەرى...

سالخە شىت، تۆبلى سالخە داس، يان سالخ ستالین، سى زمانى ۋەك
بېلىل دەزانى، كوردى و عارەبى و توركمانى، بە كېپە لەۋانە قسەت دەگەل
كردبا، بە ۋى دەھاتە گۆ. بە ھەر سى زمانىش بە سى دەنگا جوينى بە
كۆمارى و پاشايەتى دەدا و بە رووسايدا ھەلدەگۆ. سالخ لە زىندانى، لە بن
قامچى و ئەشكەنجەدانى شىت بوو، گرتەكەى سالخە شىت بە سەرە داۋىك
دەگەيشتەۋە ھەستانەكەى حەسەن سەرىع.

جگە لە ستالین جاروبار وینەى مەلا مستەفاشى دەخستە ناو

حه تەتەتۇكانەو، جارىك كەسىك دەلتە سالح ستالين:
سالح، سەرۆكى كوردان قەينا، بەلام ئەو سەر كۆتە سىمىل قىتە چىيە بە
سىنگتەو؟

سالح بە تووپەيەو:
برۆ مندا، تۆچ تىدەگەي؟
پەنجە دەخاتە سەر ستالين و دەلى:
ئەگەر ئەو نەبا،
كەمىك رادەو، ستى، پەنجە ھەلدەگىچ دەخاتە سەر مەلا و دەلى:
ئەو ھەر نەدەبوو!

ھەبوو لە دوورەو، دەيگۆتە سالحە شىت:
كوا چەكوچ؟ داس بى چەكوچ نابى، ستالين بەو رازى نابى.
سالح ستالين، لە داس و گەسكى دەستى نەدەبوو، لەپەر داسەكەي
ھەلەشەقاند و بە دەورى خۇيدا دەسوورايەو، تىژ دەيقووچاند.
سالحە شىتتىش ركۇنى بوو، ركى لە پياوى مىرى دەبوو، بەو با سەگى
گرووى بە تەنىشتا ھاتبا، پۇلىسىك، چەكدارىك لىنى نەكەوتبا. وا بزانم
ھەر لە داخى ئەو دوو بىرىيە سۆرەي لە نەزىك چاخانەي سەيد سەلیم
رادەو، ستان، بە كوردى و پر بە گەرووى دەنگى ھەلدەبىرى:
داكم قوربانى مەلاي رووسى بى.
ھەينى ناوھىنانى ئەو مەلايە ھەك تىياكى بەركى كاكە شىت، بىقە بوو.

کاکه شیت

ئو کاکه شیتەش فرۆکەى کۆمارى بەکر- سەدام لە ناوپردان شیتى کرد. بەر لە شیتبوونى، خاوەن دوو ژن و خەيالى جوان بوو، پێندەچوو بۆ نەبىستنى قرەقەرى ژنەکانى، ناوہ ناوہ خەيالى دەبوو، چ خەيالى، جۆگەى چلکاوى لى دەبووہ زىى بادىنان. کاکه شیت پيش شیتى، بۆ مەبەستى خەيالبوون و مەستى، کەم پەناى بۆ بادە دەبرد، شتەكى دى ھەبوو، ھەينى کەم تەراوھەبى دەيناسى، خەلک ناويشيان نەبىستبوو. شتى بوو ھەر ھىندەى قە قشپىل، رەنگ بۆر، بە قاچاخ لە لای مووسلەوہ دەھات، ھەشيشيان دەگۆتى، کاکه شیت لەوہى دەخوارد، بە قلى دوو، وەھا مەست دەبوو، خۆى لى دەبووہ دوو، ھەر يەکەو بۆ ھۆدەى ژنيكى دەچوو، لە سەر بانەوہ بينبوويان و بىستبوويان، کاکه شیتى پيش شیتى، وا لە ھەوشە لەگەل خۆى قسەدەکات و خۆى دابەشدەکات:

تۆ پرۆ کن....

تۆش پرۆ کن....

ناوى ژنەکانى دەلى، وا ديارە پىکنايەن، پشتيان تیدەکات و دەرگای ھەوشە دادەخات و دەچیتە کۆلان، پاش پشوويكى باش دیتەوہ و دەبیتەوہ نوورەدینەکەى پيش تریاک.

سەربردەى نوورەدینى پاشتر کاکه شیت لە زارى زرارەوہ خۆشە:
دەمەو ئیوارانى، لەو بەرەى (کورد و عارەب) پێندەچوو باشيان لىدایى، لىدان لەو شتە بۆرەى ھەر ھىندەى قە قشپىل دەبوو، دەست لە ناو دەست لە دەو جۆگەى چلکاوى کە جووچکەش دەیتوانى بە سەريا بازبدا، ئەوان تیدامابوون، بە ترسەوہ دەھاتن پىنان دەخستە رۆخى جۆگە، جۆگەلە بواری نەدەدا، پاشەوپاش دەکشانەوہ، ديسان نزیکدەبوونەوہ، دەگەرپانەوہ، بەو

هاوینه جۆگه‌له‌ی چلکاوێ کۆلانیکی ته‌یراوه‌ له‌ نووره‌دین و براده‌ره‌که‌ی بۆته به‌ستی شه‌رعه‌ی به‌هاران، بۆته‌ زیی بادینان و بوار نادا به‌په‌رنه‌وه‌ به‌ری مه‌به‌ست. ئه‌و سه‌ر و ئه‌م سه‌ریان ده‌کرد، چاوده‌گێن، ئی ئه‌وه‌ خوایه، ته‌نکاییه‌ک، پرديک، به‌رده‌بازیک، بیینه‌وه، نیه. له‌ چاوی وان چتۆ لافاوێک هه‌ستاوه‌! شار له‌ سیه‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌میش لافاوی وای نه‌دیوه، لافاوێ بۆ په‌ڕینه‌وه‌ پاڤۆری ده‌وێ.

ئه‌و دوو به‌ تریاک مه‌سته، ده‌ترسین و ده‌کشینه‌وه، گویم لێیه‌ ده‌لێن:
با بچینه‌ کۆلانی مزگه‌فتی، له‌وێ پاڤۆر هه‌یه.

کاکه‌ شیت پێش شیتبۆن، له‌ ده‌می مه‌ستبۆن، وابوو، جامیلکه‌ ئاوێکی لێ ده‌یوه‌ ده‌ریاچه، ته‌یراوه‌ی لێ ده‌بوو چه‌ند دوورگه‌یه‌کی لێکدی دوور، به‌ دوا‌ی به‌له‌م و پاڤۆردا ده‌گه‌را، دوا‌ی شیتبۆنیش به‌ په‌ری کلکی که‌له‌باب، بالی بۆ خۆی چیده‌کرد، بالی لێ ده‌پوا، ده‌یگۆ:
ده‌بیت له‌ فرۆکه‌ بلندتر بفرم.

کاکه‌ شیت گوێی له‌ گره‌گه‌ڕی ده‌بوو، خه‌را خۆی ده‌دایه‌ په‌نایی، به‌ ناوله‌پ سینه‌ری له‌ چاوی ده‌کرد و به‌ ترسه‌وه‌ له‌ که‌لینی په‌نجاهه‌وه‌ ئاسمان ده‌گه‌را، کاتی پێده‌که‌وت فرۆکه‌ نیه، ده‌که‌وته‌وه‌ رێ، ئه‌گه‌ر فرۆکه‌ش با، چاوی داده‌خست، که‌له‌باب ئاسا بالی لێکده‌دا و هه‌ولی فرینی ده‌دا.

کاکه‌ شیت هه‌تره‌شی له‌ فرۆکه‌ چووبوو، ده‌لێن شیت به‌ هۆی چیه‌وه‌ شیت بێ، به‌و ده‌گرێ. کاکه‌ شیتیش به‌ فرۆکه‌ی گرت، مندا‌له‌ ته‌یراوه‌یی بیرانه، ئه‌و شه‌وه‌ی شار به‌ چیا که‌وت، کاکه‌ شیتی دوو ژنیش به‌گه‌ل که‌وت و چه‌کی پێشمه‌رگایه‌تی هه‌لگرت.

پێش هه‌ره‌سی، ئه‌و ساله‌ی چیا نه‌ما، جی نه‌ما، فرۆکه‌ی به‌غدا دایه‌بێژێ و نه‌یکاته‌ سه‌ره‌ند و بێژنگ، کاکه‌ شیت که‌ چ نیشانه‌ی شیتایه‌تی تیدا نه‌بوو، له‌ ناوپردانی، له‌په‌ر فرۆکه‌ ده‌گرن به‌ری ئاسمانی، کاکه‌ شیت ده‌که‌وێته‌ بن بۆردومانێ. ئیدی له‌وێ به‌ ته‌واوی به‌ چیا ده‌که‌وێ! له‌گه‌ل ئاشبه‌تالێ، بێ خۆ راده‌ستکردنه‌وه‌ دیته‌وه، ئیدی له‌و ساله‌وه‌ تا ئێره، کۆلان کۆلان ته‌یراوه‌ و شار ده‌کات و به‌ مال و کن ژنه‌کانی ناکه‌وێته‌وه‌.

ئەو حوكمەتە وايە، زۆر كەسى شىت كىرد و زۆرىشى بە شىتى كوشت،
ئەنگۇ راوہ شىتتان لەبىرە؟ سەد خۆزگە بە راوہ سەگ! پاشتر راوہ شىتم
بىر بەتتەوہ.

شیتی باده له به پکښی

له باده خوره کانه وه پتدادېم، شیتی باده خور زور بوون، لڼ هه وکه بیرم بهرباده و که میانم له یاده. نه ها نه و هه میسه مهسته، ناوی نازانم، لڼ چ قهیدیه، با شیتی باده له به پکښی ناو بڼ، نه و شیت له دارا شیت نه ده چوو، پتده چو شتن له ثابین و نه ریتی له مه ژۍ مابڼ. ده چوو په ناو په سیوان، دور له چاوان، سهری شوو شوی ده کرده وه، نه رم به لټویه وه دنا، بله ز کهزه ی له سه لکه توور یان گیزه ر ددها.

شیتی باده له به پکښی، وېسکی و تووری لڼ نه ده برېا، تاقه شیتی شاره، باده به دروژه کردنی ئیخستې، ده گه را، له تاریکيه وه بڼ تاریکی، مهست مهست مهیدانی کریکاران و شېخه لا و ناو قه سهری و بڼ قه لات ده گه را، له من نیو درهم، له تو درهمی، له وېهۍ روپیه یی، پاره ی دهناسیه وه، کاتی دهیدی بایی چاره گیکي له به پکښی، یه کپی ده گه یشته باده فروشه که ی ریزی به نښخانه ی کوڼ، نه وه ی پشتی له بڼ له یلو وکان بوو، به زوری له وټی ده کری، چاره گي وېسکی ده خسته بهر باخه لی.

ناسیاری گپرایه وه:

روژی چاره گي وېسکیم بوی راگرت، گوتی:

لایبه، ناخو مه وه.

چه ندی کردم و کو شام، لټی وه نه گرتم، پاره ی چاره گیکم بوی راگرت، خسته گیرفانیه وه یه کپی هه پیه ی لیکرد، تا گه یشته باده فروشه که نه ئاوړیدایه وه، نه دهستی له کهس پانکرده وه.

شیتی باده له به پکښی دواتر، دواپوهی شار به دیوی ئازادی و گرانیدا وه رگه را، میزی گواسته وه کو لانه ته نگه بهر له لچه په که ی پشت پایزه، پایزه نه و کتبخانه یی سهرشاره له سهرهاتی شار. رهنکه له (کو لان کو لان گپرا نه وه) نه گپرد رتیه وه، ئاخر هه زار و یه ک سهربرده یه... باده له به پکښی

لهوئى رۇژى يەك دوو چارەك ويسكى بە سەلەكە توورىكى سۆرى گەورەوۋە
ھەلدەچۇراند. ئى، جارى لە پايزە و كۇلانى تەنگەبەر گەپى، رۇژى كەسى لە
بادە لەبەركى دەپرسى:

شىتە، بۇچى عارەق دەخويتەو؟
شىتى بادە لە بەركى وا باگۇى دەداتەو:
ئەگەر عارەق نەخۆمەو، شىت دەبم.

نازانم كى بوو گىرايەو:

رۇژى لە بن پەرژىنى باخى شار، جومە گىچەلى پىدەكات، داخوا گىچەلى
شىت بە شىت چۇن بى! داواى پارەى لىدەكات، شىتى بادە لە بەركىش لەو
دەمە غانەيەكى لە بەركى نى، ناچار چارەگە نىوەكەى دەداتى، جومە سەرى
دەكاتەو بۇنى دەكات، يەنى دەكات و دەپرىژى، باشە بۇ نەيخواردەو؟ خۇ
ئەويش دەيخواردەو.

بادە لە بەركى خواى نامىنى، تا ھىزى تىدايە مستى لە سىنگى جومە
دەدات، رەنگە ئەو يەكەم مست و دوا مستى ئەو شىتە بووبىت، ئاخىر لە
دواى بەرخۆكە لە بەرخۆكەيى چ شىتى نەدەگەيشتە ئەو شىتە.
ئى، جومە مىلى خۇى شۇردەكات و دەروات، جارىكى دى زاخ ناكات خۇ
لەو شىتە بدات.

جومعه و عه‌مۆ جه‌لیل

جومعه له شیتان ده‌چوو، شیتانه‌ش ده‌ژیا، به‌لام شیت نه‌بوو، دارا زۆر له‌و شیتتر بوو، ئیدی شیت بێ و شیت نه‌بێ، به‌ جومعه شیت ناوی رۆیشت. ئه‌و شیتته‌ ناوه‌ ناوه‌ خه‌رکه‌ به‌ردی ده‌سته‌دایێ، به‌لام نه‌ده‌وێرا رایوه‌شینێ، شیتکی نه‌وێرۆک بوو، چاوت لێ سوورکردباوه، سه‌ری داده‌خست و باریکه‌ی ده‌دایێ و ده‌چوو، به‌لام زانیبای لێی ده‌ترسی، گێقه‌ده‌بۆوه، خۆی لاتره‌قوچ ده‌کرد، به‌ردیکی راده‌ئارانده، به‌لام به‌ مه‌به‌ستی ترساندن نه‌ک لێدان. جومعه هه‌میشه به‌ردی له‌ ده‌ست و به‌رک بوو، به‌لام پیاوی راوه‌شاندن نه‌بوو، له‌وه پێچه‌وانه‌ی هه‌سه‌ن په‌نجاو پێنج بوو، ئه‌و هه‌سه‌نه‌ بۆ هه‌ر به‌ردیک دانه‌ویبێته‌وه، رایوه‌شاندووه و نیشانیشی پێکاوه، دوا‌یی ئه‌و په‌نجاو پێنجهم به‌بیربه‌یتنه‌وه.

جومعه زۆری ده‌خواردووه، به‌لام که‌می پێوه دیار بوو، پتر شیتابه‌تیه‌که‌ی خۆی ده‌رده‌خست، عه‌مۆ جه‌لیل کاتی جومعه‌ی ده‌دی، له‌ دووره‌وه که‌پووی خۆی ده‌گرت و ده‌یگۆ:

عاره‌قخۆره پێسه‌که‌هات.

ده‌یانگۆته عه‌مۆ جه‌لیل:

ئه‌رێ، جومعه دینه، یان نا؟

عه‌مۆ جه‌لیل:

ب خودی ئه‌ز دین بم، ئه‌و عاره‌قخۆره دین نه‌یه.

عه‌مۆ جه‌لیل ده‌لالخانه‌یی سه‌ربرده‌ی هه‌یه، رۆژه‌کی من له‌وێ نه‌بووم، ئه‌وه‌جاری ئوبال به‌ ملی گۆتیارێ:

جومعه ده‌ست ده‌خاته سه‌ر شانی عه‌مۆ جه‌لیل و ده‌لێ:

رادوین فرێده، بگه‌ر ئه‌و خه‌رکه‌ به‌رده، منداڵه‌ شاری له‌ به‌رد نه‌بێ

ناگه پتهوه، وريابه، سوارت دهن، ها!
 له دهمه هسهن سيساوه تتهه لدهكاته هيرانئ، همق پتر دهنگي ده داتئ
 و وا باگزي جومعه ده داتهوه:
 لاکو لاکو، هيران چيتره له بهرد، كهس به گز هسهندا نايئ، قوونيش به
 بهرد پاسناكرئ.
 پاشترئ همق جهليل به خق و راديؤوه له زور سه ره كؤلان
 دهردهكه ويتهوه، ئيستا باس باسي شيته باده خوره كانه، نه بادا جومعه
 نه بينمه وه، به سر چهند ساليكدا بازدهدم:
 ئه و ساليه به غدا له ههولير راونرا و له مووسل و مه خموور و
 كهركوك خوي گرته وه، جومعه ي چه مبهري ده چيته مووسل، له وي جاده
 جاده چاوي ده گيژا، زانيباي كه سيك ههوليزيه، بهرؤكي ده گرت و ده يگو:
 نيو دينارم نه ده يتي، ده ليم ئه وه پيشمه رگهيه و به گرتنت ده دم.
 كابراش خواخواي بوو له كؤلي بيته وه، به كزي پاره كه ي له مستي دهنه .
 دارا گؤتبووي:
 ئه و قووندهره له مووسلي بيته وه، به عارهق ده يخنيتم!

دارا و باده و مووس

دارا، وای دارا! عارهق هەر له تۆ دى دارا، دارا له خوین چووبۆوه سەر بابى، بهلام دوو خوینی جوايهز، بابى دارا تا له خوینی خۆى گهوزى تهنهنگى بوو، تینووی خوین بوو، خوینی خهلكى، دارا كوشتهى باده و خوینه، خوینی خۆى.

شار دهزانی دارا كورى حهमेى سابیره، ئهو جاشهى له سهردهمى زوو، سهردهمى بهرايى جاشايهتى نوڤیاو، رۆژهكى له تۆلهى كهسهكى، به ناو شار دهكهوى، هەر كى رانكوچۆغهى كرى له بهر دهبن، تهقهى لینهكات، ئیدی شارىكى له خۆ كرده دوژمن، ئهوجا زۆر كهس دهلین:

ئهو دارايه شیت نیه، له ترسى دوژمنهكانى خۆى و بابى، تۆ بلێ له ترسى شار خۆى شیت كردوه.

ئیدی، شار وهك شیت ههلسوكهوتى لهگهڵ دهكات، ئهو شیت كهلهگهته به زۆر نیشانه دهناسریتهوه، جوانترینیان شووشهى عارهقى دهستی، خوینی سهر سینگ و قۆلى، بهوانه مینا گای قهش له دوورهوه دهناسریتهوه.

دارا شیتىكى لاشهپه، به گژ خۆیدا نهبن، به گژ كهسدا ناچن، بهلام ههرچى شیتى شاره، جگه له ههياس كه منهتى پادشاش نازانى، لى دهترسن، شیتهكان لى دهترسن و له دوورهوه كه دهییبن، رى خویان دهگۆرن، ئاخى كى هیه لهو پیاوه بهژن دارتيله، له خوین ههلكيشراوه، شووشه له دهسته، پهپۆ له سههر نهترسى. ههركاتى دهتدى، دهتگۆت هەر ئیستا له شهپى سابیر سارووخ هاتۆتهوه، ئهنگۆ ئهو سارووخه دهناسن، وا نیه ئهوهى تیراوه دهلیم، ئهوهى هەر كى چووبیته شهپى وى، به برینى شهش چهقۆوه گهراوهتهوه، له سابیر گهپى، سهرباسمان دارايه. ئهري ئهو پهڕۆیهى بۆ له سهر دهبهست؟ پێدهچوو چاوى له پرووسلى كردبى!

دارا زۆر دهخواتهوه، له حهمه د مهستان و خهيامی ههولپیر پتر دهخواتهوه، له محمود زامداریشی تپهپاندوه، شیتی باده له بهرکیش لهگهلی دهرناچیت، مهگهر عهلی ئیباده له باده باری بیات و بای لی ببرئ. دارا له ناو جاده و به دهم رویشتنهوه دهخواتهوه، بادهخۆر ههیه خۆزی پیدهخوازی، خۆزی به ئازادیی وی دهخوازی، به دلی خۆی دی و دهچی و دهخواتهوه، کهس ناپرسی:

له کوپوه بۆ کوئ؟

کهس نالی:

ئهو گووته به سندان بی.

دارا جاروبار دلی خوین دهخوازی، دی به دهمه مووسی سینگ و قولی خۆی به خوین دینی، خوین چۆراوگه دههستی. بروانه سه ر رومهت و باسک و سینگی، تهمنی برینی پتویه، ههموو کهرت کهرت، خوینی چهند سال له وهپیتشی پتوه وشکبۆتهوه. من زۆر جارن به خوینی تهپهوه دیومه، بهلام چ جارئ هیندهی بن درهختهکه خوینی له بهر نهپۆی.

به ره له پیشاندانهوی دیمهنی بن درهختهکهی کۆشکی باکوور، دیمهنی بن درهختهکهی نزیک شیراتون، رینی دهرگای رۆژهلاتی باخی گلکهندم بیرکهوتهوه:

لهوئ وینهی دوو هاوپی گیانی ئهههکدار له شانی یهک دانیشتبوون، سهههکه پیدهچوو هزی له خواردنهوه نهبیست، بهلام دارا به زۆر دهرخواردی دههات و دهلی:

برادر، ترسی برانت نهبیست، زۆری تپدایه، نابپئ، بی منته بخۆوه.

داخوا له کهینتوه به زاریهوه دهکات، سهگی هاوپی دهلیی سهری گێژدهخوات، چاوه زهرده جوانهکانی کهوت و پی له کلکیشی بنی ههناپه. لهگهل ئازاد خهتخۆش له دوورهوه تهماشای ئهو دوو هاوپی بۆ یهک ئهههکداره دهکهین، زۆری نهبرد، سه سهری خسته سه رانی دارا و کپ کهوت، گۆتمه خهتخۆش:

تۆ ههز دهکهیت، سهههکه بی، یان دارا؟

گوتی:

ئەدى تو؟

گوتم:

سەگەكە.

ئى، با بچمەو كۆشكى باكور، ئەو كۆشكەى سەردەمانى بادەى وئ، تامى بادەى بە ھەشتى دەدا. لە گەرماوى ئىسكان دەھاتمەو، دارا لە بن درەختەكەى سەر سىلەى كۆشكى باكور راوہستاو، چاودەنى، بەو چىشتەنگاوہ چەند بەربادە، پشت بە درەختەو، تەنىشت لە بارەكە، بە سىنگى رووتەو روو لە جادەى گەرماو، دەستىكى مووس دەستىكى شووشەى بادە، دەمە مووسى دەگەيەنئە سەرووى گۆى مەمكى، خوین فىچقە دەكات، قومىك لە شووشە دەدات، نىوہى قووتدەدات و نىوہى تەدەكاتەو سەر برىنەكەى، خوین و بادە تىكەل دەبن.

ئەو شىتە بە شىوہى مووس لە خۆى دەدات، پشكە خوینى لە لەشى نەمىنى، ھەك بلى بىوئ لەو خوینە پاكبىتەو كە ھەستەدەكات لە تاوانەكانى باوكىو ھاتۆتە لەشىو.

من لە تىوہە تىچاوم لە سەرىتەى، جى مووس دەگۆرئ، لەو جىيانەى زارى ناگاتى، دئ، چۆرئ لە گۆلمى دەكات و پىندەبرژىنئەو، دارا شىت تىكەلى خوین و بادە دەبىت، رەنگىكى گرتوہ تەنھا لە خۆى دىت، دارا شىت تىنى راوہستانى تىدا نامىنئ، لە جى خۆى دادەنىشئ، بەلام دەستى مووس و بادە لە كار ناكەون.

ئەرى بۆكەسى نايى دەستى بگرئ، ئەو شىتە خۆى كوشت، ھىندەى جوانەگايى خوین لە بەرى رۆىشت، تو بلى خەلكىش ھەك من لىى بترسن و نەوئرن لىى نزيكەوئەو؟ دىتم يەك بە خۆى راكشا، تەنھا سەر شان و پشتە سەرى بە درەختەكەو ما، ئەو ھىندە بادەيەى مابو، بە سەر زارىوہ كرد، دەستى پئ تەر دەركد و لە لەشى خۆى ھەلدەسو.

نە دلم دئ بەجىبىلم، نە دەوئرم لىى نزيكەمەو، چاوم لە سەرى ناترووكىتم، ئەھا ھەست و خوستى نەما، دووربى نەمردبى! پىاوئ بە

دیاریه وه راوهستا:

تو گیایه ک بوویت، له سهر بنجی خۆت نه پروایت.

ئاھیکی هه لکیشا و رویشته.

ژنکی سهر به عهبا، ئاوپی لیدایه وه:

پشیله که، ئه وه گیانی چهنده مه دهیدهیت؟

حهیف، به بهر چاومه وه دارا شیت دهرم، و ههچم له دهستنايه.

من هیشتا له دووری وی راوهستاوم، دیتم پیاویک به مهسینه ئاویکه وه

هات، به دهم دهموچاو و سینگ خاوینگردنه وی:

بابی بابم، بخۆوه بخۆوه، به لام ئه وها نا، لۆ خۆت دهکوژی؟ خه لک

دهخواته وه به گول دهگرئ، تو به موس!

گازیکردم یاریبدهم، به ترسه وه به هانایه وه چووم، له دهمی قیتکردنه وه،

نازانم چۆن خۆی سووراند و کهوته باوهشی من، منی تازه له گهرماو هاتوو

له خوین هه لکیشرام، سه رهتا وام زانی دهمه موسیکی گه یاندۆته منیش، به

پرتاو له خۆم دوورخسته وه و دوورکه و تمه وه، دارا قیتبۆوه، شیتانه نا،

مه ستانه کهوته قسه، هینده ی تیگه یشتم:

من دهزانم چ روژی دهرم، جارێ زۆرم ماوه.

وابوو، زانیبووی زۆری ماوه، هه ندێ شیت دهزانن، چ روژی دهرم، بۆ

ئه و زانیته، ده بیت بگه مه وه عه لی ئیاده و ناچارم دیسان به سهر سالانیکدا

بازبدهم.

ئىبادە و دارا

عەلىن ھەيە مال لە گۆرستانى شىخى چۆلى، بە ديار گۆرى ھەمە شىتەو
دەلىي مجبۇرە، نەوزادە شىتى شىتى چايە، لە خۇرا نەيگوتبۇو ئىبادە:
ھىندەى تۆ لە گۆرستان بىتمەو دەبمە گۆر.
ئىبادە وا باگۆى دابۆو:
شىتە لە جىنى قۆرىك چايە، سى بىرە بخۆو، با مىشكت بىتەو جىنى
خۆى.

جارى لە شىتى چايە گەپى.

ئەو ئىبادەيە برادەرى گىيانى بە گىيانى دارايە، لە دنيايى نەبوو و نابىتەو
دوو شىت ھىندە دۆست و تەبا بن. ئىبادە لە خواردنەو رەنگى دارا نيە،
ھىرە بە بىرە دەكات، پىش خۆى تارومار دەكات و خوشى ويران دەكات،
بىست بىرەيان لە پىش رىزکردوو، دەژمىرىكى نەبردوو، ھەموو ئىبادە
کردوو، ھەر لە ھەندىشەو، ئەو ئىبادەيەى بە دواکەوتوو.

لەو سالانەى دوايى دارا و ئىبادە زۆر پىكەو دەگەپان و لە گۆرستانى
چۆلى لە خەوتنى گۆرپىكيان نىوان بوو، لە چاخانەى قامىشان چايەكيان بە
نيو دەخواردو، لە بوتلى بادەيان دەخواردو و لە مزگەفتى کوورەچيانى
گەرەكى جىوان پىكەو دەچوونە سەر پىشاو.

بەر لەوھى تارىكى بە سەر گۆرستانى چۆلىدا بکشى، دەگەيشتنەو سەر
گۆرەكەى ھەمە شىت، ئەوانە بى يەكتەر خەويان لى نەدەكەوت، بە دەم
گىرپانەوھى سەربردەى رۆژانەى خۇيان خەو دەبىردنەو، ئەگەر شەوھەكەش
سووى ساردبا، لەوئى ئاگرى شىوان نا، ھى شىتانىان دەکردەو، رووناھىيان
دەبەخشىە گۆرەكەى ھەمە شىت.

ئىو بىرتانە، کاميان پىش کاميان مرد؟

تا به بیرتان دیته وه، سه ربرده ی مردنه که، گفتوگوی مردنی نیوان ئه و دوو
هاورپئ ئه مه کداره شیته ده گیرمه وه:

+ ئه وشق تۆ نابیت لیره بیت.

- ئه وه چ قسه یه که ده یکه یت؟

+ به راستمه.

- حیز گه واد، پیده چئ ئه ورۆ بوتلیکت زیاد خوار دبیته وه.

+ نا، به قه د دوینئ.

- ئه دی جانم، لۆ قسه ی قۆر ده که یت؟

+ قۆر نیه، من ئه وشق ده مرم.

- که واته تۆ ئه ورۆ باشت نه خوار دۆته وه، ها ئه و نیو بوتله ش به سه ر

ده و ته وه بکه.

+ گوتم ده مرم، تیگه که ره.

- شیته، حه مه هه والئ مردنی دایینی؟

+ کاتم نه ما، زوو لیره دوور که وه.

- سه رخۆش له ده نگتر دیاره، ده لئنی به راسته؟

+ زوو، تا بیت تیدایه هه لئ.

- به لام لۆ به جیت به یلم؟ دلم نایه.

+ شیته، ئه گه ر بزائن تۆ له گه لم بووی ده تگرن؟

- کئ ده مگرئ، لۆ ده مگرئ؟

+ پۆلیس، ده لئ تۆ کوشتو ته، برۆ با تووشی (مه حه ته) نه بی.

.....

تۆ بروانه ئه و شیته چهند دوور روانیویه تی.

کئ مشتومپی نیوان دوو شیته سه رخۆشه که ی گۆرستانی به زیندوویی

هیشته وه؟

ده رۆزه که ره که ی مال له گۆرستانی، له دووره وه خۆی له و دوو شیته

گرتو وه، مشتومپی نیوانیانی بۆ میژووی شار تومار کردو وه.

سبه ی ده می نیوه پۆین، قورئانخوینئ به سه ر ته رمی شیتیکدا ده که وئ،

سەرى بە سەر گۆرۈچ كىردۈۋە و پىتى لە سەر گۆرۈپكىدى، شىتتىكىش بە
سەرىيەۋە، گرى گرى، دەگرى.

ئەو رۆژە خەلك لە مزگەفتەۋە بۆ گۆرستان نا، لە چۆلى گۆرستانەۋە
بۆ چۆلى مزگەفتى تەرمىكىيان بە سەر شانەۋە بوو!

بە سەربىردەى شىتان سەرم ئىشاندىن، با پەنجاۋ پىنچەكەش بگىرپمەۋە، لە
شىتان دوور دەكەۋمەۋە، بەلام شىت بىنى نايە، ھەر سەرە كۆلانى بگرى
شىتتىكى تىدايە، بۆيى تووشيان دەبىنەۋە.

په نجا و پتېنچ

هر شېته و به شتي ده گري و تېكده چي، حه سهن به په نجاو پتېنچ تېكده چوو، له خوي هله ده دا، ده تگوت ته سپي سه روه شېته، به چ رانه ده وه ستا، خړكه به ردي واي راده ناراند، به كهر كه وتبا، جي ده كرده ئو جي. ئو شېته له رتيان زور به پاريزه وه ده رويشت، ده تگوت دنيا بوسه ي بؤ داناوه ته وه و هه ستي پتېنچ كرده وه.

تا درهنگ نه مده زاني منداله شاري، په نجاو پتېنچيان له كوي هيناوه، به حه سهنه شيتيانه وه ناوه، خو نه عه گالي له سهر بوو، نه چ جيته كي به و ژماره به ده ده چوو، ئو جا بهر له حه سهن، بهري خو دهنه دهو كه ندي كه نده پيس و به زمي عه گال به سهره كه بيبن.

مام عاره بي كه نده پيسي ئو بهري، كاتي ويكهوت، په نجاو پتېنچ بوته عه گالي سهرې، پيس داي له سهرې، لن خوي دايه بهري، هينده به سهر خوي نه هينا، له بن ليوانه وه شتيكي ده گو، لن كهس تينه ده گه يشت جويته، ئان تووك، نازانم بام بوو ئان كه ستيكي دي، گوتي: ئيره جي عه گال نيه، فرتيده.

عاره ب چه فيه و عه گالي فريدا، له جي وي، جه مه داني دانا، له شيوه ي عاره بي شامي به ستي، ئيدي په نجاو پتېنچ به عاره به وه نه ما. به لام هي حه سهن لي نه بووه، شهروالي به پانتور گوري، نه پينه ما نه چش، كه چي په نجاو پتېنچ روژ دوي روژ پينه تر.

منداله رواندزي باش بيريانه په نجاو پتېنچيان له كوي شهرواله وه به حه سهنه نا.

ئو روژه ي حه سهن له بهري كاو لوكانه وه پني نايه ئاقاري شاري وه ستا و پاشا، كه ژ به هار بوو، چي اي ئو بهري نيرگ زجاپ بوو، حه سهن نه خړكه

بهرد، نه دار، تهنی چه پکی نیرگز به دهسته وه، بویه شیرنه چاو مهسته که ی مال له سهر خه پهنج گوته نی:

دهبوو ناوی وی به حهسن نیرگز بکهوخته سهر زاران و ناو ناوان.
بهلام وای له مندالی چاو زیتی کولانی پشت ناشی، نزانم چ زوو، نیگیان کهوته سهر ئه و دوو پینه خره ی سهر شهروالی حهسه نی گوندی، کورپکی جانتا به شانی لا شان به ئارد، ههر لهوئ دوو پینه که ی کرده دوو (ه) و به حهسه نی وه نووساند، پیش حهسن، په نجاو پینج گه یشته ئیره.
حهسن وهک دهلئین: له خه ویش چاوی زهق و گوئ قولاخه، خهوی گه لهک سووکه، به دهنگی پنی پشیل به ئاگادیت.

جاریک نه بی، گوئیان راده کیشا، نه ده بزووت، ئه و جاره من دیتم، له کولانی تهنیشتی عه بق، سهری به تایه ی پیشه وه ی عاره بانه سی تایه که کردبوو، ئه وه ی مه نجه له ئوکاوی له سهر بوو، چ ئوکا! ههر به هه لمه که ی دوو نانت لوول دها. حهسن په نجاو پینج لهوئ پالکه وتوو و پرخه پرخی له ناو دهنگه دهنگی دهلالخانه دهنگه داته وه.

ههر کی به تهنیشتیا رته ده بی، په نجاو پینجکی تیده گرئ، به لاشه، حهسن وه ئاگانایی، دواتر دارا گیرابویه وه:

حهسه نی چه مبهری به ردیکی بؤ که سی هاویشته، به من کهوت، گوتم:

حهسن له سهرت ناچی.

له کولانه کی له گه ل ئیباده گرتمان، په نجاو پینج سهره شووشه و یسکیم به دهویه وه کرد، وه ها خهوت، به هه زار:

هؤ په نجاو پینج، هؤ...

به ئاگانه یه ته وه.

ئاخر من دهلیم دارا شیت نه بو!

با واز له شیتان بهیتم، بچه وه رزگاری، به لام بهر لهوئ حهزم لئی شتی له شارستان و کرمانجان بگیرمه وه، ئه وه دهبوو زووتر که وتبایه ته کولان کولانه وه، به لام نازانم بؤ، ههر ئه ورپ سبهیم لیکرد و هیته دواکهوت.

شارستان و کرمانج

ئیمه سی که سین:

شارستانیک و شاریک و کرمانجیک.

شهرکه شهری شارستان و کرمانجه، منی شاری بوومه ناوېژوان،
باپیرم بوو به منی دهگۆ:

کوړم، تق شاری، نه شارستانی، نه کرمانج.

بهه له گیرانه وهی شهرکه وا چاکه بگه پینه وه بنج و بنه وانی نهو
کیشه یه ی شار.

زوو، زور زوو لیره، لهو دهقهری ههولیره، نهوهی هه بوو شارستان و
کرمانج بوو، خه لک چ موسلمان با، چ دیان و ئیزیدی و یارسان و جوو،
نه گهر ئاکنجیی شار با، شارستانیان دهگۆتی، له ده رتی شار با، نهوا کرمانج
بوو، ئیدی هه بوو نه بوو، کرمانج و شارستان هه بوو، له ناوه خو شتهک
نه بوو به ناوی ههولیری، تورکمان هه له گۆپی نه بوو. ئاخر شارستان و
کرمانجه که هه مووی کورد بوون، به لام عه نکاوه، نه شارستان نه کرمانج،
عه نکاوه یی بوون.

دواتر له ناو شار له تهنیشت شارستان شاری پهیدا بوو، نهوانه له
شارستانی درنگتر هاتبوونه شار، واته بوونه سی:

شارستان، شاری، کرمانج

شاری هی له هه ندی نهریت، له ئاخافتنیش له هه ندی دنگ و وشه و
رسته کرمانجایه تی خویان پاراست، له ئاخافتنی هه له رسته ی دووم و
سییه له گهل شارستان لیكدی جیا ده کرانه وه، به تایبه تی له دهنگی (ل)
شارستانه که له شیوه ی بهری بادینان گویده کرد و (دل) ده کرده (دل)،
شاریه که ش هه به شیوه کرمانجیه که، ده شته کیکه، گوندیه که گویده کرد و
دله که هه (در) مایه وه - قسه مان له هه ندی گوندیی لای سه ری نیه که

کیشه‌ی (ل و ر)یان نیه - هه‌شبوو ده‌میک بوو هاتبووه شار، به‌لام پتی
شهرم بوو پتیبیلین شاری، ده‌یگو:

من کرمانجم.

ئه‌و جور به‌زۆر یان له ناچاریه‌وه هاتبووه شار، له‌گه‌ل شار
هه‌لینه‌ده‌کرد، به‌هه‌وای گوند ده‌ژیا، ده‌قی به‌شاره‌وه نه‌ده‌گرت، هه‌میشه
چاویکی له‌ری ده‌شتی بوو.

ئی، درێژه‌ی نه‌ده‌می. به‌ره به‌ره لای. هه‌ندێ که‌س وشه‌ی هه‌ولیری جیتی
شارستانی گرتوه. کاتی ده‌یانگوت هه‌ولیری، شاری و ده‌وروبه‌ری شاری
نه‌ده‌گرتوه. دواتر له‌وه‌ش به‌رته‌سکتر بووه، هه‌ولیری به‌واتای تورکمان
ده‌هات، کرمانج ئه‌وه‌ی داهینا، به‌زۆر تورکمانی به‌سه‌ر شارستاندا بری،
شارستانه‌که‌ش تاک نه‌بی که‌ حاشایان له‌تیره و ره‌چه‌له‌کی خویان
کردبوو، ئه‌وانی دی هه‌موو، به‌و ناو به‌سه‌ردابینه‌ تووڤه‌ ده‌بوون، کاتی پیت
ده‌گوتن:

تو تورکمانی.

جۆنیکی گه‌وره‌ بوو، هه‌ل‌ده‌چوون، خویان له‌گه‌لت ده‌گۆڤیه‌وه، له
ده‌ستیان هاتبا، چی خراپه‌ بوو پتیا‌نده‌کردی، وه‌ک چۆن به‌ به‌ر چاومه‌وه
کوڤه‌ شارستانه‌که‌ به‌ کوڤه‌ کرمانجه‌که‌ی کرد، ببینن:

بارام گۆتیه به‌هه‌ت:

تازهم زانیوه، تو تورکمانی

به‌هه‌ت هۆپه‌کی له‌خۆی زانی:

هه‌ر ئه‌وه‌ مابوو، تورکمانی چی؟!

بارام:

ئه‌وێ روژی له‌ ناو قه‌یسه‌ری، له‌گه‌ل داکت به‌ تورکمانی قسه‌تان ده‌کرد.

به‌هه‌ت:

ئه‌وجا چیه، ئیمه‌ زۆر جار له‌مالێ، له‌بازاری به‌ تورکمانی قسه‌ ده‌که‌ین،
به‌لام کورדיین و...

بارام، ئه‌وه‌ی پی قووته‌ده‌درا، پتیوابوو خیزانیک کورد بن و کوردی

بزانن، نابې له نيوان خويان به تورکمانې باخفن. من ئه وهم لا ئاسايې بوو،
دهمزانې له شار زور خيزانې له و شيويه هه، تورکمانې وهک بلنې بوته
زمانې مالې، گوتمه بارام:
ئاساييه، ئيوهش ئه گهر تورکمانې بزانن، رهنگې جاروبار له مالې قسه ي
پيښکهن.

بارام که ديار بوو زور رقي له تورک و تورکمان ده بووه، گوته:
نا، من گووي وا ناخوم.
له سهري رويي و روو له به هجهت:
هه رچي بلنې، هه ر تورکمانې.
به هجهت:
له تو و له بابيشت کوردترم.
بارام:

حيزه تورکمان، تو له من کوردتري؟!
به هجهت پشته دهستيکي له ناو دهوي بارام دا، بارام چه قوي دهرهيتا،
له وي نه بام، خوين دهرژا، ناوبژيم کردن، بارام هاواريده کرد:
به رمد، تورکمانې حيز واي لينهات، دهست له من به رزبکاته وه!
به هجهت زور تووړه بوو:
ئه گهر کوردبوون وهک تو بيت، من کورد نيم، تورکمانم...
بارام:

نه مگوت، ئه دي نه مگوت تورکمانه!
ئیدی ئه وها بوو، کرمانج هه بوو، شارستانی به زور ده کرده تورکمان!
وهک چوَن کوردی موسلمان کوردی جووله که و فهله و ئيزیدی له خوی
دوورخسته وه و دوورده خاته وه.
حه يف، ئه و شارستان و کرمانجه قادسيه بُو خوی بردنيه وه.
ئيسنا به رهو رزگاري ده چم.

بهره‌و رزگاری

له ژبانی من کهم جی هیه هینده‌ی رزگاری، سهرپژ له یادگاری، نه‌و
روژه‌ی ناوم له‌وئ ده‌رچوو، خه‌نی بووم، ئاخ‌ر ده‌زائن که‌وتوته کوئ؟
ئه‌گەر له کۆلانه‌وه روو له ده‌رگا دوو ده‌ریه‌ گه‌وره‌که‌ی راوه‌ستی، نه‌وجا
به ده‌ستی راست، بیست سی شه‌قاوئ راسته‌وراست پی هه‌لینه، وا ده‌بینی
که کۆلان داخراوه و ناچاری به‌ گه‌رانه‌وه، نا، به ده‌ستی چه‌پ کۆلانی‌ک هه‌یه،
له دنیایی یه‌ک کۆلان له‌و ته‌نگه‌به‌رت‌ره، نه‌ویش هه‌ر له سه‌یداوه‌یه، له‌و
گه‌ری.

نه‌و کۆلانه له شیوه‌ی پیتی(T) ی لاتینی، لی‌روه له سه‌ره کورته‌که‌یه‌وه
برۆ، ناچاری به سه‌ره درێژه‌که‌ی پیچ بکه‌ینه‌وه، چوونکی سه‌ره کورته‌که‌ی
تری داخراوه، ئه‌گەر قه‌له‌ویک ری‌ی به‌وئ کۆلانی که‌وتبا، له سه‌ره کۆلانی
فیکه‌ی ئاگادارکردنه‌وه‌ی لی‌ده‌دا، نه‌بادا که‌سیکیتر له‌و سه‌ره‌وه بی‌ت، مه‌گەر به
سه‌ر پشتی ئیکت‌ردا ره‌تب‌ن. ئەز زارۆی ئەو کۆلانه‌م، نه‌وجا جارئ له‌وه
گه‌ری، ده‌گه‌ریمه‌وه رزگاری.

پیشتریش گۆتم، له وانه‌ی زانستی، نه‌خاسمه بیرکاری، له سه‌ری سه‌ری
بووم، نه‌خۆشی و ده‌ورنه‌کردنه‌وه‌ش نمره‌ی نه‌ده‌هینایه‌ خوارئ. له وانه‌ی
ویژه‌بیش، نه‌خاسمه له ئینگلیزی مینا می‌زی حووشترئ... ته‌مه‌ل نه‌بووم،
به‌لام پیشان له کوئ ئیستا له کوئ!

له زی‌وره‌وه تا ئازادی هه‌ر مامۆستایه‌کی بیرکاری، وانه‌ی پی‌گوتبم،
گوتوویه‌تی:

نه‌که‌ی ری‌ی بیرکاری به‌رده‌ی، دوور نیه‌ بی‌یه زانای بیرکاری!
گویم نه‌دایه‌ قسه‌ی شتاقیان و ری‌ی بیرکاریم به‌ردا، گویم له‌ هۆش نه‌گرت
و به‌ دوا‌ی دل که‌وتم، چ بکه‌م، دلی من زانستی نه‌ده‌ویست، حه‌زم چووه

بەشى وىژەيى. مالاوا ئازادى، سلاو رزگارى، رزگارىي نىوان كۆلانى مندالىي گەرەكى قوران و ناو قەسران، گەرەكى ھەنار و پرتەقالان، قوتايىانى ئەويش زۆرتىرى شەرۋال سووپاۋى، دەلىنگ قورپاۋى، لاشان بە گىچى، لامل بە چەمەنتۆيان بە بۇياخ، بېيكيان رىكپۇش، پۇشتە و پەرداخ. ھەۋكە ۋەرز پايزە، سال، پىمان ناۋەتە سالى دوۋەمى شەپى نىوان عارەب و عەجەمان، سەدەش ھەر سەدەي ناو گۆرانىيەكەي خارە تايەرى خۇمان:

سەدەي بىستەمە كوردە غىرەتى

لە خەۋ راپەرە، عىلمى سەنەتتى

ئى، زانستەكەم بۆجەمالى ھاۋرىم بەجىھىشت، ئەۋ كورپە لە جەپومەنگەنەي بىركارى ھەر لە شەيتان نا، لە مامۇستاشى دەبردەۋە، لە يەك ھەناسە گرپى ئالۆزترىن ھاۋكىشەي دەكردەۋە، تاقە كەس بوو پىشپىركىنى منى دەكرد و رىگەي نويى دەدیتەۋە.

دەگەل ئازاد خەتخۇش و دلشاد و سەلاح و عەدنان و حوسىن لىتوبەبزە و ئەۋانە ھاتىنە بەشى وىژەيى، ئىمە ھەزىمان دەكرد لە ئازادى وىژەيى بىركىتەۋە، ئەۋە بوو يەك دوو پۆل واژۇمان كۆكردەۋە و دامانە پەرۋەردە، بەلام ھوكمەت خۇشپى لە وىژەيى نەدەھات، ۋەك بلىي دەترسا لە وىژەيىيەۋە كوودەتاي بە سەردا بىركى، بە چ حال لە رزگارى كرىدەۋە.

بەر لەۋەي رزگارى بگىرپمەۋە، دەگەرپىمەۋە ئازادى و كووران، شىتىكم بىركەۋتەۋە سەربردەي بزە دەگىرپمەۋە.

بزه‌ی عزیزه‌ت

با بزانی، بزه‌ی حوسینی به چ دهر دیک برد و دواتریش عزیزه‌تی چون به دهستی برای جاشه که ئه‌وه‌ی نازانم سه‌ید کتیا، ده‌گوتی، به کوشه‌ت دا. حوسین ده‌مولیوی نه‌ختیک به لای چه‌پدا لاره، لار بوونیک هر له خوی دی، خستوویه‌تیه باری بزه، بزه‌یه‌کی شیرین، زور که‌س ئاواته‌خواز بوون خوا به دهر دی حوسینیان ببات و زاریان نه‌ختی لار بکات، که‌چی (ست) ی لیو کشته‌کیی ده‌نگ که‌ویاری، به بزه‌ی لیوی حوسین تیک‌چوو، پنده‌چوو له جوانی خویه‌وه چاوی به‌و جوانیه‌هه‌لنه‌هاتی! روو له حوسین:

کور، به چی پنده‌که‌نی، چ مه‌یموون هه‌یه لیزه؟

حوسین هۆپیک له خوی دهرانی و به ده‌نگیکی نه‌رم:

مامۆستا، من پیناکه‌نم.

مامۆستا به توو ره‌بیه‌وه، لیشی نه‌ده‌هات:

به پیکه‌نینه‌وه ده‌لنی پیناکه‌نم، شه‌رمی له خو ناکه‌ی!

حوسینی لیو به‌بزه‌هه‌ردوو دهستی له باری ناچاری و پارانه‌وه راده‌گرئ و ده‌لی:

مامۆستا، به خودای ئه‌من پیناکه‌نم.

مامۆستا چون باوه‌ر پیتی؟ ئه‌وه‌تا حوسین به لیوی تژی له بزه‌وه نکوولی له پیکه‌نین و بزه‌ی خوی ده‌کات، نزانم نه‌ فارس نه‌ بله‌ی بالا داریتل بوو هه‌لیدی:

مامۆستا، ئه‌و حوسینه‌ له‌وه‌ته‌ی له دایکی به‌ربۆته‌وه، وایه.

نیوه‌ی پۆل هاته‌تکایی، که‌چی مامۆستا به (پیمه‌که‌نه، کور، پیمه‌که‌نه) ی گرتبوو، تکای که‌سی نه‌گرت و نه‌هاته‌ رایس، بزه‌ی حوسین سه‌ربرده‌ی ناسکی لیده‌که‌وته‌وه، به‌لام هی عزه‌ت!

ئەمەن كاتى كىتەبى (خەندە لىو)م خويندەو، لە خەندەكەو، نازانم بۆ
خوسىن و عىزەتم بىردەكەوتەو، ئى، بەزىمى بىزەى خوسىنى لىتوبەبىزە لە
ئازادىيەو دەگاتەو رىزگارى، بەلام بىزەى عىزەت دواى كووران دەكوژىتەو،
تا هەوالى مەرگى نەهات بىزەكەى نەهاتەو دىدەم و نەمدىتەو.

عىزەت و دوو براى جاشە سەيدەكە و من و دوو برا دژە جاشەكە
هاوپۆل، تۆ بلى هاو قوتابخانە بووین. روخسارى عىزەت وىنەى گولى
گولەباخى باخچەى مالەكەى ئەوبەرى قوتابخانەى كووران، لە گەشەنەو و
پىكەنەن بوو، دەموچاوى ئەو كۆپە لە ساتى بوومەلەرزە و قەلاقوچكانى
دنىاش لە پىكەنەن نەدەكەوت.

دەگەل دوو براى جاشە سەيدەكە هاوپۆلەن، يەكيان جاروبار پشتىنى
كەسكىش دەبەستى، نىوانمان خۆشە، دىتە بن گویم و دەلى:

ئىمە نەوہى ئىمامى عەلىين.

دەلىم:

من خۆشىم لە عارەب نايى.

دەلى:

لە تۆ كوردترم، سەيدىكى كوردم.

دەلىم:

ئەوھا بلىنى قەيناكە.

دەلى:

دەزانى رۆژانە خەلك دىن و ئاوى مالى ئىمە وەك موفتەرك دەخۆنەو.

دەلىم:

بەلام دەلىن براكەت جاشە.

دەلى:

وا مەلى، لە داخى جەلاليان چەكى هەلگرتووە.

ناگەينە يەك، بەلام بەينمان تىكناچى، لەو گەرى. قسە لە عىزەتە، با
لەبىرىنەكەم، ئەو كۆپە لە روخسار رىك دژە من بوو، منى مپومۆچ، ئەوى
پىكەنەن، زۆر جار خۆزگەم بە روخسارى وى خواستووە، بەلام كاتى

ههوالی مهرگیم بیست، گوتم، باش نه‌بوو وهک وی نه‌بووم، خۆزگه
مېوموچتر ده‌بووم. ئای عیزهت له سهر بزه‌یی ده‌ستېژیکت گرتوه، بزانه
چۆن:

جاشه‌که له ده‌شته‌ی خوار، له شه‌ری پېشمهرگه ده‌شکن و
برایه‌کیشی تېنده‌چی. خۆی و برا و ده‌سته‌که‌ی، همه‌ی سایبر ئاسا خوین
به‌ر چاویان ده‌گرئ، له سهر ترومبیلئ ده‌ست له سهر په‌لپېتکه‌ی تفه‌نگئ
ده‌گه‌نه‌وه گه‌په‌کن. کن ده‌ویژئ ته‌ماشایان بکات، عیزهت نه‌بن، ئه‌و به‌دبه‌خته
له پېش ده‌رکن، سهر هه‌لده‌بړئ، نابئ له‌بیری مابئ، لێو به‌ بزه و ده‌م به
پنکه‌نینه، برایه‌کی جاش و جاشی کوژراو بزه‌ی عیزهت ده‌بینئ، یه‌ک و
دووی لێناکاتن، به‌ ده‌م:

قاحه‌باب، برام شه‌هید بووه و تۆش پنده‌که‌نی؟

یه‌ک ده‌ستېژئ پێوه ده‌نئ، عیزه‌تی لێو به‌بزه وه‌کات گیانی ده‌فړئ، به‌لام
له سهر تاته‌شۆریش بزه له سهر لێوه‌کانی هه‌لنافړئ، عیزهت چوو، له سهر
بزه‌یی ئاوه‌و ئاو چوو.

رڼی رزگاری

ئې، دهچمه وه رزگاری، رزگاری سهرده می مه که وتبوه ناو مالان، مالانی سهداوه ی قوپ و ناو قه سران دهوریان دابوو، له رووی سهربازی وه جییه کی له باری هه بوو، له یهک لاهه ترومیپلی دهگه یشتی، کورپه کانی خوی دهپاراست، سهداوه، رزگاری له سهر سهر راگرتیوو، خوی پتوه باده دا، به عس بۆ که وتنی چ رڼ نه ما، په نای بۆ نه با، لی سهداوه ساوا ئاسا له ئامیزی خوی دهگرت، له رۆزانی تنگه تاوی و هه لات هه لاتی، ده رگا یه کده ریه کانی خوی بۆ کورپانی رزگاری دهخسته سهر پشت و له ناو بهرمیلی ئاو و بن ئه سستپک ده یشاردنه وه، ئه و کورپانه ی دهگوت خودا بۆ خو پيشاندان و درووشمکیشان به دنیای وهرکردوون.

کورپانی رزگاری، له سهداوه و به لاشاوه و گلکه ند و سیتاقان، له باداوه و ئیسکان و کوماری و ئازادی و خانه قا و گهره کی جوان، ئه و جیپانه و گوندانه وه هاتبوون، له سهداوه شتخ جهلال گوته نی (کوماری رزگاری) یان پیکه وه نابوو، کوماریک دوو سال و شتی بووه گری له سهر دلی پهروه ده و ئه من و پاریزگاری شار.

داخوا که سڼ په یدا ده بی، بی و رزگاری و کورپه پر زاخه کانی بگیریته وه؟ له خه سره وه وه پیدا بی، ئه و کورپه ی به (سه پان) ی که شمردنه بوو...

ههر رۆژیکی رزگاری کتیبیکه، ههر کورپیکی چیروکیکه، ئه ز دهره وستی گیرانه وه ی نایم، پتر هه ز له خویندنه وه ی رزگاری ده که م، نه ک گیرانه وه ی. هینده م له ده سستد، خۆم به نیوه چلی و چه ند گرتیه کی پيشاننده مه وه، له رڼی رزگاریه وه پیدا دیم:

بۆ گه یشتن به رزگاری دوو رڼ هیه، رڼی باشوور، تۆ بلڼی رڼی خو پيشاندان. رڼی باکوور، من ده لیم رڼی مندالی، حه فته ی سبه ی نانی دوو رڼی

خۆم دەگۆپى، لە سەر جادەى خەرى شەستەترى، لە سەرە كۆلانى مالى
 ھەقايەتتە ھەو، لای ئەو كۆپەى لە كۆتە ھەو دەفەرى، دەستى چەپم دەگرت، بە
 كۆلانى مام دىوانەى زوڤناژەنە ھەو دەگەشتە كۆلانى مندالى، ئەو كۆلانى لە
 دىنبايى يەك كۆلان ھەيە لەو تەسكتر. لەو ھەو لە كۆلانى مندالى ھەو سەرم
 دەردەھىنا و دوو سى دارتىلى بە دەستى راست، دەركاى رزگارى، شىخ
 جەلال دەيگۆ:

ھەي نەي، لەو كۆلانى شتى ھەيە.

دەمگوت:

تەنى مندالىمى تەدايە .

باوەرى نەدەھات، ئاخىر ھەبوو لەو كۆلانى مندالىيەى من، باخى بەى
 دەرنى، گەزەى نەرمى لە سىوى لاسوورە دەدا، دەستى بۆ بارىزەى كەس
 نەدىتى دەبرد. ئەو كۆلانى تەنگەبەرە ئاوا بوو، كچ تووشى كۆپ ببا، بە
 سانايى لە دەستى دەرنەدەچوو.

ھەر ئەو كۆلانى مندالىم، لە ھەلات ھەلاتى، رىنى كۆرپانى رزگارى بوو،
 زۆريان لەو ھەو خويان دەخزانە ئامىزى سەيداو و لە چاوى ئاسايش و
 پۇلىس وندا دەبوون و بە موختارىش نەدەبىنرەنە ھەو. كۆلانى مندالىيەى من،
 جاشيش نەدەوئىرا خۆى پتەدا بکات، دەترسا بکەوئتە بۆسەى شۆرشەو،
 ھەيىنى لە دیدى مەريیەو، ئەو كۆلانى دەروازەى ياخيگەریتی بوو.

كۆلانى مندالى، زوو، ھىشتا رزگارى ھەلینەدابوو ئالای كۆمارى، دوو يان
 سى جاش و سى چوار پیاو خراپى لى كۆژرابوو، يەك لەو جاشانە زوو، لە
 بىرەوهرىي من نى، ھىشتا بابم نەبوو ھەو مرأوى، پاشترى بابم بۆى
 دەگێرە ھەو:

لە سەر بان خەوتبووین، تۆ تازە سەر پىيان كەوتبووى، لە باوەشى من
 خەوتبووى، لە ھىكەو زرم، تەپەيەك، تۆ زىراندت، سەرم شۆڤر كەدەو سەر
 كۆلانى، مانگەشەويكە دەرزى لە سەر زەوى ھەلگەرەو، دەبىنم زەلامى
 راکشاو، دەنگى پتەكیشم بىست، بە دیوى مالى موختاردا ھەلەدەھات.
 لەو سەربردەيەى بابم گەپى، دوورو درێژە، بنگەى پۇلىس و ئەو شتانەى

به دواډا دئ. ئیدی کولانی مندالیم پر سهربردهیه، جیتی ماچ و راموسانه، جیتی پیواکوشتن و بۆسه دانانهوه و خو شارندنهوه و ئه و شتانهیه، بۆ منیش پتر جیتی چاوشلکانی و تیرامانه.

ئه زئی تا دل دهلی زئی، تا سهیداوه ههز بکات، دلم بهو کولانه و خانوه قوپهی مندالی خوشه، زور جار خۆم ههلهدا و دهستم دهگه یانده ئه و بڼه کاریتیهی که قولانجی له دیوارهوه هاتبووه دهړئ، دهمناسیهوه کامه کاریتیه، ئهوه بوو که سهرهکهی له دیوی بیزایی له سهر په نجه ره که نزیکه ی بالیک هاتبووه دهړئ، بایم بزماریکی دریژی لی کوتابوو، زور که پرت ساقو دریژه که ی پڼوه ههلهواسی، جاریک گۆمه شیخ جه لال:

- دهزانی ئه و کاریتیه، ناوی چیه؟

+ چما کاریتیهش ناوی ههیه!

- ههیه تی، ناوی کاریتیهی ساقویه.

له دیوی بن بیزاییهوه ناوه که ی با ههر کاریتیهی ساقو بی، لی له دیوی کولانهوه ناوی ده نیم کاریتیهی خهسرو، دهزانن بۆ؟ ئهنگو خهسرو دهناسن، ئه و کوپه ی دواتر ده بیته سه پان و به (ئالایی) مالاوایی دهکات و ده چیته گه شتی گه شمردان، ئه و کوپه ی ده بیته گوله ستیزه و له ریزی (گوله ستیزه کان...) یش ناوی ههس، کاریتیه نه با، خهسرو له و کولانه ده کهوته دهستی حوکه ت.

جاری له و جارانه ی رزگاری راده بی و دهنگی (سه دام نزیکه مه رگه) گه په ک گه په ک ده پروا و ده گاته ئه من و پاریزگا. چه کدار ده پزینه سهیداوه، خهسرو له خۆده ربازکردنی ریی ده که ویته وئ کولانی، روو له ههر لایی بکات، ده که ویته چنگ و بن لوله ی تهنگان، سهر ههله ده برئ، دیوار بلنده و ناتوانی هه لگه پئ، چاو ده گیرئ، سهره کاریتیه ده بینی، خو ههله ده دات، دهستی ده گاتی، سمۆره ئاسا ههله ده گه پئ و بانه و بان ده پوات، ئیدی سهیداوه ده یشاریته وه. خهسرو که زانی من مندالی ئه و خانووه م، زور جار ده یگۆ:

دهستی بابت ماچ ده که م، ئه و دهیزانی رۆژی دئ، من لیتره لیم دهقه ومی، بۆین کاریتیه که ی قولانجی له دیوار هیتاوه ته دهړئ.

ئ، بهر له ههر شتی، هه وکه گرته ی کورتی هه ندی مامۆستا پیشانده ده مه وه:

فهرموده‌ی فەلافل

زو، کتێب له‌وێ، تهنێ فیلم میسری بوو، لێ هه‌وکه له سایه‌ی سه‌ری سه‌دام و قادسیه، فەلافل میسری، دختۆر میسری، مامۆستا میسری، چما چ ما نه‌بیته میسری! رزگاریی ئیمه‌ش بێ به‌ش نه‌بوو له میسری.

مامۆستایه‌کی وردیله‌ی ره‌قه‌له‌ی ره‌شتاره، ده‌ماری ملی له دووره‌وه دیاره، رۆینی کتومت عادل ئیمامه، شیوه‌شی له‌وی ده‌کرد. دهم به ئایه‌ته‌وه به ژۆری ده‌که‌وت، ده‌چوو، روو له په‌نجه‌ره، پشت و ته‌نیشته له پۆل، ده‌ستی نزا و چاوی له ساپیته، به ده‌نگی نزمی مه‌یله و عه‌بدلباستانه، هه‌شت نو ده ئایه‌تی به گۆی میسرییان ده‌گۆته‌وه.

دوو سێ قوتابی کارخانچی، له به‌ر خۆیانه‌وه فهرموده‌ی (فەلافل...)یان تیکه‌لی ئایه‌تان ده‌کرد، وه‌لێ مامۆستا خۆی تیکنه‌ده‌دا و لێی تیکنه‌ده‌چوو. دوا‌ی وێرد خۆیندنی، روو له پۆل، دوو سێ رسته‌ی عادل ئیمامیانه‌ی هه‌لده‌دا، من تینه‌ده‌گه‌یشتم، داخوا جۆینن یان ئامۆژگاری، روخساریشی پیشانی نه‌ده‌دا داخوا توورپه‌یه یان نا.

پارچه ته‌باشیریکی له به‌رکی چاکه‌ته‌که‌ی ده‌رده‌هینا، ده‌هاته سه‌ر ریزمانی عاره‌بی، ئه‌ویشی به زاری میسری رافه‌ده‌کرد.

مامۆستای میسری زوو وازی له پۆلی ئیمه‌ هینا، لێ گه‌لێ، تۆ بلی پۆلی سه‌برده‌ی بۆ جیه‌یشته‌ین، بیرمه پرسێ:

کن فهرموده‌یه‌کی ئه‌زبه‌ره؟

کوڕی هه‌بوو، ئه‌ها ئه‌وه‌ی گه‌مه‌ی (میرم...)ی له‌گه‌ل جه‌لیله‌فهن‌دی هونه‌ر

ده‌کرد، ده‌ستی هه‌لبێری:

فەلافل وه ئه‌ننه ماشی.

مامۆستا رستی ئەستەغیرو لای هەلدا، تێهەلچۆوه و بەلام پێدەچوو
هزری هەر لای فەرموودهی فەلافل بێ، ئاخەر تیچاویکی هەر لە سەر کۆرە
فەرمووده بێژە که بوو، مامۆستای میسری قسە خوش و گالته چی بوو، جەلیلە
فەندی ئەویشی فێره (میرم) کردبوو.

جەللی وئە

جەللی ھەيە، سى پاشناوى ھەيە: ئەفەندى، وئە، مىرم.
مامۇستاي وانەى وئەيە، بەلام چ وانە و وئەيى! پيش ئەو وانەى وئە
چش بوو، وئەى وانەى كوردىي پيشان چش بوو، لەویش چشتر. جەللیە
فەندى ھات و کردیە وانە، بردیە ریزی بیرکاری و دیرۆک و ئابووری و
ئارەوى.

پيش وى وانەى وئە ئەو ھابوو، مامۇستا دەيگۆ:
بە دللى خۆ، وئەك بکيشن.

خۆى لە سووچىكى پۆل رادەوستان، يان لە ریزی پيشەوہ پى لە سەر پى
دادەنيشت و چاوہ پى دەنگى زەنگى دەري دەکرد.
وئەى زۆر بەمان دياربوو، سى چوار ژمارە ھەشتمان بە دواى يەکتر
رست دەکرد، شاخى قيتدەبۆو. لە ناوہ راستى يازدەيەكى لارمان
شۆردەکردەوہ، روہ ار خوڤەى دەکرد. لەو تەنيشتەش لە لوولەى
سۆبەيەکەوہ چرە دووکەل دەچووە ئاسمانى، ئەوہش گوند بە قەد شاخەوہ.
جەللی وئە، وانەى وئەى گۆڤى، گوتى:

وئە بەر لە کيشان نووسينەوہيە، دەى بنووسن:
نووسيمان، سالىكى نەبرد دەفتەريكى پتەر کردینەوہ، من تا درەنگيش
دەفتەرەکەم پاراست و ناوہ ناوہ دەمخویندەوہ و لتيەوہ فيزدەبووم، فيرى
ھيل و ھيلکيشان، فيرى رەنگ و رەنگکردن و تیکەلکردنى رەنگان، فيرى فلچە
گرتن و فيرى ستيەر و ستيەردانان، فيرى...

وئەى کردە وانە و خۆشەويستى کرد، چ مامۇستايەکم نەدى، ھيندەى
جەللی وئە، بۆ وانەى وئە دلسۆز بى و وئەى خۆش بوى و قوتابى
فیربکات. ئەگەر جەللى پۆلى لە دەست نەدابا و کەمیک توند با، زۆرتى

فیره وینه دهکرد.

بۆ خه مړه وینیش هه ندی کهسی فیره (میرم...) کرد!

میری سهر زاری جهليلة فەندی، مه پرسه چ میره، سۆرا و بادینان و سهراوبن بکهی میری وا نابینیه وه. میریکه له هه ندی وانه شتویه پیشه قان دهگری، له هه ندی وانه ده بینه سۆندهی ئاوی، له هه ندیکی دی له شه رما وها کورژده بینه وه، هیندهی کلاوه به پرویکی لی ده مینینه وه.

میری جهليلة فەندی، جهلیلی وینه، نه گهر کهسی هه لکه وئ و له روی بی، هی ئه وهیه کۆلان کۆلان بیگریته وه. زۆر برادره باسی میری سهر زاری جهلیلی وینه یان دهکرد، به لام من تا به گوئی خۆم نه میست، باوه رم نه هات، ئه ها چ به و قوتابییه ده لی:

+ بلی میرم

- میرم

+ ده ست له کیرم.

- ئای مامۆستا ئه وه چ ده لی!

+ چ بووه؟ حه زده کهی ئه و جاره من ده لیم میرم!

له وه ناوی بووبوه میرم، که سم نه دی هیندهی جهلیلی میرم، گالته چی و قسه خوش، چاوهی مامۆستایانی کردبووه چاوهی پیکه نین. به زمی ئه و چاوهیه رۆسته مه فەندی بیگریته وه خوشه، ئه وهی باجه لانیکی پینه بوو، کۆمه لی نامیلکه شیریشی به چاپ گه یاندبوو، له زاری باجه لانه وه:

تازه هاتبوومه رزگاری، جهليلة فەندیم نه ده ناسی و نه دیتبوو، هینشتا دانه نیشتبوو، روو له من:

+ مامۆستا، ده ست پاكژه؟

- به لی، ئیستا شووشتمه، لۆ؟

ده ستی بۆ ناو گه لی خۆی برد:

گوتم، به ئهرکی نه زانی، ئه و هم لۆ بگره.

هاته سهرم، تا پشت دهسته بیخه وینمه دوپ دهوی، ته مه نه کهی ده ستی گرم، دیتم هه موو له پیکه نینا که وتنه سهر پشت و ئه ویش بزه یه کی کرد و

گوئی:

وا دیاره، دهستت پاکژ نیه، بیهینه، دهستی من پاکژه.
جهلیله فهندی کهسی نه ده پاراست، هه موو خه لکی ده کرده میر، هه رکیتی
دهدی ده یگۆ:

میرم

چاوه پئی وه لاهمه کهی ده کرد، کهم کهس زاخی وه لامدانه وهی تیدابوو،
به لام هه رکئی به وی گوئی: میرم
بئیه کو دوو وه لاهمی پر به پیستی خوی ده گۆ. جهلیلی میرم، بهو میرمه،
فشی به میری دنیا ده کرد، زور جار له بهر خوییه وه ده یگۆ:
هه رچی میره، دهستی لهو کیره.

ئهو جهلیله میرمه، تهنی شهرمی له ماموستای میژوو (محهمه
ئیسماعیل) ده کرد و نهیده ویزاین. جهلیلی وینه پاشتری له چاوهی وینه به
دیار (بروخی به عس) و له گهل گوشتی مه ری گیز دینه وه ناو کۆلان کۆلان،
نا، وا چاکه لیزه جینی بیته وه، نه وهک بروات و بیرمه که وینه وه.
ماموستای وینه، چهندی دهستره نگین و نوکته باز و زارشیرن بوو،
هیندهش ترساو، ترساو له به عس، کهسی به خراپه باسی حوکمه تی کردبا،
ئهو گوئی خوی ده گرت. کهسی ناوی سه دامی به باش و خراپ به سه ر
زاردا هاتب، ئهو له جینی خوییه وه، خودا بیپاریزیکی هه لدهدا. جاریک
قوتابییه که به پیکه نینه وه گوئی:

ماموستا، مه لی خودا بیپاریزی، بلی دروودی خودای له سه ر بئ.
ماموستا، رووی گرژکرد و توند گوئی خوی گرت و پاش کهمن، به
پیکه نینکی شیرنه وه، پرسیاره ته ره کهی خوی هه لدا و وهکات هندی قوتابی
به وه لاهمی له پرسیار ته رتر گرتیانه وه. ماموستا، هه رکاتی باسی سیاست
و حوکمه ت کرابا، به (میرم) و ئهو پرسیاره و هی لهو بابته، بابته تی
ده گۆپی:

به من بلین، چه ند شت خوشه له دنیا یی:
نیو پۆل ده نگ:

ماموستا، سى
 ماموستا قايشى پانتۆرەكەى ھەلدەكيشا:
 رۆيشتى...
 نيوەى پۆل:
 سەرەو لىژ
 ماموستا:
 خواردنى گۆشتى...
 نيوەى پۆل:
 مەرى گىژ
 ماموستا بە ئاماژەى پەنجە، نيشانەى بۆشايى دەكيشا (....)
 نيوەى پۆل:
 ژنى درىژ.
 ئىدى حوكمەت لەبىردەچوو، خەيال بۆ ناو رانى ژنى درىژ دەچوو.
 ئى، ماموستاى وىنە لە فىركردنى وىنە تاكى نەبوو، بىرمە قوتابىەكى
 ھەستاندە سەر تەختەپەش و گۆتى:
 وىنەى ژنىك بکيشە لە سەرى تاكەمەرى ديار بىت، بەژنىشى درىژ بىت.
 قوتابىەيكە گۆتى:
 ماموستا، بىجگە لە چاۋ نازانم چ جى بکيشم.
 ماموستا بە پىكەنەنەو:
 ميرم! چاۋ بە تەنى، چ لىبکەم؟ دەستت بدە من فىر دەبىت.
 تەباشىرى خەست ناو دەستى وى و دەستى وىشى خەست ناو دەستى
 خۆى و گۆتى:
 دەستى خۆ شل كە و جوان وردبەو بەزانە لە كۆيوە بۆ كۆى دەست
 دەجووليتىت.
 خولەككى نەبرد، ژنىك نەخشە، لە شىوہى كچى كافروش، ھى ئەوہ بوو
 لە جام و چىوہى بگرى، ئەوجا گۆتى:
 دەى ئەو جارە، خۆت بىكيشە.

قوتابییه که سهره تا جوانی هیتا، به لام دوایی تیکیدا.

ماموستا گوئی:

به چند جاریک فیرده بیت، به لام ئه گهر ئه و چند لاپه ره ی بۆم نووسیون
ئه زبه ری بکه بیت و خوو بدهیته وینه کیشانیش.

قوتابییه ک گوئی:

ماموستا، من به چ بزائم ئه و ژنه به ژنی درێژه؟

ماموستای وینه:

ئێ، برهوانه سهر شان و قۆل و باسک و... وا دیاره ئه و شتانه ی بۆم
نووسیون، ناخویننه وه.

+ ئاخر، ژن ههیه، قۆل و باسکی درێژه، به لام ران و لوولاقی کورته.

ماموستا پینکه نی:

میرم...

سهرکهوت ئه و کورپه ی هه موو گالته یه کی له گه ل ماموستا هه بوو، به
دهنگیکی نه وی:

دهست له ... م

ئییدی پۆل له پینکه نین له سهر پشت کهوت و زهنگ لینی دا و کهس وه لامی
ماموستای نه بیست.

ماموستای وینه، هه موو سالی له چالاکی قوتابخانه کان یه که م ده بوو،
خه لاتی وه رده گرت، قوتابخانه کانی دی شهریان له سهر دوهم و سێیه م
ده کرد، چوونکی ده ستیان له یه که مپوون شوو شتبوو، هه موو لیتیان مسۆگهر
بوو بۆ جه ليله فهدیه.

له پیشبرکیتی وینه ی جه نگیش یه که م بوو، جهنگی قادسیه، هه رچی هاتبوو،
به وینه ی سه دام و به ده بابه و فرۆکه و مووشه ک و چه ک و سه نگه ر و
سه ربازه وه هاتبوو، جه ليله فهدی، به فهدیه گه نمیکه وه، فهدیه کی داخ
سۆره وه چوو بوو، له وێ له رافه کردنی وینه که ی خۆی گوئیوی:

شه پ به بی ئابووری، به بی نان نا کرئ، من به و فهدیه گه نمه پالپشتی
جهنگ ده که م.

ئیدی به فەردە گەنمی گرهوی بردهوه.
ئى، له مامۆستای وینه گەڕى، هەوکه با یەك دوو گرتەى ئەو دوو
مامۆستایە پیشانبەمهوه.

خانی عەزیمە

باجەلانی شاعیر وانە ی کوردیی بە بەشی زانستی دەگۆتەو، لەو بەشە دوو سێ قوتابی ھەبوون، ئیسلامیان ھێند بەتوندی گرتبوو، خەنتیلە و بەرد ناگرێ. باجەلانی بە ئەحمەدی خانی گرتبوو، ھەمیشە پێیدا ھەلدەگۆ، لە پێداھەلگۆتنیش، ناوہ ناوہ دەیگۆ:

ئەحمەدی خانی عەزیمە، زۆر عەزیمە.

کۆریک لەو کۆرە توندپۆیانە، لە بەر دەوی قیتدەبیتەو و دەلی:

مامۆستا، تەنھا خودا عەزیمە، ئەحمەدی خانی چیە!

باجەلان دەلی:

+ کوپم، عەزیم واتە زۆر مەزن، زۆر کەس مەزن.

- نا، وشە ی عەزیم تەنھا بۆ خودا بەکار دیت.

باجەلان توورە دەبی:

کوپم، تۆش حوشتریکی عەزیمی.

باجەلان، کوردایەتی لە سەر دەپژا، لە خۆپیشاندانەکان ھانی قوتایی

دەدا، ئەوہ بوو کەوتە زیندانیش.

ئەویش شەرمی لە محەمەد ئیسماعیل دەکرد و دەست لە سەر سینگ

بۆی رادەوستا.

كۆپەتەن

زۆر بەۋىل و گران و سەنگىن، شەيتان شەرمى لىدەكرد، زۆر توندىش بوو. لە وانەى وى، پۇل ھەناسەى لە خۇى دەبىرى، خۇ ئەگەر لە كەسىك قسەيەك، جوولەيەك، پىكەنىنىك، ئاۋەردانەۋەيەكى دىتبا، بىستبا، بە سەرى پەنجەى دۇشاۋمژەى رىتى دەرتى نىشانىدەدا، پۇل دەبوۋە ماستى مەيىو. جارىك لە سەر سوۋكە ئاۋەردانەۋەيەك رىتى دەرتى نىشانى منىش دا، لە سەر دەرکردنەكە نا، لەۋە لىنى توۋرە بووم، وانەكەيم لە كىسچوو، بە من با، لە سىيانى تا نىۋەپۇين لە وانەى وى دانىشم.

قسەيەكى جەلىلە فەندىم بىركەۋتەۋە، لە ناۋ ژاۋەژاۋى پۇلى، ھاۋارىكرد: كۆپرە، ھەى ھەموۋتان مىرم! ئەگەر پىاون، لە وانەى مېژوو ئەۋ ھاتۋاھۋارە بكن، بە خۇداى دارىلتان تىدەبىرى.

ۋا بوو، محەمەد ئىسماعىلى مېژوو لە ناۋ پۇلى زۆر توند بوو، بەلام خۇشەۋىست بوو، وانەى ۋلاتپەرۋەرى و راستگۇيى دەگۈتەۋە، بوير و سەرپاست بوو، لە بەر چاۋان كىتىبى دىرۋك و جوگرافىاي عارەبى بە درق دەخستەۋە.

بىرمە لە كىتىبى جوگرافىا، دىرىكى نىك لەۋە ھاتبوو: لە سەرمانە داروبارى ۋلات بپارىزىن و نەھىلن ئاگر و دەستى بىرېنەۋەى بگاتى.

مامۇستا كاتى گەيشتە سەر ئەۋ دىرە، جوگرافىاي تىھەلدا و گوتى: بىرمە ھەر لە پشت كارگەى جگەرەۋە تا بن پىرمام دارستان بوو، فرۇكە و سەرباز ھەموۋيان گر دا... روو لە كىتىبەكە:

تف، ئەدەبىسز، شەرمىش ناكات قسەى ۋا دەنوسىت.

باسى سولتائىكى ئۆسمانى دەكرد، كە كۆپى بە سەر بابەو، برا بە سەر براو، ھەموو بە سەر ھەمووانەو ھى كوردبۇو سىخوپ و دەسكىس، دەيگۇ:
ئىستاش وەكو ھەيىتتە، ھەموو لە ھەموو دەترسىيىن.
مامۇستاي دىرۆك، دىرۆكى درۆى دەگۆتەو، بەلام بەر لە گۆتەو ھى بە رستەيەكى تايەت بە خۇى، تىيدەگەياندىن كە درۆيە، دەيگۇ:
كتىبەكە وا دەلى.

ئەو (كتىبەكە وا دەلى) يە واتە درۆيە و باوہرى پىمەكەن. ئەو رستەيە ھەموو رزگارىي گرتەو، لە رزگار يەو پەپيەو دەرئ، لە زۆر جى لە جى(درۆيە) دەمانگۆتەو، ئەگەر كەسك درۆيەكى كوردبا، لە جياتى بلىين:

درۆيە

دەمانگۆت:

كتىبەكە وا دەلى.

ئىدى تىدەگەيى.

لە سەر ئەو قسانە پەرورەدە گواستىەو قوتابخانەيەكى دى، بەلام كوپانى رزگارى تىكرا ھەستان و گەپاندىانەو، دواتر ئەو سەربردەيە بە دروداو دەگىرپەمەو و دەگەرپىمەو لاي مامۇستاي دىرۆك. ھەوكە ھىندە دەلىم و بەس:

نىشانەكانى خۇپيشاندان لە رزگارى دەرکەوتبۇون، گوتمان با پرسىكىش بە مامۇستاي مىژوو بگەين، داخوا چ دەلى:

-مامۇستا، خۇپيشاندان بگەين، باشە يان...

+ بە دلى خۇتان، نە دەلىم باشە، نە دەلىم خراپە، بەلام دەلىم كۆيەتى.

مامۇستا ھىشتا نەگەيشتبۇو ھاو ھى مامۇستايان (بۆى ھىزى پىشمەرگە سەدام نىكى مەرگە) لە ھۆبەي وىژەي بەرزبۇو و رزگارىي گرتەو.

(س) ھەندى تووشى ھەپەسان بوو:

ئەو ھەپە، كۆرە ئەو ھەپە!

شتى ئەو مامۇستايەش بىيستن.

بریندار و سەر و دە نمره

وا تیبگه‌م فیزیایان کیمیا ده‌لێته‌وه، له زاری‌پا دیاره‌هی ئه‌و به‌ری زێتی گه‌وره‌یه. قسه‌ی له‌ دوایه، گوایه‌ به‌ عسیه، ده‌لێن زۆر زۆرداره، ده‌لێن زلله‌ی وا له‌ قوتابی ده‌دا، خوێن له‌ لووتیه‌وه‌ فیچقه‌ ده‌کات. ئه‌و روژه‌ نووکه‌ پیتووسیکێ له‌ سه‌ری یه‌کێ را‌کردبوو، به‌ پره‌پر گه‌یانده‌بو‌یانه‌ خه‌سته‌خانه، که‌م که‌س هه‌یه‌ له‌ رزگاری چاره‌ی ئه‌و مامۆستایه‌ی بو‌ی، به‌وه‌ی باشه‌ وانه‌ به‌ ئێمه‌ نالێ.

له‌ ده‌می خۆپێشانده‌انی، سه‌ی چواری وێستیان له‌ په‌نایی بیگرن و تۆله‌ی سه‌ر ده‌ری و به‌ر ده‌ریی لێبکه‌نه‌وه‌ و بۆ رزگاری ته‌مبێ بکه‌ن. پیده‌چی هه‌لۆیستی چاوه‌ڕوان نه‌کراوی مامۆستا، سارد و په‌ژێوانی کردب‌نه‌وه، ئه‌و جاره‌ی رزگاری ده‌وردرا و به‌ر گولله‌ درا و چه‌ند قوتابی بریندار بوون، ئه‌و مامۆستایه‌ له‌ ناو پۆلی گوتی‌ووی:

ئه‌و قوتابیانه‌ی له‌ خۆپێشانده‌انی بریندار بوون، له‌ منه‌وه‌ سه‌ر و ده‌ نمره‌یان دیاری بێ.

راستی کرد و نمره‌که‌ی دانێ.

مه‌لا سه‌عه‌ده‌دین گوتی‌ووی:

پیاو هه‌یه‌ خراپیشه، به‌لام چاکه‌شی لێ ده‌وێشته‌وه.

مەلا و فەلە

ئەو مەلایە ھەر مەلاکەى گۆرىنە، ئەو ەى زوو زوو داپشتەنەکەى ئازادىى
بىردەھىنامەو ە دەىگۆ:

کورە، لۇ مامۇستای دى وا نەنوسى، چونكى وەكى من تىیناگەن!
مەلای ئازادى و رزگارى و دواترىش کۆلیژ، مەلایى بوو لە ئایین کراوہ
لە کوردایەتیش پى، ئەویش دەگەل خۆپىشاندان بوو، ئەو جارەى من لە
رابوونەکەى جادەى باتەى بن قەلاتى، ەیزەرانى دەستى وەلەکە عارەبى،
وہک فېرفرۆکە سووراندى و نازانم چۆن بەردەست نەکەوتم، تا
حەفتەىەکیش دەشەلىم، کاتى مەلا بەو ەى زانى، گوتى:
کورم، ەستەکەم زور پەلى، وریای خۆت بە، تۆ نابى لەناوچى، کورد
پىویستى بە ەى وەک تۆ ەىە.

لە دلى خۆ گوتم:

باشە کورد چ پىویستەکى بە من ەىە!؟
مەلای جبە لەبەرى میزەر لە سەرى رزگارى، لەگەل مامۇستا ئەفراھام و
پەترۆسى فەلە بەزمى خۆش بوو، دەىگۆتە ئەفراھامى کۆمەلایەتى:
پىندەچى، لەو دنیاى پىکەو ەىن، بەلام نازانم دۆزەخە یان بەھەشت؟
ئەفراھام دەىگۆ:
ئەگەر لەگەل من بى، بەھەشتت مسۆگەرە، بادە لە تىرى، بەلام بى
خۆرى.

مەلا سەدەدىن بۆیەکى شیرنى دەکرد:

ئەگەر ئەو ھا بى، ەىچمان نەکرد.

با ئەفراھام پتر بناسىن.

ئەفراھام

(س) ی موحەمەدی و ئەفراھامی عیسایی.
شیخ جەلالی ھاوڕێم بە کەنینهو دەیکۆ:
گیا لە سەر بنجی خۆ دەپوێ، ھەر کەسەو دەچیتەو سەر پەيامبەری
خۆ.

(س) گرژ و تووش و دەستوەشینە، بە قوتابی بگرێ، تا نەینیریتە
فریاکەوتن، دەست لە سەری ھەلناگرێ، لێ ئەفراھامی کۆمەلایەتی کە پەنجە
و لەپی دەلێی بێ مادۆنیی خۆدا گەورە بوونە، نەرم، لە ھەرمۆتەبیان نەرمتر،
ئەمن دەمگۆتە شیخ:

ئەفراھامی عەنکاوەیی دەستبەشینێ، بە زللە بێ سەد سەر دەپەڕێتی.
شیخ لە سەر شێوھێ کێو و بەرفەرە کە دەیکۆ:
خۆ تا دل نەبینی، دەست و پەنجە ناڕوینێ.
ئەفراھامە فەندی کوردیە کە ی باش نەبوو، نزانم کێ بوو دەیکۆ:
ئەفراھام لە زمان عەنکاوەیی و لە دلێش ھەرمۆتەیی.
مامۆستا بەترووسی ھەرمۆتەیی بە کوردی گۆتبووێ ئەفراھامی
عەنکاوەیی:

تۆ بە کوردی وانە دەلێیتەو، کوردیە کەت وەک قشپلی بێ سێرێ دوو کەل
دەکات، ماخرا، خۆ فێرکە، فێر...

ئەفراھام بە زمانی فەلان گۆتبووێ:
مانگی ھەزار وشە کوردی ئەزبەر دەکەم، بەلام کاکە ئەو زمانە زییە،
دەریایە، بێ نێ و بێ نایە!
ئەفراھامی فەلە، تا بلێی دژە بەعس بوو، لە منیش (کوردستانی) تر بوو،
بەلام شیت نا!

لنره ده مینمه وه، دیمه وه دیداری مامۆستایان و رزگاری، لن هه وکه شتی
له شیتبوونی خۆم و سهبردهی هه ندی شیتی شار و کچه فریوه که
ده گێمه وه.

چوومه ناو چټوهی شیتان

(دهنگی لاوان)ی غه مگینی سلیمانی نه با، کهس کهس نه یده زانی نه زار له هوزانان ددهم، نهو غه مگینه ده لیم که مام گیوی خومان نهو نازناوهی پیوه کردبوو. ناو نیشانی نهو گوڤار و پیاوهم له ناو باخچه ی گلکه ندی، کوپه مه لایه ک دایمی، ناوی وی محمه د بوو، وهختایه ک هاوکار و پاشتری کرمانجی کرده نازناوی خۆ. ههینی وا بوو، کهس نه ده بوو نازناوی نه بی، منیش سه رم تیدا مابوو، نه مده زانی چ بق خۆم هه لبریم، که رام، که رام، له (شیت)م باشتر نه دیتوه.

بیرمه بق غه مگینم وا نووسیوو:

سلاو بق تو، تکایه له بن هوزانی من ته نی (شیت) بنوسه، به سه.
نهو غه مگینه خواگیره ها تیبوو ناوی خۆم و بابم و باپیرم که به هه رسیکمان پینج ناو ده کات، به خه تیکی درشت درشت، له ته نیشه وان که وانه یه کی گچکه ی کردبووه، نازناوه که ی تپه ستابوو، سه ره رای هه ندیش کوردستانیکی قیتی پیوه نابوو، نهو جاره ی ها ته رزگاری، به شه رمه وه لیم پرسی:

-- مامۆستا، لۆ...؟

+ کوپم، هه ر شیشه و شیتی شتیکه، تو هی کوردستان به.

- با قسه ی تو بی.

رهنگه شیشه که پتر پیوه ندی به که ویا ره وه هه بووی، نه ک کوردستان، به لام له قسه ی غه مگین دهر نه چووم، ئیدی غه مگینی دهنگی لاوان، نازناویکی پیوه نام تا درهنگ پیوه م ما و لیم نه بووه.

دهنگی لاوان وه رزانه دهر ده چوو، دهگه یشه زۆر قوتابی و قوتا بخانه،

بیرمه من ناو نیشانی خۆم وا ده نووسی:

هه ولیر- رزگاری- قاتی سه ری- هۆبه ی وێژه یی

ئەزىل و يىرىق، ھۆزانەكم بىلاوبۇو، لە خۇشيا ھىندەى نەمابوو بىالڭ لى
برسكى، لى شاردمەو و نەمھىلا پىتوھ ديار بى، ئىدى لاي ھەندى ھاورى و
ناسيار ئاشكرابووم، ئازادى خەتخۇش كە دە دوازده سالە پىكەوھىن و
ھاوبۇلىن، شانمى راتەكاند:

+ تۇ شەرمت بە خۇت نىه!

- لۇ، چىم كرىدە؟!

+ ھىشتا! بە من بلى لە كەنگىوھ دەنووسى و منىش ئاگام لى نىه؟

- لە سەردەمى مەلا مستەفاوھ.

بەلاشاوھىي ئو دەستەواژەيان زۇر بەكاردەھىنا و سالانى پىش
نسكۆى(۱۹۷۵)ى دەگرتەو، ئىدى لە لاي ئو برادر و ناسيارانەى دەنگى
لاوانيان دەخوئىندەو، ئاشكرابووم، بىرمە شىعرەكەشم كرىدبووھ ديارى بۇ
مندالانى دياربەكر.

خەتخۇش بە خەتىك دەتگوتە چايە، شىعرەكانمى لە دەفتەرىكى سى پەرى
نووسىيەو، لە بەر خاترى خەتەكە روژانە دەمخوئىندەو، فازىل رىحانەش
دىتى، گوتى:

من زوو دەمزانى شتىكت لە بن سەرە، بەلام نەمدەزانى چىە.

لەو سەروبەندە، سەروبەندى ھاتنەوھى كەويار، ئەو نەبوو ھاتەوھ مالە
بابان! خۇى لە دوپ ژورى نا و بۇردومانى فېوكەى ئىرانىش نەھىتايە
كۆلانى. كورتىلە شىعېرىكم بۇ وى نووسى، ناوم نابوو (شىتى لە سەر
بانەوھ)، خەزمەكرد ئازاد بۇم بنووسىتەو، بەلام ترسام ئاشكرام، خۇم بە
خەتىكى درشت لە سەر پارچە مقەبايى نووسىمەو، شەو درەنگانى، بە بەنى
لە پارچە شىشىكم بەست و دور لە چاوان ھەلمايە مالى يار.

سپىدە زوو، ھىشتا خۇر لە چ جى گزنگى نەدابوو، بە كىتەبەو چوومە
سەر بان، چاوىكم وا لە ھەوشەى مالى كەويار، دەى بىت و مقەباكە
ھەلگىرىتەوھ و بىخوئىتەوھ، بەلام ئەو خوئىندىوھ، تۇ بلىتى منى تىدا
بىيىتەوھ؟ نازانم، مەگەر بە دارخورماكە، دىرىكى نىك لەوھم بۇى
نووسىبوو:

له بیرتچوو

له بن دارخورماکه

لیۆت بق من رهنکی خورمای گرتبوو؟

له سهر بان دهست به کتیبهوه، دهمینمهوه، تاو کهوت و درهنگ کهوت، لهو دوروهوه چاودهگیتیم، نابینمهوه، شیعرهکهه نابینمهوه، له کوئ کهوتوه، نهکهوتیتته حهوشهکهی ترهوه؟

خۆزی دوربینم پیدهبوو، ئهها کهویار هاته حهوشه، دهی، سهرههلبړی و بمبینی، دهی دانهویتتهوه و شتی ههلگریتهوه، له بن دهرگا بزربوو، دیاره چۆته ئاودهستی، وای له من، گهراپهوه، گهیشتهوه بن بیزایی، دهستهکانی له پیشهوه راگرتوون، لیمهوه دیار نین، تو بلینی دارخورماکهی ههلگریتهوه، تو بلینی منی له سهر بانهوه بینینی!

تورپهبووم، هاته سهرم مالیان بهر بهرد بدهم، وام کرد، له پارچه کاخهزی خورماکهه نووسیهوه:

لهبیرتچوو

له بن دارخورماکه

لیۆت بق من رهنکی خورمای گرتبوو؟

کاخهزم له بهردیکی گچکه پیچا، بهردم هاویشته ناو کهولی دارلاستیقی، توند رامکیشا و هاویژتم، نیشانه راسته، بهلام کورتی کرد، زرم به دهرگی حهوشی کهوت، لهو دهمه مندالن هاته دهری، وا تیبگهه وا به دوی کاخهزه بهردینهکهدا دهگهری، دهرسم ههلیگریتهوه و فرییدا.

سهر بان بهرنادهم، شمشالم هینا و کهویار کهویاریم ههلا، جاروبار له سهر ستارهوه ملهقوتی دهکهه، ئهوه خواپه، کهویار گوئی له ئاوازهکهی خوی بیت و بیت دهری، مینا جاری گورین، به لهجهولاری کهویار کهویاری به کۆلانییدا بی و بسوورپتهوه، ئهو جاره بق حندرحۆپانی ئهودیوی ئاشهکه نا، بق بن ههیوانی، بق نیگایهکی قولی پر راز و نیاز، نههات کهویار نههات. سهر بان بهرنادهم، ئهها کههکهی هاوسییان به سۆندهوه هاته دهری، پیش دهرکن دهرشین، ئای، روهی سۆندهی کرده پیش دهرگای مالی

که و یار.

خودایه خورماکه ته پنه بن و نه تویته وه، دهی، که و یاری من سهری بیتنه دهی.

نه هات، چیشته، کولان پر بوو، مالیان ورد و درشت هاتنه کولان، که وی من نه هات و نه هات، تو بلئی نه خرابیته بیرکمه وه!
+کورم، تو شیت بووی، بۆ له سهربانی دانیشتووی؟
-من...

ئوی، چ وهخته، ویستم بلیمه داکم:
به لی شیتم، شیتی ئه و کچه م که له بن دهستمه و دهستم نایگاتی.
نه مگوت، هیچم نه گوت، به شمشال و کتیبه وه هاتمه خوارئ، له دلی خۆ گوتم:

کیژئ، هی خۆمی و ئه و جاره له دهست خۆمت نادهم.
لی زوو په ژیوانده بوومه وه، ترسم له وه بوو، دهست به روومه وه بنی و بلئ: شتی وا مه لی، من و تو خوشک و براین.
بوی نزامده کرد، بۆ هه تایئ له ماله باوان بمینیته وه، نه چیته وه باوه شی کهس، وینه ی جاری جاران بیته وه کولانی، جاروبار سهری به مالی مه دابگرئ و منیش له بن چاوانه وه تیرتیر لی پروانم، هینده و بهس.
هه والیکي گویزانی له که و یاره وه دی.

ئەو پايزەى دنپام لەدەستچوو

سەربردەى منىش نزيكە لە ھى فەقىى ناو گۆرانىيەكە، ئەوھى ھەسەن زىرەك نەمرىى داين، ئەو فەقىيە دەلىم كە لە مزگەفتى (خەتم)ى دەکرد و لەپ ھەواليان داين، دۆستەكەيان بردووھ. منىش لە مزگەفتى دەھاتمەوھ بە سەر كۆچى ئەودا كەوتم، نەبادا رۆژى بى، منىش بكەومە گۆرانىيەكەوھ! با ھەلەى تىنەكەوئ. سەربردەى من بە مزگەفتەوھ لەو سەرۋەندە نە نوژىكى تىدایە نە ئايەت خویندىن، ئەز نە فەقى بووم، نە ئۆلدار، بۆ دوو مەبەست دەچومە مزگەفتەكەى دەرويش برايم:

دلم پيئىدەكرايەوھ، نەخاسمە لە وەرزی گەرما، بەر بىرايىيە دوور و درىژەكەى ھى ئەوھ بوو، لە سەر پشت لىنى راکشنىت و بە ديار باى كوستانى (كوتەبا)وھ خەيالت لە شىۋەى بالدارە ھەمەرەنگەكان بە ناو پەلكى داراندا بەرەلا بكەيت، لە شەقەى بال بەدن، دنيا بكەن، بگەرپنەوھ و بە ديار ردىنى دەرويش برايمەوھ ھەلنىشنەوھ، من بە دىتنى ئەو دەرويشە دەفژەنە، ھەيرانىيژە، ھەستانىيژە، بانگخوینە لە كەس نەچوۋە، فەتىك دەبوومەوھ، زۆر جار تەنھا بۆ دىتتىكى لە دوورەوھى وى سەرم بەو مزگەفتەدا دادەگرت.

بۆ خویندىنەوھش فازىل رىحانە گۆتەنى:

ئەز مالى خوام كرىبووھ كىتىخانەى گشتى.

ھاموشۆكەرانى مالى خودا، ھەر نەخویندەوار نا، خویندەوارانىشى ھەر وا تىگەيشتبوون، من كىتىبى ئۆلى دەخوینمەوھ، ئاخىر ئەو كىتىبەى بە دەستمەوھ بوو، ھەمىشە بەرگەكەى ئايىنى بوو، وا تىگەم لە كىتىبىكى ئايىنى مودەرىسى مەزن، بابى ھەمەى مەلا كەرىم دەلىم، كرىبۆوھ، بەرگى ئوم لىكرىبۆوھ و لە كىتىبى ماركسى و قاچاخم ھەلدەكىشا، بىرمە رۆژىك

ئەفەندىيەك دياربۇو چەندان جاركتىبەكەي بە دەستى مەۋە دىتبۇو، پرسى:

ئەرى، ئەۋە چ بوو، ئەۋ كىتبە تەۋاۋنەبوو؟

زمانم تىكئالا، بىرمەماۋە چىم گۆت، بەلام بىرمە ۋەرامى راستم نەدايەۋە، ئى خۇ ئاليم، ھەر ھەفتەي يان چەند رۆژ جارى، كىتتىكى جياۋان، كىتتىكى دوور لە ئايىن، دېتە ناۋ ئەۋ بەرگەي ئايىنەۋە، بەرگەكەي كىتتىكى عەبدلەكەرىم مودەرىس بۇ من گەلەك بە كەلەك بوو، يەكاۋ يەك بوو، لە پرس و ترسى دوور دەخستەۋە:

پرسى پىياۋانى مالىي خۇدا، ترسى پىياۋانى ھوكمەت، خەتخۇش بە پىكەننەۋە دەيگۆت:

+ ماركس بېچىتە بەھەشت، تۇ ناچىت.

- لۇ؟

+ ماركس لە ناۋ مالىي خۇدا دەخوينەۋە.

- من بەھەشتىم، ئەۋە نىيە ماركس دەخەمە ناۋ جبەي مودەرىس و دەيىمە مالىي خۇدا!

ۋاي، چەند دوور كەۋتمەۋە لە كۆچى كەۋيار، دوورىش نىيە ئەۋ دووركەۋتنەۋە، بە مەبەست بىن و نەمەۋى بە سەر كۆچەكەيەدا بچم، من نەبىن، كىن بەرگەي كۆچى ۋا لەپەر دەگرى!

لە مزگەفتى دەرويش برايمەۋە بە كىتبەۋە ھاتمەۋە، ناۋى ناۋ بەرگى كىتبەكەشم لەبىرە، دواتر دەيلىم و بۇي دەگەپمەۋە، لە خوار دارىتلى ياد لە نزىك ئەۋ گۆمەي مانگى تىدا خنكا. دىتم، لە كۆلانى، لە راستى مالىي كەۋيار دوو سى قەمەرە راۋەستاۋن، يەكيان لە ھى بوۋكى دەچىن، ئەۋە چىيە، دەبىن كىن بە بوۋك بچىن؟ ئەھا، ويدەچىن ئەۋ بىۋەژنە تەپ و پەرە بىن كە مىردەكەي لە سەرى تياچوو، لەۋ رۆژانە جاشىك مارهى كردۆتەۋە، بلىنى ئەۋ بىن بە بوۋك بچىن؟ بلىم چى! لە خۇۋە دلم كەۋتە قرت و پرت، تا پىدەكەۋم، با سەربردەي مانگى خنكاۋ بىيىستىن:

مندال بووم، ھۆشم ھىندە بېرى دەكرد، بە ھاۋارى مانگەۋە بچم، ھەيۋەشەۋىكە لە گۆپايىيە كەسكەكەي ئەۋ بەرى كەندىن، لە دوورەۋە

خه زیمهت له حاجیله جیاده کرده وه، به هار رهنګه له بهایی گولاندا بووین،
دهنګیک له قورینگ نا، له هی که و ده چی:

هاوارته له من، مانګ که ته گومی!

یه کپن به ره و گومی شهخته، ئو گومی مانګ وا له بنیدا له تاو خنګان
دهله رزی، هر من نا، زوری دی به دهوری گومدا دهخولینه وه، نژاده کهین و
له ئاسمان دهپاړینه وه، دهستی بنیرئ و مانګ هه لکیشیته وه، به لام رهنګه
هر من و دهنګه کهویه که بووین، شانوی ئو مانګه شهویه به هاریه ی
به لاشاوه به راست ټیګه یشتین، هر من و کهویار تهنی مانګی بن ئاومان
دیی و بیرمانچووین، سهره لبرین و له ئاسمانی مانګ ببینینه وه.

گوتم:

چا نیه زستان نیه، دنا گوم شهخته دی دهکرد، مانګ دهییه ست و دهمرد.
کهویار دهلی:

دهلین مانګ گهرم گهرمه، بکه ویته ناو سه هولاویش هر گهرمه.
گوتم:

کچی، وا دهخنکی، هه لیکی دی مانګ نابینینه وه.
گوتی:

وا مه لی، له وانه یه مه له بزانی...

به مه به ست به دیار گومه وه خوم دواخست، ئیره رنی بووکییه، دلم
چووی ببینم، ئو ژنه له و گوره، بی سؤراو و سپیاو، بی خو رازاندنه وه
که له ک جوان بوو، داخوا له بن تاراوه چونه؟ ئاخر ژنی بن تارا، هه مه د
مهستان گوته نی:

دوینن کفی دراندین، یان هر له ناو گوری هه ستابینه وه، ئورق بچینه
بن تارا، پرده بیته وه له جوانی، له شیوه ی مانګی پر گه شده بیته وه، تارا
هه میشه ژن جوان نیشاندده، مه میوون بیتنه و تارای پیداده، ده بیتنه داده
سه لما.

ئو داده یه، کار له سه لمای مه لای جزیری نه بوو، به پیری و دوی هه شت
نق ده میرد، شیخی له ئابین وهرده گپرا، به پیری و بی سؤراو و سپیاو

دەچۈۋە شەپرى ئەۋ جۈۋانانەي بۇ شاجۋانى دەچۈۋە پېتسېرېكى، داخوا بە گەنجى چۆن بوۋى! بەلام ناگاتە كەۋيارەكەي من!

سەرم بە سەر گۆمى شەختە، گۆمى مانگى گۆرىن، شۆر كەردەۋە، خەيال بىردىمىۋە لاي مانگى خۆم، ئەۋ مانگى ماۋىيەكە لە مالى خۆي بەند كەردۈۋە و لە منى سەرگەردان ھەلنايە. گېرەي ترومبىل ھىنامىيەۋە سەرە كۆلان و ديار گۆم، ترومبىلى بوۋكى نەرم نەرم ھات، بوۋك كەۋتە دەستى من، لە بن تارايەكى تەنك تەنك، مانگىك دەر كەۋت، ۋاي! ئەۋە چ دەبىنم؟ چاۋى من بۆچى ئەۋ بوۋكە لە شىۋەي كەۋيار نىشانىدەدا، چاۋم تريفەي مانگ بىردۈۋىيەتى، يان خەۋن دەبىنم؟

تا لە بن تاراي تەنكەۋە تىچاۋىكى نەدامى، باۋەرم بە چاۋى خۆم نەكرد، چ تىچاۋى، تىرى، چ ئەنگاۋتنى، چ كۈشتى، من لەۋى لە دەۋ ئەۋ گۆمى ئەۋى سالى مانگى تىكەۋت، كەۋتم و ھەۋكە شىۋە راستنە بوۋمەۋە، ھەۋ بو، بە چ جى نەيناسمەۋە، بە چاۋ دەيناسمەۋە، لە ناۋ گەرەكى چاۋ من چاۋى كەۋيارم دەناسمەۋە، ھەۋ بو، مانگى من بو، بە تەنىشت گۆمەكەدا ناۋا بو، مانگى من ناۋا بو...

ئەۋ رۆژە شتىكى ئەۋتۆي دۋاي ئاۋابوۋنى مانگم بىرناكەۋىتەۋە، چۆن لە سەر سەر سوۋراۋم، لە كۈچ كەۋتوۋم و چۆن ھەستاۋمەتەۋە، بىرمانا كەۋىتەۋە رۆيشتوۋم و بە كۈيدا بەگژ كىدا ھاتوۋم، چۆن بىر بوۋم و خۆم دىۋەتەۋە، نە ھەينى و نە ئىستاش گرتەيەكى گچكەي ئەۋ رۆژەم بىرناكەۋىتەۋە، بەلام دەمەۋ ئىۋارە، كە سەيد مارف كەۋتە بن زەردە، زەرد زەرد ھەلگەر، خۆم لە ناۋ كىلەكانى دىتەۋە.

ۋا ديارە لە دۋاي كۆچى ۋى، بەشى من ھەر گۆرستانە، ھانام بۇ تۆ ھىنايەۋە، پىرى من، پىرى سۈرچاكان، لەۋ لىقەۋمانە كۋا كەس؟ ھەر تۆم ھەس و بەس، پىرى من، سەر ھەلپەر، بىمىنە، ئەۋشۆ، ئەۋ شەۋە دەمەۋ پايزىيە، ۋىنەي شەۋى گۆرىنە، شەۋى دەمەۋ ھاۋىنى سالى چۈۋى، پىرى من، تۈبلى من، داخوا رەۋايە؟ لە سال و شتى دوو كۆچ، دوو كۆست، كۆچ و كۆستى يەك كەس! ئەۋ كچە بۇ ۋاي لە من كەرد! خۆي بەرەۋ شەۋى ماچ و

رامووسان و سهرجیئی، منیش هه‌ده‌داته ناو گۆرستان و بن کیلان.
پیری من، ئه‌و کۆچه پایزه توشه، داری خه‌ون و خه‌یالی که‌سک
که‌سکمی هه‌لوهراند، گویم له‌ وژه و خشه‌ی هه‌لوهرینه، ئه‌وشق به‌ دیار تۆوه،
چ دورنیه ئه‌و کزه‌بایه‌ی که‌ نازانم له‌ کیهه‌ لاوه‌ هه‌لیکردوه، مه‌رگی من
بنوسیته‌وه. پیری من، جیمکه‌وه، له‌ دوا‌ی کۆچی وی، من له‌ چ جی ئۆقره
ناگرم، دنیا هه‌تنده‌ گچکه‌ بۆته‌وه، جی پته‌که‌می لی نابیته‌وه، که‌لینی بخه
گۆره‌که‌ت و دیمه‌ ماله‌که‌ت و ئیدی دنیا جی من ناکاته‌وه...

له‌ تاریکایی گۆرستانا وا له‌ دیداری پیری سوارچاکانم، ده‌رگای گۆری
بۆم کرده‌وه، به‌ دیاریه‌وه‌ دانیشتووم، من ده‌پتسم و ئه‌و بیده‌نگ، چاوه‌پیم
شتی بلێ، ئه‌گه‌ر رووناکیه‌که‌ له‌ گۆر ده‌رینه‌هه‌تنبام، من ده‌لیم ده‌هاته‌ گۆ و
شتیکی ده‌گۆ.

رووناھی له‌ به‌ری مزگه‌فته‌وه‌ هات، خۆم دایه‌ په‌نای کیلی، ره‌نگه‌ لایتی
ترومبیلی پۆلیس بی، هه‌بوو، دوو سی ده‌ستریژیان به‌ گۆرستانه‌وه‌ نا،
چه‌ند گولله‌یی له‌ نزیکه‌ من که‌وتنه‌وه، ئه‌وشه‌وی تیده‌چم ئه‌وشویه! ئه‌و
فریشته‌ سه‌رپشکنه، چی به‌سه‌ره‌ینام!

تا پێش چه‌ند ساتی، ژیان تال تال، گووژارکی بوو له‌و گۆره‌، خۆزگه‌ی
مردم ده‌خواست، له‌گه‌ل گیزه‌ی گولله‌، ژیان بۆوه‌ هه‌نجیره‌ ره‌شه، ئه‌و جۆره
هه‌نجیره‌ی ئه‌و گه‌له‌ک هه‌زی لێبوو، بیرمه‌ به‌ مندالی زۆر جار له‌و هه‌نجیره
به‌شی منیشی ده‌دا و جاریک گوتی:

ئه‌و قله‌ بخۆ، لۆوه‌ی زارت وه‌ک وی شیرن بی.

ئای گووژارکی گه‌وره‌یی، چ ده‌بوو نه‌گه‌یشته‌باینه‌ ژه‌هری گه‌وره‌یی! هه‌ر له
سه‌رده‌می هه‌نجیره‌ ره‌شه‌که‌ی مندالی، شیرن شیرن ژبابین! من ئه‌و جاره‌ش
وه‌ک جاری گۆرین، کۆچی یه‌که‌م، خۆزگه‌م بۆ مندالی خواسته‌وه، ترسی
مه‌رگ هه‌لینه‌قه‌ندبام، له‌ سه‌ر گۆری پیری سوارچاکان گرته‌ گرته‌ مندالی
خۆم و ئه‌وم نیشانی خۆم ده‌دایه‌وه، وا تینگه‌م ته‌نها به‌ گرتی قامیشه‌که
راگه‌یشتم، ئه‌ویش هه‌ند به‌ز بوو، پیناچی چ چیژم له‌ نیشاندانه‌وه‌ی دیتبیت:
له‌ سه‌ردانیکی به‌ستی شه‌رغه‌ فیری سوارسوارانی مایینه‌قامیش بووم،

بیرمه منداله گوندی دهیانگو:

قامیش میئه.

دهمگو:

لۆ میئه، لۆ؟

دهیانگو:

میئه و ته‌واو، به دوایدا مه‌چۆ.

به دوایدا نه‌چووم، میبوونی قامیش بۆ من کیشیه، ئاخیر قامیش ته‌نی ده‌بیته مایین، خوشت بکوژی ئەسپنکی لى چىنابى، منیش هه‌ینی حه‌زم له سواری ئەسپ بوو، له شاریش، له به‌لاشاوه‌ش قامیش نه‌بووه ئەسپ، ده‌ی ته‌راتینى به مایینیش خوشه.

قامیشى ته‌رى درىژ به ره‌گه‌وه هه‌لکیشه، سه‌ره‌که‌ی گه‌وره و نا‌پیکه، بۆی دانیشه، هه‌ندى چه‌قۆکاری تیدا بکه، شیوه‌ی سه‌رى مایین وه‌رده‌گرئ، ئیمه وامان ده‌کرد، به به‌نى، دۆخینى، شتى قه‌راسه‌مان بۆی چى ده‌کرد، سوواره و باژۆ، سووار به کۆلانى وه‌رده‌بوون، چاوده‌نه ئه‌و سوواره سووکه‌لانه، له هه‌مووان تیزتر ده‌به‌زى، ده‌یناسنه‌وه؟ قامیش و مایینه‌که‌ش سه‌ر به ره‌گه‌زى ئه‌ون، ده‌یناسنه‌وه؟

له که‌ویار زیاتر کتیه؟

ئه‌و کچه وه‌ها ده‌به‌زى، هه‌ر به راستى قامیش ده‌بووه ماینه‌شى، چ سواری به تۆزى پتیشى نه‌ده‌گه‌ی، له وه‌موو سووارسوارییه، من یه‌ک جار گه‌یشتمه‌وى، به هه‌له پتم که‌وته سه‌ر کلکى مایینه‌که، سووار گلا، جوینیکى مزرى کوپانه‌ی دا، دواتر به جوینه‌که‌ی خۆی پیده‌که‌نى.

شیرینتر وشه‌ی له مه‌یدانى سووارسوارینى ئه‌وئ سه‌رده‌مى، سه‌رده‌مى مندالى له گویمدا بزرینگه‌توه، وشه‌ی زارى ئه‌و ژنه‌یه که له مندالیمانه‌وه حه‌زیده‌کرد من و که‌ویار بۆ یه‌ک بین، ئه‌ها، له پتیش مالى وان، سواری قامیشین و جله‌و شوپکه و باژۆ، که‌ویار ده‌رپه‌رى و من له دواى، ژنه‌ی زار شه‌کر، به پیکه‌نینى شیرنه‌وه روو له من:

ده‌ی بتبینم، ئه‌و جوانه مایینه بگریه‌وه، لی‌ت ماره ده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر نا،

دەيدەينە سوارىكى تر.

كەۋتمە دۋاي، نەمگرت، بە من نەگىرايەۋە.

لە ناۋ گۆرستانى بە خۇم دەگوت:

دەبوۋ ھەينى زانىبام ئەۋ كچە بۇ من نابى، سوارىكىتر دەيبات، ئەھا،
دەستى گرت و سۋارى قەمەرەي كرد و بە بەر دەمى مندا بردى.

تەقە لە سەر مايىنى قامىش ھىناميەۋە سەر گۆرى پىرى سوارچاكان،
نەپەتشت بگەمەۋە گەمە منداليپەكان و بە تەنىشت كەويارەۋە گوتەكان
دەۋربكەمەرە و كردهكان بلىمەۋە.

چەند فېشەككىدى بە كېلەكانى گۆرستانەۋە نران، ترس دەۋرى دام،
ويستم ھەلئىم، چۆكم شكا و تىنى ھەستانى تىدا نەما، خۇم سپاردەي پىرى
سوارچاكان كرد و لە ناۋ پووشوپەلاش راكشام و خۇم لەگەل گۆر كرده
ئىك، سەرم سپاردە كىلى لای سەرى پىرى خۇم.

لە شەرەتەقە تەنھا بەردە سەر دەپارىزى.

ئەۋ قەسەيەي پىرى سوارچاكانم بىركەۋتەۋە، ئەۋجا ئەگەر ئەۋ بەردە
كىلى ۋى بى، لە تۇپىش دەپارىزى.

تەقە ۋەستا، دەنگە دەنگ و رووناكى نەما، ھەستام و بى خۆتەكاندن و
مالاۋايى، يەكپىن خۇم گەياندە ناۋ مالەكانى موقتى، لە سەرە كۆلانى لە بن
تىشكى كزى گلۇپىك كەسىكم دى، بە مندا دەچوو، ۋەك من بن ديۋارى
گرتبوۋ، ۋا ديارە ئەۋىش زارەتريك بوۋە، بە دوايدا چووم، لىم بزرېۋو، لە
سەرە كۆلانىكى دى ھاتەۋە پىشم، ئەۋ لە تاريكايى و من لە رووناكايى،
لەھىكەۋە ھاتە قسە:

+ كوپە، كەنگى وازم لىدەھىنى؟

- كوپە، فازىل ئەۋە تۆى!

ھەۋە، بەۋ نېۋە شەۋە، جگە لە فازىل رىخانەي قۇدى بۇياخ لە دەست، كى
خۋا لىتى گۆرپوۋە بىتە كۆلانى، ھەۋە مندا ھەلاتوۋەكە رىخانەيە، ئاخىر
گەرەك و ئىۋەش دەزانن ئەۋ كوپە لە ھۆش گەۋرە، لە زاخ پەرە، ھەر بەژنى
مندالىكى ھەبوۋ.

ئەو ھەر ۋا تېگەيشت بە وينەي جارانی گۆرىن من بۇ پاسەوانى لەو
ھاتوومەتە دەرى، چ بزانی ئەوشۇ كۆچى كەويار منى رەوانەي گۆرستان
کردووه، باشبوو تاریكى سیمامى داپۆشى و ئەو شىئاویمى نەدى، دەنا
دوور نەبوو ھەستى بە شتىك کردبا.

ئەو شەو ھەزىل ریحانە دیواری مزگەفت و دار و دیواری گەرەكى
موفتیی بە (پرووخى سەدام) نەخشاندبوو، منیش گۆرستانی سەید مارفم
پەركردبوو لەئاهو نزا، گۆرى پیری سوارچاكانم لە فرمیسك ھەلگیشابوو، ئەو
شەو ئەو شۆرشگىرێكى سەرسەختى بزىو، من دلشكاویكى بى سەر،
نەمدەزانی پیتەكانم بۆ كوێم دەبن، ئەو شەو تووشى ئەو نەبام، كى
دەیزانی سەرم بە كوێدا دەكردا!

چۆن لە ھاوریکەم داېرام و چوومەو ھەلەكۆى بووى و بۆ ۋا درەنگ
ھاتیەو؟ گوتەيەك، گرتەيەكى ئەو شەوئى مالىم بىرنایەتو، ھەر ئەو شەو
نا، تا رۆژى ھەفتیانەش، بى سەر سووراموومەتو، بۆیە چەند گرتەيەكى
گچكە نەبى، شتىكى ئەوتۆم بىرناكەویتەو.

ھەوكە، ھەوكەى دواى تەمەنىك، ھەوكەى دانیشتن لە سەر كۆمپىوتەر،
كەويارى رۆژى ھەفتیانە دەبینم، چ كەويارى، نایەتە گىرئانەو و نیشاندانەو،
چەندى دەكەم ناخەویتە ناو رستانەو، ئەھا، لەرزىنى دل پەنجەي گرتەو،
پەنجەكانم لە سەر دوگمەى نووسىن دەكەونە لەرە لەر و پیتەكان تىكەل
دەبن، ۋا چاكە بە سەر ئەو ھەفتیانەدا بازبەدم، ئەگەر نەھاتمەو سەرىشى،
چاوەپى مەبن.

مەپرسن، ئەو پایزە، پایزى كۆچى كەويار، چۆنچۆنى لە من چوو، ئەو
كەويارەى ۋا تىگەم ئىستاش نەیزانى كۆرىكى رەشوېرژى گەرەك، كۆرىكى
ھاوپىنى مندالىي، ئاگرى بۆ گرتووه و سووتانى دەسووتى، لە سووتانى كەس
ناچى، كەس نازانى ۋا بسووتى، سووتانى كەس ھەستى بە كلىپ و دووكەلى
نەكر، كەويار نازانى، نابى زانپىتتى، كۆرىك ھەيە، بۆ ۋى پراوپر لەئەوينە،
بەلام ئەوینداریى نەزانی!

ئەو پایزە، لە من چ پایزى بوو، لە درەخت رووتتر بوومەو، بە چاوى

ئائىدەش دەمروانى كەچى بايى پەلكى كەسكايىم لە ژيانى خۆم نە دەدەتەو. جاروبار بە خەيال دەگەرامەو پىش كۆچەكە، دىنا چەند كەسك بوو، رۆژ بۆ من گزنگى خۆى دەداو لە قەلاتى، زەردەپەر بۆ من ئاسمانى دەنەخەشاند، زو زو دەچومە سەر بان روو لە مالى وان، بۆ خۆم دەفەرم:

سى چار پەلە ھەورى سەر قۇنى سىپپات، ھەموو دەمەو ئىوارانى پايزان، لە دىوى ئاوابوونى قەلات، فېربووبوون بە بەر چاوى خۆرەو دەستى يەكترىان دەگرت و دەيانگرت بەرى ئاسمانى، ھىشتا دەرويش برايم دەستوئۆزى بانگدانى ھەلنەگرتبوو، ئەوان زەردەپەريان چىنبوو، لەو سەرەو بە شەش حەفت رەنگان شارىان دەنەخشان، ھەر ئەو ھەرە زەردەپەريان، لەگەل گەردوگولى بەيانى خۇيان دەگەياندەو بەنەكانى كەسنەزانى، دىوى ھەلھاتن، لە سايەى ئەوانەو شار لە گزنگى چەند رەنگى چاوى ھەلدەھيتا. ھەينى وابوو، نازانم كى گۆتەنى:

دلەكان تۆزى ئەوين بوون، ھەلاتن و ئاوابوون رەنگين بوون. دواى كۆچى كەويار، ئەو دىرەم دزى، تە بە كۆتر نە بە كەسدا نەمنارد، لە بن زگى پووشكاخەز نووسىمەو و دوور لە چاوان بە دواى كۆچى ويدا ھەلمدا، گەشت؟

بەرى خۆ دەنى، بالى لە تەلى چ دارتېلى گىربوو! ئەو پايزەى دىنام لە دەستچوو، حەفتەيەك دوو، جوان بە سىوەم گرت، لەگەل خۆم دەمگىرا، دەمبەردە ناو گۆرستانىش، لە نزيك گۆرى پىرى سوارچاكان، خۆم دەدايە پەنايى و دەنگمەدايى، ئەويش سىوەى دەويست، بەلام (داد...) ھەكەى من بۆ وى نا، بۆ ھەلفرىنى دىنا و چۆلبوونى بەلاشاو بوو:

...ئەرى گورئى ئى ئى

ئامان گور لە خەوى ھەردەستى

شەنگ و شۆرئى، بەژن برندئى، پشتى دەبەستى

ئەرى برادەرىنە

ئەگەر ھەنئى گورە جوانى لە بۆ من بمىنى

به‌وی مانگی له چوارده‌ی
که وه‌تانی له به‌ینی هه‌ور و ساماری جۆخین ده‌به‌ستی
داد، گورئ
له باخانم نه‌ماوی
خۆشی له ساران...

چاره‌کی له په‌نای کێلێ سیپه‌رئ گه‌یشته سه‌رم، بی سه‌ره‌له‌برین
ناسیمه‌وه، فازیله ریحانه بوو، توومه‌ز به شوین ده‌نگی سیوه‌دا هاتبوو:
تۆ! من بزانه‌م تۆ عه‌شق لێیداوی.

زۆر هه‌ولیدا، هه‌چی لێم هه‌له‌نه‌کراند.
له شه‌وانی ئه‌و پایزه کۆچه خه‌ونی وه‌هام به که‌ویاره‌وه ده‌دی، تا چه‌ند
روژیش هه‌ر وام ده‌زانی راستیه، ئاخ‌ر له خه‌ونه‌که‌دا چه‌ند جارئ
به‌ئاگاده‌هاتمه‌وه، له هه‌ر خه‌وتنیکه‌وه خه‌ونه‌که‌ خزی ته‌واوده‌کرده‌وه، جاری
وا هه‌بوو، له به‌ئاگاهاته‌وه‌دا، ده‌نگیک که له ده‌نگی بالداریک ده‌چوو، ده‌یگۆ:
زوو بخه‌وه‌وه، یار چاوه‌پێته...

ده‌خه‌وتمه‌وه و ده‌گه‌یشته‌وه سه‌رم، خه‌وتنیک له‌و خه‌وانه‌ی تا هه‌وکه‌ش
له خه‌ون رووت‌ر له‌بیرمه و هه‌میشه خزی تازه نیشانداده‌ته‌وه، خه‌ونی ناو
تووت‌رکانه.

له‌و خه‌ونه له ده‌و چه‌مئ، هه‌وریکێ بارانی نه‌وی له سه‌رمان بوو،
شۆرپه‌ی دیار بوو، ئه‌ها دایکرد، له ترسی ته‌رپوون، به جوتیه که‌ویتینه بن
چه‌ند بیه تووت‌رکئ، هه‌ر چۆن خۆمان ده‌جولاند، تووت‌رک له له‌شمان
راده‌چوو، بیرمه ئه‌و دنگ دنگ (توو) وه‌که‌ی ده‌خسته زاریه‌وه و سوورایی به
لێوی سووریدا ده‌هاته خوارئ، منیش (دپک)م له باسکی ده‌رده‌یتنا، له‌وی
زاخم دا به‌رخۆم و بۆ یه‌که‌م جار راست و ره‌وان گوتم:

که‌نگی ده‌گه‌پێته‌وه لای من؟

به‌ ده‌م تووت‌رک خواردنه‌وه، ده‌نگیک:

گۆچان بچینه، وه‌کو داری شه‌کرانی شینده‌بی، پیکه‌وه له بن سیپه‌ره‌که‌ی
داده‌نیشن...

داری شه کرانی

له و خه ونه دا سې چوار جاري به ناگاهاته موه و خه و تمه موه، خه ونه که وینه ی نه وار، نازانم کی چند جار ده یکه پانده موه و لیده دایه موه و (گړچان بچینه) ی ده گوته موه.

باشه چیم لئ که م ده بئ، با بیچینم، بهر له چاندنی گړچان، هزم لټیه سهربرده ی داری داره شه کرانی بگيرمه موه، نه و سهربرده یی به مندالی من و که و یار پیکه موه له جاري زیاتر، له زاری پیریژنه که ی ده قهری زراړه تی بیستبوومان و من له فیلمی هیندی پتر چیژم لئ وهرده گرت:

داره ک هه یه، به داری شه کرانی نیوی رژیوه، کاويزاغنا که سکتري کردووه، سیس او ویش به و ی خستو یه تیه نیو حیرانی، شه کری پنبه خشیوه. داری شه کران گه له ک به تمه نه، که س نرانی چند پشته، لئ هم می ده زانن نه و داره بهر ز و پره که نیوه پوی هاوینان نه گهر گوند له بنی بخه وئ، که س تاوی وئ ناکه وئ. ده زانن نه و داره که سک و هم می شه تهره له گړچانیکي زهر د و هیشکه موه شینبووه و به ناسمانی زراړه تیا هه لچووه؟

گړچانی نه و تولازه ی براژن واچه ی بق هه لبه ست و برا کوشتی.

سهربرده ی داری شه کرانی، هر له زاری پر شه کری پیریژنی زراړیان دئ، بیگیرنه موه:

زوو، گه له گ زوو، خواپنداویش شه کر و چای نه دیتبوو، هیتشتا کاويزاغنا نا، بابی ویش له پشتی بابی بوو، هیتشتا نیوه ی هه ولټری له سهر قه لاتئ نه هاتبوونه خوارئ، داره که ی داره شه کرانی سیټهری خوی ده داوه سهر گوند و ناقارئ.

پیریژنیکي ده وروبه ری داره شه کرانی که تمه نه ی لکټکی داره که ی هه بوو، نیوها دیروکی داری بق ژنانی کولان ده گيرپایه موه، مندالیش بازنه یان ده به ست

و که و یار له من پتر تامه زړوی زاری پیریژنی زاری و داری شه کرانی بوو. نو ژنه زارقه نده گوښی خوی ددهایه هسه ن سیساوه و زاری بو سهربردهی داری شه کرانی ده کرده وه:

ژنه که هه به، نه بکه ی نه بخوی، هر له و پروانی، تا دست هه لپری که له گت، چاو بنپاله، گهر دن کیله، نه وه چه رخی روومه تی، میوژ بخواه له گهر دنیه وه دیاره، سینگ کی کوارگی که مایه، نه وژنه مینا مینایه، مانگی که له و گوره. برای خوی عاشقی ده بیت، میرده که شکی که له ک قوزه، به لام چ له دل ده که ی! ژنه دلی به شووبرا که یدا ده چی، شووبرای شوانیش و شهرم ده کات له بهر کچانی گوند چاو هه لپینی، نه و جا براژنی خوی؟

براژن زور ده وروسوړی شووبرا ددهات، شووبرا سر به رزناکاته وه و خوی له گیلی ددهات. براژن نارامی نامینی، روژ که میرد له مال نابج، له شووبرا ده چینه ژورج، باوه شکی بو ده کاته وه، شووبرا ده پاړیته وه، براژن نه وین له سهری داوه و پاړانه وه رایناگری، شووبرا هه په شکی لی ده کات، نه وین هه لیگرتوه، هه په شه چی! هر چون ده بی، شووبرا خوی له دهستی براژن ده رباز ده کات.

براژن هه ست به تیکشکان ده کات، زور له شووبرا پرده بیت، میرده که ی به سر تووړه بی و شینواوی ژنه که یدا دیته وه، نه و جا چندی خو شده وئ! پیاو نیه له دنیایی هینده ی وی ژنی خوی خو شبو، له ژنه ده پرس:

- به من بلئ، چ بووه، کی تووړه ی کردوی؟

+ چ بلیم! ناگوتری.

- ناگوتری؟ نه و چ قسه یه که!

+ براکت، براکت پری دامی...

میرد خوین بهر چاوی ده گری، له سیتیر زیاتر چاوی هیچ نابینی، هه لیده گری و به ناقار ده که وئ، له و جیه، له و به رزاییه ی ئیستا داری شه کرانی گرتوه، تووشی براکه ی ده بیت، ده لی:

تو پر ده دیته براژنی خوت؟

برای گوجان له ده ست، ده لی:

برام، شتی وا نه بووه.

برای سیتیر له دهست:

زارت هه لئه هیتی، خۆت ئاماده که بۆ مردن.

برای گۆچان له دهست، چهندي هه ولدهات پاکیی خۆی بسهلمینی و رووداوه که چۆنه وای بگیریتهوه، برای سیتیر له دهست که ره و هیچ نایستی. برای گۆچان له دهست تیدهگات، کار له کارترازاوه، رۆژی هاتووه، دهلی:

باشه برا، ئه و سینگی من و ئه وه گولله ی تو، به لام راسپارده که هیه، ئه گهر بۆم جیبه جی بکهیت، له به هه شتیش له چاکهت ده رناچم.

برای سیتیر له دهست دهلی:

به ته مای بجیه به هه شت؟! دهی راسپارده کهت بلی.

برای گۆچان له دهست:

هه ر ئیستا، دوايوه ی من گیانم دا، ئه و گۆپاله لیره بجینه، تا حه فته یه ک پاسی بکه و و نه هیتی کهس هه لیکیشی.

برای سیتیر له دهست:

سه گباب، ناپاکیم له گه ل ده کهیت و ده که یته پاسه وانی گۆچانیش؟!

برای گۆچان له دهست:

برام، گوئیگره، دوا ی حه فته یی ئه و گۆچانه ده بیته درهخت، له سیتیه ره که ی دهحه سینته وه.

له و ساته سیتیه ره که ی له سه ر راده گرئ، برای گۆچان له دهست دهلی:

په له مه که، دوا قسه م ده کهم، ئه گهر گۆچانه که شینه بوو، نیشانه ی ئه وه یه من ناپاکیم له گه ل تو کردووه، به لام ئه گهر شینبوو، دلنایه من پاکم و دهستم به ژنی تو نه که وتوو.

برای سیتیر له دهست بزار ده بیته له و قسه هیاچه، زرمه ی لیوه ده هیتی و به جیی ده هیتی، راسپارده که ی به جیناهیتی. شه و برا که ی له خه ونی گۆچانه که ی بیرده هیتیته وه، دلی نه رم ده بیته و ده چی له شوینی خوینه که گۆچانه که ده چینی و پاسه وانی لی ده کات، رۆژی شه شه می پاسه وانی،

دەبينى:

گۆچان گۆپكەى دەرکردووه، سى رۆژ نابات، دار كەسك كەسك
دەچىتەوه.

ما، برا خاك و خۆلى زارەتيان بە سەر خۇدا بكات، ژنەكەشى پى لە
هەموو شتى دەنى.

هەندى كەس بەو دارە دەلێن: دارى بەهەشتى.

منیش گۆتم، با بە قسەى كەويارى ناو خەونى بكەم و بچم گۆچانى
بچىنم، چاندم، لە سەر بانى لە ناو تەنەكەيەكى پى خۆل چاندم، دوو سى
خەفته لەوئ مایەوه، جاروبار لە ناو كەمەى گۆچانەكەوه دەمروانيە كۆنە
هەوار.

بە دارى دارەشەكرانى، دارى بەهەشتى، دارەكەى دارەبزمارەم
بىركەوتەوه، ئەويش بە بزماریك دەگاتەوه كەويار، با سەردانى بكەم.

بزماری به داره بزماره وه

ئهو داره داری داره بزماره، هیندهی داره که ی داره شکرانی ناوداره، ئهو دارهش داری دهرمانه، هی مرازه، داره بزماره جیایه له خپ داری مرزان، وارین:

هه گهر بزماره کی لی دانه کوتی، ببیه شیخی بزماریش، مرازت ناهیته دی، نزات ناگیر.

داری بزمارگر زور کوئه، هی ته مه نی من و تو و باب و باپیرمان نیه، ده لێن:

زوو، هیشتا کاوینزاغا ری بیتره نه که وتبوو، ئهو داره لیتره هه بوو، روژیک شیخی ری دی ده که ویته بن وچ داری، کوت کوت، بزماری له قه دی دار داده کوتی و ساقوکه ی پتوه هه لده واسی، خه لک بزمارده که ی شیخ ده بینن، ئیدی لیتره و له وچ، هه ر کچ بزماریکی ده سته که وچ، له داری داده کوتی، زور نابات، بزمار کاری خوی ده کات، ده بیته دهرمانی سه ر ئیشه و ددان ئیشه. هه بوو ده یگو:

شیخ ددانی دیشا، بزماری له دار کوتی، وه کات ژان شکا.

نه نه خه جی که سه ربرده ی داره بزماره له کن وی بوو، ده یگو:

هه نگینی هه گهر بزمار ده سته که وتبا، له ئاقاری مه ددان ئیشه نه ده ما.

لێیان پرسیبوو:

ئه دی نابێ بزماریک ده رک ئیشه وه و دایکوتیه وه؟

نه نه خه جی:

نابێ، دار بزمار ده ناسیته وه و...

ژنیکی گه ره ک ده لێ:

نەنە خەجى تىكچوۋە، بە دەردى كەسكوسۇر چوۋە.
 خەلكى بەرى چىاي پىرمامە، دەۋ روۋبارى بەستۇرە، لى بەينىكە دوۋرە
 لە زىد و ماليان، ئەۋەتا لىزىتەي، لە گەرەكى مە، لەو سەرەيە، نەنە خەجى
 لەگىنە گەيشتىتە بن ھەشتا، ئاخىر لە گرانىي گەۋرە خۇي گۆتەنى:
 پىر باخەلم مەمك بو.

بەلام ھىشتا ناسك و تەرە، وىنەي گولە شەستپەرە، چاۋدى،
 روۋمەتەكانى وارىي باۋىزەن و پىش كەمى لە دار بەرپوۋنەتەۋە. نەنە
 خەجى، وىدەچى كار لە خەجى سىامەند نەبوۋىي، بە گۆتەي ھەندەكان بى،
 ستىي كەرىمىش لە جوانىدا نەيدەگەيشتى، بەلام چۆنە نەكەۋتۇتە ناۋ لاۋك و
 ھەيرانەۋە، نەخاسمە لاۋكى كاۋىز؟ ئەۋە جىي و گومان و پرسە، بە گۆتەي
 خۇي بى، ناۋى لە ناۋ لاۋكى كاۋىزدا ھەيە، بە خەجى نا بە ناۋى دى.

رەنگ نىە لە كئە وى بىمار و دارت لە زارى بىتە دەرى، ۋەكات دەگاتەۋە
 كلكەي پىرمام و لەۋىۋە بە بىمارىكەۋە دەچىتە بن دارەكەي دارەبىمارە و
 لەۋىۋە ھىتە بە درۋاد دارەبىمارە دەگىرپىتەۋە، تۆ لىرەۋە كوتەكوت
 دەبىستى، دەبىنى، رىزە بىمارى قەدى دارەكە دەبىنى، ھەلفرىنى فېندەي ناۋ
 پەلەك و سەر لقان دەبىنى، دۋاي داکوتانى بىمار، دەگەرىنەۋە و
 ھەلدەنىشەۋە و لەگەل نەنە خەجى دەكەۋنە خويندەن و جىرۋە، ۋەك بلىي
 ئەۋانىش دەگەل وى نزا بخوين. خۇ نەنە خەجى كاتى لە بن لىۋانەۋە نزا
 دەخوين، ۋاي خودايە، چەند لە جىرۋەي كىتۋولە دەچى، ھەموۋشى بۆ
 گەيشتەن بە كاۋىزاغايە، نەنە خەجى سەر كۆسپى دەركى كە لە بارى
 دانىشتەن و لە دوۋرەۋە لە پنچە گىايەكى نىرىنەي بەھارى دەچى، بە زارى
 خۇي دەلى:

بىمارى من نە بۆ سەر بو، نە بۆ ددان، بۆ دلى خۇ بو، تا كاۋىزەم بە
 دەستەيتا، چۆركى بىمارم لە دارەبىمارە داکوتا.

نەنە خەجى بىسك سۆرى سەر بە خەنە، لە دلەۋە دەلى:
 من مامزەكەم، مامزەكەي ناۋ ھەيرانى، ئەۋەي ئاقارى دارەشەكرانى، من
 جوانەكەم، ھى ناۋ (چ بىكەم كەمەرە لە پىشتان)، من ھەفسەكەي ناۋ لاۋكى

گه نچ خه لیلیم، من...

ئەری نەنە خەجی لەو پایزە تەمەنە بق وا بە دارە بزمارە و بە کاویزاغای گرتوو و دین و حەیرانی بوو، تۆ بێتی لە نیوانیان کەینوبەینی هەبوو، یاخود یەک لایەنە بوو و کاویز هەر نەشیدیتوو، یان هیچ لە گۆپی نەبوو و وەک دەلێن هەر شیتە و بە شتی دەگرێ، ئەویش بە ئەوی گرتوو. نا، ئەو نابی، ئەو سووتان و هەلقراچانە، لە خۆو نیه، ئاگری ئەوینی هەبوو. هەیه دەلی:

کاویزاغا کە کون بە کون لە دواي جوانان و گەردن کێلان گەراو، لە ئاقاری بەستۆرە و دارەبزمارە و دارەشەکرانی زۆر گەراو، هەر دەبی لە سیلەي خانوو، لە بن کەپری، لە زارکی رەشمالی، چاوی بەو خەجیپە ناسک و نازدارە کەوتی و لاوکی، بەستەیهکی بە سەردا هەلگۆتبی. هەیه دەلی:

وێدەچی ئەویندار بووبن و شەو ژوانیشیان کردبی، ئەو ژنە لەخۆو قسە هەلنابەستی، ئەوێ ئەو هەموو سالە لە ترسان لە دلی خۆ بەندی کردوو و کەس لێ نەبیستوو، هەوکه بە گۆپی وەرەکات و دلی خۆی دادەکەوینی. پیریژنیک گیرابوو یهوه:

کاویزیان دارکاری کرد و لە جی کەوت و مرد، خەجی خۆی لە قوپی گرت و تا درەنگیش لەگەل دەستەیی ژنی ئەو ناو، سالی جاری دوو سەردانی گۆرەکەیان دەکرد لە گۆرستانی هەرشەم.

دەلێن دواي مردنی کاویزیش، سەری لە دارە بزمارە نەبپیوه و ناوہ ناوہ بە بزماریکەوہ چۆتە دیداری. دیتووایە زۆر بە رقەوہ بزمارەکەي لە داری داکو تاوہ. پرسویانە:

بۆچی وا بەتوندی و گرژی؟

وا باگزی داوہ تەوہ:

ئەوہ بق سەر دلی بکوژی کاویزی، خودایە نەگاتە هیواری، دە خوینی خۆی بگەوزی.

نەنە خەجی، کاتی دەکەوێتە تەمەنەوہ روو لە خودا دەکەوێتە پارانەوہ و

نزا:

خودایه، بیناییم لی دهستینی بستینه، رۆیینم لی وهردهگریه وه، وهگریه وه،
هرچیت ویست، بیبه، تنها بیستن نه بی، من بی بیستن هه لئاکه م، بی لاوکی
کاویزی دل هه لئاکه م.

وا دیاره خودای نه نه خه جی دلی ناشکینی، به و ته مه نه شه وه گویی له
گویی من و کهویار سووکت ره، له هر کویتوه دهنگی کاویزاغا بی، ده لی:
مندالینه، وس بن، لاوکی مه لاوکان دهچری.

دواپوهی کاویزاغا له لاوکی خوی ده بیته وه، نه نه خه جی فرمیسی چاوان
دهسپیته وه و ده لی:

هرکی نیازی وهک نیازی منی له دله، با بچیته لای داره بزماره.
له گهره کی مه سی چوار مالیک هه بوو، سالی جاری دوو سهردانی
داره بزماره یان دهکرد، که سوکاریشیان له ولا هه بوو.

ئی، ئو دهمه ی کهویارم له دهستچوو، نه نه خه جینی شاجوانی خیلی
هرکیان له گهره که نه مابوو، به لام داره که ی داره بزماره له خه یالی من
گه شتر و پر بزمارتر بوو. من که بۆ گهرانه وی، وام لیها تبوو هه ندی
کات دههاته سهرم په نا بۆ نووشته و کشته کانیش بیبه، هرچی به خه یالما
دههات، رینی تیچووبا، ده مکرد. خولیای داره بزماره له سهرم گهرا، راستیت
دهوی من گالته م به و دار و بزماره دههات، به لام وهک بلایی بۆ
هتوربونه وه ی دهروون بیت، گوتم با سهردانی بکه م.

باش هات، خۆم به گهل ماله ناسپاری دا و گه یستمه داره بزماره، پایزه،
زهوی زهره و پووشاوی، داره که که سکه وینه ی کهویکه ی نه نه خه جی،
یه که م جاره ئو ناوه ده بینم، دار چهند گۆرپکی به دهو ره وه یه، دار لیره و
له وی ریز ریز بزمار ی پتوه، ئیدی منیش بزماریکم له ریزی بزماران داکوتا،
بزمار ی گه پانه وه ی کهویار.

کۆچی کهویار، له زۆر شتی کردم و به زۆر شتی دادام، چه ندان جار ریی
مردنی پیشانده دام، له داخی کهویار بۆ ماوه یی فووم به شمشالیشدا نه کرد،
لینی تورام، به داو و بزماریکه وه به دیواره وه هه لمواسی، تا داوه ته نه ته ونی

به دوروه نه چنی، په نجه و لیوی منی نه دیته وه. کویار چه ند
د هفته ری پیم پر کرده وه و ره شکرده وه، دره نگر بوی ئوینی وی گه ره کم
خسته ئو شیعره وه و زور دواتریش بهو شیوه دامرشته وه:

گه ره کئی مه، چ ئاسمانی بو!

به هاران

قهرتاره قهرتاره

په په سیلکه ی به سه زماندا ده پژاند

رست، رست

په لکه زپړینه ی له ته مه نمان دهنه خشاندا

چ ئاسمانی بو، گه ره کئی مه!

هاوینان

هزار و یه کئستیره ی بوی ده ژماردین،

به دهم شه ماله وه

له ناو جۆلانه ی تریفه ده یخه واندین.

گه ره کئی مه، چ ئاسمانی بو!

پایزان

رهزه کچ و هیشووه ماچ بو.

کزه یی ه لیده کرد

بونی بارانی ده گرت، سقزی لی شین ده بو،

چهند له من و کویار ده چوو!

گه ره کئی مه، چ ئاسمانی بو!

زستانان

ساقوی به فری له بهرده کردین

هموومانی ده خسته بهر ئاوینه و

له چیره ی ئوینی ده گرتین

سه ربرده زورن، ده بی که منی له کویار دوورکه ومه وه، به لام وا تیښگم

سهربردهی من سهر بهین دهریاشدا بکات، به سهره داوی دهگاته وه نه و کچه
دل و ژیان به ره.
سهری له جوانه که ی گردی جوانی کوی دده مه وه.

كەويار

جوانه كەي گەردى جووان، پىكى قەلانى ...

بەر لە دیداری جوانه كەي گەردى جووان، بۆ تاوى دەگەپىمه وه تافى
مندالى و ناو ترومبىلى رىي كۆيى.

لەو سەر زەمىنه پان بەرىنه، بۆ منداڵ جىيەك نيه بگاته كۆشى دايك،
بەلام لە ناو ترومبىلى وا نيه، جىيەك هەيه گەلەك لەوئ خۆشتر، ئەويش سەر
كۆشىنه. لە هەولێره وه بۆ كۆيى جىيى من سەر كۆش بوو، تا دەگەيشتمە بن
دارەكان، چاوم لەو وه بوو، جىيى چۆل بى و خۆم بگەيه نى! لاقى لى راکيشم
و بالم بگەمه وه، بە دلى خۆم شان بسوورپىتم و تەنيشان بگۆرم، چۆل
نەدەبوو، نەدەبوو، لە رىيى كەسى دادەبەزى، دوو سوار دەبوون.

كاتى دەگەيشتمە بن ريزە داران، ئەو دارانهى لە دۆزهخى سەر كۆشى
ناو ترومبىلى پر لە هەفتوه شتى، لە چاوى منەوه دەبوونه كۆلانتيك لە
كۆلانەكانى بەهەشتى، خەنى دەبووم، ئۆخەيش، خۆ گۆد بووم، ئىستا لە
زىندانى سەر كۆشى دايكى ناو ترومبىل دەرياز دەبم و وينەى بالدارى سەر
درەختان لە شەقەى بالى ئازادى دەدەم.

ئەو لە كۆشنانەى ناو ترومبىل، منى لە ترومبىلى رىي كۆيى تاران، بە من
با بە كەروبار بچمە كۆيى، نەچمە سەر كۆشى دايكىمى ناو ترومبىل. هەر لە
بەر خاترى هەندى حەزمەدە كرد زوو گەوره بم و لە سەر كۆشى دايكم جىم
نەبىته وه.

بىرم دىته وه جارێك بەر لەو هەي سوار بىن، گۆتمە دايكم:

نايمە سەر كۆشت.

گۆتى:

باشە، من ديمە سەر كۆشت.

گۆتم:

وه ره

گۆتى:

كوپم، ئه گهر له ته نيشتم دانيشى، ده بىت پارهى توش بدهم.

گۆتم:

بيده، له سهر كۆشت دانانيشم و ته واو.

دايكم زانى داومه ته لاملى، مليدا و پاره كهى دا.

بىرمى، جاره كى كيشهى سهر كۆشى دايكمم بۆ كه ويار گىزايه وه، چاويم

دى پر ئاو بوو، گۆتى:

ئەمن دايكم له ناو ئاگرىش بى، له سهر كۆشى تىترنام.

تا ههنگىنى نه زمانبوو، ئه وه ژنهى كه ويار پىنده ئى دايه، زېدايىكى بوو،

هيشتا له ناو لانكى ده بى دايكى خۆى ده گاته ئه و دنيا.

ئى، با بگهينه وه جوانه كهى گردى جوان، ئه ز به هۆى شوانى مال له

گردى به چاوى خۆم مانگى سهر عهردم دى، ئه و كورپه رهشتاره نه وهى

مينكهى شمشالژهنى ناوداره، ئه و شمشالهى دهرويش عه و دولاي گۆران و

قاله مه رهى هه مووانى به شاگرد نه ده گرت.

نازانم شوان بۆچى مالىيان كه وته ئه وى، ئى، له وه و له شمشال و مينكه

كه رى، سهر باس و باسمان جوانى جوانه، مانگ و باى باواجه.

ههر كه رپهتتى ريم كه وتبايه به فرى قهندى، ده چوومه سهردانى شوانى مال

له گردى، گردى جوان! ئه و كورپه ئاوازى من بوو، تازه خهتى سميتمان

دانابوو، له وى، له هه وشه يى، كه ده رگا كهى ده لىتى به مه به ست و بۆ باى

باواجى هه ميشه له سهر پشته، ژنيك روو له كۆلان، شانى به كۆله گهى بهر

بىزايى داوه و ته واو لاربۆته وه، ژن چ ژن! سويند به سهر جوانى ئه و ژنه

بخۆى، لىت ناكه وى، ئه وه تيلمى مانگه و له شىوهى سى شه وه يى، كه مى

ريكتى لىنى براوه و بزانه بۆ كى داگىراوه و له و گه رپه كه دانراوه، خۆ كاتى

شنه له پرچى ده دا و دهيدا به لادا، مانگ جۆخين ده به ستى و چاو ئه بله ق

ده بى و شه قاو ده وه ستى.

ئەرى بۆچى ھەر پىم دەخستە كۆلانى مانگەو، ھەستمدەكرد با لە باواجىو ھەلدەكات!

نەوھەكەى شمشالژەن، لىرەو (جووى) لە (گرد) كردهو ۋ بە ھۆى ئەو جوانەو بە كەتيرەى جوانى (جوان)ى پتو ەلكاند ۋ ھەوكەشپتو ەلى نەكردەو، منىش ھەر يە (گردى جوان)م گۆ دەكرد ۋ نەدەھاتە سەر زارم بلىم (گردى جوان).

رۆژەك لە رۆژانى زستانى، لەگەل شوانى مال لە گردى جوانى. لە كۆلانى مانگ بە بن نمە بارانى، نەرم نەرم دەھاتىنە خواري، لە پەر لە پشته مە، مالى مانگ بوو قىژەقىژ ۋ ھاتوھوار، دەنگىكى باريكى ژنانە:
ھاوارتە لە منسووتا.

ناوئىكى ناسكى گۆت، گەپاينەو، چ ببينىن! لا شانئىكى مانگ ئاگرى گرتو ە و رادەكاتە كۆلانى، ژنىك لە دەرگاگەى بەرانبەريان بە پەقرەجى ئاوەو گەيشتە سەرى، پتيدا كرد ۋ كۆژاندىو، ژنىكى دى گەيشت، ھەر لە كۆلانى ھىندەى بلىى يەك ۋ دوو، بەرۆكيان دادرى ۋ سىنگ ۋ مەمكى كەوتە ئەو گۆرە، من زوو رووم وەرسووړاند، كۆلان ھەموو بە سەر مانگى سووتا وەربوون، ئىمە دووركەوتىنەو.

+ ئەو ە لۆ رووتيان كردهو؟

- لە جى سووتانەكە پەپۇى سووتاوى پتو ەنوساويان لى كردهو.
لە سەردانىكى دى مانگى سەر گردى جوانم دىتەو، لە جاران پرتەر ۋ تريفەدارتر، چ جى سووتانىشى پتو ە ديار نەبوو.

ھەر بۆ وەبىرھىنانەو، پاشترى كاتى بىستەو ئەو گردى جوانە پتشتري گۆرستانى جوان بوو، پاشترى، پاش كۆچى جوان بۆتە گەپەكى موسلمانان، رىى ئەو گەپەكەم دانەدەگرت، ھەستمدەكرد بە سەر ئىسك ۋ پرووسكى جوو دىم ۋ دەچم، لە سەرھەندى ئەگەر كوو، وەرنا نەدەچومە وىزى.

لەو سەردانە نەوھەكەى مىنكەى شمشالژەن، دوو خەونى گىرپاىو، لە خەونى دووھىيان ھاتە سەرم بەكەومە سەرى ۋ ماركوژى بكەم، واى

گنڍاپه وه:

+ ئه رى تو، چ خهونت بهو سينگ و مهكهوه نه دى، كه نه وى جارى ليره،
ديمان؟

- نا، دياره تو پيته وه ديوه؟

ئا، چ خهونى! به راستيش با، هر هينده ده بوو، نه وه من له گهلم كرد،
مه گهر مىرد وا له ژنى خوى بكات، واى شهيتانيبونىكى خوش بوو، ههفته ي
شه وى خهونىكى وا ببينم، ژن ناهينم!

ئو كورپه هيند به تام باسى خهونه كه ي ده كرد، ئيره ييم پييده برد و زارم
ناوى ده كرد، هينده ي نه ما بوو، لهو گورپه.... به لام به سهر خوم نه هيتا و گوتم:

+ پييده چى، جارى يه كه مت بى، شهيتانى بى؟

- يه كه مى چى! جارى يه كه م له گه ل كچه كه ي گه رپه كى ئتوه بوو.

+ كپه كچ؟

- نازانم ناوى چپه، ماليان له كولاى پشت ئتويه، نه ويش گه له ك جوانه،
هه مووى جاريك دوو، له دووره وه ديومه، به لام له خهونه كه بووه دؤستى
ههفت ساله م و جتى سهره په نجه يى له له شى نه ما ماچى نه كه م.

نه وه ي مينكه ي شمشالژهن، گه له ك به دروداو شهيتانيبونى خوى له گه ل
كچه كه ي به لاشاوه ده گنډاپه وه، هى نه وه بوو، له زارى خويه وه و وهك خوى
بينووسيه وه، به لام كاتى زانيم كچى ناو خهونه كه ي وى (كه ويار)ى منه،
چاوم چووه پشتى سهرم، هاته سهرم به سهر يا هاواربكه م، هاته سهرم به
چه په لوكان بكه ومه سهرى، هاته سهرم بلنم:

كورپه، نه وه تو چ ده لئى؟ نه و كچه ي تو خهونى وات پتوه ديوه، ژيانى منه،
جاريكى دى نه كه ي هه لى وا بكه ي، خهونى پتوه ببينى، ويده چوو هه ستى به
تو پرپه بون و تيكچوونى من كردبى، پرسى:

+ ده لئى كه ينوبه ينيكت له گه ل نه و كچه هه يه؟

- نا، هر ناشيناسم.

چهند خوش باوه رپى بهو درويه ي من كرد و پتر له سهر خهونه كه
رويشت، خوم گرت و قسه م به لايه كى ديدا برد.

له بهر خۆمهوه دهمگوت:

وهه خوايه، ئه و كچه ده به يته ناو خه ونى كى؟ كه سى نه ده يناسى نه
هيج، منيش هه موو ژيانمى ته نيوه، كه چى به و شينه ناينيريه ناو خه ونى من،
خودايه بۆ؟!

پيم ناخوش بو، كه ويار له خه ونيش بچيته باوه شى هيج كه سى.
له كۆي ده مينمه وه و له كه وياريش دوورناكه ومه وه.

چاقم به وه نيه، وهى لى زالمى پياوى ئاسمانى، له چ سه ربرده يه كه وه مينا
ئاوى هه ماموك سه رى كردوه، به دواى ئه وه شدا ناچم كه هه ر ئه ويندارى
بن داران نا، بالدارى سه ر دارانىش له گه ل (وهى لى) دا خيال بر دوييه تيه وه
و به دواى مه حبووبه گچكه لانه كهى خويدا تا زرمى به هوشدا هاتنه وه، پى
به پى، هه لفر هه لفر رويشتوه.

نا، به دواى سه ربرده ي زالمه شيرنه كه دا ناچم، من سه ربرده ي ئه و كوپه
ده گيرمه وه كه ئه وه تانى له سه ر بانه كى بلنده، له ويوه (وهى لى زالم) ي كرده
سه ربرده، سه ربرده يه ك كه س كه س نه ببيسقوه، نه گه يشته وه پياوه
ئاسمانيه كه ش.

ده گيرمه وه، سه ربرده ي كوپى سه ر بانى ده گيرمه وه، لى ئه گه ر كه سى،
به ديار هه ستانى وهى لى زالمه وه و له ناو باخچه ي هيران و نازه نينى، پيكى
قه لاتيانه ي هه لنه دابى و له هه يبه سولتانه وه له گه ل په له هه وريكى ده مه و
پايزى دانه به زيبن، له ويوه نه گه يشتبته وه بنارى پر له دار و بالدارى باواجى،
رهنگه ئه و سه ربرده ي به دله وه نه نيشى كه كوپه ي ده ستى زالمى كى شيرين
له (وهى لى زالم) دا به ئاوى دادا، من گه يشتمى و نه مه يشت بيرچوونه وه
بيبات.

تو ئه گه ر كه من سه رگهرمى و ريگاشت ده چيته وه باواجى، گوئدى:

وهى لى زالم

به مه حبووبه گچكه لانه كه م ده ليم

كه له شيلانه كى باريكه

مه مكن ئه و بابان ويرانه ي له بۆ من بمينى

به وئ سئوئ لاسوور كه
 ئه وه تائى له باخچهى هيران و نازه نينى
 تازە فەريكه...
 وهى زالم غەمى من...
 كيژ دەلى:
 هەتيمە لاوه،
 ئه گەر ئه من رۆژه كى ئه تر نه بينم،
 به نوژى نيورۆين، ليم ده كه يه
 شه و دهيجوور و تاريكه...

سال ویدهچی دەمى بئ پئى نابیتە ره زبه، ئیمه له ناو رهز و باخی
 هیرانی، پێك له پێك ده دهین، من و شوقیره كه نا، به لام ئهوانى دى هیند
 ناسك مهستن، بوونه ته ليمۆى پرى ته پى ناسك، ته پ ته ليمۆى په یقیان
 لیوه دهتکى.

له وئوه له ناو رهز و باخه وه، به مهستی مهى و وهى لى زالم ههستاین و
 سوار بووین، له سه ر قسه و دلى كورپى سه ربانى، دامانه وه رنى كوئى، من
 جارى ئيکیمه له گه ل ئه و ئه وینداره مهسته بيمه سه يرانى، به لام بیستبووم،
 سالى دوو سى جار ترومبیلئ ده گری و له گه ل دوو سى براده ر سه يران و
 سه ردانیکى له و شێوه یه ده کهن.

دهنگى كورپى سه ربانى تۆزى نزیکه له دهنگى پیاوی ئاسمانى، له كورپه
 هه ریره كه ش شاگردانه تر (وهى لى زالم) ی وى ده لیته وه، هه ر ده بئ وابئ،
 ئاخى زالمه كه ی وى له ناز له و زالمتره!

به وهى لى زالمى كورپى سه ر بانیه گه یشتینه هه یبه سولتان، تۆ وه ره ناو
 خه یالى مه ستانه وه، ببینه چۆن په له هه ور ده بیته په ره شووت، له و ئاسمانه وه
 ده تفرینى و ده تفرینى و نه رم نه رم دئ و له ئاقارى هه مامۆك به ئه سپایی
 ده نیشیه وه.

هه وكه به بنارى باواجیه وه، ده ورمان له كورپى سه ربانى داوه، ئیره
 ده سپیکى چیرۆكه كه یه:

كوپى سەربانى لە گەردى جووانى كۆيى تيرى ئەوينى وى دەكەوى، لە ناو گلەندى ھەولتەرى دەكەوى، ئەو كوپە ئەويندارە، مالىيان لە گەپەكى پەرتەقالان، تۆ بلى مامۇستايان، نەزىك سەيد مەرف، چەند كۆلانە لە سەرى رادارە، ئەو رادارە چەند گەپەكىكى لە ھاتنى فەرقە مەرگەيتەكانى ئىمامى خومەينى ئاگاداردەكردەو، بىرمەنە لىرەو چۆن دەگاتە گەردى جووانى ئەوى، چۆن چۆنى تيرى ئەوينى ئەو كەچە زالمەى ئەوى وىدەكەوى، ئەوى ھەك ناوى خۆم و كەويار لە بىرمناچىتەو، ئەوى:

كوپى سەربانى دەھات لە پەناى كىلەكى سەيد مەرف، لەو كىلانەى لە بلىدى دەچنەو سە بەژنى شەمى ژور سەرى دىوانە، دور لە چاوان، چاوى منى لى دەرچى، چەند پىكىكى قەلاتى ھەلدەدا، دوايوەى تەواو خەيال دەبوو، مالاوایى لە من دەكرد و گۆرستانى بەجىدەھىشت، زۆرى نەدەبرد دەگەشتەو سەربانى مالى خۆيان و تىبەلدەكرد:

(وہى لى زالم...) بانە و بان دەرۆشت و بالى دەرگرت.

بەر لەوى بە دوايدا بچىن و بزەنن لە كوئ دەنیشىتەو، حەزم لىتە، پىكى قەلاتيان نیشانبدەمەو، ئەو جۆرە پىكە نازەم كى ناوى لىنا، بەلام لە داھىنانى حەمد مەستانە، دەگىرنەو:

زوو، رەنگە سەردەمى پاشايەتى بووبى، ئەو مەستانەى خۆمان، زۆر حەزىكردووە لە قەدى قەلاتى ھەر جارەى روو لەلاى: قەيسەرى، مەنارە، مەگەفتى حاجى لەقلەقى، سەندىباد و گەرمایى عەلىاغا و ئەوانە دانیشى و بە دلى خۆى بخواوەو، ئى، ئەو ھەش بۆ ھەينى كارى نەكردە بوو، كى زاخى ئەوى ھەبوو لەو گۆرە و بە بەرچاوى شارەو بەدە ھەلدا. ناچار، دەھات، بەدەى بە وردە سەھۆلەو دەكردە ناو دىمكەو، دىمكەى ئاو خواردنەو نالیم، ئەوى ئاوى گەرمى تىدەكرى و بۆ سەرمادەركردن و گەرمبوونەو لە سەر زگ و پشت دادەنرى، قۆغەيكى دەخستە بەر پشتىنى، بەدە لە دىمكەو بۆ ئاو قۆغە، لە قۆغەو بە ھەلدانى بۆ زارى مەستان، ئىدى نازەم كى، ئاو لەو قۆغەى ناو، پىكى قەلاتى. ئىمەش ھەر كاتى پىكى خەستمان كردبا، يان ھەكات ھەلماندابا، دەمانگۆ:

دهی، پینکی قه لاتى...

ئى، پینکی قه لاتى له وئى، دهگه پیمه وه دیار کورى سهربانى، کورې هه میسه
مه سستی کچه جوانه کهى گردى جوانى. دواى هه لدانى چهند پینکی
قه لاتىانهى ناو کیلان، دهگه یشته وه مالى، له وپوه، له شانشین یان
هه وره بانه وه، روو له وراتى کزى، تییه له ده کرده:

وهى لى زالم...

داره خپکه لهى بهر مالان

هه تا عه یامه کی زور لۆ من هه داربى

ئه من ده چمه وه سهر بانه کی بلند

به لکو دوو چارى مه حبووبه گچکه لانه کهى خوم لى دیار بى

وهى زالم، غه من من...

کورپى سهر بانى، زور که پت هه بهو چهند پینکه قه لاتیهى ناو کیلانه وه،
له سهر بانى خویانه وه، بالى دهگرت و رینى جوت دارتیلانى دهگرت و لهو
کهندهى له حه ساروکانه وه له گلکه ندی گه په کی ده کرده وه، ده په ریه وه، گوئی
نه ده دایى ته پوتووشیه، کهند هه ستاوه، هه رکاتى له سهرى دابا، هه لده فرى و
له سهر رینى پاسى کزى ده نیشته وه، من چهند جار لى لهو رتیه دیومه، دیومه
سوار بووه و رویشته وه، به لام نازانم بۆ، جاریک هه یپه م لینه کرد و له گه لى
نه چووم.

له وئى دیبویان، له بهرى به فرى قه ندیه وه، روو له گردى، پر به گه روو
(وهى لى زالم) ی بۆ زالمه کهى خوی چریوه، ده لین:

زالمه کهى سهر ده رگاش، زالمى زارى ئه وى بیستوه، هورده
فرمیسکانیشى بۆ داباراندوه.

کورپى سهربانى هه له گه ل ئه و پاسه ده هاته وه که پتیده چوو، رهنگه هه
ئه و روژدهش گه یشتیتیه وه گلکه ند، گلکه ندی باخ ده لیم نه ک گه په ک، له وئى
پشتى ده دایه قه دى ئه و دارتووهى که هیندهى قله تووه کانى، بالدارى دهگرت،
روو له چاله گولدانیه کهى ناوه راستى گلکه ند، به دهنگیکى مه یله و نووساو،
دوو سى کۆپله ی وهى لى زالمى ده گۆت و کپ ده که وت، بیرمه جاریک من

به ئاگام هینایه وه، گوتی:

سو پاس زوو گه یشتی، که وتیوومه چالیکى قووله وه...

کوری سهربانی، کوشته ی خه ونیکى خوش بوو، نهیده دی و نهیده دی،
خه ون به زالمه که ی خویه وه، له وه یان به من ده چوو، ئاخو منیش شه و
روژ نزام ده کرد، له خه ونیکدا که ویا ر بکه ویته ئامیزمه وه، زور که رته
ده مگوته کوری سهربانی:

- وا له خوت مه که...

+ تو نه که وتوویته ئه وینه وه، بویه...

چ بلیم، خو ئالیم، منیش که ویا ریکى هه لفریوم هه یه.

ئى، چه ند وه رزى ئه وه پیشه ی کوری سهربانی بوو، له ناو کیلانه وه
دوا ی چه ند پیکى، بال لینکه بۆ سه ر بانى، له ویه هه لفره لای زالمه که ی
گردى جوانى، هه ر به فرین بگه وه باخى گلکه ند له وى له بن دره خته
بالدار گره که بنیشه وه، ئه گه ر قادسیه نه یبر دیا، رهنگه له هه لفرینى خوی
نه که وتبا، قادسیه ی شه ر کینى هیشته؟ کوری سهربانی برد و که س نه یزانى
به (وه ی لى زالم) وه له کویتى ناشت، نه شمزانى (زالم) ه که ی گردى جوان،
داخوا روژى نیوروییتى لى بووه شه و و ده یجوو و تاریکه؟

قادسیه به سه دامه وه گوڤ به گوڤ بى، وازی لیتینه، هه وکه بۆ تاوئ
مه ست مه ست ده چمه دیدارى که ویا ر و ئیدی بلیم تا کهنگى نایبینمه وه.

رهنگینى جارى ئیکه مم بى، له مالى و دوو ره هه موو چاوئ بخۆمه وه،
پینکم هه لدا و به گورانییه کی ماملیم گرت، گورانییه که م لای نه، دهنگیشم هى
ئه وه نیه بیلیمه وه، په نام برده به ر شمشال، ئه و شه وه په نه که انم به کونى
شمشاله وه به دلى من ده جوولانه وه، بادهش هه ناسه مى سوار نه ده کرد:

سه رى مه ستم خسته سه ر رانى و به په نه و لیو (سه ر له سه ر رانى) م
بۆ ده گوته وه، له (شووی کرد به ره قیب) هه ستم کرد درهنگه و (شه و و
شه و گارم شه فکرد) وه و خه ونه، به لام خه و تمه وه، ده مى وه ئاگا هاتم، ده بینم
شووشه به تاله، ئه ویش (دیاره وه فای نه ماوه) و منیش (به برینى خۆم
نه زانى) وه، به لام به (با بروات به نه عله ت بى) تیکچووم، گوتم:

نا، من وا نالیم، دلم نایی.

گورانی گه‌یشته:

تازه ناکه‌م دل‌داری

شه‌رته ده‌چمه بیابان

نامیتمه‌وه له شاری

منبش هاته سهرم، به‌و نیوه شه‌وه له مالی بئمه ده‌ری و به‌ره و ئاقاری
گۆرستان، به‌ره و پیری سوارچاکان سهری خۆم هه‌لگرم.

کۆچی دووه‌می که‌ویار، له ناوه‌وه له وه‌لی دێوانه دێوانه‌تری کردم، به‌لام
خۆم به‌رزه‌فت ده‌کرد و به‌ سهر خۆم نه‌ده‌هینا، ره‌نگه‌ هه‌نده‌ی گه‌مه‌کانی
مندالی دیره هۆنراوه‌م بۆی هۆنییته‌وه، به‌لام پیشانی که‌سیشم نه‌ده‌دان، وام
هه‌سته‌کرد، هه‌ر که‌سی بیانیینی، که‌ویاریان له ناو ده‌بینیته‌وه و ئاشکرا
ده‌بم، پیشموابوو ئاشکرا‌بوونی ئه‌و که‌ین و به‌ینه، ریک ویرانبوونی دنیا‌ی به
دواوه‌یه، باشه‌ بۆ؟ هه‌وکه‌شپه‌وه تینه‌گه‌یستم.

له دوا‌ی کۆچی دووه‌می که‌ویار پتر به‌ فازیله‌ ریحانه‌وه‌م گرت، رۆژیک
نه‌مدیتبا، هه‌ستمه‌کرد شتیکی گه‌وره له شتیوه‌ی که‌ویارم بزر کردوه،
ئه‌ویش وابوو، به‌ واتای وشه و پتریش ئیمه‌ براده‌ری گیانی بووین، له‌ سهره
کۆلان دانیشتن و چوونه‌ سینه‌ما و پیاسه‌ی سهر قه‌لات و ناو قه‌یسهری و
ئۆرزدی باگ و ده‌لالخانه و کتێبخانه‌ی گشتی و زۆر جار چوونه‌ کرێکاری و
ئه‌وانه‌مان پێکه‌وه بوو.

دوا‌ی کۆچی دووه‌می که‌ویار، پتر له‌و ئه‌ده‌به‌ی هه‌ینی به‌ ناره‌وا به
پووچه‌رای و ئه‌وانه‌ ناوی ده‌هات، نزیکبوومه‌وه. هه‌ندێ ده‌مه‌ته‌قینی ناو (له
چاوه‌پوانی گۆدۆ)م ئه‌ز به‌ر کردبوو، له‌و سه‌روبه‌نده له‌ کنه‌ من پێشه‌نگی
نوسه‌ران سارته‌ر بوو، یه‌شار که‌مال و گۆرگی له‌ چاو وی فهریکه‌ نوسه‌ر
بوون.

کۆچی دووه‌می که‌ویار، رۆژانه به‌ره‌و هه‌لدێر و زێی هه‌لده‌دام، به‌لام هه‌ر
جاره‌ی شتی ده‌یگرتمه‌وه و به‌ ژیا‌نی ده‌به‌ستمه‌وه.

كۆچى كەويار وای كرد، خۆزى، سەد خۆزى بە كەرىمەكەى ناو داستانى
كەرىم و ستى بخوازم، ئەدى شىخى رەشوانى!

هاوارم بۆ شېخى رەشوانى

لەو سەرۋەبەندە بە بېسىنى ھەر سەربردە، بەستە، ھەيران، لاۋىكى
ئەويندارى، گريانم دەھات، دور لە چاۋان ھورددە رۆندگانم دادەباراند،
بووبوومە يەكپارچە لە سۆز و سۆزدارى. ئەو رۆژەى شتى لە سەربردەى
دو ئەويندارەكەى لای رەشوانىم بېست، نم نم، دلۆپ دلۆپ، ھەورئ
فرمىسكم رشت، دىيائى سەرکۆنەى خۆم كرد، دەستى خۆم دەشكاندەو و
دەمگۆ:

ئەگەر كەسى، تەنھا كەسى بەو كەين و بەينە، بەو ئەوينەى منى زانىيا،
دور نەبوو بۆ من رۆلى ھەيرانىيژەكەى ناو سەربردەكەى دىتبا، نەيەشتبا
ئەو كۆچەى كەويار سەريگرتبا، كۆچەكەى دوينى پىزى.
دەمگۆ:

ھىچ نەبا، دەبا ئەوينى خۆم لەو ژنە زارشەكرە گەياندا كە پىندەچوو
ھەستى بە شتىك كردىن، ئەو نەبوو چەند جارى روو لە ئىمە گوتىووى:
چەند جوان لىك دىن.

جاريك زوو ھىشتا زۆر مندال بووين بە گوئى خۆم بېستم گوتى:
دەلىنى كەرىم و ستىن.

دەبوو چىم لە دل بوو بۆ ئەو ژنەم بە گۆرئ ۋەركردبا، دەبوو بەر لەو
كۆچەى كەويار كۆچى دووھى بەو ژنەم گوتبا:

من لە مندالىيەو شىت و سەوداى ئەو كچەم، ھاوارە، چارەين.

دلىيام دەبوو ھەيرانىيژى ناو سەربردەكە و نەيدەھىشت كەويارم لە
دەستىچى، لە خۆم گىژ و وىژى، لىم گەپىن خۆم بە خۆم كرد بەردبارانم
بەن.

با لیره سهربردهی ئه‌وین و هه‌یرانییژده که بگێرمه‌وه، دیاره دواتر رێکتر و وردتر، له زاری فهرهاد موکریی زارشه‌کره‌وه، ناسکتر بیستمه‌وه و من وام دا‌پشته‌وه:

هه‌بوو نه‌بوو سالانی زوو هه‌نده‌ش زوو نا، که‌ریم و سستی ئه‌و ده‌شته هات‌بوونه کوشتنی، وه‌ک دوو ئه‌وینداری به‌ مران نه‌گه‌یشتوو که‌وت‌بوونه ناو لاوک و هه‌یران و به‌یتان، له‌ کۆر و ئاقاران ده‌هاتنه‌ چ‌رین و گۆتنی. له‌و سه‌روبه‌نده له‌ به‌ری زرا‌ه‌تی، ئه‌و به‌ره‌ی داری شه‌کران، داری به‌هه‌شتی لی شینبوو و تا دره‌نگیش ئه‌وینداران له‌ سێبه‌ره‌که‌یه‌وه به‌ دزیه‌وه ده‌سته‌س‌ری مرانیان بۆ لک و په‌لکی هه‌ل‌ده‌دا. له‌و که‌ند و چۆمه‌ی ئه‌و، له‌و خا‌که‌ خو‌ینگر و ئه‌وینگره‌ی ئه‌و، ئه‌وینی له‌ شیوه‌ی داره‌که‌ی به‌هه‌شتی گۆپکه‌ ده‌کات، به‌ بای داراوس، ئه‌و بایه‌ی ده‌لیی له‌ (لی لی دۆت‌مام)ی کاو‌یزه‌وه هه‌ل‌دکات، زاره‌دکاته‌وه و که‌سک که‌سک ده‌په‌یچی، لی په‌یچی ه‌ی له‌ پیتاو و هه‌یرانییژی، نا‌ه‌ین که‌س بی‌بیستی، ئاخ‌ر ده‌ترسن به‌ ده‌ردی س‌تی و که‌ریم ب‌چ‌ن. به‌رای‌ی ئه‌وینی ئه‌و دوو ئه‌وینداره، ئه‌وینی‌که له‌ شیوه‌ی ئه‌وینی مه‌م و زینی، به‌ری دوا‌یه‌که‌ی له‌ سایه‌ی هه‌یرانییژده که‌ و شیخه‌که‌ی ره‌شوانی به‌ره‌واژ ده‌بی‌سته‌وه، به‌ره‌واژی هه‌رچی ئه‌وینداره‌ خۆزی پیده‌خوا‌ژی، کورته‌ی سهربرده هۆسایه:

به‌ زوری و به‌ کوته‌ک که‌چی ئه‌ویندار ده‌ده‌نه‌ پیاو، ما‌ل له‌ گون‌دیک‌ی ئه‌ودیوی ره‌شوانی. کورپه‌ی ئه‌ویندار چی له‌ ده‌ستای‌ی، له‌ په‌ناین ده‌که‌و‌یت‌ه قورپ‌توانی، له‌ روژی گواسته‌نه‌وه هه‌یرانییژی گۆرین هه‌وساری مایینی بو‌کی راده‌ک‌یشی، به‌ ده‌م رو‌یشتنی که‌ژاوه‌وه به‌ دلی پ‌ر که‌سه‌ر و هه‌وکی پ‌ر گریان‌ه‌وه تیه‌له‌دکاته‌ هه‌یرانی، کاتی ده‌گاته‌ گون‌دی ره‌شوانی و راستی مالی شیخی ره‌شوانی، ده‌نگ هه‌ل‌دینی و شه‌ش جار له‌ سه‌ر یه‌ک و جار له‌ دوا‌ی جاریش خ‌یل‌تر و گریان‌او‌تر، ئه‌و کۆپه‌یه‌ ده‌لیته‌وه:

سبه‌ینه‌یه، سبه‌ینه‌کی ساره

له‌ سه‌ر بسک و په‌رچه‌می نازدار هه‌یرانی.

که‌تیه‌ هورده‌ خوساره

شیخه‌کی مال له به‌غدايي گه‌له‌ک دووره ده‌نگم نايگاتن.

هاوارته له من، هاواره

شیخه‌کی مال له ره‌شوانی، هاواره، هاواره، هاواره...

له جاري حه‌فته‌م که‌سی پيلي ده‌گرئ و ده‌لئ:

شیخ توی ده‌وئ.

که‌ژاوه‌ی بووکئ راده‌وه‌ستئ، حه‌یرانبیژ ده‌چيته خزمه‌تی شیخ، شیخ

ده‌پرسی:

تو ویده‌چئ کیشه‌یه‌کت هه‌بی؟ ئه‌وه‌ی ده‌یلئ حه‌یرانیکی ئاسایی نیه، وا

نیه؟

حه‌یرانبیژ:

شیخ، نازانم چ بلیم.

شیخ:

کورم، چیت له دلّه به‌گۆرئ وهرکه.

حه‌یرانبیژ، ورد و باریک ئه‌وینی کور وکچه‌ی بۆ ده‌گيریته‌وه، شیخی

ره‌شوانی که له کن کوئخا و ئاغاش قسه‌ی ده‌پوات و که‌س قسه له قسه‌ی

ناکات، گازی بووکئ ئه‌وینداری سه‌ر مایین ده‌کات و له دواي کوره

ئه‌وینداری له بن دیوار که‌وتوو ده‌نیریت.

کاتی پیده‌که‌وئ ئه‌و ئه‌وینه وینه‌ی ئه‌وینی که‌ریم و ستی و مه‌م و زینه،

ده‌نیریته دواي مالی بووک و زاوا، له‌وئ سئ به‌رده به زاوا فریده‌دات، هه‌ر

له‌وئ ئه‌و دوو ئه‌وینداره پتکدی شاد ده‌کات.

ئه‌وینی من چه‌ند هیتده‌ی ئه‌وینی کوره‌ی ناو سه‌ربرده‌یه، به‌لام که‌ویار، چ

ئاگای لئیه! له دلّی خو ده‌مگۆ:

حه‌یرانبیژیکی له‌و ره‌نگه‌شم هه‌با، نه‌یده‌توانی چاره‌ی ده‌ردی دلّی من

بکات، ئاخر کئ ده‌لئ دلّی که‌ویار من نا، وینه‌یه‌کی سووتاوی منیشی تیدایه!

ئه‌وینی من له‌ه‌ی ئه‌وان نه‌ده‌چوو، له‌ه‌ی فه‌ره‌ادیش نه‌ده‌چوو، ئاخر

راسته شیرین دلّی به‌فه‌ره‌اده‌وه نه‌بوو، به‌لام خو ده‌یزانی دلّی فه‌ره‌اد له‌و

پتر که‌سی تیدا نیه.

به لام که ویاری من نه وهشی نه زانی که که سنی ههیه له فهرهاد
سووتاوتر، ئه ری که ویار هیچی له و نه وینهی من ده زانی؟!

خۆزى بە كەرىم و ستى

بە بېستىنى داستانى كەرىم و ستىش دەگىيام و ھەزار خۆزگەم دەخواست
كەرىمى ناو ئەو داستانە بام و كەويارىش ستى، قىرسى مردن، خۇ لە دلئ
وى جىم ھەبوو، خۇ لە ساتى مردننى خوينم تىكەلئ وى دەبوو.

ئەو جارەى لە زارى ژنە زارشەكرەكەو ھەبىستم، من و كەويارى بە كەرىم
و ستى چواند، مندل بووم، شتىكم لە ئەوين نەدەزانى، بەلام سەربردەى
ئەو كچ و كورەم بېستبوو، بەستە و بەندم لە بارەيانەو ھەبىستبوو. زۆر جار
لەگەل كەويار و مندلان ھەندى لەوانەمان لە كۇلانى دەگوتەو، بۆيە
لىكچىواندەنكەم لە دل خۇش ھات، لە ھەر شتى ناوى ئەو و من پىكەو ھە
ھاتبا، لە دلم خۇش بوو.

كەس نەبوو شتى لە داستانى كەرىم و ستى نەزانى و نەيلىتەو، بەندى
پلكە بەندىبىزىش تىكەلئ ئەو بەستە و بەندانە بووبوو كە بۆ ئەو دوو
ئەويندارە بە مراز نەگەيشتوو لە خوين گەوزاوە گوتراپوون، بەلام خەلكى
گەرەك بەندەكانى پلكە بەندىبىزىان دەناسىو، ھى وى لە سەر زارىان
خۇشتر دەھات، بەندەكى وى گەلەك دىژ بوو، ھەر ھىندەم لە يادە:

كەرىم كىئا چى، كەرىم كىئا چى؟

دەورەيان دايە پەنجا تەنگىچى

كەرىم بوڧرە كەرىم بوڧرە

بەئاغا و تۆكەر دەكاتن ھىرە

لە شاربىزى شەپ و ھەرايە

ستى كۆرە بىن، تەنگ و ھەستايە

ھاوارە ستى، ھاوارە ستى

که‌ریم سټی گولله به سهری که‌تی
 سټی ده‌لټه ټاغا و بابی خټ:
 هه‌گه‌ر نه‌مکوژن کوو به ریشی نکو
 دوو کوشته هه‌وکه وا له ناو شاری
 که‌ریمی ټازا، سټی نازداری

ټیمه‌ی من‌دال له پلکه به‌ندبیژ جوانترمان ده‌گۆته‌وه، له گۆتته‌وه‌ش هه‌ر
 کاتی ناوی که‌ریم ده‌هات، که‌ویار په‌نجه‌ی ده‌خسته سهر من، ده‌بوو منیش له
 ناوی سټی په‌نجه‌م بو وی دريژ کردبا!
 من له پشت‌حه‌ساروکان شوینی کوشتنی که‌ریم و سټیم دیتبوو، که‌له‌که
 به‌ردی له شټیوه‌ی مه‌زاری پیاوچاکان به‌لام په‌ړوی که‌سکی له سهر
 هه‌لنه‌درابوو، خه‌لک ده‌یانگو:
 برایماغا و که‌مه‌ربه‌ستانی لیره سټی و که‌ریمیان کوشت.
 ئه‌نگوش له داستانه‌که‌وه ناوی ئه‌و برایم ټاغایه‌تان بیستوه، ئه‌ها سټی
 ده‌لی:

برایماغای بی دینه
 سواری که‌مه‌ره‌ی شینه
 سټی چاوکار گازده‌کات:
 که‌ریم ده‌ستان هه‌رینه

با به‌چه‌ند رسته‌بین ئه‌و ده‌ستانه ئه‌وینداریه بگنږینه‌وه که‌ برایم ټاغا له
 خوینی وه‌ردا:

سټی جوانترین کچی ده‌شتی که‌ندیناوه‌یه، به‌ژن زرافی، که‌زی زه‌ری، چاو
 کالی، سوړ و سپی، که‌پوو قه‌سپی ليو کشته‌کی. که‌ریم کوړیکی که‌له‌گه‌تی،
 چاو برق ره‌شی گه‌نم ره‌نگی خوین شیرین، میړخاس و نیشانشکینیشه.
 ئه‌وینی ئه‌و کوړ و کچه کار له هی مه‌م و زین و خه‌ج و سیامه‌ند و ئه‌وانه
 نیه، هه‌ر ده‌بی به‌ ئه‌وینی که‌ریم و سټی ناوی بی، له‌ولایه‌شه‌وه ټاغای
 گوندی که‌ ده‌سه‌لاتی حوکه‌تیکي هه‌یه، چاو ده‌پږته سټی.
 که‌ریم ده‌چټه داخوازی، بابی سټی که‌ له قسه‌ی ټاغا ده‌رناچی، نایداته

که‌ریمی کرمانج و سه‌ی تێبه‌رده‌دات.

چاره؟ که‌ریم و سستی شه‌ویک سه‌ری خۆیان هه‌لده‌گرن، برایماغا و بابی سستی به‌ ده‌سته‌یین تفه‌نگ‌چیه‌وه ده‌که‌ونه سۆراغیان و به‌ هه‌موو جێیه‌کیشدا بلاویده‌کاته‌وه:

هه‌رکه‌سی ئه‌و کوپ و که‌چه راگرئ، هه‌ر مه‌لایێ لێکدیان ماره‌بکات، خوینی خۆیان له‌ ملی خۆیان.
ئه‌وه‌ش ده‌لئ:

هه‌ر که‌سی شوینی که‌ریم و ستیما پێیلئ، پاداشت وه‌رده‌گرئ.
سستی و که‌ریم، دێن، گوند گوند دێن، ده‌گه‌نه‌ شار، له‌ویوه‌ بپۆ بپۆ، ده‌گه‌نه‌ هه‌سارۆکانی ئه‌و سه‌ره، به‌ دزیه‌وه‌ خۆ داوینته‌ مالی پلکێکیان.
سه‌رکاری گوند که‌ ئه‌وه‌ ده‌زانی زمانیان لێده‌دات و لێیان له‌ هه‌را ده‌دات، ئه‌ها:

سه‌رکار مه‌لاقاداره، حیزباب توخمی سه‌گساری

که‌ریم و ستیان ده‌رکرد، به‌هه‌له‌له‌ی منداری

برایماغا به‌ کۆمه‌لئ چه‌کداره‌وه ده‌گات و ده‌وری گوند ده‌گرن، شه‌پ ده‌سته‌پێده‌کات، که‌ریم شه‌پئ ده‌کات، له‌ شار ده‌نگده‌داته‌وه، دپ به‌ دوژمن ده‌دات و ریی ده‌رچوون ده‌کاته‌وه، گولله‌یی به‌ رانی ده‌که‌وئ، سستی به‌ چه‌فیه‌ی خۆی بۆی ده‌به‌سستن، که‌ریم ناکه‌وئ، له‌ شه‌پی خۆی ناکه‌وئ، به‌ ته‌قه‌ ته‌واوئ دوورده‌که‌ونه‌وه، هه‌یف تفه‌نگ له‌ کار ده‌که‌وئ، ئاغا له‌ دووربینه‌وه ئه‌وه‌ ده‌بینئ.

که‌ریم له‌ ده‌و رێ ترومبێلئ ده‌بینئ، وا تێده‌گات هی پۆلیسه، به‌تاو به‌ره‌ و لای ده‌چن، سستی زووتر هه‌سته‌پێده‌کات هی پۆلیس نیه‌ برایماغای تێدایه، ئه‌و جا له‌وینیه‌ ده‌لێته‌ که‌ریم:

ده‌ست هه‌رینه...

به‌لام به‌ چی؟ تفه‌نگ دارێکی رووته.

ده‌وریان ده‌دن، چه‌کدارئ له‌ دواوه‌ دوو فیشه‌ک ده‌نئ به‌ سه‌ری که‌ریمه‌وه، وه‌کات گیانی ده‌رده‌چئ، برایماغا ده‌لێته‌ سستی:

سواربە، تۆ ناکۆژم.
 سەتی کە خۆی لە خۆینی گەرمی کەریم وەرداوە، تەف لە چاوی ئاغا
 دەگات و دەلی:
 پەشتی کەریم ژیان! گوو بە تۆ، گوو بە ژیان.
 دیسان روو لە ئاغا:
 تەف لە تۆ، لە بێنچەت، ناپیاو، گەواد، بێمکۆژە.
 سەتیش دەکوژن، دەرەنگ پۆلیس دەگات و کەریم و سەتی دەهیننەوێ شار،
 ئەو رۆژە شار بۆ مەرگی ئەو دوو ئەویندارە لە سەر چاودەکەوێت.
 ئەوجا، تۆ بەرێ خۆ دێ، ئەمن خۆزگەم بە کەریم دەخواست و دەمگۆت:
 بێرێا منیش سەتیم هەب، کەویاری من سەتی بێ.
 بێ تامم کرد! وا چاکە لە باسی کەویار دوورکەومەوێ، هەوێ دەچمەوێ
 رزگاری، بەلام بەر لە رزگاری ئەو رەقیبێ هەیه، ئەوێ زۆر کۆنە، زۆر
 کۆنتر لە ئەو رەقیبێ زانکۆ و ئەوانە.

ئەى رەقىب بۇ عزەت دوورى

لەو سەرۋەندە لە رېيتوانانى ناو جادە، لېرە و لەوئ، لە رېرەو لادان روويىدەدا، لەو رېرەوۋەى مىرى بە دلى خۇى بەرايى و دوماهى دهنەخشانى و هيلى بۇ دەكىشا، هەندى قوتابى ئەو هيلەيان دەبەزاند و ئەوۋى لە دليان بوو، بە دەنگى بەرز دەيانگوتهو. كەم رېيتوان هەبوو، ئەى رەقىبىكى لېو بەرزەبىتەو و بۇ تاوئ دروشمە ميرىبەكان كپ نەكات، ئىمەمانان لەوان روژان لە خودامان دەويست، بەعس رېيتوان رېكىخى و خەلك بەيتتە جادە، تائىمەش خۇ تىپەستين و بە ئەى رەقىبى رېرەوۋى رېيتوان بۇ خۇپىشانان بگورين.

چەند وىتەيەكى لە رېرەو لادانكى گەورەم لەبىرە، ئەوۋى جادەى ئەنجومەنى ياسادانانى هەينى و ئەنجومەنى وەزيران و پەرلەمانى پاشى، ئەها:

قوتابخانەكان لە خې لاو، يەك بە جادە پانە و پان دېن، دەلېن سەدام لە ئاسمانى شارە و ھەر دىت دابەزى، بەعسى لە جادەو بە:

بىل روح بىل دەم

نوفدىك يا سەدام

خۇشەتتى دەكەن و پې بە گەرووى جادە دروشمى خۇيان دەلېنەو:

ئەلف جىم شەدە

حزبل بەعس وەردە

زۆر نابا لە دژە بەعسەو، لە زارى كچ و كورانى شارى:

ھە چەرمە چەرمە ھى

كەپووى بابت بە چرمە ھى ...

بە سەر دەنگى بېژۆكى (روح و دەم و حزب و وەردە و شەدە و مەدە)

زال ده‌بیت. هه‌نگینی ئه‌و چه‌رمه‌ چه‌رمه‌یه، تیزکردن بوو به درووشمه‌کانی به‌عس، هه‌ له‌وه‌ش به‌رایه‌ی و خۆ ئاماده‌کردن بوو بۆ ئه‌ی ره‌قیب. بۆ وه‌رگرتنی تامی زار بوو، بۆ ئه‌وه‌ بوو تا بزانی چه‌ند که‌س سوار و له‌ سه‌رپین بۆ گۆتته‌وه‌ی ئه‌ی ره‌قیب، ئه‌و ئه‌ی ره‌قیبه‌ی به‌عس به‌ بیستنی له‌رزى ده‌هاتی، شیت و هار ده‌بوو، ده‌ست و پیتی تیکده‌ئالا، شیتانه و له‌رزو‌کانه ده‌وروشتی خۆی ده‌پشاند.

بیرمه‌ ئیمه‌ له‌ به‌ری چاخانه‌ی بایزه‌وه، ئه‌و چاخانه‌ی هیندی مناره‌ ناسراو‌بوو، ده‌په‌رینه‌وه‌ به‌ری ئه‌و به‌ری، جاده‌ له‌ چه‌رمه‌وه‌ گۆرا بۆ ئه‌ی ره‌قیب، چ ئه‌ی ره‌قیب! گه‌یشته‌ قه‌لاتی و له‌ لوله‌ی مناره‌ی چۆلیه‌وه‌ گه‌یشته‌ ئاسمانی، نه‌گه‌ر له‌و ساته‌ سه‌دام له‌ ئاسمان بووبی، بیستوو‌یه‌تی.

له‌ گه‌رمه‌ی ئه‌ی ره‌قیبی، ئه‌و ریزه‌ ترومپله‌ گه‌یشتن که‌ ده‌بی سه‌دام له‌ ناو یه‌کیان دانیشتی، به‌لام سه‌ت حه‌یف و مخابن، سه‌دام حوسین ئه‌ی ره‌قیبی ئه‌وه‌ رۆژه‌ی هه‌ولیزی نه‌بیست، ئاخ‌ر خۆی نه‌هاتبوو، حیزه‌ دووری بۆمان ناردبوو، هه‌ینی هه‌ندی که‌س ناوی ئه‌و عزه‌ته‌یان به‌و شیوه‌ گۆ ده‌کرد.

به‌ گۆته‌ی گۆتیارى، دووری کاتی ئه‌ی ره‌قیب ده‌بیستی، ره‌نگی ده‌په‌ری و ده‌لایته‌ نازانم کى:

هه‌روو بزانه‌ ئه‌و گه‌وادانه‌ چیان ده‌وی!

شاتکه‌ شیت گۆته‌نی: ئی، حیز گه‌واد، هه‌شتا نازانی چیمان ده‌وی؟

له‌وه‌ گه‌پى، ئیدی وه‌له‌که‌ به‌عس به‌ دار و تفه‌نگ به‌ ناو وه‌ربوون، کچ و کوپانی ئه‌ی ره‌قیب په‌رته‌یان لیکرد و هه‌ر ده‌سته‌ی به‌ لایه‌ک و کۆلانی‌کدا هه‌لاتن.

بیرمه‌ له‌ گه‌ل هه‌مزه‌ی به‌لاشاوه‌ و دلشادیک و یه‌ک دووانیکی دی دامانه‌وه‌ پشت ئه‌منخانه‌، هه‌لی، یه‌کپی و یه‌کپشی گه‌یشتینه‌ پشت سینه‌ما سه‌لاحه‌دین، له‌ وێه به‌ ته‌نیشته‌ مه‌زاری سولتان مزه‌فه‌ری هه‌میشه‌ مشت له‌ ژن، تو بلی سولتانی ژنان، په‌رینه‌وه‌ به‌ری گه‌په‌کی عاره‌بان، له‌ بیرمان بى، چه‌ند وه‌له‌که‌ به‌عسین به‌ دوامانه‌وه‌ن، هه‌لی، له‌ کۆلانی ته‌کیه‌ی شیخ محیدین،

برادەرى گوتى:

با بچىنە ناو تەككە.

ئەوى دى گوتى:

ھەللى، تەككە دادمان نادا.

ۋا تېڭەم ئەۋ شېخ مەيدىنە بوۋ، كاتى خۇي فەتۋاى ھەرامكردنى
نەۋرۇزى دا.

لە باتەۋە خۇمان بە قەيسەرىدا كىرد، قەيسەرى جىنى خۇ بىزىكردن و
بىزىبونە، قەيسەرى لە چاۋى بە عسى شاردىنەۋە.

ۋىنەيى بۇ لە بىرنەچۋونەۋە:

دۋاى نىۋ تەمەنى لەۋ بەرۋارە، لەگەل جادەيى مامۇستا چۋوینەۋە نىزىك
ھەمان جىنى ئەۋ شارە، ئەۋ جارە بۇ نان بوۋ، بۇ ۋەرگرتنەۋەۋە موۋچەۋە
دزراۋ بوۋ، دىسان چەكدار بە ناۋ ۋەربوون، ۋا ديارە دەسلەلات ھەر
دەسلەلاتە، بە چەندان (دوۋرى) شەۋە!

رزگاری ده‌رژته جاده

رزگاری له منی سەر سەررپژ له سەربرده بۆته به‌لاشاوه، له خه‌ر لاوه سهرده‌کات و نازانم له کیهه سهره‌وه به‌ری لینگرم و بیگرمه‌وه و بیگرمه‌وه، ده‌لێن چی، هه‌ر له ئه‌ی ره‌قیبه‌وه پیندا بینمه‌وه؟

ئه‌و دوو ساله‌ی ئه‌وی، ئه‌و رزگاریه‌ی که به‌هه‌وکی سه‌یداوه ناوئارا، ئه‌ی ره‌قیبی لینه‌بهر، وای لینه‌اتبوو، مامۆستایه‌ک تووربه‌ی کردبایه‌ت، به‌گۆتته‌وه‌ی (ئه‌ی ره‌قیب) نا‌ره‌زایی خۆت ده‌رده‌به‌ری.

ئه‌و به‌هه‌ره‌ی زانکۆ رژایه‌ شه‌قام و مه‌رگی سه‌دامی گۆته‌وه، رزگاری وه‌کات به‌ ئه‌ی ره‌قیبه‌وه هاته‌ گۆ، له‌ ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌وه زایه‌له‌ی ئه‌ی ره‌قیبی زاری وی گه‌یشه‌ کۆلان کۆلانی سه‌یداوه، خۆ به‌ر له‌ رابوونی زانکۆش، رزگاری جاروبار ئه‌ی ره‌قیبی لێوه به‌رزده‌بۆوه. رزگاری بوو ئه‌ی ره‌قیبی وه‌بیری زانکۆ هینایه‌وه. به‌ر له‌وه‌ی زانکۆ به‌ ئه‌ی ره‌قیبه‌وه به‌رژته جاده، رزگاری له‌ ناو جاده‌ سه‌ره‌پ که‌وتیوو، به‌ ئه‌ی ره‌قیب زمانی پۆابوو. دواتر بیستمه‌وه هه‌ندێ قوتایی زانکۆ له‌ نێو خۆیان گوتیویان:

زانکۆ به‌ ئاماده‌یه‌کیشی تینابی!

بیرمه‌ له‌ قاتی سه‌ره‌ئ، له‌ هۆبه‌ی سه‌ری ئه‌و سه‌ری، هۆبه‌ی وێژه‌یی، سه‌ریکرد و هینه‌ی بلی‌یه‌ک و دوو سه‌ره‌ئ و خوارینی گه‌رتیه‌وه. به‌ر له‌ هاته‌ خوارئ، سێ چوارئ سه‌رمان به‌ هه‌وره‌بانه‌که‌دا گیرا، کورسی و میزی شکاوی تیداوو، دلشاد، ئه‌و کوپه‌ی دواتر هه‌یرانی کرده‌ پاشه‌بندی خۆی، پێچکه‌ میزیکێ ده‌ستدای، له‌ ره‌ژیکێ وا پرده‌انه‌ دار چی که‌متر نیه‌ له‌وه‌ی کلاشینکۆفت به‌ رووی به‌ عسا‌ه‌لگرتبی، منیش چاوم له‌و کرد و خوترمه‌یه‌کم ده‌ستدای. ده‌نگی وی له‌ هه‌موان خیلتر بوو، هه‌ر له‌ خۆی ده‌هات، کاتێ ده‌یگۆ:

حیزی به عس فاشیه، سه دام حوسین نازی.

له هاتنه خواری، ئه ی ره قیب پتیلکه پتیلکه هه لده کشا، له خواری هه زوو هه ردوو هه ره هاد و ئاسق و محمه د کرمانج و زوری دی و هریانگرتوه، یوسفیکیش به دهنگیک ئه ی ره قیبه که ی و هه رگرتوه، له گه رکه دهنگیدایه وه. نه بادا بیرمچیته وه و نه یه ته وه ناو گێرانه وه، لێره که وانه یه کی له پیشاندانه وه بۆ ده که مه وه:

ئه وه یوسفه سه ره به گۆبه نه ده که نیه، به لام سه رچیخ نه چوویم، سه ره به پارته که ی ویه، یوسفی نه وه ی عه زیزه، کورپکی باریکه له ی که له گه ت، ئه ز چاکو چۆنیم له گه ل نیه، به لام ده زانم یوسفیکی ره فتار جوانی شیرن گفتاره، کورپکی تا بلتی زیخ و پر زاخه، له باری (ئا) ئاوه و له باری (نا) به رد و شاخه، لیت بزر بیت، له ناو خۆپیشاندانان ده بیینییه، له چاوی به عس ناگه ریته وه، ئه ورۆش له رزگاری، له رژانه جاده، بویری خۆی پیشانی دۆست و دوژمن دا.

ئه ها، کورانی رزگاری وینه ی پۆلی دار به ورو رژانه ئه و گۆره پانه ی دیوی ژۆری، ئه و جینه ی ناوه ئالای سه دامی لێ هه لده کرا و پتیدا هه لده گۆترا، له و ی و له هه وشه گرن و ناکوژینه وه.

رزگاری، له چاوی منه وه هه ره ده مه ی شیوه یی ده گریت و هه موو شیوه کانیش له به رای شۆرشیک ده که نه وه، چاودی، هه وکه په نگ ده خواته وه و له سه ره سهرکردنه، له و ی رزگاری گێژده دا و به یه که ده نگ، ده نگ لافاو، مه رگی سه دام ده لیته وه، رزگاری به ری پیناگیرێ ده رژیته جاده.

به ره له رژانه جاده سی گرته هه ن، هی گێرانه وه ن:

ئه ها، مامۆستای وانه ی (پهروه ده ی نیشتمانی) تو بلی پهروه ده ی به عس، له ناو پۆلن، پۆلی ئیمه، به دیار هه شت تو ده قوتابییه وه، وانه ی خۆی ده لیته وه، ئه و مامۆستایه بیستبووم، له قسه شیرا دیار بوو که وه ک زوری دی په نه مه وری بۆ به عس کردبێ، مامۆستایه کی تابلتی نه رم و به رتیزیش بوو. ئی، ئه وانه ی ناو پۆلن وه ک بلتی له رزگاری نه بن، له ده ری ئه ی ره قیب و به رووخی خۆیان دابوو به ناین، ده رگا و په نه ره یان له سه ره خۆ

داخستبوو.

من زور لتيان پرېووم، خوم پینه‌گیرا، وهک ده‌لین دامه که‌راتی و به داروه لتيان وه‌ژور که‌وتم، هیندهم له‌بیره گوتم:

نامه‌ردینه، ئه‌وپۆ رۆژی وانه خویندنه؟

ماموستا هر خۆی له گوره‌ش نه‌برد، ته‌ماشایه‌کی کردم و نه‌ر مه‌ بزه‌یه‌کی کرد و هه‌چی نه‌گۆ، قوتایه‌کانیش سه‌ری خۆیان داخست، منیش به‌ کپی پشتاو پشت کشامه‌وه و تیکه‌لی برووخی و نزیکه‌ مه‌رگه و ئه‌ی ره‌قیب بوومه‌وه.

راستیت ده‌وئ، پاشتر له‌و کرده‌یه‌ی خوم په‌ژيوانبوومه‌وه، له‌ به‌رخومه‌وه ده‌مگوت:

باشه، من چیشم به‌ سه‌ر خه‌لکه‌وه هه‌یه، بۆ ده‌بیته‌.....؟

له‌ پيش لای هۆده‌ی به‌ریوه‌به‌ر، کومه‌لی قوتابی له‌ سه‌نگۆی ده‌ورگی‌راوی زا‌ره‌تری‌ک ده‌چن، کوت کوت پی له‌ زه‌وی ده‌کوتن و هه‌له‌د‌ه‌رن، ده‌نگ‌دانه‌وه‌ی ئه‌ی ره‌قیب نه‌با، گویت له‌ چۆقه‌ چۆقی ددانیان ده‌بوو، وا دیاره‌ چاو له‌ که‌لینی ده‌ربازبوون ده‌گیرن، له‌ ته‌نیشت منه‌وه، ده‌نگی‌گ هر ده‌بن جه‌لال تۆ بلی یاشیخ، بوویی، روو له‌ زا‌ره‌تری‌کان:

داوه‌شین، به‌فرتان لی باریوه؟ وه‌رن خۆتان به‌ ئه‌ی ره‌قیب گه‌رمبکه‌نه‌وه.

ماموستا (.....) گوینی خۆی گرتوه‌وه، ویده‌چی له‌ دلی خۆی بلی:

من نه‌ک هر نه‌مگوتوه‌وه، نه‌شمبیس‌توه‌وه، که‌سی گوتیته‌ی:

سه‌دام نزیکه‌ مه‌رگه‌...

هه‌رچی ماموستا مه‌مه‌د ئیسماعیله‌ که‌ کس به‌ پیکه‌نینه‌وه نه‌یدیبوو، ئه‌وه‌تا رووی بزه‌ی گرتوه‌وه و زه‌رده‌ی لی نیشتوه‌وه، له‌ خۆشیا چاوی پر ئاوبوه‌وه، ئه‌و ماموستایه‌ له‌ ناو پۆلی به‌ ئاشکرا سه‌رکونه‌ی سه‌رانی به‌عسی ده‌کرد، گوئی نه‌ده‌دایه‌ گرتن و له‌ کونه‌په‌شه‌کردن و مردن.

وانه‌یی به‌ر له‌ سه‌رکردن، بی‌ر مه‌ کومه‌لی نه‌خشه‌په‌ژ، نه‌خشه‌په‌ژی خۆپیشاندان سه‌ریان به‌ سه‌ر یه‌کتر کردبوو، له‌وانه‌ی ناویان له‌ یادگه‌م ماوه ئه‌مانه‌ بوون:

دلشاد چه‌یران، شیخ‌جه‌لال، خه‌سرق، موحسین چه‌مه‌د، به‌ختیار، نه‌جات... کوپچ له‌وانه، یان که‌سیکی دی، گوتی:

دنیا به‌گه‌ل نه‌که‌وئ و ته‌نیا بمیتینه‌وه، تیده‌چین، ده‌بیت زوو
خومان ده‌ربازبکه‌ین و...

کوپچی دی:

خه‌متان نه‌بی، رزگاری له‌سه‌رپیته.

من گوتم:

سی پۆل هه‌ستی سه‌روزیاده.

ده‌مژمیزی ده‌ستپیکردن دیاری کرا، ئه‌وه بوو ده‌ستپیکرد و سه‌ری کرد
و هه‌موو پۆله‌کانی گرت‌ه‌وه و ده‌رگا شکا و رژانه جاده.

ئو کوپه‌ کتیه‌ چۆته‌ سه‌ر دیواری چه‌وشه‌؟ به‌ ده‌نگیکی حیل له‌ جاپ‌ده‌ر
حیلتر:

جاده، جاده، ئه‌وه‌ی له‌ژۆری بمیتته‌وه، نامه‌رده...

کوپچی دی:

له‌ هاتنه‌ جاده، ده‌رده‌که‌وئ کئ مه‌رده.

هاتنه‌ جاده، گه‌مه‌ نیه، کوپچ پڕ زاخ و گیان له‌ سه‌ر له‌پی ده‌ستی ده‌وئ،
هاتنه‌ جاده، واته‌ مالاوایی و نه‌هاتنه‌وه، هاتنه‌ جاده واته‌ ریی زیندان و
مردن...

بیرمه‌ ژۆری رزگاری رژایه‌ جاده و به‌ ریی باشووردا شه‌پۆلی دا، ئیوه
ده‌زانن، رزگاری روو له‌ رۆژه‌لاته‌ و له‌گه‌ل ریزه‌ مائی روو به‌ روو،
ده‌رگای به‌رانبه‌ر ده‌رگای مائی پلکه‌ فاته‌مه‌، ریی باکووری ئه‌و کۆلانه‌
ته‌سکه‌یه‌ که‌ له‌ شیوه‌ی پیتی تی لاتینی، پایوی قه‌له‌ و ئه‌گه‌ر تیواوتی نه‌پوات
شانی له‌ دیوار ده‌خشنی، ئه‌و کۆلانه‌ وه‌ک گۆتم کۆلانی مندالیی منه‌.

رئی باشوور پان و به‌رشه‌قه‌ و له‌و جاده‌یه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ له‌ هۆلی گه‌له‌وه‌
دئ و ده‌گاته‌وه‌ خولگه‌ی کوشکی باکوور، کوپانی رزگاری به‌و ریشه‌دا
شه‌پۆلیان دا، به‌و ریه‌دا درووشمی هاتنی پیتشه‌رگه‌ و مه‌رگی سه‌دامیان دا.
دل‌م ده‌خوایی نه‌بادا وه‌ک چۆن له‌بیری خه‌لک چوونه‌ته‌وه‌ له‌بیری منیش

بچنهوه، ناوی کوربه ئازاکانی رزگاری بنووسمهوه، بهلام وای له بیرکۆلی، بیرم بهر باده و ناوی که میانم له یاده، بویه و چاکه واز له ریزکردنی ناوان بینم، نهگهر ناوی به زور خوی نهخسته ناو گیرانهوه، من به دوایدا نهچم، دیاره له رهوتی ئه و گیرانهوه ههندی کهس به ناوهوه خو داوینه نیتو گیرانهوه.

ئی، رزگاری رووهو روژ ریی گرت، روژ له تاقی ئاسمانی کهمی به لای مناره و قهلاتدا لاریوتهوه، کۆلان له (پرووخی و بژی) دهنگدهاتهوه، خهک له سههر دهراو و پهنجهره و سهربانهوه، خهکی بهری تانکی و ناو قهسران دروشمهکانی کورانی رزگاری دهلینهوه:

بژی هیزی پیشمههرگه

سهدام نزیکه مهرگه

حیزی بهعس فاشیه

سهدام حوسین نازیه

شاری قهلا و مناره

نایترسیتی قهناوه

کورستان هی خۆمانه

با لئی دههچیی بیگانه

بیرمنهچیی، له(نازادی) و (چیمه) و قوتابخانهیتیریشهوه ههندی هاتبوون، پیشتر زانیبوویان، لهوانی لهوی له یادگه مامون، جهمالی نازادی و... بیرمه له حالگرتوو گهرمتر داهاتبووم، گوللهش ساردی نهدهکردمهوه، له پیشهوه پشتهاوپشت دهپۆیشتم، دهستم ههلهدهشهقاند و مهرگی سهدامم دهگۆت و دهیانگوتهوه، پندهچوو له خۆپیشاندانی ویستیتیم چاو له شینخهشلهی ههولیر و ههندی کهسی ناو رۆمانهکانی مهکسیم گۆرگی و ئهوانه بکهمهوه، ههر لهو سهروبهندهش بوو (دایک)م بۆ جاری دووهم و

سیتیەم خۆیئەبۆو، ئەو دایکەى زۆر کەس لە رێى وىەو بووبوونە شوپگێر
و کۆمۆنیست، ئەو دایکەى زۆر کەس لە چۆکى خۆیان دەدا و دەیانگۆ:
حەیف، دایکێکى وامان نەبوو!

من تا پشتاوپیشت نەکەوتمە ناو چلکاو، هەر پشتاوپیشت رۆیشتم، لەو
سەرە کۆلانە، ئەها دیواری رزگاری لە کوێ دوماهى دێ، لەوێ لە ناوەندى
کۆلانێ گۆماوێکى گچکە هەبوو، زۆر پیس، مراویش بیزی نەدەهات خۆى
تیوەردا، کەوتە ناوى و خۆم لە قورەشینى هەلێنا، بەلام وەک ئەوێ گۆلمە
ناوێکى پاکم پێدا بکەن وابوو، گویمەنەدایى و رۆیشتى، دواتر قورەشینەکەم
بیربەیننەو.

بیرمە لەو سەرە کۆلانەى کە بە چەپدا پێچبکەیتەو دەتباتەو بى تانکى،
ئەو تانکەى سەردەمانى هەموو سەیداوێ ئاودەدا، مام سمایلى کەرتکە
چاوم دیت، بە دوو دەستان لە سەرى خۆى دەدا، ئەو پیاو دەلێم لە برینى
یەکەم خشتى سەیداو لەگەل بوو، زۆر کەس دەیانگۆ:
دەبوو ئەو گەرکە ناوى سمایلاو بى، نەک سەیداو.

ئەو پیاو لەوێتەى لەبیرمە، گەسکێکى دەسکدارى بە دەستەوێو و
جاده و کۆلانان پاکدەکاتەو، ئێ، لە سەرى خۆى دەدات و دەلێ:
کورە، ئەنگۆ بزنى و نانى شوانتان خواردوو؟ کورە، ئەى هاوار، ئەنگۆ
گیانى خۆتان لى بەلایە؟ کەس بە دەستى روت بە گۆ فیرعۆندا چۆتەو؟ لە
بەرتان بمرم، وەکات پەرتەى لێبکەن، دەنا هەوکه خوێن هەردەستى و
سەران دەبات.

رزگارى لاقاو، هەستاو، رزگارى خرۆشاو و کێ گۆئ دەداتە قسەى
مام سمایل، دیارە کەسى ژیر، لەو پیاو تێدەگات و دەزانێ چ دەلێ، ئاخىر بە
هەموو فیرعەو نەکان بە قەد لایەکى سەدام فیرعەو نەبوونە، ئاخىر ئەو
سولتانه ئۆسمانیەى کاتى خۆى براى لە سەر برا کردبوو سىخو، لە چاو
سەدام بە ئاوى حەفت زێیان شۆراوەتەو، هەر ئەو مام سمایله گوتبوو:
هیتلەر لە چاو سەدام ئیمامى عەلییه.

هەر لە مەپ سەدامەو، لە سەر لادیوارێکى نزیک پردى گامێشەوانان،

شتیکي نزيك له وه نوو سراپو:

ئو خوینږيژه تاييه ته و له خوینږيژان جيايه، چوونکي شتيک له خوینږيژي څر خوینږيژاني تيدايه.

ئمن سهدامي سالي هه شتا و دوو و ستي سهداي بيستم دهليم، ئه وهی چه کفر و شاني دنيا، وه هايان پندابوو، شیر و تيري له دنيا دسوو، ئه وهی سهراني عارب، جگه له قه زافي و ئه وي دی هه موو پيلاويان بو داده نا، ئه وهی سوپايه کی هه بوو، به شي داگیرکردنی نيوهی دنياي دهکرد، ئه وهی به نديخانه ی وای هه بوو، درگای هاتنه دريتي نه بوو.

سهدامیک نه گهر چاوت هه له بکات و نيگايه کی خراپی تيري، له بن قه نارهی مووسلش خوت نه بينيه وه، ئه وه شتيکت تيده بري تاو ماوی بلهنگي. نه گهر به ناوی روت ناوی بلتيت و (خودا بيپاريژي) ي پيوه نه نيني، ده تخاته کونه پشه و بي سهروشوين دهمينه وه. وا تيبگه کس ناتواني سهدام بناسيني، جگه له وانه ی له و سهرده مه ژياون و زه بريکی ئه ويان ديوه و نه بوونه ته دار و ده سته ی وي.

ئو جا مام سمایل ناهه قيه تی به کوراني رزگاري بلن:

ئيوه ناني شوانتان خواردووه؟

ئیدی رزگاري به ده ستي روت، به چه پله و هويها، به ئه ی ره قيه وه دژي ئه و خوینږيژه رژاوته جاده و مل ده ني، بزانيں ده گاته کوي؟ به رايی رزگاري گه يشته سهر جاده ی سهره کی، جاده ی هولي گه ل بو گهرماوی ئيسکان و خولگه ی کوشکی باکور، له وي له ده ستي چه په وه، له جاشخانه که وه، چند ده سترېژي هات، به نيازی کوشتن نا. سهروک جاشه که، عومهر نازانم يان ده گوتي، له به ره ی رزگارييه وه چند دهنگي کی حيل، روو له جاشان:

شهرم بتانگري، ته قه مه که ن، ما ئيوه ش کورد نين؟

تا هو واه! با هر کورد بن، خو هينده ی کورد کوردي کوشتووه، سهدام تا هه نني، هينده کورده ی نه کوشتبوو، هي له وه که گوت جاش، ده بريته وه! رزگاري دايه وه ده ستي راست، خو نه خشه که ش هر واپوو: هولي گه ل،

خولگەي ئاوى كەسكوسۇر، لەۋىۋە پىنچدەكاتەۋە بەرە و بازار و قەلات، بەلام داخو نەخشەكە نەخش دەھىتى!

لە پى، لەپىتر لە لىدانى بوومەلەرزە، لە پىتر لە داكردى تاۋە تەرزە، حوكمەت لە خىپ لاۋە، بە چەك و خوترمەۋە رزايە جادە، رشاندان، رزگاربيان رشاند، بەلام بۇ سەر سەر و بن پى، ديار بوو نەياندەۋىست، ۋەھا زو، جۇگەي خوين ھەستى، تەقوھۇرىكە، دەلىتى شەپى سىكانيانى بەرى تەقتەقە، خرمى لە ۋ سەروبەندە، شەپى سىكانيانى بۆم گىرابۆۋە، ئەۋەي دە دوازە گەشمردەي دا، ھەيدەر كەرىمى ۋەرىگىرى شەكسىپىرىش لە ناۋ ئەۋ شەھىدانە بوو.

بۆۋەي بزانين لەۋ جادەيە، ۋەلەكە عارەب و جاشۋولگەي كورد و چەتەي سەدام چەند فېشەكيان تەقاند، ھەر دەبى ژمارەي كورپانى رزگارى بزانين، ئەۋانەي خۇيان نەدزىۋە ۋ ھاتنە جادە، ئەۋجا ھەر كورپى جارانى سى بگە، ئاخىر بۇ ھەر كورپى، سى فېشەك تەقتىراۋە.

رزگارى ۋەستا، كەلكى لە روو ۋەستان ئەما، چوونەپىش بوپىرى نىە، پەرتەلىكردن تاكە رىيە، بوپىر ئەۋەيە خۇي دەر بازىكات و نەكەۋىتە چىنگى گورگى جادە، بابم ناۋى لەۋ چەكدارانەي كە لە ناۋ جادە خەلكيان قۇلبەست دەكرد و دەيانرەفاند، نابوو:

گورگى جادە.

ئىدى بوۋە ھەلات ھەلات، ھەر دەستە و بە كۇلانتيك و لايەكدا، ھەر كەسە و خۇي كوتايە ھەۋشە و مالىك، ئەۋ مالانەي بۇ كورپانى گيان لە سەر دەستى رزگارى، ھەمىشە دەرگايان لە سەر پشت بوو، ئەۋ رۆژە مەگەر چۇن دەنا ھىچ مالىكى گەرەك دەرگاي دانەخستبوو، لە سەر دەرگا مندالىكى ساۋايان دەخستە باۋەشت، تا بە گورگى جادە و كۇلانان بلىن:

ئەۋ كورپە، ھىچى لە ھىچ نىە، ھى ئىمەيە و...

يان لە بن بىزايى چاكەت و بىجامەيان لە سەر دەست بوو:

دەي، زوۋ خۇت بگۆرە، با ۋا تىبگەن كورپى ئىمەيت و پىت لە مالى نەچۆتە دەرى.

رۆژی دوايي، هەر كۆپه و چيرۆكى خۆي، مندالي ساوا و چاكهت و
بينجامه و چوونه ناو بهرميلي ئاوي و ئه و شتانهي دهگيرايه وه، گيرانه وهيهك
سهخته به من بگيردرينه وه.

ليز هوه، تهنها خۆ دهربازكردني خۆم له بيهره، ئه ز دامه وه كۆلاني، له
كۆلانه كاني ناو قه سران، روو له رزگاري، له سه ره كۆلاني، به كه ليني
گولله دا خۆم به ماليكدا كرت، سه ره ژني به شارستان دهچوو، به ئاماژه ي
دهست هۆدهيه كي پيشاندام، به زاري دايكانه وه گوتي:

كۆپم، وه په، بۆ ناو كانتۆپي.

كه وتمه دله پاوكي، بچم، نهچم؟ نهچووم، ترسام گورگي جاده بگه نه سه رم
و له ناو كانتۆپي قيره بريم بگه ن، قسه ي ژنه م شكاند، پنبلكه م ديته وه، به
چهند شه قايي گه يشتمه سه ر بان، له ويوه بۆ سه ر ديوار و سه ربانيكي تر،
له ويشه وه بۆ سه وشه يي، كۆپي گوتي:

وه ره چاكهت و بينجامهت ده مي.

نازانم بۆ به قسه م نه كرد، سوپاسم كرد و وهك په ليك دهر په پريم، ئه و
كۆلانه ته قه ي له سه ر نيه، سووپامه وه و گه يشتمه وه سه ره كۆلاني رزگاري،
كۆلان چۆله، بيمركرده وه باشترين په نا رزگاريه، ئه گه ر بگه مه وه ئه وي،
ترسي گرتنم له سه ر ناميني.

وام كرد، خۆم به رزگاريدا كرده وه، تيكه ل كۆپاني دوور له (برووخى و
بژي) بوومه وه، خۆم به ئاوده ستيدا كرد و له پشتين بۆ خواريم له بن ئاو
هه لكيشا و له قوربه شينه پاكبوومه وه، گويم لیبوو كۆپي له بن ليوانه وه:
له ترسا ميزي به خويدا كردوو هه!

هه وكه رزگاري ده ليني خۆل و دۆي به سه ردا كراوه، له زۆر چاوان ترس
و له رز دهخوينه وه، وهك بلتي حوكمهت تۆله ي كۆپاني به جاده كه وتوو، ئه و
كۆپانه ي سه ريان به خشييه ره شه با! له وانه ي كلاوى خويان گرتوو ه بكا ته وه،
من ئه و ترسه م نه بوو، ترسي من له مامۆستاي (پهروه ده ي نيشيمانى) بوو،
ئه وه ي پيش كه مي له ناو پۆلي، ليتان وه ژۆر كه وتم، تۆ بلتي سه زم له قورپ
رانه كات؟

زۆرى نەبرد، پىتوهرىبون، چەند ئەفەندىيەكى دەمانچە لە نىك پىتوهرىبون،
لە ساكەگۆرەكە ئەوئى ناوئە ئالائى عىراقى لىتەلەدەدرا، ھەموومانىيان
كۆكرەدو، عارەبى كەوتە قسە، يەك دووانى گوتيان:

عارەبى نازانين، بە كوردى قسان بکە.

عارەبىش كوردىي نەدەزانى، كوردى لە خۆيان بۆى دەكردينە كوردى،
تەواوئى بە ئىمەياندا ھەلدا، لە سەر ئەوئى لە قوتابخانە ماوینەتەو و بە گەل
ئەو ئاژاوەگىزانەى بە جادە كەوتوون، نەكەوتىن، باش بوو زۆريان نەپرسا و
وازيان لىمان ھىتا.

من بىرم ھەر لائى مامۇستائى پەرەردەى نىشتمانىيە، ئەھا، ئەوئەتپەى لەو
سەرەوئە راوئەستاو، دەترسم، بە ئاماژەيەكى وى، دوو گورگى جادە
پەلامارمىدەن و كەس بە زىندووئىي نەمىيىنەتەو، باشە من خوا لىئى
گۆرپىووم؟ نەدەبوو روو لە رزگارى بکەمەو.

نەبادا ئەو مامۇستايە، چىدى نەيەتە ناوگىزانەوئى من، بە دوو سى رستە
مالاوائى لىدەكەم:

نە ئەوكتات و نە دواترىش، بە روويدا نەدامەو، لە جاران پتر رىزى
دەگرتم، منىش بە شەرمەوئە سلاوم لىئى دەکرد و منەتبارى بووم، ئەو
مامۇستايە، ديار بوو ھەر بە واژو بەعسى بوو، وەرنا لە زۆرانى دى باشتر
بوو، پاشتر بىستەمەو، برايەكىشى لە رىزى كۆمۇنىستانە و لە چىايە و ناوى
پىشمەرگايەتپى برووسكە و گەيشتە رىزى گەشمردانىش.

ئى، بۆ سەبەينكەى پىكەوتىن دەستەين قوتابى گىراون، لە گەپىكى تر
دەگەپىمەو لائى گىراوان .

ئى، لە گەپىكى ترى خۆپىشاندانى كورانى رزگارى لەو ساكە گۆرەى
ئالائى عىراقى لىيە، لە بن ئالايەكى تر يەكتەربىيىنەو، ئىستە دەچمە
خۆپىشاندانەكەى لائى خولگەى كچ و گۆزەى بن قەلاتى، ھى جادەى باتە.

ئەى رەقىب لە بانە و خولگەى كچ و گۆزەوہ

زۆر زووتر لە وادەى خۆى گەيشتەين، بىرمە فازىل رىحانە گۆتى:

وا چاكە بايى دوو سى جەم بخۆين.

بىرمىنە من بووم، ئان شىخ جەلال:

وا ديارە گىرانت بۆ خۆت مسۆگەر كردووہ.

خواردمان، لە بەرانبەرى سىنەما حەمرا، لە بەركى رىحانە لە تىرى بابۆلەى چەورمان تىكرد و لە چاخانەى عەبۇش چايەى شىرن و بەرەنگمان بە سەرداكد. لە مزگەفتى حاجى لەقلەق بوو، يان شىخە رەشكە دەستمان بە ئاو گەياند. بە بن قەلاتىدا گەيشتەينە جى، خولگەى كچ و گۆزە، خۆ دەزانن كام كچم مەبەستە؟ ئەوہى لەو سەرەى جادەى باتە، بە ديار قەلاتەوہ گۆزەيەكى وىنەى خۆى ناسكى لە سەر شانە. لەوئى گەلى برادەر و ناسيارم دىتەوہ، لەوانە لوقمان و ھەردوو يووسفەكە و يووسف عوسمان و ئەوانە...

ئىستا چاومان لە سەر دەمژمىرى دەستمانە، ئەھا، ميل گەيشتە سەر دەمى رابوون و ھەستان، بە دەستى رووت ھەستانەوہ و سەرھەلدان بە رووى ئاگر و ئاسنى رۆيمى كە لە كوشتن و بېرىن نمونەى لە دىرۆكدە كەمە. لەو شەقامە كە بايى شارىك گورگى جادە دەورى داوہ، بەگژداچوونەوہ لە دەست كى دى؟ كچ و كورپى خۆى دەوئ، كەسىكى گەرەكە يەكپارچە جەرگ بى، كەسى مەرگى خۆى لە سەر لەپى دەستى دانابى، كەسى لە چاوى شىر نا، لە چاوى بەعس نەگەپتەوہ.

منىش ھەك ئەو خەلكە، ھەست بە ترسىكى ئەوتق ناكەم و چاوەرپى تەقىنەوہم، تەقىنەوہ بە رووى بەعس. رەنگىن بړى لە نەترسانەكە بۆ پياوى ئاسمانى و شقان پەرورە بگەپتەوہ، ئەھا، كاتى پياوى ئاسمانى

تییه لده کرده:

له زړه ی زنجیر دلت نه لهرزئ

پیوه بڼ له شه، نه وهک بڼ گیان...

دهاته سهرت به پتی خوت به رهو (ئه من) ی هه ولیر و خاصه ی که رکوک
و قه نارهی مووسلی بچی، نه دی شقان په روه ر؟
وهی وهی، له و شوړش و سهره لده! له و پفدانه! پفدانه که هی حه مه د
مه ستانه، له کن زور کس گوتبوی:
ئو شقانه ئیشی پفدانه، به سروودان کوړ وکچان پفده دات و ره وانه ی بن
قه نارهیان دهکات.

له و دهمو عسره به هاریه ی لای کچه گوزه له شانکه ی بن قه لاتن،
ویده چی منیش یه کیک بووبم له و پفدراوانه! له و سالانه سروود و
سترانه کانی شقان هیره یان دهکرد، خه لکیان به ئاگر و ئاسن داده دا،
نه واره کانی به قاچاخ ده ستاوده ستیان دهکرد، هه ر کئ له دهستی گیرابا،
دهگه شسته بن قه نار، یان که میک ویره تر. بیرمنه چی له ناو ده لالخانن،
کوړئ هه بوو، دواتر کامهران سهرسپیان دهگوتئ، نه واری شقان له کنه وی
ده سنده که وتن، زانیبای که سئ جی ترس نه، دهیفرؤشتی.

ئئ، له و بهری خولگه ی کچ وگوزه، زهنگی سهره لده لاند لئیدا، رهنگبی
ئه و هیان ده مژمیر پینچ بووبئ، ئه و پینجه م به ناوله پ و پئلاوی کچه کانه وه
له بیرماوه. ههنگین کچان ئه و کچانه ی بڼ ئازادی ترسیان کردبووه کاله و له
پتیاں کردبوو. هه ندئ له و کچانه بهر له هاتنی دهمی زهنگی سهره لده لاند، له
ناو بازار ده سوورانه وه و به ئاماژه یی که هه ر له خویان ده هات، شوین و
کاتی خو پیتشان دانیان له کوړانی شار دهگه یاند. به نمونه: ئه گهر دهمه که پینچ
و شوینه که جاده ی باته با، ئاماژه که به و شیوه ده بوو:

ناوله پی خوی بڼ چهند چرکه یی له راستی چاوی کوړه راده گرت،
ئاشکرایه ناوله پ خړه و له شیوه ی ژماره (ه) ی خومان. دوايوه دهستی بڼ
پئلاوه که ی ده برد، دیاره پئلاویش هیمای جاده ی باته ی ناو شاره. ئه و جا
هه ینیش تازه دم گوړین داهاتبوو، دهمی هاوینه و زستانه. کچه په نجه کانی

له شتووی باوه شینهی نویناو ده کرده و باوه شینهی لامل و گهردنی خوئی پیده کرد. تو وهره، ئه و ئاماژانه وهرگیره سهر وشه، رسته که وا دهرده چیت: ده مژمیر پیتجی هاوینه له جادهی باته. ئه و جا هه بوو، له و ئاماژهی کچانی کاله له پین تینه ده گیشته، به گه شکهی وهرده گرت و ده یگز:

باشه من چیم کردوو، ئه و کچه تیوه گه شکم لئ ده گری! ئی، زهنگه که دهنگی کچیکی کاوبۆ له بهری، کاله له پین، زانکویی بوو. ئیستاش (برووخی)ی زاری کچهی خولگهی کچی گۆزه له سهر شانئ، له گویمدا له ئهی رهقیب زه لالتره دهرینگیته وه. برووخی زاری کچه زار له زاری وهرگرت وه، جاده سهراپا بووه برووخی، بووه مه رگی سه دام، ئهی رهقیب هه لیکرد و به وینهی بای شه مال کۆلان کۆلان خوئی کرد به کۆلانه کانی قه یسه ریدا، به کۆلانه کانی عاره باند، ئه و گه به که ده لیم که زوو، به هاتنی دوو ماله عاره ب ناوی کۆنیان له سهر هه لگرت و عاره بی وهرگرت. ئهی رهقیب دایه وه لای چاخانهی قهرداران و کۆتری ناشتی و په ریه وه بهری جوان، تو بلی ته عییل. ئهی رهقیب تیده سووپی و له و لایه وه له کۆنه هه واری شیخه شهل (کتیبخانه) وه به ره و کۆنه هه واری مام گیو (چاپخانه) و مزگه فتی قبیله خوار شوژیۆ وه. لیره وه به هه ردوو دیوی کونی عه شتاردا به قه لاتدا هه لگه را، ده بیتم له په نجه ره کانی سهر سه ری، ژن و مندا له به چه پله ده یگرته وه.

له هیکه وه له خه لاوه پیوه ر بوون، گورگی جاده به دار و چه که وه پیوه ربوون. چاوده نی، زرمو هۆریکه گولله له هه وایی ویکده که ون و جاده بن قه وان که وت، خوین رژا. دهنگیک له گوئی من له دهنگی شیخه شهل ده چوو، ئهنگو ئه و شه له ده ناسن، ئه ها، ئه و پیاهه قه لاتیهی له سه رده می پاشایه تی، له و شاره دا یه کی بوو له پیشه نگانی خویشاندان، ئه و دهنگه شیخه شه لیه، هاوارد هکات:

کهس هه ئنی، لیتیاندن...

لیتدانی چی! به چی؟ ده سترک دهنه وهش جی و شه پی خوئی هه یه، ئا،

پیکدادان روویدا، هندی کەس دەستیانکردووه و مست و شاپیان وهشاند،
بەرد و شتیان راوهشاند، هەبوو بە بەیکی پر بەردووه هاتبوو، تا بەردیکی
لە بەیکی ما، شەری کرد. چوار پینچ گرتە لە هەینیوه تاکو هەوکە لە چاومن
و رهشانبهوه:

ئەها، ئەو کورپە شەروال خوارە، لە فرۆشگای سەر سووچی بن
میوانخانەکە پڕدایە کیلۆ و تایەکی تەرازوو، بە دواى یەکدا رایئاراندنە بیریە
سۆرئ، خۆی لانهدابا، سەری دەپەری، چەکدارەکی پشتە وی بە
دەستپێژی باگۆی شەروالخواری دایهوه، بەلام نازانم کێ کردی! سەری کرد
و بەر نەگەوت.

نەختیک سەرتر بە لای چاخانەى باکووردا، لە سەرە کۆلانی پاچەکە،
پرچی کچی لە دەستی دووسى گورگی جادهیه، کۆمەلێ کورپە پێدەچوو
زانکۆیی بن، بە هانایهوه چوون، بە خوترمە و چەک ریئان لیگیرا و
نەگەیشتن. من لەوێ لیدانیکى باشم خوارد، داریکم ویکەوت، تا درەنگیش
جینی بە رانمەوه دیار بوو. کەوتم، مەمنوونم بە دار، چانەبوو گولە نەهات،
هەستامەوه و بە شەلە شەل هەلاتم، نەمزانی کچە چی بە سەرھات.

لەو سەرە کۆلانی بۆ تۆمارگەى مشکۆ پێچەکەیتەوه، دیتم دووکاندارئ
بە سەر دوو سى کورپدا دەرەب دەهینیتە خواری، لە سەری کلیلدا و
بەجینەیشتن. ئەو شەوه بیرم هەر لای کورانی لە دووکانکراوی دەرەب لە
سەر داخراو بوو. سبەى زوو، بە خۆم نەوهستام، چوومەوه بەردەمی ئەوئ،
پیاوکه لەوه نەدەچوو، پیاوخراب بیت و بە گرتنی دابن.

لە بن پیتی کچەى گۆزە لە سەر شانپۆه، دوو سى چەکدار سێرەیان لە
بەلندای قەلات گرتووه، دەبینم پەنجەرەکان یەک لە دواى یەک دادەخړیتەوه و
سەربان و شانشینان ژن و مندالیان پتووه نامینئ.

لە سەرە کۆلانی نزار، نزاری مەیخانە دەلیم، ئەوێ جاروبار بە یەک دوو
بیرە هیند ناسکی دەکردینەوه، لە پیاسەى بن نمەى بارانی، بە سەر هۆزاندا
دەتوانینەوه. لەوێ پیاویکی جوامێر جەمەدانى کردبووه ئالا و بە دەم
هەلاتنەوه، دەمى لەگەل هێمن بەگژ میرغەزەبەکیدە دەچۆوه و دەمى لەگەل

دندار کورد زیندووهی دهگوتوه.

گرتهی جادهی باته و خولگهی کچ و گوزه و بن قهلاتی گهلهک زۆربوون، بهلام ههوکه بیرم بهرباده و ههر هیتدهم له یاده. ئی، ههموو حوکمهت رزایه ئه و ناوه، دهستکردنهوه و مانهوه، بوژی نیه، له ترخی سهی چوونه. کچ و کوپانی به گژ به عسدا چوو، په رتهیان لیکرد، بووه ههلات ههلات، ههندی کهس نهبی، کهس نهبووه کهسی کهس، منیش له براده رهکانم دابرام.

ئیتسا له پشت ئه و پیاوهم که جهمه دانیه کهی کردبووه ئالا، دامه وه کۆلانی نزار، کۆلانی باده، یهک به و کۆلانه خه لک هه لئج، به سهر سه رانی شه وه گولله گیزه ی دئ. گه ی شتمه کۆلانی تهکیه ی سهید خه نجه ره، کینه! ده مویست په نای بۆ بهیم، په ژیوانبوومه وه، دهستی چه پم گرت و پیم پیوه نا. زۆری دهرگا کان له سهر پشتن، خه لک خۆیان تیده کو تن، به لام من نازانم بۆ ریی چوونه مالانم دانه ده گرت، دهنگیک له ناوه وه ده یگۆ:

لامه ده، برۆ.

قهسی دهنگم نه شکاند و هه لئ، ههوکه له کۆلانیکی تنگه به رم، له و کۆلاناته ی به تۆبزی دوو کهسی پیوه ده چی. لیره ئیمه چوار پینج هه لاتووین، هه لاتووی دهستی گورگانی جاده، یه کیانم ناسیه وه، یوسفه، ئه و کوپه ی دوا ی ئازادی، دهستی له دنیا به ردا و ئاگری له خۆی به ردا، له پشتمانه وه، پین پین، دهنگه دهنگ و دهنگی ته قه دئ، دهنگه کان عاره بین، له عاره بیه که ی غه زالی نا، له وه ی سه دام.

دامانه وه کۆلانیکی تهنگتر، له و سه ره کۆلانه له مالتکه وه، غه زالی هه لیکردبووه (گولی یا حلوو..)، تاهوو واه کاتی ئه وه یه! له ههر کوچ دهنگی وی هاتبا، پیی رویشتم نه ده ما و هه ناسه م له خۆم ده بری، که چی ههوکه له ترسی مه رگ پین هه لده یتم و لیی دوور ده که ومه وه.

نزا بکه ن، کۆلان دانه خرابی، ئاخو له و گه ره کهش کۆلان هه یه، ته نها ریی چوونی هه یه، ده رچوونی نیه و له و سه ره وه ده بیت ری و ری بگه ریته وه. هه ندی گه رانه وه هه یه خۆشه، راوه که رویشکی شی تیدایه، ئه و که رویشکانه ی له ده می سهر دهرگا شووشتن و داهاتنه وه دهر ده که ون، راوی ناسک، ئه و

راوہی نہ داوی تیدابوو، نہ تہ قہ یی، پشکە خوینیکیشی لپنہ دەرژا، له سەربردهیهکی دی راوه که رویشکان دهبینی، هه وکه ده می گپانه وهی راوی ناسک نیه.

ئێستا ئیمە خۆمان نیچیرین، نهک نیچیروان! گه پانه وهی ئه وپۆ بۆ ناو دهوی گورگی جادهیه، بۆ کونه په شهیه، ئه و کونه ی له و چهند رۆژه دواپی، نه خاسمه ئه وپۆ داخوا چهن دی وهک ئیمه یان تیتاخنییی.

له و کۆلانه چاو ده گنیم، ده رگایی نابینم له سەر پشت بیت، خری داخراون، ده لئی کۆلان که سیان له مال نیه، هه لگه پان به دیواریش ئاسان نیه. دوو سێ ده رگا مابوو، بگهینه سیلهی دوا خانوو، وای، قه و ما، کۆلان داخراوه، به ده رگا و دیوار نا، به دوو هه یته ی که ته ی ته ژه ی چهک له مست، چ له سوارکردنی چهک ترسناکتره! کاتی به رووی تۆدا بی، له گه ل راکیشان و سوارکردن و خوڕین:

ئۆگه ف..

به عاره بی (بوهستن) یکی وایان له زار ده رچوو، که میک شل بایت، خۆت پیسده کرد. من پیشتری (ئۆگه ف) ی وا توندم له زاری چ عاره بان نه بیستبوو، هه ر من ده زانم چ ئۆگه فی بوو، له گه ل ئه و ئۆگه فه، نازانم ئه وان، به لام من لیره وه پسام، ئه ورۆژی پیسده چین ئه ورۆیه، له وه یه دوا هه ناسه مان که وتیته ئه و کۆلانه ته سکوتریسکه، له و ساته سه ره مه رگیه، دوورنیه قسه ی بابم بیر که وتیته وه، ئه وه ی دوینی بوو، یان پیژی:

کورم، وریای خۆتان بن، به رگه ی جه رگسووتانیکی تر ناگرم.

ئێستا شتی بلیم، رهنگه باوه رنه که ن و به فیلمی هیندی تیگن، یان به وهی که ده لی: خودا یه که و ده رگا هه زار، یان به چیرۆک و گریدانه وه بۆ درێژکردنه وهی رووداو به لایه کی دی، چۆنی لیکده دهنه وه، گه ردنتان خۆش و ئازاد، ئه وه ی ئیمه ی له هه یته ی عاره ب و مه رگ یان گرتن له سه ر ده ستی عاره بان رزگارکرد، ئه وه بوو:

له ده ستی راست، ریک له ته نیشته من، ئه و جیهی له لووله ی تفهنگی هه یته وه چاوه ریی گه یشتنی ئیزرائیلم ده کرد. ده ستی، نازانم ده ستی

ئاھورامەزدا بوو، كى بوو دەرگای بە رووی ئىمەى زارەتريکدا کردەو، لەو کردنەو ەبە دەچوو، دواتر لە فيلمى دىتم كە بە رووی يووسفى لە زولتخا ھەلاتودا کرايەو.

دەرگا کرايەو ە و خۆمان تىکوتا، بالمان گرت، تا ھەيتە گەيشتنە ھەوشە، ئيمە بانە و بانمان دەکرد.

ھەوکە لەو جادە دەپەپينەو ە كە كۆترەكە دەگەيەنيتە شىخى چۆلى، لىرەش ھەلات ھەلاتە، پەپينەو ە بەرى جوان، نازانم بۆ ئەو گەرەكە ھەر بە جوان ديتە سەر زارم، تۆ بۆ تەعجیل، لەوئ بە كۆلانی تەكيە و مزگەفتەكە، موفتيە، كپانە! دامانەو ە ئەو دەستەى كە دەتباتەو ە بەرى كنىستە كۆنەكەى جوولەكان. لەوئ پتەدەچوو رى گىرابى، كەمى كشاينەو ە و بۆ سەر كەندە گەرەكە شۆرپووينەو ە، ئەو ەى زستانان و بەھاران ھىند ھەردەستى، گەرەك ە ھا كەرتدەكات، مەگەر بە بەلەم پىكبگەنەو ە، بەرەى باشە ئىستا ئاوى كەمە، چلكاوى مالانە.

كەند قوولە، قەراخى بە بەرد ھەلچنراو، چ چار نىە، دەبىت خۆ لىدەين و بپەپينەو ە، ئاخى پردەكەى سەرئ پرى چەكدارە، نزىكبوونەو ە لىنى كەوتنە ناو زارە، زارى گورگى جادە. تۆ چاودئ ئەو ھەموو خەلكە، مندال و گەنجە خۆ بە كەندئ دادەن، ھىند زۆرن، وەك بلىنى نىو ەى شار لە پەپينەو ەدا بن، وىدەچى خۆپيشاندانەكە گەلەك لەو ەگەرەتر بووبىت كە لە منەو ە دياربوو.

ھىشتا دەنگى تەقە دئ، نزىكە و گىزەى گوللە دئ، لەو شوينەى من لىتى راو ەستاوم، بە خۆ شۆرکردنەو ە بەژنى پترى دەمىنى پىت بگاتە زەو ەى. لە كەوتنە خوارئ، جىى دارەكەى جادەى باتە، وە ژان كەوتەو ە، تا ئەوئ ژان و شەلىنم لەبىرچووبۆو ە، ئىستا زۆر ژان دەكات و جوان دەشەلم. ھەر چۆنئ بوو، بە سەر چەند بەردەبازئ بازمدا و پەپيمەو ە، لەو بەر لە چەند جىيەك رىى سەر كەوتنەو ە ھىندە بلند نەبوو، پشيلە ئاسا ھەلگەراين.

ئۆخەيش، ئەو جارەش دەرچووم و نەكەوتمە دەستى ميرغەزەبان. ھەناسەبپكىمە، ئارەقەى شىن و مۆرم دەر داو ە، پشووئىكى باشمان دا و پشەيەكمان ھاتەو ە بەر، يووسف بوو يان كەسىكى دى:

پهرته‌ی لیبکه‌ین باشه، سئ چوارئ پیکه‌وه‌بین، تووشمان بن،
راپنچمانده‌کن:

به‌ر له پهرته‌کردن، وینه‌یه‌کی ناسک هه‌یه، به ئیوه‌شی پیشانده‌دهم:
ئه‌ها، چاودنه ئه‌و په‌نجه‌ریه‌ی، کچئ سه‌ری ده‌ره‌یناوه، له‌و مانگی گولانه
ملی له شتیه‌ی گوله‌شلیره لار کردۆته‌وه. نزیک‌بوینه‌وه، پتر سه‌ری ده‌ره‌ینا،
وای خوداوه‌ندی جوانی، ئه‌وه‌ت بۆ کئ هیناوه‌ته دنیا؟ یه‌ک دوو به‌رکۆژه‌ی
کردبۆوه، سینگی کوارگی که‌ما بوو، چاوی گه‌لایژی، برژانگی پرژی
ره‌ژگولی، که‌پوو بندقی، ده‌مولیو له وینه‌ی زنه‌ی کوستانئ.
له پر پرچی کرده‌وه، تۆپی کردبوو، پرچ شۆر‌بۆوه، چ پرچی، له هی ناو
گورانییه‌که درێژتر:

پرچی دوو گز و نیوه

یارم به‌فره و باریوه

پرچ چ پرچ، ده‌تگوت گیابه‌ند و خاوه، کوڕئ ده‌لئ:

ئه‌وه بۆ ئیمه‌ی هه‌لدا، تاپیندا سه‌رکه‌وین!

ئیمه‌ هیتستا له بن پرچی بووین، حریتیه‌کی لیندا له تاق و په‌نجه‌رانی
گه‌ره‌ک زرین‌گیابه‌وه، هیتستا پیکه‌نینی نه‌پسابۆوه، به جامه ئاوئ جوان
رشاندینی، هه‌ساینه‌وه، ئه‌و که‌چه‌تیوه بۆ وا ده‌کات؟ دره‌نگ پیکه‌وتم، له‌و
کولانه‌ کچیکی جوان هه‌یه، باری ده‌روونی ته‌واو نیه و هه‌ر جاره‌ی به شتی
ده‌یگرئ.

ئئ، له که‌چه‌گه‌رچئ، له کوئ بوو سه‌رم له گه‌ره‌کئ هینا ده‌رچئ؟ له سه‌ری
خولگه‌ی به ته‌مای خودائ، نزیک ئه‌و سه‌موونخانه‌یه‌ی که‌ لووله‌یه‌کی شتی
له مناره‌ی چۆلی نه‌ویتری به سه‌ره‌وه‌یه، وا تیبگه‌م تۆش ئه‌و لووله‌یه‌ت
دیتوو، ده‌لئنی په‌یژه‌ی ناو خه‌ونه‌که‌یه به هه‌وادا چووه، ناوی لووله‌ی
دووکه‌له، دووکه‌لئ ده‌نیریته ئاسمانئ، هه‌ر ده‌مه‌ی به‌شیه‌و ره‌نگی، ته‌نک و
سپپات، چر و قه‌ترانی، دووکه‌ل هه‌ر جاره‌ی ده‌چیته ده‌ستی بایئ، با هه‌ر
جاره‌ی ده‌یبا بۆ لایئ، له‌و دووکه‌له سه‌ماکه‌ره‌وه بۆنی سه‌موونی گه‌رم به
سه‌ر شاردا ده‌پژئ، چ سه‌موونی! وه‌ره به چاوی من برۆنی و به زاری پلکه

شامی بکه تامی. ئەو پلکه شامیە کوشتەى ئەو سەموونە بوو، دەچوو دوو
 بەرە نانی بۆ مالان دەکرد، تا دوو لەو سەموونەى پێ بکړئ، لە پێش دەرکئ،
 منداڵانە بە دەستپەوه دەگرت، هێند جوان بۆ زارى دەبەرد، هێند بە تام
 دەيجوو، حەزت بۆى دەچوو، بە زگت دەدا،
 هەبوو ئەو سەموونە گەرمەى دەخستە ناو نانی تیرپەوه، دەتگوت
 بابۆلەى پێ گۆشتە بایدەدا.

ئەرى پلکه شامی و لوولەى دووکەل بۆچى لێرە قیتبوانەوه؟ لە کوپۆه لە
 سەربردەى بە گۆزداچوانەوه دەکەنەوه؟ ئا، لەو بەرى لوولەى دووکەلئ، دیتم
 دوو کور، یەکیان سەموونى بە دەستپەوه بوو، سێ چوار چەکار
 تێیانوروکان و هەلیاندانە ناو ترومیل و باژۆ، مەن بێ دیوار و دیوار
 باریکەم داين.

لە سەیداوه هەندئ لە برادەرەکانم دیتەوه، شێخ جەلال و موحسین
 حەمەد و فەرهاد و عیسا و ئەوانە، کەوتینە قسەوباس و پرس:
 کى گىرا؟ کى بریندارە؟ شەهید هەیه؟
 پێتەکەوتین.

دەگەل فازیل ریحانە، بە دلێکی خوشەوه، هیشتا زەردەى مابوو،
 گەیشتینەوه بە لاشاوه، لە نزیک مالئ، پلکه شامی، بە روویکی خوشەوه:
 ئەوه بەربووى؟ وهى چەندم پینخۆش بوو.
 هۆپتکم لە خۆم زانى، بەربوونى چى؟ دیتم، مالئ لە سەر چاو کەوتوون،
 چەندى دەمگوت:

چ بووه؟ چ بووه؟

کەس ورتەیهکی لێوونەدەهات، درەنگ پیکەوتم، براى لە خۆ گچکەتر
 (عەلى)م، لە بەگۆزداچوانەوهیهکی تر هى لای گەپەکی رووناکی و ئیسکان،
 گیراوه، دواتر گیراوهکانى ئەویش دینەوه ناو گێرانهوه.
 هەر لە جادهى باتە، کور و کچیکى زانکۆی ناویان بە گەشمردە کەوتە
 سەر زارى شار، هەندئ دەیانگۆ:
 ئەو دوو دڵخوازى یەکتەر بوونە.

ئۇ، يەك دوو رۆژ دواتر، نۆزدە كەسەكەي گەپەكى عارەبانىش دەنگىدايەو، ئەوۋى دواي دامركانەي جادەي باتە، پەنا بۇ مالىك دەبەن، مالىكەش پوختە زمانيان لىدەدات و ئەمىيان بە سەرەوۋە ۋەردەكات، دوو لەو نۆزدەيە (ئازاد و كامەران) يىكى رزگارى بوون.

ئىستاكات كەمى بۇ دواۋە دەگەپىنمەو، جاروبارىش پىشى دەخەم، ھەندى سەربردە دەگىپمەوۋە پاشان بۇ ناو خۇپىشانداكەن دەگەپىمەوۋە، دەلەين چى، بچىنە گلگەندى گول و گەلا و بالدار و...

گلگەند، باخىكە لە يادەوۋەرى، لە پايزى تەمەنىش ھەر بەھارە و كەسك دەچىتەوۋە، نە گەلايەكى زەرد دەبى، نە گولنىكى ھەلدەوۋەرى، نە چۆلەكەيەكى بە نيازى نەھاتەوۋە ھەلدەفرى. ھەوگەش كووكوۋى كووكختيانى، ئاۋىزان دەگەل نىمە باران و گىفەي باي ئىۋارانى، ئاۋازە دەدەنە رستە رستەي گىرپانەوۋە. گلگەندى يادەوۋەرى، لە سەد سەرە كۆلانەوۋە دەردەكەوۋى، لە ھەر سەر بە سەردا گرتنى، سەرى سەربردەيى دەكاتەوۋە، سىبەرى درەختىكم بۇ رادەخات، بە بۇنى گولنىكى دەمگرىت، تا نەينوسمەوۋە بەرمندات.

پیاوه سپیبه که

وهکوو پښتر گۆتم، له گلکه ندى به قهه په لکى داران، بالى بالداران،
وهخته بلیم هیندهى قله ته زره و نهمى باران، حریتى نازداران سهرم
سهربردهى تېدايه. ئاخړ سى سالى ئاماده یی و دوو سى سالى کولیز، له
شه قاهه کان پتر، له پیاوه سپیبه که پتر ده هاتمه باخی گلکه ندى، له و باخه
هه ندى نووسه رى دنيا م ناسی، له وى دواى که مى ده ورکرده وه، کتیبى
قوتابخانه م ده خسته بن چوکم، چیروک و رومان و شیعرم ده کرده وه. پیاوی
سپى کتیبى بوو له وانه، نه من ده مویست نه و سپیبه بکه مه چیروک، سهرتیبى
هاوړیم به پیکه نینه وه ده یگوت:

مەیشیوتنه، نه و پیاوه خوی چیروکه.

وا چاکه له پیاوه سپیبه که وه پېدا بڼم:

پیاوه سپیبه که، له و دیوى زه ریا نه وین لیدئا، په له هه وریک دابه زى و له
خوی پتچا و دایه وه رڼی گه پانه وه، سپى سپى، له به فر سپیتر هات، نه ها، وا
له سهر شاره، نه وى زور نه وى، به رى خو دهنى، شورا به دياره، بارى،
پیاویک سپى سپى به سهر قه لاتدا بارى.

له باخی شاره وه پتدا هات، گه یشته باخی گلکه ندى، چاوده نى، به و چله ی
هاوینه هه ر گول نا، په لکیش رهنگى به فرى گرت، بالداریش به فریان پۆشى،
دیله تره کیه که ی بن سیمی دیوى گه ره کی جووله کانیش به گوجيله وه تیکه لى
رهنگى پیاوه بار یوه که بوون.

ده گاته وه سه یداوه، به دیتنى وى گه ناوړى دهو گۆمه پیسه که له هیکړا
ده بڼه په پوله ی سپى سپى و به سهر گۆمدا که پرۆکه ده که ن.
له سهره کۆلانى خویان ژنانى کۆلان له بن لیوانه وه:

ئەو پياۋە بەفرى لى بارىۋە.
خۆشكى پياۋە بارىۋەكە بۇيان راستدەكاتەۋە:
ئەو پياۋە بەفرە و بارىۋە.
ژنان بە دۋاى خوشكدا دەيلىنەۋە:
بەفرە و بارىۋە...

كۆلان كۆلان، گەرەك گەرەك دەنگەداتەۋە، لەو رۆژەۋە شار ئەو پياۋە
بارىۋەى بە (پياۋە سىپپەكە) ناودىركرد، ئەو پياۋەى بە دەم رىۋە دەست بە
بەركىدا دەكات و گۆلم گۆلم سىپى لەو شىۋەى چۆن جۆتكار زەۋى تۋو
دەدات، ئاۋا سىپىتى بە شارددا دەۋەشنىن، دار و بەردى لە سىپىتى ھەلكىشا،
بەلام لەگەل مەرۋف ھىچى پىننەكرا و بە رەنگى خۇيان مانەۋە.
ئىرە دەسپىكى سەرھاتى پياۋە سىپپەكەيە.
بە زارى خۇى دىگۆ:

ھەر جارى پىتم دەخستە دەريا، گۆمە پىسى گەرەكم بىردەكەۋتەۋە، گۆم
لە من دەبوۋە دەريا، دەريايەكى كەفچرىن، لە كەفى بىرە سىپىر.
ئەوجا ھەبوۋ لەو گۆتەيەۋە، لە ھەور و بارىنى دووردەخستەۋە و
دەبىردەۋە رىي دەريا:

دەريا و دەريا ھات، سۈر و رەش و سىپى و ھەموو رەنگى بىرى، ئە پىتى
بە وشكانى كەوت، ئە پىتى لە زەۋى بۆۋە، تا گەيشتەۋە ئىرە.
پياۋە سىپپەكە ناۋى ناۋ تەسكەرەى، ناۋى سەيداۋەيى، كاكە زىادە. ھى
سەر شىعر، كاكە زىاد لادىيى، بەلام كى بەۋ ناۋە ناۋى دەھىنن؟ ھى لە چەند
كۆلانىكى سەيداۋە، چ كەسى بەۋ ناۋە دەيناسى؟ شار بە پياۋە سىپپەكە
ناودىرىكدۋە، لە زارى مىندالانىش جاروبار، بە پياۋى سەر مانگ ناۋى
ھاتۋە.

بۇ پياۋە سىپپەكە، چوار ۋەرزەى سال زىستانە و بەفرى لى بارىۋە، چ
زىستانى، قەندىلىش زىستانى ۋاى بە خۇيەۋە نەدىۋە، ئەھا بەۋ خەرمانانە،
چاۋدەننى چى لەبەرە:
ساقۋى دوو سى بەرى سىپى، كلاۋى توۋكنى سىپى، پەنچەۋانەى زىستانەى

سپی، تهنه ده موچاوی دیاره، هه موو سپی، تهنه چاو و برؤ، سمیل و ردین رهش رهش، له دوروهو کتومت کونه ئه شکه و تیکی به فرنه گره به دیوی نستی شاخیکی به فرینه وه.

هه میشه له سهه پئیه، وهک بلینی له سهه گه شته، له سهه فرینه بؤ ئاسمان، بؤ سهه هه یف و هه ریخ و ئه ستیران، مندالانیش هه له وه وه له دیتنی وینه له وه شپوهی ناو ته له فزیونی، ناویان نا، پیاوی سهه مانگی.

پیاوی سپی بی ئه ندازه شاراو و پیر رازه، له بن هه به موورتکی، کولانی موورتکانی گلکهنه، به شپوه یی ده یگترنه وه، له هه گیرانه وه یه کیش بؤنی موورتک دئ، بؤنی (لؤفا) ی لیدی، پیناچی کهس له زاری خۆیه وه بیستییتی، هه ره گۆته یه:

پیاوه سپیه که، له سپیده باشی لؤفاوه، بؤنی موورتکی پینا پزاوه. ئه وه نیه ئیستاش کاتی ده گاته یه کهم سهه کولانی موورتکان، داده چه می و به خه یالی سپیده باشه که ی ئه وه سهه ری دنیا، ئه وه دیوی زه ریا، تیر بؤنی موورتک ده کات.

هه میشه قیته، تهنه له ئاست به موورتک، به ریزه وه ده چه میته وه.

هه ره به گۆته ی گۆتاری:

لؤفا، که که ی ئه وه دیوی زه ریا به، ئه وه ی تیری ئه وینی وه شانده و کوپه شاعیره که ی ده وه که ندی سه یداوه ی به وه ده رده برد و له چله ی هاوینیش به رگی به فری له به رکرد.

ئه ز پیاوه سپیه کهم پئش سپی بوون ده ناسی، هاوینان به توئی کراسی ده گه را، هه میشه دوو سئ کتیبی له بن هه نگل بوو، من له چاو وی مندال بووم، به لام چاکوچونی گهرمان هه بوو، دوا ی سپیبوون که دیتمه وه، بؤ چه ند ساتی هه ره وا تیگه یشتم به ره له سپیبوونه.

سه ریخ چو بووم، هه وه نه بوو، پیاوه سپیه که له کوئی، کوپی به ره له سپیبوون له کوئی؟ نیوان ئه وه دووانه زه وی و ئاسمانه، ئه دی به فر له ئاسمانه وه دانا کات!

ئیتا دلکی هه یه، له چلک و به رگی سپیتر، دلک چ دور نیه له کۆتر

بچى، كۆترى سېي، لەو كۆترانەي لە ناو ھەورى سېپىش لە رەنگى خۇيان
ناچنەو و لە بىنايدا سېي دەچنەو، سەرتىپى ھاوړېم دەلى:

دلنيام ئەگەر گوى بەسنگىو ە بنى، گمەگمى دەبىستى.

نەيناسىمەو، بەلام لە سەردەمى پىش ناسىن، لەگەلم گەرمتر بو.

پياوھ سېپىھەكەي لەو دىوى دەرياکان، لەودىوى دەريای سېپىھەو، ھاتوو،
سەرھاتى ئەو چەند سالى ئەودىوى لە بن دەريا رازنامىزترە، ھىند تڑى
رازە، رەنگە خۆشى سەردەرى لى دەرنەكات و پەي پىتەبات، بۆيە كە
پرسىارى ئەويى لى دەكەيت، وەك ئەوھەيە لە سەر بانى كەوتىتە خوارى،
رادەچلەكن، سەر بادەدات، شتى دەلى، خۆيشى تىناگات، يەكسەر قسە بۆ
لايەكى دى دەبات، پرسىم:

چون بوو، خويندنت تەواونەکرد؟

كەمى دام:

ئەگەر لە ئىنگلىزى شتى تىنەگەيشتى، پرسىار بکە.

ئەو ئەوھابوو، زۆر جار لە بن درەختىكى پىر گەلا و جىوھى گلکەند، سى
چوار قوتابى دەورىان دەدا و وانەي ئىنگلىزى بۆيان رافەدەکرد، دىتبای
كەسىك نەخۆشە، دەپىشكنى و داودەرمانى بۆ دەنوووسى.

ھەر لەگلکەندى، رۆژى برادەرى، گوتى:

دكتور، نەخۆشم، شتىكم بۆ بنووسە.

سەيرى ناو چاوى كرد، گوتى:

تۆ بەلات نى، دەتەوى گالتە بە زانست بکەيت.

پياوھ سېپىھەكە چاوى لە سەر ئەو ھەلگرت و لە ناو چاوى من رايگرت،
گوتى:

تۆ نەخۆشى.

چۆنى زانى؟ وا بوو، ئەو رۆژە من كەمى نەساغ بووم، پەنجەي خستە
سەر دەمارىكى دەستم، پىلووى چاوى ھەلدامەو، بە سەرى پەنجە، پشت و
زگ و سىنگ و قورگى پشكنىم، لە پەپە كاخەزى شتىكى نووسى:
بچى ھەر دەرمانخانەين، واژى من ببين، دەتەدەنى.

چووم و ورمگرت و چاکبوومهوه.

پیاوه سپییه که له ولاتی نه مسا قوتایی کۆلیژی پزشکی بوو، تهواوی نهکرد، وازی لیهیتا، گه پرایهوه، بۆچی؟!

ئوه پرسیاره کهیه، ئوه ئه و رازهیه، کهس نازانی، لیره وه سپیوون سه ره له دهات، پیاویک رهنگی به فر و گولی سپی دهگریت، کاکه زیاد لادییی گه ره کئی چۆن بووه پیاوه سپییه کهی شار؟

ئوه پیاوه له ساتی سپیوونه وه تا ئیره، کتیییکی گه ورهیه، کتیییک ته نهها یهک دوو دیری لی خویندراوه ته وه:

ئهوینی لۆقا لیتدهات، ئهوینیکی سیامه ندانه، به لام کچه ئه و ئه وینه روژه لاتیه به هه ند هه لئاگرئ، به گه ل کوریکی دی ده که وئ، به وه لادییه که ده که ویته سه ر جاده.

حوکه متی به غدا، ناچاری ده کات له وئ جینه بته وه، ده گه ریته وه، ده یخاته کونه ره شه وه و ئه شکه نجه ی دهات.

له و کتیه ئه وه ی ناوی پیاوه سپییه کهیه، هه ر هینه و بهس.

گلکه ند دارماله له کتییخوین، له ناو ئه وانه کتییخوینی هه یه هینه دی خویندۆته وه، به دنیاخوین ناوی رویشتووه.

دنياخوين

جستانى هه شتا و شتيكه، روژيكي توشه، هه ورى بهرى ئاسمانى
گرتوه، بايى حهفتهيى بارانى پيوه، بايهك هه ليكردوه، له باي به فر دهچى و
سه رماوسوله سه فينه شپتهى له دهسته و كۆلانه كانى قهيسه رى ده ته زيني.
ئيمه له باخى گلکهنده وه ديين، ئه و باخه ي جوانى زستانانه ي له هى
به هارانى كه متر نه بوو، بزيى سه رمان لتي نه ده بى و پتیه کمان هه ر له وى
بوو. له ويوه ديين و له مام خه ليلي بهر با خو ناگرين، هه لى بۆ عه بۆى له
بۆن و گهرمى ناندینی، ئه و روژه به (دل...) و نانى گهرمه وه خۆمان پنداکرد.
ئه و روژه من نووسه ريكم ناسى سه د سالى ريک بوو، له روژيكي به فراوى
مردبوو، رووسى بوو، ناوى وى دۆستۆفسكى بوو، من له ناو
رووسينووسان شتى له گورگى و شۆلۆخوف و جهنگيز ئيتاتوف و
پۆشكين و ئه وانه م خويندبووه، به لام له باره ي ئه و به لايه وه وا تينگه م ته نى
ناويم بيستبوو، ئه و جا بزانه بۆ به به لا ناوى دينم؟ به لام با بزانيں كى
توشى ئه و به لايه ي كردم؟

له باخى گلکهندى ناويكيان دهگوت و وا دهيانناساند:

هه موو دنياى خويندوته وه، كه س ناويى به كتيب به رانگزي بيته وه.
ناوى هه ر نووسه ريكي ديارى دنيا بيته، يه ك يه ك ناوى كتيب ه كانى
هه لده دا.

لاپه رهى كتيبكى نووسه ريكي ناودار بكه سه رباس، بۆ وى ليئيگه رى، په ر
په ر هه لده داته وه.

ئه و دنياخوينه داخوا كى بى؟

روژى به ديار سه به ته ي گو له وه، چاله گو له كه ي باخى گلکهند ده ليم،
هاوپيى گوتى:

+ ئەھا، ئەوھى دى، ع.ع. يوسفە

- ئەوھى كىتېبى بە سىنگەوھى؟

+ ئا، ھى لە كىتېب، شتى دى بە دەستىوھ نابینى.

ئۆى، ناسیمەوھ، ئەو كۆرپە كاتى خۆى بە كىتېبەوھ دەھاتە ناو
شىناییەكەى بابم و...

دواى ئەو دیتەوھى، دوو سى جارى، لە لاوھ گۆیم لە و دنیاخوینە
رادەگرت، ئەوھ چ بوو؟

دەلئى ئەوھى بیستبووم، راست دەرچوو، نازناوى دنیاخوینى جوان لیدی.
ئەو دنیاخوینە، لە چار ئەو ھەموو خویندەوھى كەمى دەنوسى، ئاخىر
ھەبوو، چوار كىتېبى نەخویندبووھى دووانى نووسیوو، دنیاخوین، ئەو
قسانەى لە بارەى كىتیبانەوھ دەیکرد، خەتخۇش گۆتەنى:
بیاننوسیتەوھ، دەبنە چەند كىتیبكى باش.

زۆرى دەخویندەوھ، زۆرى دەگۆتەوھ، كەمى دەنوسى و شیعەرەكانیشى
لە شیعرى چ شاعیرىكى ھەینى نەدەچوون.

دنياخوین بە شىوھى ناوى ھەندى نووسەر و كىتېبى دەگۆ، بە دەست
خۆت نەبوو ھەزەت دەچوو و دەھاتە سەرت، ھەر ئیستا بە ناو كىتیبخانان
بگەرپیت و وەدەستییىنى. نووسەرئ لەوانە دۆستۇقسكى بوو، كىتېبى لەوانە
تاوان و سزا بوو، من لەو دنیاخوینەوھ بوومە سەوداسەرى ئەو نووسەرە
بەلایە، نازناوى بەلاشم ھەر لە زارى دنیاخوینەوھ بیست، ئەو كاتى باسى
مەزنىى نووسەرى تاوان و سزای دەکرد و وشەى نەدەما بۆ نیشاندانى
گەورەى وى، دەگۆ:

كۆرپە، ئەوھ بەلایە بەلا.

ئیدی لەوھە خولیاى خویندەوھى نووسەرە بەلاکەم لە سەر گەرا،
كىشەى گەورە ئەوھ بوو، ئەو بەلایە بە كوردى نەیبوو، دەبوو پەنا بۆ
عارەبى بېى، عارەبىكەشم دەرۆستى ھەموو كىتېبى نەدەھات، نەمدەویرا
خۆ لە (تاوان و سزا) بدەم، چوومە گۆ (دلىكى لاوان)، لەبەر گچكەبى ئەوھم
ھەلئازد.

لهو رۆژه تهپ و تووشه‌ی ناو باخی گلکهند، له شیوه‌ی دنیاخوین، دلکی لاوازم له بن ساقووه به سینگمه‌وه نووساندبوو، یهک دوو رۆژ پێشتر خویندبوومه‌وه، له‌ویوه تا ناو قه‌یسه‌ری و عه‌بۆ، باس باسی دلکی لاواز بوو، له‌وێ به‌دهم چا خواردنه‌وه، وردودرشتی دله‌که‌م گێرايه‌وه، سه‌رتیب گۆتی:

ئه‌وه تۆی وا به‌ درێژی رۆمانیک ده‌گێریه‌وه؟ هه‌بێ نه‌بێ، شتیک تۆ به‌و دله‌ ده‌به‌ستیته‌وه!

راستی گۆ، شتیک هه‌بوو، پاله‌وانی ئه‌و رۆمانه‌ به‌ هۆی خۆشه‌ویستی کچیکه‌وه، ئیش و کاری فه‌رمانگه‌ی له‌ بیرده‌چیته‌وه... له‌وه‌وه خۆم دیته‌وه و که‌ویارم بیرکه‌وته‌وه.

ئێ، مالت ئاوا دنیا خوین، بێ ئه‌وه‌ی به‌مناسیت و قسه‌ بۆ من بکه‌یت، ئه‌و به‌لایه‌ت پێناساندم و دوا‌ی دلکی لاواز (تاوان و سزا)شم دی و له‌ که‌وه‌رۆژیکێ باخی گلکهندا پیا‌سه‌یه‌کی لای (قوما‌رچی)یه‌کانم کرد و ئیدی سال سال پێداهاتم و که‌م کتیبی ئه‌و به‌لایه‌ هه‌یه، به‌سه‌رمنه‌کردبیته‌وه.

وانەى مامۇستاي گەشمردە

لە گلکەند دەمینمەوہ و کەمیکیش بۆ دواوہ دەگەریمەوہ، بۆ بەر بە
چیاکەوتنى ئەو پیاوہى چەند خولەكى قسەى بۆ کردین، بەلام بابى کتیبىكى
گەرەى پتەخشین. ناوى وى حەیدەر بوو، مامۇستا بوو، نووسینیشى
هەبوو، ئەو مامۇستايە لەو چەند خولەکە، لە زستانىكى گلکەندى هەمیشە
بەهار، لە رۆژىكى کەوہ رۆژدا وانەىکى سانا و سووکى پىگوتىن،
تىگەيشتنى ئاوخواردنەوہ بوو، بەلام ئەزبەرکردنى لە بەردکیشان قورستر
بوو، ئەزبەرتدەکرد، لە خەون زووتر لەبیرتدەچۆوہ، وانەکە لەمەر زمان و
بیرکردنەوہ و رۆشنبرى و ئەو شتانەوہ بوو، دەيگۆ:

تو لە ئاخافتى، بۆ نمونە ئەو دەستەواژانەت بێتە سەر زارى:

(قوندەر، خوشک حىز، شیر حىز، ئەژداد حىز، قاحپەشیر، قاحپە داک، لە
گۆرى بابت بەم، داک و خوشکت وا و والىدەکەم...)
بزانە ئەو وشانە، ئەو رستانە ئاستى تىگەيشتنى تو دیار دەکەن، کە چەند
دواکەوتووى، با هەزار کتیبىشت خویندبیتەوہ، وریا بن، زمانى خۆت پیتدەلى:
بیرکردنەوہ و تىگەيشتن چۆنە...

لە دواى وانەکەى مامۇستا حەیدەر، من هەولمەدەدا لەو جۆرە جوینانە
دووربەگەومەوہ، بەینى خۆم بەرزەفت دەکرد، لە هیكەوہ یەک لەوانە
دەردەپەپى، بەلام زوو وانەکەى مامۇستام بێردەکەوتەوہ و تەزبەىکى
زمانەوانیم دەکرد.

کەس نەبوو لە وانەى حەیدەر کەرىمى کۆمۆنىست دەرېچى، هەبوو
دەيگۆ:

ئەوہ رۆژووە پتەغمەرىش بۆى ناگیرى، دەيشکينى و نايگەيەنیتە ئىتوارى.

هەبوو دەيگۆت:

تاقىکردنەو ەيەكە، ماركسىش لى يەدەكەوئ و لە خولى دوو ەمىش
دەرنانچى.

مامۇستا وانەيەكى قورسى بە سەردا جىيەشتىن و بۆ خۇشى چەكى
هەلگرت و بە چيا كەوت و زۆرى پىنەچوو، هەوال گەيشت، مامۇستا
گەشمردە بوو.

ئا، بىرمكەوتەو، هەر لەو چەند خولەكە يەك دوو گۆتەي دى گۆ:
تا مې نەبن لە خویندەو، بىر لە نووسىن مەكەنەو.
تا زوو ەيە زمانىكى دى بن، نووسىنى كوردى بەشى ئەو ناكات، ەيە
نووسىنت بگات.

وابوو، هەينى كىتەي كوردى زۆر نەبوو، وەرگىردراو هەر زۆر كەم،
ئەو جا شىعرنوس هەبوو، تەنھا زمانى كوردى دەزانى، خۇشى بە پىشەنگ
دەزانى، يەكەك لەوانە هاتوچۆي گەكەندى دەكرد، جاوبارىش دەهاتە كۆپى
ئىمە، دەلەين چى، بىخەينە چەند رستەيەكەو؟!
قەسەتان ناشكىنم.

شایه رانی مه هابادا!

ئەو کورپەش جەنگی (سەدام-خومەینی)نەبە، وا زوو ناوی نەدەکەوتە
سەر رووپەپان، هەینی وا بوو، چەند رستەیهکی کەرت کەرتت رستکردبە، بە
سووکە ئاماژەیی، دژە ئێرانیی تێدابە، دەبوو شیعەر و دەکەوتە چێوێ
(ئەدەبی جەنگ)هەو، بێرە پارەیهکی باشیشت وەردهگرت.

زۆر جار لە سەر رستە رستکراوەکان تەنھا نووسییات (بۆ مه هابادا)
بلا دەهێوێ. ئەوجا چەند کەسی هەبوون، بەو مه هابادەیان گرتبوو، بۆیە لە
گلکەند بۆ ئەو مه هابادنوو سانه، دەستەواژە (شایه رانی مه هابادا) کەوتە
سەر زاران، ئەو کورپەش یەکێ بوو لەوانە.

ئەو کورپە جگە لەوێ لە شیعەر پێشەنگ بوو! لە کوردایەتیش کەس بای
نەدەبرد! باش بوو کوردایەتیهکە زوو ئاشکرا بوو، بزانه چۆن:

رۆژی هەر لە گلکەندێ، ئەو پێشەنگە! روو لە کورێک:

+ دەلێی تۆم دیو!

- خۆت نەناس دەکەیت؟

+ نا، بەلام...

- کورپە، هە ئێتیحاد، چەند گێچەلت پێمکرد بێمە بە عەسی؟!

کوردا یە تێفرۆش زمانی تێکنالا، تا درەنگ لە گلکەندێ نەماندیتەو.

چ جێ هێندە گلکەند پێ سەربردە نیە، بە سەریەکەو ناهێتە فەگێران،

ناوێ ناوێ دێمەو ئێرە و بە سەریان دەکەمەو.

ئێستا دەچمەو رزگاری و پچر پچر هەندێ سەرھاتان دەگێرەمەو.

مامۇستا ماركس و بزنه گەلى

رزگارى پۇل و مامۇستاي، حەوشە و بانى، دار و دىوارى، دارمالن له يادگارى، نه بنى دياره نه سەرى، بۇ گىرپانه وه نازانى له كۆيۈه بەرى لىبىگى، بۇيە له هەر پىنتىكە وه دەستپىكەي، بۇ من رەنگىي بەرايى بى: هەندى گۆتەي مەستانى عارەقخۇر نەخشى سەر بەردن، دەيگۆ:

كەسى وا هەيە، تا زار دەكاتە وه زۆر جوانە، دوايى حەلواي سەر پىنچكانە. ئەو زار و حەلوايە ئەو دەمە له كنه من وەرەست گەرا و فیت دەرچوو كه له ناو ساكەگۆرەكه، لەو جىيەي (تەحيە عەلەم)ى لىدەكرا، له زارى ئەو پياوه قۆزە بالا بەرزە، سىي و سۆرە، موو زەردە، چاوشىنە، دەنگ گەورەيەم بىست. ئەو له ئاقارى (جوگرافيا) وه هاتبوو، بەلام نازانم بۇ كەوتبووه ناو (ئابوورى) يە وه و قسەي له كار و كارگە و ئەوشتانە دەكرد. كوچى كه له شىو شتى لەو دەرچوو، دياربوو، قسەكاي وى به دل نەبوو، دەستى بلندكرد و دژى وى هاتە گۆ، له ناو قسانيش دوو سى جارەن پەيغى (زىدەبايى) به زاريدا هات، هى له هەنديش (ماركس) يكي گۆكرد، پولى هەژاند، ئەو كه له نزيكه وى راوهستانبوو، سۆرپۆه به توورەيە وه:

دانيشە، دانيشە كەريپاو، كەس نەما ناوى وى دەلىي؟! تا زەنگى دەرئەيئە و تەواو، هەوكە با بژنەوين، لەوئ، له جىي (تەحيە عەلەم) ئى كه هەشت نۆدەيى دەوريان داوه چ دەلىي:

ماركس عەرەقخۇرە، بى رەوشتە، بەزەلایە، داواي بەرەلایى و بزنه گەلى دەكات، راست و راست نا، به پىنچ و پەنا دەلەيت: ئەي پياو و ژنانى دنيا، تىكبەر بن.

ئەوانىش دەلتىن:

وايە، قسەى تۆيە مامۇستا.

پېرېووم، ھاتە سەرم ھاوارېكەم:

سەر لەبەرى درۆيە، درۆ.

باشېوو ھاتمەو سەرخۆ و ھېچم نەگۆ.

ئەو دژە ماركسە زۆر دواتر، زۆر ھەلکشا، گەيشتە...

.

,

مامۆستا ئاشبەتال ...

برادەرىڭىمان ھەبۇو، ناۋەكەي لە سەر زارمە، توخوا ۋەرە! ئەمن لەو
رەزگارە سىخناخە، نازانم چەند پۆلە، ھەشت نۆ دە برادەرم ھەبۇو، ئەو
كۆرە يەك لەوانە بوو، ناۋى وىشم لەبىرچو! دەي، لەو سەربردەيە با ناۋى
(A.B) بىي، ئاخىر مەن جارىك بە ۋ دوو دەنگە لاتىنيە گازمىرد.

ئەو كۆرە ھىند پارتى بوو، لە دوورەۋە زەرددەچۆۋە، كۆرىكى سەرپاست
ۋ قسە لە روو، ئەو كۆرە بە وشەيىن زۆر تىكدەچۆۋ، لە رادىۋەش بىستباي،
كەسى بۇ خوشىش گۆتباي، بە خۆي تىدەگەيشت ۋ ھەلدەچۆۋ، بە ۋ با سەد
جوينى پىيدەي، بەلام جارىك (ئاشبەتال) ت بە زاردا نەيە، بۆيە ئەگەر كەسى
شەرى وىستبا، دەنا لە كەنە ۋى باسى باراشىش ھاتبايە گۆرئ، ناۋى
(ئاش) ي نەدەھىنا. لەگەل مەن ھىندە برادەر بوو، كەچى نەدەۋىرام ئاش ۋ
بەتال لىكنىزىكىكەمەۋە، ھەر كەسى (ئاشبەتال) ي تىگرتبا، ۋەھا باگۆي
دەدايەۋە، لە تىگرتنەكە پەژىۋانىدەكردەۋە، جا خۋاي دەكرد ئەو كەسە
مامۆستا دەبوو.

مامۆستايەك ۋا تىبگەم خەلكى دەۋ زىي سىروان بوو، برادەرەكەمان
چەند زەردى خوشدەۋىست، ئەو دوو ھىندە لىيان كۆلدار بوو. ئەۋجا با
سەربردەكەي لە زارى پۇل بگىرمەۋە، چۈنكى مەن لەۋى نەبووم:
مامۆستا، لە باسى گەيشتە سالە بەدىۋومەكە، گۆتى:

دۋاي ئاشبەتالى ۱۹۷۵...

لەۋ سەرەۋە لىي قىتبۆۋە ۋ گۆتى:

+ مامۆستا، باشە باۋەكت چ جار باراشى بردۆتە ئەۋ ئاشە ۋ لۋيان
لىنەكردىي؟

- باشه باوکه، باشه، نه مزانی تو پارتی، چما ههوی؟

+ ئه ریوه لالا تا توقی سه رم هه وم.

پۆل زراویان ده چی، ئاخو ئه و قسه یه، قه ناره ی به دواوده یه، له و سه رده مه
ئه وه ی گویشی لیتراگری، به لای که می تا بن په ته که ده چی، تا چه ند
حه فته یه کیش که س نه یده ویزا له نزیک (A.B) راوه سستی، هه وکه نا ده میکی دی،
دین قۆلبه سستی ده که ن و ده یبه ن.

باش لینی ده رچوو، وا دیاره پۆل زماندراوی تیدانه بووه و قسه که
نه گه یشتوو.

ئه و ماموستایه ش، پاشترئ ده سستی گه یشته شتی.

مامۇستا نيوديناره كه ...

كورپى له ناو پۇلى، پۇلى پىنجه مى ويژەيى، پەرەكى گەرە به دەستە وه و
دى و دەچى.

+ ديسان چ بووه؟

- باروبووه.

+ بۇ كى؟

- دار و ديوارى قوتابخانه، بوياخده كه نه وه.

+ برى پاره؟

- تهنه نيو ديناره.

دهگيشته هر كى، دهستى دهبرد بۇ به پكى، نيو دينارى خوى ده به خشى
و ناوى دهچووه ريزى به خششكارانه وه. گيشته من:

+ ها...

- نايدەم.

+ لۇ؟

- پاره نابه خشم، باروبوو ناكەم.

+ به راست؟

- ئى دليمه.

+ به دلى خوت.

خه تخوش وا تيگه يى به پكم به تاله، دهستى بۇ به پكى برد و خوى
پچرپه وه و ويستى له باتى منيش به خشى، دهستم گرت و نه مهيتلا، ئيدى
دامه لاملى و پارهم نه دا.

پاش تاويى كورپى به دوامدا هات:

مامۆستا ئەسغەر گازتدەكات.

قوما، لە كەس نەقەومى، ئەسغەرەفەندى ھەينى يارىدەدەر بوو، ئۇجا بەر لەوى بە دلەپراوكتیو بەرەو ھۆدەكەى وى وەپتەكوم، با بزانی بۆچی پتیم چەقاند و دەستم بۆ بەركم نەبرد و پشكداریم لە بۆیاخكردنەوى پۆل نەكرد. ھەينى گەرمەى چەنگ بوو، ھەموو شتى لە پیتناوى قادسیەى سەدام بوو، خەركردنەوى پارە و پوول و زێر و زیو، ھەر دەستگرتنىكى حوكمەت بۆ درێژەدان بە شەڕ بوو، من بە تیگەیشتنى خۆم، ئەو نیو دینارەش دەچوو بە باروبووى چەنگەو.

تەق..تەق

چوومە ژوورى، سەریهەلېرى:

+ تۆ كەرىم كاكەى؟

- بەلى

+ دانیشە.

دانیشتم، ئۇجا لیرەو بە لە زارى مامۆستاو سەربردەكە ببیستین كە دواى سى و شتى سال بوورى بە سەر بەزىمى نیودینارەكە، لە دیدارى بۆى گیرامەو:

كاتى تەماشای لیستی ناوەكانم كرد، لەو ھەموو قوتابیە تەنھا دوو كەس نیو دینارەكەیان نەدابوو، لە راست ناویكیان نووسرابوو: نیمە لە راستە ناوەكەیدى: نایدەم.

(نیمە) ئاساییە، لە باتى وى من دەیدەم، بەلام (نایدەم) ئاساییە، باشە بۆ نايدات؟ لە سەر ھەندى گازمكردى و ویستم بزەم ئەو (نایدەم) كێتە؟

ھاتى و دانیشتى و پرسیم:

تۆ نیو دینارت نیه، یاخود نایدەى؟

بى منەتەنە گوتت:

ھەمە، بەلام نایدەم.

گوتم:

ئەو بۆیاخكردنە بۆ خۆتانە، پۆلەكەتان جوان و خاوتندەبیتەو.

گوت:

وايه، به لام ئەوه له سەر حوكمه ته بىكات، نهك له بهر كى نيمه.

گوت:

خۆت دهزانى حوكمهت له شهردايه و ناپهژيته سهر...

گوت:

حوكمهت تى تواناي كړينى ئەو هه موو فرۆكه و مووشهك و چه كوچولهى

هه بى، ئەو هه موو خه رجيه بكات، پارهى سى قۆديه بۆياخى له بهر كى نيه؟

كاتى وات گوت، هه ستمكرد له بهرانبهر قوتابيه كى ئاسايى نيم، بۆيه

گوت:

بۆ هچمان له هيج.

لنره گيرانه وهى مامۆستا ته واو، من لى وهرده گرمه وه:

باوهرم نه هات، وا به سانايى بهر يمبكات، تا چه ند روژيك دلم له ناو

دهستم بوو، ده مگو به داومه وه دهكات، هه رچه نده ده يانگو:

مامۆستايه كى پاكه و شتى هوسا ناكات.

به لام دلى من واى نه ده گۆ، درهنگتر، پيگه وتم چه ند دلسۆز و پاكه، به

تايبه تيش له ده مى خۆپيشان دانه كان، بۆم دهركه وت چ كه سيكه، چ ميترخاسي كه.

مامۆستايه كى قسه خۆش و بهر يز بوو، په يوه ندى هاو پيانهى ده گه ل

قوتابيان به سستبوو، له ترسه وه نا، له خۆشه ويستيه وه، كهس له قسه ي

دهر نه ده چوو، له گفتار و رهفتارى، ريك پيچه وانهى ئەو مامۆستايه بوو، كه

بووه سۆدره ي رزگارى، ئەوهى هاتبوو پياومان بكات! تا له بير منه چووه ته وه

با شتى له ویش بگيرمه وه.

مامۇستا پياوکردن و...

رزگارى سهركىشه و ملدهنى و ملنادات، مىرى دهخهبتى كه مۇى بكات،
تىدامايه، به چ رستى رستى بكات، هر جارهى په نا بۆ رىين دهبات. ئه وه
به رتوه به ريشى گۆرى، رهنكى وى بۆ چووبى، به شى له سهركىشه كه له
كه مته رخه مى و شلى به رتوه به ره وه بى، با تازه كه بناسين:

به رتوه به رى تازه، ته ژه زه لامىكه، به سامه، قه لوى چوار شانەى
ته نگه ستوره، باسكى ده لىنى ئه ستونده گه، پياوىكى ره شتارهى چاو كه س
نازانى چ رهنكه، قاتى به رى له و رهنكه به كه ههنگىنى خه لك لىى ده روه وینه وه،
له وانەى كه س زاخى نه ده كرد چاو له چاويان بېرى. چاوده نى، قوته دارى به
دهسته وه، قۆلى كردۆته وه، ئه فسه رانه دى و ده چى، له ناو ساكه گۆره كه روو
له چه ند قوتابىن:

تا ئىره و به س، به ره لاييتان بۆ ناچىته سهر، پياونه بن، پياوتان ده كه م.
ئو پياوه ده لىنى زمانى به جوين پژاوه، ئو هه موى جوينهى له كوئ
هيناوه؟ به رتوه جوينى لى به رده بىته وه.

به رتوه به ر ته واو شوولى لى هه لكىشا، بينبوويان ناوه ناوه قۆلى
قوتابىيه كى ده گرت و ده بىرد، له هۆده كهى خۆى داركارىه كى باشى ده كرد،
به پاشۆلى جوينى پىسه وه ده ينارده وه. به رتوه به ر پنده چو وى بۆچووبى،
چى بويت بۆى بچىته سهر، به ئاشكرا و بى به رده ده يگۆ:

رزگارى پىتش من به سه رچو، جى سهر سه رى و به ره لای لى نابىته وه،
من هاتوم پياوتان بكه م.

رستهى (پياوتان ده كه م) رستهى سهر زارى وى بوو، هيندهى ده گوته وه،
قوتابيانىش لىيان وه رگرتوه وه، له به ر خۆيانه وه بۆ ئه ويان ده گوته وه، وى

لښت، ناوې ټوټه پياوټان دهکېم. دې بزانون کي کټي پياوکره! داخوا
رزگاري به و هممو سرکښيپوه دهسته موي قوته دارې دهې؟
رزگاري پرې، زور پرې له پياوټان دهکېم، په ننگه خواته وه، هاکا سريکړد.
نمگوت! له هيکې وه، دهنگيکي خپل به بنزاري خوشناوان:
مدیرن ناوې.

کورنۍ رزگاري وهکات به يک دهنگ لښان وهگرته وه:
مدیرمان ناوې.

له ساکه گرېه که وه (نامانه وې، نامانه وې...) به رزېو، له سه يداوه
دهنگيدايه وه، ئيدي رزگاري (پياوټان دهکېم) ي ناوې، بزانون دهگاته کوې؟
تا هيني نه مده زاني هينده ساويلکيه، ئها هاته دهرې، قولي کردوته وه،
به جوينه کاني خوږه وه بهرو ناو گردېوونه وه که دهچې، دهيه وې به
هېروگيډ دهنگي (نامه وې...) قيرې بېرېکات، رزگاري که گوتي: نا، نايه و
دهېرته وه، روو له (پياوټان دهکېم):
لو دهرې، لو دهرې...

له ناو دهنگه دهنگ و لو دهرېو، دهنگيکي گه وره:
لښدن، بيکوتن، پياوې بکن...

وا دياره پياوټان دهکېم باوه پرې چاو و گوښي خوې ناکات، نه وه
دهيبيني و دهېرته وې، له گينه خه و بې! باشبوو زوو تينگه يي، يه کپي هلات،
قوتابي به جويني پيسه وه، له شپوه ي ئو جوينانه ي روژانه له زاري پياوټان
دهکېمه وه به رده بېوونه وه، که وته دواي، تا هيني رووداوي وا رووينه دابوو،
ناخر کي ديپووي، قوتابي به و هممو جوينه وه به ريوه بهر راوښي؟! نه وه
روويدا.

ئسغه ره فهندي گه يشتي و هاوارکړد:

جوين مدهن، شهرم بکن، جوين مدهن...

کس گوښي نه دايه ئو شهرمه، پياوټان دهکېم خوې گه يانده هوډه کي و
دهرکي له سر خوې داخست، قوتابي هېرشيان برد:
وهره دهرې، توکر، وهره دهرې گه واد...

سځ چوارځ له گڙن دهرکه بشکینن، ماموستا نه سفهر هات، پشتي به دهرگاهه دا، دهستی به شپانه وه گرتووه و دهلي:

تا نيره و بهس، نه گهر ده تانه وځ له و بدن، له پيندا له من بدن.
من که گويم له و قسه يه بوو، يه کسر کشامه وه و دوورکه وتمه وه، به لام هه ندځ قوتابي وازيان نه ده ينا، هه ندځ ماموستا هاتن و قوتابيانان دوورخسته وه، له پر جوين گورا بو:

نهي ره قيب هر ماوه...

رزگاري وايه، هر زار هه لينځ، نهي ره قيبتيکي تيندايه. زوري نه برد، پروه رده و جرو جامشت پتوهر بوون، زوريان ريسا، به لام ته نها يه ک رسته يان له رزگاري بيست، رزگاري له قسه ي خوي نه هاته خوارځ: نامانه وځ، نه و بهر پتوهر بهرمان ناوځ.

چابوو تيگه شتن که رزگاري رزگاريه، روښتن و بهر پتوهر بهرمان له گهل خويان برد و چاري به رزگاري نه که و ته وه، رزگاري نه و جاره برديه وه، بهر و بردنه و هه يکي دي.

ليره له جيتړ نيه، جني په په کاخه زه که بکه مه وه، نه و په ره کاخه زه ي له چ په ره کاخه زان ناچي، شيخ جه لال گوته ني:

پنډه چي دهستی له مه چيتراني له پشت بي!

په په کاخه زه يک ده ليني گولي گوله بهر و ژه يه، به لام له گهل روژ نا، له گهل تيشکي چاو ده سوړي، په په کاخه زه يک کتومت ده موچاي ماموستايه، له گهل زه نگي ده ري بزر ده بي، له گهل زه نگي ژوري وده رده که وځ.

تو چاو دي، چ لاديوار و سووچيکي رزگاري نيه، که تيره ي پتوهر جيته مابي. نه ها، دين لييده که نه وه، ونجرونجری ده کن، پارچه ي گوره ي که رتکه وشه يکي لي ناميتنه وه، ده پون، چاويان بزر ده بي، هينده ي پيناچي، هه مان په ره کاخه له شپوه ي پيش دراني له شوينيکي دي ده بريکته وه و گاز تده کات:

وهرن، بمخويننه وه.

نه وه ي پترانه گه يشتبوو بيخوينته وه، ده پرسني:

ئەو چىيە ئەو شتە؟

ئەز دوو سى جاز خوتىندەمەو، دەستىنوسە، خەتەكە نە زور ورد نە
هيندە درشتە، لە شىوئە دەمەتەقئىيە، كىش و سەرۋادارە، باس باسى
راگۈستىنى ھەردو مامۇستاي بىركارى و دىرۆك، باسى بەرئوئەبەرى
غەدارە، شىرتوشقۇ ئەمەن و مەمنىشى شكاندوۋە.

پەرە كاخەز ديارە چەندان دانەى لە بەرگىراۋەتەو، وئىدە چى لە دىۋاردان
بە ھەرەوئەزى بى، ئەگەر لەمە چىترانىش بى! بە تاقە كەسى ناكىرى و زو
دەگىرى، ئەو سەرى چەند رۆژە، پەرە كاخەز ۋاز لە رزگارى ناھىنى،
كىشمە كىشى لىكرەنەو و لىدانەو، درىژەى كىشا.

ئەز درەنگىر پىكەوتم، ئەو نووسىنە كىش و سەرۋادارە، ھى ئەو كۆپەيە
كە ناۋى يەكەم خەلىفەى مۇسلمانانى لىبو، بەلام (ھىور) ئىكى نەرمى بە
خۇيەو ناپو، ئەو ئەبو بەكر سىدىقە، سەر بە رىيازى مەلا مستەفا بو،
رەمەزانىك و مەمەدىك وئەۋانە بە دىۋارىانەو ھەلۋاسىبو.

ئەوجا بەرى خۇ دى، دۋاى تەمەنى لە بەرمى پەرەكاخەزى پشت بە
كەتيرە، بىستەمەو، دانەى لە دەمەتەقئىيە سەرۋادارە، كەوتبۈۋە دەستى
مامۇستا ئەسغەرى جىنشىنى بەرئوئەبەرى ھەينى و لە شىوئەى يادەوئەرىكى
دەقونۋوشكراۋى جوانى رزگارى پاراستوۋىتى.

مامۇستا دىرۈك و بىركارى

گىرپانەۋەى سەربردە، سەربردەكانى رزگارى پاش و پىشيان تىدەكەۋى،
ئەۋەش ھەندىكى بۇ لەبىرچوونەۋە دەگەپىتەۋە، ھەندىكىشى ۋا بەستەى
ھونەرى گىرپانەۋە. ھەرچۆننى بى لەۋ دوو سالى رزگارى، ھەر سەربردەى
خۆى بە دەستى گىرپانەۋە بدات، دەگىرپمەۋە. با سەربردەى گواستەۋەى
دوو مامۇستاكە بکەۋىتە ئىرە، ئەۋەى ھەرايەكى گەۋرەى نايەۋە:

دوو مامۇستاي ھەلبىزاردەيان ھەلبىزارد، دوو مامۇستاي ۋا، رزگارى
تاساند، لەۋ دەمەى سال بۇ گواستيانەۋە؟ مامۇستاي دىرۈك، محەمد
ئىسماعىلە، كەس نىيە نەيناسى، لە گىرپانەۋەى منىش ناۋى زۆر ھاتوۋە،
ھاندەرى خۇپىشاندانە، كاتى خۇشى سى چۈار سالىكەى خۇشى، سەرەمى
مەلا مستەفا دەلىم، بەرىۋەبەرى پەرۋەردە بوۋە، زۆر دواترىش دۋاى
رزگارى، بوۋە جىگرى ۋەزىر، بەلام پىتەدەچۈۋ شتىكى ئەۋتۈى لە دەست
بى، ئى، لەۋە گەپى.

مامۇستاكەيت رى رزگارى مامۇستاي بىركارى، ناۋى ۋى جەلال عەلى
شاىە، لە ۋانەى خۆى گەلەك شارەزا و بەتۋانايە، كەسىكى شىرن و رىزدارە،
تەنھا زىرەكەكان نا، ئەۋانەى لە بىركارى بىركۈرىش بوون، ھەزىان لە ۋانەى
ۋى دەكرد، بەر لە بەسەرکردنەۋەى سەربردەى گواستەۋەكە،
سەربردەىكى خۇم دەگەل وىم بىرکەۋتەۋە:

لەمىژ نەبوۋ ھاتبوۋ، ھىشتا نەيزانىبوۋ بۇ من ھاۋكىتەى بىركارى لە
ئاۋخواردنەۋە ساناترە، لە تاقىکردنەۋەى مانگانە پرسىارىكى ھىتابوۋ، من بە
رىيەكى جىا لە ھى ئەۋ لىكمداۋوۋە و گەشىتبوۋە ھەمان ئامانچ، لە كاتى
ۋەرگرتەۋە، پەرپەكاخەزى منى لای خۆى ھىشتەۋە و گازىكردم:

+ ئەو رىگايە لە كنى فېربووى؟

- لە كەس، ھەر لە خۆوھ لۆم ھات.

+ پرسىيارىكى تەرت بەدەمى، دەتوانى ھەمان رىگا بەكاربىتى؟

- لەگويىنە.

پرسىيارىكى دامى و گوتى:

دەى بزائىم، جىغارەكەى نىوھ نەكردبوو، دامەوھ دەستى، خوئىندىوھ و

چاوى لە چاوم بېرى و گوتى:

+ پرسىيارىكى تر...

- با بى.

دووھمىيانم لە يەكەمىيان زووتر وھ لամادىوھ.

دەستى خستە سەر شانم و گوتى:

+ تۆ بۆ نەچوويە بەشى زانستى؟

- ھەزم لە وىژەيى بوو.

دىاربوو نمرەى بۆم دانەنابوو، سەدىكى جوانى دامى.

مامۇستاي بىركارى جىغارەكىشانىشى گەلەك جوان لىندەھات، گەلەك

شىرنى دەكىشا، من لە ھەينىوھ تا بەو رۆژە دەگات، نەمدى كەس وئىنەى وى

ناسك مژ لە جىغارە بدات. ئەھا، دوايوھى تەختەپەشەكە پردەكاتەوھ و لە

سپىي ھەلدەكىشى، خىرا پاكەت و چەرخەكەى دەردەھىنى، پەنجەرەكە

لادەدات، روو لە باخچەكە، جىغارەين پىندەكات، مژى قوول زۆر قوول، لە

ماچى قوول دەچى، وەك ئەوھى زارى گەيشتبيتە لىوى كۆنە يار، بىرمە

چەند كەسى بە كىشانى مامۇستا، فېرە جىغارەكىشان بوون، من ھىشتا فېرە

جىغارە نەبووبووم، جاروبار لە جوانى لىو و جىغارەى وى، دواى زەنگى

دەرى، دەچوومە ناو كۆپى جىغارەكىشان، بەردەمى ئاودەستەكان،

جىغارەيەكم بە با دەكرد. ئاودەستىش سەربەردەى ھەيە، ئەگەر بىرمكەوتەوھ،

دوايى دەيگىرەمەوھ. ئى، ئەوھ ھاوكىشە و جىغارەى مامۇستاي بىركارى،

وھلامى پرسىيارىكى مامۇستاي مېژووش دەدەمەوھ، تۆ بلى گرتەيەكى لا

بەلايى، ھەينى دىمەوھ سەر راستەرى گىرەنەوھ:

تاقیکردنه‌وه‌ی نیوه‌ی ساله، پرسیاره‌که له مه‌پ ئۆسمانی و داگیرکاریه‌وه بوو، بۆچی له ههریمی موسلماننشینان وا خیرا سه‌رکه‌وتن و زۆر مانه‌وه؟ چه‌ندی کردم و کۆشام، وه‌لام بیرنه‌که‌وته‌وه، ناچار له خۆوه دامه‌به‌ری، گۆتم، ههر پ‌پ بیت‌ه‌وه باشه، ئه‌وه‌ی له‌بیرمه، له وه‌لامدانه‌وه چه‌ختم له هاوئایینی و داگیرکه‌ر و داگیرکراو و ساویلکه‌یی خه‌لک کردبۆوه. له ده‌می کارت وه‌رگرتنه‌وه، ده‌بینم نمره‌که‌م له سه‌ری سه‌رییه، یه‌که‌م جارمه له وانه‌ی وی نمره‌ی وا به‌رز بینم، ئاخ‌ر له نمره‌ ده‌ستقووچاو بوو! له ناو پۆلی گۆتی:

قوتابی هه‌یه، وا دیاره‌ شاره‌زای میژووه و ده‌خوینت‌ه‌وه، وه‌لامیکی زۆر جوانم خوینده‌وه، له کتێبه‌که‌ماندا نیه و که‌م میژوونووسیش به‌ لایدا ده‌چن. یه‌ک دوو رسته‌ی له وه‌لامه‌که‌ی من گۆته‌وه و گۆتی:

کئ ئه‌و وه‌لامه‌ی داوه‌ته‌وه؟

پۆل چه‌ند ده‌ستی هه‌لبه‌ری منیش ههر هینده، به‌لام دیتم مامۆستا تیچاویکی له سه‌ر منه، هه‌ستمکرد، هه‌ستیکرد من بم، ئه‌ری بۆ نه‌مگوت منم؟! وێده‌چی شه‌رم کردبێ، نازانم.

ئێ، با بیتمه‌وه سه‌ر خه‌ت، ئه‌و دوو مامۆستایه‌ یه‌ک له یه‌ک‌تر خۆشه‌ویست‌تر بوون، رزگاری له سه‌ر سه‌ری خۆی دانا‌بوون، په‌روه‌رده‌ش ئه‌گه‌ر شه‌پ‌ری رزگاری نه‌وێ، دئ به‌ گۆر ئه‌وانه‌دا ده‌چی، ئه‌وانه‌ دوورده‌خاته‌وه؟!

ده‌نگ بلابۆوه: ئه‌و دوو ماۆستایه‌یان له رزگاری گواستۆته‌وه... په‌روه‌رده، چت له خۆ کرد؟ دارت له کونه‌ زه‌نگه‌زۆره‌ وه‌ردا! رزگاریت وروژانده، ئه‌و جاره‌ش له سه‌ر ده‌رگای هۆبه‌ی وێژه‌یه‌وه رابوونه‌که سه‌ریه‌لدا:

چ ده‌خوازی رزگاری؟

میژوو له‌گه‌ل بیرکاری

هینده‌ی بلێی یه‌ک و دوو، هه‌موو رزگاریی گرت‌ه‌وه، رژانه‌ ساکه‌گۆرپه‌که، پ‌پ به‌ گه‌رووی رزگاری:

دەمانەوئ دەمانەوئ

محەمەد ئىسماعىلمان دەوئ، ئەو نەبئ كەسمان ناوئ.

دەمانەوئ، دەمانەوئ

جەلال عەلى شامان دەوئ، ئەو نەبئ كەسمان ناوئ.

دەنگىك لە ھەموو دەنگان گەورەتر:

جەلال، جەلال، جەلال

جەلال نەبئ، كەسمان ناوئ

دەنگىك لەو حىلتەر:

كاكە ناوئ بابى بلى، با بە جەلال تالەبانی تىنەگەن، ئىمە ئەومان ناوئ.

زۆرى نەبرد لە محەمەد و جەلالەو گۆرا بۆ ئەى رەقىب، رزگارى لە
خوای دەوئ شتى بقمەن، ئەى رەقىبى سوارە و كۆلان كۆلان بە گەپەكى
سەيداویدا بلاوى دەكاتەو، بە شاردا بلاودەبیتەو.

يەك دوو دەمژمىرى نەوئست، لە پەرورەدەو ھاتن:

+ ئیوھ بۆ وا دەكەن، چیتان دەوئ؟

- ئیوھ بۆ وا دەكەن؟ مامۇستامان دەگوازنەو...

+ مامۇستای باشترتان بۆ دەھىنین.

- چ مامۇستای ناگاتە، مامۇستا محەمەد ئىسماعىل و جەلال عەلى شا،

نیمە مامۇستای خۇمان دەوئتەو.

+ باشە، دەگەرپینەو، بۆنەو ناو پۆلى.

- تا ھەردوو مامۇستا نەگەرپینەو، پىنمان بە پۆل ناكەوئتەو.

+ باشە، مەيكەنە ھەرا و زەنا، ئەورۆ دەگەرپینەو.

بیرمە، کاتى لە سەرى كۆلانەو، مامۇستا محەمەد ئىسماعىل، دەرکەوت،

رزگارى بە ئەى رەقىبەو بەرەو پىرى چوو.

ھەینى رزگارى، رزگارى بوو!

ماوھەین لە رزگارى دوور دەکەومەو، ھەندى گرتەى كۆن و نویم

بیرکەوتەو، دوايى بە خۆپیشاندانەو دەگەرپیمەو.

دوو ئاگري گهوره

له منډالېي من دوو ئاگري گه له ک گه وړه هه ن، له بېرنا چنه وه و
 ناکوژينه وه، بژني دوو که لېان ديت و بليسه دده ن. يه کيان له قرشه و ده غل
 و دانه وه، ئه وي دي له دار و حه سیره وه. ئاگري کيان زووه، هيشتا پيري
 سوارچاکان به گزچانه وه له ناومان مابوو، به لام له سالي ئاگري دوو هم سي
 سال ده بوو، مالي خزي بر دبووه هه واري خاموشي سه يد مارف. دوو که له که
 ده لني ئه وړويه، به هه ناسه برکيوه:

کوره باپيره، هه سته، ئاگر هات.

پيري سوارچاکان ده ستي دايه گزچان:

کورم کوا ئاگر، ئاگري چي؟

پيلاوه که يم بۆ هيتا و گوتم:

دوو که له که ي نابيني؟ وا گه يشتوته بن ئاسمانی، ده ي زو پيلاوه که ت له
 پي بکه با هه لئين.

پيري سوارچاکان چاويلکه ي ريکخسته وه و چاوي دايه راستي په نجه ي
 من که بۆ راستي دوو که له که م دريژ کردبوو:

نابينم، چ دوو که ل نابينم، ويده چي گه له ک دوو ر بي.

گوتم:

نا، باپيره، دوو ر نيه، هه وکه ده گاته ئيره.

گوتم:

له کوييه؟

گوتم: له لاي مه نتکاوه وه دي.

گوتم:

که من بحه سيته وه، ئه وجا جامه ئاويکم بۆ بيته، با بيکوژينمه وه.

جامه ئاوا! سەرم سوڧما، ئەو ئاگرە كە دنيای داگرتووه، چۆن بە جامه ناوی دهكوژيتهوه؟ چووم بادىي ئاوم بۆى هيتا، هيتشتا دلم توند ليندهات و هەناسەم ئاسايى نەبۆتهوه، ئاخىر ئەنگۆ نازانن من لە كوێوه بەغار هاتووم! سى چوارى، كەويارىشمان لەگەل بوو، بەو گەرمايه لە نزىك تاقە دار خورماي باداوہ وازيمان دەکرد، لە بەرى مەنتكاوہ بارىكە دووگەلى بەرزبۆوہ، زۆرى نەبرد، ئەو ئاقارەى داگرت، پياويك لە بەر خۆيهوہ:

پەكوو، پەكوو، زوو نەيكوژيننەوہ، دەگاتە ئىرەش.
ئىمە ترساين و هەلى، لە پىتش مەزاري سەيد مارف پلكە عەيشىي مجىتور، نەرم نەرم لە سىنگى خۆى دەدا، گويم لىبوو، گوتى:
بەرى پىتەگرن، دەگاتە گۆرستانىش.

بە جارى زراوم چوو، ئاخىر بگاتە سەيد مارف، دەگاتە مالى ئىمەش، نيوانمان هەشت نۆ دە دارتپلە، هەلى، دووگەل بەرى ئاسمانى گرتووه، تا دى نزىك دەبىتەوہ. لە بيرمان بى، هەينى نيوان بەلاشاوہ و مەنتكاوہ چۆلەوانى بوو، هەمووى دەغل و دان و پووش و پەلاش بوو، كەويار لە من خۆشتر دەبەزى، ئارپى لىم دەدايهوہ و دەيگۆ:
خىرا، با پىتش ئاگرەكە بگەينهوہ مالى.

ئىمە دلنيابووين، ئاگرەكە دەگاتە گەرەكسى مە و دەبىت تا زووہ خۆ دەربازبەين، هەر يەكەمان بە هەوالى ئاگرەوہ چۆوہ مالى خۆى.
پىرى سوارچاكانى باپىرم كە لە سەر دەرگاي حەوشە دانىشتبوو، جامە ناوہكەى لىوہرگرتم و گوتى:
ها، دوو قومە ئاو بخۆوہ.

گوتم:

چما....

گوتى:

كوڧم، مەترسە، ئەو ئاگرە ئەگەر وەك دووگەلەكەئى بە ئاسمانىشدا بىت، ناگاتە ئىرە.

يەكسەر باوہرم هات و ئاھىكم وەبەر هاتەوہ، ئاخىر نە من نە كەس

درۆیان له پیری سوارچاکان نه دیتبوو، ده مویست بچم هه والی نه گه یشتنی
ئاگر به گهرهک و کهویار بلیم، ئه و به پینکه نینه وه هات و گوئی:
ئیمه له خۆرا ترساین.

ئیدی له دووره وه به دیار دووکه له و ئاگره وه دانیشتن، ئه و ئاگره ئاقاری
تهباره و په ریز و جۆخینی کرده خاکینکی سووتماک، ئاگرکوژینه وه
نه گه یشتبا، له و ناوه گو له گهنمی دهرنه دهچوو، بیرمه خه لهک دهیانگۆ:
دهستینکی گهره ی له پشته.

ئاگری دووهم، دووکه له نا، بلنسه ی وا له ئاسمانه، هه ر من نا هه موو وا
تینگه یین، قه لات گری گرتووه، توپه له ئاگره و شاری کردۆته چراخان، به ر له
ئاگره که شه مالی هه لیکردبوو شه وی سه ر بانی به کوستان کردبوو، به لام
دوای ئاگره که شه مال گۆرا بۆ هوپه، له و دووره وه هه ستمان به گه رمایی
ئاگره که دهکرد، بابم دهلی:
سه ر قه لات نیه، ناو دارفروشانه.

وینده چی ئه وی بی، دارفروش له کوین؟ پشت شیخه لا، نیوان گوشتفروش
و فیتهران، ئه و ناوه هه مووی که پر و کاریته و شه قره و هه سیره، ئه و
شوینه ئاگری گرتبی، ئه وه ی دیتبیتی، ده زانی نهک به ئاگرکوژینه وه، به
هه وری به هاریش ناکوژینه وه، ده زانی چی تیدایه!
ئاگر تا دی بلنسه دارتر ده بی، وا دیاره کهس له گۆز نیه بیکوژینیه وه،
به لاشاوه یی هه موو له سه ر بانه وه، روو له ئاگر راوه ستاون، دایکم دهلی:
تا دی نزیک ده بیته وه، نه گاته ئیره!

بابم باگوی ده داته وه:

ئه گه ر بن زه وی و زه وی بی، ده نا چۆن ده گاته ئیره!
بابم زوو وای نه گوته، به قسه ی دایکم ترسم له دهنیشت، هه زمه ده کرد
بگه مه لای کهویار و فازیل ریحانه و پینانبلیم:
مه ترسن، دووره...

مالی کهویار و ریحانه هه موو له سه ر بان بوون، به لام وهک تارمایی
دیار بوون، نه دهناسرانه وه.

ئاگرەكە زۆر درەنگ كوژايەو، دواتر بېستمەو، ئەو ئاگرە دەستى
شارەوانىي تىدايە، نازانم راست بوو يان دەنگۆ، ئاخىر دەمى بوو ھەولياندەدا
ئەو دارفرۇشانە ئەو جىيە چۆل بىكەن، ئەوانىش پىيان چەقاندبوو
ھەلنەدەقەنان. ئەو بوو دواى بە خۆلەمىشبوونى دار و ھەسىر، دارفرۇش
بە كارىتەى نيوھ سووتاوھە ھاتنە دەرىي جادەى سىمەترى، بەرى سىتاقان.
دواتر زۆر دواتر سووتانى لەو شىئوھ بووھ پىشە، سووتانى چەند جارى
لەنگەى جىي پىشانى بن لەيلووكان و ئەوانە.

پیاوه به و هجه که ی به سستی شهرغه

بابم بۆ زور جی منی ده گهل خۆی ده برد، جار هه بووه جێیه که یان که سه کهم به دلێش نه بووه، به لام له بهر دلی وی چوومه، ئه وهش بلیم دوا ی دوامالاوایی پیری سوار چاکانی با پیرم، من پتر متووی بابم بووم، هه زمه کرد هه می شه له ته نیشتی بم و سه ری په نجه بگه یه نمه به رکی ساقو درێژه که ی. ئه ورۆ بابم ناوی که سیکی گۆ، ئه گهر نه شیرد بام، وهک کوو ت کوو ته ده که و ته دوا ی و به زۆریش له دوا ی نه ده بوومه وه، ئاخه مه گهر هه ر خۆم بزانه چهن د تاسه ی دیداری ئه و قاره مانه ده که م.

ئه ز پێشتر ئی یه ک جار له ته نیشته وه دیت بووم، له و دیتنه به و شێوه له چاوی من خۆی نه خشان د، خۆ رهنگی به و شێوه نه بوو ی، لی چاوی من وای نه خشان د ی:

پیاویکی تا ده ست هه لبری که له گه ت، ره شتاره یه کی خوین شیرن، پۆدین پانی تیلاک خوار، برنۆیه کی له شان بوو وینه ی خۆی به ژن زراف، به گوته ی گۆتیا ری:

له وه ته ی برنۆی هه لگرتوه، هه می شه سی خه ریته ی به ستوه.

دوو له پشتی، یه ک به سه ر شان و سینگدا زه رد ده چۆوه.

ته نها ئه و جاره و به و شێوه یه م دیت بوو ته وا، به لام هینده م له باره وه بیست بوو، ئه گهر بیگێر مه وه به شه ش شه ی مانگی سه ر ما وه ئی بنی نایی، ته نها نه به ردییه که ی هه یفی خه رمانانی دێی ئۆمه ره سو ر کتێبیکه:

نیوه پۆیه، له سه ر نان خواردن، من دالی به پرتا و خۆ به ژۆریدا ده کات:

خۆ ده رباز که ن، حوکه ت هات.

دوو برا (خدر و قادر) وێکرا، بۆ پێکه و تن غار ده دهنه سه ربانی، هه ر له وی

سەرو گوللە دەگرەنەو و لە خوێن دەگەوزێن و گیان دەسپێرن، ئەوجا نەبادا
بابیانم لەبیربچیتەو و نەیتە ناو گیرانەو، با شکاتەکەى بگێرمەو:
دواتر، دواى کۆستەکووتنەکە، مام پیرۆت دادى خۆى دەباتە لای
پاریزگارى شار، دەلى:

پۆلىس لە ختوخۆرا دوو کوپى منیان کوشتوو. پاریزگارى هەینى، بەدرەدىن عەلىيە کتیه، پوخته دەیگرى و دەست و پى
دەبەستى، سى چوار سال لە زیندانى دەپەستى.
ئى، هێزىکى گەرە لە پۆلىس و جاشپۆلىس و چەتەى ئاغاىان، دەگەنە
ئاواى، چاوساى ئەو هێزە کتیه؟ جاشى دى و گەرە، حەمەى سابیراى.
دیارە پیاوى سى خەرىتە، جارى یەکەمى نیه لى بقەومى و بکەوێتە
داووە، دەزانى چۆن خۆى دەر باز بکات، بن دیوار و بن دیوار، بە کەلینى
گوللە لە ئاواى دەر دەچن و دەگەنە دۆلەکەى پشت ئاواى و لەوێ دەچنە
سەنگەرەو و دادەمەزرین.

ئىستا لەو ئاقارەى ئۆمەرەسۆرى شەرىکى تیرە، تیرى تیناچى، سەد
تفەنگ تۆ بلى سى سەد، شەرى سى تفەنگ دەکەن، سى تفەنگى یاخى، یاخى
لە سەمە ئاغا و داگیرکاریى حوکمەت، سى تفەنگى بى مەت، بى مەت لە
خوین و مردن.

قارەمانى شەرى ئۆمەرەسۆر بە سى دەنگا گاسدەکات:
ئامۆزا دەست بە فیشەکەو بگرن، گوللە بە هەوادا مەدەن، نیشانە لە
نیوچەوان و لاچەپى سەر سینگ بگرن، بتانینم و نەتاناسم، رۆژ رۆژى
میرانە، ئاو، ئاو، دەست بە ئاووەو بگرن، ناوہ ناوہ تەنھا لیوتان تەپ بکەن.
شەپ، گەرە شەپ، لە نوێژى نیوہرۆو، وا دەمەو ئیوارە، هەر
ئۆمەرەسۆریان بگێرنەو، سى مێرخاسى دەوردراو چ شەپ دەکەن، چ
نیشانەشکێنکەن، پشتیان بە پشتى یەکتەر داوہ شەپ دەکەن جاش و جێژ
هەتەرەشیان چوو و ناوێرن هێندە نزیکبینەو. پیاوى بەژن زرافى رەشتارە
بەو هاوینە بە دەنگىکى حیل، حیلتر لە رەشەبای زستانى و گرمەى هەورى
بەهارى و زرم و هۆپ دەبێ و کەس نیه نەیبستى:

جاشينە، دلنيابن، سەت تەرمەتان دەكەويتە بن پىمان و ئىمە ھەر بە
پىتوھىن.

ئەو ھەشت ئۆ دە وشەيە، بە قەد ھەزار گوللەى بىرئۆ ترس دەخاتەوہ دلى
جاشانەوہ، زراويان دەپژئى و ناويزن پتر بچنە پىنشى و ھەلکوتنە سەريان.

پياوى سى خەريتە، بە دەم تەقە کردنەوہ، دەليتە سالى ئاموزاي:

تۆ جغارەم بۆ بېتچەوہ، لە جياتى تۆش تەقە دەكەم.

ئەحمەدیلەى ئاموزا دەلى:

جغارەيەكيش بۆ من.

خەلکى ئاوايى دەگىزنەوہ:

جاشى کہ لە شانى راستى ھەمەى سابىر سەنگەرى گرتووە، حاجى

لەشکرى ناوہ، بە شوفيزى ئەو پىکابەى پۆليسان کہ دۆشکەى لە سەرە

دەلى:

باژۆ، راستەو راست رووہو ئەو ياخيانه باژۆ، با دەرەنەچن.

شوفيز دادەبەزى و روو لە حاجى:

وەرە خۆت باژۆ، من ناويزم.

حاجى لەشکرى قسەى خۆى قووتدەداتەوہ و خواخوايەتى ھەر وەک

خۆى لىيىتەوہ.

سى ئاموزا، سى تەنگىچى ياخى، بە سى مەتارە ئاوہوہ، بە دەم

جغارەکيشان و شەرەوہ، وا ديارە چاوہپى ئاوابوونى رۆژ دەکەن، تا لە

تاريکيدا رييەک بکەنەوہ و لە چنگى مەرگ دەرپاز بن، وا بوو، تاريک دەھات،

سى مېرخاسەکە بە شەر کەلينيکيان لە لەشکر کردەوہ و باليان گرت،

جاشيش بە سەرگوياک خويناوى و پاشەل دپاوى گەرانەوہ، ئەو شەرە

لەو ناوہ دەنگيدابۆوہ، بەلام نازانم بۆچى نەکەوتە ناو لاوک و ھەيرانەوہ.

قارەمانى شەپرى ئۆمەرەسۆر، ئەو شەرە يەکەم شەر و دواشەپرى نەبوو،

ھەموو تەمەنى لە شەپرى ئاغايان بەسەربرد، بەستى شەرغە ديدقائە بە سەر

نەبەردىيەکانىوہ، بەستى شەرغە، ھەردوو بەرى زۆر بويزى لى

ھەلکەوتووە، بەلام کەميان دەگەنە ئەو بويزە، ئەو بويزەى کورپى دايکى

خوی بوو، به موو لینی لانه دابوو، دهلین:

زوو، کوږه تازه دهستی داری گرتبوو، دایکه تفهنگی دابوو دهستی و پنیگوتبوو:

کوږم، باش گوی له دایکی خوت بگره، ئاغا سته مکه ره، توم بڼ شپږی سته م هیناوه ته دنیا.

ئو دایکه مه گر ته نها حاجی وسوو دروستی گتړانه وهی بیت، له روخی بهستی شهرغه نه به ردیی ئو دایک و کوږه به زمانی ئاو و با بڼ منداله کرمانجان بگتړیته وه.

سه بردهی ئو و کوږه ی که هیشتا مندال بوو، دهگهل ئاغانیان ده مله دا بوو، به من ناهیته قه گتړان، شهړه کانی زورن و ناهینه ژماردن، به دم ریوه، هه ندی له شهړه کانی ئوه پیاوه وه بیرده هاتنه وه وه که هی له بیرچوونه وه نین:

کوږانی ئاغا و تفهنگچیان که هه موویان تازه بوو بوونه جاش، جاشی به که که ی لای شه قلاوږی، به ره وه یی جاشه وه له په لکه په شه وه دین، له پږ به سر مالیان دادن، ده بیته شپږی، گولله به گولله ده که وی. به ره ی ئاغا زورن و ئه وانیش به خه زاله وه شهش هفت تفهنگچین، له ژورږی و سر بانه وه، سه نگر له جاش پوليسان ده گرن، شپږی ده که ن، کاويزاغاش ناتوانی بیخاته ناو لاوکه نه وه، تا دی باز نه ی که مارو ویک دیته وه، ئاغا به دهنگی کی جاشانه هاوار ده کات:

خو راده ست نه که ن، سه گ و مریشکیستان به ساغی ده رناچی. له و ساته چه ند گولله یی له ده لاقه وه دیته ژورږی، دایک وا هه ست ده کات کوږه که ی له ته قه کردن ساردبوته وه، به دهنگی کی ژنانه ده لی: که ریمه په ش، ده لیی دهرستی! خودا یه که نابی به دوو، ده ست دایینی، به دهستی خوم ده تکوژم.

کوږ بزه یه کی بڼ ده کات:

دایه، دیاره کوږی تو نیم، ببینه، ئیستا چ هیره کیان پیده که م. له ده لاقه وه روو له ئاغا و چه ته کانی:

تا ئىستا بە نيازى كوشتن يەك فېشەكم نەتەقاندوۋە، پىياۋ بىن، ۋەرنە پىشتىر، خۇتان دەيىننەۋە.

لەو شەپە، خەزال، خەزالى براژنى حاجى كەرىم شەپى دەكات، مەگەر بەستى شەرغە بېگىرتتەۋە، ئەۋ شەپەى نەكردبا، پىنەدەچوۋ شەپەكە ۋا بکەۋىتەۋە، دوورنەبوۋ ۋەك چۆن مالىان چوۋ، سەرىشيان چوۋبا. زۆر نابا، جاشپۇلىس دەشكىن ۋ لە تەشكى خۇيان دەدەن ۋ دەكشىنەۋە، بەلام نامەردانە ھەرچى مەپومالاتى مالى حاجى كەرىمە، كە خەفت سەد سەرى دەبوۋ، پىش خۇيان دەدەن ۋ جاشەكانى پەلکەپەش ۋ بەرى شەقلاۋى براپەش لە نىۋان خۇيان دابەشى دەكەن، بەۋە حاجىە كۆمۇنىستەكە لە بىن دىت ۋ دەكەۋىتە سەر ساجى ەلى.

دايك كوپەكەى بە كەرىمە رەش گازدەكرد، ئەۋ رەشە لای ۋى واتاى جوامىرى بويىرى دەبەخشى، مەن ئىستا لەگەل بابم ۋا دەچىنە دىدارى ئەۋ كەرىمە رەشە، بىرمە بابم گوتى:

لە سالى ھەرەس قەوميان، كاتى لىرە لەۋ سەيداۋە، كۆمۇنىستەكان پەلامارى ئەۋ بىكەى پۇلىسەيان دا، حاجى كەرىم يەكەى بوۋ لەۋان.

كەرىمە رەش، حاجى كەرىمى حاجى ۋسوۋە، ھەندى كەس بە پىاۋە بەۋەجەكەى بەستى شەرغە ناۋيان دەھىتا، ئەۋ پىاۋە كۆمۇنىستەى دەبوۋ بکەۋىتە ناۋ ھەيران ۋ لاۋكان، نەكەۋتى، ۋىدەچى لاۋكېژانى ھەينى ھىندە خۇشيان لە كۆمۇنىستان نەھاتى ۋ ھاموشۋى دىۋەخانى ئاغاينىشيان كەردى، بۆيى بە لايدا نەچۈنە.

لە سەر دەرگا گۆتمە بابم:

حاجى كەرىم ھەۋكەش سى خەرىتە دەبەستى؟

گوتى:

نا، لە سەر جى كەۋتوۋە.

لە سەر جى كەۋتوۋە، نەيتۋانى ھەستىتەۋە، لە سەر تەنىشتەۋە چاكۇچۇنى كەرد ۋ مەنىشى ماچ كەرد، ۋاى شايم بەۋ ماچە ھات، باۋەپم نەدەھات قارەمانىكى ۋا مەن ماچ بکات، ھەر بە راست ئەۋ حاجى كەرىمەيە

چەندەن سالا شەپى ئاغايان دەكات و ملىان بۆ نادات؟ ئەو ئە سى
خەرىتەيەيە كە ھەمى سابىر و ھىزى جاشپۇلىس و پۇلىسى شكاند؟
بەو ئەخۇشەش چ شىكۆيەكى ھەيە، تىچاويىكەم لە سەريەتى، بە من بى
بىخەمە ناو چاومەو و لەگەل خۆمى بگىرەم، پىشانى ھاوپىكانمى بدەم، لە
بىرمە روو لە من گوتى:

تۆ چەند لە باپىرت دەچى، باپىرت پىاويكى بویر بوو، ھى وا ئەبوو و
نابىتەو.

ھىندەى ئەمابوو بال بگرم، لەو خۇشتر دەبى چ بى، قارەمانىكى وا بە
باپىردا ھەللى؟

حاجى كەرىمى ناو جى، لە چاوى من ھەر ئەو پىاويە كە ئەو جارە لە
تەنىشتەو دىتم، سىماى ئەگۆراو، بەلام ئىستا ئە فیشەكدان ماو، ئە برنۆ،
ئىستا لە جى كەوتوو و نەرمە كۆخەيەكى لىيە، ئاخ بۆ رابردو ھەلدەكىشى:
چوو، ئەو ھى ھەبوو، ھەمووى چوو.

بابم دەلى:

مالى دنيا ھىچ نىيە، تۆ بە مەردى تا ئىرەت ھىتا و بۆ كەست دانەھىتا.

حاجى كەرىم:

خەمى من مالى دنيا نىيە، ئەو خەمە دەمكۆزى، ئەوان سەركەوتن و من
دورام.

دىارە بارى كەوتە لىزى و بارى ئاغايانى نەبرد و گوندى بەجىھىشت و لە
چ جىيان جى ئەبۆو، ئەو ھەتە ھاتۆتە شار و لەو كەلاوہە كەوتوو.

ئى، با ھىندە درىژەى نەدەمى، بىرا من دى، بابم گوتى:

حاجى، گوى مەدى، تىدەپەرى، شىكۆى تۆ بەو ناكەسانە ناشكى.

حاجى ھەناسەيەكى ھەلگىشا و دايەو، كىوى لە بن دەھىتا:

كاكە، ئە گوند كوشتمى، ئە برسىتى، ئەگوللەى ئاغا و جاشپۇلىسان، بەلام

ئەو تىرۆگە دەمكۆزىت، تىرۆگى نامەردى.

بابم:

وا مەلى، تۆ ناكەويت.

حاجی کهریم:

دلنایام له و کهوتنه قیت نابمه وه.

تیرۆگی نامهردی له جیی خست و دهیکوژیت! ئەوه چ تیرۆگیکه؟ سه‌ری
سه‌برده‌ی تیرۆگه‌که بکه‌نه‌وه و بزانیم ئەو نه‌فره‌تیه چیه وا ئەو قاره‌مانه
ده‌کوژیت، هه‌ستاین و تیرۆگ نه‌هاته‌وه ناو قسه و باسان، دوا قسه‌ی ئەو
دانیشته‌م له‌بیره، قاره‌مانی له جی کهوتوو گوتی:

زۆر کهس له سۆنگه‌ی منه‌وه تووشی کێشه و مألویرانی بوون، له خۆم
خۆش نابم، پیرۆت و دوو کوپه جوانه‌مه‌رگه‌که‌یم له ناو گۆریش له بیرناچن.
له ریینی بابم، به کورتی سه‌برده‌ی تیرۆگی بۆم گێڕایه‌وه:

له‌و رۆژانه حاجی کهریم به تراکتۆره‌وه ریی ده‌که‌ویتته گه‌په‌کی پشت
دارفرۆشان، نزیک مالی ئاغای په‌لکه ره‌شی، دیاره ئاغا له کونیکه‌وه ده‌بیینی
و نه‌خشه‌ی خۆی داده‌پێژی:

له پپ کومه‌لی ژن و منداڵ، به دار و خاکه‌ناس و تیرۆگ، په‌لاماری
ده‌ده‌ن، ده‌ستی لی ناپاریزن، ئەویش چ تیناگات کێشه چیه و بۆچی لێده‌ده‌ن،
هێ له هه‌ندیش پیتی شه‌رمه ده‌ست له ژن و منداڵ به‌رزبکاته‌وه، هه‌ر چۆنی
بی خۆی له ده‌ستیان راده‌پسکێتی و به سه‌رشکاوی و له‌شی به خۆینه‌وه
خۆی ده‌ربازده‌کات.

دوا‌ی پێده‌که‌وئ، ئەوه فیتی ئاغا بووه، بۆ شکۆ شکاندنی، ئەو کۆلانه ژن
و منداڵه‌یان تێبه‌رداوه.

زۆری نه‌برد، قسه‌ی حاجی که‌ریمی حاجی وسوو، پیاوه به وه‌جه‌که‌ی
به‌ستی شه‌رغه، قاره‌مانه‌که‌ی ئۆمه‌ره‌سۆر و بکه‌ی پۆلیسی سه‌یداوه،
نه‌یاری سه‌رسه‌ختی ئاغا و جاش پۆلیسه‌کانی، راست ده‌رچوو، تیرۆگ
کوشتی.

شیخ و نه‌بی

لیتره و له‌وی هه‌ندی گرتە‌ی کۆن و نوێ، نوێ بۆ هه‌ینی، له‌ شیوه‌ی تارمایی خه‌ون ده‌رده‌که‌ون و بزرده‌بنه‌وه، ئه‌و چه‌نده‌ی له‌ بیناییم ده‌میننه‌وه پیشانیانده‌ده‌مه‌وه:

هه‌ینی سه‌رده‌می منداڵیی مه‌، چوونه‌ سه‌ر نه‌بی یوونس که‌ له‌ دڵی خۆ ناوم نابوو نه‌بی هه‌لوا، من ده‌لێم نیوه‌ هه‌ج، تۆ بڵی هه‌جی ته‌واو بوو. ئه‌و په‌یامبه‌ره‌ ده‌لێم که‌ له‌ قورئانی سووره‌ته‌کی به‌ ناوه‌، چه‌ند رۆژه‌کیش له‌ ناو زگی نه‌هه‌نگی خۆی هه‌شارداوه، ئه‌وه‌ی که‌ دواتر ره‌وتیکی ئیسلامی که‌ داعشیان ده‌گۆتی، ته‌قاندیه‌وه و کردیه‌ تۆز و خۆل و به‌ سووره‌ت و نه‌هه‌نگه‌وه به‌ ئاسمانی ئیخست.

دایکم دوو سی جار ئه‌و هه‌جی نه‌بیی مال له‌ نه‌ینه‌وای به‌ منیش کردووه، هه‌جیکی شیرین، پڕ له‌ ئه‌ستوکی گه‌رم و هه‌لوا و شیرینی. من ته‌نها له‌ مالی ئه‌و په‌یامبه‌ره‌ هه‌لوایه‌ تیر هه‌لوا ده‌بووم. ژن له‌ هه‌موو دنیاوه به‌ هه‌لواوه، هه‌لوا ی نه‌ینه‌وا که‌ هه‌لوا ی چ جی خۆی نه‌ده‌دا له‌ هه‌لوا ی و، ده‌هاته‌ وێری. چه‌ند خۆش بوو کاتی عه‌با یان له‌ خۆ ده‌کرده‌وه و له‌ ناو زه‌میله‌وه هه‌لوا ی زه‌رد و ئه‌ستووک ده‌که‌وته‌ گۆڕی.

به‌ر له‌وه‌ی گرتە‌ گرتە، گوته‌ گوته، مالی پیرۆزی نه‌بی یوونستان پیشانده‌مه‌وه، واچاکه‌ شیخه‌که‌ی سه‌ر ریگاش بناسین. ئیمه‌ که‌ له‌ هه‌ولێره‌وه ده‌چووین، پیش نه‌بی، شیخ ده‌هاته‌ پێشی، ئه‌و شیخه‌ی ناو گۆڕی، له‌و گۆڕه‌ له‌ ئیمه‌ ده‌بووه‌ شه‌یتانی ناو قورئانی، ده‌بوو به‌ر دباران بکری. له‌ ناو ترومبیلی به‌رد نه‌بوو، به‌لام تف و قسه‌ی به‌ردینی زۆره‌، تالیتی ره‌تده‌بووین، شه‌یتان ئاسا به‌ نه‌فره‌تمان ده‌کرد. بۆچی؟ گوایه‌ ئه‌و شیخه‌ی لولانی، ناوه‌که‌ی له‌ سه‌ر زارمه‌، له‌ کوردایه‌تی لایداوه و خه‌تی جاشایه‌تی

نیشانی کور و کەسی خزی داوه، چوونەتە شەری پێشمەرگەوه. لەوێوه، لە
 هزری ئیمەى منداڵەوه، شینوێ شەیتان دەگرێ و پێویستە بەردباران بکری،
 ئیدی لە ناو ترومپلەوه تفی کوردایەتیمان خپە کردەوه و بۆ شینخمان
 هەڵدەدا! هەر لە خۆرا شینخمان لێ بووبوو شەیتان!
 دەگەشتینە یووتس پیغمبەر، تۆ بلی حەج، لە دایکم بیستووه:
 حەفت جاری سەر نەبی یونس، بە جاریکی سەر گۆری خۆشەویست
 هەیه.

کاتی حەفت جارەکەى تەواو کردبوو، گوتبوو:
 من ئیستا حاجی بەسێم، بەلام بە خۆم نالیم حاجی.
 نەبی یوونس جێیەکی دلرفین بوو، لە خپ لاوه ژن بە عەبا و بی عەباوه،
 بە منداڵ و نان و حەلواوه، دەهاتنە سەر مەزاری نەبی یوونس و دەکەوتنە
 نزا و پارانەوه. لە بن کێلی یوونس، ژنی وا بە دەنگی وا دەپارایەوه، بەردی
 دەکرده ئاو، شاتکە شیت گۆتەنى:
 شەیتان گوێی لێی، نەرم دەبی.

من کەمى هەراشیش بووبووم، لەوێ لە سەر مەزاری پیغمبەری ناوی
 زگی نەهنگی، هەر قسەیکم لە بارەى ئەوێ دەبیست، لەوێ نازانم بۆ
 خۆشباوەی دەبووم، بووبوومە مام شاکری سابوونفرۆش.
 مادام ناوی هات، شتی لەو شاکرە پێشانە دەمەوه.

مام شاكرى سابوونفرۇش

سەردەمى بەرى بەر لەۋەى شار خىل پىيدا بېرى، پارت جوانىيەكانى بەرى، زۆرى خەلك سادە و خوشباۋەر و لە درۇتس بوون، بەلام كەس نەيدەگەيشتە مام شاكرى سابوونفرۇش. ئەو پياۋە چەند قەلە سابوونىكى دەخستە سەر دەستان، سابوونى دەستۇچاۋ نا، ھى كۆلى، لە ناۋ قەيسەرى و دەۋروبەرى، كۆلان كۆلان دەگەر، بە دەنگىك كە شەكرى لىدەبارى: سابوون، ۋەرنى، ۋەرنە سابوونى ھەلەبى.

مام شاكر نە درۇى دەزانى، نە باۋەرى دەھات شار درۇى تىدا بى، بۆيى ھەرچىت گوتبا، ۋەكات باۋەرى دەھات. رۇژىك پياۋى لە سەرە كۆلانى گەرماۋى ەلمۇدە، ھەر بۇ خوشى:

+ مام شاكر، چما ھەر لەگژ سابوونى؟

- ئى چ بكم؟ نەكە لە سابووندايە.

+ كۈرە نانى چى! دنيا ناگاتە شەۋى، ھىۋارى قىامەتە.

- ماخرا، ئەدى لۇ زوۋ وات نەگۇ؟

مام شاكر ھەر لەۋى سابوونەكانى بە سەر ژنانى رىى گەرماۋى دەكاتە

خىر و دەلى:

نزاي چوونە بەھەشتىم لۇ بكن.

چىشتانى لە جادەى سىتاقانى دەبىنم مام شاكر بەرۇكى پياۋىكى گرتوۋە

و دەلى:

بە راستىم پىتلى، دنيا چەندى ماۋە؟

پياۋە نازانى چۆن لە كۆلى خۇى بكاۋە، دەلى:

ۋازىينە، كاكە ۋازىينە، دنيا ھەزارى ۋەك من و تۇ لە گۇر دەنى، ھەر

دەمىنى.

مام شاكر مىدالانە دەلى:
ئەدى لۇ گۇتياڭ شەۋى خەرا دەپى؟ ئەگەر واىە، تا سابوونەكانم بىكەمە
خىر.

پىاۋەكە:

مەترسى، تا سابوون مابى، دىنيا كاۋل نابى.
شار تا درەنگىش بە كەسى زۇر خۇشباۋەرى دەگۇ:
دەلىنى مام شاكرى سابوونفرۇشە.
سېتاقان ھاتە ناۋ ناۋان، دەلىن چى مىنا ۋ فەقىكە بخەينە سى چۈار
رستەۋە؟

مینا و فەقیی هەلگەپراوە

مینا، چ مینا! مینا مینایە، چەرخى روومەتى خودىكى بەر خۆرىيە، لە دوورەو بە هەردوو بەرى سیتاقاندا تیشک دەداتەو، فەقى هەلگەپراوەکەى بەر قاپیەکەى مزگەفتى حاجى مرادى زووتر جوو، دەلى:

شا بەو کۆپەى دەگاتە بەرکۆژەى، لەوى دەکەوێتە نێو رووناھى خودا.

مینا کەس نازانى خەلکى کوێیە، ھەبە دەلى:

لە تیرەى (لەیلێ)کەى سەر قەلاتییە.

ھەبە واری:

لە رۆیینى: دیارە، رواندزیە.

ھەبە دبیژى:

برواننە چاوى، بى سى و دوو زاخۆییە.

ئەوى دى دەبیاتەو بەرى دى:

شارەزوریە، لە ھەبیبەکەى نالى دەچى.

مینا بە کەس ناچى، کەسب زیدی وى پیتازانى، کەس کەسبش گویى لە

دوو واچە و رستەى زارى وى نەبوو، تا بە زار و زمان بیناسیتەو، مینا بە

(مینا)ش نانسریتەو، ئاخىر خۆ ناوى مینا نیە، ئەو فەقى هەلگەپراوەکە بوو،

ئەو کچە نەناسراوەى بە مینا ناودێرکرد و سیتاقان بە هەردوو بەرەو سى

جار لە دواى وى گوتیانەو:

مینا، مینا، مینا

ئیدی مینا مینایە، کار لە میناکەى ھەسەن زیرەکیش نیە، ئەوێ بە چاو

شەر دەکات. مینای فەقیی هەلگەپراوە، بە کوێی شەرناکات؟ ھەر لە دەنگى

پیلایوێوە تا تف رۆکردنى، ئەو تھانەى جاروبار لە پاداشتى ماچى لە

دوورەوێ کۆپێژگەیک، ھەلیدەدا.

كاتى مينا به رىي خۆيدا رۆيى، فەقىن له داخا به ديوهكەي پيشترى
 هه‌لگه‌پايه‌وه و هيند توند گرتى، سلاوى نوێژنه‌كه‌رانى وه‌رنه‌ده‌گرته‌وه.
 بيستمه‌وه خوشكيكى خۆي كوشتووه، دوايوه له رىي پيرمام، رهنكه هه‌ر
 پىچى كه‌ريم هه‌شاش بووبى، له تامپۆنى ده‌گاته ئه‌و دنيا، داىكى گۆته‌نى:
 پيرمام تۆله‌ي كچه‌كه‌مى له كۆره‌كه‌م كرده‌وه.
 وا تىبگه‌م له‌و سه‌روبه‌نده بوو، سه‌ردانىكى پيرمام و سه‌رپه‌شم كرد،
 به‌وه ده‌زانم، له ناو تپومييلنى باسى ئه‌و تامپۆنه هاته گۆپى، كه فەقىن
 خوشكوژه‌كه‌ي تيا تياچوو، گرته‌يه‌كى سه‌ردانه‌كه‌ي خۆم ده‌گيرمه‌وه.

سەرپرەش

سەرپرەش نزیك بوو، له سەر شانمان بوو، به لام من نهمدیتبوو، دهبن دواى هه ناره بووبن، ئهوه (هه ناره) يهى دهو ئاوى بهستۆپه كه به شهپر رژايه ناو دیرۆكه وه، ئهوه شهپه ی (هه ندرين) ئاسا دهنگيدايه وه، بۆيه وا ده ليم، له ناو بهستۆپه له راست ئهوه رييهى دهچيته وه هه ناره، له ناو ترومبيلنى باسى ئهوه شهپه هاته گۆرئ.

ئى لهو سهروبه نده ده مهو ئىوارانى، سى چوار برادر له سهرى سهرپرەشى نيشينه وه، نازانم بۆچى هه ستمکرد رى فرينم برپوه، ئيره له چاو ناوشار له كوستانى كيله شينى دهچى، له چاوى منه وه جى جى ده لى زه نویره.

له ناو زه نويران جاش و وه له كه به عسى سهرودلميان گرت، له بادينان و «سوران، له به غدا و به سراوه هاتبوون، خۆمانهت زۆر كه م ده ديته وه، له وئ فازيل ريحانه قسه يه كى كرد، له بير ناچيته وه:

كوردستان ئازاد بيت، مالم ده هينمه ئيره، ئه ها ئهوه بهرديتهى ده كه مه سه نگر، هه ر كۆنه جاش و به عسيه ك نزيكيتته وه، په له واژى ده كه مه وه.

نازاد گۆتى:

پهل مه يه!

ئه رى دواى ئازادى، ئه گه ر فازيل ريحانه له ژيان مابا، داخوا چى گۆتبا؟
«اخىر بيته كۆترىش، ناهيلن له وئ بنيشيته وه!

بیرمه له سهرپرەشى، نازانم له سهر چى، له گه ل يه ك دوو توركمانى ،ازانم كينده رى تيكگيرين، دوو سى عاره ب چوونه به رى توركمانان. زۆرى ،هه رد گه له كۆمه يان ليكردين، كه لكى ده ستوه كه رى پپوه نه ما، هه رچۆن بوو ،هومان له بن ده ستيان ده رباز كرد، سه يرانه كه مان ليپووه سندان و هه يپه مان

ليکرد و تا شار گيرنه بووين.

ئازاد تا گەيشتینه وه گەرهکی، به وهیش وهیشه وه له چۆکی خۆی دەدا:

تۆ وەرە له مالى خۆت، له ترسی عارەب و تورکمانان هەلی!

به عارەب و تورکمانی سەر سەرپرەش، تورکمانەکی پرديم بێرکەوتە وه،

ئەو سەربردهی ناوئرا هەنجهتی تری.

هه‌نجەتی تری

له به‌ری که‌رکووکی پردی پردی، روو له زێ، له‌گه‌ل جه‌باری وه‌ستا، داری خانووێکمان ده‌به‌ستا. خاوه‌ن خانوو پێده‌چوو تورکمان بێ، به‌لام له‌گه‌ل ئەندازیاره‌که‌ی براده‌ری به‌ عاره‌بی ده‌ئاخاوت له‌ ناو ده‌رسه‌کانه‌وه چاو و گوێملێیه، خاوه‌ن مالی ده‌مانچه له‌ نیک، باشیش تینه‌ده‌گه‌یشتم، به‌لام له‌ قسه‌کانیه‌وه هینده‌م هه‌له‌ینجا:

بیرمه‌ که‌رکووک پێش پارتی کۆمۆنیست، بێ کێشه‌ بوو، تورکمان و عاره‌ب و کورد و ئەوانیدی برابوون، موو به‌ نیوانیا‌نه‌وه نه‌ده‌چوو، کۆمۆنیست هات و دووبه‌ره‌کی خسته‌وه، ده‌ستی سه‌رۆک (خوا چه‌پاره‌ی بدا) خوشییت، ئەو پارتی سه‌ر به‌ گۆبه‌نده‌ی لی‌مان دوورخسته‌وه، ئیدی هه‌موو بێ ژاوه‌ژاو ده‌ژین.

کاکه، چاووم چووه‌ پشته‌ی سه‌رم، ئاخ‌ تازە هه‌وای کۆمۆنیستی له‌ که‌له‌له‌ی دابووم، دوو سی جار هاته‌ سه‌رم، نیشانه‌ی چه‌کوچی لی‌بگرم، تی‌بگرم و هه‌لیم، ترسام و نه‌وێرام، گۆمه‌ وه‌ستا:

+ تی‌گه‌یشتی چ ده‌لی؟

- که‌مه‌ک، به‌لام با لێ خۆی هه‌ر بوه‌پێ.

+ با ده‌سته‌له‌بگرین و به‌جێبێژین.

- نابێت، خاوه‌ن دار براده‌ره‌ و توو‌په‌ده‌بیت.

+ من ده‌پۆم.

زۆری هه‌ولدا کار به‌تال نه‌که‌م، به‌ گوێمدا نه‌چوو، چه‌کوچ و جۆرکی بزمارم فرێدا، وه‌ستا تا سه‌ر جاده‌ش له‌گه‌لم هات، دوا قسه‌ی ویم له‌بیره: ئیشت پێناکرێ، قسه‌ی ئەو پیاوه‌ هه‌له‌وه‌په‌ت کرده‌ به‌هانه، پێش‌ینان له‌ به‌لاش نالین:

ھەنچەتى تېرى، ناننى جۆيە.

لە ناو تېرۇمىلىن، چ رىكەۋتىكى خۇش بوو، جىم كەۋتە تەنىشت خدر
خەرمان، مەن ئەۋ پىاۋەم زۇر خۇش دەۋىشت، ئىۋەش لە چەند سەرە
كۇلانىكى كۇلانەكانى مەن بىنىۋتەنە، پرسى:

ئىشتان لىرەيە؟ ئەدى لۇ ۋا زوۋ دەچيەۋە؟

لە نوۋكەۋە ھەمووم بۇ گىرايەۋە، گوتى:

شتىكت چۆتەۋە سەر باپىرت.

تا خدر خەرمان نىزىكە، با لە زارى ويەۋە، ھاتنى عارەب بۇ قەراج

بىيىستىن.

قەراجى بە دوو ژن دا

لە پېش دەرگای مزگەفتى، ئەوھى ئەو ديوھى كۆلانى مۇسكۆى سەيداو،
كۆمەلى پياو دانىشتون، من كە بەسەردا چووم، مام خدر قسەى دەکرد:
+ ئەوھ تۆ چ دەلتى؟ بە سەرى تۆ براىماغا عارەبى بە ئاقارى وەرکرد.
-كو؟

خدر خەرمان ئەوھا باگۆى (كوو)ەكەى كابراى دايەوھ:
با ئەمن پېتېلىم، زوو، زۆر زوو، هېشتا ئىنگلىز بە ولات وەرئەبووبوو،
گرانىى گەورە دانەكەوتېوو، زوو، عارەب ئەو بەرەى زىى نەدېتېوو. لەو
قەراجەى خۆمان براىماغايەك ھەبوو، ھەموو شت بوو، عارەب بە شىخ و
قورئانەوھ لىى ھاتتە تكاى، تا رىياندا بېرەنەوھ بەرى كوردان، ئاغا مىلى نەدا
و نەھاتە راىن. عارەبىش كۆلىان نەدا، پنت پنت گەران، كەس كەس پرسىيان:
داخوا براىم بە چى دەگىرى؟

دېتېانەوھ، پنتى لاوازی ئاغاىان دېتەوھ، دەمارەكەيان دېتەوھ.

چ بوو؟ ژن

بە جارەكى دوو ژنىان لى مارەکرد، ژن چ ژن! غولامىكى ئاغا گۆتەنى:

ھەر يەكەيان قەراجىك دىنى.

ئىدى عارەب پېئوھر بوو، براىماغا بە دوو ژن، نيوھى قەراجى لە سەر دانا.

دواترىش برا و كۆرەكانى بەشىكى قەراجىان دا عارەبان.

بەلام پياوئ پېدەچوو لە بەرەى ئاغاىان بى، دەىگۆ:

ئەو قسانە ھەلبەستراون.

لە عارەب و قەراج گەپئ، بە خەمان چ پىكنائى. سەربردەيەكى ناسكى

حاجى شووشەم بىرکەوتەوھ، با پىگەوھ بىبىستىن و خەمى قەراجمان
لەبىرېچىتەوھ.

حاجی شووشه

ئەو شووشەيە ھەر لە گەپرەکی نا، گەپرەک گەپرەک ناوی رویشتبوو، ئەو ژنە لە سالانی (شەعب شەعب) ھو ناوی کەوتبوو سەر زاران، لە سەردەمی پاشایەتی بە پاشولی درووشمی دژە پاشاوە دەھاتە سەر جادە، دەلێن: لە سەر گۆپی خۆشەویست و لە بەر دەرگای کابە ئاوا لە خودا پاراوەتەو:

خودایە، ئاغاو زۆردار و پاشا لۆ دۆزەخ بنێرە.

حاجی شووشە لە شار لە شینخەشەلیش ناسراوتر بوو، ھەر منداڵەکانی نا، کۆلان و گەپرەکیش بەو دەناسرانەو، بەو دوايیە خەلکی گەپرەک مالی شووشەیان دەکردە نیشان، ھەبوو لەو سەری شار بە شوفیزی تەکسی دەگۆ:

بمبە کۆلانی مالی حاجی شووشە.

تەکسی بیوێ کۆلانی ھەلەبکات، لە پێش مالی شووشە رایگرتووە. مالی فیکتۆر ھۆگۆ چەند لە پاریس ناسراو بوو، مالی حاجی شووشەش لە ھەولێری ھێندە و پتریش.

کۆرە گەورە حاجی شووشە لە زاری حاجی شووشە گێرایەو:

لە کەرکوکی دەھاتمەو، تاریک داھاتیوو گەیشتمەو شار، ھەستمکرد ھۆشم رویشتوو، سەرم دەسووری و چ جێ پینازانم، بە شیوہی تیکچووم ناوی گەپرەک و خۆم و خواشم لەبەرچوو، تاکسیم راگرت، بەلام بێم دەچمە کو؟ باشبوو ناوی خۆم بیرکەوتەو:

+کاکە بمبە مالی حاجی شووشە، خۆ پێدەزانی؟

- کەس ھەیە، ئەو پێدەزانی.

لە رێی کەم کەم ھۆشم دەھاتمەو بەر، بەلام ھی ئەو نەبوو، دەرگای خۆمان بناسمەو، کابرا رایگرت و گوتی:

فهرموو، ئهوه مالى حاجى شووشه.

گوتم:

تو دلىاي ئهوه مالى نهوانه.

گوته:

ئهدي كووا! ئهوه ماليانه.

ته ماشامكرد، دهركام نه ناسيهوه، گوتم:

باشه تو حاجى شووشه ده ناسي؟

گوته:

كەس ههيه، نهيناسي؟ ده وهره خوارى، له كۆلمان بهوه و پارهكەش

مهده، گەردنت ئازاد بى.

پارهكەم دايى و گوتم:

باشه حاجى شووشه كووه؟

گوته:

يهكهكى وكى تووه.

ئهوجا تينهگهيشتم، ئاخو ئهمنى ناسي، يان ههه لوفشه وای گو.

به لاشاوه حاجى شووشه يهكى چهند ئازا و ناسكى ههبوو.

نه بادا درهنگ بگهريمهوه گهركى، با زرايىكى ئازا و جوانيش بناسين

ئەو پياۋەي لە ئاراسى دا

چاۋدىڭ ئەو پياۋەي ئەو بەرى كەندىڭ، ئەو خېركەلەيەي سەرەو سەرىڭ دىڭ، ئەوپۇق بەرۇزان ناچىڭ، وىدەچىڭ نەساخ بىڭ، ماندوۋ ديارە، لاکەي لىتوھ دىڭ. ئەو پياۋە لەمىژ نىيە مالىيان ھاتوتە گەپرەككى، زوۋ شىتى لە مېژۋى وىم زانى. ئەو پياۋە بۇ كۆمار لە بن ئالاي قازى جەنگاۋە، لە تەك مەلا لە ئاۋى ئاراسى داۋە، شار دەلىڭ:

ئەو پياۋە تا گەشتوتە ئىرە، شاخە و شاخ، دۇلاۋ دۇل بە ناۋ شەپدا ھاتوۋە.

ھەندىرىڭ دەلىڭ:

لە من بېرسن مام زرار كىتە؟

ئەز لە رىتى ھەندىرىنەۋە، ھۆگرى ئەو پياۋە بووم، لە رىتى شىعېرىكى شىركۆۋەش ھەندىرىڭ ھەمىشە لە سەر زارم بوو، ئەۋەي دەلىڭ:

سەرکەۋىتىمان لە ھەندىرىڭ ناپىتەۋە.

نازانم لە زارى كىتە بوو بىستىم، ئەو مام زرارەي رىتى ھاتۇچۇي بەر مالى ئىتمەيە، دەستى ھەبوۋە لەو سەرکەۋىتتە. گەلى جار لە دەرکەۋىتتەۋە تا لە چاۋ بىزدەبوو، چاۋم لە سەر ھەلنەدەگرت، تامەزىۋى لە نىزىكەۋە ناسىنى بووم، زۇر جار دەھاتە سەرم بچمە سەر رىتى و چاكوچۇنى لەگەل بگەم، بەلام شەرم پىمى دەبەست، زارمى دەگرت.

من ئىستا لەم بەرە بەرى مالى لە سەر سىلەي خانوۋ چاۋم لە سەر مام زرارە، ئەوپۇق نەساخ ديارە، گران پى ھەلدىنىڭ، بە لادا دىڭ. ئەھا، راۋەستا، وىدەچىڭ سەرى بسوۋرېڭ، دەبى بە ھانايەۋە بچم، يەكپى گەشىتم:

+ مامۇستا، نەساخ ديارى.

- هیچ نیه، کهمی ماندووم.

+ لاده مائی مه، پشووئ بده.

- سوپاس، دهگه مه وه مائی.

بن پیلیم گرت، تا مائی له گه لئی رویشتم، مائیان چهند کولائی له سه ری مائی مه یه، له به لاشاوه نا، له گه ره کی مامۆستایانه. له سه ر ده رگا زۆر هه ولیدا، میوان بم، زۆر چه زم لیوو، لی شه رمکرد. ئه و روژه هه ر نزامده کرد، ئه و پیاوه هه ر راوه ستاو بی و نه که وئ، نزام گیرا، ئیدی له و روژه وه هه ر چاره ی ده گه یشته راست مائی مه، سلاوی ده کرد، چهند جار یکیش تا نزیک مائییان شان به شانی ده رویشتم و خه نی ده کردم به گێرانه وه ی سه ربرده و دیرۆک، دوو سئ جار یکیش چوو مه مائیان.

دانیشتن له گه ل ئه و پیاوه بۆ من وه ک ئه وه بوو به دیار پاله وانیکه ئه فسانه ییه وه بم، به دیار دیرۆکه وه، پڕ شکۆه، باوه رم به چاو و گوئی خۆم نه ده کرد، پاله وانیک به رانه برمه، کۆمار و قازی له نزیکه وه دیوه، ئه و هه مو شه ر و شۆر و چیاو چۆله ی دیوه، له ئاوی ئاراسی داوه، ئه و رووباره ی هه یئ له شیوه ی رووباریکی ئه فسانه یی له خه یالی مه مانان هاژه ی ده هات، ئه و پیاوه ی له سوڤه ته وه به ژنی ئه و یوه گه رابۆوه و دواتر له هه ندرین وینه ی هه ندرین هه لکشا.

من هه ر کاتی ئه و پیاوه م ده دی، هه ستمده کرد هه ندرین له گه ره یی و شکۆیه، ئه وه ی زۆریش پیتی سه رسام بووم، هه سته چینه یه تی و نه ته وایه تیه که ی بوو، له هزری وی ئه و دووه به شیوه یه ک تیکچر ژابوون، لیکدی نه ده بوونه وه.

له و چهند جار دینه، چهند کتیبکی لئ فیربووم، زرار ده رگه له یی بۆ من مامۆستایه کی شکۆداری سه رپێژ له زانیاری بوو. ناوی کتیب هات، با بجمه گژ چهند کتیبی، له و کتیبانه ی پتر هۆگری کتیبیان کردم.

کټيب کټيب له چاوه‌پرواني گودو و...

له و سه‌روبه‌نده شتن عاره‌بی فیزبوو بووم، بای نه‌وه‌ی ده‌کرد، نه‌ده‌بی گټرانه‌وه‌ی پښ بخوینمه‌وه، به‌لام شيعر نا، پتریش خدیم به‌و کټيبانه‌ گرت که هه‌ینځ خرابوونه چټوه‌ی بوونگه‌رایي و پووچگه‌رایي. نووسه‌ری دلنشیني من سارته‌ر بوو، له میژیش نه‌بوو مردبوو، هه‌ندځ گوته‌ی ویم له نایه‌ت جوانتر له‌به‌رکردبوون، بڼ خؤم ده‌گوتنه‌وه، هه‌ر سڼ به‌رگی رؤمانی (رټیه‌کانی نازادی)م خوینده‌وه، هه‌رچه‌نده‌ گه‌لی وشه و ده‌سته‌واژه و رسته‌ش هه‌بوون، واتایانم نه‌ده‌زانین. به‌رم له کټیبي (بوون و نه‌بوون)ه‌که‌شی گرت، نه‌وه‌یان زور قورس بوو، شتیکی که‌مم لڼی هه‌لینجا.

له‌ته‌نیش شارته‌ر، نه‌لبیز کامؤشم ناسی، نه‌و کامؤیه‌ش ئاگات له‌خوت نه‌بی، سه‌راوبنت ده‌کات، هه‌ر سه‌راوبن نا، ته‌واو نامؤت ده‌کات، له‌و ته‌نها نامؤم خوینده‌وه، به‌جاریک دووش ده‌سته‌رداری نه‌بووم.

به‌رؤکی کافکاشم گرت، نه‌وه هه‌ر زور سه‌خت بوو، لاپه‌ره هه‌بوو چوار پینچ جار بوی ده‌گه‌رامه‌وه، له‌و یه‌ک دوو ساله‌ به‌دگوران و دادگا و کؤشکم خوینده‌وه، گه‌لیک سه‌رسام بوو به‌و کافکایه، گه‌یشته نه‌وه‌ی ناویشم له‌ناوی نزیک بڼ، ته‌نها له‌بارهی (باب)ه‌وه نه‌ده‌گه‌یشینه‌یه‌ک، نه‌و دانووی له‌گه‌ل بابی نه‌ده‌کولا، که‌چی من بابم به‌شيوه‌یه‌ک خؤشده‌ویست، که‌س وینای نه‌ده‌کرد، من که (کافکاف)م بڼ خؤم هه‌لبژارد، بڼ دوو مه‌به‌ست بوو: له‌لاین نزیک بڼ له‌کافکا، له‌لاین دوو پیتی ناوی بابیشم تیکه‌لی ناودکه‌بڼ.

نه‌دی سامؤئیل بیکیټ، نه‌وه هه‌ر زور کوشنده و توشه، تو (له‌چاوه‌پړی گودو)ه‌که‌ی بخوینمه‌وه، هه‌ینځ له‌ژانی چاوه‌پروانی تیده‌گه‌یت، نه‌و گودویه هه‌ر هه‌موومانی له‌چاوه‌پروانیه‌کی هه‌میشه‌یی هټشتوته‌وه، من زور داخم له‌و

گۆدۆیە دەخوارد، زۆر جار دەمگوت، خۆزی نەمدەخویندەو.

ئەو بەرە نووسەرە لەوئ، لە مەكسىم گۆركىش گەپئ، ئەو ەم بە كوردى و لە (دايك)یەوە ناسى، ەەینى كەم خوینەر ەبوو دايك و پافىلى كورى نەناسى، ئەو رۆمانە ەمیشە باس و خواسى سەر زاران بوو، زۆر پیاوى ناودارىش لە رێئ ئەو دايكەو ەبووونە ماركسى، بووونە كۆمونیست، كەسى دیارىش كورى خۆیان بە ناوى پافىلى كورى ئەو دايكەو شۆرشقائەو ە ناودێر كردبوو. دواى بىرمبىننەو، سەربردەم لەگەل ئەو دايكە دەگێرمەو، لەو سەرەبەندە، لە دواى دايك، بە عارەبى (خوا لەكوئىيە)یەكەم خویندەو.

یەشار كەمالیشم زووتر لە (ئەفسانەئى چىاى ئاگرى)یەو ە ناسیبوو، دواتر رۆمانەكانى دى.

بەر لە (براكوژئ) مەن بە گژ (زۆربا) دا چوم، لێرەو لەوئ شتىكم لە مەر ئەو زۆرباى ەبىستبوو، خویندبوو، ەبوو دەبگژ:

زۆربات نەخویندبیتەو، واى دانئ ەبچت نەخویندۆتەو.

قسەئ خەلكى دنەئ دام، خومى لێدەم، بەو عارەبى ەگێر و پێرەئ خۆمەو، بەرم لێگرت، بە دوو حەفەئى تەقەم لێو ەئنا، ديارە ئەگەر بە كوردى با، خۆئ كوشتبا، دوو شەوى نەدەبرد. بىرمە دواى خویندەو ەلاپەرەيەكم لە بارەيەو ەنووسى، بە كەتیرە بە دیوى ناو ەو ەبەرگى دوو ەمى زۆربامەو ەنووساند، لەو ەلاپەرەيە ئەو دێرەم بىر ماو:

بە دوو حەفە، سەد كتیبم خویندەو، زۆربام خویندەو.

لى ەەینى، لە دیدى مەن كازانتزاكى، ەيمان نەدەگەيشتە شانئ سارتر، دواتر بە بارىكى تردا گۆرا، سارترەم ەئلا و كازانتزاكىم كتیب كتیب بەر لىگرت، ئەگەر بىرمكەتەو، شتى لە براكوژىەكەئ دەگێرمەو.

دۆستقۇيسكىشم، تۆ بلى بەلايەكە! وەكو گۆتم، لە رىئ كتیبخوینەو ەخویندەو، ئەو ەبوو پاشترئ و تا ئێرە، ئەو سىانە (دۆستقۇسكى، كازانتزاكى، یەشار كەمال) ەاورپىمەن و زوو زوو بە سەریان دەكەمەو ەبوانەو ەخویندەو ە نووسىن درێژەئ دەبیت. رەسوولى ەمزا توفىش ەر

دەبىي لە (داغستانى من) ھەو بوويىت، دوايى بى باخى كتيبان دەگەریمەو و داغستانان وەبیردەھیتەو.

لەو دوو سى سالەى ئامادەيى بە کردنەوئى پەنجەرەى كتيب، بە سەر دنيادا كەوتم و بە خویندنەوئى نووسەرەى ھەمەرەنگ كەوتبوومە مەستبوونكى ھەمیشەيەو، لە رتي رۆمانیکەو، چیرۆکیكەو، شیعريكەو... لەوانە:

شۆلۇخۇف، ئەو لە (چارەنوسى ئادەمیزاد) ھەو شۆلۇخۇف، بە ھۆى (جەمیلە) جوانەكەشەو جەنگیز ئیماتۇف، ئەو جەمیلەيى بە لای ئەراگۆنەو جوانترین چیرۆكى ئەوینداريە.

ئاراگۆنىشم لە جوانيى چاوى ئەلیزاو ناسى، تۆرگنیفیش لە رنى باوكان و كورپانەو. گۆگۆل بە لووت و كرپۆو. تۆلستۆي بە كورتەيەك لە شەر و ئاشتەو. ئەلیوت بە ویرانە خاكەو. پۆشكين بە قەرەج و ھەندى شیعەرەو. ھەمەنگواي بە پیرەو زەریاوە خۆى ناساند. كۆنستانتينىش لە كاتژمیر بیست و پینجەو. جاك لەندن بە پاژنەى ئاسنینەو. قەلەرەشكە ئادگار ئالان پۆى پیناساند. لە مرواریشەو شتاینېگ. چىخوفیش بە سى خوشكەو. بۆدلیر بە گۆلى خراپەو. رامپۆ بە دوو سى كەرتە شیعەرەو. دەرترسم بكەوئتە چۆوئى خۆھەلكیشان، وەرنا دەكەوتمە ریزكردنى ناوان!

لە ئەدەبىي توركەن، ھى لە یەشار كەمالى خۇمان، شتیكم لە نازم حيكمەت و عەزیز نەسین خۆئندەو.

لە ئەدەبىي فارسەن كەم، لە ھى تازە، ماسیە رەشە چكۆلەكەى سەمەدى بەھرەنگیم دیتبوو. فەرووغيشم بە ناو دەناسیەو. لە كۆنەكانیش خەيام پتر، فیردەوسى و حافز و سەعدى كەمتر.

لە عارەبان لە خان خەلیلیەو نەجیب مەحفوزم دى. لە رۆژھەلاتى ناوەرەستەو عەبدلرەحمان مونیف. جویرانیش بە ھۆى ھەندى نامەو. بەلقیسیش نەبا، پیندەچو و زو نەزار قەبانى بناسم. كوردستانەكەش وایكرد بە دواى مەحمود دەرویشدا بچم. جەواھیریش ھەر بەو شتۆو، ناسینی سەمیح قاسمیش دور نیه، بە ھۆى مەرگیەو بوويىت. پاكانەكەى بە

دهنگی محهمه د جه زاش به ره و مزه فەر نه و اب که مه نکیشی کردم. ناسینی نه وال سه عداویش بۆ بویزه که ی ده گه ریته وه. بهر شاکر سه یابیشم له بهر سروودی باران. له چاوی به غدا و بارانی شه وه روشدی عامل. دواتر که و تمه ناو بۆنوبه رامه ی باخچه ی عه لیه وه.
ئێ، له ناوان گه ری، وه ک گۆتیانه:

ریزکردنی ناوی نووسەر و کتیبان نیشانه ی خویندنه وه نیه.

ئه وه ی له بیرمه له و سه رده مه، له ناو ئه و خوینه رانه ی به عاره بیش ده یان خوینده وه، ناوی ههفت ههشت کتیبی له سه ر زاران بوو، که سێ ئه وانه ی نه خویندباوه، نه یانده خسته چۆه ی خوینه رانه وه، له و کتیبانه: زۆربا، تاوان و سزا، مه سیح له خاچ ده درپته وه، سه د سال ته نیایی، زهنگه کان بۆ کێ لی ده درپن، کاتژمێر بیست و پینج...

من له وانه هه ندیکیانم خویندبۆوه، بۆیه نه ده که و تمه جوغزی خوینه رانه وه. به لام له کتیبی کوردی، خۆم به خوینه ر ده زانی و کتیبم باز نه ده دا و ده مویست پینشبرکی ده راسه ی کتیبان بکه م، دواتر ئه و ده راسه یه م بیربخه نه وه، ئیستا پیکه وه ده چینه دنیا ی کتیبی کوردیه وه، که میکیان ده ورده که ی نه وه:

له مه م و زینی خانی گه ری، ئه و کتیبه ی هیشتا نه مده زانی خویندنه وه چیه، بۆ خۆم و مالیم ده خوینده وه و دواتریش بووه تاقانه یی له تاقانه ی سه ر تاقی دل. هیمنیش با له وی بی، شاخ من له تاریک و روونه وه چاوی خویندنه وه م کرده وه، ناڵه ی جودا ییش تا ئیره له گه لمه. په شیویش به فرمیسک و زام و شه و نامه وه جیه که ی وای گرت، له ده لاقه ی کتیبان زۆر کتیب ئیره ییان به جینی وی ده برد، دواتر (شه و نیه...) گه یشته تاقی ناڵه ی جودایی. بیرمه ئه و دوو کتیبه، ده بوو زۆر زووتر نۆره ی بۆ بگری، وه رنا له بازیری ده سته ده که وتن، ده بوو له و له می وه ربگری، وا چاکه له سێ شاعیره که وه پێدا بێم، هه ر چهنده بۆ هه ندێ گرت و گوته، وا ده کات به سه ر کاتدا باز بده م و بگه مه قوناخی زانکو:

تا هه شتا و شتی، له شاعیران، هیمن له وی، په شیو و شیرکو و هه لمه ت له

خویندنه وهی من سنی ناسکترین بوون. کاتیکیش هه لمهت وهک که سیکێ ئاسایی، بیزیه کرده سهر و پینی له پۆستال هه لکینشا. شیرکۆ له ههزار توندتر به لای حیزبدا رایکینشا و به شیعر چوووه بهرێ شهربی براکوژییه وه. په شیویش چیا ئاسا، سپی سپی له بهرێ نه ته وه راوهستا. ئهز جوایهز له هه ندێ برادهر و ناسیار، نه خزامه ناو ریزبه ندیی هه لویستی ده ری شیعر، له کهسیان نه تۆرام و له بهرێ شیعر مامه وه.

ههینێ، ههینیی شهربی سارد، ههینیی دنیای ئه و لایه خیر و ئه و لایهینێ شهربی، ههینیی به عس و شهربی، ههینیی شهربی براکوژی، ههینیی په سپس و وپینه، ههینیی وهک دواتر حیزب حیزبینه، مانه وه له بهرێ شیعر به قسه خو شه، چی له مانه وه له ده رینی گۆی زهوی که متهر نه بوو! من له هه ستنه کردن و هیزی وه بووبیت، یان هه ر شتی، به و شیویه مامه وه.

ئه و که ژه ی براکوژی که به قه ندیلیدا هه لگه را و له پشتناشانی و له دیرۆکی خۆیدا کچکوژی له سهر تاشه بهردان تۆمارکرد، بانگی (په ریز پاکێ) له ئه شکه وتان ده نگیده دایه وه، له و لایه وهش شیرکۆ پاکیی په ریزپاکیی نیشاندهدا و پینیدا هه لده گۆ، هه بوون ئه و شاعیره یان ره شکرده وه، هه بوو میزی به شیعره کانیدا ده کرد، من به چاوی خۆم میز و شیعره که م دیت، ری هیلی ئاسنینی شه مه نده فه ری سه ره وه ی سا که گۆپی یاری که و اهیده ره، ئه و کۆپه ی له سهر پشتناشان میزی به شیعرێ شیرکۆدا کرد، سی سالی دواتر سویندی به سهری نه و شیروان مسته فا ده خوارد.

ئه ز ههینێ که له بهرێ دژ به شیرکۆ و په ریزپاکانیش بووم، لئ (کازیوه) م به (رووبار) وه ده مه و ئیوارانیش له گه ل خۆم ده گیت، چاخانه ی باکووری روو له قه یسه ری و شه وانی هه ولیری شانی سینه ما سیروانی روو له قه لاتن، له بیرانه، ده مگۆ:

شیعر هه ر به شیعرێ ده مینیته وه، ئه گه ر شاعیره که ی ببنته میرغه زه بیش! کاتیک له ته یف هه لمهت، به ناچاری جلکی سه ربازی پۆشی، جلکی سه ربازی به واتای مانه وه له ئاقاری میری وه رگه ر، پۆشی و نووسی:

کاتن له سهربازی دیمه وه

کچی ماچم ناداتی

هه بوو، بهرده ستيکه وتبا، تينه لده دا، هه بوو کتنبه کانی هينايه بن ديواړی
قه لاتی به (چون نویژ فیرده بی)ی ده گورپه وه، پشمه رگه یه ک گوتبوی:
شيعره کانی نه و منيان له حوکمه ت یاخی کرد و به چیايان ئیخستم، که چی
خوی بووه سهرباز!

براده ریکم که له (کونه فیراران) کتنبی ده خوینده وه، گوتی:
نه و شاعیره بېته مایکؤفسکیش ناخوینمه وه.

که چی من (پرچی نه و که ره شمالي گه رمیان و کویتستانمه)م وه ک
کؤچه ری، چون ره شمال له گه ل خو ده گيرن و گه رمين و کویتستانی
پنده کهن، نه وها ده گيرن، شېخ جه لالی هاوړیم گوتی:
سهربازیش شيعری جوان دهنووسی.

بیرمه هه بوو سهربازی هه لمه تی لا جوانتر بوو له به چیاکه وتنی شیرکو،
شېخه که ی هاوړیم ده یگوت:
شاعیر بېته سهرباز، بېته جاش باشتره له وه ی پشمه رگه بن و شيعر به
براکوژیدا هه لېلی.

هه شيوو شیرکو ی پیش (جوامیر)ی نه دهناسی و له وه وه بوو بووه نه و
سویندی به سهری ده خوارد، یه ک له و کورانه روژه ک به روکی شېخی گرت:
جاریکید ی قسه به شیرکو بلنی، هوردت ده که م.

فهوزی شه به کی هاوړی شمان که له هه موومان پتر شيعر و نه دهبی دنیای
خویندې وه، قاقا به و شه په سه یه قسه یه ی ئیمه مانان پنده که نی، ده یگوت:
شيعر و شاعیر هینده تیکه لاومه که ن، نه گه ر ژيانی تایبه تی هه ندیک
نوو سهری دنیا بزائن، بېزتان نایه به ره میان بخویننه وه..

ناوی هه ندی نوو سهر و شاعیریشی ده گوت، هه ر نه و کورپه ده یگوت:
شاعیر که شيعریکی جوانی نووسی، دوايوه سه د شتی قوریش بنووسی،
جوانه که جوان ده میتینه وه.

هه یننی وابوو، که م که س له ئیمه به قسه که ی کورپه شه به کی ده گوت:

ئەشەھەدو.

ئەو سى شاعىرە ھەلبۇزاردەى دىل بوون، منىش بە قسەى ئەم و ئەو، بى دىلى خۇم نەدەکرد، ھەمىشە دەمخویندەنەو، بە تايبەتى پەشىو، لە فاتىحا و تەحيات رەوانتر، شىعر شىعر (شەو نىە خەونتان پىتوہ نەبىنم)ى وىم ئەزبەر بو، نامىلكەكەشم بە زۆرى لە بەر باخەل يان ناو جانتا بو، شىعرى سەر كاخەز بۆنىكى تايبەتى ھەيە، دەمبەردە قوتابخانە، دەمبەردە چاخانە، شەوانى ھەولتەر، زۆر جبار دەمەردە سەر ئىشىش، جارەكى لە رىسى چوونە خۆپىشاندانى، لە نەزىك پردى سەيداو، بە رىكەوت دەستم برد بۆ بەركى شەروالى، ئاى كۆپە خۇ (شەو نىە..)، يە، لەوچ لە كن پردۆكە لە دار و تەنەكەكەى سەر جۇگەى چلگاوى، خستەم بن كەرتە بلۆكىك، ئەو جىيەى وەختايەكى چەقوۋەشىنانى ئەوچ، بازگەيان لى دادەنا و ھەركى بەویدا ھاتبا، سى شتىان دەخستە پىشى، چ چار نىە، دەبوو يەكيان ھەلبۇزىر:

بېچ پارە، پارە نەبا، شەروال ھىنانە خوارى، ئەگەر ملت بە يەك لە دوو نەدەبا و دەستوھەكەرىش نەباى، تىروپريان دەكوتای.

قور بە سەر ئەو كەسە دەبوو، بە بەركى بەتال بە ویدا دەچوو.

ئى، لە ناو كىتبان دەمىنمەو، لە شىعرەوہ بۆ چىرۆك، بىرا من دى، ھەقايەتبىژى سەيداو، مەم و زىنى خانى، سى نىگارى كابرانى نازانم كىندەرى، پاشترىش ئەفسانەى چىاي ئاگرى، منيان بە دەسپىن بە ئەدەبى گىرەنەوہ بەستەو، گىرەنەوہم دىتبا، بە خۇ راپسكانىش لى دەربازنەدەبووم، ھەر گىرەنەوہيەكى ھونەريانەى كوردى و بە كوردىم دەستكەوتبا، چ كۆن چ تازە، تاقىكردنەوہى كۆتايىشم ھەبا، بەرم لىدەگرت، تا دوا لاپەرە سەرم لە سەرى ھەلنەدەگرت، خەتخۇش دەيگۆت:

ھىندەى تۆ چىرۆك بخوینمەو، لە شىرزاد ھەسەن جوانتر دەنوسم.

كوشتەى خویندەنەوہ بووم، نوسىن چىە! ھەينى لە ناو كوردان، لە دىل من چىرۆكى سى چىرۆكنووس گەلەك دىلشىن بوون، چىرۆكى ئەوانم پىشتەر لە ناو دەلاقەى كىتبان، دواتر لە كىتبخانۆچكەكەم لە تەنىشت ئىكىدىم دانابوون، ئەوانىش: حوسىن عارف، شىرزاد ھەسەن، مەمەد فەرىق

حەسەن، بوون، لە كۆپى ئىمە، كۆپى گەرمى ئىتوارانى چاخانەى شەوانى
هەولتەر، كاتى چىرۆك دەبوو سەرباس، پتر چىرۆكەكانى ئەو سى
چىرۆكنوسە شەنوكەو دەرگان، هەينى خەونم بەووە دەدى رۆژى دابى،
چىرۆكىكى وەك ئەوان بنووسم.

هەر لە شەوانى هەولتەر، لە كۆپى وشەى ورشەدار، من ئاشناى مەلاى
جىزىرى بووم، بىرمە عەزىز گەردى دەيگۆ:

نالى و مەحوى و ئەوانە بەس نى، دەبى مەلاى جىزىرى بناسىن.
لەو قسەيهو بە دوايدا گەرام، بەلام زارەكەى بۆ من كىشە بوو،
تىنەدەگەيشتم، پتر سەروا و كىش و ئاوازەى راياندەكىشام، هەژار لەو شە
بە هانامەو هات، وشە وشە، دىر دىر راقەى كردبوو، ئەو كىشەش لەو
دىووە هات، هەينى لەو بازارەى سنوور، بازارى تىكەوليكە، چيا بە چيايەتى
خۆى لە نىوان رۆژەلات و باشوور دىواودىوى دەرگە، من نەمدىتبوو، بە
قسەى سەردارى سەعید سۆفى بى:
هەر چىت دەوى، لەوى دەستدەكەوى.

ئەو كىتبانەى لەو دىوى چاپدەبوون و چاپدەكرانەو، دەهاتنە بەستەستىن
و لەوێو بە ئىمە دەگەيشتم، ئەو شىيان سەردار بۆى هينام. دياربوو هەژار
لە پىشەكەكەى وەك شەرەفنامەى نەكردبوو، شتى لا بەلاى تىنەخستبوو،
بۆيە بۆوەى لاپەرەيەكى لىبكرىتەو گەيشتە دەستم.

ئەز پىشتى دەمزانى لە كىش و سەروا و مۇسقىا، نە لە كرمانجى ژوور
و نە هى ژىرى، نى هەوتای مەلاى جىزىرى، بەلام لە رىتى هەژارەو، بە سەر
جوانىيەكى جىزىرىدا كەوتم، چەندى گەرام نە لە شىعرى مەحوى، نە هى نالى
جوانىى وام نەديتەو.

لەو سالانە سى چوار نووسەرىدى هەبوون، هەر چيان دەنووسى،
ئىمەمانان بە تامەزرۆو دەمانخویندەو، لە باخى گلکەند و چاخانەى عەبق
و باكوور و شەوانى هەولتەر، دەبوونە جىتى مشتومر، ئەوانىش: حەمەى مەلا
كەرىم و كەمال مەزھەر و عىزەدىن مستەفا رەسوول بوون، هەر گۆڤار و
رۆژنامەين نووسىنى يەكى لەوانەى تىدا با، بە عەرد نەدەكەوت و لە حەواو

دەگىرايەو. لاي مەن ھەمەكە لەوانى دى لە سەرتر بوو، رەنگە بە ھۆى جۆرى چەپپوونەكەى بووبىت، ئەو نووسەرە لاي مەن پىرۆز بوو، بىرمە جارى يەكەم كە دىتم، وا تىبگەم لە كىتبخانەكەى مومتاز ھىدەرى بوو، پەلامارى دەستىم دا ماچى بگەم، گرتىمى و نەيەشت، لە كۆرپىكىش دەمژمىرىك زووتر چوومە بەر دەم ھۆلەكە، ترسمام جىم نەمىنى، ھەينى وا بوو، ھەمەى مەلا كەرىم كە كۆرى دەگىرا، ھۆل چەند گەورەبا، جىنى بە پتوھ راوستانىش نەدەما. سەربردەكەى خۆشىشم لەگەل كىتپىكى كەمال مەزھەر ھەيە، بەر لە گىرانەوھى سەربردەكەى وى، نووسەرىكى دى ھەبوو، ھەينى لە چاۋ ئەوانى دى كەم كەس بە لايدا دەچوو، لى مەن پەپ پەپ دەمخویندەو، ھەبوو دەيگۆ:

سەر لە تۆ دەرناكەم، چەپىت و سەرسامىشى بەو پياوھ كۆنەخوازە، دژە ماركسىيە.

ھەندى ھەستەم لە خۆم رادەگرت، نەمدەزانى چ بلىم، گویم پىنەدەدا و خۆم لە خویندەوھى وى نەدەبوار، بە تايبەتى ئەو وتارانەى لە بارەى زمانەوھ بوون، ھەر ئەوان نا، بەرم لە مرقوف و دەوروبەر گرت و تا دوا لاپەرە پىشتم قىتەكردەو! ھەر چى بالاۋىدەكردەو، دەمخویندەو، ئەو شەوھى لە نزيك پردەكەش بە سەر تىرۆردا چووين كىتپىكى ئەوم لە دەست بوو، با ئەو سەرھاتەش بگىرەمەو، ھەينى دەچمەو لاي مەزھەرەكە:

قەلات، زۆر نا، ھەر ھىندەى ژمارەى گەرەكەكانى شار ئەستىرەى لى ھەلاتبىو، لە (شەوانى ھەولپەر) دەگەرپىنەو، لە پردى گامىشەوانان ھەلکشاین، نەگەيشتبوۋىنە سەرە كۆلانى مام عەلىى عارەب، لە ھىكەوھ تەپەيەك و بەربوونەوھەك، گلۆپىكى كز، كە ھەر تىشكى دوو سى چارەشكەى ھەبوو، بەربوونەوھى پياۋىكى نىشاندا، بە نيازى ھەلگرتەوھ پىن ھەلپنا، شىخ جەلالى ھاورپم پىلمى گرت:

كۆرە، چ دەكەى؟ ھەلى، دەنا بە مل ئىمەدا دى.

تا پىمان تىدا بوو ھەلاتىن، لە ھەلاتىن كىتەبەكەم لە دەست پەرى و كەوتە ناو چلكاۋى، وىستەم بۆى دابىمەو، شىخ نەيەشت، تا گەيشتەنە پىش

دەرگای مالی شیخ راندهوستان، مالی ئهوان له کۆلانه بهرینهکە ی ئه
دیوهی کۆلانی دۆمانه، شیخ کوتی:

به دهمانچهی بیدهنگ کوشتیان.

ئو ئیوارهیه نوێ بوو، دهنگی بێ دهنگی دهمانچهی بیدهنگ و کوژرانی له
نزیکهوه بۆ من نوێ بوو، ئو ئیوارهیه له دووری هفت شهقاوهوه تیرۆرم
دی.

ئێ، با بینهوه سهه باسی خۆمان، وهبیرمدئ، لهشیوهی خهون نا، وینهی
ئێستا، سالی ههشتا، نا، ههشتاو شتی، له کتیبخانهی دیتم، کهمال مهزههه به
خهتکی ناسک به سهه کتیبیکهوهیه، بهه لهوهی ناوینشانهکه بخوینمهوه،
ههلمگرت و دهستم بۆ بهرکم برد، ههینێ من وابووم، ناوی ئو پیاوه به
سهه کتیبی سهدام حوسینیشهوه با، دهمکری.

دهمهو ئیوارهیه، به دهه ههلدانهوهی (ئافرهت له میژوودا) سواری ریم
بووم، سههه به سهه کتیبهوه، ئهگهه شوفیر به:

کاکه، تۆ دانابهزی؟

له خویندنهوهی نهکردبام، تا تهواوم نهکردبا، دانهدهبهزیم، ئهوجا منی مال
له بهلاشاهه، له کوێ دابهزیم باشه؟

لهو سهههه مهتکاووه، ئهها، کتیب چیت به سهه دینێ، خهت به ههله
دهخوینیهوه، به مالی خۆت ناکهویهوه.

ئێ، با له کتیبیان دوورکهوینهوه، له بهری باخی شارهوه، ئهه رهقیبی
بلینهوه.

باخی شار به ئه‌ی ره‌قیبه‌وه

جوايه‌ز له به‌هاران ئه‌و به‌هاره شار سه‌رشاره، سه‌رشار له توورپه‌ی، په‌نگه‌خواته‌وه و به‌ری پیناگیرئ. لێره به‌ربه‌ست ده‌خړیته پیتی، له‌و سه‌ره سه‌رده‌کات. ئه‌و پو له‌و دیوه‌ی قه‌یسه‌ری، به‌ لای چاخانه‌ی کرێکاران، ئه‌وه‌ی به‌رانبه‌ر ده‌رکه‌ی گه‌وره‌ی باخی شار سه‌ریکرد، له‌گینه سه‌رکردنه‌که ته‌نها لێزه‌وه نه‌بی، لی من هه‌ر هی ئێره ده‌بینم. گوینده‌یه، چ بژی و برووخیه‌که، له‌ قه‌لاتی ده‌نگه‌داته‌وه، نه‌بادا که‌س نه‌بینمه‌وه و له‌بیرمبچنه‌وه، له‌و خۆپیشاندانه له‌ ده‌ورو به‌ری خۆم سیمای ئه‌و هاوپی و ناسیارانه‌م له‌ بینایی ماوه:

هه‌ردوو ئه‌حمه‌دی سیتاقان و سه‌یداوه، هه‌ردوو یوسفی سه‌یداوه و سیتاقان، هه‌ردوو سه‌رتیپ، هه‌ردوو نه‌جات، ئه‌وی درێژ و ئه‌وی کورت، لوقمان، شیخ جه‌لال، عیسا، محمه‌د، خالید، برایم، قه‌ره‌نی، جه‌مال، سه‌لاح، رزگار، عه‌بدو‌لا، کامه‌ران، به‌ه‌رام، سالار... فازیل ریحانه‌ش له‌ ته‌نیشتمه، ئه‌ویش وه‌ک من کیسی به‌ ده‌سته‌وه، جووتی پیلایوی نرت و نوینی تێدايه، هه‌ر من و ئه‌و نا، وا بزانه‌م هیتیش هه‌بوون پیلایوان ده‌گه‌ل خۆ هه‌لده‌گرت. تو وهره، هینده‌ سه‌له‌ بکشیوه‌ پاشی، بکشیوه‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی له‌ ئاست به‌عس (نا) نه‌بوو، هه‌ر ده‌بوو (به‌لی) بلی. به‌عس له‌ سه‌ر (له‌ل)ی زمانی مرو‌فی ده‌بپی، دنیایی میرغه‌زه‌بیشی رژاندبووه‌ شار. بگه‌ړیوه‌ ئه‌و سه‌رده‌مه و وهره له‌ جیی من راوه‌سته، هه‌ینی ده‌زانی خه‌ربوونه‌وه له‌و شوینه، خۆ هه‌لدانه ناو کووره‌ی ئاگر بوو، هه‌نگینی ترسناکیی ئه‌و درووشمانه‌ت بۆده‌رده‌که‌وه‌ی، من ئیستاش که‌ بیرمه‌ده‌که‌ونه‌وه، موچرک به‌ له‌شمدا دی:

حیزی به‌عس فاشیه

سه‌دام حوسین نازیه

برووخى، برووخى
سه دام حوسين برووخى
بژى، بژى
كوردستان با بژى
بژى هيزى پيشمه رگه
سه دام له سهره مهرگه

ئەوجا وەرە (ئەى رەقىب) یشى بە سەردا بکە، بە عس هیندەى لەو
سروودە دەترسا، لە هیچ چەکی نەترساو. تۆ بییستە، ئەى رەقىب چۆن
جاده و جاده، کۆلان کۆلان دەنگەداتەو، ببینە، چ لەرزىكى خستۆتە وەلەکە
بە عسەو، ئەى رەقىب بە جادهى نىوان قەيسەرى و چاخانەى عەبۇ گەيشتە
قەلات. بە جادهى نىوان قەيسەرى و بازارى سيروان گەيشتە کۆترەکە،
لەگوینە پەريیتهو بەرى جوولەکان، لەو لایەو گەيشتە بن دیوارى یانەى
فرمانبەران و ساکەگۆرى ریمانى گرتەو، بە بن پەرژینی باخى شاردا
گەيشتەو سینهماى حەمرا و جادهى شىخەلا. لیژەو هوش لەبەر دەم چاخانەى
کرێکاران دایەو کۆلانى هەمیشە کەرسيسە و ئاپۆرای دەلالخانە و بە
بەردم مزگەفتى حاجى لەقلەق و شىخە رەشکەدا لە قەلاتى دایەو و
سوورپایەو بۆ لای (تەکنیکار)ى عەبدولخالیق مەعرووف.

لەگەل یەکەم (برووخى) لە نزیکە من کورێ چوو سەر شانى کورێ، بە
چاوى من چاودەنى، وینەیهکی سەدامى لە دەستە، گەورەیه، بە قەد سەرە
مەزرا دەبى، بە دەم (بمرئ سەدام)ەو، سەدامى ونجرونچر کرد، پارچەى
گەورەى هیندەى تەپلەى جفاره نەمایەو، بە هەواى دادا، خەلکیش بە (تف
تف) گرتیانەو، حەیف بیرمناکەوینتەو، ئەو کورە بویرە کى بوو.

کورپىکى دى هەیه، پارچەین جەرگە، لەو لاو دى، چاودەنى دەلیتی پلنگە
هەلمەت دەباتە سەر سەدام، دەستی دەگاتە هەر وینەیهکی وى، جیتی ساغى
ناهیلى، کورە دى و ئاگرەدکاتەو، ملدەنى ئاورناداتەو، ئەها سەدامىکى لە
جامگیراوى لە دەستە، گەورەیه بە قەد لا دیوارى، بە بەر چاوى بە عسەو،
بە عەردى دادا، ئەها، بە پى چوو سەرى. من ئەو کورە دەناسمەو، بەلام

ناوه که یم بیرناکه ویتته وه، هه وه، بهینیکه نه مدیوه، لی دهناسمه وه، نه و
کوردهش (زیوره) یه، هه وه، له وئ چهند سالی هاو پۆل بووین، دهناسمه وه،
هاو پئی مندالیم دهناسمه وه.

کورده زۆر په له، خۆی به شتیکیدا دهدا، له بهر خۆمه وه نزاده که م:

بن به لا بن، له دهستی به عس به دوور بن.

ئ، له خپ لاوه، له کۆلان و جاده وه، له سهر تهلاره وه، هاتن، وه له که
به عس به چهک داره وه هاتن، بووه تهق و تۆق، مردوو ده تۆقی، که پولال
گویی خۆی ده گرت، ده ستوه که ری، خۆ به کوشته دانه، په رته لیکردن و
خۆشاردنه وه، سهر که و تنه.

له کۆلانی تووتنفروشان، له فازیل ریحانه دابرام، دامه وه کۆلانی
ده لالخانه، تهقه گهرمه، له بن میوانخانه ی میرگه سۆر لوقمانی به لاشاوه م
دیت، به دم غاردانه وه به مه یله و گریان وه گوتی:

کوشتیان، به بهر چاومه وه کوشیان.

دل هاته ناو دهستم و پرسیم:

کئیان کوشته؟

گوتی:

کوریکیان کوشته، نه مده ناسی، له و کولانه ی لای چاخانه ی عه بۆ له
خوینیان گه وزاند.

کاتی گوتی نه مده ناسی، که من هاته وه سهرخو، ئاخر نازانم بو یه کسه ر
هزرم بۆ فازیل ریحانه چوو.

وا بزانم له پشت مزگه فتی شیخه رهشکه بوو، له ویش دابرام. یه که به و
کۆلانه خه لک راده کات، هیه خۆی ده کوتیته مالان، ماله کانی گهره کی
خانه قا، هیه وهک من ههر راده کات، زۆر ناچار نه بن، سهر به مالان
دانا کات. ئیستا وا له پشت گهرماوی عه لیاغام، دیاره به گهرماو نه ماوه ته وه
و بۆته مه یخانه و ناوه که شی گۆراوه، ناویکی وهک عه باسی ناوه، دیاره به
ههردووکیان ناشنام، به مندالی خۆم تیدا شووشتوه، به نهوجه وانیش لیم
خواردۆته وه، ویستم بچه مه یخانه که، نازانم بۆ په ژیاو بوومه وه، له و ناوه،

له په نايي کاله کانم فرییدا و پیلاره نوټکانم له پټکرد، من هر جاري بيمه خو پيشاندان، کاله يي زيان ده کم، هه يني هه ندي له خو پيشانده ران، کاله، پیلایو توندوتوليان له پتده کرد، تا خوش به زن و به رده ستی وه له که به عسيان نه که ون، منيش وام ده کرد، به لام جوتی پیلایو نرتو نويم ده گل خوم ده هينا، دامه وه کولانی مه زاری په نجه عه لی. ديتم له و سهره وه، ترومبيلیکی سهر پر چه کدار به ره و پيرم ده هاتن، ريم گوري، دامه وه کولانی پشت ته کنیکار، له و نه هره چونی بوو، به لای شهواني هه وليره وه خوم گه يانده کولانی سینه ما سيروان، ده مويست له سینه ما خوم بشارمه وه، ده رگا داخرابوو.

ته ماشاده که کم، نه و سهری کولانیش، لای جاده ی پهره رده ده لټم، چه کداری لئ راوه ستاوه، نه ویرام بچم، خو رهنګه هيچيش رووينه دابا، به لام دلن من وای نه ده گو. من وام هه سته کرد، هه موو ده مناسن و وه ک گای قهش ديارم و له شيخه شهلې پيشان ديارترم! هر بميين، وه کات ده مگرن، نازانم بق هه ستيکی وام هه بوو.

په نا بؤ کوئ ببه م؟ مه يخانه (باړ) ده کی نه ويم بيرکه و ته وه، نه وای سهر سووچه که، قاتی سهر ييه و روو له قه لاتی. سهر که وتم و دانيشتم و بيرم گازکرد، به ترسه وه پيکم هه لدا، دلم ده لئ، هه وکه نا ده ميکی دی، دين و قولبه ستم ده که ن. نه مگوت!

دوو نه من به ژوري که وتن، چاويان به هوله که دا گيرې، په کيان چاوی خسته سهر من، ته وای، قه و ما. چه ند گيل بووم، له و هه موو مالهی خانه قا، خوم به ده رگايه کدا نه کرد! ناخر جي برا بوو؟ به پتي خوم هاتمه بن ده ستیان. خوم گرت، خوم تيکنه دم و نه شينويم، بيرهی خوم فرده کرد، به لام دلم هه زاره ی ده کرد و هه ناسه م گيرابوو.

نای، خو رويشتن، ئوخه ی! هه ناسه م هاته وه بهر، باشه کی ده لئ نه و دووانه نه من بوون؟ خو ده مانچه شم به قه ديانه وه نه دی، رهنګه له بهر خومه وه گوټيټم: نا، شوټيټکی باشم هه لېژارد، تا ليتره بم، پاريزراوم. بيره يه ديم گازکرد، هتواش هتواش هه لمدهدا، بيريشم لای خو پيشانده ران،

لاى برادرهكانم، لای فازیل ریحانه بوو، داخوا کى کوژرا بى، کى گیرابى؟
 ئو کوپه‌ی له‌وى کوژرا ده‌بى کى بى، به‌دهم خه‌یالى تاله‌وه، بیره‌ی تالم
 هه‌لده‌دا، له‌گه‌ل هه‌ندیش هه‌ستم به‌ شانازیه‌کى زور ده‌کرد که پشکداریم له
 خۆپیتشانندان کردوه، هه‌ستمده‌کرد پاڤیلی ناو رۆمانى (دایک)م،
 هه‌ستمده‌کرد، جیگره‌وه‌ی (شیخه‌ شه‌ل)ی شارم، له‌ وه‌سته‌ خۆشه‌وه، بیره
 خۆشتر ده‌بوو، بیرمینیه به‌ خه‌یالى خۆش و ناخۆشه‌وه چه‌ندم نۆشى.
 دره‌نگ هه‌ستم، وام دانابوو له‌ خوارى یه‌ک دوو بابۆله‌شى به‌ سه‌ردا
 بکه‌م، ئه‌وجا چ نه‌بووه، با بى، لى کورتى هینا، به‌رکم به‌شى بیره‌شى نه‌کرد،
 شتىکى که‌مم لىبىرا، باشبوو شاگردکه‌ چاوپۆشى لىکرد، هه‌ریم پىدا، دواى
 پىنبده‌م.

رۆژ هیتشتا زهرده‌ی مابوو، گه‌یشتمه‌وه لای مالى، فازیل ریحانه روو له
 پى پشتى به‌ دارتیلی یاد دابوو، به‌ دیتنى من شاگه‌شکه بوو، ئاخى وای
 دانابوو، من به‌ر ده‌ستکه‌وتووم و ئیستا له‌ کونه‌ره‌شه‌م و له‌ بن قامچى
 میرغه‌زه‌بان له‌ گیانه‌لدام، وه‌ها یه‌کترمان له‌ ئامیزگرت، وه‌ک ئه‌وه‌ی سالى
 بووبى یه‌کترمان نه‌دیى.

دواى شیو خواردن و پشوودانى، هاتینه‌وه کۆلان، سى چوارى که‌وتینه
 گىپانه‌وه‌ی ئه‌وپۆى شار، ئه‌وپۆى به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی شار. هه‌ر یه‌که‌و
 سه‌ربرده‌ی هه‌لاتن و خۆشاردنه‌وه‌ی خۆمان بۆ یه‌کتر ده‌گىپایه‌وه، بىرمه
 لوقمانى به‌لاشاوه، ئه‌و کوپه‌ی نازناوى هه‌رمانى بۆ خۆى دانابوو، به‌ر له
 هه‌ر شتى گوتى:

مه‌کسیم گۆرگىن له‌ ناو کورد په‌یدا نه‌بى، خۆپیتشانندان به‌ که‌س
 پىشانندارىته‌وه.

هه‌رمان گىپایه‌وه:

دوايوه‌ی له‌ تۆ دایرام، له‌ ده‌رگه‌یه‌که‌وه چوومه ژوورئ، سه‌ر بان که‌وتم،
 سه‌ر بان و سه‌ر بان، نیوه‌ی گه‌په‌کى خانه‌قام کرد، له‌ سه‌ره‌ کۆلانى
 پۆلیستیکم دیت، که‌وتبووه دواى کوپى، له‌ سه‌ر بانه‌وه که‌رته که‌رپووچیکم
 رانالاندئ، هه‌رگیز پلارم وا راست نه‌بووه، ریک به‌ پشته سه‌رى که‌وت،

پۆلیس گێژ بوو، کهوت. ئەگەر سبەینی هەوایی مردنی پۆلیسیکتان بیست، بە کەس نەلێن هەرمان کوشتی!

دوای تەختکردنی پۆلیسەکە، دیسان سەر بان و سەر بان، لە نزیک مەیدانی مریشکان، لە سەر بانی پالکەوتم، تا دنیا ھێوربۆو، لەوێ مامەو. سەربردەوی فازیل ریحانەم، وەک خۆی لە یادگەم پاراستوو، تا بە چپاش کەوت ناوہ ناوہ، لە سەر خواستی من، بۆی دەگێرامەو، دوايوەش من ناوہ ناوہ بۆ خۆم گێراوہتەو، بۆیە ھی لەبیرچوونەوہ نیە:

نازانم لە ناو تووتنفرۆشانەو تۆ چیت بە سەر هات؟ لە ھەلاتنی چاویکم لە رێ دینتەو، چاویکم لە تۆ دەگێرا، نەمدیتەو، بوویە بەردی بن گۆم، ئەمن دامەوہ پشت باخی شار، لەوێو، خۆم بە کۆلانیکی خانەقادا کرد، ھەلێ، تەقەمان لە سەر بوو، یەک بە کۆلان خەلک رایدەکرد، ژن و پیاو، پیر و منداڵ، عەمۆ جەلیلێش دەگەل ھەلاتوان ھەلدەھات، رادیۆکەشی ھەر بە بن گۆنیوہ بوو، گویم لیبوو کەسی پێیگۆ:

بەدەبەخت، ئەتوو لۆ...؟

گوئی:

ئەمنیشتان تووش نەکرد!

ئێ، درێژە نەدەمی، کۆلان کۆلان، لە ھەندێ جی سەر بان سەر بان، وا بزانی لە پشت گەراجی بەغدا بوو، لەگەل کورپیک نەمدەناسی خۆمان بە مانیکا کرد، ئەو لە پیشە من چووہ ژۆرێ، پێیکە ھێشتا لە دەری بوو، ژنی زرووکاندی، چ زرووکاندی! ئەگەر خانەقا لە باری ھێمنی با، دە کۆلانی دەھێنا سەرمان، ھاوپی ھەلاتنم توند زاری گرت، منیش لە دوای خۆم دەرگام شیش دا، ژنە راکیشایە چاوہکە پشەتەو، دەستی ھەر لە سەر زاریەتی و قسە بۆ دەکات:

خوشکی، مەترسی، ئێمە دز نیین، حوکمەت راوی ناوین، کەمی لێرە دەمینێوہ و دەپۆین.

دوايوە تێر قسە بۆ کرد، دەستی شل کرد، وای بۆ چوون تیمانگەیشتی و خۆی کێ بکات، وا دەرئەچوو، قیژەییکی حیلتری لێدا، کورە

توندر زاری گرت و بهرزهفتی کرد، لهو ساته گریه‌ی زارویی هات. دیتم له لای بنه‌بانی، لانک بق خوی دهه‌ژئ، چوومه سه‌ری، زارو له بن ده‌سرازه خو راده‌پسکینی، وا دیاره شیر و ئازادیی ده‌وی، ئازادم نه‌کرد، به‌لام شیرم دایی، مه‌مه و شیر له‌وی بوو، دیار بوو تازه گیرابووه، گهرمایی تیدا مابوو. ئیستا من مه‌می شیر به زاری زاروکه‌وه ده‌که‌م و هاوړیکه‌م توند زاری دایکی گرتووه، به ژنه‌که ده‌لین:

به‌رتده‌دین، به‌لام هاوار مه‌که و تووشمان مه‌که.
له چاو و سیمایرا دیاره، ئه‌و گۆته‌ی به‌گویدا ناچی، گۆتمه هاوړیکه‌م:
پنده‌چی ئه‌و ژنه کوردی نه‌زانی.
گۆتی:

جلکی کوردیی له به‌ره، به‌لام قه‌یناکه زمان ده‌گورین، وا دیار بوو سئ شه‌پۆل بوو، بوی کرده تورکمانی و عاره‌بیش، به‌لام به‌لاش بوو، ئه‌و ژنه له چ زمانان تینه‌گه‌یی، ناچار به‌چه‌فیه‌که‌ی خوی، زاری به‌ست و به‌که‌لانکوچه‌که‌شی، ده‌ستی له پشت‌ه‌وه به‌ست، هر به‌دانیشتنه‌وه، به‌په‌نجه‌ره نه‌ویه‌که‌یه‌وه گرئیدا:

ده بخو ده‌ی

منیش گۆتم:

منداله‌که‌ت تیر شیر ده‌که‌ین و ده‌رۆین.

ژنه هیچ وه‌رناگرئ و پی له زه‌وی ده‌کوئی، هاوړیکه‌م ده‌لی:
وام لی مه‌که، بن ه‌ردوو پیت داخ بکه‌م، ژنه که ناوی داخ‌کردن هات، له پی کوتان که‌وت و ه‌ستمکرد که‌من ه‌توربوته‌وه و هاتوته‌وه سه‌ره‌خو، منداله‌که‌ش وه‌ک به‌رخ‌ی تیر شیر خه‌وت.
ئوه‌ی به‌لامانه‌وه سه‌یر بوو، که‌س به‌هاواری ئه‌و ژنه‌وه نه‌هات، تو بلئی هاواری نه‌گه‌یشتبیته‌ گویی که‌س، تینه‌گه‌یستم .

چوومه حه‌وشه، به‌کووپه‌ کووپ سه‌رکه‌وتمه سه‌ر بانی، چاویکم به‌کۆلاند گیترا، گه‌ره‌ک ئاسایی دیار بوو، تاک و ته‌را خه‌لک ده‌هاتن و ده‌چوون، وا دیاره هیچ له‌گورئ نه‌ماوه.

گۆتمانە ژنەى بەستراوہ:

دەتکەينەوہ، بەلام ھاوار بکەيت، زمانت دەبرين .

ھاوړيکەشم دەستى بۇ بەر پشتينى برد و گوتى:

خوا دەيزانى ورتەت ليتوہ بى، بە گۆرى يەک گولەى بیدەنگت دەکەم.

هەر بۇ ترسان بوو، دەنا دەمانچۆکەى مندا لانیشى له بەر قەدئ نەبوو، بە

منى گۆت:

تو بړى دەرئ، من کەمىکى دى ديم.

ئەز له سەرە کۆلانى بووم، ئاوړمدايەوہ له سەر دەرگا بوو، بە ئاماژە

گوتى:

من بەو لايەدا دەپۆم.

نەهاتە دواى من و نەمدیتەوہ، هیندە بە يەکەوہ بووين، ناوى يەکتريشمان

نەزانی، بەلام له هەر کوڅ بيبينم دەيناسمەوہ، ليتوى خواريتى هى لای چەپى،

کەمى کەل بوو.

من له پاش ھەمووان سەربردەى خۆم زۆر بە کورتى گيڤايەوہ، دواى

ليتوونەوہ، بېرمە فازيل ريحانە بە پيڤکەنينەوہ گوتى:

لەو کاتەى من شيرم بە زارى مندا لکەوہ دەرکړد، تو بيرەت دەخواردەوہ.

ئەوانى ديش روو لەو:

دايەنيکى باشت ليدەرچوو.

ئەو ئيتوارەيه له بن دارتيلى ياد ئەو دارتيلەى جى پەنجەى من و کەويارى

پيوەيه، باس ھەر باسى خۆپيشاندانى ئەو پۆى شار بوو، باسى مەرگى رژيم

و زايەلەى ئەى رەقيپ و بژى و برووخى و تەقە و کوشتن و گرتن و

ھەلاتن و خۆشاردنەوہ، گەيشتنەوہى مالى بوو، باسى ئازايى و ترسنۆکى

برادەران بوو، ھەندى لەوانەى له شينەيى زمانيان بستى دريژ بوو، کەچى

لەو ھەموو خۆپيشاندانە، له يەکیان نزیک نەبوونەوہ.

بېرمە ئەو ئيتوارەيه فارس بوو يان کەسيکى دى گوتى:

خوام لەو راديۆ حيزەى سەرئ نەماوہ، ھەر زانکۆ زانکۆيەتى.

پەنجەى له سەر ھەرمان راگرت و گوتى:

ئەو كۆپرە كرىكارە سىنگى خۇي دەداتە بەر گوللە و بە كەرتە كەپپوچ
مىرغەزەب تەختى زەوى دەكات، كەچى رادىق دەلى:

زانكۆ سەلاخەدىن بە رووى بەعسدا تەقىەو.

ئى، لەو گەپ، كى دەيكات و بە ناوى كى دەپوات. ھەر لەو درەنگانى
ئىوارە، نازانم لە زارى چ كەسىكەو بو، پىكەوتىن ئەو كۆپرە ئازايە لە
چەقى بازارى گوللە گرتەو و چوو رىزى گەشمردانى رى ئازدەو، كى
بو.

ھەو بو، برادەرى مندالىم بو، ئەو كۆپرە بو كە بە بەر چاوانەو
سەدامى خستە بن پىلاوان، ھەو بو، ئەو كۆپرە بو كە لە ناو بازارى ھالى
شۆپش گرتىو، باكى بە ھىچ نەبو، لە ھىچ نەدەسەنگرايەو، سەدامى بە
دىوارەو نەھىشت. ھەو بو، كۆپرە زىوەرەكە بو، ئىستا ناوەكەم
بىر كەوتەو، ئەو ھى لەو ىش بەو مندالىە مەشقى بەگژداچوونەو ھى
داگىركەرى دەكرد و ئەى رەقىبى دەگوتەو.

ھەو بو، سەلاح جەوھەرى ھاورى مندالىم بو، ئەو بەر لەو پور لە
ئامادەى (ھەولير) و من لە ئامادەى رزگارى بووم، من لە جىي خۆم مامەو
و ئەو گەيشە گۆرستان.

بىرمە كە بىستم ئەو، لەو ى لە بن دار تىلى ياد تەواو ى بۆى گريام،
چەندى دەمكرد و دەكۆشام، فرمىسك رانەدەو، ستا، فازىل رىخانە دەستى لە
ملم كرد و گوتى:

بەسە، چكى كە، ھەندى لەو فرمىسكانە بۆ من ھەلگرە.

بىرمە بەو قسەيەى وى راپلگەيم و رۆندك وەستا.

ئەو ھشم لەبىرە، وا بزانم ھەر ئەو ئىوارە بو، ناوى سەلاح جەوھەر لە
رادىۆ سەرىش خويندرا بۆو.

لترە گرد بوونەو ھەكى دى خۆپىشاندىكى دىم بىر كەوتەو، ئەو ھى من لە
بەرى كىتبخانەى خۆمالىەو تەماشامكردن و نەموپرا بچمە رىزانەو،
ئەو ھىيان ھەر لەو ى لە بەردەم چاخانەى كرىكاران و باخى شار، بە:

شۆپشەكەمان شۆرشى گەلە

مى كرىكار و رەنجبەرە

كۆلانى دەلآلخانەى ھەژاند، ئەو ھەيان رەنگە پىشتىر بووبى، دوو سى رۇژ
دوای جىژنى كرىكاران، من لە مالىئو ھە نىيازى بەشدارىكردن ھاتبووم، بەر
لە خولەكى دەستپىك، ترسىك دايگرتم و دووركە وتمەو، رەنگە ترسەكە پتر
لە ژمارە كەمىو ھە بووبىت، چاوم گىترا، سەركوتكەر پترن لە خۆپىشاندەر.
ئىدى خۇم دزىو ھە و لە جادە بەرىنەكە پەپىمەو، دوو سى ھەنگاوم مابوو،
بگەمە ئەو بەر، درووشمەكان گۆترانەو ھە و ئەى رەقىبى بە دوا دا ھات، بوو ھە
تەق و تۆق و شەپە مست و پىلەقە، زوو كپ بۆو، ئەو جارەش خەلك زۆر
دەستگىركران، عومەر مەحموودى ھاوپىم يەك بوو لەوانە، كورپىكى دىشم
دەناسى، مەولوودى ناو بوو، ھەر لەو سەروبەندەش بوو، رۇستەم
باجەلانىش كەوتە بەندىخاننى، بىرمىتەو، دوایى ئەو مامۇستايە زىندانىە
دەخەمە چەند رستەيەكى ترەو.

ئى، با بگەينەو رزگارى، خۆپىشاندانىكى دى پىشانبدەينەو

رزگاری

- ئەى رەقىب لە خۆپنەوه

رزگارى داناکەوئ، لە خواى دەوئ نيشانەى بەهار دەرکەوئ، تا رزگاريتى خۆى دەربخات و خۆى پيشانى گەپەک و شار بدات، لە کەژى بەهارئ، خۆى لە ناو پۆل و حەوشە ناگرئ و بە ئەى رەقىب و ئەى شەهیدانەوه دەرژیتە جادە و مەرگى زۆردار دەلێتەوه، رزگارى بۆ خۆپيشاندان هەميشە سوار و لە سەر پێیە، بەلام لە بەھاردا گەرمترە، رشتترە.

بیرا من دئ، دیسان بە (ئەى... ئەى... ئەى...) دەستپێکرد، هەینئ ئیمەمانان، بۆنى دەمى دەورووبەرمان دەکرد، پڕ بە دەم (ئەى، ئەى) مان دەگۆت، ئەگەر هەستمانکردبا کەشەکە لە بار نیه و (رەقىب)ەکە دەنگاداتەوه و کەس لەگەلمان نایلیتەوه، دەهاتین (خودا) مان دەخستە جیئ (رەقىب)ەکە:

ئەى خودا لەو ئاگربارانە، بارانە

يار بە بئ تق مالم ورێرانە، وێرانە

لە رزگارى جاروبار نەبئ، خودا جیئ رەقىبى نەدەگرتەوه، ئەو جارەش ھەر وا کەوتەوه، ئەى رەقىب قاتى سەرئ و خوارئ گرتەوه. رزگارى بە دەنگئ مەرگى سەدامى دەگوتەوه، سەدام بیستبای، لەرزى مەرگى دەهاتئ. رزگارى لە سەر سەرکردنە، ھەر دیتت لە دەرگاوه رژایە کۆلان و گەپەکی گرتەوه.

رزگارى ئەو جارە تێکەوت، تا بە خۆکەوت، دەورى گیرا، گورگى جادە دەوریان تەنى. وەرن، لە پەنجەرەکانى قاتى سەریوێ چاودەنە کۆلان، ھەرچى چڕوجامشتى چەک لە دەستى ھەولێرە، ھەموو رژاونەتە ئێرە، تەفەنگیان روو لە ئیمەیه، بە ھەر لایى چاودەگیرى لاسولەى تەفەنگە. لە کەلینى چەک و

چه کداره وه، ده بینم پلکه فاتم له سهر دهرگا له تاوان له سینگی خوی ددها،
دوایی ئه و پلکه م وه بیر بهیننه وه.

برپوانه، جهنگ ئه ماما جهنگ، له رزگاریه وه په له بهرد و په له دار و
رهشکه روهی تهخته پرهش و ههر شتی بهرده ست ده که وی، رایده ئالینه
حوکمه ت. له ویشه وه ده سپرژ ده سپرژ گولله به سهر رزگاریدا گیزه ی دی.
شه په بهرد و گولله دریزه ی هیه و ئه ی ره قییش نابریته وه، رزگاری
گه مارۆ دراوه، گه مارۆدانی زحمه ته بی خوین بشکی. له نزیکه من کوپی
بیرمه ماوه خه سهرۆ بوو یان یه کی دی، سهر له په نجه ره ده باته ده ری،
هاواره کات:

رزگاری لیننگراده

سه دام حوسین گه واده

ده سپرژێ له په نجه ره دوورمانده خاته وه، کوپی ده لی:
ئیمه ههر گه مارۆ دراوین، به قسه م ده که ن، با پیلایان تیگرین.
کهس به قسه ی نه کرد، کهس پیلای دانه که ند.
من له ترسی گولله چوومه خواری، ئیستا وا له ناو ساکه گۆره که م، ئه و
شوینه ی جاروبار ئالای عیراقی لی هه لده کرا، له وی گرتیه که م دی، رۆژی
سه د جار پیشانی بده مه وه و بیگێرمه وه لینی تیر نابم:
به هرام، هه یینیش بی زهر د هه لینه ده کرد، ته زینج له وی، له فانیله و کراس
ده بوو یه کیانی زهر د بی. به بهر چاوانه وه فانیله ی داکه ند و به جیی ئالای
ناو ساکه گۆره که یه وه کرد. رزگاری هه یینی هه ندی زهر د په روه ری ئاگرینی
تیدابوو، به لام له دژایه تی ئالای سه دام و عیراق که م کهس هه بوو خوشییان
له فانیله زهر ده که نه یی، چه پله یان بۆ شه کانه وه ی لیده دا. به هرام یه کی بوو له
کوړه پر زاخه کان و له چاوی به عس نه ده گه پاوه، ئه و کوړه بویره به بهر
چاوی یار و نه یاره وه، وای کرد، فانیله زهر ده که ی له جیی وی هه لکرد،
ئه وهش خۆ هاویشته سهر چه قویه. فانیله ده شه کایه وه، له بن فانیله وه ئه ی
ره قیب و بمری سه دام ده نگیده دایه وه و گورگانی جاده ی تووشی سه رسوپه
کرد بوو.

رزگاری هەرگیز وا پېسی لى نهقه و ماوه، وا به گورگی جاده دهور
نهدراوه، سهر دههینى و دهبات، چاو دهگیرى، نابینى، رتیه کی وا نابینیته وه،
تا لینه وه گهماروی گورگان بشکینى، دې به تفهنگچیان بدات و رزگار بیت و
به رزگاری بمینیته وه.

رزگاری له سهر بان و بهر په نجه رانه وه، له رینى. ئه ی ره قیب و ئه ی
شه هیدانه وه، به سین دهنکا گازده کاته گهړهک:

کورپه کانت دهگهل مهرگ دهسته و په خن، لى کولنادهن.

گهړهک پشٹی له کورپه کانی خوی نه کردوه، به لام تفهنگچى سهره کولان
و سهربانى مالانیا ن گرتووه، ههر ژنى، ههر مندالى، ههر کى سهر دهر بهیتى،
به گولله یى له ژورینى دهکهنه وه. دواتر بیستمانه وه ههر سهیداوه نا، له
دووره وهش له (کوردستان) و (ههولیر) و (ئازادى) و (زوزان) و (گارهی)
کچانیسه وه، کاتى هه والى گهمارودانى (رزگارى) یان بیستبو، کوپ و کچ
ویستوویان به هاناوه بین، به لام رینان لى دهگیرى، هه ندیکان رى دهگورن،
لى تا دهگهنى، دۆر دهر دې و تهقه ی دهر بې، بیرماننه چى، گاره ی کچان
هه میسه به هانای رزگار په وه دههات.

رزگاری دهرگای له سهر خوی داخستوه، دهرگایه کی گهره ی بته و،
زۆر بته و ده لئى له دارى گويزه، زیل خوی پیدادا ناشکى و له رتسمه
هه لئاکیشرى. له دیوى دهریوه حوکمهت وا پالى پیوه ده نى، له دیوى ژورى
کورانى رزگارى بوونه ته پشتیوانه. کیشمه کیشمه، جار ی دیار نیه هیژ به
لای کیندایه، دهرگا به سهر رزگاریدا دهکهنى، یان به رووى حوکمهتدا به
پیوه و به داخراوى ده مینیته وه؟

رزگاری دهرگای گرتووه و له په نجه رهکانیشه وه به دروشم، به ئه ی
ره قیب شه پى حوکمهت، شه پى فیشهک دهکات. هئى له سروود، هیچى به
دهسته وه نه ما، چه کوچولى رزگارى که منى کوچکه بهرد و په له دار بوو،
دارلاستیقه کی بهختیار بوو، ئه ویش بېرا. رزگارى دوا په لاری هه لدا، چ بکات
باشه!

لیره وا چاکه که وانه یه کی گچکه ی گهړانه وه و گپړانه وه بۆ ئه و دارلاستىق

به دهسته بگه مه وه، نه وهك له بېر مېچېته وه:

ناوې وې به ختیاره، دهگل من هاوېوله، له گوته و کرده پرا دیاره، سر به و پارتیه که درووشمی نیشتمانکی نازاد و گه لیکې به ختیاره. نه و کوپه، برې به پکی بگه پې، دارلاستیقی تیدایه، به لام ویناچې به ردیکې له بالدارې گرتې، دارلاستیقی وې بې شه پره، شه پې نه من و چه کداران. نه و دارلاستیق له به پکه بویره خوېشانندان له کوئ بې، له وینیه، گرته که ی ناوشار، نه وه ی لای قه یسهری نژیک چاخانه ی عه بې، بویری به ختیار جوان پیشانده داته وه:

نه ها، له ناو جاده، له ریزی خوېشانده ران وهک په لیک درده پې، پر ده داته سه دامیکې گه وره ی له چپوه و جام گیراو، له چاوترووکانی دهگه پیتوه ریز، سه دام به زه وې داده دات و دهگه ویته سه ری، دهگه ونه سه ری، سه دام له بن پتیا ن قرچ و هۆپیه تی، ده شکې، ده دپې. له و ساته نه منیکې ته ژه هپرش بې به ختیار دهینې، له ترسا لېی تیکده چې، له جیاتې به ختیار، پیلې کوپیکې دی دهگری و رایده کیشی، به لام کوپانی رزگاری، کوپانی شار لېی دینه دهست، چه کی دهکن و به وینیه وینکه دهگه ونه سه ری و دهیکوتن. ئیدی له خپ لاوه ده بیته تهقه، کوپانی رزگاری په رته ی لیده کهن و هر یه که به لاین.

نه و به ختیاره، زو و به چیا کهوت، من به هاریک له به ری چپای گاره دیتمه وه، دارلاستیقه که ی بو و بووه تهنه گ، به ژنی باریکی له بن فیشه کان زه رده دچۆوه.

ئې، بېرا من دې، به بیری هه ندیکماندا هات، کورسی و میزان تیکبشکینین و درېژه به شه پ بدهین، له و ساته، ده رگا درا بهر فیشه کان، که لکی نه ما له پشت و ئاستی ده رگا رابوهستی، حوکمهت به زه بری گولله ده رگای کرده وه، که وته سه ر پشت، له سه ر ده رگا تیهه لقزانی روویدا، رزگاری و حوکمهت که وتنه شه پره مست و پیله قه، به لام ته قه نه یه نشت درېژه بکیشی. ته قه بیان کرد، رزگارییان دابیزا و رشاند، دیوار و بن ساپیته یان رشاند، به بهر چاوانه وه خوین رژا.

حوکمهت هیشتا هر له سه ر ده رگاوه ته قه ده کات و زاخی نیه بیته

ژۆرى، ئاخىر دەزانى خويىن پژاۋە و رزگار يېشى خويىن بەر چاۋى گرتوۋە،
بۆيە بە پارىزەۋە، بە ترس و لەرزەۋە دىتە پېتىشى، گىزە وىزەى گوللە
رزگار يى كاس كىردوۋە، بەلام ھېشتا زارى نەبەستوۋە و لە ئەى رەقىبى
خوى نەكەۋتوۋە، دىيارە ئەۋەش تا سەر نابى، ئاخىر دەزانى چ مىرغەزەبى
ھاتوۋنە بۇ گرتنى رزگارى، بى چەك پېش بەۋ ھىزە ناگىرى.

ھەۋكە رزگارى دوو رىنى لە پېتە، سىيەم نىە، يان خۇ بەدەستەۋەدان،
يان خۇشاردەنەۋە و ھەلاتىن، ھەندى رىنى لاي ئاۋدەستەكانيان گىرت، بەۋ
نىازەى لەۋيۋە دەرگايى، پەنجەرەيى، كونى، بېيىنەۋە و لىيەۋە دەرچىن.
ھەندىكىمان لە پېتەۋە، بە دىۋى سەيداۋەى قورەۋە، رىيەكىمان دىتەۋە، بىرم
نىە چ مامۇستايىن بوو، رەنگە ئەسغەر بوۋىن، دەرگايەكى بۇ كىردىنەۋە،
نازانم كۆگا بوو چ بوو، ھەندىكىمان لەۋىش ئۆقرەمان نەگىرت، لە شىۋەى
پشىلە سەر بان كەۋتىن، لەۋيۋە بۇ سەر دىۋارى بلىندى ھەۋشە، ھەۋشەى
رزگارى.

دىيارە سەر كەۋتە سەر بان و لەۋيۋە بۇ سەر دىۋار و لەۋىشەۋە بۇ
كۆلانە تەنگەبەرەكەى ئەۋ دىۋ، ۋا سانا نەبوو، بەلام ترس بەرزى نەۋى
دەكات، ئىدى بەشىكى رزگارى لەۋ رىيەۋە ئاۋدىۋى سەيداۋە بوون و
لەۋىشەۋە بۇ مالان و سەر بانان.

ئىستا ئىمە چۈارىن، ناۋى يەكىيان بە برايم لە گويمدا دەزرىنگىتەۋە، با
برايم بى، سوۋكە برىنىكى پىۋەيە، بىرمىنە گوللەى وىكەۋتوۋە، يان بەر شتى
كەۋتوۋە، لە مالىكىن، داک و كىژى لە مالىنە، داکە كىژەى ناردە سەر دەرگا
و پىنگوت:

لە سەر كۆلاننى چەكدار، شتىكت بىنى، ۋەكات ھەۋال دەھىنى.

بە ئىمەشى گوت:

كۆرى خۇم، مەترىسن، لە ناۋ بوخچەم شارەدەنەۋە، ناھىلم بەر چىنگى ئەۋ
گورگانە بگەون.

ئەز دزانم ژنانى سەيداۋە ھەرى نادەن، ھەركە دايان، سەرىشىيان
تىداپچى، دىيەنە سەر، بەلام دلى من ناۋى نەخواردەۋە، ئاخىر كاتى بەعس لە

مالان دەكەۋىتە گەپان بە دۋاي مۇڧدا، كوچ ناگەپچ؟

تەشكەبەرە ھەلدەداتەۋە، دەرگاي سەھۇلا، دەكاتەۋە، ناۋ كۈنەبا ۋ قەدى
نۋىن دەگەپچ، سەر بە سەر كۈپە ۋ تانكى ئاۋى دادەگري، ھى لە ھەندى
ھەينى من ۋا ھەلكەۋتېۋوم، لە دۋاي پەرتەلىكردن ۋ ھەلاتن، نەمدەتۋانى لە
ناۋ مالان خۇم بەرزەفت بگەم ۋ بمىنمەۋە، ھەزمدەكرد سەر بان ۋ بان،
كۇلان كۇلان ھەلىم، تا دەگەمە دەرەۋەى جغزى مەترسى نەۋەستم، بە
نابەدلى لە نزيك پەنجەرە، روو لە دەرگى ھەۋشى دانىشتم.

ئەۋ كۇلانەش ۋەك كۇلانەكەى ئەۋ دىۋ تەنگەبەرە، كۇلانى مندالى دەلىم،
ئەۋەى لە شىۋەى پىت(T) ى گەرەى لاتىنيە، نزيك لە شىۋەى ئەۋە، لەۋ
سەرەۋە، بەرى رۇزاۋاۋە، بەرى خانوۋە بەردىنەكانەۋە ھاتنى ھەيە ۋ
دەرچۋونى نيە، ئەۋ رىزە مالە دەرگايان روو لە دىۋارى بلىدى رزگارەيە.
ئى، ژنە ئاۋى ھىنا، دوو سى جارى چۋە دەرئ، كترى خستە سەر
ئاگرئ:

مەترسن، گورگ بىرەدا نايى، ئىستا سەر ۋ چايە بخۇنەۋە، كەنگى
گەرەك ھىۋربۇۋە، بەكاۋەخۇ ھەرگەسە ۋ بۇ مالى خۇ .
كاتى برىنەكەى برايمى دى، مستىكى نەرمى لە سىنگى خۇى دا. چو،
دەرمانى ھىنا، بە دەستى خۇى برژاندىۋە ۋ تىمارى كرد. ھىشتا چايە دىمى
نەكىتسابو، لە پەنجەرەۋە چ ببىنم! گورگ، پۇلىسى بە چەكەۋە ۋا لە سەر
دەرگايە، ئەۋجا ۋەرە زراۋت نەرژئ، لە دلى خۇ لەۋەيە يەك دوو رستەى
نزيك لەۋەم گۇتبئ:

قورمان ۋەسەر، ئەۋ ژنە ھەرىتى ژنانەى نەبردە سەر.
يەكپى بەرەۋ پىنلەكانەكە چوۋىن، پىشتىرى چاۋمان بە ھەۋشە ۋ بانەكەدا
گىرپابو، رىي ھەلاتنمان دانابو، لەۋ ساتە ژنە بە ئاۋازەيەكى دايكانە:
كورم، خۇ تىكەمەدەن، ئەۋ گىلە ھى خۇمانە.
روو لە پۇلىسەكە:

ھەى ھىرە، چ دەكەى لىزە ؟
گويمان لىيە، پۇلىس دەلى:

هاتم بلىم بى خەم بن، كەس نايەتە ئىرە، ئەو جادىيەنى چەكدارى لىيە،
جارى سەر نەھىتنە دەرئ.

مەبەستى ئەو جادىيە بوو كە لە لاي (رىكخراوى فارووق)ەو بە تەنىشت
خانوو بەردىنەكانەو دەگەيشتە بەر دەم يەكەم رىزە خانوى سەيداو، تۆ
بلى نىك ئەو كۆلانەى چوار ھەلاتوو لە مالى ژنىكى مېھرەبان خويان
ھەشارداو.

كەس رىي بەو فارووقە نەكەوئ، ئەوانەى دىتبويان دەيانگو:
ئەمنخانە، لە چاۋ فارووق مېوانخانەيە .

ژنە بە توورەيىيەو:

مېتىشكە كەر، ئەو جا بە چەك و بەو جلكەو خۇ پىشانى ئەو كورپانە
دەدەيت؟

پۇلىسەكەى رەوانەى سەرە كۆلان كەدەو، كىژەكەى سەرکۆنە كرد، دلى
ئىمەشى دايەو، بۆى روونكردىنەو كە پۇلىسەكە كەمى تام گىلە، بەلام
كورپىكى باشە و زمانى بېرن، زمان لەكەس نادات و كەس تووش ناكات، ئىمە
باوەرمان ھات، بەلام مەن لەو پتر ئۆقرەم نەگرت و گۆتمە برايم و وان:
دېن وەرن، ناين دەپۆم.

نەھاتن، ئنكەش زۆر ھەولیدا بىمىنمەو، مەنەدا، ئەو ەشم لەبىرە گوتى:

ورىابە، ئەو مالى پىشتيان بە پىشمانەو ەيە جاشن.

لە سەر پىلكى ھەستىم كەم گران لە دوام دى، نەرمەى رانىشم
ژانىكى توندى تىكەوت، ئەو لە كوچ ھات!

بىرمكەوتەو، خۆ مەن لەوئ لەو دەمەى ەلەكە بەعس ەژۆر كەوتن،
قۇنداخە تەنگىكم وىكەوت، ديارە تا ئىرە گەرماو گەرم بوو، ھەوكە لىم
دەرەكەوت، قۇنداخەكە كارى خۆى كرد و نەرمە شەلىنىكم پتو ديارە.

ئىستا بە دەستى رۆژھەلاتا، تۆ بلى بەرەو ناوەندى گەرەك، بە كوورە
كوور و نەرمە شەلىنى بە سەر ستاراندا بازەدەم و سەربان لە سەربانم
و ەردەگرىت. لە سەربانىكەو ەيتىدە بلىد نەبوو، بە خۇشۆر كەردنەو لە
كۆلانكى تەسك كەوتمەو، لەو ناو ەندى ەلاتووى ەك خۇشم دىتەو.

له سهره كۆلانی مالی جزلاکه، سښ چوار منډال گچكه تر له تهمه نى نه و
كچوله ی كه له سهره كۆلانه كى دى له شپوه ی خدرى زنده دهردهكه وئ، به
دهم ساپساپانيوه نه ی ره قيبان دهگوته وه.

له ويوه به دهستى راست پيچمكرده وه، په كپشى هاتم، له سهر سيله يي
منډاله كه وهك بلتي بزاني له دهستى گرتن هه لدېم، گوتى:
بگه پيوه نه سكه ر هاتن.

به قسم كرد و ههر پيښه كم كرده سښ پي، له هه لاتنيش به خوم دهگوت،
دوور نيه نه و منډاله به زمى پيكرديم. بهر له وهى بدهمه وه كۆلانيكى دى، له
سهر سيله ی خانووه كه ئاورپكمدايه وه، چوار پينچ چهكدار دهركه و تن،
سو پاس، خدرى زنده گچكوكه كه.

پشتم له رۆژه لات كرد و رووم كرده وه رۆژاوا، ليره و له ویش، له سهر
بان و سهره كۆلانا، تاكوته را كوراني رزگارى ده بينم.

تووشى ناسيارى بووم، عاره بانه ی راده كيشا، گؤتم:

كاك رحمان، بيده من رايده كيشم، تو پالى ده.

كه مى ليم راما، زوو تيگه يشت، گوتى:

باشه، به لام كه مى سپيت ده كه م.

چنگه ئارديكى سهر عاره بانه كى به شهرواله كه مدا پژاند، چوومه جى
وى، دياره نه ویش له بى كرى نه و جينيه ی گرتبوو. ئيدى به وينه ی هيستره
شه له عاره بانه م راكيشا، له راستى كۆلانی مالی پياوه ئاسمانيه كه وه، نه و
هونه رمنده ی هه يني، هه ندی له خوپيشانده ران، هيژيان له (هيژى گهل) و
(سه ده ی بيستمه) نه وه وه وهرده گرت. له ويوه چوومه وه سهر نه و
جاده يه ی تخوبى نيوان سه يداوه و خانووه بهردينه كانه، ئيره پر چهكداره،
له ويوه دهستى لای كهنده كه م گرت، رحمان به هيواشى ده يگو:

باژو، تا مالی خوتان له دواتم.

به لام ههر له ناو سه يداوه نه وم به پيكرد، دهو كند و كند، به ره و جاده ی
شپستمه ترى هاتم، له و رنيه هه ندی هه لاتووم ديتوه، يهك له وانه موحسين
حه مه د بوو، له دؤخى ناو رزگاريم پرسى، نه ویش نه يده زانى بريندار و

گيراوه كان كين، له كه مئ سهرتر، له زارى كه سىكى دى هه والىكى تالم بىست:
+ وا بزانم ئومىديان كوشت.

- كيهه ئوميد؟

له باى غارى شتىكى گۆ، تينه گه يشتم.

هاتم، له و سهره كۆلانهى ده چيته وه مالى پياوه سپيه كهى شار، ئه و كاكه
زياده ده ليم كه له و ديو ده رياكانه وه به بهرگ و دلىكى سپيه وه گه رايه وه
سهيداوه، له و سهره كۆلانه وه:

كوپم، ئه وه توى!

ئاوردده مه وه، دايك و بابمن، به لاشاوه بيان بۆ سؤراخى كوره كانيان،
هاتبوونه سهيداوه، هاتبوونه ده وروبهرى رزگارى، له وئ له زاريكه وه بىستم:
نيوهى رزگار بيان راپنچاوه، برينداريش گه له كه.

پرسيم:

كهس كوژراوه؟

گوتهى:

نه مزانيوه.

له ريئى، له رويىنى زۆرم له خۆم ده كرد، داك و باب شه لىنم نه بينن،
نهرم نهرم ههنگاوم دهن، ههستيان پينه كرد.

رانم ئازارى زۆره، هه لىده ده مه وه، له كه رته ئاوينه يه كه وه ده بينم، جىتى
قونداخ شين و مۆره، دايكم پييزانى، چوو نيورمهى هيتا و ليتنا، ئه و شه وه له
به ر ژانى ران و خه مى رزگارى، كه وتمه خه ويكى پچرپچره وه، نه مزانى چۆن
روژ بۆوه.

با بچينه وه رزگارى، بزاني و باسوخواس چيه، كئ ماوه، كئ گيراوه؟
ئهو پۆ به رى خۆ ده رزگارى، توورپه يه، خويى ديتووه، ئاگرى له چاو
ده بارى، ديسان ئاماده يه بۆ گه ريكي دى، گه رى خۆپيشاندان، باى خوين
هه ليگرتووه، له چاو پرا دياره، چاو پرى يه ك دوو (ئهى، ئهى...) يه، رزگارى
راناوه ستى، داواى كوره گيراوه كانى خۆى ده كاته وه.
مامۆستاكان غه ميار ديارن، ده لئى خۆل و دۆيان به سهردا كراوه، رهنگه

هەندىكىيان لە ئىتمە دوورتەر بىروانن و بزانن كە بە عىس بە (ئەى رەقىب)ى
رزگارى و چەند جىيىن نارووخى.

لئىرە گوتەى دوو مامۇستام بىركەوتەو، حەزمكرد بگەوئىتە ناو كۆلان
كولانەو، مامۇستا محەمەد ئىسماعىل تى كردمەو و گوتى:

تۆ چاوت لە سەرە، زۆر ورياي خۆت بە، با لە دەستەنەچى.

مامۇستا مەلاکە، ئەوەى بە جبە و مئىزەرەو، وانەى دەگوتەو، گوتى:

من هەر خەمى تۆم بوو، خۆ باشى؟

گوتم:

باشم، تەنھا قۇنداخيكم پىكەوت.

گوتى:

قۇنداخ چ نىه، وريابە گرتن و كوشتنى بە دواڊا نەيه.

ئى، پى پى، كاشى كاشى، بە دواى دۆپە خوئىدا دەگەرپىن، سەر بە
پۆلەكاندا دادەگرين و دەپرسين، وا ديارە گيراوہكان دوو پۆلى دەبن،
برينداريش كەم نين، لئىرەو هەندى گرتەى دوئىنى رزگارى، گرتەى
خوئىناوى، نيشاندەدمەو، بە چاوى خۆم نەمديتن، بىستمن، بىستنى لە
شىوہى ديتن:

كوپى هەيه، هى بەلاشاو، حوسىنى ناو، ئەو كورەش لە دەرگاى لاى
ئاودەستەكانەو خۆى دەگەيەنئىتە سەر تەيمانە ئاسنىنەكان، لەوئوہ كەرتكە
كەرپووچىن رادەئارئىتە وەلەكە بەعسىن، كور نيشانشكىنە و پەلار بە خەسار
نادا، وەلەك هاوارى لى هەلدەستى، ديارە ئەوانىش سەگقانن، پئىرەوى يەك بە
يەكيش دەكەن، تىي دەگرەوہ و دەپپىكن، جىي كەرتە كەرپووچيش گوللەيه،
كەرپووچوہ شىن گوللەي دەگرئىتەو و دەكەوئ و بەردەستيان دەكەوئ،
گورگ لوولى دەدەن و دەيبەن، هەشت نۆ دە رۆژى لە خەستەخانە و
بەندىخانە دەمئىتەو.

كەرپووچوہ شىنەكەى بەلاشاو، مالىيان سى چوار كۆلان لە سەرئى مالى
مە بوو.

كوپىكىدى بەلاشاو، محەمەد، هەندى بە كورى مەلا ناوى دىنن، خوئىشى

کرمانجی به خۆیهوه ناوه، مالیان لهو بهرەى گەپرەک، به لای مزگەفتى دەرویش برایمدايه. ئهوهش كۆرپكى سەرپاست و ئازایه و خۆى له خۆپیشاندان نادزیتەوه، بۆ بهدبەختى رانکوچۆغەیهكى نرت و نوێى لهبەرە و هیتشتا دەقى نەشكاوه، چ بزانی گوللەیین دى و شەروالی نوێ كوناودەردەكات.

هەموو مەمنوونى گوللەى لهو شیوەن، گوللەیین رێى نەكهوێتە ناو گۆشت و هیسكەوه، گوللەى بى خۆین، گوللەى ئەوها با هەر بى، شەروال به لاگیره، خۆزى به كەپەتەى هەزار گوللەى وا دى، نەك ئەوهى كتیبهكەى له خۆین وەردا.

خوین و كتیب، سەربردهى زۆره لهو شارە، هینده زۆر ئەگەر بینوسیهوه، كتیپكى گەورهى سوور پردهكاتەوه، ئەوهى رزگارى دێرێكه لهو كتیبه سووره، خوینی سەر ئەو كتیبه، خوینی ئومیدە، كتیبهكه له دەستی ماجیدە، سەربرده له زارى كۆپەى كتیب له دەستەوه:

گوللەیین هات، نە سەرى كرد نە كورت، رێك به ئومید كهوت، خوین فیچقەى كرد، جۆگەلەى بەست، چما گوللە ئەو هەموو خۆیتە دەهینى! پرمدایى، منیش به كتیبهوه كهوتمه خۆینهوه... تا درەنگیش وەك یادگارێهكى خۆنین، كتیبه خۆیناویهكەم به خۆینهوه پاراستبوو.

هەر لهوئى كامەرانیكیش به زگ گوللەیین دەگریتهوه، خوین له خوین دەكاتەوه، خوینی سەرهنهنگەكەش هەر لهو ناوه دەپژێ و رزگارى سوورتر هەلدهگەپێ .

زامەكەى دیدەوان لهگینه له زامى هەمووان به سوێتر بووبیت، له چاو و زارى (ئازاد)ە وەرزشوانەكەوه، وینهكه جوانتر دەردەكهوئ، ئەو كۆپەى ئەگەر ئەو نەبا، دەرگای لای ئاودەستى زەحمەت بوو بشكى:

دوايوهى دەرگای دەرپازبوون كهوته سەر پشت، به پارەپەسووان گەیشتیته حەوشه، چ بزانی له سەر بانەكانەوه، له خر لاوه دەماندەنه بەر دەسپژێان و خوین دەپژێ، به پرتاو خۆمان به ژۆریدا كردهوه، هاتینهوه ساكه گۆرەكه و ناو پۆلى، چاوم لێیه فانێلهكەى بارام هەر وا دەشەكێتهوه.

دیده و انم دیت، به شله شله هات، نهگه یشته وه ناو پۆل، له نزیک فانیله که کهوت، خوین له بهری ده پۆشت، ئه منیک کهوته سهری، به دار وهر که پراوته سهر برینه کهی، به زمانی دۆزه دهلی:

ئوه بوو، ئه وه سهی کوپی سهیه بوو، وینه کهی سهروکی شکاند، دراند. ئه و جا تو بیرلیتکه وه، به بهر چاوانه وه وا له بیرینداران بکهن، ئه دی کاتی راپیچی کونه پشه یان ده کهن، داخوا به چ دهردیکیان ده بهن، ئه که سهی بریندار ده بی و بهرده ستیان ناکه وئ، چهند به خته وه ره ! سینان له وه به خته واران به بوو، ئه وه کوپه ش گولله یه کی گرت وه و کهوت، به لام به خت یاهه ری بوو، مامۆستا کان، ئه وانه ی دلیان بق رزگاری لێده دا، زوو به هانایه وه چوون و له په ناو په سیوان شار دیانه وه و نه یانه یشت بکه وینه ناو چنگ و زاری وه له که به عسیان.

رزگاری خوینی زور له بهر رویشته وه، جیتی له دار و دیواری نابینه وه، دلۆپه خوینی کوپه کانی پتوه نه بی، بریندار چهند هینده یه، به لام دوا ی هینده ساله هه زرم به رباده و هه ر هینده م له یاده. نه خشاوترین نه خشه ی خوین، ئه وه ناو له پ و چوار په نجه یه بوو که به سهر ده رگای پۆلیکه وه نه خشا بوو، په نجه ی پهنجه م ده رنه چوو بوو، بیرمه ماوه خاوه ن خوینه که کئ بوو، گیرایانه وه:

ئه وه ده مه ی له خوینیان گه وزاند، هه ستایه وه و دهستی خویناوی به رز کرده وه و پر به هه وکی:

تا به خوین نه خشی بکات تاجی ژیان

کهس نه لی کورد مردووه، کهس نه لی کورد مردووه...

گیرا ویش بی هه ژماره، هه موو ته خته ره شه کان پرکه مه وه، ناو ناوی به دوا دا دئ و ته واو نابی، ئه وه رۆژه رزگاری بووه داستانی، به لام کهس نه بوو بیچرئ، بیلته وه، بیگتر یته وه.

ئئ، ئه وانه ی مابوونه وه، ئه وانه ی پترانه گه یشتن، یان نه یانویست به سهر دیواردا ئاودیو بن، هه ر ئه وانه به شی دووه می داستانه که ی ئه وه رۆژه ی رزگاری بگتر نه وه، باشبوو من زوو قووچاندم و بازمدا و نه که وتمه دهستی

خزهیره‌کان و دوا دیمه‌نی دویینی ناو رزگاریم نه‌دی، قامچی و بویاخم نه‌دی، ئەو رۆژه زۆر کەس بەزمی قامچی و بویاخی گێرایه‌وه:

دوايوه‌ی خزه‌یری میر غه‌زه‌ب، چه‌نه‌ی شل بوو، ریتیدا برۆین، له‌ سه‌ر ده‌رگا، ئەو ده‌رگایه‌ی گولله‌ خسته‌یه سه‌ر پشت، کۆمه‌لێ ئەمن به‌ قامچی و په‌مپه‌وه، په‌مپی بویاخ راوه‌ستابوون، هه‌ر کێ ده‌چووه ده‌ری، قامچه‌که بۆ پشت یان بۆ لا رانی، په‌مپیکیش بۆ لا روومه‌ت یان نیوچه‌وانی، هه‌شبوو به‌ شتیه‌یی ده‌رده‌په‌ری، نه‌ قامچی ده‌گه‌یشتی، نه‌ په‌مپ.

ئەو رۆژه ئەمن کورانی رزگارییان به‌ بویاخ نیشان ده‌کرد، تا له‌ ری، له‌ ئەی ره‌قیبیکتر بناسرینه‌وه، له‌ گه‌ل هه‌ندیش هه‌ندێ له‌و کورانه‌ له‌ ریی مانی به‌ خۆ ناوه‌ستن له‌ جاده‌ی لای کۆماری و رووناکی، به‌ ده‌م ئەی ره‌قیبه‌وه کۆمه‌لێ ترومبیل ده‌ده‌نه به‌ر خڕکه به‌ردان.

داستانه‌که‌ی ئەو رۆژه‌ی رزگاری، سه‌ربرده، سه‌ربرده خویناوی و فرمیسکاوین، چه‌ند گرته‌یه‌کی لێ بترازی، چ که‌سی خۆزی به‌ وانیدی ناخوایی، ئەز پر به‌دل چه‌زمده‌کرد له‌ کونیکه‌وه چاو م لیان با، بمدیبا چۆن هه‌ندێ له‌ (ئیتیحادی)یه‌کان به‌ زلله‌ی وه‌له‌که به‌ عسیان گێژیان ده‌خوارد و میزبان به‌ خۆدا ده‌کرد و (ثانی ئیتیحادی، ثانی ئیتیحادی) نه‌یده‌خوارد، با له‌ دیدی دیدفانانه‌وه بدینین و به‌ داڕشته‌وه‌ی من ببیستین:

کاتی رزگاری ده‌شکی، به‌عس ده‌ستی به‌ سه‌ردا ده‌گرێ و ده‌سه‌لاتی ته‌واوی به‌ سه‌ردا ده‌شکی، هۆقیانه به‌ ناو ده‌که‌وی و ده‌ست ناپاریزی، ناپرسن: کێ یاخی بووه، کێ ده‌ستی به‌ کلای خۆیه‌وه گرتوه. چاوی، ئیتیحادیه‌کانی خۆشی نابین.

له‌ چاوی نه‌وه‌وه، رزگاری وه‌ک ئەوه‌ی قه‌لات و باره‌گای پێشمه‌رگان بێت، وایه، ئاخ هه‌ر خۆی ده‌زانی، رزگاری چ گرته‌یه‌که له‌ سه‌ر دلی، هه‌ر خۆی ده‌زانی، له‌و قه‌لاته‌وه چه‌ند خڕکه به‌رد و په‌له‌داری بۆ چووه و له‌ چاوی راچووه، چ ئەی ره‌قیب و ئەی شه‌هیدانی دلی له‌رزانده‌وه.

به‌عس کاتی چاو به‌ بیری و هۆل و پۆله‌کاندا ده‌گێڕێ و ئەو هه‌موو سه‌دامه‌ شکاو و دراوانه‌ ده‌بین، هۆش له‌ سه‌ری نامینی و به‌ر چاوی تاریک

دادی، چاوی کریگریته و دهستیچینی خوشی نابین، نایاناسیته وه، نه ها، چاودی:

ئو کورپه نازانم کی قاوهچی دهلینی، ئه گهر سه روک ئیتیحادیش نه بی، له بن ویه، لهو لاوه هه لک هه لک دی و دهچیته پیتشیان و خوی ده ناسین و به زمانی ئه وان ده لی:

ئه زبه نی، ئه ز ئیتیحادیم.

ئه منه که وه ها شپزه و که لله یی بووه، له زمانی خوشی تیناگات، تا هیزی تیدایه زلله یی دهخوینیته بنا گوینی، زلله یی زرچه که ی له رزگاری دهنگدهاته وه، کورپه ئیتیحادی له سه سه ده سووری، ئه گهر هینده ی سه ره ده رزیه ک په ندی لهو زلله یه وه رگرتبا، هه ره له وی له به عس وه رده گه را و ده چوه سه ر ئایینی (ئه ی ره قیب) ان.

کورپک یدیش لییان دهچیته پینشی، به و نیازهی دارده ستیی و که مه ره به ستیی خوی به سلمینی، که چی ته ژه ئه منی به داری دهستی به رسقی دهاته وه و زیره ی لیوه هه لده ستینی، پیلی ده گری و هه لیده اته وه ناو کورپه ده ستبه سه ره کانی رزگاری. کورپک که دروی سپیشی به زاردا نایه، گترایه وه:

ئیتیحادیی تیه لدراو که وته تهنیشته من، وه ک کیری سه ی هه لده له رزی، چرقه چرقی ددانی رۆژه رییی ده رۆیی، ته ماشامکرد، خوی ته پرکردبوو.

ئی، له دارده ستانی به عس گه ری، نزابکه ن له وه خراپتریان بیته ری.

رزگاری به رزه فت نابین، هه ره رزگاری نا، زۆر له قوتابخانه کانی شار، به ئه ی ره قیبه وه له سه ره پین و هه ره دیت رژانه جاده، شار گیراوه کانی خوی ده ویته وه، شار به ئه ی ره قیب و ئه ی شه هیدانی گرتووه و شیت و مندالی تازه زمانگرتووش ده لیته وه.

میری زیره ک بوو، هات، تافیکردنه وه ی چه ند رۆژی پینش خست، ویستی داوی له داوی قوتاییان بیته وه، زوو پشوو دابی و بۆ خوی دور له ئه ی ره قیب بیینی بدات و تاوی به ستیه وه، هی له هه ندی، به ندیانی ئازاد کرد.

کورپانی رزگاری، یه ک یه ک به بریندار و ساغه وه- جگه له عومه ره مه حمود- هاته وه، ئومیدیش هاته وه، دۆخه که که می هتور بۆوه، به لام لیتره

و له وځ، له بن لیوانه وه، زایه له ی نه ی ره قیپ دئ، رزگاری به دیار په له
خوینی کورپه کانی ده یلیته وه، نه و خوینه ی با و ئاو و زه وی گهرم داهاتن، گیا
بووه پووش، دنیا زه رده لگه پرا، خوینی رزگاری هر ته په و رهنگیشی
نه گورپا، ئاخر ماموستا محمه د ئیسماعیل گوته نی:

خوینی شه په فیه، مه یشون.

رزگاری له بیریه تی، کاتی چهند به رده سستی له گژن خوینی رژاو بشون،
نه و ماموستایه به ده نگیکی حیل و له بهر چاوان، نه و رسته سووره ی به
زاردا هات، رسته یه ک قه سستی سهره و خوینی به دوا دا دئ.

ئ، چ ما! ئا، باشبوو بلکه فاتم له بیرنه چوو، ئاخر رزگاری بی نه و ژنه
بو رزگاری به خه مه، شتیکی که مه، ده زانی چهند کوپی له زاری گورگی
جاده رزگار کردو وه؟

پلکه فاتم گوله به پوژه و کچه که ی!

تو بیژه پلکه فاتم، ئەز دبیژم پلکه فاتن، ژنیکى رهشتاره ی نازداره، له شیرینی ههنگوینی ناو دارانى کوپستانى کینه شینیشى ناگاتى، مالیان له کویتیه؟ ریک به رانبه رمانه، به رانبه رى قوتابخانه، کام قوتابخانه؟ رزگارى، ئەوه ی له دەمى لیقه ومان و تهنگه زارى، ئەو پلکه فاتتیه به گیان دههاته هارى.

پلکه فاتن له ناو مالى فروشگایه کی گچکه ی ههیه، گچکه هه هینده ی به رانیپلى، له و جیه ورده واله وکینک و گوله به پوژه و ئەو شتانه دهفرۆشى. ئەو ژنه رووی چهند خۆشه، دوو هینده هه رزانفرۆشه، گرانجان نیه، له بهر هه ندئ هه موو رزگارى رووی تینده کهن، ئەوی له به رکیانه له مستی وی ده کهن. ئوجا تۆ له کینک و رووخۆشى گه رى، سه رباس خۆپیشاندان و خۆشاردنه وه و رۆلى شیره ژنه که ی سه یداوه، پلکه فاتتیه خۆمانه، ئەو ژنه ی بۆ ده ربازبوونی کوپانى رزگارى به گیانى خۆی دههاته به رى.

که سى له جۆش و خپۆشى رزگارى جۆشى نه دابى، که سى له برووخی و بژیی رزگارى نه ژیاپى، که سى گه مارۆدان و له قاودانى رزگارى نه دیتبى، که سى هاڤژن و تهق و توقى سه ر رزگارى نه بیستبى، که سى وه له که به عس راوینه نابى و پلکه فاتن په نای نه دابى، یاخۆ له ناوه تیچاویکی نه خستیتیه سه ر ئەو راوپاوه، چ له گیانگۆرى و بویرى ئەو ژنه شه که رانفرۆشه ی ده رگا به ده رگای رزگاریه وه تیده گات که پلکه فاتتیه ناوه؟

ده رگای مالى پلکه فاتن بۆ کوپانى رزگارى، کوپانى یاخی له سته مکارى، هه میشه له سه ر پشته، بۆ چاوترووکانىکیش ناهیته داخستى، بۆیى ئەو ده رگایه ناوی بۆته ده رگای رزگارى. هه ر کوپى په نای بۆ ویرى بردبى،

سەربان و سەر بان بازیداوه و رزگاری بووه و بەر چنگی گورگی جاده
نەکه وتوو.

ئێ، هێ له پلکه فاتنی کچه که شتی سەرباسه، لێ بەر له ناسینی کچه با یهک
دوو ئیستیکان گوله به پۆزه یان بریشکهی گهرمی دهستی پلکه فاتنی له
به رکێ بکهین و به دهم قوتانه وه شتی له گوله به پۆزه ی برژاو بگێرینه وه:
ئهری له گهره کێ ههر گهرهک نا هه موو شار بلێ، داخوا گوله به پۆزه
هه بووبی، وینهی گوله به پۆزه ی پله فاتم به تام و شام؟ له دورده وه
بۆنه که ی رایده کیشای، چ تامی! دهنگوت به چه لاوی بارۆکه خویواوکی
دهکات و له ناو گۆلی ریحانه هه لیده خات، سویندتان له سهرم نیه! تام و
بۆی بریشکهی سهر سیرێ پلکه فاتنی کۆلان کۆلان رویشتبوو، که سێ
گۆلمیکی لێ نه قرتانده بێ، ئه و پیداکۆتنه ی من به بۆ جوانکردنی گێرانه وه
تیده گات، ده زانن کچه که ی ده یگۆ:

ئو گوله به پۆزه یه هی ئه وه یه به ربه بیکری، نهک به پیاله.

کچه که ده یگێرایه وه:

ئو دانه روژه ی بوومه کچی پله فاتم، سیریکێ له پیش رووکردم،
قووچه کێ په لکم هه لدايه وه.

ئا، ئو کچه یهک دانه روژ بووه کچی وی، هێ له وهش بۆ یهک دانه روژ
بووه کچ، وهرنا کوپ بوو. کوپژگه یهکی سپیکه له ی جوانکیله ی باریکه له ی
به ژن مام ناوهنجی، ئوچا با سهربورده ی بوون به کچتان بۆ بگێرمه وه:

ئو کوپه که ناوه که ی وا له سهر زارمه، له لیقه ومانی له گه ل یهک دووانی
په نا بۆ ده رگای رزگاری ده بن، ده رگای مالی پلکه فاتنی.

له هه وشه پینی به چتی ده که وی، ده واوده و ده که وی، بۆ پینی له جی
ناچن! له جیچوونی به ئهمده ته بیبیش نا هیته وه جی، ده سته جی پی
ده ئاوسن، ده بیته هیزه، ده یهه وی هه لگه ری، پینی له دوا ی ناچی، ئیدی تینی به
په یژه هه لگه ران و بانه و بان کردنی نامینی، ده لیته پلکه فاتم:

پلکن، له دوا ی خودی ته نیا، ته نی تۆ...

پله فاتم ده لی:

کورم، بئ خەم بە و دل لە دل مەدە، هەوکه دەتکەمە کچی خۆ.

کور بەو گۆتەیه هەژەند دەمیتنی و دەپرسی:

کچی خۆت؟

پله فاتنی دەلی:

ئا ئا، کچی خۆ، دەی زوو، چم گۆ، نەلینی لۆ.

هیندەدی بلینی یەک و دوو دەیکاته کچی، دەلینی داکە و داک هەر کچ بووه،

تازە کچ دەیگۆ:

کەوتە ناو کراسینکەوه، باخەل و دامەنی یەک بوو، فۆتەیهکی جوانیشم لە

سەر کرد، چوومه بەر ئاوینە، خۆم نەناسیەوه، هەستمکرد مەمکیشم

کردووه، کەمئ سپیایوم لە روومەتم داها، حەزم لە خۆم دەکرد، ئیدی لە بەر

هەیانئ کچانە دانیشتم و کەوتە گۆلەبەرۆژە قرتانی.

هەینئ وا بوو، ترسی بەعس کورپی دەکرده کچ، مالی پلکه فاتنی دارماله لە

سەر بردهی کورپانی رزگاری، لی دواي تەمەنی، هزرەم بەرباده و هەوکه هەر

هیندەم لە یاده.

هەوکه کەمئ لە رزگاری دووردهکەومەوه، هەندئ لەو کورپانه بە

سەردهکەمەوه کە لە زیندانی هاتوونەتەوه، سەردانیش بە سەردان

گریده دەمەوه، هەردوو سالی هەشتاو دوو و سی بە سەر یەکەوه، جاری

لای ئێوهم خوش.

سەردانى كوپانى زىندانى

بۇ بە سەركردنەۋە لە مالى خۇمانەۋە پىدادىم، براى سالى كەمتر لە خۇ گچكەتر ئەۋەى لە كوردەۋارى شىر بەشىرى دەلىتى، لە زىندانى ھاتەۋە، خۇى لە سەر پى رانەدەگرت. ھىندە بە داران لە پىيان دابوو، پى بووبوۋە ھىزە و بە پىلاۋى دىۋىشەۋە نەدەچوو، ھەموو لەشى جىي قامچى بوو، جگە لە سەر و دەم و چاۋى چ جى نەمابوو، برىن نەبى، شىن و مۇر ھەلنەگەرابى. دايكم بە دەم برژاندنەۋە و شىلان و چەوركردنەۋە گويملىيە دەلى:

كوپم عەلى، چەندى گۇتم ھەندى ھۇش لە كەرىمى برات ۋەرگەر، خۇت لەو بگرە و بەردە و بۇى و پرووخىيە دووربگرە، نەچوو بە گويتدا. من لە مالى ۋا خۇم پىشاننەدەدا كە دەچمە ناو خۇپىشاندانى، دايكم چ بزانى منىش رۇژانە لە ناو پرووخى و بۇيمە.

ھى لە برا ھەندى برادەرىش لەو خۇپىشاندانە ھاتنەگرتن و زىندانىكردنى، ئەۋەى لە بەرى رووناكىەۋە روۋە و كۆشكى باكوور بە پرووخى و بۇى و ئەى رەقىبەۋە يەك بە جادە رىدەكەن، لە بنكەى پۇلىسى ئىسكانەۋە دەدرىنە بەر دەستېژان، خوین ھاتە رۇانى، ئەگەر پەرتەيان نەكردبا، زىي خوین ھەلدەستا.

ئىك لەو برادەرانە كە بە برىندارى كەۋتە چىنگى گورگانى جادە، كوپى بوو، شەۋان بە پەمپى بۇياخ و دەمانچەيەك و ھەفت فېشەكەۋە، بە بەلاشاۋە دەكەۋت و چ سەرە جادەيى نەدەما، بە پرووخى، يان بە بۇى نەپنەخشىتى، ئەو كوپە سەر بەۋ پارتە بوو كە ناۋەكەى بە كىش و سەرواۋە كەۋتبوۋە سەر زارى مندال و ھەراشانى شار:

نه چهلومه، نه مهلومه

سقشیا لیست سهر به خومه

ئو کوربه حهفت فیشه که چهند جاری گولله ی گرتوته وه و له لیواری
مه رگ گهراوته وه، ناوی وی فارسه، لی به چاوشین دهناسریتته وه، سالی
پیشتر له (نازادی) هاوپؤل بووین، ئو روزه ی خوپیشاندانی خوی به مالیکدا
کرد، ویده چی گورگی جاده به ریچکه ی خویندا گه یشتبته سهری، به خوینه وه
لولی دهن و دهیبه، له رادیوی سهری ناوی به شهید خویندرايه وه،
به لاشاوه بۆ ئو کوربه بویره ی خوی تاسا، زور کهس که وتنه پارانه وه و نزا:
خودایه، ئو هه واله ش وه ک زوری دی راست دهرنه چی.

نزای گه ربه ک گیرا، دوا ی چهند رۆژی هاته وه و گه ربه ک گه شایه وه.

فارس چۆنیته ی گرتنه که ی وا بۆم گیرایه وه، منیش به دارپشته وه ی خۆم
دامرشته وه:

ئیمه حهفت کهس خۆمان به دهرگایه کی له سهر پشندا کرد، ژنی ماله که
له ژووریکه کردین و هینده ی بلنی یه ک و دوو چاکهت و ببنجامه و جلکی
مالنی بۆمان هینا، من و بله و سهرتیپ ئوقره مان نه گرت و قسه ی ژنه مان
شکاند و سهر بان که وتین، چهنده ی هاواریکرد:

کورم، لیره پاریزراون، مه بۆن.

گویمان نه داین، ئاودیو بووین، له ماله که ی پشتمان که وتینه دهست ئه من،
وه هایان دارکاریکردم خۆین له دهم و لوومه وه فیچقه ی کرد و ئو ناوهم له
خۆین وهردا، که وتم، هه موو وا تیگه یشتن مردم.

له بیرمان بی، هه ندی له و کورانه له و خوپیشاندانانه دوو جار و سی جار
گیران.

فارس چاوشین داناکه وئ، زام و زیندان نایترسیتی، له شه وگه پرانی خوی
ناکه وئ، به په مپ و دهمانچه وه ده چیته وه کۆلانی، له شه ویکه زستانی له
سیله ی قوتابخانه ی مه لافهنده ی ده سوورپته وه، له دیوی تاریکی وا دیوار
ده نه خشیتی، (بروخی...) ی نووسی، له گۆ (بژ...) یه، له هیکه وه له و به ره وه
ده سترپیژی گپدار ئو ناوه گپ ده دات، فارس خوی ده داته په نایی و وه لامی

گولله به گولله ده داته وه، پاشه کشتی دهکات، ئیستا له سنی تهنه گوه گولله ی
 بۆ ده چن، زوری گولله کانیش گردارن، ده مانچه یی به حهفت فیشه که وه، هی
 نه وه نیه بچینه شه ری سنی کلاشینکوف وه، هی له هه ندیش گولله یی به
 لاپه نه که و یه که به شان ده گریته وه، خوینی گهرم به به ژنیدا دیته خواری، تا
 پتی هه له اتنی پتوه یه، ده بی هه لی، باشبوو نه و جاره شوینی پتی خوینیان
 هه لنه گرت و نه یان دیته وه. نه و شه وه ئاسمانیش به هه ور و نمه بارانه وه به
 هانایه وه چو، کۆلان کۆلان به دوایه وه بو، ریچکه ی خوینی ده شوو شته وه،
 هی له هه ندی باران چیشی پتده به خشی، با چه ند گرتی له سه ربده که له
 فیلمی (خوین و بویاخ) ببین و بیستین:

به هه له ده داته وه کۆلانی ماله دوژمنداره که، له سه ربانه وه رووی تهنه گی
 تهنه که ن، دهنگی ده ده ن:
 بوهسته زه لام.

ده نگدانه که له گوینی وی هی کوشتن بو، نه که ئاگادار کردنه وه، نه ویش
 نه و تاقه فیشه که ی پتیماوه، دهینی به پیای سهر بانه ود و ده رده چن، له و
 کۆلانه ده سوو ریته وه، خو به مالی ناسیاریکدا دهکات، محمه د شوعی ناوه،
 له وی برینه که ی شانی ده پیچن و شتیکیش بۆ برینه که ی چه نه که، محمه د
 ده لی:

چوونه خسته خانه، واته به ره و به ندیخانه و له ویوه هه ر دوو کمان بۆ بن
 قه ناره.

فارس تا ئیستا برینه که ی گهرماو گهرمه، به هه ندی وه رنه گرتوه، وه که
 نه وه یه به ردی دارلاستیقی و یکه وتی، به نیازی مالی، ماله کۆمۆنیسته که به
 جیدی لی. به بن نه می بارانیدا کۆلان کۆلان ده روا، به قسه ی خو ی چیشی له
 نه می بارانی وه رده گرت که ده یاندا له برینی و ده گهل خوین تیکهل ده بوون.
 له سه ره کۆلانیکی دی هه سته دهکات خوینی زۆر له به ر روپیوه و به لادا
 دی، ده ترسی له و رییه تووش بیته وه و به ده مانچه وه بگیری، بۆیه له
 ده رگایی ده دات، نایانسن، به لام رایده گرن، ده لی:
 من ده رۆم به لام ده مانچه که م بشارنه وه، هه ر کاتی که سنی هات و گو تی:

من سۆلینم، بیده‌نی.

به دوو برینه‌وه و بی ده‌مانچه ری ده‌بری، بیرده‌کاته‌وه و ابروا چۆره
خوینیکی له له‌ش نامینی و ناگاته جی، خولیای خسته‌خانه له سه‌ری
ده‌گه‌ری، چۆن بچی؟

مالی شیخه‌که‌ی ئه‌و‌یی به‌بیردا دی، ده‌رگای لیده‌که‌نه‌وه، ناگاته ژۆری
ده‌که‌وئ، شیخ ده‌بیات و له‌وئ ده‌لئ:

نایناسم، له سه‌ر جاده‌که‌وتبوو، به خیرا خۆم هه‌لمگرته‌وه و هینامه
خسته‌خانه.

شوان باجه‌لانی برای رۆسته‌م باجه‌لانی شاعیر، له شیوه‌ی خدری زینده
لینی په‌یدا ده‌بی، ئه‌و نه‌با خسته‌خانه بی ناگاداریی پۆلیس و ئه‌من
وه‌رینه‌ده‌گرت، سه‌ربرده‌ی ئه‌و هه‌فت هه‌شت رۆژه‌ی خسته‌خانه به خۆی
نه‌بی به که‌س ناگێردیته‌وه، لینی گه‌ری.

منیش ئه‌و شه‌وه گویم له‌و ته‌قانه‌ بوو، به‌لام چ بزانم ئه‌و کوپه
چاوشینه‌یه، له سه‌ر (بڕووخی) یه‌ک برینیکی تیکه‌وتوو، بۆی بۆته نیشانه‌یی
دیروکی خوین و بۆیاخی شه‌وانی شارئ نیشانداده‌ته‌وه.

کوپیکی دیی (ئازادی) سه‌رداری ناوه، بۆ هه‌لاوتێرد له سه‌رداران،
ساله‌یی به‌خۆیه‌وه ناوه، مالیان له موفتی نزیک گۆرستانی سه‌ید ماره‌فه، ئه‌و
سه‌رداره له چه‌ند گرتیه‌کی فیلمی (خوین و بۆیاخ) ده‌رده‌که‌وئ، ئه‌و فیلمه‌ی
چاوشینه‌که پاله‌وانی بوو، ئاخ‌ر شه‌وی فیلمه‌که له مالی وان نه‌خشه‌ی
نه‌خشانندی دیوار و بلاوکردنه‌وه‌ی په‌ره‌ کاخه‌زی بڤه‌ ده‌کێشێ.

له کاتی ته‌قه‌کردن، ئه‌و و یه‌ک دوانیکی دی (داود و عه‌باس) له‌و ناوه
ده‌بن، به‌لام نه‌یانزانیبوو پاله‌وان پیکراوه و خوین رژاوه.

دوايوه‌ی هه‌وال دی پاله‌وانه‌که بزره و نه‌گه‌یشته‌وه و مالی، به‌و
دره‌نگانی شه‌وه به‌خۆ خوشکه‌وه، به‌بن نهمه‌ی بارانی، کۆلان کۆلان به
دوای پاله‌واندا ده‌گه‌رێن و نایبیننه‌وه.

رۆژی دوا‌یی که له خسته‌خانه ده‌بیینیته‌وه، به‌زمانی ئاماژه له شوینی
ده‌مانچه خویناویه‌که ده‌دوین، ده‌گه‌ری، پیده‌که‌وینه‌وه و له‌ری وشه‌یه‌کی

نەيتى، ھەر دەپى (سۆلىن) بوپى، ۋەرىدەگىرتەۋە.

ئى، لە فىلمى خوين و بۇياخ گەپى، بە شەۋ و دوو تەۋاۋ نابى، با خۇپىشاندان و گىرتەكە پىشانىدەينەۋە:

ھەر ئەۋ رۇژە و لەۋ خۇپىشانداۋە دۋايۋە پەرتەي لىدەكەن ديارە شوپىنپى ھەلدەگىر و لە مالىكى بەرى موفتى لەگەل دوو سى خۇپىشان دەرى دى دەگىرى و راپىچى زىندانى دەكەن، ھەفتەيى پتر لە ناۋ گورگانى دەۋ بە خوين دەمىتتەۋە، ھەر ئەۋ سەردارە بەرەبەيانانى ئەۋ چەند شەۋەي بەندىخانە بگىرتتەۋە، بەرەبەيانى ئەشكەنچەدان، بەرەبەيانى ھەلۋاسىن و قامچى ۋەشان و كارەبا لىدان و جوين و ھاۋار و گريان.

سەردارىش لەۋانە بوو كە ئەۋ سالى خويندىيان لە دەستچو، بەلام خۇشەۋىستى ناسيار و گەرەكى بەدەستەينا .

ھەر لە ئازادى كوپىك ھەيە، ناۋى شاسۋارى لە خۇى نابو، بەلام لاي ئىمە ھەر بلە بوو، ئەۋ كوپرە نيو دارتلىي بەژنى ھەبو، بۇيە ئەگەر كەسى زور درىژ با، ناسيار و بلەناسان دەيانگۇ: دەلتى بلەيە.

ئەۋىش بە زور خۇپىشانداۋە ھات، لەۋەيان گىرا كە لە بەرى رووناكيەۋە بەرەۋە باكوور دەھات لەگەل فارس، بلە مالىان لە سەيداۋە سەر شەستى بەرانبەر گەرەكى ميرپىداۋان بوو، كاتى لىمان دەپرسى:

ئەرى لە زىندانى چيان لىكردى؟

دەستىكى بۇ گون و يەككى بۇ پشەۋەي دەبرد و دەيگۇ:

نە ئىرەيان بىرى، نە لىرەيان بىرى، كەۋاتە ۋەك ئەۋە بوو چوۋبە مىۋاندارى مىرى.

زورى نەبرد بوۋە بەردى بن گۆمى، نەمزانىبوۋ بە چيا كەۋتوۋە، دۋاي ئەنقال لە (ناۋزەنگ) دىتمەۋە.

قوتابىيەكى دىكى ئازادى مال لە ئازادى تىنوۋى ئازادى، جەمالى ناۋە، ھاۋرى كورران و ئازادىمە، ئەۋ كوپرەش لۇ خۇپىشاندان سەرى دەخورى، جادە جادە دەگەرى، لە ھەر جىن خىپوۋنەۋەيەك بىيىنى، ئەي رەقىبى،

بېروختیځی بیستی، به خوی ناوہستی و وہکات دهگاتی.

ئو رۆژہی رزگاری له شتیوهی چه می به هاری رژیه جاده، ئو و ناوهرحمانی هاورئی له ئازادییهوه به پرتاو، به پپی با دین و دهپژینه رزانی رزگاریهوه، ئو خویشاندانهی بهر لهوهی ئهمنی عاره بگن و تهقه بگن، له جاشخانه که ی عومه ر حهسه نهوه، کهوته بهر دهسپژی جاشه کوردهوه، جهمال و ناوهرحمانیس لهوئ گیران.

له کاتی پهرته لیکردن و ههلات ههلاتی، خوی له مالیکی ده رگا له سهر پشت ده پهستی، ئو ماله گه وره یه مالی ماموستایه که، وای تی بگه م هاشمی ناوه.

ئیستا، مالی ماموستا بیست ههلاتووی له ئامیز گرتووه، وهله که به عس بۆن دهکن، گزوگوم به سه ردا ده دن و بیست و یه ک کهس قۆلبه ست دهکن و ده بن.

بیسته که بووه بیست و یه ک، ئاخو عه دنانی کوری ماموستاش، به ئاگری ئه وانه وه دهسووتی.

دوو سئ شهوئ له بهندیخانه ده میتنه وه، دیاره بهندی عاره با مینا بهندی رۆمیا گرانه، دوایوهی کوتکتیان دهکن دهیاننیرنه وه.

هه ر له بهری ئازادی سه ری له دوو براکه ده دم، ئو دوو برایه ی له وه رزی یه که می خویشاندانی بۆ خویشاندانی سه ریان پیوه نه بوو، له کوئ بزرت کردبان، له ناو خویشاندانی ده تبیننه وه. له گه ل ئو دوو برایه زووتر له (کووران) ئه هاو پۆل بووین، مالیشیان نزیکه وئ بوو.

ئو رۆژہی له بهری ئازادییهوه خویشاندانی به ناو مالهکانی زانیاریدا کشا و نه گه یشته شهستی، ئه من دهوری گرت و به ناو کهوت و هه ر یه که ی به لایه کدا هه لبرئ، ئه وانه لهوئ به رده ستناکه ون، به لام له نیوه ی شهوئ له شیرنه ی خهوئ به سه ریان داده ن و له ناو نوینی لولیان ده دن و یه کسه ر بۆ کونه ره شه ی به عسیان.

دوای ئازادکردنی، سه رداریان خولیای سه ری له سه ر گه را، سا ل وه رسووراوه و نه سووراوه، به چیا کهوت، سه رتیپیان له ناو کتیب و

خویندنه وه مایه وه، یهک دوو جاری دیش ریئ به زیندانی که و ته وه، چاری نه ما، ئه ویش شاری جهیشت و گه یشته شاخ و خوی له تهک تهنه و فیشه کدان دیته وه.

سهردار هر ئه و سهرداره یه که به زمانی تهنه گ (هئی) یهکی وای له برام زهنه نه ی پاریزگاری ههینی شار کرد، چ پاریزگاری هئی وای لینه کرابوو. سهرتیپیش، ئه و کوپه ی کتیب سه رگهردانی کرد.

نه ریمانی به لاشاوه شم به سه رکرده وه، ئه و کوپه ی بۆ نازادی گیانی خوی لا به لاش بوو.

له گه په کی ئازادی ده مینه وه و له پشت کاره بیا، دلشادی به سه رده که مه وه، نه به ردیی ئه و دله یه هر ده بی (رزگاری) بیگرتیه وه، خوترمه که ی دهستی وی هینه ی فانیله که ی بارام ده نگیده وه و خویشاندانیکی پیده ناسرایه وه.

ئه و کوپه له گه رمه ی خویشاندان نا، له په رته وازه بوون و گه پانه وه تووش ده بی، له گه ل (کریکار) له به ری قه لاته گچکه (قالینجا) وه به ره و مالی ده بنه وه، گزوگوم ده وریان ده دن، قوبه ستیان ده کن و هه لیانده ده نه ناو ترومیل و به حه یرانه وه باژو لۆ زیندانی.

ئه و دلشاده له ریوبانی تاو ناتاوئ له شیوه ی بارانی به هاری، تییه له ده کرده حه یرانی، بن حه یران هه لینه ده کرد، ئه و چهنده روژه ی زیندانی داخوا بن حه یران چۆن به سه ربردین.

ده گه پیمه وه رزگاری، دیداری کوپیکی سه ربه گۆبه ندی مال له سیتاقانی خوارئ، ئه و یوسفه سۆسیالیسته له چ یوسفان نه ده چوو، پشت به دوو که ل و سه ر به گیتچهل بوو، هه بوو دادوبیندای بوو له دهستی، کم که س ده یویرا له لای راههستی، ئاخه به رک و به رپشتینی پر بوون له په ره کاخه ز، کاخه زی قاچاخ، ئه و په پانه ی سه ربه رانیان به دواوه بوو، ئه ز له سه ر زۆر لادیواری رزگاری په نه جی ئه وم به سه ر (پرووخی و بژی) یه وه ده دی، ده سته ته که یم ده ناسیه وه.

ئه و روژه ی (رزگاری) خوینی بۆ رزگاری رشت، ئه و له وئ به رده ست

را ده وه ستا.

رۆسته م باجه لان لیره و لهوئ پلاری توندی له میری دها و به زمانی
خۆی نه ده وه ستا، زماندراوئ زمانی لیده دات، ئیدی مامۆستای قوتا بخانه
له تهك هه ندئ له قوتا بیانی ده كه ویتته به ندیخانه، لهوئ پشیله یهك له شیوهی
پشیله كه ی بورهان جاهید ده بیته میوانی، ئه ویش جاهیدانه چهند كۆپله یه كي
بۆ ده لی.

كاتی چوومه سهردانی، پشیله كه ی بۆ خویندمه وه.
ئه ز نه گهر به گیراوان پیندا بچم و یهك یهك به سهریان بکه مه وه، وه رزیکی
پینده چی، ئه گهر سه ربرده ی هه ر یه كه یان بخه مه یهك رسته وه، هه زار و یهك
شه وه یی ده رده چی.

بۆ دوور كه و تنه وه له كه شی گرتن و راوانان، وا چاكه بگه ریمه وه مندالی،
هه ندئ گرتی هه ینی پینسانبده مه وه كه هه وكه بیرمه و تنه وه.

خۆشەويست سەر دەرگەي مزگەفتى شەش پەنجە

زوو، ھىژ يادکردنەو ەبە دەر دەي دواترى نەچووبوو، بېرا مەن دى، سال رۇژىكى ھەبوو، لە چ رۇژىكى نەدەچوو، شىرن شىرن، ھەنگىنى لە زارى مەن لە ھەنگىنى ناو كۆلكەداران شىرنتر بوو. شار دار و دىوارى خۇي لە شىرىنى دەگرت، شار خۇي لە دەف و زايەلەي ئەي (خۆشەويست) دەگرت، بى دىنىش چ كىشەي دەگەلى نەبوو. ئاخىر ئەو خۆشەويستەي لە دەف و زارى دەفزەنانەو، لە مزگەفتى گەورەي ناو قەيسەرى و مزگەفتى حاجى لەقلەق و شىخە رەشكە و شىخى چۇلى و قىبلە خوار و حاجى مرادى جوو و دەرويش برايمەو، دەگەيشتنە ئاسمان و لەوئە لەگەل ھەورا بە سەر شارا لە شىوئەي يەكەم بارانى پايزى تەريان دەکردىن، ئەو خۆشەويستە ئەو پەيامبەرە نەبوو تىر و شىر بىسوى، ئەو نەبوو كە لە رۇژانى ھەينى لە زارى ھەندى مەلاو لە شىوئەي دەرگاوانى دۆزەخ خۇي نىشانىدەدا، پەيامبەرى ئەو رۇژە شىرنە ئەو پەيامبەرە نەبوو كە لە ھەندى كىتەبەو جەنگاويرىكى شىر بەدەست بوو، دەستى نەدەپاراست و مىلى پەلدەدا.

پەيامبەرى ناو زار و دەف دەرزانانى شار لە گوئى مەن، لە دىد و ئەندىشەي مەن، لەرىنەوئەي دەف بوو، رووناھى چرا و لۆكسى بوو، لوقم و پاقلارە و خۇشاوى مېوژى سووسى بوو، نارەنە دۆزەخ و بەھەشت چەند لە دەستى كەويار بوو، ھەر ھىندەش لە دەستى وى.

خۆشەويستەكەي سەر زار و نىوان زرىزەي دەف دەستى دەرزانانى ئەو رۇژەي سال، ھىند نەزىك بوو لە شار كەس باوەرەي نەدەھات خەلكى بىابان بى، لەو رۇژە زمانى ھەمە شىتى دەرزانى، جلكى بەخۇكەي لەبەر دەکرد. دەفزانانى ھەينى شار، مەولوودخوينانى ھەينى شار چەند شىرن

په يامبهريان كړدبووه هاوشارى.

بیرمه، له پېش مزگهفتى شەش په نجهى ناو قهيسهرى، ئيمه پېنج شەشى
بؤ گەيشته شيرينى مه ولوودئ، پاقلاره و لوقم و خوشاو، ريزمان
به ستبوو. له هيكرا له سهر درگهى مزگهفتى بووه ههرا، دوو پياو پيس
تيگگيران، دوو سى كهس كه وتنه ناوبژى، ئهوهى لهوى دى پيرتر ناوهرستئ،
گوپال ههله شەقىنى و به كوخه كوخ دهلى:

له سهرت ناچئ، ئهوه خوشه ويسته نازداره، دهكه يته عاره بى پېنخواسى
خوانه ناس.

ئهووى دى سهر باده دات و دهلى:

واى لهو كه ره پياوه، حهفتا سالة به عاره بى نويز دهكات، نه يزانيوه
خوشه ويستى گهره مان عاره به! باشه خو من گووم نه خوارد گوتم:

يا موو حه مەدى عاره بى، هاواره...

پيرهى لهو پيرتر، به زارى پر تفهوه:

سه گباب ديسان گووه كهت خوارده وه، كرده وه عاره ب! ئه دى من كهنگى
به عاره بى نويزم كرده وه؟

باشبوو ليكيان دوورخسته وه، ترسى من له وه بوو شه پر دريژه بكيشئ و
به بن خه لك بكه وين و شيرينى روژى هاكنه دنياى ئهوه خوشه ويسته بهر
نهكه وئ كه ئه وه ته له سهرى بوته شه پره گوچان.

راستيتان دهوئ منيش ههينى باوه رم نه دهات عاره ب بئ. حه زيشم
نه ده كرد كهس به عاره ب ناوى بهينئ، لهو پيره گوچان به دهسته ش پتر به
دهسته واژهى (موو حه مەدى عاره بى) تووربه ده بووم، به لام له سهرى
نه ده هاتمه وه لام و شه رم بوى نه دكرد.

بیرمانه چئ ههرا گوچان به دهسته كهى سهر درگای مزگهفتى شەش
په نجه نا، ژن و پياوى ديش هه بوون، نه يانده زانى نويزيان به زمانى
عاره بيه، بيرمدئ گولى كوسارانى نه نكم كاتى له عاره ب تووربه ده بوو،
ده يگؤ:

زمانه كشيان زمانى بنياده م نيه، هى شەيتان و جندو كه به.

جارئ كەسى پىڭوتبوو:

نەنى، ۋا مەلى، گوناھت دەگاتى، قورئانىش بە عارەبىيە، نوپۇزى توش بە عارەبىيە...

گۈلى كۆساران چەند سۆر بوو، سى ھىندە سۆرتەر ھەلگەپابوو:
درۆيان مەكە، قسان ھەلمەبەستە، نوپۇزى من يەك قسەى عارەبىيى تىدا نىيە.

+ ئەدى كوردىيە؟ دەبزانم ئەنەمەتە چىيە؟
- ۋاز لەو قسانە بىتە، ئەۋە زمانى خودايە، كەس تىتىناگات.
+ ئاخىر ئەۋە بە زمانى موخەمەدە، ئەۋىش عارەبە ۋ خەلكى عارەبستانە،
ئەۋ جىتيە ئەتق سەرت لىدا ۋ ماچت كرد و...
- كۆرۈم، ۋاز لەو قسە بى كەلكانە بەيتە، سەرم ئىشا، موخەمەد عارەب نىيە
ۋ تەۋاۋ، خۆشەۋىستى ھەموۋانە.

خۆشەۋىستەكەى ناۋ ھىزر ۋ خەيالى گۈلى كۆساران، ھەمان
خۆشەۋىستى مىندالىى من بوو، شىرىن بوو، بۆيىن ھەزىمەدەرد سالى جارىك
نا ھەموو سەرە مانگىك يادى ھاتتە دىناى ئەۋ با، شىرىنىم خواردبا ۋ گوپم
لە دەنگى دەف ۋ مەۋلۇدنامە با.

ئەۋ شىرىنى ۋ دەف ۋ زارى شىرىنى گۈلى كۆساران ۋ گۆچانى پىرەكە ۋ
ئەۋانە لە مىندالىمەۋە لەگەلم ھاتن ۋ لىم نەبوۋنەۋە، بۆيىن دوور نىيە لەبەر
ھەندى بى ھەۋكەش ھەزم لەۋ يادەيە، ياد بە شىۋەى پىشانى.

كۆنترىن ترومبىل

هەولتېر نىو سەدە و شتى پىتش تەپوارى پىرى سوارچاكان ترومبىلى گەيشتى، بەلام پىرى سوارچاكان بەر لە ھەردووكان ترومبىلى دىتبوو، بە گۆتەى گۆتیارى:

سالى جەنگ، گەرمەى جەنگى گەرمى گىتى ھەندى سەربازى ئەلەمانى نازانم لە چ رىئو ترومبىليان ھىتا و بە سەر قەلاتيان ئىخست، شار چاوى زەقبوۋە، ئاخىر پىشتىرى دەعباى واى نەدىتبوو.

پىرى سوارچاكان دەلى:

من پىشتىر ئەو دەعبابەم لە لاى مووسلى دىتبوو.

ھەرچى كۆرەكەى پىرى سوارچاكانە، دەلى:

كۆنترىن ترومبىل بە سالەكەو لە خەيالەم مابى، ئەوھى ەلى گاۋرە، ئەو سالەى شار بن ئاو كەوت، دەۋرى گىرا، دوو رۆژ رىى بە رىبوار نەدا، ترومبىلەكەى ەلى گاۋرىش لە كەسنەزانى مايەوھ.

كۆرەكەى پىرى سوارچاكانىش يەكك بوو لە سەرنشيانى ەلى گاۋر، نىوان ترومبىلى ئەلەمانى و ەلى گاۋر پىدەچىت بىست سالىك بىت.

ئەدى نەوھەكەى پىرى سوارچاكان لە كوئى و كەنگى ترومبىلى دى؟

رەنگە لەو بەرى گۆمى مراويان، سالەكەش ھەمان ئەو سالە بوۋىت كە بابى بووھە مراۋى.

بىرمە كە بە گرەگپ لە سەرە كۆلانى پەيدابوو، لە ھاپژنم دا و ھەلاتم، ئاخىر دەعباى لەو شىۋەيە لە ناو ھەقايەتانىش نەبوو.

بىرمە لە دەفتەرى يادەۋەرىم دىرۆكى دىتنى ترومبىلم وا تۆماركردبوو.

باپىرم بەر لە شار ترومبىلى دى.

مىنىش بەر لە دى. بابىشم لەو نىوانە و لە ناو لافاۋى.

ژنی لاق رووت

هیند مندال بووم، هیچم له رووتی نه ده زانی، به لام نازانم لږ حه زم له رووتی له شولار ده کرد، سه یرم به داپوشین ده هات، کاتی دایکم ده یگز:

کورم گهل و گونت داپوشه، شهرمه.

دامده پوښی، به لام چه ندی سهرم دیناو ده برد، له نگیه کم له رووتی خوم نه ده یتوه. خو له گهرماوی ژنان نه وه موو ژنم به رووتی و له گهرماوی پیاوان نه وه موو پیاوهم به رووتی ده دی، چ له نگیم نه ده دی، باشه بوچی رووتی له گهرماو ناساییه و له ده ری گهرماو شهرمه، تینه گه یشتم، ئیستاش باش تینه گه یشتم.

دیته وه بیرم بو یه که م جار له دهره وهی گهرماو و له حه وشه ی خو مان ژنیک لاق تا سهره وهی چوک و بن ران روتم بین، پیلوئیک بن بلندی له پی بو، دایکم ته نه که یه کی بو هیتا و نیمده ریک گچکه ی له سهر دانا و ژنه له سهری دانیشتم. من له بهر ته ماشا کردنی شته باریکه که ی بن پیلوای، ریک بن پاژنه ی ناگام له هیچ نه ما، حه زمه کرد وهک پشیل، به پتدزه بچه کن ته نه که که و نه و شته باریکه بگرم که به لاهمه وه عه نطیکه بو، نه و ژنه به خو وه یه چو ن له سهر نه و دوو باریکه راده وه ستی که ههر هیتده ی په نجه یه که نه ستوور ده بوون، ته ماشای سپیتی لاق و لوولاق و رانه کانیشم ده کرد، دیاره سپیتی وای کرد بوو چاویان له سهر هه لته گرم، سپی سپی، له سینهی که و یاریش سپیتر، نا...

نه و ژنه لاق رووته سسته ری ناو بوو، وام زانی سسته ری ناوه، نه مزانی سسته ره، دواتر که گویم له گورانی (ده وهره وهره سسته ری...) ده بوو، ههر وام ده زانی له سهر سسته ره که ی سهر ته نه که ی حه وشه ی مالی ئیمه یه تی.

ئەسپە سەرىنە

لە دیوہخاننى سەر تەپرەكى پىرى سوارچاكان، دواى پايدۇسى دوا ميتوان و چۆلبوون، زۆر جارن دوور لە چاوان سوارى ئەسپە سەرىنە دەبووين و دەمانكرده مەيدانى خۇمان، بە سەر لىبادى لىرەوہ تا ئەو سەر درىژ، سوارسوارانئىمان دەكرد، بالىفى ھەينى خۇشروبوون، بە ھەچەينى باليان لى دەرسكا، لە پىشېركىنى ناو دیوہخاننى ھەر يەك لە ئىمە لە سەر ئەسپى خۇيەوہ، بە دەنگىك كە خوشمان ئەماندەناسىوہ:

من باپىرەم، لە خرتان باشتەر دەبەزم، دەبەمەوہ.

لە سەر پشتى ئەسپى سەر لىبادى، ھەموو دەبووينە پىرى سوارچاكان و كەس نەدەبەزى، بىرمە ئەسپەكەى من سۆرباو بوو، پنتى شىنى تىدابوو، شەوانىش سەرم نەكردبا سەر وى، خەوم لىنەدەكەوت، ئەسپى من لە تەنكىشەوہ پەر پەر پەرەمووچى ھەلدەدا و ئەو ناودى پرەدەكرد و دەتگوت رىوى بە ناو كۆلىتى مريشكان وەرېوہ.

بەر لەوہى سىبەرى گولى كۆساران، لە پەنجەرەكەى پشتەوہ دەرکەوئى، بە پرتاو پەر پەر پەرەمووچەم خردەكردەوہ و لە زگى ئەسپم دەپەستەوہ و دەمكردەوہ بالىفى پىش غارغارانى، جاريك خراپم بەسەرھات، بى ناردنى سىبەر، لە ھىكەوہ گولى كۆساران بە سەرھات، بە دەنگىك قىژاندى من لەرزم گرت، پەلامارى دام، گيانم ھاتە سەر كونە كەپووم، بە دەنگىك بە ھى وى نەدەچوو، گوتى:

ھەر ئىستا ھەرچى پەرە مووچەى بە گۆرپىت وەرکردوہ، بە زمان ھەلىدەگرىتەوہ.

خەنى بووم، ئاخىر من دامناوو بىمكوژىت.

زمانم بۆ پەرەمووچەين دەرھيئا، توند دەستمي گرت، زور ترسام، خوايه
چم ليدەكات؟

ئاي! توند لە باوەشمي گرت و ماچ ماچ، بيست ماچي گەرمي ليکردم،
گوئي:

کورم، بە قەستيم بوو، چۆن دلم دئ بە زمان پيټ ھەلگرمەوہ.
گولي کۆساراني نەنکم ھەر ئەوہي لئ دەوہشايەوہ، ئەنگۆ نازانن ژنيکي
چەند ميھرەبان بوو.

ئەو رۆژەي ھەوالئ مەرگي ھات، گرياني گرتم، پيري سوارچاکان لە ناو
گۆرەوہ ھاتە قسە، ئەو نەبا پيئدەچوو کريئمەوہ.

وای، ديسان باس باسي مەرگە!

لەو ھەوالە جەرگبەرەوہ گەيشتەمەوہ کوندەلان و گوني کوندە.

بەلام با جاري سەيريکي شەري ران و بال بکەين.

شەپىرې بال و ران

مالى له سەر بەستى، سى كۆلان له سەرىنى مالى مە، بەلام وەك ئەوھى
له سەر بانى مە بن وابوو، ئاخىر له كاتى شەپىرې حەفتانەيان شەپەرە مست و
تەپەپى پىتيان ھەراسانيان دەكردين، شەپەرەكەوتە كۆلان و پىتش مالان. ئەو
مالە حەفتانە شەپريان ھەبوو، شەپىرې سەر جەمى ئىوارە، شەپەرەكەش ھەميشە
له سەر بال و ران بوو، كەس نەببىست سىنگ شەپەرە بنىتەو، له سەر ھەندى
گەرەك ناويان لەو مالە نابوو: مالى بال و ران.

مالى بال و ران درەنگ ھاتتە گەرەكى، زوو، سال وەرەنە سووپاوە
باريانكرد. ئەو رۆژى بارگەيان تىكنا، گەرەكى بەلاشاو كۆلان كۆلان
ھەناسەى ئوخەى ھەلگىشا، ھەبوو له خۆشى باركردنى ئەو مالە مەريشكى
كوشتەو، مالى ئەو كچەى خالىد چاوبەخاى له سەر چاوى وى چىنە لىدانى
باشى خوارد، سەنگۆيەكيان كوشتەو و لەگەن لەگەن گۆشتيان بە سەر
مالاندا بەشەو، شاتكە شىت گۆتبوو:

ئەگەر گەرەك حەفتەى دوو ران و دوو بالى ناردبا بۆ مالى بال و ران،
كەس شەپىرې وانى نەدەدى.

حەمەد مەستان گۆتبوو:

مندال بابى ئەوھايان ھەبى، كەلەشى گاشيان له پىتش بى، پىكنايەن و له
سەرى بە شەپەرە دىن، رۆژى دوو فەر بەدەى خواردبا، دەبوو باب، ھەينەك
بە زۆر دوو سى پىكم بە قورگىو، ئەو رۆژە بەشى خۆى دابوو
مندالەكانى و شەپەرە پەپا نەبوو.

پىاوھەكەى مالى بال و ران كە پىدەچوو تۆزى تامگىل بى، گەلەك پىركىش
و چاوبەرسى و نەوسن و بى بەزەپى بوو، ژنەكەشى دەتگۆ مەپى خودايە،

میشی له زاری خوی نه ده کرده وه، هفته ی جاری مریشکیان ده کوشته وه، سینگه کهش ده بوو له پش باب بی، ران و بال و نه وانهش بو دایک و چوار منداله جمکه که. نه و ژنه به دوو زگ و له ماوه ی دوو سال چوار مندالی هاوشیوه ی یه کتری خستبووه وه، کهس له یه کتری جیانه ده کرده وه، هر له به ژن و رنګ نا، له ده نگیش له یه که ده چون، ده تګ له یه که ه وکه وه قسه ده کهن. کاتی له کولانی ده که وتنه دوی یه کتر، سی چوار جویان هه بوو، به یه که شپوه و بهرز و نزم ده یانگوته وه، دوی نه و هه موو سالی جوینیکیانم وه که خوی له بیرماوه:

رانه کهم، کوپه رانه کهم، بیخوی بابت ده گیم.
 نه وه ی رانه که ی فراندبوو، به دهم غار و گاز له ران دانه وه:
 سه گباب لیم گه ری، با له گه رووم نه په ری.

له کولانی مه، له گه رکه ی مه، هی له و ماله چ مالی نه بوو، له سه ر گوشت دهنگیان لیوه هاتی و قه قریان کردی. مالی مهش هه بی هر هفته ی جاری گوشتان هه بوو، نه گه ر نوره ی مریشک با، هی نیمهش یه که مریشک بوو، دایکم له مارکس یه کسانتر دابه شی ده کرد، ده هات گوشتی له هیشک ده کرده وه، سینگ و ران و هه مووی پشک پشک ده کرد، به جه رگیشه وه، هیسکه کانیش که بایی که لینی ددانش گوشتیان پیوه نه مابوو، نه وانیشی که رت که رت ده کرد و دابه شی ده کردن، بابیشم هرگیز به شه گوشتی خوی ته و او نه ده کرد و هه ندیکی دابه شه کرد، نیمه ی مندالیش جاروبار پشکه گوشتان له نتوان خومان ده گوپه وه.

دایکم جاریک به ژنی مالی بال و رانی گوتبوو:
 توش وه که من گوشته که دابه شبکه.

ژنه گوتبوو:

پیاوه کهم سینگ نه بی، مال کاول ده کات، نه وه ی توش به من ناکری.
 من درهنگتر زانیمه وه، له زور مالی تریش سینگ تایبته بووه به باب.

گونی کونده مهر گبه رینه

نه نه هه میتان تایه کی هاتی، په نجه ی ده سو تاند، نانی ده برژاند، له نیوان
دوو کیله بووز درژیان کرد، پتر گرم داهات، ئیزرائیل گه یشتی، به بهر
چاوانه وه گیانی سپارد.

به و هه واله وهک گووژارک تاله گونی کونده م بیرکه وته وه.
مندال بووم، هیند مندال، زارکی کونده م ده کرده وه، لی نه مده زانی
گرییده مه وه، روزه کی نه خوش که وتم، گوتمه نه نه گولی کوساران:
نه نه، تام لیته.

هات پشتی په نجه ی شاده و زیرنه قووته ی له سهر نه نیم دانا و گوئی:
کورم، به لات نیه، له گونی کونده ی فینکتری.
گونی کونده چیه؟

دواتر پیکه وتم کونده ی ئاوی کونده ی بن که پرکه ی بهر هه تاوی، نه گهر
له پیستی ئیری بی، دوو گونی رهشی گه وره ی جوانی ههس، له قرچه ی
گهرمای دهست بگه یه نه نه و جفته گونه، سارد سارده، سارداوه، له کانی
گهری سۆر ساردتر، ده لئی هه ر ئیستا له چاله به فری سه فینت دهره ئتاوه.
بیرمدیته وه، گولی کوساران ده یگو:

تای مهر گیشیت بیتی، سهر بنی به گونی کونده وه، ساردایه تی
چابونه وه ت دیتی.

منیش کاتی بیستم، گولی کوساران به هوی تا لیها تنه وه مردوه، له بهر
خومه وه ده مپرسی:

گونی کونده قات بووه؟!

نه و روزه ی هه واله تاله که م چه شت، خوم نه گرت، وهکات ری گورستان،
ری پییری سوارچاکانم گرت، چومه سهر گۆرپه که ی و هه والی مهرگی

گولەكەى خۆى، گولى كۆسارانم دايى.

سەرم بە كىلى پىرى سوارچاكان كرد و بۇ گولى كۆساران گريام، بگرى
بگرى، فرمىسكم سى رىز سى رىز دەهاتنه خوارى، گۆپم تەركرد، بە دەنگى
بەرز دەگريام، هئىند بەرز پىرى سوارچاكان بىستى!
لە هيكرا دەنگىك ناسىمەو دەنگى پىرى سوارچاكانە:
بەسە مەگرى، دەمرى...

هئىندە لە خۆم هەلدا، بەرزەپى هەستام، رۆژ لە سەر ئاوابوونە، موچرکى
لە بنى پىمەو سەركەوت لە تەوقى سەرمەو دەرچوو، وەك ئەوەى بە
شمشیر لە بارى درىزى دوو لەتت بکەن وابوو، ترسام، بە هەلاتن گۆرستانم
بەجىهتشت.

لە رى چەند جاشىكم دى، ئەوانەى لە ترسان نەدەوێران شەوان لە مالى
خۆيان بخەون.

يەكيان پىدەچوو منىش بە جاش تىگەيشتى، پرسى:

دەلئى چەكت پىنيه؟

باشبوو چاوەرپى بەرسفى منى نەکرد.

باداۋاي ئازاد

باداۋا لىرەۋە ھەر تەنگە ھاۋىيۇڭ دۈۋرە، ئەگەر كەۋتەن تە بىن تەنگە تەمتومانىشەۋە، لە سەر بانى مالى مەۋە دارخورماكەي جوان ديارە، باداۋە لە پەڭگەي شارە، ھى لە مالى كۈنەكانى، ئەۋانى دى ھەموۋى قوپ و تەنەكەنە، كۆلانى ۋاي تىدايە، زەلامى تەنگە ستور تىۋاۋى پىۋەي ناچى، نەخشەي باداۋە شەيتانىش سەرەدەرى لى دەرناكات، موختارېش تىيدا بزر دەبى، لە پىكەتەي باداۋە گەڭ، نە بە من نە بە كەس شەنوكە و ناكرى.

باداۋا تا بەرە بەرى ئىۋارە لە دەست حوكمەتە، دوايە پىشمەرگە تىيدا دەسلەتدارە، چاۋدى، ھىمان خۆر ھىندە لار نەبۇتەۋە بگاتە سەر منارە، منارەي چۆلىم مەبەستە، ئەۋەتا شاتكە شىت گۆتەنى:

جاشى جانگىز لىۋەي تەنگىيان لە شىۋەي كلك بە لارنىاندا شۆڭرەدەتەۋە.

لۆۋە لۆۋە بە ھەر دوۋ دىۋى گۆڭرستانى سەيد مارفدا بەرە و شار شۆڭرەبنەۋە، ھىز نەگەشتۈۋەنە راستى مالى مە، پىشمەرگە پىۋەر دەبىن، باداۋە مىنا تاۋە دارخورماكەي، بەرى سەركىشى دەڭرى.

باداۋا لە تارىكەۋە بۆ تارىكى ئازادە و بە ئاشكرا بانگى ئازادى رادەدېرى، شار ھەموۋ شار خۆزى بەۋە گەڭكە قوپاۋى و خۇلاۋىە دەخۋازى، ئەۋ گەڭكەي زۆرى ھەر زۆرى كۆلەكانى ئەگەر دەستكورتى و بى جىيى نەبى، كى شەۋىك و يەك دانە رۆزى لى دەڭرى؟ ئەۋە ئازادىە ۋا دەكات تەلارنىش خوزگە بە كۆلىتىكى شەۋانەي ئەۋى بخۋازى، ئاخىر لە وان رۆژان مەگەر ھەر شارنىشىنانى ھەينى بزانن بەعس چتۆي دەستى لە ھەۋكى شار نابو، ھەناسەبىكىنى پىكەۋتبو، لەۋ رۆژانە باداۋە جىي ھەناسەدان بو.

بیرمه له و سه‌روبه‌نده سه‌روبه‌ندی ئازادیی باداوا، پیری هه‌بوو، که‌می شیتۆکه‌ش دیار بوو، مالیان له به‌ری موختی، هینده‌ دور نا له گومبه‌تی مه‌لافه‌ندی. له دواى ئه‌و ساله‌ی مه‌لا مسته‌فا چاری مه‌رگی شوپشی دا، ئه‌و پیره‌ باوه‌ری به‌ هه‌ستانه‌وه‌ی شوپش نه‌ما‌بوو، زۆر جار ده‌یگۆ:
باپیرم له‌ گۆرئ راستیته‌وه‌، شوپش سه‌ره‌لناده‌وه‌.
چه‌ندی ده‌یانگۆ:

ئه‌وه‌تا شوپش، پیتشمه‌رگه‌ وا گه‌یشه‌ باداوا.
ده‌یگۆ:

واى له‌و شینه‌ درۆیه‌، باداوا ئه‌سحابه‌ی تیدا بئ، پیتشمه‌رگه‌ی تیدا نیه‌.
ده‌یانگۆ:

ئه‌گه‌ر باوه‌رناکه‌یت، شه‌ویک له‌ باداوه‌ رۆژ بکه‌وه‌، به‌ چاوی خۆت شوپش و پیتشمه‌رگه‌ ببینه‌.
هه‌ر به‌ زار نا، به‌ ئامازه‌ی ده‌ست و چاو و برۆ، ده‌یگۆ:
درۆیه‌، درۆ...

به‌ خۆی ناوه‌ستی، شه‌ویک بۆ دیتنی پیتشمه‌رگه‌ ده‌په‌ریته‌وه‌ به‌ری باداوه‌، ده‌یانبینی، به‌لام باوه‌رناهیتنی، پینانده‌لی:
ئیه‌ هینده‌ی له‌ جاش ده‌چن، له‌ پیتشمه‌رگه‌ ناچن.
له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ قسه‌یه‌ پیتشمه‌رگه‌یی پالیکى پتوه‌ده‌نی، ده‌ستی له‌ دوو جی ده‌شکێ. بیستمه‌وه‌ گۆتبووی:

نه‌مگۆت نه‌ شوپش هه‌یه‌، نه‌ پیتشمه‌رگه‌، نه‌ ته‌ره‌ماش.

جاشه‌ که‌رگه‌یه‌که‌ش پینگوتیوو:

نه‌مگۆت ئیمه‌ له‌وان باشت‌رین!

پیره‌ی ده‌ستشکاو گۆتبووی:

تۆ له‌ هه‌موو شتان هه‌لمه‌دئ، برۆ که‌ری خۆ بگێ و بکوژه‌.

وا باشه‌ ئه‌و جاشه‌ له‌ بن لادیواره‌که‌ی باداواوه‌ بخرینه‌ دوو سئ رسته‌انه‌وه‌.

جاشی بن لادیوارئ

لهو ئاقاره تاکه لادیواره به پئوه مابیتهوه، ئهویش پئدهچی خودا بۆ
که ری هیشیتیتیهوه، ئهوه تا هر که ری جینه کی بخورئ و جینی گهوزین
نه بینیتیهوه، دئ لامل و پشتی لهو دیواره دهخشینئ و خورشتی نامینئ.
لا دیوار له کۆشک و ته لاره که ی مه لافه ندی ماوه ته وه، وینه ی تاقه
دارخورما که ی بهرگه ی سهختی رۆژگاری گرتووه، دیوار ئه وه موو
باوبۆران و ته پ و تووشیه ی دیتووه، که چی هر به پئوه یه و نه که وتووه.
دیوار له ئاقاره، چوار دهوری چۆل و حۆله، هیند چۆله وه ک ده لئین:
برق که ری تیدا بگی.

هر واش که وته وه، ئه و جینه له بهر کهر و کهرگیان به بهر نه ده که وت،
ئه وانه ی هر کاتی ههزی کهریان هه ستابا، به کهرئک و مسته جۆبی یان
به رکئ په لکه نانه وه له وئ بوون، هه مه د مه ستان ده یگو:
باشه کهر له کوپ ئاوس نابئ، ده نا گه ره ک پر ده بوو له جاشکه بنیاده م.
ئئ، ئه و جا با بگه ی نه وه جاشه که ی له مه پ خۆمان، جاشه که تازه بوو بووه
جاش، دیتبوویان له بن لادیوارئ ئاقارئ، تفهنگ به مله وه وا له گز
جاشماکه ری که. دیاره چه مووشه و راناوه ستئ، لووشکه یی راده وه شینئ،
جاش تووپه ده بئ، خوین بهر چاوی ده گرئ، نایکاته نامه ردئ! تفهنگی لی
را ده کیشئ، سئ چار فیشه کانی پئوه ده نئ، له وه وه جاشی کهرگی به دوا
ده که وئ، ده لئین گو تبووی:

نیوه ی گه ره ک کهرگینه، هر ناوی من به ده.
من گۆپی ئه و جاشماکه ره م دیتبوو که به دهستی جاشه که کۆژرابوو،
دوا یوه ی سه ی بهر له به شی خۆیان لی پچراندبوو، چه ند شه قاوئ دوور له
دیواره که خرابوو قۆرتیکه وه، خۆل و بهر دیان پئدا دابوو، شتیه ی گۆپی

وه رگرتیوو. رهنگی کوپی کتبخانه بووی له سه پارچه مهقه باین به خه تیکی درشت نووسیوو:

جاشماکه ری به دهستی جاشیک شهید بوو.

ئه و کوپهش سه روکاری له گهل کهر هه بوو، دهمه و ئیواره یی یه ک دووانی به سه ردا ده چن، به چاوی خویان کوپه نابینن، دیاره زوو گوپی له دهنگی پی ده بی و بوی دهرده چی، به لام نیشانه یی له دواي به جیده مینن، له وینه ی خوی روونتر، چ حاشا هه لئاگرئ، ئه ویش کتیبیکه مۆری کتبخانه ی گشتی پیوه، هه یینیش له گه ره کن جگه له و کوپه، چ کوپی کتیبی له کتبخانه نه ده هیتاوه مائی.

بیرمه منیش له رینی ئه و کوپه وه فیری چوونه گز کهر نا، چوونه کتبخانه ی گشتی بووم، ئه و کوپه ی ئه گه ر ناوی هه لدهم گه ره ک ده یناسیته وه، بۆیه هه ر به کوپی کتبخانه ناوم هیتا.

ده لئین چی وینه یه کی کتبخانه ی گشتی پیشانده مه وه که به (باخی کتیبان) یش ناوی ده هات.

باخی کتیبان

دواتر له بهر خۆمهوه دهمگوت:

لهو دهرگايه برؤ ژورئ، دهكهويه ناو باخئ، چ باخئ! گول نيه، نهيبئ، هر
گول و بؤنئ، هر بؤنه و مهستبوونئ، له هر مهستبوونيكيش خهيالئ، له
هر خهيالئ...

بیرمه کورې کتیبخانه دهرگای باخی نیشاندام، ئهوشم بیره جاری یه کهم
له ناو ئه وهه موو گوله، دهستم بؤ گوله کتیبی (سرووشت و دهروون) برد،
خهتخوشیش هر گولئ له گولهکانی گورانی بونکرد.

ئو رۆژه کهم له باخ ماینهوه، باخ کهوتوته سهر جادهی سی مهتری، لای
تهیراوه و ناوی وی (کتیبخانهی گشتی)یه، ئیمه تا درهنگیش هر باخی
کتیبمان دهگوتئ و کهم به کتیبخانه ناومان دههینا، ئه باخی کتیبه پاشترئ
هاته نزیک قهلاتئ، ئیدی من به باخی کتیبانم گرت، بزر بام، لهوئیان
دهدۆزیمهوه.

بیرمه لهوئ له باخی کتیبان، سهرم به سهر ئینجیلهوه بوو، سههرچرخ
نهچووبم، ئینجیلهکهی کهریم زهند بوو. له هیکهوه لوقمانی کورې ئهکرهم
برنؤ، ئه برنؤیهی توی خوینهر له زور سهره کۆلانی کۆلانی من
دیوته و به دهنگ و دهنگ دهیناسیهوه، به دیتنی کورې برنؤ لیرهوه پسام،
ئاخر ئه دوژمنی بابهکوشتهی کتیب بپوو، هه موو کتیبکی له کتیبی
ماتماتیکی قوتابخانه دهديتهوه، چهند جارئ به بابی دهلئ که له قوتابخانه
دهریبهیتئ، باب گوئی پینادات و سهی تیبهردهدات! دهمه و پایزانی دهلئته
برنؤی بابی:

بابه، منت دهوئ یان ماتماتیک؟

باب:

ههردووک.

کوږ:

نابڼ، ههردووک پښکه وه نابڼ.

باب:

کوږی سهی، ئه وه چ ده لټی! ده ته وی وهک من بیهه گووړیژ؟

کوږ هه لده چئ:

گوو به ماتماتیک، گووړیژئ سهه ماموستای ماتماتیک ده هینئ.

برنؤی باب هیور ده بیته وه، ده لټه کوږی خو:

کوږم، تو چؤن ده لټی با وایڼ، بیهاوه بهر دلئ خو.

ئیدی کوږی برنؤ کهس له قوتا بخانه نایبینه ته وه.

وای! ماتماتیک منی چهند له باخی کتیبان دوور خسته وه، کوږی ئه کرهم

برنؤ، که که منی زمانیشی ده گرت و له ده می ته نگه تاوی زمانگرته که ی

ده که بیته راده ی نیوه لالی، تا تینگه یاندم کیشه چیه، نیو لاپه ره یی له ئینجیل

ده خوینده وه:

داکت گؤتی بیته وه.

پرسیم:

لو؟ چ بووه؟

گؤتی:

خالت شره، ده چنه کؤین.

ئو خاله م له دایکه وه عیسایی بوو، ئو نه نکهم له قسان دواي هاتنه سهه

ئایینی محه مه دیش، له سهه بهرمالی ئینجیلی ده خوینده وه، ئه ری ئه وه چ

ریکه وتی بوو من له وه ده مه له گژ خوینده وه ی ئینجیل بووم!

ئی، له خال و کؤین گهړی، باشبوو تا ئیمه گه یشتین، ئو دهر دی

په راندبوو، ئیزرائیلی ده سته تال نار دبووه، له وهش مه پرسه، کوږی برنؤ

چؤن زانی من له باخی کتیبانم. وه بیرمدئ، روژئ له پیش دهرگای باخی

کتیبان تووشی په کتر بووین، پرسى:

+ چا که ی لیږه؟

- دهچمه ناو باخی کتیبان
 + کتیب باخی هه یه یان گوو؟
 -کیوی، کتیبی ئیره وهک ماتماتیک و هی قوتابخانه نیه.
 + که ره، کتیب هر کتیه.
 به پیکه نینه وه گوتی: ..
 ئه گهر رۆژی دیت لیره دوو کهل بهری ئاسمانی گرتووه، بزانه من ئاگرم
 تیه رداوه.

گوتم:
 نه که ی، قورئانیشی تیدایه.
 گوتی:

نه تهیتشت، گروت تیکرد.
 {دوای ئه و ته مه نه، له و رۆژانه، رۆژانی نووسینه وه ی کۆلان کۆلان، کوپی
 برنۆم دیته وه، من ئه و سه رهاته م وا ورد له یادگه نه مابوو، ئه و وهک خوی
 پاراستبووی و به دل و داو بۆی گیرامه وه، ئه و کوپه هیتشتا ده گهل کتیب
 ئاشت نه بۆته وه}

ئێ، له کوپی برنۆی له کتیب تووره گه پێ، دوای خویندنه وه ی ئینجیل
 هه زم چوووه خویندنه وه ی قورئان، به لام کوا قورئان! ئه ز زمانی قورئان
 نازانم، عاره بیه که م به شی ئه و چه ند ئایه ته ش ناکات که له قوتابخانه
 ئه ز به ری ده که م، بایی تیگه یشتنی بانگدانه که ی ده رویش برایمیش ناکات، به
 کوردیش نیه، زۆر که س ده لێن:

گوناهه قورئان وه ریگێردی.
 هه یه ده لێ:

گوناه نیه، به لام گرانه، کاری نه کرده یه، که س ده رۆستی زمانی قورئان
 نایی.

هه شیبوو ده یگۆ:

نه گوناهه، نه گرانه، ئه وه نا هیتنی کاتی خۆی پتوه بکوژی.
 هه رچی بێ، من له بهر خۆمه وه ده مگوت:

به تاسه وه م که قورئان به کوردی بخوینمه وه.
 ئه و تاسه یه درهنگ دواي چهند سالی شکا، هه ژار شکاندی، ههینی
 تیگه یشتم نه گوناح بوو، نه کاری نه کرده بوو، نه ئه وهش بوو هینده نه هینی.
 هه ره له و سه روبه نده له باخی کتیبان کتیبکم له باره ی ئیزیدی و نایینی
 ئیزیدیان خوینده وه، لیه وه پیکه وتم که نوێژ و پارانه وه و سرووتیان به
 کوردیه، پێیان سه رسام بووم، دلم خوش بوو کاتی زانیم ئایینیکی کوردیش
 هه یه. هه ره له وه وه دهستم دایه کتیبکی عاره بیش، ئه وه یه که م کتیبی عاره بی
 بوو که له باخی کتیبی بخوازم، کتیبه که باسی له دین و دیرۆکی ئیزیدیان
 ده کرد، که م تا کورتیکیش له زمانه که ده گه یشتم، به لام هه مووم خوینده وه، وا
 تیگه م کتیبه که ی عه بدله زاق حه سنی بوو.

ئێ، له باخی کتیب ده مینمه وه، له دیوانی شاعیره کۆنه کانه وه پێداهاتم،
 به رم لیگرتن، له نالیه وه پیداهاتم تاگه یشتمه کانی و ئه وانه. بیرمه له ئاست
 دوو دیوان تێدامام و دنیا یی خه مم لێیان خوارد، چۆن ده بی تێیاننه گه م.
 ئه وانیش مه وله وی و مه لای جزیری، باشبوو له مه وله وی مالی حه مه ی مه لا
 که ریم به هانامه وه هاتن. مه لای جزیری ما، ئه ویش هه ژار نه بی کێ
 ده روستی دێ!

ئه ری ئه گه ره هه ژار نه با، من چیم کردبا! نه مه م و زینم ده بوو، نه مه لای
 جزیری، نه قورئان! دواتر جزیریم بیر به یینه وه، ئیستا له باخی کتیبه وه (دایه)
 ده خه مه بن لچکی ساقوکه م و تا مالی گیرنا بم، ئه و دایه ی سه رده مانێ زراوم
 لێی چووبوو، شتن له زراو چوونه کش ده گێر مه وه.

دایه و ترسی کۆمۆنیست

دەورو بەری ھەشتا، ھێشتا پێم نەنابوو ھەژدە، خولیای (دایه) لە شێوێ شەوگەرێ لە سەرم دەگەرێ، زاخیشم نەدەکرد خۆی لێدەم، لە بەر ئەستووری و پەر زۆری نا، نا لە ترسی لە خۆم وەرگەرێ، ئاخەر بە گۆتە گۆتیارێ:

شیخ و مەلا و ئاگاش وەردەگیرێ.

لە زۆرانم بیستبوو: ھەر گەنجی (دایه) بخوینیتەو، ئەگەر کۆری ئیمامی ەلێش بێ، بەر لەوێ بگاتە دوا لاپەرێ، چۆتە سەر دینی پاڤیلی کۆری، بۆتە کۆمۆنیست، ئەو دایکە چەندان سەرکردە و بنکرەدی کردۆتە کۆمۆنیست.

تەنھا من نا، ھیدیش ھەبوون لەو ترسە ترسی کۆمۆنیست، لەو دایکە شۆرپشکانە دەپەوینەو، ئەز ھەینی وا بووم، نەمدەویست بێمە کۆمۆنیست.

ئێ، ھەزی خویندەو ھەزی ناسینی دایە سوێسی ترسی کۆمۆنیستی رەواندەو، دایەم ھیتا و ناوی خۆدام لێھیتا، گۆتم:

خودایە، چە پارەم دە، دایە دەخوینمەو، بەھەشتیش لە بن پیتی دایکە، دەخوینمەو و لە کۆمۆنیزمیشم بە دوور بگرە.

بەرم لێگرت، وەک ھەوێکە لەبیرمە زستان بوو، لە ناو رۆمان و دەرتی رۆمان زستان بوو، زستانیکی تووش، سووی سارد سارد بوو. لە مالتی مە ھەر کەرەتێ دەرگا دەکرایەو، بایێ لە شێوێ ئەو بایە لە ناو رۆمان ھەلێکەدبوو، ھوێژمی دەھیتا ژووری و جادووی سۆبە ەلادینە ئاگر کەسکەکە بەتالەدەکردەو و چاوەکە بۆ تاوێ دەتگوت رووی ناتاشایە ھوردە خوساری گرتووە...

ھێژ ھەر لە بەراییم، رەنگە ھەشتیەکی لاپەرە گەرمەکانی دایەم

هه‌لدايته‌وه، ئا ئه‌ز هه‌ستم به‌گه‌رمیی کتێبه‌که‌ ده‌کرد، له‌و به‌راییه‌دا خۆزیم به‌ پاقیل خواست، ده‌مویست که‌ویاریش بێته‌ ناتاشا، هه‌شتا ساشینکام نه‌ناسیبوو! هه‌زمه‌کرد داکیشم پێلاگنیای دایکی پاقیل بێ، به‌لام بابی! باهم نا، با بابم هه‌ر وه‌ک خۆی بێته‌وه‌ و نه‌ به‌ بابی پاقیل نه‌ به‌ هی که‌س نه‌چی، تا ئێره‌ ئه‌و تارماییه‌ی لێی ده‌ترسام نه‌هاتۆته‌ پێشی.

بانگی سپێده‌ی ده‌روێش برایمی ده‌نگ داودی، منی له‌ مالی دایه‌ پێلاگیا هه‌نایه‌وه‌ مالی خۆمان، ئه‌و شه‌وه‌ له‌ چاوه‌که‌ی من گه‌لۆپی خه‌و (سهر) هه‌لنه‌بوو، چاوم بابی خه‌ونیکیش به‌ لای خه‌ودا نه‌چوو.

به‌ تاقه‌ شه‌ویکی ئێره‌، زستانیکی ئه‌ویم په‌ر په‌ر، به‌فر به‌فر هه‌لدايه‌وه‌، گه‌یشتمه‌ ئه‌و لاپه‌ره‌یه‌ی که‌ به‌فری تیندا ده‌توايه‌وه‌، ئه‌ها، خاک له‌گه‌زه‌ به‌ گه‌زگیا به‌گه‌ز سه‌رماوسه‌له‌دا ده‌چیته‌وه‌ و ژیانی دایه‌ش که‌سکه‌بیته‌وه‌.

ئه‌وه‌ی له‌وێ زستانی بیرمبیته‌وه‌: پاقیل ده‌که‌وێته‌ زیندانی و دیته‌وه‌، دایه‌ پیته‌ له‌ بیرچووه‌کانی بیرده‌که‌وێته‌وه‌ و فێرده‌بێست و ده‌خوینیته‌وه‌، په‌ره‌ کاخه‌زی قاچاخیش له‌ ناو کارخانه‌ بلاوده‌کاته‌وه‌، وا دیاره‌ له‌ نیوان پاقیل و ساشینکا که‌ین و به‌ینی هه‌یه‌، نازانم بۆ هه‌زمه‌کرد ناتاشا له‌ جێی ساشینکا بایه‌!

له‌و شه‌وه‌، له‌و چه‌ند به‌شه‌ی (دایه‌ی) گه‌رگیه‌وه‌، سۆزی چینایه‌تیم پتر بزووت، ئه‌و رۆژه‌ تا له‌ قوتابخانه‌ش هاته‌وه‌، ناوه‌ ناوه‌ هه‌ستم له‌ خۆم راده‌گرت، له‌ خۆم ده‌پرسی:

داخوا نه‌بوومه‌ته‌ کۆمۆنیست؟!

هه‌ر خۆم به‌رسفم ده‌دایه‌وه‌:

نا، نابم، چما کۆتریشم بێته‌ کۆمۆنیست، به‌ لیسه‌وه‌ به‌ نیوه‌ نرخ

نایفرۆشم!

ئێ، به‌ دوو سێ رۆژی گه‌یشتمه‌ داوا لاپه‌ره‌ی دایه‌ و هه‌ندێ له‌ وشانه‌شم ئه‌ز به‌ر کرد که‌ له‌ فره‌هه‌نگه‌که‌یدا هاتبوو، هه‌نده‌ی رێژنه‌ بارانیکیش نرای باشم بۆ که‌ریمی حیسامی وه‌گه‌تێ خویند و دروود له‌ سه‌ر دروودیشم بۆ مه‌کسیم گه‌رگی نووسه‌ر ده‌نارد. دایه‌م بۆ باخی کتێب گه‌رانده‌وه‌، به‌لام

نەدەبوو لە مالى نەمىت. ئەو بوو گەرام، پارەى كۆترىكى باشم پىدا، تا بە چىاش كەوتم گولنىكى گەش بوو لە ناو باخچە گچكەكەى كىتبانى ھۆدەكەم. ھەزەمدەكرد بىمە پاقىلەكەى ناو لاپەرەكانى، ئەو بوو لە دەمى خۆپىشاندانەكانىش بۆى گەرامەو و وردتر خويندەمەو.

دواى خويندەو دايەى گۆرگى ھەر برادەرىكم دەدى، ئەوانەى سەروكاريان دەگەل خويندەو ھەبوو دەمگۆ:

بەرۆ دايك بخوينەو، تا نەخوينەو، نازانى رۆمان چىە.

ھەبوو دەپىرسى:

ئەدى نايە كۆمۇنىست؟

دەمگۆ:

نا، كوا من بوومەتە كۆمۇنىست!

وا تىبگەم لە وان سالان چ خوينەرىك نەبوو، دايەى گۆرگى نەخويندەبىتەو.

دەچم سۆراخىكى پاقىلىكىدى دەكەم، ئەوەى پۆلاى ئاودايەو.

چتۇيى پۇلامان ئاودايەوۋە

رۇمانى ھەبوو كەم كەس چاۋى پىكەوتىبوو، بەلام ھەركى شىتىكى لە بارەوۋە بېستىبوو، مىنا چىپۇكخوانى پىيدا ھەلدەگۇ و دەيگەيانىدە تەشقى ئاسمانى. بە شىتوھىي كەوتىبوو سەر زارى خوينەران، شەرم بوو شىتىكى لى نەزانى، ھەبوو نە بە كىتېب نە بە فىلىم نەيدىتېبوو، كەچى دەيگۇ:
رۇمانە نەك گەمە، كار لە دايك نىيە، ئەوھى نەيخوينىدۆتەوۋە، نەلى رۇمانخوئىم.

منىش كەلكەلەي خويندەنەوۋەم كەوتە سەر، وام لىھات بە ناوھىنانى ئاوم لە زار دەھات.

بېستىبووم نووسەرەكە ئەو ئاودانەوۋەي لە ژيانى خۇيەوۋە ھەلگۇزىوۋە و بەرگى رۇمانى لە بەر كردوۋە، ئەوۋە وايگرد پىتر تىنوۋى پۇلاكە بم.
لە زۇرانم پىرسى، زۇر جى گەپام، كەس نەيزانى، لە چ جى نەمدى، چ ويناچى بە عارەبى بەو ناوۋە كىتېبى ھەي! ھەر وا بە دوايدا وىلم.
گۇتەي نووسەرىكى رووسىزان كەمى ساردىكردمەوۋە لە پىرس و گەپان، گوتىبوۋى:

چتۇيى پۇلامان ئاودايەوۋە چ نىيە، لە بەرايى تا كۇتايى پىاھەلدانە بە بەلشەفىك و سوپاي سوور.
ھەر ئەو رووسىزانە:

ئەو كىتېبەي ئۇستىرۇفسكى چ ھونەرىكى رۇمانى تىدا نىيە، تەنھا ھەژانىكە، بە وىنەي دە رۇژەكەي جۇن رىدى ئەمىرىكى.

تۇ بلىنى وابى، ئەو دىكتۇرە نووسەرە رووسىزانە سەرچىخ نەچوۋى؟
ھەبوو گۇتەي رووسىزانەكەي پىشتىراستدەكردەوۋە، نازانم لە كوئى و لە كىتى بېستىبوو، گوايە:

له سهردهمی جهنگی دوه می جیهانی، له گهرمی شهرئ، سهربازی
سوپای سوور، سهد و دوو سهد و هزار نا، زور ئو کتیبه یان له ناو
کوله پشته بووه، دهگل خویان دهیانگیرا، دهیانبرده بهری شهر و ناو
سهنگهرئ، کتیبی ئه گهر به دلی ستالین نه بی، ئه گهر بۆ هاندان و خو به
کوشندان نه بی، وا دهستلو دهست دهگهرئ!
هه شبوو دهیگز:

تو بلنی سهربازی رووسی، سهربازی رووسیزان هزر و خه یالیان بهو
شیوهیه له چتوه گیرایی، له خوتندنه وهش ههلبژاردنیان نه بوویی، ستالین
شیعر و رۆمانیشی بۆ دیاریکردن، به فرمانی سهربازی (چتویی پۆلامان
ئاودایه وه)ی دهرخوارد دابن!

رئی تیناچئ، هه بی نه بی جوانیهک لهو کتیبه دا ههیه، جوانیهک له سهرئی
شهر و کوشتن و پارت و ستالین.

منیش وای بۆ دهچم، ئی، ئوجا تو بهرئ خو دئ، کتیبی هیشتا
نه مانخوتندۆته وه، ئو هه موو مشتومرهی ناوته وه.

ههر ده بی وه دهستی بهیتم، دا بزائم رازی ئو پۆلا و ئاودانه وهیه چیه!
سالی دوو دواتر لهو ساله ی وا من دوا ی ئو هه موو ساله دهیگترمه وه،
کورئ هه بوو گۆگجه لی، هی لای مووسلئ، قسه هاته قسه، گوتی:
خویندوومه ته وه و ده توانم پهیدای بکه م.

دوا ی حهفته یی که متر هینای، کتیب گهره و کۆنه، هه ندئ په ری
که چراوه، بهرگه که ی رهنگی چووه ته وه و کهس نازانی چ رهنگه، ده لینی له ناو
خۆله میشی خانه ی حیکمه ی به غدایی هه لگیراوه ته وه، ئه وه ی به گۆته ی
گوتیاری: هولا کۆ ناگری بهردایی.

ههر له بهرایی په ری یه که م بووم یان دوو، رسته یه کی منداله که رایکیشام
که له وهلامی پرسپاریکدا گوتی:
من بهرکم نیه.

نه بیوو، جلکی ئو منداله وهک هی منداله کانی دی نه بوو، بهرکی پتوه
نه بوو، منداله کهش ناوی پافیل بوو، لهو دیمه نه وه دیار بوو ده بیته شا که سی

ناو رۆمانەكە، ئەرئ خۇ كۆرەكەي دايكى گۆركيش ناوى پاقىل بوو، ئەو
بۇ؟

لەوئ لەو دوو سى لاپەرەيە ئەو پرسىيارە لام سەرپەلدا.
چومە دووى، لە بەرئەوئى زمانەكەم باش نەبوو، بىست روژى وىست
تا گەيشتمە ئەوئى پاقىل كەلكى جەنگاوئى پيوئەنەما، لە مال كەوت و بووئ
نووسەر.

من پىشتىر شىتىكم لە ژيانى نووسەرەكە بىستبوو، دەمزانى نىكولاي
ئۆستروفسكى جەنگاوئىر بووئ و دوايى پى و دەست و چاوى لە دەستداوئ، لە
جى كەوتووئ...

دەبىنم پالەوانى ناو رۆمانەكەش پاقىل كورچاگىن دەگاتە هەمان
چارەنووس، لە زۆر شوين ئەو دوو ژيانە، ژيانى ناو رۆمان و دەرئى رۆمان
هاوشيوئ، لە زۆر گرتە كئومت يەكن، بۆيى لىم تىكەل بووبوو، ئەوئى
دەخوينمەوئ رۆمانە يان ژياننامە؟

لە خۆم دەپرسى:
داخوا ژياننامەش بە هەندئ خيال و هونەركارىيەوئ بىتە رۆمان؟
وئلامم نەبوو.

رستەيەكى دى كە منىش هەينى هيندەي پاقىل باوئرم پىببوو:
بۆئەوئى روژئ دابى مروف دەستى نەچىتە مروف، ناچارىن بكوژىن.
رستەيەكى دى پاقىل كە بىرمانچىتەوئ و زۆر داخم بۆى خوارد، كاتى لە
شەپى چاوى راستى لە دەستدەدات، دەلئ:
خۆزى چاوى چەپم دەبوو، تا توانىيام نىشان بگرم.
ئەمن هەر لە مندالىيەوئ لەو ساتەي گۆتى:
بەركم نىە.

پاقىل خۆشويست، تا ئەو روژەي لە جى كەوت، بىرمدى رىقم لە
رۆماننووسەكە هەستا و دەمگوت:
نەدەبوو بەو دەرەي بردبا، با پاقىل خۆشت بىت، هەر نەدەبوو واى لى
بكەيت.

بەلام لە ھەندى ھەلوئىست لەگەل پافىيل نەبووم، پارتايەتيەكەى لەوئى،
ئەوھى لەگەل تۇنيا كەردى، ئەو كچەى زوو كەوتە بەر دلى من و
خۆشەويستى پافىيل بوو، كەچى لە سەر ھەلوئىستى سياسى دەستبەردارى
بوو.

ئى، دواى خويندەنەوھەر جارى چتويى پۇلامان ئاودايەوھ، دەھاتە ناو
باس و خواسەوھ، ئەمن دەمگۆ:

قسەى دكتۆرە رووسيزانەكە ھىندەى راستە كە لە بەرژەوھندى سۆقيەت
و پارتى كۆمونيستە، بەلام رۆمانە نەك گەمە، پىپى لە جوانى و ھونەركارى.
لە باخى كتيپ دەمىنمەوھ، داغستانى من دەخوئىتمەوھ.

داغستان

زنه‌ی بیابان

ئو رۆژه یه‌که‌م که‌س که له باخی کتیب کتیبی خواست من بووم، دوا که‌شیش که له ده‌رکه‌ی باخی گۆده گۆد هاته ده‌رئ، من بووم. ئاخ‌ر ده‌زانی به‌ سه‌ر چیدا که‌وتم! له‌و ریبواره بیابانیه ده‌چووم که‌ شه‌و و رۆژئ زاری ته‌ر نه‌کردبئ، ته‌ریفه‌یی هه‌لیگرتبئ، له‌ هیکرا به‌ سه‌ر کانی کویستانی که‌وتبئ. کانی‌ک که له‌ بن به‌ردیکی به‌ر سیببه‌ری گولان هه‌لقولابن، داغستانی من کانی‌که‌ بوو، ریبواره‌که‌ش من.

داغستان په‌ر په‌ر په‌ند و جوانی، رسته‌ی ناسک و هۆزانی، داغستان لاپه‌ره‌کانی هینده‌ی ژماره‌ی رۆژه‌کانی ساله‌، لاپه‌ره‌ لاپه‌ره‌ گولن، هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کی بۆنی گولن ده‌دات، هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ی به‌ باده‌ی گوللای مه‌ستت ده‌کات. ئه‌و ره‌سووله‌ ئه‌و هه‌موو وینه‌ و وه‌سپه‌ ناوازه‌ی، ئه‌و هه‌موو راز و نیازه‌ی چۆن له‌ رسته‌دا چئ کردۆته‌وه‌؟!

له‌ به‌ر خۆمه‌وه‌ ده‌مگۆ:

ئه‌وه‌ چ کتیبیکه‌، ده‌بن له‌ خودای نه‌دریبی و که‌س پێینه‌زانیبی!

له‌ خوینده‌نه‌وه‌ی داغستان به‌ دیار هه‌ندچ وینه‌وه‌، وینه‌ی به‌ وشه‌، راده‌چله‌کیم، راجله‌کینی وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ خه‌ونیکه‌وه‌ به‌ریسته‌وه‌ سه‌ر چئ. دوا‌ی ئه‌و ته‌مه‌نه‌ هه‌شتا دوو سئ وینه‌م وینه‌ی هه‌ینی له‌ یاده‌، ره‌سوول گۆت:

پیاو ته‌نها له‌ دوو باردا ده‌بن بچینه‌ سه‌ر چۆک:

بۆ خواردنه‌وه‌ی ئاوی کانی و بۆ قرتانی گول.

به‌ شتیه‌یه‌ک راجله‌کیم، عه‌زیزی مه‌لای ره‌ش که له‌ نزیکه‌ من سه‌ری به‌

سه‌ر کتیبه‌وه‌ بوو، دیاربوو هه‌ستی پیکردبوو، گۆتی:

کۆپه‌ ئه‌وه‌ چینه‌، ده‌لینی ده‌رزی له‌ رانت راجوه‌!

خۆزى دەرزی با! لەوێ لە رەسوول ھەمزا تۆفم پرسی:

ھێ لە کانی و گول ئەدی خودا؟ بۆ وی نەچینە سەرچۆک؟

بیرت بێ، ھەینی نینوان من و خودا، خودای ناو کتیبان، کتیبی ئایینی، ھیتدە دوور نەبوو، ھەر لاسکی گولێ تۆ بلێ جۆگەلەیکى پێتو دەچوو، نوێژم نەدەکرد، رۆژووم نەدەگرت، لێ لێ دەترسام، ھەستمدەکرد ھەمیشە لە تەنیشتمە، لە سەر سەرمە...

ھیمان نیوہی داغستانم نەبریبوو، ھەستمکرد رەسوولی داغستانی نەک ھەر بەگژ ئاییندا ناچن، بەلکوو دەگەلیشی نەرمە، لەوہو لە خەيالێکی ئۆلداريەوہ گول و کانیکەم گەیاندەوہ بەھەشتی، گوتم:

ویدەچن رەسوول مەبەستی گول و کانیکى بەھەشت بێ، بۆیە لە واتایەکی دووردا چۆکدادانەکە ھەر بۆ خودای تاک و تەنیاہ.

ئێ، جارێ لە کانی و گولێ بەھەشت گەڕێ، لە دەمی خویندەوہی لەو رستەییە ھەمزا تۆفەوہ کانی و گولم پتر خوشویست، چ خوشویستنی! ھاتە سەرم دواى دوا لاپەرەى داغستان، بەو دوا دواييەى جۆزەردانى، یەكسەر ریتی دلۆپە بگرم، ئەو کانیکى وا لە بن بانیکانى رۆژەلاتى شارە، وەك چۆن بابم لە سەر دووگرد کړنووشى بۆ خودا دەبرد، وا چۆك بۆ کانیکى دلۆپە دابەدم و تا زگاو دەبم لینی بخۆمەوہ، بۆ قرتانی ھەر گولیکیش وەك چۆن دایکم لە ساتی گەسکدان دەنووشتی تەوہ وا بنووشتی مەوہ.

ئێ، داغستانی من ھیتدە جوان ولاتى داغستان نیشان دەداتەوہ، کەژ کەژ بە کەژ و دۆلەوہ، بە رووبار و پێدەشتەوہ، بە ئاوايى و مروڤ و ئاژەلەوہ، بە سوار و ئەسپ و خەنجەرەوہ، بە زمانى ئاقارى و بە گۆرانى و شمشالەوہ، بە راستى و خەيالەوہ، ھى ئەوہیە ھەرچیت ھەيە لە دارەتێ دنێ، بیخەیتە گروہى گەشتیکى ئەوێ.

وا تێبگەم لە خویندەوہی دووہمین جارى داغستانی من بوو، ئا، جارى دووہم کتیبەكەم کړیبوو، لە مالێ لە تەنیش تاريك و روونى ھیمنى خۆمانم دانابوو، ھەستمکرد داغستان زۆر لە کوردستان دەچن، لێ کەسێ ھەلنەكەوتووە، بە شێوہى رەسوولی داغستان، تۆ بلی پەيامبەرى داغستان

پېيدا ھەللىنى. نەيىتە درۆ ئەو كىتەبە ئەو داغستانە زمان و ولاتى خومى لا شىرىنتر كردم.

رستەيەكى ترى ناو داغستان كه له يادگەم دەقاودەق وەك خوى ماوەتەو، دوو بالى بالئەكەيە، ئەها دەلى:

كرملين و گوندى من، بىرى كۆمۇنىزم و ھەستى نىشتىمانپەرورەى، وەكوو دوو بالى بالئەن، وەك...

بۆ من ئەو بىرۆكە نوئ بوو، تۆزى سامى كۆمۇنىزمى رەواندەو، بەرە بەرە، دواى خوئىندەو ھەندى كىتەبى دى، ھەستەمكرد دالم بىر كۆمۇنىزمەكەى رەسوولى داغستان لىدەدا، پاشتر دەمگۆتە فازىل رىحانەى ھاوړىم:

دايەى گۆرگى ھىندەى داغستانى ھەمزاتوف منى له كۆمۇنىستان نزيكەكردەو. دەيگۆ:

ھىندەى نەمابوو منىش بگۆرئ...

ئەوجا دەلئىن ئەو يەكەم كىتەبى پەخشانىى ھەمزاتوفە، بەر لەو تەنھا ھۆزانى نووسيو، تۆ وەرە بە كىتەبى يەكەم وا بگەيتە ئاسمان، راستى ھەينى من ئەو داغستانەم بە كىتەبىكى ئاسمانى دانابوو، پىمابوو ھەبى نەبى، ئاسمان دەستىكى لە نووسىنى ئەو كىتەبەدا ھەيە، لە دلئى خۆ دەمگۆ:

ناكا ئاسمان چاكەيەكى واش لە گەل من بكات و لە نووسىنى كىتەبىكى وا يارىمبات!

باشە، ئەو كىتەبى يەكەم بوو، چاوە چاوين كىتەبى دووھم بى، چاومان لە دەست عەزىز گەردىيە، چاپى بكات و بە داغستانمان ھەلگەپىتەو، تىنووتيمان بە وشە داغستانىيەكان بشكىنيتەو، لە ھەر ديدار، ديدارى چاخانەى شەوانى ھەوليز، دەپرسين:

مامۇستا عەزىز، سۆراخى داغستان؟

مامۇستا بە كەمى بىزارىيەو:

شەش ھەفت سائە، لە بەحرەكە كەوتو، بەغدا رىئى ليگرتو.

قسه له داغستان، بئى ناوى عەزىز گەردى ناتەواو، وەك ئەو وایە له قورئانە كوردییه كە بدوینیت و ناوى هەزار نەهیتى، چ زمانىكى هەیه ئەو عەزىزە، ئەز پىشتەر پىش خویندەنەوێ داغستان دەمگۆ:

دواى هەزار و هینمەن له زمان، ئەوێ نووسەرى كوردە بۆ مالى. چ شیرنە، چ ناسكە، چ پاراو، زمانى داغستانى عەزىز گەردى، وەبیرتان دەهینمەوێ پىشتەرىش گوتوومە و دەیلیمەوێ:

ئەو داغستانەى بەو زمانەى من خویندەمەوێ، ئەگەر رەسوول هەمزا تۆف خویندەبايەوێ، بە دوورى مەبینه وای گۆتبا: من له عەزىز گەردیم شیرینتر نەگۆتیه.

بیرمە داغستانەكە له سەر زارى برادەرەن رەسوول هەمزا تۆف به دوا دەهات، هەموو بە داغستانى منى عەزىز گەردى ناویان دینا.

تا دیدارى كۆتییى دووهمى داغستان، لای رەسوولێ ئەوێ و عەزىزى ئێرەم خۆش، ئیستا بازێ دەدەمەوێ و دەگەمەوێ سالى له سالانى براكوژى و لەوێو له چەند شەوێ بە دیار نیکۆس کارانتزاکیه و دەگەمەوێ، بەلام بەر لەوێ مگێزم لایە كە پەتیکى دیش ئەفسانەى چىای ئاگرى وەخوینم، بیرم ناکەوێتەوێ ئەوێ جارى چەندەمە بۆی دەگەپیمەوێ، هەر ئەو سالی كړیم، وای تێگەم سێ جار خویندەمەوێ، ئیدى نازانم بۆچى من لەو رۆمانە تێر نابم.

ئەفسانەى چىاي ئاگرى

هېندەم دەور كوردېۋو، نىۋى كەسەكانم وېنەى نىۋى خۇم و كەويار
ئەزبەر بوو:

گولبەھار، گولستان، گولپىز، ئەحمەد، مەمۇ، سۆفى، سلىمانى فەلە،
حوسۆى ئاسنگەر، پىرى كاروان... مەحمود خانىش لەوئى.

بەر لە ھەمووان گولپىزىم خۇشويست، چوونكى سەرلەبەرى مەم و زىنى
خانىى ئەزبەر بوو، حوسۆى ئاسنگەرىش لە بەرئەۋەى منەتى كەسى
نەدەزانى، مەمۆى نىردەوان لەبەرئەۋەى لە برى دوو سى داۋە كەزىى
گولبەھار، بە مەرگى خۇى ھاتە پىش، ۋەستا فەلەكە لە سۆنگەى
دەلاقەكەۋە... ئى لە قارەمان و كەسان گەپ.

چىاي ئاگرى ئەۋەى شۇرپىشكى بە ناۋەۋەى، لەو رۇمانەدا هېند
ئەفسانەى، هېند پىرۋز پىشانى دەدات ھى ئەۋەى لە رى گەشتن بە دامىنى،
سەرتى لە سەر دانىن، ئەدى گۈلەكەى سەرى سەرى! خۇزگەم بەو كەسەى
لە خەۋنىش دەىگاتى.

ئەفسانەى چىاي ئاگرى بە شىۋەى ھەندى شتى پىرۋزكردوۋە، لە دەستى
ئايىن و پەيامبەرانىش نايى، لەۋانە:

چىاي ئاگرى، ئاگرى چىا، گۈرى ئەحمەدى خانى، ئەسپ، كورەى
ئاسنگەرەكە، پىرى كاروان، شىمال، ئەو شىمالەى توۋرەى چىاي ئاگرى
دەژەنى و گولبەھارى سەۋداسەرى ئەحمەد كرد، ئەۋەى گوتى:
ئەسپ ئەسپى خۇمە.

ئەو رستەى ئەفسانەى چىاي ئاگرى لىكەۋتەۋە ...
ئەدى جوانى شارى بايەزىد و ئاقارى بايەزىد، نەخاسمە ئەگەر لە
دەلاقەى زىندانىۋە لىت روانىبا، ئەو زىندانەى بە سەر ھەلدىرەكەۋە ھەلئرابو،

ئەو دەلاقەيەى وەستا سەلىمانى فەلە لە زىندانى كردهو، گۆتەيەكى واشى
بلاوكردهو، كەس نەبوو باوەر نەهێنى، هېچ پاشا و بەگ و ميرى نەوێرا
بېرىش لە گرتنى دەلاقەى زىندانى بكاتەو.

لە دەلاقەى زىندانى بايەزىدەو، دنيا دنيايەكى دى بوو، جوانيەكى وات
دەدى، لە دەريى زىندان نەدەبينرا.

مەن كە دەمخويندەو خۆزگەم بە زىندانى ناو زىندانەكەى بايەزىد
دەخواست.

ئەفسانەى چىاي ئاگرى، جى جى، كەس كەس، گرتە گرتە ئەفسانەيە،
ئەفسانەى جوانى، ئەفسانەيى ھەر لە يەشار كەمال دى.

دوا گرتەش كە گولبەھار و ئەحمەد پىكدەگەن و بە سواری ئەسپى
دەگەنە سەر چىاي ئاگرى، كاتى لە تەنیشت يەك رادەكشىن، ئەحمەد
شمشیرەكەى لە نىوان خۇيان درېژ دەكات، لەو كاتە دیتە سەرت سەرى ئەو
ئەحمەدە ھەلبكىشى و بە يەشار بلىتى بۆ؟

بەلام دواى تۆزى بىركردنەو، پەژىواندەبيەو، ئاخىر ئەگەر شمشیرەكەى
لەوى دانەنابا، دورنەبوو ئەفسانەى چىاي ئاگرى بەتالبيتەو.

كتىبت سەد كىتیبى لىبكەوێتەو، شوكر مستەفا، تۆ بە زمانى ئەفسووناوى
مەنت خستە ناو ئەفسانەى يەشار كەمالەو.

ھەوكە بەرھو براكوژى.

براكوڙى

له دهري له ناو سه رماوسولئ، برا تهق تهق برا دهكوڙئ، به فيشه كان كوڙراو دهڙميرئ، به خوين براكوڙى دهخاته ناو ميڙوو، منيش له ژورئ به ديار سږبه و به دم بريشكه قرتاندنه وه په پ (براكوڙى) هله دهدهمه وه، چ ريكه وتيکه، له براكوڙيدا براكوڙى بخوښتته وه!

ئو نووسه ره گريکيه چيه، خوايه؟ ئو هه موو رسته ئاسمانيه له کويوه بو هاتووه؟ ئوه کار له رهسوولئ داغستان و ئه وانه نيه، براكوڙى هر به راستى وای بڼووم له ئاسمانپوه هاتې، له ديدى هه يني منه وه ئو رستانه رسته ي بنيادهم نه بوون، له تواناي وى به دهر بوون، هر ده بى خدا بوى داپشتبن.

ئز بهر له براكوڙى زوربام خوښدېووه، به لام هيند گيرده ي نه کردېووم، رهنګه به هڅى زمانه وه بوويت، ئاخر من به شره عاره بيه که وه به عاره بى خوښدېوومه وه، زمان به ربه ست و کوسى پيش چيڙ بوو، هر واش بوو، دواى سالانئ بڼو زوربا گه پامه وه، تيگه ي شتم زوربا، زوربايه!

براكوڙى به زمانى خومان بوو، زمانىکى ته پ و پاراو، وهک عه بدولکه ريم شيخانى روون و زه لال، ئو شيخانيه ش ده لئى نان و دږى ده گل هه ژار و هيمن و شوکر مسته فا و عزيز گهردى خواردووه، چهنه شيريني کورداندووه.

براكوڙيشم به دوو سئ شهويک له بن هينا، بيرمدئ له و براكوڙيه دا، براكوڙيى ناو کتيځي، وهکوو هه ستم له دلئ خوم راده گرت، دهمبيست بڼو باوه ياناروس ليدنه دا، ئو قه شهيه ي له نيوان زه وى و ئاسمان، له نيوان لينين و مه سيح تيدا مابوو. باوه ياناروس پنده چو نيكوس خوى بى، پاشترئ که شتيکم له ژيانى خوښنده وه، گومانم نه ما که خوى له و قه شهيه دا

نیشانداوه ته وه.

براکوژی بڼ من دهر وازه ی چوونه دنیای نیکو س بوو، دواتر کتیب کتیب به دوايدا چووم تا وای لیها ت بووه دلنشینترین نووسه ری من، تا ئیستا به دلنشینى ماوه ته وه و چ نووسه ری جی وی نه گرتو ته وه.

براکوژی له سه رده می براکوژی ده نگیدابووه، که م خوینه ر هه بوو نه خویند بیته وه، زور جار که ناوی ده هات، لیمان تیکده چوو مه به ست له کامیانه، براکوژی گریکی ناو کتیبی، یان نه وه ی نه و دهشت و چیا یه ی کوردستانی، نه و شه په ی به شیوه یی خوین بهر چاوی زوریانی گرتبوو، وه ها بهر چاویانی تاریک کردبوو، نه گهر گوتبات:

نه ری له براکوژی تیر نه بوون؟

لینت داده پسان، چه کیان لینت راده کینشا، وه ها باگویان ده دایه وه:

براکوژی چی! نه وه شه ری پیشمه رگه و جاشه، شه ری...

هه بوو رقی له و کتیبه ش ده بووه که براکوژی ناو نیشانی بی، بیرم دیته وه کوږی، ناویکی وهک (...) هه بوو، له گهر مه ی براکوژی، کاتی براکوژی هه کی نیکو سی به دهستی برادره ریکه وه دیتبوو، وا تیگه یشتبوو له باره ی شه ری خومانه وه یه، گوتبووی:

نه و کتیبه له بهر چاوم هه لگرد، هه رکه سی نه و شه په به براکوژی ناو بیات، ناپاکه.

برادره رکه گوتبووی:

که ره، نه و کتیبه پیوه ندی به کورده وه نیه، کونه، سه روکه که ت هیتشا له پشتی بابی بووه، نه وه نوو سراوه.

گوتبووی:

هه چی بی، شتی نیه ناوی براکوژی بی.

نه و کوږه سه ر به به ره ی مام جه لال بوو، برایه کیشی له چیا له ریزی کومونستان بوو.

کوږیکیش دوور به دووری ده مناسی، ناوی مه دواوی بوو، گوتبووی:

هه ر که سی براکوژی خویند بیته وه و باوه پی به براکوژی هه بی،

گه مژده.

چ ما له کتیبی براکوژی؟ ئا، وەرگیرانه که پیشکیشکرا بوو به (ن . م)ی،
کەس نهیده زانی ئه و ناوه کتیه، من درهنگ پیکه وتم یه کیکه له سه رانی
براکوژی، نهوشیروان مسته فای ناوه، زۆرم له دل گران بوو، براکوژی
کازانتزاکي پیشکیش به و کراوه.

باشه، با وایی، له براکوژی نیکۆس گه پئ، خسته ته نیشته دایه ی گۆرگی
با له وئ بئ.

له سه روبه ندی براکوژی، دوو هاوپی زۆر نزیکم به چیا که وتن و هه
یه که یان چوو به ره یه کی شه په وه، فازیل ریحانه و کیفاح، رهنگه ئیستا
سیره یان له یه کتر گرتی، دلم له ناو دهستمه.

وا باشه له باخی گلکه نده وه، له به هاری هه شتا و سیوه، شتی له باس و
خواسی براکوژی پیشانیده مه وه، به لام بهر له وئ چه زده کهم چه ند گرتیه کی
هه مه په نگ، کۆن و تازه ی فازیل ریحانه ی هاوپی پیشانیده مه وه، ئه و هاوپی
گیانیه ی کەس له دلی من جینی وی نه گرته وه.

جندہ خانہ ی مووسلی

بہر لہ چیا کہوتن دلی نہرم کردم لہ گہلی بچم، بۆ چیا نا، بۆ مووسلی، راستی من لہو پتر حەزم لہو جینیہ بوو، بەلام شەرمم دەکرد، وا خۆم پیشان دەدا کہ ناچمە جیی وا و شتی وا ناکەم. ریحانە پیشتر بینیبووی، کاتی شتیکی لی دەگیرایەو، زارم ئاوی دەکرد، لی هەولم دەدا بە سەر خۆم نەهینم و بە هەندی وەرنەگرم، ریحانەش هەستی بەو شەرمە ی من کردبوو، بۆیە بۆ شەرمشکاندنەکە چ ریی نەما نەگیرئ، ئیدی بە ریی کہوتین.

لە بەری رۆژەلات لە نزیک نەبی یوونس دابەزین، بە پیکەنینه وە گوتی: دواپووی لہوئ هاتینەو، سەرئ لە مەزاری نەبی یوونس دەدەین و لە گوناھەکە پاکدەبینەو.

بە مندالی ئەو نەبیە لای من زۆر پیروژ بوو، هەر جارئ لە گەل دایکم دەهاتم هەستم دەکرد چوومەتە حەجی، ئەو مەزارە، ئەو پەيامبەرە ی ناو زگی نەهەنگی، هەر لای موسلمانان نا، لای هەمووان پیروژ بوو، مەسیحی، یارسانی، ئیزیدی...

شتیکمان خوارد و برۆ، من شوینەکە پینازانم، وا دیارە نزیکبووینەتەو، ریحانە قسان دەکات، وێدەچی ریشوینی جی و سەر جیییم فێر بکات، بەلام من لە ترسان هیچی تیناگەم، چۆکم دەلەرزئ، هەستییکرد، پیلمی گرت و گوتی:

بە من بلئ، ئیمە دەچین لۆ سەر ژن، یان لۆ بن قەنارە؟!

بیرمە گوتم:

تۆ برۆ، من دەگەریمەو.

زۆری هەولدا، ملم نەدا، گوتی:

دە تا من دەگەریمەو، برۆ لە سەر نەبی یوونس بۆم بپاریتوہ کہ خودا لە

گوناھم خوش بئ.

ئەرى بۇچى ترس پنى بەستم و نەيەشت تامى ژن بکەم کە تا هەينى
نەمکردبوو، لە ناو خەونیش بە نيوەچلى بوو، هەوگەشپنۆرە لەو ترسە
نەگەيشتەم.

ئیدی جندەخانەى موسلم لە دەست خۆم دا، وا نەبا، ئیستا ئەویش
دەکەوتە ناو کۆلان کۆلانەو.

ریحانە درەنگ هاتەو، کز دیار بوو، چەندى پرسیم:

چ بوو؟ چ رویدا؟

هیچی نەگو، لە نزیک مالى هاتە گو:

ئەو بەلایە مەمکی گەلەک جوان بوو، دەتگوت هەنارە، بە خۆم نەوہستام،
گەزەیهکی ناسکم لە گۆیەکەى دا، هەر هیندەم زانى دوو شەقاو لەولا کەوتم،
توومەز تەردەستانە بن پنى لە سینگم گیرکردوو و هەلیداوم، چما ژن ئەوها
بە تینن! چما مەمک ئەوها ناسکە!
بە مەمک راوہ کەرویشکم بیرکەوتەو.

راوه کهرویشک!

ئەگەر وەبیرتان بیتەو، جارێ راوه کهرویشکم هێنا گۆڕی، بەلام
نەچووینە راوی، هەر هێندەم گۆت:

راویکە نە داوی دەوی، نە تاژی، نە پشکە خوینیکیشی لێ دەڕژی.
راو نیە لەو راوه ناسکتر، راویکە چێژیکی وات دەدات، لەبیرت ناچیتەو،
راوی پر موچرکە و ئوخژن، کەرەستەیی راویش تەنھا تیچاوه و چیدی نا،
فیزبوونیشی گران نیە و هاسانە، رووتەنک مەبە و تەواو، جینی راویش
کۆلانە، سەر دەرگا و حەوشەیی مالانە.

ئەز زۆر حەزم لە راوه کهرویشکی دەکرد، بەلام چوونکی زۆر شەرمن
بووم، کەم دەچووم، یەکەم راوی خۆم وەک خۆی ماوێتەو و
وەبیرناچیتەو، دەلێی ماچی یەکەم، تامەکی بە هیچ ناچیتەو، ئەو جووتە
کهرویشکەیی کەوتنە ناو سێرەو سێی سێی بوون، لە گۆلی مەمکەکیژە
سپیتر، ئەو کهرویشکانەیی هەینی ئێمە راومان دەکردن هەمە رەنگ بوون:

سپی سپی، سپی، تۆزێ سپی، گەنمی، رەشتارە، رەشی هەنجیری،
خورمای... لەشتیو و قەبارەش جیا جیا: هێلکەیی، هەرمیی، هەناری،
گندۆرەیی... بەلام لە شلی و توندی هیچم لێنەدەزانای، ئاخەر دەستم
لێنەدابوون، ئەڕێ کێوو ناوی نابوون کهرویشک و راوه کهرویشک؟ هەر
کێ بێ، مالی ئاوابێ، ناوەکە ناسکە.

ئێ، راوی یەکەم لەبیرناچیتەو، لە کۆلانیکی تەنگەبەری گەرەکی تەیراوه،
لە کۆنە خانوویی لەگژ کاری داربەستی بووم، لە ناو دەرسەکانەو چ ببینم،
کچیکی تازه هەلچوو، دەتگژ گۆپە، بە سۆندە و گەسکەو، لە سەر کۆسپی
دەرگای بەرانبەرم دەرکەوت، نزامکرد دانەوینتەو و دەست بە یەخەو
نەگرت، نزام بە زیادەوێ گێرا.

ئىستا نىوانمان ھەر سى چوار گەز دەبى، من وا لە پەنا و تارىكى سەرىش ھەلبەرى نامبىنى، ئەویش لە بەر رووناكى، ئەو خوى رووناكى، ئەگەر لە تارىكىشەو ھەركەوى ھەر رووناكە. بە چاوى من چاودى، بەر كۆژەى تەواو كۆژتەو، جۆتە مەمكى سېى سېى، گچكۆكە، بەرى لە ھىلكەى بارۆكە گەورەتر، بە گۆو ھەركەوتن، دوو گۆ لە كەرتكە گىلاس دەچوون ئەوجا لە سەر سېپىتى، كچە لە گۆ شووشتن و گەسكەنە، منىش لە گەل ھەرسووپان و روو ھەرگىزانى ئەو، بە پەندزە جىتى خۆم دەگۆپم و لە گۆ راوى ئەو دوو كەروىشكەم كە تا ئىستاش لە چاومدا سېى دەچنەو.

ئەو راوھم بە شەرمەوھ بۆ فازىل رىحانە گىراپەو، گوتى:

تۆ چىت دىتوو، من راوى لەو ناسكتەر و سېپىترم كەردوو.

وابوو، ئەو زۆرى دىتبوو، ئەو زۆر لە نىكتىرەشەو دىتبوو، دەستىشى لىدابوون، ھەر ھى ھەولەر نا، ھى مووسلىشى تام كەردبوو، ھەكوو دەلەن شتى لە دىناى دىتبوو، بەلام من نا، تەنھا ھەندە بوو، جاروبار بۆ راوى دەكەوتە كۆلانان، جارناجارى بە چاوى پەر مەكەوھ دەھاتمەوھ و شەوان بە خەيالى وان دەكەوتە خەوھ.

ھەندى كۆلانى چەند گەرەككىمان دەستنىشان كەردبوو، دەمانزانى كەروىشكى ناسكى لىئە و ئاسان دەكەونە ناو سىزەوھ، سىتاقان گەرەكى بوو لە جىراوگەى ئىمە، ھەر لەویش فازىل رىحانە وانەيەكى فىركەردم، لەبىرنەچىتەو، بزانە چۆن:

بە كۆلانەكدا ھاتىن، دوو سى ژن لە سەر كۆسپەى ھەرگا دانىشتبوون، يەكيان مىدالكار ھەر لە تەمەنى كەويار دەبوو، ساوايى بە سىنەيەو، شىرى دەدايى، مەمكى تەواو ھەرھىتاوھ و ئەوى دى نىوھى ديارە، بە دىتنى ئىمە خۆى لە گورە نەبرد، داينەپۆشى، دەستى نەخستە سەرى، منىش تىچاوم وا لە سەرى. واى خودايە، چەند جوانە مەمكى ناو زارى ئەو ساوايە، لەو چەند چەركەيە ھەزار جار خۆزگەم بەو ساوايە خواست، خۆزگەم بەو پىاوە خواست كە باخەوانى ئەو سىوانەيە، چەند شىوھى سىويان دەدا، ئەو مەكە رەشتارانە.

وهه ايان كه مه نديش كردبووم، برژانگم به سینهی ژنه كه وه به سترابوو،
دياربوو تپه پيپووين، به لام ئاورمدا بۆوه، چاوم هه به ويوه هه لواسرابوو، له
نقورچينكي توندي فازيل هاتمه وه سه ر رى و گوته:

تو هه له يه كت كرد.

گوتم:

وايه، نه ده بوو ئاو پدده مه وه.

گوته:

ئا، هه له كه چ نيه ده پوا، به لام چ له گونا هه كه ده كه يت؟

به پيكه نينه وه گوتم:

ئدى نالين (نه زهر) به چهند نويزى ره شده بيته وه!

گوته:

ئو گونا هه ي تو كردت له و شيوه يه نيه.

گوتم:

ئدى؟

فازيل به وردى گونا هه كه ي بۆ ورد كردمه وه، پنده چوو ئه ويش له كه سى
گه وه به ستيه ي:

ژن كاتى به نيازى شيردان مه مكى ده رده هيني، ئه و جا هه ژنيك بيت و
هه مه مكىك بيت، نابيت ته ماشاي بكه يت، ئاخو وهك ئه وه وايه ته ماشاي
مه مكى دا يكت يان خوشكى خۆت بكه يت.

نازانم بۆ يه كسه ر با وه پم به قسه كه ي هات، ئيدى مه مكى ناو زارى مندا ل
به اته يه ته ناو چاويشم، نه مده ديت و رووى خۆم وه رده گيرا.

هه ر له سه ر هه نديش له ديتنى ئه و مه كه خۆم بيه به رى كرد، كه چهند
سال بوو، تامه زروى ديتنى بووم، ديتنه كه كه وته كاتيكي خراپ، كاتى
گونا هه كه، ئه ويش له سه ر ده رگا، خستبوويه زارى ساوا كه ي، به لام من هيند
خيرا چاوم له سه رى هه لگرت، به ديتن نا هيت هه ژماردن، وهك تارما ييش
نايته وه ناو چاوم، ئه گه ر ناوى ئه و كچه به ينم، هه مووتان ده يناسن، ناليم
ناوى.

شار و ناسینه‌وهی سال

پیشان له و شاره سال هی له ژماره ناوی دی هه‌بوو، سال هه‌یه دوو ناوی هه‌یه، به‌لام ویناچی سالی بی ناو هه‌بی، نه‌وه سالی گرانیی گه‌وره، نه‌و ساله‌یه که جه‌ندرمه‌ی ئوسمانی ده‌نکه گه‌نمیان له میرووله‌ش ده‌رفاند، پووشانه‌یان له ده‌رۆزه‌که‌ریش ده‌ستاند، برسییتی به شیوه‌یی تاوی ستاند، خه‌لک گوشتی که‌ر و سه‌گ و پشیل‌ه‌ی ده‌برژاند.

سالی ئینگلیس:

سالی قووچاندنی ئوسمانی و پتوهربوونی ئینگلیسه.

سالی میری و هه‌سو:

نه‌و ساله‌یه، له‌و ده‌شته، هه‌سه‌ن و مریه‌م که جوانترین ژن و می‌رد بوون له‌و ده‌مه، ده‌که‌ونه جه‌نگی جه‌ندریان، هه‌سو به برینداری دوو جه‌ندریان ده‌نیرینه نه‌و دنیا، جه‌ندرمه ده‌ست له میریش ناپاریزن، هه‌ردووکیان له خوین ده‌گه‌وزینن، ده‌لین:

له‌ ناو گۆریش هه‌وریی سه‌ری هه‌سو و به برینی سینه‌ی می‌ریوه.

تا دره‌نگیش ژنی هه‌ولیرئ، بۆ نزا ده‌چوونه سه‌ر مه‌زاری هه‌سو و میری.

سالی لافاو‌ه‌که:

نه‌و لافاو‌ه‌ی خه‌لکی سه‌ر قه‌لاتیش ترسیان لئ نیشتبوو، ئاخ‌ر وه‌ک ده‌گیرنه‌وه: لافاوئ بوو، له پانه‌وپانی و هاشه‌هاش و شه‌پۆلان زۆر له‌وه‌ی نووح ده‌چوو.

سالی به‌فری ئه‌ستوور:

سالی به فریکسی ئه سستور ده که وچ، که س ماله و مال ناکات، چل رۆژ ده میتینه وه، له هه ندی جی ئالیک نامینی، بزن قشپلی خوی ده خوات، مامز له برسان ده سته برداری کتو و ده شتشی نی ده بیت و ره وه ره وه دینه ناو مالان. سالی نه وار:

ئه وه ساله ی له دیرۆکی شار به سالی نه وار تۆمار کراوه، ئه وه ساله یه که پۆلیس وه ک چاویه شته کون کون له چاخانه و مالان، به دوا ی نه واری کدا ده گه پان، نه واره که ی کاویزاغا، ئه وه ی سه ر و دلی پادشای به غدای گرتبوو، ئه وه ی پیتشت له چ جی روویندا بوو. سالی مه رگی شه هابه:

شه هابه ئه وه خوشخوان و بانگخوینه ی قه لاتنی که ده نگ نه بوو به داو دیشه وه بیگاتی، دوا ی وی که س جینی وی پر نه کرده وه، ئه وه ساله شار بزی گریا و له بانگیدا. سالی ئاگر:

ئه وه ساله ی ئاگری ناوه، ئه وه ساله یه شیخ محیدینی فه توای حه رامکردنی کردنه وه ی ئاگری نه ورۆزی داوه. سالی که ریم و ستی:

سالی کوژرانی ئه وه کوڤ و که چه یه، سالی له خوین گه وزینی ئه وینه، ئه وه دوو ئه وینداره به رگی خوین و شاریش ره شی پۆشی. سالی بازاری فه له ک:

تاقه ساله ناوی شیعی هه لگرتبی، ئه وه ساله یه که بوڤه ان جاهید شیعیکی به ناو نیشانی (بازاری فه له ک) له دیواری سه را هه ئواسی، ده نگیدا یه وه و له سه ریشی که وته زیندانی. سالی کۆچی جوو:

ئه وه ساله بوو، هه رچی کوردی جوو هه بوو، مالی خویان هه راج کرد و به ره و ئیسرائیل کۆچیان کرد و نه گه پانه وه. سالی چه پله:

ئه وه ساله یه که شیخه شهل لایه کی شار به دوا ی خوی ده دا، به چه پله و

دەستى رووتەو دەرووشمى مەرگى زۆردار و بڑى ھىزى گەل دەلئەتەو.

سالى سويند:

ئەو سالەيە كە جووتيار و رەنجەدان سوينديان بە تەلاق و قورئان
خوارد، مل بۇ ستەم و زۆرى ئاغا نەدن.

لەو شارە سال نىيە بى ناو، ئەو سالى ھەرەس قەومى:

ئەو سالەي وەلەكە عارەبى بىابان پتوهرېوون و بە:

ئىحنا بەدوو وىنە عەدوو

كەوتنە كوشتوكوشتارى، شار بە مردنیش لە بىرى ناچىتەو.

سالى ھەمەي سابىرت ھەيە، ئەو جاشەي جادە جادە دەگەر،

رانكوچۇغە لە بەرى دىتبا، دوو فېشەكى پتوھەدەن.

لە ناو سالان سالى ھەيە ناوھەكى تىرىشى ھەر ژمارەيە، ژمارەكەي خۆي،

ئەویش شىست و شەشە:

ئەو سالەيە جەلالى لە داخى مەلايى لە بەغدايان كەردەو و پىتش دەبابە

كەوتن.

سالى يازدەي ئادار:

ئەو سالەيە كە مىللەت دەستى گەيشتە شتى و ھەناسەيەكى دا.

سالى ئاشبەتال:

سالىكى زور شووم بوو، دواي ماچەكەي شا و سەدام، بە فېكەيەكى مەلا

مستەفا ولاتى پىشمەرگە چۆكى شكا و دەستى لەرزى، چەكى دانا، شۆرپىنى

بە ئاودا چوو.

سالى كەرگىران:

ئەو سالەيە، مىرى فەرمانى گرتنى كەرى دا، لە تەنىشت گەرچى، دىيائى

كەرى لە ناو تەلبەند كەرد، ئەوجا خاوەن كەر ھەبوو، دەچوو جۆركە جۆي لۆ

كەرى خۆي دەبرد، پۇلىس لىنى وەرەندەگرت، دەيگۆ:

بە فەرمانى بەرئوھەر، كەر نابىت ئالىكى بۇ بىت.

خاوەن كەرى گۆتبووى:

دە برۆ بەرئوھەرى كەرانم لۆ بانگكە، بزانم...

دەلەن شىتە گوتىۋى:

ھۆكەت زۆر كەرە، لە باتى كەرى دوو پى، كەرى چوار پى دەگرى.

سالى كەمانچە كۆرراۋ:

كەمانچە ژەنى ھەبو، ناۋىكى ۋەك رەۋەندى ھەبو، لە ختوخۇرا
شەقاۋەين، سەرچىخ نەچۈبم عومەرى ناو بو، رىي لىدەگرى، بە سى
چوار چەقۇ لە خويىنى دەگەوزىنى و تەلى ھەناسەى دەپسىنى، لە كاتى
ناشتى نىۋەى شار دەرژىتە گۆرستانى سەيد مارف، تا درەنگ وىنەى
كەمانچەكەى بە سەركىلەكەيەۋە...

سالەكان ناھىنە ژماردىنى، سالى سە ھەيە، ئەو سالەيە پۇلىس كەۋتنە راۋە
سەگ و قرانىان تىخستىن. سالى رۆژگىرانى گەۋرە ھەيە، سالى كلۆ، سالى
بەفرى سۆر، گەنمى سۆر، سالى شار بە چىا كەۋتن، سالى گىرانى ھەمە
شىت، سالى راۋە كۆمۈنىستان... سال سال ۋەرە، ۋەرە، ئىستا گەيشتىنە سالى
راۋە شىت.

دهفته‌ری شیتان و راهه شیت

ویناچی شار هه‌بی هینده‌ی شاری مه‌شیتی هه‌بی، هه‌ر شیت نا
ده‌روژه‌که‌ر و مزگه‌فتیش، ده‌گیرنه‌وه‌ فازیل ریحانه‌ش ناوه‌ ناوه‌ بۆ که‌نین و
خۆشی له‌ شیوه‌ی شانۆگه‌ری پیشانیده‌دایه‌وه‌:
حه‌مه‌ر مه‌ستان سه‌ر له‌ ئیواره‌یی له‌ ساتی مه‌ستی ری له‌ ده‌رویش برابم
ده‌گرئ:

پرسیاریکم لیت هه‌یه‌ ده‌رویش.
ده‌رویش لووتی خوی ده‌گرئ و ده‌لی:
حه‌مه‌ر بلی، به‌لام هینده‌ لیم مه‌یه‌ پتیش.
مه‌ستان زیاتر ده‌چتیه‌ پتیش:
خودا له‌ سه‌ر دنیا چه‌ند مالی وه‌ک ئه‌وه‌ی توی هه‌یه‌؟
ده‌رویش که‌می ده‌کشیته‌وه‌:
نازانم، له‌ ژمار نایه‌، بی کوتایه‌.
مه‌ستان:

ئه‌دی له‌ هه‌ولتیری چه‌ند مالی هه‌یه‌؟
ده‌رویش که‌می داده‌مینئ، ژماره‌یه‌ک ده‌لی.
مه‌ستان:
ئه‌دی لۆ ده‌لی نازانم؟
ده‌رویش:
کوڤه‌ هه‌ی سه‌رخۆش، من گۆتم هی دنیا‌یی نازانم.
مه‌ستان:
ئێ، ده‌ تیبگه‌، خودا له‌ دنیا‌یی چه‌ند مالی هه‌یه‌، نیوه‌یان لی‌ره‌ن، له‌و

ههولنږهن، ده بلی وانیه!

دهرویش گوتېووی:

حه مه، له دواى بانگدانى نژات لږ ده کم بگه پښه وه، لږوږى له مالى خودا
له لای خوم ئه و باس و خواسانه بگه پښه وه، هه مه، به خودای ئه من زور
خه مى تومه.

مهستان دهلی:

به لاشه، له و نزا و خه مه گه پښ، دهر ویش به پتی خوۍ، سهر خوش به پتی
خوۍ.

دهرویش به ره و مزگه فت ده پته وه، مهستان گاسیده کات:

دهرویش، دهر ویش...

دهرویش ناوږده اته وه:

چیه، خودا هیاده تى دای؟

مهستان:

له پهنای دهرگه ی مزگه فتی، جتیه کم لږ بگه وه، وا له سهر شتېبورنم، ههر
دیت شار حه مه شتیک یدی خسته ناو جاده و بهر دهرگای مالى خودا.
دهرویش سهر باده دات و له بهر خووه:

واى له و حه مه ده شیت و نه زان و کهره، وا ده زانی مالى خودا ته نها جینی
شیت و دهر و زدکهره!

مالی خودا زور له باسی راوه شیتی دوورخسته وه، له مالى خودا گه پښ.
شار سهر شاره له شیت و دهر و زکهر، له ههر لایه که وه که سى شیت
ده پښ، که سى ده که وپته سهر ساجی عه لی و په نا ده باته بهر ده سته سږ
راخستنى، رووده کاته ئه و شاره هه مه رهنګ و هه مه دهنګ، ئه و شاره
رووته نکه، ئه و شاره ی هه میشه دهرگای له سهر پشته، ههر شیتى، ههر
ده وړ زکهرى راوړنږى، تپه لدرى، له بى جیتی، له برسان سهره لگرى، دى
لږه بارګه ده خات و ناږواته وه. تو بږق شیت و دهر و زه که رانی شار بدوینه،
له قسه یانږا دیاره، هی چ ئا قاریکن، هی چ شاریکن. ئه ها چاودى، له و سهرى
سهرى، له ده قهرى باله کایه تى و پږده رى، له هه موو جتیه له بهرى بارزان و

که لک و قهراج و پردیوه، بپرېوه، له زڼی گچکه له زڼی گوره بپرېوه نه و
بهري، بهري بادینان و گرمیان و بابان، دهبینیه وه، شیت و دهرۆزه کهری
همموو جییان لهو شاره دهبینیه وه.

باشه، نهو شاره بۆ بوته جیي دهرۆزه کهر و شیتان؟
فازیل ریحانهش پییوابوو به هوی زوری مالی خودا و نانبدی
خه لکه وهیه. دهیگو:

سی روژ دهرگای مزگوتان داخه، با سی روژ کس کس دانه کات و
نانیک نه به خشی، بزانه نهو شاره هفت شیت و سی دهرۆزه کهری تندا
دهمیڼی!

واز له وه یڼه بهر له وهی بیته راوه راو، راوی شیتان، له گهل فازیل
ریحانه دهچینه سه رژمیری شیتان، گوتی:
وهره، با هر شیته و به دوو سی خت بناسین، روژیک دی به که لکمان
دی.

من هینده مه یلم لی نه بوو، دلیم نه شکاند و چهند جارې به گه لی که وتم.
دهفته ریکی گچکه ی خسته باخه لی و له ناوشار و گهړه کان که وتینه گهړان،
هر شیتیکمان ده دی ده مانخسته چهند رسته یه که وه، بهو شیویه
ده ماننا ساند:

ناوی فلانه، جک و بهرگی نه وهایه، به ژنی هینده یه، داری به دهسته وهیه
یان نا، پیلاوی له پییه یان پیخواسه، دهسته شیتنه، یان بهسته زمانه، به چ
قسه یه ک یان شتیک ده ناسریته وه...

سه د و شتی شیتان خسته رسته وه، نه وانه ی ناومان نه ده زانین، بۆ
خومان ناوکیان بویان داده نا که له شیوه و سیمای بوه شیته وه، یان له
قسه یه کی خویه وه، وا تښگم لهو شیته وه پندا هاتین که له نزیک مزگهفتی
درویش برابم له ناو گوماوی ده لینگه هه لکردبوو، له ناوی خوی ده گهړا،
بیرمدی فازیل لڼی پرسى:
نهو چیت بزکردووه؟
بیوه ی سه ره لېږی:

خۆم خۆم، ناو ناو...
ناوی ئەو شیتەمان نەزانی، بۆیە ناومان نا:
خۆم خۆم.
ژمارە یەکیشمان بۆی دانا.
لە دەفتەری شیتان ناوی لە شیتیک نابوو:
شیتی کەلاو.

ئەو شیتە لە گەرەکی کۆماری بوو، دوو سنی کۆلان ھێروە ئێو
کۆلانە ئێو کە دواتر کۆچەرئێکی کۆمۆنیست بە دەمانچە یەک و چەند فیشەکی
حوکمەتێکی شیت کرد! داستانێکی وای تۆمارکرد، شار ھەمووی، ھەندێ
شیتیش دەیانگوتەو. لەوێ لە لایەکی ھەوشە یەکەو دەرگە یەکێ گچکە
کراپۆو، ھۆدە یەکێ پیس، ئەو شیتە کە ئێوارە دادەھات، دەھاتەو ئەو
کەلاو.

دەفتەرەکی فازیل شیتی بێ ناوی زۆر تیدا بوو، ناوی لە شیتیک نابوو:
شیتی پێ بە زنجیر
دەیکۆ:

لە خانووئیک کارم دەکرد، لە مالا کە ئێو تەنیشتیان لە پەنجەرەو دەیتم
پیاویکی تەژەیان لە ژۆری بە مەربەند بە سەتۆو، دیار بوو شیت بوو،
پێکەوتم کە شارستان مەگەر چۆن دەنا شیتی خۆیان بەرەلای جادە ناکەن.
لە دەفتەری شیتان، شیتیک ھە یە ناوی شیتی تف لە ھەوایە، کەس نیە
ئەو شیتە نەناسی، کەسیش ناوی نازانی، دیار نیە جێ و بنەچە ئێو کۆییە، بە
زۆریش لە ناوھەندی جادە دەپوا، تپومیتل خۆی لێ لادەدا، ناوھە قیت
رادەو، سێ، تەواو خۆی پشە و شکیان دەکاتەو و ئاسمان بە بەر تف دەدات،
رێحانە بە پێکەنینەو دەیکۆ:

ھەبێ نەبێ، ئەو لە سەر بەرمال شیت بوو.
فازیل ئەو دەفتەرە ئێو لای خۆی پاراستبوو، ھەر شیتێکی تازەش لە شار
پەیدا دەبوو، دەیکۆ ناویەو، ناوھە ئێم دەپرسی:
دەفتەری شیتان پێنەبۆو؟

دەيگۇ:

فشەت پېنى، رۇژى دى، دەبىنى چەند بە كەلك دى.

حەيغىم دى، دەفتەرى شىتان لەگەل چوونى فازىل رىحانە چوو، ئەز دواى ئەو تەمەنە، لە كەلكى ئەو دەفتەرە تىگەيشتم، ئىستا ئەگەر لە بەر دەست با، لە زارى رىحانەوہ كۆلانى گىرآنەوہم پەر دەکرد لە شىتى شار و رستەى سادەى ئاودار.

باشە، با بچىنە ديار راوى، راوى شىتان، ئەو راوہى خوینىشى لىوہ رۇا، ئەو راوہى لە پۇلىس وابى راوہ سە دەكەن، راوہ سەيەكەى بەرى دەلىم، ئەوہى زەوى و ئاسمانيان پەر کرد لە قووپە قووپى پارانەوہ و كەس بە ھاواريانەوہ نەچوو.

شار تا دەھات شىتى دەخستەوہ، شىتى دەھاتى، شىتى ھەمە جۇر، شىتى لە شىوہى بەرخۆكە، نەرم نەرم، نەرم لە رەفتار و گفتار، بەر بەردىشت دابا، نەيدەگۇ ئەى ھاوار. شىت ھەبوو بە شىوہى بە پى خۇيدا دەروىى رىت لى نەگرتبا، نەدەھاتە رىت. شىتىش ھەبوو چاوى لە ھەياس کردبوو، پىت بە خوارى دانابا، دەيكوتى. جۇرە شىتىكى دى پەيدابوو، دەتگۇ لە سالح ستالىنيان گرتۆتەوہ، لەویشيان تىپەراندبوو، ئەوانە سىياسى بوون، بە حوكمەتيان گرتبوو، جوينيان دەدا، تفيان ھەلدەدا، وەك ئەو شىتە نا كە تفى بۇ ئاسمان دەنارد، نا، راستەوخۇ تفى لە ناو چاوى سەرۆك دەکرد.

رىحانە بە چاوى خۇى دىتبووى، گىرآيەوہ:

لە بەرى قەيسەرى، نزىك چاخانەى سەيد سەلىم، ئەھا سەدامىك وا بە دىوارەوہ، چاوم لىيە شىتى تەواوى بە بە ديارىوہ راوستا، دەستى لە شىوہى دووربىن لە رووى راگرتبوو، وەك بلىى لە خۇى دوور و نزىك بخاتەوہ، پاش تاوى بە تفيان وەرگەرا سەرى و سواخيدا، خەلك ترسان و پەرتەيان لىکرد.

بىرمەماوہ چ ناوىكى لەو شىتە تفھاوئە نابوو.

شىتى تووپە و دەستوہشىن رۇژ دواى رۇژ پتر و پتر دەبوون، ھەبوون بە گۇ بىزىيە سۇر و قات زەيتوونىشدا دەچوون، يەك دووانىكىش دەرکەوتن

گیچه‌لیان به کچان ده‌کرد...ئیدی میری بریاریدا شار شیتی تیدا نه‌میتن،
هه‌موو راپیچرین به‌رهو شیتخانه‌ی گه‌وره‌ی به‌غداین.

پۆلیس پیوه‌ربوون، بگره و سوارکه و باژۆ، هه‌ندئ شیت نازانم چۆن
ده‌یانزانی فهرمانی ده‌سگیرکردنیاں ده‌رچووه، له‌ دوروه‌هه‌ پۆلیسان دیتبا،
هه‌لده‌هاتن، هاواریان ده‌کرد، که‌س تینه‌ده‌گه‌یشته‌ هاواری خودا ده‌که‌ن یان
که‌سێکی تر. سابه‌ شیتی هه‌بوو، مالیان له‌ کوورانی بوو، کاتی بیستبووی
راوه‌شیته، به‌ غاردان به‌ره‌و مالی بووبۆوه، له‌ پئی منداڵ لیان پرسیبوو:
ها، سابه‌ لۆ وا زوو هاتیه‌وه؟

سابه‌ ده‌لن:

پۆلیس هی وه‌کی من ده‌گرن.

شیت هه‌لده‌هاتن و له‌ په‌ناو په‌سیوان، له‌ ئاوده‌ستی مزگه‌فتان خویان
ده‌شارده‌وه، شیت هه‌بوو له‌ کاتی به‌رده‌ستکه‌وتن، ده‌ستی نه‌ده‌دا و شیتانه
ده‌ستی ده‌کرده‌وه، دوو سئ پۆلیسی ته‌خت ده‌کرد. هه‌یاس به‌ ده‌ نواژه
پۆلیس ئه‌وجا به‌ره‌زفوت بووبوو. هه‌ندئ شیت به‌ ئاقار که‌وتن، پۆلیس له
دوایان نه‌بوونه‌وه، بووه‌ یه‌ک راوه‌ راو، ده‌نگوت راوه‌ سه‌ ده‌که‌ن، ده‌یانداوه
به‌ر فیشه‌کان، شیت هاواریان ده‌گه‌یشته‌ ئاسمانی، که‌س به‌ هاواریانه‌وه
نه‌ده‌چوو، یه‌ک دووانیکیان به‌ برینداری گرتن و بردنیا، شیت نه‌ما.
مه‌مه‌دیش ماوه‌یی له‌ مالی نه‌ویرا بیته‌ ده‌ری، ترسا به‌ شیتی دانن و بیبه‌نه
شیتخان.

شار چهند رۆژئ شیتی تیدا نه‌ما، خه‌لک وه‌ک بلی شتیکیان بزر کردب،
شار بیرى شیتخانه‌کانی ده‌کات. ئه‌ها یه‌ک دوو شیتی تازه‌ پیدابوونه‌وه، زۆر
بوون، زۆری نه‌برد شیته‌ کۆنه‌کانیش، شیتی شیتخانه‌ هاتنه‌وه، وه‌ک خوی
لیه‌هاته‌وه، به‌لام پیده‌چوو، ده‌ریان له‌ شیته‌ ده‌ستوه‌شینه‌کان دابی، کز و
مه‌لول دیار بوون. هه‌یاس هیزى هه‌ستانه‌وه‌شی نه‌مابوو، شار دانیابوو
حوکه‌مت شتیکى له‌ هه‌یاس کردووه، ده‌نا ئه‌و شیته‌ شیره‌ وا کز ناکه‌وئ.
ئو راوه‌ شیته‌ و بردنیا بۆ شیتخانه‌ی به‌غداین به‌ چهند دیرئ که‌وتبووه
ده‌فته‌ری شیتخانه‌ی فازیل ریحانه‌وه.

کچهی ئامیدی

فازیل ریحانه ماوهیی بهر له وهی ناوی سهربازی بی، دهیویست زۆرتترین جی بگهڕی، فیلمی باش بیینی، کتیبی باش بخوینیتوه، ئاخر بریاری دابوو، نابی سهری بییره، پتی پۆستال بیینی، ههرینی چونه چیای به خۆی دابوو، دهیویست به پری، پر له شار و فیلم و کتیب، چهک بکاته شانی.

منیش دهتگۆ دلم تریواندوویهتی، ئهگهر به چیا بکهوئ نایبینمهوه، ههرچی دهگۆ، دهگۆ ئی. وهکوو بلتی (نا)م نهماپی! له سهر خواستی وی، هیشتا روژ له چ جی ههلههاتوه، سوار بووین، بۆ کوئ؟

ئامیدی

ههر من و ئه و شوفیرین، تپومبیلهکی تاییهتی گرتبوو، بمانبات و بمانهینیتوه، پارهیهکی باشیشی دای، نه من نه ئه و ئامیدیمان نه دیتوه، نیوهرق نه بووه، وا له بن ئامیدی، تۆ بلتی ری سهرکهوتنی ههبی! تا گهیشتی، وهک ئه وهی ری ئاسمانمان گرتی، شار چۆن گهیشتوته سهر ئه و شاخه، ئه و شاخه چۆن وا پان کهوتوه و شاری له خۆی بار کردوه؟! شاری له و شیوه م له خه ونیش نه دیتبوو، ئه وهی له تهله فزیۆن پیتشانی دابووین کوا ئه وها بوو، ئه وه ئامیدی له کتیب خویندبوومهوه، کوا ئه وهیه که به چاوی خۆ دهیبینم.

ریحانه دهلی:

به من بلی، ئیمه له زهوین یان له ئاسمانی؟ داخوا جی ههیه لیتره بلندتر!

شوفیر دهست بۆ چیا بهکی پشته وه درێژ دهکات و دهلی:

ته ماشای مهتین بکه، ههینی تیده گهی.

وایه، له بهرزی مهتینه وه تیده گهین که ئیمه هیشتا له سهر زهوین.

میری بادینان له خۆرا ئیره ی نه کردۆته پیتهختی میرنشینه گهی، ئیره

قه لاتیکه له ئاسمانی، ئه گهر چه کوچولت له مشه بئ، ناپاکت تیدا نه بئ، ناگیرئ، له شکرێ چوار دهولهت دهوری بدات، ناگیرئ.

تیکه نانیکمان خوارد و بگهڕئ، ئامیدی جیهیکی دیاری شوینته واری نیه، ئاخر ئه و شاره له چ شارئ ناچئ، سهر له بهری شوینته واره، به ههر لایکدا دهروانی شوینته واره، هی ئه وهیه به دیاریه وه دانیشیت و سه ربرده و دیرۆکی لئ بخوینته وه. له نزیک مناره ی گه وره وینه که مان گرت، به لام ئه وهش به دهردی وینه که ی ئه وئ سالیی ته ک کوته له که ی حاجی قادری کوین چو، چو.

ئامیدی پتده چی، شاری هه موو ئاینان بئ، به دوا ی ههر ئایینکدا بگهڕئ شوینته واری ده بینیه وه. دوو ده مژمیرو تیدا گه راین، له دهروازه ی زه رده شته وه پتدا هاتین، سهر گۆری میره کانمان کرد، له ده رگای کوته وه گه یشتینه وه ئه و کلێسه یه ی ته ماشا کردنی ههیرانت ده کات، گۆمه فازیله ریحانه:

به وهنده لئی تیر نابین، ده بی بینیه وه و شه و لئی بمینینه وه.
گوئی:

من پیناچی جاریکی دی ببینمه وه.
به وه لاهمه دلمی گرت، ههچم بۆ نه گوترا. ئئ، چیدی... ئا، بیرمه که وته وه، شوفیره که به پیکه نینه وه گوئی:

من چاوم له دار و دیوار به فیروندهم، ئه وان بۆ ئیوه و که چه کان بۆ من. به راست که چه ئامیدی بۆ وا جوان بوون، وا ته ر و ناسک ده تگوت ئاسماننشین و بای زه ویا ن بهر نه که وتروه، له ده می سواری بوون و گه رانه وه شوفیر گۆتی:

ئه گهر هه زده که ن سه د سال به جیئلی بمیننه وه، که چه ئامیدی بخوازن. فازیله ریحانه:

دیاره ئه و پیرانه ی ئیره ته مه نیا ن دوو سه د سه له!
له و قسانه بووین، له سوورانه وه یه ک ئه گهر شوفیر ته رده ست نه با، که چیکمان پانکرد بۆ وه. که چه تاسا و له جیئ خۆی وشک بوو، دانیشیت، زمانی

شکا، هەناسەى گىرا، رەنگى سېى ھەلگەرا، خەلک خرېبونەو، ئاويان پىدا
کرد، بە زارىانەو کرد. جغارەخۇرىكى پىچوو تا ھاتەو سەرخۆ، رەنگى بە
بەردا گەرايەو، روومەتى دەتگوت سىوى بەروارى، بەزىيەى ھاتى، لە ناو
شارى کچ بەو بەزىيە دەناسریتەو، کچە بە زارى ناسک و پىر لە ئاوازەى
ئامىدىانە، گوتى:

ھەلەى من بوو، بېۆن.

نيوہى ريمان بە گىرانەوہى سەربردە و بەزى کچە ئامىدى بېرى، ئەوجا
بزانە چۆن ھات، دەلین: کىو بە کىو ناگات، بەلام بنیادەم بە بنیادەم دەگات.
سالى دوايى لە کۆلێژ کچەم دیتەو، ئەگەر لە (کۆلان کۆلان...) گەيشتمە
قوناخى زانکۆ، بە دلوداو ناسینەوہى کچە ئامىدى دەگىرەمەو، ئىستە لای
فازیل دەمىنمەو، زۆرى نەماو بە چيا بکەوئ.

بىرمەچى، پاشترى بۆ لە يادنەچوونەو، ئامىدیم لە چىوہى چەند
رستەيىكى لەو شىوہى گرت و لە يادگەى خۆم ھەلواسى:

شارى لە شىوہى بنجە گيا لە سەر بەردى شىن بوو، بەردى وىدەچى لە
گارەو پەربىيى، يانزى لە مەتىنەو غلۆر بووبیتەو، دەروازەى بە سەر
ھەلدىرەو، بە زمانى دىرۆک دىيژى:

سەردەمانى ئىزىدى و زەردەشتىنشىن بوو، پاشان بوو شارى موسلمان
و فەلە و جوو، پاشترى رەنگى بەھاريانەى ھەلبزىکا، کەمى ما، زۆرى چوو.
ئى، لە وىنەى ناو ئەو چىوہى گەپى، با ھەر لەوئى بىن.

نامەى مالاواى

وهرزى پتره فازيل ريحانه ئەو گەرموگورپەى جاران بۇ سىياسەت ھەببوو، نەىماو، رۇژ دواى، رۇژ پتر لىنى سارددەبىتەو، ئەو كورپە نەماو، شەوان بىزىت كوردبا، بە قۇدىن بۇياغەو لە سەرە كۇلانى دەتدیتەو، ھى لە ھەندى جاروبار سەرکۇنەى پارتەكەى خۇى دەکرد، سەرکۇنەكە بە شىوہەكە، وا ھەزردەكەم ئەگەر بە چىاش بکەوئ، بەگەل ئەوان نەكەوئ، دوور نىە بچىتە رىزى پارتىكى دى، مەن واى دەخوئىمەو، مەرج نىە وابى.

فازيل ريحانه ناوى سەربازى ھات، ئەز بەر لەو ناوم ھاتبوو، دواى ئەگەر بىرمەكەوتەو بەزمى ھاتوچۇى راپنچخانە دەگىرمەو، ھەوگە ئەو دوو رىى لە پىشە: راپنچخانە، لەو پىشەو داخوا بۇ كام بەرەى شەپ، شەپى قادسىە، يان روو و چىا و پىشەمرگايەتى، ديارە بى چەند و چوون و سىودوو، رىى دووہم دەگرئ.

ئەو چەند رۆژە پىتەكى ھەر لە لای مەن، ناوہ ناوہ دەست دەخاتە سەر شانم و ماچىكم لى دەكات و دەلى:

كەمى شىمالم بۇ لىدە.

بە دلى وى يەك دوو ئاوازى بۇ دەژەنم. ئەو كورپە مەن دەترسىنى، وا دەكات رىتەدەم بە تەنبا بروت، دلم دەلى لەگەلى بروت، ناوہ ناوہ دەلى:

وہك مەن لە خۇت مەكە، واژ لە خوئىندەن نەھىنى، ئەوسال دەبى نمرەيەكى باش بھىنى، تا لە زانكو وەرگىرىت و تووشى سەربازى نەبىت، تا ھەينىش شەپ رادەوہستى و...

لە سەر رۆيشتە، سبەى دووہى بەرەو چىا، چەند جارى ھاتە سەرم لىنى بېرسم:

ئەرى ھەر پارتەكەى خۇت، يان....

دەمگىرپايەو، ھەستەمدەکرد ئەو پرسیارە زۆر بىجىيە.
چاوەرېم بىت و مالاوایی بکات، نەھات، ئىوارەيە برا گچکەکەي نامەيەکی
ھىنا:

....من ئىستا لە دەرنی شارم
نەمتوانی بەرگەي مالاوایی بگرم، لە ئىستاوہ بىرت دەکەم....
بە نامەيەکی ھەشت نۆ دە خەتی منی کوشت، ئەو شەوہ ھىندەي پەلە
ھەوریکي تەپ رۆندکم بۆ رشت، تا چەند رۆژي لە سەر سەر دەسووپام،
بە سەر دنیاوہ نەبووم، کەویاریش رۆيی ھەر شتی لەو پتر خەفەتم بۆي
خوارد.

ئیدی لە دوو برادەري شیرنی مندالیم بووم، گەرەک چۆل دیارە، گەرەک
بى ریحانە و کەویارە، ھەر دەبى بە شمشال دلی خۆم بدەمەوہ.
ھىندەم لە دەستدئ، نزابکەم:

ھاوړیکەم، فازیل ریحانەي ھاوړیم، دوورە بە لا بى.
ئىستا دەچمەوہ گلکەند، بزانین باسوخواسی براکوژی چيە.

شەر له پشتاشان تۆز له گلکه‌ندئ

به دهست خۆم نیه، هەر جارێ رێی گیرانه‌وه ده‌گاته‌وه گلکه‌ند، هه‌زده‌که‌م
گرته‌ گرته‌ پيشانی خۆمی بده‌مه‌وه، ئاخر گلکه‌ند جوانترین باخی شاره، له
باخی شاریش جوانتر، ئه‌و باخه‌ هه‌موو وه‌رزیکى مه‌يله‌و به‌هاره، باخیکه
سه‌راپا گۆل و موورتک و داروباره. ئه‌و سال سهرى سى سالانه گلکه‌ند
جێی ده‌ورکردنه‌وه و خويندنه‌وه‌ی منه، جێی راوێچکه و دانیشتنی منیش
دیاره، ئه‌گه‌ر له‌و کۆلانه‌ی موورتکان نه‌مبینیه‌وه که ده‌چیته‌وه لای یانه‌ی
دختۆران، ئه‌وا له‌ بن دارتووه‌ گه‌وره‌که‌ی به‌رى رۆژاوام، ئه‌و تووه‌ی له
نوێژى نیورۆی هاوینى، سه‌د که‌س له‌ بنى دانیشنى، که‌س تاوى ویناکه‌وئ.
ئه‌گه‌ر له‌ویش له‌ سه‌ر پشت رانه‌کشابووم، وه‌ره‌ لێره له‌ بن ئه‌و ریزه
دره‌خته‌ی به‌رى باشوورى چالى گولان، له‌ بن جریوه‌ی چۆله‌که، له‌ سه‌ر
رێچکه‌ چه‌مه‌نتۆ باریکه‌که له‌ سه‌ر مقه‌بابێ دانیشتووم، پێم شۆرکردۆته‌وه و
سه‌رم به‌ سه‌ر کتێبه‌وه، ئه‌و دره‌خته‌ی ئێره‌ دواتر به‌ ناوی منه‌وه ناو نرا.

له‌ گلکه‌ندئ که‌مى کاتم بۆ کتیبى قوتابخانه، ئه‌وى دى هه‌مووی بۆ کتیب
و گۆڤار و رۆژنامه، به‌لام ئه‌م به‌هاره‌ پترى بۆ ده‌ورکردنه‌وه‌یه، پۆلى
شه‌شه‌مین و ره‌وانه‌ی مالى کراوینه‌وه، ده‌بى بايى هینده‌ بخوینم، له‌ جێیه‌ک
وه‌رگیریم و تووشى به‌لایه‌ک نه‌بم، به‌ ده‌ردى ریحانه‌ نه‌چم، ئاخر یه‌ک دوو
ساله‌ ئه‌وه‌ی نمره‌ی باش وه‌ده‌ستنه‌هینى، سى رێی له‌پیشه‌:

راپێچخانه، له‌وێهه‌ بۆ جه‌نگ.

جاشخانه، له‌وێهه‌ بۆ جه‌نگ.

چیا، له‌وێشه‌وه‌ بۆ جه‌نگ و جه‌نگى براکان.

ئاخر خۆدزینه‌وه و خۆشاردنه‌وه تا سه‌ر نیه، هەر ده‌بیت خۆت به‌ لایه‌کدا

بده‌یت.

جهنگی براكان گهرمه، جهنگی جهلالی و مه‌لایی، ئه‌و جهنگی ته‌مه‌نیکه
ئاگری ناو گوفه‌که و ناوه ناوه لیڤه و له‌وی داده‌گیرسیته‌وه و نابریته‌وه. ئه‌و
جهنگی هه‌ر ئه‌و دووانه نا، کۆمونیست و هی دیشی گرته‌وه.

من سه‌رم به سه‌ر کتیبه‌وه، به‌لام خه‌یالم له چیاکانه، لای شه‌ری برا
شه‌رانگیزه‌کانه، جار هه‌بووه له قوولایی خه‌یاله‌وه گویم له ده‌نگی فیشه‌کی
براكان بووه و راچه‌نیوم، چه‌ندی ده‌مویست له بیرکردنه‌وه‌دا خۆم دوور
بگرم، به‌لاش بوو، ته‌قه‌و خوین ده‌گه‌یشتنه نیو لاپه‌ره‌ی کتییان، ئه‌و برا به
خوینی سه‌ری یه‌کتر تینوانه، وه‌خته بایم له‌وه‌ته‌ی هه‌ن، له شه‌ری ده‌سته‌و
یه‌خه‌ن، چه‌تۆ سه‌رناس ناهه‌قی نه‌بوو، ده‌یگۆ:

قابیل و هابیل هه‌ر ده‌بی له ره‌شمالیکی کوردان کۆنکه دۆیه‌کیان
خواردیته‌وه، ده‌نا ده‌ستیان نه‌ده‌چوووه خوینی یه‌کدی.

ئێ، و! چاکه تۆزێ خۆ بناسینم، ئه‌وجا تۆزی شه‌ری پشتاشانی له ناو
باخی گلکه‌ندی پیشانده‌مه‌وه. ئه‌ز هه‌ینی چه‌پرۆ بووم، مه‌یلی پارته‌که‌ی
فه‌هیشم هه‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل نه‌بووم و له سه‌ری شه‌ری که‌سم نه‌ده‌کرد،
من پینچه‌وانه‌ی هه‌ندی له براده‌رانم، له ریی کتیبه‌وه له‌و پارته‌ نزیک
بوومه‌وه. ئه‌وان فرچکیان پینگرته‌بوو، له دایک و باوکه‌وه بۆیان هاتبوو، له
سه‌رده‌می مه‌لاکانه‌وه، مه‌لا شه‌ریف و هه‌مزه، شینخه‌ شهل و حاجی که‌ریمی
به‌ستی شه‌رغه و حوسین مه‌یاسی ئه‌و ده‌شته و جه‌مال حه‌یده‌ری و عه‌زیز
حه‌مه‌د و که‌ریم ئه‌حمه‌د و ئه‌وانه‌وه، ئه‌وانه‌ پارتی فه‌هیدیان به‌ هی خۆیان
ده‌زانی و له پیناوی سه‌ریان داده‌نا.

تۆزی گلکه‌ند له زۆر قسه‌وه هه‌لیکرد، قسه‌ی کوپکیانم بیرناچیته‌وه:
له باره‌گای پشتاشان ده‌ست به سه‌ر یه‌که فه‌رده گوڤاری رووتدا گیراوه.
به‌ر له‌وه‌ی له بن دارتووه‌که‌وه، تۆزی قسه‌که هه‌ستی و هه‌موو گلکه‌ند
به‌ته‌نیته‌وه، با بچینه‌وه مالی و به‌ دزیه‌وه گویده‌ینه رادیۆی سه‌رێ، ئه‌وه‌ی له
هه‌مووان پتر ده‌نگ و نه‌ره‌ی دێ، ئه‌رێ ئه‌و چه‌ند رۆژه‌ بۆچی وا زه‌لاله؟
وینیه‌ی هی به‌غدا زه‌لال، نه‌ هانی هانی سالانی زوو، نه‌ غزه‌غزی سالانی
دوایی، هیچی نایه‌ته سه‌رێ. رادیۆی سه‌رێ که‌س وای نه‌بیستووه، وا دیاره

هه‌رده‌مان پێشمه‌رگه‌ تێکبه‌رین، جۆیننامه‌ بلێنه‌وه‌، به‌غدا چه‌ژده‌کات هه‌موو کورد هه‌ییدار بێ و ببیستی. تۆ گوێرا‌دێره‌، ئه‌و بێژهره‌ زار ئاگره‌، یه‌ک نه‌زانی ده‌لی کورد به‌ ئازادی گه‌یشتوه‌، هه‌ر که‌رکووک نا، ده‌ستی به‌ سه‌ر به‌غداشدا گرتوه‌.

لێره‌وه‌ که‌مان له‌ سه‌رباس دوور ده‌که‌ومه‌وه‌، سێ بێژهر ده‌خه‌مه‌ سێ چوار رسته‌وه‌ و یه‌کسه‌ر ده‌چمه‌وه‌ باخی گلکه‌ند:

من له‌ سێ بێژهره‌وه‌ له‌ گه‌ل بێژهران تیکمدا، ناشتنه‌بوومه‌وه‌ و تا دره‌نگیش وام ده‌زانی له‌ گه‌ل تووتی خزمی له‌ پشتن. یه‌کیان سه‌ر گه‌وره‌که‌ی ناو ته‌له‌فزیۆنی که‌رکووک، ئه‌وه‌ی له‌ گه‌رمه‌ی شه‌په‌ی قادسیه‌ زاری به‌ (سه‌رۆکی فه‌رمانده‌، خودا بپارێزی...) هه‌لدینا و پێ به‌ به‌غدا ده‌یشیڕاند، ناوه‌که‌ی خێلێکی پێوه‌ بوو.

ئهو‌ی دی ده‌نگه‌رکه‌ی ناو را‌دیۆی سه‌ری، ناوه‌که‌ی وا تێگه‌م گون‌دێکی پێوه‌ بوو، ئه‌وه‌ی له‌ گه‌رمه‌ی شه‌په‌ی براکان له‌ ئه‌شکه‌فته‌وه‌ به‌ سێ ده‌نگا ده‌ینه‌پاند:

ده‌ست مه‌پارێزن، په‌رێزتان پاک بیت...

بێژهری سێیه‌م، له‌ مۆسکۆوه‌، ئه‌وه‌ی به‌ عاره‌بی و پێ به‌ گۆی زه‌وی ده‌شریقاند:

ئێره‌ مۆسکویه‌....

رقی من له‌و مۆسکۆیه‌ له‌وه‌وه‌ بوو، ده‌مدیت کورد و خاکی کوردیان له‌ تووره‌گه‌ ده‌کرد، که‌چی ئه‌و ده‌نگسزه‌! جارێک کوردێکی به‌ سه‌ر زاردا نه‌هات.

ده‌مان بوو، گلکه‌ند بووبووه‌ ساکه‌گۆپی براکوژی، شه‌په‌ی چه‌ک نا، ده‌مه‌قه‌ره‌، به‌لام پشتناشان گه‌رمتری کرد، گه‌یانده‌ جۆیندان و له‌ یه‌کتر هه‌ستانه‌وه‌، ناو‌بژێوان نه‌با، ده‌گه‌یشه‌ شه‌په‌ مست و چه‌ق.

ئهو‌ کۆپه‌ی فه‌رده‌ داخسۆره‌که‌ی گۆفاری رووتی به‌ شانه‌وه‌ بوو، لوقمانی بوو، ئا، به‌ شیوه‌ی بای ئه‌و فه‌رده‌ گۆفاره‌ی ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ گرتنی پشتناشان له‌ گه‌ل بووبیت و به‌ ده‌ستی خۆی کۆله‌پشت کۆله‌پشتی

پیشمرگه‌ی کۆمۆنیستان گه‌رابیت و قل قل گۆڤاری رووتی دهره‌ینابیت و له
فهرده‌ی کردین، ئه‌وه‌تا له باخی گلکه‌ندێ به ئاماژه په‌ر په‌ر بۆ ئیمه‌ی
هه‌له‌داته‌وه.

دلشادی، ئا، وا تیبگه‌م ناویکی وا بوو، لینی هاته‌ده‌نگ:

+ ئه‌وه‌ت له کێ بیست؟

- له کیم بیست! رادیوی سه‌رێ وای گۆ.

+ درۆیه.

- من درۆ ده‌که‌م، یان رادیۆ؟

+ تۆ

- به‌گۆری شه‌هیدان رادیۆ وای گۆ.

+ به‌خۆت و به‌رادیۆ و به‌سه‌رۆکته‌وه درۆده‌که‌ن.

لێک بلند بوون، ده‌ستمان نه‌گرتبان، خوین ده‌پژا.

هه‌ر له باره‌ی گۆڤاری رووتی ناو باره‌گای کۆمۆنیستان، شیخ جه‌لالی

سۆسیالیست ده‌لێ:

منیش ده‌لێم له‌وێ ئه‌و جۆره‌ وێنه‌ رووتانه‌ هه‌بووه.

من ده‌لێم:

شیخ، تۆ له‌ کوی ده‌زانیت؟

شیخ:

کوچه‌ هه‌ر خۆیان له‌ کاتێ په‌لاماردنی، ئه‌و وێنه‌ رووتانه‌یان له‌وێ

بلاکردۆته‌وه، تا وا له‌ خه‌لک بگه‌یه‌نن، کۆمۆنیسته‌کان هه‌ر له‌گۆر ده‌سه‌په‌ر و

کانگاکۆکین.

نازانم کێ بوو، گوێ:

رێی تیده‌چی.

عیسای هه‌لیدی:

باشه‌ ئه‌گه‌ر شۆرشگێڕێ وێنه‌یه‌ی کچیکی رووت له‌ به‌رکێ بیت، لینی که‌م

ده‌بیته‌وه؟! ده‌نا من ببه‌م پیشمرگه‌ش وێنه‌ی رووت له‌گه‌ل خۆم ده‌گێڕم له‌

کاتی پێویست به‌کاری ده‌هێنم.

كەم بوون ئەوانى دەگەل بۆچوونى عىسا بوون، من تىدا مابووم.
كەسى دەيگۇ:

ئەوانە كۆمۇنىست نىن، لادەرن، ھەيى ماركسىيان بىردوۋە، نابى بمىنن.

كەسى ۋا باگۇى دەدايەۋە:

ئىۋە چ لە ماركس تىدەگەن، چ پەيۋەندىتان بە ماركسەۋە ھەيە، تا بزانن
كى لادەرە ۋ كى لادەر نىە.

كەسى دەلى:

ئەۋ كۆمۇنىستە لادەرەنە، قەندىليان پىر لە عارەب كىردوۋە، عارەب ۋ چيا!

كەسى لە دەۋى دەداتەۋە:

ئەۋ عارەبانەى چيا پىشمەرگەن، شەپى بەعس دەكەن، ئىۋە خۇتان پياۋى
بەعسن، ئىۋە دەبىن تۇتاتن بېرىتەۋە.

ئى، لە باخى گلکەندى، پىشتاشان سەرباسى باسانە، پىشتىرى كى ئەۋ
ناۋەى بىستىۋو، كى دەيزانى كەۋتوتە كۆى، ئىستا لە مۇسكۇ پىتر ناۋى دى.
ئەۋانەى لە بەرەى كۆمۇنىستان بوون، دەتگۇت مۇسكۇيان بە سەردا
رووخاۋە. ئەۋانەى لە بەرەى يەككىتى بوون ۋەك ئەۋەى بەغدا ۋ تارانىيان
گرتىن. ھەندىكىش بە ھەندىيان ھەلنەگرتىۋو، پىياناۋىبو رووداۋىكە ۋ دىت ۋ
دەرۋات، ھەر دىتت لەبىرچوۋ، پىۋىست ناكات سەرى خۇتى پىۋە بىشىنى.

ئەۋەى لە دلى من دەرەدەچوۋ، ھەۋالى دىل كۇشتن ۋ ژن كۇشتن بو،
پەرىزپاكى زارى پىاۋە دەنگىرەكەى ناۋ رادىۋ بو، بۇ تىگەشتن لە
پەرىزپاكى سەرى لە مالى دەدەمەۋە ۋ زوۋ دىمەۋە:

چەتۇ سەرناس ۋ بابم كە زاۋا ۋ خەزۋور بوون، لى ۋەكۋو دوۋ برادەرى
گىيانى بوون، بى يەكتر نەدەھەۋانەۋە، لە بارەى براكۇزىشەۋە بۆچوونىيان
لىكىدى نىزىك بو، ھەردوۋكىيان نەفرەتىيان بۆى دەنارد، لە مەپ پەرىزپاكىۋە
بابم دەيگۇ:

پەرىزپاكى لە درۋىنە ھونەرىكە لە دەست ھەموو سەپاننى نايى، كەلە
گەنمى، جۆين لە دۋاى خۇى بەجىناھىلىن، كى ھەيە خۇزى بەۋ سەپانە
پەرىزپاكە نەخۋازى؟ بەلام لە شەپ بەرەۋاژە....

چەتۇ سەرناس باۋەگۈى دەداپەۋە:

بەلام لە شەپ ھونەرى ناكەسانە، ئەو شەپكەرەى تۈزى مىراتى تىندا بىت،
نابىت پەناى بۇ ببات، دەبىت خۇى لە پەرىزپاكى دور بگرىت...

بابم لىى ۋەدەگرىتەۋە:

پەرىزپاكى لە شەپ، ۋاتە دەست لە ھىچ مەپارىزە، ھەرچى سەر بە بەرەى
نەيار بوو، مىلى پەلدە، قرچ و برى بكة، دىل بكوژە، ژن بكوژە...

چەتۇ سەرناس لە بارەى دەنگرپەكەى ناو رادىق دەيگۇ:

كەسى كەمى ھۇشيار نەبى، ئەو پىاۋە كەرى دەكات، بە چىا دەكەۋىت و
چەكى براكوژى لە شان دەكات و بە ناو دەكەۋىت.

بابم دەيگۇ:

بە راستى رىكى رىكەخات و جوانى دەلىتەۋە، دەبى قسەى خۇى بن، يان
بۇى بنووسن؟

چەتۇ سەرناس بە بىزارىەۋە:

شەيتان بۇى دەنووسىت.

ئەۋەشم لە يادە چەتۇ سەرناس روو لە من:

تۇ ئەو ماركسە دەناسى؟ ئەۋەى ئەم دەنگرپە، دەمشرە دەلى:

ماركس، گۇر ھەلتەكىنە.

گۇتم:

كۆمۇنىستەكان بە رىبەرى خۇيانى دادەننن، سەد سالىكە مردوۋە.

بىرمە ۋىنەكەشم پىشاندا، لىيورديۋە:

كۇرپە، ئەۋە لە شىخ و پىاۋچاك دەچى!

دەگەرپىمەۋە گلەكەند، لەو رۇژانە ناۋى پىاۋى زۇر لە سەر زارانە، من

پىشتىرى چەند جارى لە سەر لاپەپان ئەو ناۋەم دىتبوو، سەرتىپى ھاۋرىشم

جاروبار پىيدا ھەلدەگۇ. ئىستا لە پىشتاشان پتر ناۋى دى، ئەو پىاۋە لە شەپ

و دەمەقەرى ھەنگىنى، دوو كەس بوو، دوو كەسى ھىند جيا لە يەكتەر تەنھا

لە ناۋەكەى دەبۈنەۋە يەك، لە چەند رستەين لە زار و دىدى بەرەى يار و

نەيارىەۋە، ئەو پىاۋەتان بە پوختەكراۋى پىدەناسىتم:

به‌ره‌ی یار:

ئه‌و پیاوه‌ی لینه‌ی، رۆژگار بۆ کوردی ناردووه، سه‌رکرده‌ی کۆمه‌له‌یه، گهل له سایه‌ی وی ده‌گاته‌ ئاوات، رینجه‌ر و چه‌وساوه‌ی کورد له سایه‌ی وی ده‌حه‌سته‌وه.

پیاویکه‌ ده‌ستیکی تفه‌نگ، ده‌ستیکی کتیه‌، له ناو سه‌نگه‌ریش ده‌خوینیه‌وه، کاتی ده‌دوئ مارکسه، کاتی ده‌جه‌نگی گیفارایه.

ئه‌و بیرمه‌ند و قاره‌مانه، تا بلیی که‌سیکی به‌ریزه، خاکی و بی‌ فیزه، به ده‌ستی خۆی جلکی خۆی ده‌شوات، شیو لیده‌نیت، پیتاوه‌ی لاستیقه‌که‌ی پینه ده‌کات، دار ده‌شکینیت و سۆبه‌ پیده‌کات، خراپترین تووتن ده‌کشیت و له‌گه‌ل گه‌وران گه‌وره و له‌گه‌ل گچکان گچکه، له هه‌موو شتی ده‌زانیت، که‌س باری وی نابات، هه‌رکێ باوه‌ری نایێ با جارێ بجیه‌ دیداری، با به‌ چاوی خۆی ببینێ، کورد چی هه‌یه، له جێی شه‌هید ئارام چ سه‌رکرده‌یی دانیشتووه.

چ ده‌که‌ی! مه‌لایێ به‌گ و کریگرته، کۆمۆنیستی لادهر، سۆسیالیستی جووجه‌له و ئه‌وانه، به‌ربه‌ستن، رینگرن، پتویسته سه‌ریان پانبرکریته‌وه، ده‌بی ناویان به‌سپریته‌وه، هه‌نگینی رێ ته‌خت ده‌بی بۆ گه‌یشتن به‌ ئازادی و به‌ختیاری.

به‌ره‌ی نه‌یار:

ئه‌و پیاوه‌ی خوینریژیکی نه‌ویرۆکه و هه‌یجی دی، له خۆی ترسنۆکتر نه‌یه، ئه‌و کاته‌ی گیرا، وه‌ک سه‌ربازیکی ترسنۆک ده‌پارایه‌وه. رووبه‌پوو شه‌رێکی نه‌دیوه، فیشه‌کیکی به‌ به‌سه‌وه نه‌ناوه، ئازای چی! دیل به‌ ده‌سته‌بسترایی ده‌هیتنه‌ به‌ر ده‌می، ئه‌ویش ده‌مانچه‌که‌ی هه‌له‌ده‌کیشی و زرم، فیشه‌کیکی پتوه ده‌نی، ئه‌وه‌یه گیفاراکه‌ی ئیوه!

ده‌خوینیه‌وه! با بخوینیه‌وه، میرغه‌زه‌بیش ده‌خوینیه‌وه، ده‌نوسیت! موسلیح جه‌لالیش ده‌نوسیت، با هه‌ر بنوسیت و بخوینیه‌وه، ئه‌و پیاوه پیاوکۆزه ته‌واو، با به‌یریته‌وه، ئه‌وه‌تا له پشت‌ئاشان دیل ده‌کوژیت، ژن ده‌کوژیت، دلداری به‌ به‌ر چاوی دل‌به‌ره‌که‌یه‌وه گولله‌باران ده‌کات، ئه‌نگوستیله به‌ په‌نجه‌وه له ده‌ستی ده‌ستگیران ده‌کاته‌وه...

ئەو پياۋە دەبەيتە رىزى ماركس و لينىن! ۋەى شىپر! ئەۋە ھىز و بىرى
لە كۆى بوۋ! چى پىئە! گرىكوئىرەى خۆى دەنۋوسىتەۋە و تەۋاۋ...

پياۋىكى خاكىە! با خاكى بيت، مەلا ماتۋرېش خاكى بوۋ! ئەۋ پياۋە تەنھا
بۆۋەى ناۋ دەربكات، لە سەد بەرگ و كاژ خۆى دەردەخات...

ئى، ھەر شتىكىان لە بارەى ئەۋە پياۋەۋە دەگوت، مەن ھىچم نەدەگوت،
ھەرچەندە دلم بۆ كۆمۇنىستەكانىش لىتدەدا، ئەۋ پياۋەى ھەندى كەس بە
پالەۋانى شەرى پىشتاشانىان دادەنا، ھەندىكىش بە مىرغەزەب و تەۋر بە
دەستى پىشتاشان.

ئەۋ پياۋە كى بوۋ؟ مەن درەنگتر پىكەۋتم ھەمان ئەۋ (ن . م) ھى سەر
لاپەرەى يەكەمى (براكوژى) يە كە ۋەرگىرەكە ۋەرگىرانەكەى پىشكىش
كردبۋ.

ۋا باشە، تۈزى لە باسى براكوژى دووركەۋمەۋە و بچمەۋە گژ
دەۋرکردنەۋەى ۋانەكانم، لە سەرمە بايى ھىندە بخوئىتم، نمرەى بەشى
كوردىى زانكۆ بھىتم.

درهختی بۆ خوێندنهوه

به‌ری دوو سالان که هاتمه به‌شی وێژه‌یی، نیازم گه‌یشتنه به‌شی یاسا بوو، خولایای بوونه پاریزه‌ریم له سهر ده‌گه‌را، خه‌ونم به دادوه‌ریه‌وه ده‌دی، به‌لام هه‌ر زوو ئه‌و خه‌ونه‌م له خه‌یالی خۆ وه‌درنا، بزانه بۆ. هه‌ندێ شتم له مه‌ی دادوه‌ران خوێنده‌وه و بیست، هه‌ند دوور بوون له هه‌ز و ویست، گوتم بېمه به‌رده‌ست، نابمه دادوهر، ده‌یانگو: دادوهر هه‌میشه ده‌بی پۆشته و په‌رداخ بی، نابن بچیته هه‌موو جی، نه چاخانه، نه مه‌یخانه، نه ناو پاس و ئه‌و جیانه.

گوتمه خه‌تخۆش:

کۆلیژی یاسام به عانه‌یی ناوی.

گوتی:

ئه‌دی ده‌چیه کوی؟

گوتم:

به‌شی زمان و ئه‌ده‌بی کوردی.

گوتی:

منیش هه‌زم له‌وێیه.

ئیدی ئه‌وه دوو ساله نیازمی ئه‌ویم له سه‌ره، به‌لام وا بېروات نایگه‌من، ئاخر چه‌ند رۆژیکي ماوه بۆ تاقیکردنه‌وه، دوو کتیبم ده‌ورنه‌کردوته‌وه، ناچار ئینگلیزیم بۆ خولی دووهم هه‌یشته‌وه.

هه‌ریم به‌ خۆم دا بگه‌مه زانکۆ و به‌شی کوردی، ئه‌وجا خه‌ونی من سه‌رتر چوو، ئه‌ها، دواي ته‌واوکردنی ئه‌وی، واز له‌ خویندن ناهێتم، به‌ری ناده‌م، ده‌چمه دواي، ماسته‌ر و دکتۆرا ده‌هه‌یخه‌وه، ئه‌گه‌ر لیره‌ش بۆم مه‌یسه‌ر نه‌بوو، ده‌چمه هه‌نده‌ران.

ئىدى ئەو چەند رۆژە كەمەي لە پېتىم ماوه، ھىندە بخوئىم پېتى بگەمە
زانكۆ. سىپىدان زوو ھىشتا خۆر لەو دىوى بانىەكانى پشت كەسنەزان بوو،
من گەيشتېبومە سەر دەرگاى رۆژھەلاتى گلگەندى.

ئەز لە گلگەندى درەختى خۆم ھەبوو، پېتى يەكەمى ناوى خۆم و بابم لە
قەدى ھەلگۆلېيوو، تا دەرنگىش (ك . ك) بە درەختەو ھەبوو، چوار پېنج
دۆست و ناسيارىش بە دارى كافكاف ناويان دەھىنا، ئا، ئەو ماوھە و
دواترىش زۆر لە بنى دادەنىشتم. خووم پېتو ھەگرېبوو.

وھبىرمدى دواتر لە نامەيەكدا بۆ كچى بەو شىوھە ناوئىشانى
درەختەكەم ھەلدابوو، ديارە نامەكە ھەر لای خۆم مايەو و ئەو نەيدى،
ئەو نامەكە بە دارشەوھى تازەوھ:

دېتەوھى درەختەكەى گلگەندىم ئاسانە، ھەركە لە دەرگەى رۆژھەلاتەوھ
وھ ژۆر كەوتى، بە دەستى چەپ، كۆلانى گەورەى موورتكان بگرە، ئەو
كۆلانى ئەگەر ھەر برۆيت و پېچەكەيتەوھ، دەرھىنەتەوھ جىتى خۆت، ئاخىر
بازنەيى و خرە. ئى، بە كۆلانى موورتكاندا برۆ، رىك شەش درەخت بىئى
بۆ رىيى شۆرپوونەوھ، بوھستە، ئەو رىيە دەلېم كە لە كۆلانى بازنەيى
موورتكان دەبىتەوھ و دەگاتەوھ چالايى گولان، ئەو چالايى سەبەتەيەكى
گەورەى پېرگولى بۆ رىيواران راگرتوھ، واتە تۆ ئەگەر پېش شۆرپوونەوھ
بە رىيى سەبەتەى گولان بە رىيى خۆت بە كۆلانى موورتكاندا بگەربىتەوھ،
شەش درەخت بژمىرە، من وا لە بن خەفتم چاوەرپى تۆ دەكەم.

وا تېگەم ناساندنى ئەو درەختە پىويست نەبوو، وا نى!

لە بن درەختى خۆم ئەو درەختەى بە سەر چال و سەبەتەى گولاندا
دەروانى، بۆ تاوئىكىش بالدارى لى نابېئى، درەختىكە لە گمەگم و جريوھ و
ككۆو...من لە گەل ئەو دەنگانە بە شىوھەك راھاتووم، ئەگەر تاوئى لە خوئىدن
بگەون، منىش لىدەكەوم و كئىبىم بۆ ناخوئىندىتەوھ. وا لىرە لە گۆ
دەوركدنەوھى عارەبى و ئابوورى و دىرۆك و جوگرافىام، باشە، بىركارىم
لە كۆلېوتەوھ، ئاخىر لەو وانەيە، وىنەى سالانى پىشوووم، بى دەوركدنەوھ
سەدى خۆم مسۆگەرە، ئەوھى زۆرىش لىي دەترسم عارەبىيە، عەشتەباى

خودا له رېژمانه که ی نازانم، خه تخوش هه ندی (لا، لن، ما)م بۆ رافه ده کات، به لام هه ر ئه وده مه، له بیرمده چی، منیش روژانه شتی، هاوکیشیه یی له بیرکاری بۆ وی و هه ندی براده ری دی شیده که مه وه.

که م نیوه پۆیان ده چمه وه مالی، ده چم له کۆلانه که ی پشته وه، کۆلانی گهره کی پێشانی جوان، له نانه واخانه که ی نزیک هه ساری پلکه زه میله، دوو سی نانی گهرمی ته واو برژاو هه لده گرم و هه لده کشیم سه ره و خولگی کۆتره که. له هه یروه ی وی چاخانه ی قامیشان هه یه، له وی به دوو چایه ی گهرمه وه لولیا نده ده م، سه ری له کتییخانه ی خۆمالی ده ده م، ئه گهر گۆشاری، روژنامه یی گه یشتی، ده یکریم، دیم له مزگه فتی گهره ی ناو قه یسه ری پشووی ده ده م، شتی ده خوینمه وه.

تا له بیرمه چۆته وه، گرته یه کی گچ که ی ناو مزگه فتی گهره پێشاند هه مه وه، ئه وچا یه کی به ره و گلکه ند، به ره و دره خته که ی خۆم، ئا، من له و ساته ناسکه ی خویندنی ش، پشت له خویندنه وه ی دهره کی ناکه م، که م شتی ده خوینمه وه.

وا تیبگه م پاش نوێژه، مزگه فت مه یله و چۆله، من له بیراییه درێژه که له سه ر پشت راکشام، پشت سه رم به دیواره وه، روژنامه ده خوینمه وه، گویم له ده مه قرییه، خویندنه وه ی خۆم ده که م و گوینی پێناده م، له پڕ بووه شه ره مست و پێله قه، جه مه دانی که و ته ئه و گۆره، دوو سی که س که و ته نیوانیان، لێکیان کردنه وه، جه مه دانیه کانیان هه لگرته وه، ناو بژیوانی به ده نگێکی نزم ده لی:

شه پی جه لالی و مه لاییتان هینایه ناو مالی خوا! ئیوه به و ته مه نه وه هی ئه وه ن له سه ر ئه وان په لاماری یه کتر به دن؟

چما شه پی چیا گه یشته ناو مزگه فتی قه یسه ریش، له دلی خۆ گۆتم.

وا دیاره له باره ی براکوژی وه پیر له گه نج شه پانیترن.

ئوه ده مگۆت له شه پی دوورده که ومه وه و خه ریکی ده ورکردنه وه ده بم، ئی، ئه و چه ند روژم له بن دره خته که ی خۆم به ده ورکردنه وه ی وانان و خویندنه وه ی که من بابه تی روژنامه و گۆشار و قسه و باسی هه مه جوړ

برده سه ر.

تا رۆژی تاقیکردنه وه دی، سالی، سال و شتی دهگه پیمه وه پاشی، هندی
سه ربردهی تال و شیرین هه ن، هه زناکه م له دهستیچن، هه موویان نا،
هه ندیکیان دهگه پیمه وه، با له چوونه راپیچخانه وه پندا بێم.

سەردانى راپىچخانى

لە ھەشتاودوو قادىسيەى شەپ باش داگىرسابوو، دەستە دەستە جەستەى نىزىنەى دەسووتاند و جەرگ و دلى مېنەى ھەلدەقرچاند، كۆلان كۆلان شىن و خمى دەبەخشيەو. من لەو وەرزە داخېووى سال پۆلى پىنچەمم بېيىوو، دەپەپىمەو ە بۇ شەش، ناوى سەربازىم ھات، بەلام خويندن خوش بى، باكم پىنە. بريا فازىل رىحانەى ھاوړىشم وەك من دەبوو، بەلام دارى بريا بۇ كى بەرى گرتووه!

دەگەل خەتخوش ئەو كورپەى يازدە سالە ھاوېۆل و ھاوړىن، كەوتىنە دواى تىكەوليكەى دەرھىنانى پەراوى راژەى سەربازى. چووينە راپىچخانى، ئەووى لە وەتەى ھەيە، كورد زراوى لىچووه، نەخاسمە لە سەردەمى شەپەكان. ئەوجا لە سەردەمى شەپى قادىسيە، راپىچخانى رىك يەكسان بوو بە مردن، ئاخىر ئەوانەى دەچوون كەمىان وەك خۇيان دەھاتتەو، يان لە ناو دارەبازە، يان بى دەست و پى بە دارشەق، شەلە شەل دەگەرانەو. لەو وەتەى سەربازى داهاتووه، كورد دژ بووه، ئەھا ژن چۆن تووك لە شا و حوكمەت دەكات:

ياخوا رەزا شا تەختت وەرگەپئ
دوو كورم بەخىوكرد بە شىرى مەپئ
حوكمەت گرتنى بردنى لق شەپئ
ياخوا رەزا شا بەردت لى بارى
دوو كورم بەخىوكرد بە قەندى شارى
حوكمەت بردنى لە بى ئىجبارى

ئەوجا لە ھەولێری، ئەمن دەمیست، ژن بە دزیو دەیانگۆتەو،
سەدامیشیان خستبوو جینی رەزایەکە.

ھەر ئێو ترسانە، ترسان لە سەربازی کاتی شەپ، شەپ تیر
تینەچووی قادسیی سەدام، شەپ نیتوان عارەب و عەجەم، ئێو ھەموو
کوردە کوردە جاش. پێشتری لەو شارە یەک جاشخانە ھەبوو، ئەویش لە
پەنایی، کەچی ئیستا گەرەکی بێ جاشخانە، جاشخانە جاشخانە سەر بە
ھەر گەرەکیکدا دەگری جاشخانەین دینە رێ، وینەکی گورە سەدام و
بە دیواری ھەوشووە. دواتر پتر ئێو وینەکی دەھاتە ناو چاوتەو کە بە
چلک و بەرگی کوردی بەری بادینانەو گرتبوی، بە سەر دەرگا و دیواری
جاشخانەکانەو دەبینرا.

ھەوکە سەرەک جاش چەند ھیندە موختارن، تۆ لە خۆو ھەر ناوی
ھەلە، سەرۆک جاشی ھەبەو ناو. پێشتری بە زۆری ھەر ئاغا و شیخ
سەرۆک جاش بوون، ھەوکە سەیدۆکە و شوانەویرە و نوکەر و خۆبەش.
پێشتری جاشەکان لە چەند تەویلەیی جیان دەبوو، ھەوکە کۆلان نە مالا
جاشیکی تیدا نەبێ.

دە لە جاش و ماش گەرێ، با بچینە راپێچخانە، ئەو دەمی کە لێی
دەترسێم، کاتی ریشم بەو ریشە دەکەوت، بەری ئێو بەرم دەگرت و لێی
نزیکی نەدەکەوتمەو. ئیستا ناچار وا بە پینی خۆم بۆی دەچم، نزام بۆ بکەن
بێ کێشە لێی دەربچم، باشە بۆچی لێی دەترسم، خۆ رانماپێچن و نامخەنە
پاشکۆی زیل و بۆ بەرەکی جەنگم نانێرن. ئەوپەری چەند پرس و بەرسفیکە،
پەراوم بۆ پرەدەنەو و بەرپەدەکن، نازانم بۆچی لە رێی راپێچخانە ھیندە
دەترسام؟!

خەخۆشی ھاوڕیم ھەستی بە ترسانەکەم کردبوو:
چە دەلێی پۆستالەکە بە پێت تەنگە؟ ئاگات لە بیریکەت بێ، با نەبیات!
لە گالته پێکردنەکی توو پرە بووم:
خۆت لە من پێ ئازاترە؟
بە پێکەنێو:

با چه کی سهربازی له شان بکهین و بچینه شه‌ری ئیرانی، هه‌نگینی
ده‌رده‌که‌وئ...

ئش، به ترس و له‌رزوه بڤۆ بق راپنچخانه، راپنچخانه‌ی شار که‌وتۆته
گه‌په‌کی ته‌یراوه، له‌ سهر جاده‌ی خپری سی مه‌تری، ته‌واوئ دوور له
باخچه‌ی کورد و عاره‌ب ته‌لاریکی گچکه‌ی دوو نه‌ومه، که‌وتۆته سهر
سووچن، ههر هینده‌ت خوشه‌ تا پین ده‌خه‌یه‌ سهر کۆسپی ده‌رگا، ترسه‌که‌م
له‌ خۆوه نه‌بوو.

کوردی نامینئ، که‌پولالیش ده‌بین به‌ عاره‌بی بیه‌ گۆ، ئۇجا عاره‌بییه‌کی
چتۆ، هه‌موو گه‌ف و جوین، رسته‌ی خوش که‌ ده‌بیستی:
ریک ریز به، کورۆ.

بزانه‌ لیره‌ کینم دی؟ مینرده‌که‌ی که‌ویار، ئه‌گه‌ر لیره‌ ده‌رچووم و
بیرمه‌که‌وتوه، ده‌یخه‌مه‌ هه‌شت نۆده‌ رسته‌وه، جارئ لئی گه‌پئ.

وه‌له‌که‌ عاره‌ب و کورده‌ بۆره‌ی به‌ عاره‌ب بوو، دانه‌ رۆژیکیان به‌ پێوه
له‌ نۆره‌گرتنی راگرتین، تا گه‌یشتمه‌ هۆده‌ گچکه‌که‌ی سه‌دام، هۆده‌یه‌ک جیتی
میزیک و چوار پینج زه‌لام، له‌ ساتی وه‌ژۆرکه‌وتن من ته‌نها سه‌دام و جگاره
ئه‌ستووره‌که‌ی که‌لینی په‌نجه‌ شه‌رانیه‌کانیم دی، دره‌نگتر هه‌ستمکرد له‌ سهر
میزه‌که‌ی به‌رده‌مم ته‌پله‌یی هه‌یه‌ و کاری منیش لای ئه‌وه، سه‌رتان
سوپنه‌مینئ سه‌دام له‌وئ بوو.

ههر به‌ راستی من که‌ چوومه‌ هۆده‌که‌ و ئه‌و وینه‌ گه‌وره‌ی سه‌دامم دی
که‌ لادیواریکی گرتبوو، زه‌ق زه‌ق ته‌ماشای ده‌کردم، وام هه‌ستکرد، له
وینه‌که‌وه‌ هه‌ناسه‌ ده‌دات و ده‌جوولی و مژ له‌ جگاره‌ ده‌دات، ئه‌و بیرییه‌ له
سه‌ره‌ی پشت میزکه‌ش ته‌پله‌ی پڕ له‌ سۆته‌که‌. دوا‌ی تاوئ واقورماوئ
به‌ریدام و ئاسایی بوومه‌وه، ته‌پله‌که‌ گۆرا بۆ ئه‌و وه‌له‌که‌ عاره‌به‌ی وا به
رووگرژی و پرته‌پرتوه‌ کاری من رایئ ده‌کات.

له‌ به‌خت ره‌شی خۆم ناوئ باهم بوو یان باپیرم گرفتیکی تیکه‌وت، له
سهر ئه‌وه‌ تووشی بڤۆ و وه‌ره‌ و بیه‌ و به‌رده‌یه‌کی زۆر بوومه‌وه، تا چاره
کرا و وه‌رمگرتوه‌، هه‌زار نه‌فره‌ت و جوینم بۆ بیریه‌ی سۆر له‌ سه‌ران و

ئەستىزەداران نارد. ئەو رۆژەى پەراۋى راژەم وەگرتەوە خەنى بووم،
ئۆخەيش خۆ دەستمان لە بەرۆكى يەكدى بەربوو.

ئىدى چىدى لە بىريە سۇران ناترسىم، خۆ لىيان لانادەم و دەچمە ناو
چاويان، ئاخىر لەو يەك دوو وەرزەى بەر لەوەى ناوى سەربازىم بى، زوو
زوو راياندهگرتەم و ناسنامەيان لى وەرەگرتەم، دوو سى جارىش گىچەليان
پىمکرد و باورپان نەدەکرد تەسكەرەكەم ھى خۆم بى، پىندەچوو خۆم لە
سالى لە دايكبوونم گەورەتر دياربم. جارى گىراشم، با ئەو گرتەنە بە سى
چوار رستە بگىرەمەو:

لە سىنەما سىروان ھاتمە دەرى، برسىمە، لە بابۆلەفرۆشەكەى بنى
بابۆلەيەكم كرى، ھىدى ھىدى دەمخوارد و ھەندى گرتەى فىلمەكەش لە
خەيالەم خۆى لىدەدايەو، بەو خەيالەو خۇشاويكىشم بە سەردا كرد، ھىشتا
پەرداخەكم ھەر بە سەر لىوہوہ بوو، دەستىكى گران كەوتە سەر شانم، بە
دەستى دۆست نەدەچوو، ئاورمداوہ بىريەسۆر بوو:
ھەويتەك (ناسنامەكەت)

ئەو بىريەسۆرەم زۆر دىتبوو، كورد بوو، بەلام ئەو كەمە پنى كەم بوو بە
كوردى بدوى، تەسكەرەم دايى، لە دلى خۆ گۆتم:
مار لەوانە مروتەر.

ئەوہ نىە دەلىن: مار كاتى دەبىنىت كەسى ئاو دەخواتەو، ئەگەر نيازى
پىوہدانىشى ھەبى، پىوہى نادات تا لە خواردنەوہ نەبىتەوہ.
كەچى ئەو وەلەكە بەعسىە نەبىھىشت خۇشاوہكەم تەواوبكەم پىوہى دام،
ئاخىر ھەينى داوكردى ناسنامە لە مار پىوہدان كوشندەتر بوو.
بىريەسۆر تەسكەرەكەى يەك دوو نجار ئەودىو و دىو كرد، بە عارەبى
گۆت:

ئەو تەسكەرەيە ھى خۆت نىە.

بە كوردى گۆتم:

بە خوداى تەسكەرەى خۆمە و وىنەى خۆمە.

خۆى تووپە كرد و دەنگى ھەلپرى:

دهلیم هی خوت نیه، ساختهیه...

که لکی وه لامدانه وهی نه بوو، قهقهه پم لیکرد، ورته م لئوه هاتبا، له ناو چاوی ددهام. پبلی گرتم و رایبچام، وای قهوما، خۆ زیلیشیان راگرتووه، پیشتر نه مدیتبوو، ئیستا وا له پاشکوی زیلی کز و مهلول دانیشتووم، به تهنیم، وا دیاره دهیانه وئ چه ند که سیکي دیش بگرن، ئهوجا باژۆن.

کورپه گیراوه که م دههاته وه بهرچاو، ئه وهی پیتش که من، سئ چوار سهرباز گرتیان و رایانپچا و هه لئاندایه پشتی قوته جیبی، کورپه خۆی رادهستی چاره نووس نه کرد، چاوی به دور و پشتی خۆیدا دهگیرا، له بن چاوه وه له چه کداره کان ورده بۆوه، پاش تاوئ که لئنی دهرباز بوونی دیته وه، بازیدا و هه لات، دوو سئ تفهنگ ته قه یان لیده کرد، بهر نه که وت، دهرچوو.

منیش ده مویست چاو له کورپه که ی ناو فیلمه که بکه م، به لام ئه و له کوئ من له کوئ، ئه وه له توانای من به دهره، بیرمه ده کرده باشه بۆ وا بکه م؟ خۆ من هیچم له سهر نیه نه هه لاتووی سهربازیم، نه شتیکم کردووه، نه په ره کاخه زیکم له بهر کئ گیراوه، ده مبه ن، دوا ی بیکه وتن بهر مه ده دن، نا، هه لئایه م له خۆرا خۆم تووشی به لایه ک ناکه م.

ده مژمیزی پتره له ناو زلم، بووینه سئ چوارئ، زیلیان به گر ئیخست، دلم توند لئیدا، زۆر ترسام، ده بی به ره و کویم ببه ن؟ باشه چۆن بۆیان ئیسپات بکه م ته سه که ره که م ساخته نیه؟ ئه وه ئیسپاتیش بوو، له وه یه وازم لئنه هینن، دین ته مه نم گه وه ده که ن و رامده پیچن، وا بۆ له سیداره دان ته مه نی مندا ل ده گه یه تنه هه ژده، بۆ سهربازی ئه وه ناکه ن؟ تو بلی...

من ئه و پرسیارانه م له خۆم ده کرد، بیزیه سوړئ که ده یویست سوار بیت، دیت ته سه که ره که می بۆ راگرتم و به ئاماژه ی ده ست:

دابه زه.

دابه زیم و ئه و خۆی هه لئایه سهری و زیل جوولا، ئۆخه ییش به ربووم! له چاوی گیراوه کانه وه (خۆزگه م به خۆت) م خوینده وه. واز له و گرتنه یینه، بووه رابردو، ئیستا په راوی راژه م له بهر کئیه، منه تی بیزیه سوړان نازانم. به بیرم هاته وه، با بگه ریمه وه لای میتردی که ویا ر، ئه و که ویا ره ی دوا ی

دوو میزدیش له خه یالی من هر کچوله که ی جاری جاران و نابیته ژنی
که س. کهویاره و له شیوه ی خوی دمینیته وه، کهویاره و چندی ده که م
له بیرناچیته وه، دیاره نه و پیاوه دووباره سهربازی گرتوویه تیه وه، ئاخر نه و
هیشتا کهویاری نه خواستبوو، سهربازی ته و او کردبوو.

کهویاری سه‌مه‌رقه‌ندی

ئەو رۆژەى کارى راپېچخانەم تەواکرد و وەرمرگرتەو و ترسى بېرىه سۆرانم نەما و زانیشم میردەکهى کهویار بەرگى سەربازى پۆشیوه و رەنگە گەشتبیتە بەرەى شەپش، حەزى سەمه‌رقەندەم هەستا. زۆر هەولم لەگەل خەتخۆش دا بیت و تامى بادە بکات، نەهات، فازیل ریحانەشم چنگ نەکهوت، دواتر دەمگوت:

باش بوو نەهات، هاتبا هەمووشتم بە گۆڤى وەرەدەکرد، ئەوینى ئەو کهویارەى لە خۆشم دەشاردەو، ئاشکرام دەکرد.

ئاخر ئەو رۆژە هەر کى لە سەمه‌رقەندى هاومیزم با، دوور نەبوو وردوباریک سەربردەى کهویارم بۆ باس کردبا، هیندە سالەرازەى ناخەم بۆى هەلپشتبا.

ئەز هەنگینى هیندەم نە دەخواردەو، بېرەینى دوو لەو پتر نەبوو، ئەویش مانگى جارێک دوو، کەم مانگ هەبوو بگاتە سى، بەلام ئەو رۆژە زۆر تێپەڤى، هەر بۆیه هۆش چوو، خەيال لە شتوێهى کۆتر فې.

لە سەمه‌رقەندى روو لە دەرى، روو لە جامخانە و مینا، دانیشتووم، لەسەرەخۆ پێکان هەلەدەم، فې فې لەگەل هەر فې، خەيال فې فې بەرەو کهویار هەلەدەفې، کهویار داستانى تەمەنى منە، ئەوەتا لە سەمه‌رقەندى خۆى دەگێڤیتەو، لە منداڵیەو ئەو دەمەى لە سەر کۆسپەى دەرگا بە سەرى پەنجە لە گوپی یەکترمان دەدا، تا دویننى راوەستانى سەر دەرگا که سەرى هەلنەبرى بمبین، خۆى دەگێڤیتەو، من لەو گێرانه‌وێهە لە جى جى دەرەدەکه‌وم، لى هەستەدەکه‌م بزم، زۆر بزم.

لەو چەند هەیفەى دواى جاروبار ئەو هەیفەم دوور بە دوورى دەدى، مائیان هاتبوو ئەو پەڤى گەڤەکن، نزیک لە گەڤەکی میرپیتاوان، دوا دیتن

دوینی سەر له ئیواری بوو، ریم بردوه کۆلانی وان، له سەر سیله دیتم له سەر دەرگا له نیوان دوو ژن دهتگۆت هه یقه دابه زیوته کۆلانی، ویستم چاکوچۆنی دهگهڵ بگه، زمانم بهسترا، ئه ویش سهری هه لئه بری، نه بیبینیم.

ئێ، له سه مه ره قه ندێ شووشه شووشه شه هه رزاد گازه کهم و خه یال خه یال له گه ل که و یار ریده کهم، نازانم له چه نده مین شه هه رزاد بووم، هاته سه رم نامه یی بۆ که و یار بنووسم، پینووس و کاخه زم پینوو، ئه ز هه نگینی له خه ویش په ره کاخه زی سپیم له به پکێ بوو، ئاخه ر جازوبار له پر سه رۆی هۆزانی له سه رم سه ریده کرد، منیش وه کات ده مخسته کۆپله یه که وه، ئه و جا دوا ی نووسینه وه شی ده مد پاند.

نووسیم، به ده م هه لدانێ شه هه رزاده وه نووسیم، نامه یه کی درێژم بۆی نووسی، له و نامه یه دلی خۆم بۆی کرد بۆوه، هه رچی ئه و هه موو سالا ی له دلم په نگێ خوارد بۆوه، رسته رسته رژانده بوومه ئه و نامه یه، چه ند جارێ پیندا چوومه وه، له شیوه ی نووشته ده قو نووشتم کرد، بریارمدا هه ر ئیستا بچم و به ده ستی خۆم بیده می، هه ستام.

ئیره کوینی، به کویدا گه یشتمه ئیره؟ سۆندهم له ده ست ژنیک وه رگرت، سه رم له بن سۆنده راگرت، گویم لێیه، ژنه ده لی:

وه ی کۆره بم، ئه و کۆره چی به سه ر هاتووه!

له خۆم پرسى:

ده بی چیم به سه ر هاتبی؟!

هه ندێ هاتمه وه سه رخۆ، سوپاسی ژنه کهم کرد، چاوم به ده و روبه ردا گێرا، شویتم ناسیه وه، باشه، باش هاتووم، وا له نزیک کۆلانی مندالی، ئه وه ی پشت ئاماده یی رزگاریم. نامه کهم بیرکه وته وه، دهستم له به رکم گێرا، مابوو. هه یشتا مابوو رۆژ ئاوا بێ، گه یشتمه سه ر جاده ی شه ستمه تری، له سه ر په رینه وه بووم، ئه و کۆره ی له رێی کتیه وه ده فری، گازیکردم، چووم، هه ر له سه ر ده رگا وه چاکوچۆنیم ده گه ل کرد، بیرمه پرسى:

+ شیتواو دیاری، چ بووه؟

- چ نیه، که من ماندووم.

+ خوابکه م وابی، هر شتی به من بکری، به چاوان.
 با بچم نامه که بدهمه کهویار، دواپی دیمه وه دیداری کوری له کتیبه وه
 فریو، فرینه کهی پیشانی خۆم ددهمه وه.
 رۆژ ئاوا بوو، زهردهی مابوو، ئه ز له سه ره کۆلانی مائی کهویار
 راوه ستابووم، ده گهل خۆم که وتبوومه مشتوم:
 ده چم، له ده رگا ددهم، به بیدهنگی نامه کهی له ده ست ده نیم و یه کپی له
 چاوی بزر ده بم.
 ناچم، جوان نیه، خۆ ئه وه هیچی له گهل من نه بووه، ئه وه چ شیتایه تیه که
 ده یکه م!
 ده چم، نامه کهی ناده من، به لام به دوو سنی رسته، تینده گه یه نم که من له
 مندالیه وه سه رگه ردانی تۆم.
 نا، ناچم، هرچی بلیم جیی سۆته که جگاره یی ناگری، ئه وه خاوه ن مال و
 میزدی خویه تی.
 هر ده بی بچم و دوو قسانی ده گهل بکه م، هیچ نه بی تۆزی دلم
 داده که وئ.
 له بیرنه که م، من جفاره کیش نه بووم، ئه وه ئیواره یه چهنده جفاره یه کم
 هه لگرتبوو، ناوه ناوه به بام ده کرد، ئیدی بریاری له ده رگادانم دا، وا
 گه یستم:
 ته ق... ته ق
 ئه ری چ بکه م! نامه کهی بده من یاخود دوو سنی قسانی بلیمی، تا ده رگا
 نه کاته وه، دلنیا نیم، کامیان ده بی. به وه ی باشه هه ست به شه رم ناکه م، باده
 شه رمی به زاندووه و سه رمه ستی ئازایه تیم، خۆزی زوو به ر له وه ی شووی
 ده کرد، به و شیوه په نام بۆ باده ده برد، بی شه رم سه ودایی خۆم بۆی
 ده نووسیوه، ده یخوینده وه، خۆزگه سه مه رقه ند سه رده می زوو و
 سه رمه ستت ده کردم، بزانه کهویار له تۆوه چهنده ئاسان و به رده سته،
 ده توانم به دلی خۆم، دلی خۆمی بۆ بکه مه وه.
 ئه گه ر پیتشت وام کردبا....

تەق... تەق

لە دەرگاکی تەنیشتەوہ مندالی سەری دەرھینا:

کەسیان لە مائی نینە.

حەیف، لە دەستمچوو، دەرڤەتیکی باش بوو.

ویدەچی ئەو شەوہ ھەر لە ئیوارەوہ خەوتبم، لەگەڵ بانگی سپێدە، دەنگی زولالی دەرۆیش برایم بەئاگا ھاتم، نەداھاتەوہ بیرم بە چ کۆلانیکەوہ گەیشتبووہوہ مائی و چۆن بە سەر بان کەوتووہ، خۆم تەنیا نەکردبوو، بە جلکی دەرئۆہ خەوتبووم.

نامەکەم بیرکەوتەوہ، دەستم گیرا، بەرکم گەرا نەمدیتەوہ، زۆرم خەفت لی خوارد، لە بەر خۆمەوہ:

دەبن لە کوئی لیم کەوتبێ، دەستی ناسیاری نەکەوتبێ!

بەر لە تاو کەوتن، ھەستام، لە دواي بگەڕیم، سەرم تیدا مابوو، چ ریتی، چ کۆلانی بگرم بۆ گەیشتن بە مائی کەویار، میشکی خۆم دەگوشی ریتی ھاتنەوی خۆم بیرکەویتەوہ، بەلاش بوو، بیرمنەدەکەوتەوہ، لە بیرکەوتنەوہی بە ریکەوتنەوہدا بووم، دەبینم وا لە ھۆدەکەي خۆم، لە سەر کتیبیکی لەو گۆرە کەوتوو، کەوتوو، بە دیتنەوہی شاگەشکە بووم، خویندەوہ، بیرمە بە ھەردوو دەست لە سەری خۆم دەدا:

باشبوو لە مائی نەبوو...

نامەم پارچە پارچە کرد، پارچەي گەورەي نیو وشە مایەوہ، ھیشتا دلم ئاوی نەدەخواردەوہ، ھاتم ئاگرم بەردایي، لە ساتی سووتانی تەماشام دەکرد نەوہک وشەي دەرپەڕی و دەر باز بی.

ئای لەو نامەيە پەشیمان بووم، دەمگۆ:

چۆن دەبن ئەو ھەموو خەم و ھەسرەتەم بۆ ئەوہ کچە بنیرم و لە سۆنگەي مەوہ خەم دایگرئ.

دواتریش، زۆر دواتر چەند لە نووسینی پەژیوان بووبووہوہ، دە ھیندە لە سووتانی، دەمگۆ:

دەبوو ئەو رستە رۆندکیانە بۆ ھەتایە لای خۆم بپاریزم.

واز له نامه بڼه، ئیستا که و تمه نزا، نزاى گه پانه وهى که و یار بڼ ماله باوان، نه و جا تو به ری حق دى، من نه مده و یست به نامه یهک، به چهنده رسته یه کی نه و ینداری، دلای که و یار توند بکه م، که چی له دله وه نزامده کرد، میزده که ی له قادسیه نه گه پښته وه.

ئا، دوا یوه ی نه و پیا وه چو وه سهر بازی، هه زمده کرد شه بڼ خوی بباته وه و نه گه پښته وه، دیسان که و یار بیوه ژن بکه و یته وه، به لکو نه و جاره بڼ هه میسه بڼ من بڼ، بویه توو کی پیسم له میزده که ی ده کرد.

به لام نه و تووک لیکر دنه هر یهک دوو وهرز بوو، زوو هاتمه وه سهره خق و خوم سهرکونه کرد، به لام نه و ینی که و یار له دل وهک خوی ما.

له نه و ین و که و یار گه پڼ، زورم باس کرد، له تامیم برده دهری، هه و که ده چمه دیداری نه و کور ه ی له کتیبه وه ده فری، نا، چیر و کیکم بیر که و ته وه، چیر و کی جه میله، با نه و چیر و که به که و یاره وه، دوا باس بیت سهاره ت به و، زوو ده گه موه لای کور ه فپوه که.

{ده لښ، نه گه ر که سیکى له ده ستچوو باست بکات، یان تو زور بیرى لیکه یته وه، دیته خه و نت، به لام کوا! من له و روژانه زور جار له بهر خومه وه ده مگوت:

نه وه بپوه ههفت ههشت سال، وا له گز گیرانه وهى کولان کولانم، له سهر سهره کولانى که و یار سهری دهر دښی، هیندهم هینا وه ته ناو باسان، خو ینه نه گه ر دهنگى بمگاتى، ده لښ:

نه ری، چ بوو، نه براهه وه!

که چی نه و کچه فپوه، شه و ینی نه هاته ناو خه ونمه وه.

وا دیاره گازانده که م گه یشته جڼی خوی! شه و ی رابرد، هات، به هه مان به ژن و بالا و که زیه وه، به لام سهر تاپا رهش، رهشی پو شیبوو، چاوی، نه و چاوه ی هر من ده زانم چ چاو بوو، به قوولدا چو و بوو، رهنگ به روویه وه نه مابوو، زهر د زهر د، کز کز، ده تگوت پایز لښداوه...

به یه که وه راوه ستابو ین، هه ندی قسه ی کرد، حیف، هر له ناو خه ونه که له بیرمچوو، نه وه ی له بیرم ماوه و له کاتى وه ناگا هاتنه وه وه کات

نووسیمه وه، تا له بیرمنه چینه وه، هینده بوو، پرسیم:

-تو به جاریک خوت بزر کرد.

+ چووزانم، کیشه و خه می دنیا.

- گه له ک بیرم ده کردی.

+ به راست!

- نه گهر باوه پ ناکه یت، برۆ کتییی....

وه ئاگا هاتم، ده مویست بلیم، برۆ کتییی کولان کولان گتیرانه وه بخوتنه وه،

له وه خه ونه زور ئازا دیار بووم، به ناوی خویه وه گزمکرد و ده مویست خۆم

لینی ئاشکرا بکه م و هه ز و نه وینی خۆمی بو بگتیرمه وه، وه ئاگا هاتنه وه

نه یه نشت، له ده ستمچوو، له کوئی خه ونیکی وا ده بینمه وه!

جه ميله جواني له وينه‌ي وشه‌وه

دواي ديتني جه ميله، جه ميله‌ي نينو چيرۍك، نه و چيرۍكه‌ي ئاراگونى
كوشته‌ي چاوى نه‌ليزا، ناوى لينا:

جوانترين چيرۍكى نه ويندارى دنيا.

نه‌ز ودها بۍى حه‌يران بووم، پيشترى چ چيرۍكى به و دهرده‌ي
نه‌بردبووم، به دهردچوونى، له ده‌ست دهرچووبووم، سه‌رگه‌ردان
سه‌رگه‌ردان له نيوان چيرۍكى خوم و ه‌ي وى، ه‌ي ناو كتيب‌ان
ده‌سوورامه‌وه، له هيچ لايى نه‌ده‌گيرسامه‌وه.

له خوم ده‌پرسى:

كاميان نه‌وينتره، ه‌ي دهرى يان ه‌ي ناو چيرۍكان؟

ده‌مگو:

جه ميله نه‌گه‌ر له و كتيب‌ه و له ناو هه‌موو نه‌و وشانه‌ي جه‌نگيز ئيتماتوق
بيته دهرى و له و گوره بسوورپته‌وه، داخوا له وينه‌ي خوى ده‌مښته‌وه؟!

ده‌مگو:

سه‌برده‌ي من نه‌گه‌ر بكه‌ويته كتيبىكى له و شيوه‌وه، ده‌شيوئ، يان...
جه ميله‌ي ناو كتيبى، جه ميله‌يى بوو له ناسكى و جوانى، له چ جه‌ميلان، له
چ كچان نه‌ده‌چوو، نه‌ه‌ي دهرى، نه ه‌ي ناو گوراني، نا، نه‌رم و نول و
نازه‌نين و په‌نجه به نه‌گوستيله و به‌رۍك به دهرزيله‌ي حه‌سه‌ن زيره‌ك
نه‌بوو، به‌لام له ره‌فتارنى نه‌ختى نزيك بوو له گوربى كچى پلكه به‌نديبژى
گه‌ره‌كى، نه‌ه‌ي كاتى كوربى گيچه‌لى پيكر دبا، (كوربى هه‌ره‌ي) ليده‌كرد، له
شيوه‌ي كه‌رى. خو نه‌گه‌ر نه‌و كوربه له (كوربى) تينه‌گه‌يشتا، نه‌وا كچى پلكه
به‌نديبژى خومان، له جه ميله‌ي قيرغستانى تيده‌په‌راند، به زمانى چه‌قو

جوانتری تێده‌گه‌ياند.

گورتي گه‌ره‌كي له ساتي ناسكبوونه‌وه‌ش، تۆزئ ورده نازي جه‌ميلي
ئويي تيدايه، به‌لام جيايه، له ديدى منه‌وه جه‌ميلي ناو كتيبن له كه‌س ناچن
و كه‌س له‌و ناچن، كه‌سئي نه‌بي! كه‌ويار، ئه‌ويش هينده‌ي ئه‌و وينه‌يه‌ي
جاروبار وينام ده‌کرد و له هه‌ندئ گه‌رت هيند ليكدى نزىك ده‌بوونه‌وه، له
جنى خۆم راده‌چله‌كيم و ده‌مگۆ:
نا، وا نابن...

له بيرتان بئ، ريكه‌وتىكي سه‌ير بوو، من له كاتىكي زۆر ناسك جه‌ميلي
ناو كتيبم ناسي، له هه‌فته‌يه‌ك سئ جارم خوينده‌وه، لتي تير نه‌ده‌بووم،
ئه‌وجا له جارى چوارهم، نه‌گه‌يشتبوومه لاپه‌ره‌ي چوارهم، تا ده‌ستم تيدا‌بوو
جه‌ميلم تيه‌له‌دا، به ساپيته‌ي خانوو كه‌وت و له سه‌ر سينگم كه‌وته‌وه، وازم
لینه‌هينا، هه‌ستم پە‌ر پە‌رم كرد، هه‌ر پە‌ر پە‌ركم كرده دوو كه‌رتك، هيشتا دلم
ئاوى نه‌خواردۆته‌وه، له سه‌ر ده‌رگا ئاگرم به‌ردايئ، به به‌ر چاومه‌وه جه‌ميله
قرچ قرچ ده‌سووتا، هيشتا دووكه‌لى ما‌بوو، هه‌ستمكرد بۆكرووز دئ،
بۆكرووزى كه‌زى، په‌ژيوان بوومه‌وه، وه‌ك بليى كه‌زى كه‌ويارم سووتاندبئ.
ناپرسن، جه‌ميله بۆچى منى به‌و ده‌رده برد و منيش ئاگرم به‌ردايئ؟

تۆ به‌رئ خو دئ، مي‌ردى جه‌ميله له شه‌په، مي‌ردى كه‌ويار له شه‌په،
نيوان ئه‌و دوو شه‌په به جئ نا، به كات چل سالي ده‌بيئ، ئه‌و له به‌ره‌ي
ستالينه دۆ نازى، ئه‌م له به‌ره‌ي سه‌دامه دۆي خومه‌يني، ئۇجا تۆ له شه‌پى
ره‌وا و نا‌په‌وا گه‌رئ، سه‌رباسمان شه‌پ نيه، كيشه‌ي دله.

چ جه‌ميله چ كه‌ويار ويناجئ ئه‌وينى مي‌رده‌كه‌يان له دل بئ، جه‌ميله به
ئاشكرا ئه‌وه‌ي سه‌لماند، لئ كه‌ويار نا، كه‌ويار وه‌ك من بيناسم، له سه‌ريشى
به‌ده‌ي ئه‌وه نالي و رازى دل بۆ كه‌س ناكاته‌وه، دووريش نيه سه‌رچيخ
چووم، له‌وه‌ش گه‌رئ.

له‌و ته‌نيشته مندالكارئ هه‌يه له ته‌مه‌ن له جه‌ميله گچكه‌تر، بۆيئ جه‌ميله
هه‌ر به گچكه‌ل گازيده‌كات، ئه‌و گچكه‌له به شي‌وه‌ين هۆگرى جه‌ميله‌يه، به
را‌ده‌يئ خۆشيده‌وي، لتي تيكچووه چيه، تۆ بليى ئه‌وين نه‌بي! ئه‌و گچكه‌له

چەند لە منى پيشان دەچىن، ئەو دەمەى تەمەنم نەگەيشتبوو تەمەنى ئەوئيش
 كە لەو پتر ھۆگرى كەويار بووبووم، بىن وى ھەلمەندەكرد، ھەستەمدەكرد دلم
 بۆ وى لىتەدا نەشمەزەنى بۆ، چ بزەنم لىدانى ئەوينە، كەوياريش كە تەمەنى
 منيشى نەبوو، بەلام بە شىوہەين تەماشایدەكردم، گازیدەكردم، بەوہى جەمیلە
 دەچوو. كاتى جەمیلەم خۆیندەوہ، خۆم لە بەرگ و شىوہى گچكەل دیتەوہ،
 بەلام خۆزگەم پى نەخواست، بە كۆرەكەى لەو لاوہ ھاتوو خواست.

كۆپى لەو لاوہ بە شەلەشەل دى دى، دیتە دىى مالى جەمیلەى ناو كىتىن،
 ھىند دوورەپەرئىز و كەم دووہ، بە شیرىنى زار و جوولەى ناسكى جەمیلەش
 زار ناكاتەوہ. ئەو كۆرە لە دلى كەس جىتى خۆى ناكاتەوہ، واى لىدى كەس
 رووى ناداتى، كەس لىتى نىزىك نابىتەوہ، لەوہ چەند بە من دەچوو، بەلام
 حەيف ئەگەر چارىەكى وى ھۆشم لە سەر با، ھەشتىەكى وى دەنگم خۆش
 با، دوور نەبوو كەوياريش بىتتە جەمیلە.

جەمیلەى خەيالى جەنگىز، ديار بوو لە دلى ترىوہەين دەيتريواند، وازى لە
 كۆرەى شەلەى كەمدوو نەھىتا، بە گۆرانى كۆرەى ھىنايە گۆ. جەمیلە كە
 دەنگى كەمى لە دەنگى كەويار دەچوو، لە بەر خۆيەوہ سترانى دەچرى،
 كۆرەى كەمدووى ناچار كرد، دەنگ ھەلبەرى، رىوبان و شەوى نىزىك ئاوايى
 لە گۆرانى بگرى، بە ھەندى وشەى وا دەنگ ھەلبىنى، لە دلى جەمیلەى
 تىنووى ئەوين، ئەوين بچىنى.

كۆرە شەلەى كەمدوو بە گۆرانى جەمیلەى مەست و حەيران كرد، بە
 گۆرانى دلى جەمیلەى برد، بە گۆرانى بووہ شۆرەسوار، شۆرەسواری ناو
 خەونى چەند سالەى جەمیلەى سەركىش، جەمیلەى ناسك و نازدار،
 جەمیلەى لەو دەمەو ئىوارەيەى فرى، من بوومە كۆرە گچكەل، ئەوئيش
 كەويار.

ئەوہتا بە بەر چاومەوہ، لە درەنگانى ئىوارەين، دەستى يەكيان گرتوہ،
 پشت لە ئاوايى روو لە چۆلەوانى، دوور لە چاوان رىيان گرتوہ، بى
 ئاوردانەوہ خۆش خۆش رى دەبىن، ھەزار خۆزگەم بە تۆ، كۆرە شەلەى
 كەمدوو، ئەو كۆرەى بە گۆرانى دەستەگولى خۆت وەشاند، ئەوينت لە دلى

جهميله چاند، چنيته وه بهري رهنجي خو، وهك من، وهك كوره گچكهل نه بوويه شوانه ي رهنجه پو، نه بوويه مازيچني كون له پاشولي.

جهميله و دانيار، ئا، ناويكي واي هه بوو، روښتن و كهس نه يدیتن، له ئاوابوندا، گچكهل چاوي كهوته سهریان، پې به ههوكي هاوريكرد: جهميله، جهميله، جهميله...

دهنگي نه گهيشتي، چاوه پي بوو، ئاوپي بدهنه وه، جهميله چوو، ئاوپي نه دايه وه، نه له كوره گچكهل نه له ئاوايي. له و ساته من له و دهچوم، كتومت كوره گچكهل بووم، جياوازي من له و نه بوو: ئه و له و ساته، له ساتي ئاوابوندا ههستيكرد ئهويني جهميله له دلي نيشتووه، بهلام هي من كون بوو، دهمن بوو ئهويني كهويار له دلي من سهريكردبوو.

ليكداني كوچ و دابراني ناو كتيب و دهريي كتيب بوو، هي جهميله و كهويار بوو، هي من و گچكهلي وينه كيش بوو، چه رخي دا دهستم و كتيم سووتاند، ئه و كتيبي نه ههيني و نه دواتر له ژباني تايهتي من هيچ كتيبني له و نه دهچوو، له و ناچي، سووتاندم و وهكاتيش په ژيوانبوومه وه، گچكهلي وينه كيش په ژيوانيكردمه وه.

بهلام كوره وينه كيشه كه پيشتر جهميله و كوره كهمدوي له تابلويه كي ساده ي دلداري گرتبوو، تابلويه كي هيند رووني ناو وشه، وهك نه وه ي به چاوي خوځم ديتيتم وا بوو، دواتر زور دوايوه ي نه و دوو نه وينداره له ئيواره يه كي نهويني سهري خويان هه لگرت و نهوين بردني، وينه ي نه و دوو نه وينداره ي هه ر له هزر و خه يال مابوو، خوي لي ده ر هاويشتبوو، دهيويست له جاران روونتر نهويني جهميله و دانيار بكيشتيه وه.

بهلام من نه مدی، نهويني كهويارم بۆ كهس نه دی، دهنا دور نه بوو منيش نه و نه وينداره كه ي تابلو نا، بيخه مه چيرؤكيكه وه، چيرؤكي له شيوه ي جهميله.

بمبووره جهميله، نه ده بوو بتسووتيم، بمبووره كهويار، وا ليت تووره بووم، ئاخړ توش چ بزاني من من وا سهوداسه ري تووم، نه نامه يه كم دايتن، نه ماچيكم تيگرتي، نه گورانيم بۆ گوتي، به چي بزاني؟ به راست نه تده زاني!

له زمانى شمشالت نه زانې!

وه بیرمدئ له و سه روبه نده جاروبار که و یارم له سه ره کولانې دده ی، له
هر دیتنې گرته یه کی مندا لیم بیرده که و ته وه و له و گر تانه سه رۆی هوزانی کم
بۆ دهات، هه ندیکیانم دهنووسی، ئیستاش بابته ی هه ندئ له وانه م له بیره:
سه ر و هه نارمان ده هینا، ده ی، بیشکینن، بزانی کئ ده یخوات و که مترین
ده نک به رده داته وه، هه موو جارئ که و یار ده بیرده وه. ئه و ده نک هه نارانه م
خستبو وه ناو هه لبه سته وه، کردمه چیرۆکی ش. بابته یکی دی دارخورما که بوو،
ئه و هه لبه سته م چه ند سال له به ر خۆم ده گوته وه، ئیستاش له بیرم
نه چۆته وه.

کۆپله یه کی به که من ده سکاری و دارشتنی دواتره وه م، وام بۆ که یه
فریو، بۆ که و یار نووسی:

کیژئ،

وه بیرت دی

دارخورمای لیره هه بوو؟

له هه موو که ژیکى شیرینی،

ده نکئ خورمای ره شی ده گرت

له ره نگ له من و

له تام له لیوی تۆ ده چوو

ئیدی واز له و که چه میردداره ده هینم! با هه لفرمه لای ئه و کورپی له
کتیبه وه ده فری.

کورئ له ری کتیه وه دهفرئ

له سه ره کۆلانی مالی هه قایه تبیژه که ی سهیداوه، ئه وه ی که ده یگۆ:

هه بوو نه بوو...

تا ده گه یشته:

کلاشم درآ، هیچم پینه برآ.

به رستی وشه و رسته ی جادوویی ده یه سته وه و نه تده توانی ههستی و
گوئی لی نه گری.

له وئ له سووچه که له سه ر جاده ی خرپی شه ستمه تری، فرۆشگایه کی
گچکه روو له روژه لاته، زۆر گچکه جیی خۆی و هه ندی ورده واله و
شه که راته، هه میشه ش گوڤارئ، کتییکی له ده سته. ئه و کوربه مینا
هه قانبیژه که ی گورین زار شه کره، کاتی ده دوی، به تو بی زاریشت ببیته گوئی.
ئه و کوربه که له وه ته ی هه یه دانیشتووه و که س به پیوه ی نه دیتووه، به لام له
ری کتیه وه سه رتاسه ری دنیای ته ی کردووه، به ئاسمان و سه ر ده ریادا
فریوه. ئه و کوربه ی له ری کتیه وه ده فرئ، مه سه وودی ناوه و ناز ناویکیشی
له خۆی ناوه.

کوربه تازه مالیان هاتۆته ئیتره، سه ر ری من، ری دوو سالی به لاشاوه
بۆ رزگاری. هه ر زوو که وته به ر دلم، ئیکدی ناسینمان له ری شه کرله مه و
کتیه وه بوو. وه که هه وکه وه بیرمدی، شه کرله مه م هه لگرت، پارهم بۆ راگرت،
ده سته نه هینا و وه رینه گرت، گوئی:

+ با له به رکی من بی.

- شتی وا نابیت.

به زه رده خه نه وه:

له باتی شه کرله مه که ئه و کتیه ی ده سته بده برای خۆت، سبه ی ئه و

دەمە، وەزە وەرەگەرەو.

بیرمناکەوینتەو کتیبەکەى دەستم چ بوو، لى بیرمە گوتم:
ئەگەر پارەى شەکرلەمە وەرگرى، کتیبەکە بەجیدەهیلیم.

راستیت دەوى سەرەتا پیموانەبوو ئەو کورە بزانی دوو پیتان لىنک بدات
و سەرەدەرى لە کتیبان دەرکات. دوو سى گۆڤار و رۆژنامەم لە بەر دەمى
بینى، لى وای بۆ چووبووم بۆ کيسەى گولەبەرۆژە و ئەوشتانە بەکاریان
بەینى. منى لە کەنە خۆى شتزان، چ بزنام ئەو کورەى وا خۆى بە زەویەو
نووساندوو، لە خویندەنەو و خویندەوارى لەو سەرەو ھاتوتەو، من لە
چاو وى کۆلکە خویندەوارم، بارى نابەم، دە ھیندەى منى خویندۆتەو، لە
ھەندى بابەت وشیشى لە دوو ناکەم. چ بزنام لە ناو کتیبەو ھالى گرتوو، لە
شوینى وا و لای نووسەرى وا نیشتوتەو و چینەى زانیاریى کردوو، من تا
ھەنگینى ناوم نەبیستبوون.

بەرلەوہى لە وى فیرە ھەندى شتوہى فیرین بېم، با پینکەوم چۆن فیرى
پیت لیکدان و فیرین بوو.

ھەنگینى پرسىبووم، بەلام زۆر پاشترى لە زارى خۆیەو بیستمەو و
پرس و بەرسفەکەم بیرکەوتەو:

- ئەرى برا، پرسىارى...

+ بېرسە

- تۆ دەرچووى چى؟ تا پۇلى چەندت خویندوو؟

+ دەرچووى مالىم، لە تەمەنم بۆ چرکەيەکیش ناو پۆلم نەدیتوو.

- وا مەلى، ئەدى لە کەن مەلا...

بە گالتهو:

ئا، دەرچووى زانکۆى ئەزھەرم!

پرسىارەکەم گۆرى:

تۆ لەمىژە کتیبان دەخوینتەو؟

گۆتى:

لەو تەى فیرە خویندەوارى بوومە.

پرسیم:

چەند سالە خوێندنەوه و نووسین دەزانی:

گۆتی:

لە منداڵییەوه.

گۆتم:

دە بە من بلێ، لە سەر دەستی کێ؟

گۆتی:

ئێ، دە ئەوها بلێ، دانیشە با بۆت...

دانیشتم، ئەوجا لێت تیکنەچی، لە زاری خۆیەوه نا، لە زاری دیدفانیکەوه، دیدفان بە سەر گەرەک و کۆلانەوه، بە سەر ئەو کۆرەیی لە کتێبەوه دەفری، دیدفانەکە بە کورتی بە چەند رستەییەکی کورت و سادە لە ماوەییەکی کورت هەر هیندەیی تا سی چلن بژمیریت، سەربردەیی فێربوونی کۆرەیی گێرپایەوه. من دواي ئەو هەموو سالە رستەکان لیکدی رادەگێشەوه و ورد و باریک سەرھاتی فێربوونەکە، فێربوونی خوێندەواری کۆرەتان بۆ دەگێرمەوه، ئەو کۆرەیی فێرە فێرینی ناو کتێبانی کردم:

ھەراش بوو، دەمێ بوو کاتی چوونە قوتابخانەیی ھاتبوو، دەمدی منداڵانی ئاوەزی ئەو جانتایان دەکردە شان و بێر. دەمدی لە سەر کۆسپەیی دەرگەیی ھەوشەوه، چاوی بە کۆلانیدا دەگیرا، دەیدی ئاوەزی خۆی و لە خۆی گچکەتر و ھەراشتر، لە ھاتنەویدا جانتایان لە سەر سەری خویان بادەدا و بە غارغارانی و گەمەکردن و شاپ راوەشانندەوه، بەرھەو مالنی دەبوونەوه. لە چاویم دەخوێندەوه ئیرەیی پێدەبردن، خۆزویی پێدەخواستن! خۆزگەیی ناھێتە باسکردنی.

منداڵ دەھاتن لە نزیکە وی رادەنیشتن، کتێبیان دەکردەوه، دارا و زارایان دەخوێندەوه، دەفتەریان دەکردەوه، نەپدەزانی چی دەنووسنەوه. وا تیبگەم لێرەوه خولیای چوونە قوتابخانە، لە سەری گەر، چ ھەزێ، چۆن گەرانی! ئارامی لێ ھەلگرتبوو، بەلام چۆن بگاتی، بەو دانیشتنەوه کە وا دیارە بۆ ھەمیشە بەشی ئەو، چۆن بگاتی، مەگەر پۆل بۆی بیتە مالنی.

- پۆل ھاتە مالى؟

+ ئا، ھات، بزانە چۆن.

خزمىكى، ديار بوو لە چاويەوھ تاسەى ئەوى خویندبووھو، تاسەى
فیربوون، گوئی:

مەسعوود، ھەزەت لایە، خویندەوھ و نووسین بزانی؟
گوئی:

ئەوھ قسەى! ئەدى کوو، بەلام کى دەمباتە فیرگە؟
گوئی:

فیرگەت بۆ دەھنیمە ئیرە.

گوئی:

بە راستە؟!

گوئی:

ئا، من بۆت دەبمە فیرگە.

ھەستىکرد گالئەى پتەھەت، ئەویش ھەستى بەو ھەستەى ئەو کرد، بە بى
دەنگى چوو، کتیب و دەفتەر و پینووسى ھتیا.

بە سەرى ھەردوو کەمان بەک مانگی نەبەرد، خە پیتی کوردی بە
خویندەوھ و نووسینەوھ ئەزبەر کرد و فیربوو لیکیان بەدات و ھەر
وشەىەکیان نیشان دەدا، وەک خوی دەیخویندەوھ. ھەر وشەىەکیان دەگۆت،
بى کەم و زیاد دەینووسى. وەرزیك تینەپەرى، ئەو مندالى کۆلانتی فیری
لیکدانى پیتان دەکرد.

ئەوھ سەربەردەى فیربوونی ئەو، ئەو کۆرەى بە دانیشتنەوھ بالی دەگرت و
دنیا دەگەرا و بە پاشۆلى دیدی تازە و زانیئەوھ لە فیرگەکەى خوی
دەنیشتەوھ، بەلئى فرۆشگا گچکەکەى وى بۆ ئیمەمانان فیرگە بوو، فیرگەى
کتیبى کراوھ و خەيالووى، نەک ئەو کتیبانەى ھەریان سەندم و بالی خەيالیان
دەبەستەوھ و لە چەند پیناسەىەکی لە چنۆھگیراو تەلبەندیان دەکردین. ئەوھ
لەوئ، ھەوکە با بێئەوھ فیرگەى ئەو و لێئەوھ فیرە فرین بین.
سەرتیپ ناوی لەو فرۆشگایە نابوو، فیرگەى بێبەش، بەلام ھەر کى ریی

بهو بېبه شه كه وتبا، بڼ بهش نه ده بوو، به ده ستي به تال نه ده گه رايه وه. وهك چوڼ منډال به چند عانه يه كه وه به غاردان ده هاتن و به چنگي شه كړوكه و نانوكه وه پښان پتوه دهنه. ئيمه مانانېش به ده ستي به تاله وه خومان به ژورېدا ده كړد، به لام به چه پكي زانين، خه يالي جوان، تو بلې بالې بو فرېن ده هاتنه وه. كهس نه بوو سر به فېرگه ي بېبه شدا بگري و شتي هله نه گري، شتي وه رنه گري. له و فېرگه يه هه ميشه كړې گهرم بوو، كړې وېژه و هزر و راميارى، كړې فرېن له كتيبه وه و نيشته وه له كتيبه وه.

روژي له پرسياريكې نه وه وه، گفتوگويه كي ناسك كه و ته وه، له و پرسيار له دووان سيانېكېش وه لام. حه زده كم توزي تام و خويي گېرانه وه ي پتوه بكه م و به زمانى هه نكيني نا، هې سالي هه شتاو دوو و سې نا، هې ئيستا دايبرېژمه وه و بو تان بگيرمه وه:

+ تو هه رگيز فرېوي؟

- هېستا نه بوومه ته بالدار!

- وا بزانم مه به ستي فرېني ناو كتيبه.

+ دم خوش، بنيادم له دوو شويته وه ده تواني له شيوه ي بالدار بال بگري، له كتيبه وه يان له ناو خه وني.

- نه دې له ناو فرؤكه وه؟

+ سوار نه بوومه، به لام ناو فرؤكه كه ي فرېنه، رهنگي هه وهك نه و دانېشته ي من بڼ، من مه به ستم فرېنيكه بالت لي برسكي، له شيوه ي قاز و قورېنگ، له شيوه ي حاجي له قله ق، نه و سر و سهرى دنيا بكه يت و بېته وه و له جتي خو بنېشېته وه.

- باشه، بزانين، چتويي فېره فرېنمان ده كه يت؟

+ راستي لام سه يره كه سې كتيب بخوښته وه و نه فرېبي، چما ئيوه نه فرېون؟

كهس وه لامى نه دايه وه.

دواي نه و ته مه نه په يف و رستان به شيوه و ئاوازه ي خويان له يادگه نامېتنه وه، خو نه گه ر نزيك له خوشيان مابنه وه، نابيت تام و خويي

جوانکاری گټرانه وه له بیربکه یڼ! فیرکاره که ی فیرگه ی فرین، نا، من پاشترئ
فیرگه ی بیتشه شم گۆږی بۆ فیرگه ی فرین، بهو شیوه هاته سهر باسی هونه ری
فرین:

تو مارکست کردوته وه، سهرت به سهر لاپهړه یه کی داگرتوه، کیشه یڼ
دهخوینته وه، تو پیشتر هه ست پینه کردوه، شوینی ئه و کیشه یه دووره له
تو، نه تیستوه و نه تدیتوه، له و ساته ی خویندنه وه ئه گهر بته وئ سهره
داویکی بگریت و به دوایدا بچیت، دهچیت، به لام چۆن دهچیت؟ ههر له ری
کتیبه که وه، یان ئه و نا، کتیبیکی تر، له کتیبه که وه تو دهگه یته شوینی کیشه که،
جا ئه و جیبه ئه لمانایه، ئینگلته رایه، ههر جیبه، تو ئه گهر ورد له کیشه که
وردبیه وه، له جیسی خۆت چاوت داخه، هه ست به فرینه که دهکیت، له
شهقه ی بال دده دیت، دهگه یته شوینی کیشه که، له کاتی گهرانه وه و نیشتنه وه،
دوور نیه کیشه یه کی له شیوه ی ئه وه ی ئه وئ، کیشه ی چینایه تی له نزیک
مالی خۆت ببینه وه.

- تو ناو له وه دهنیت فرین؟

+ ئه وه فرین نه بیت، فرین نیه.

- من زور دهخوینمه وه، به لام هه ستم به و فرینه نه کردوه.

- من هه ستم پیکردوه.

- من.....

+ من پیموایه، ههر که سی به قوولی بخوینته وه، نهک سهرپیتی ئه و فرینه

دهبینی.

شیخ جهلال که وا بزانم جاری یه که مه بیته فیرگه ی فرین، قوولی له
شیوه ی بالی که له باب لیک کرده وه و گوئی:

من ههر له ساتی خویندنه وه نا، کاتی باسی خویندنه وه ش دیته گۆږی،
نه مگرن، بال دهگرم.

- فیرکاری فیرگه ی فرین له سهری رویی:

من که داروین دهخوینمه وه، دهفرم و دهگه مه ئه و شوینه ی که بۆ یه که م
جار ململانی له پیتا و مانه وه دا سهریه لدا.

- شۆينەكە كەوتبۈۈە كۆي؟

بە پىنگەننەۋە:

+ چووزانم تا گەيشتە ئەۋى، چەندان كىشۈەر و زەريام بېرى، ھىندە دەزانم دەۋ ئاۋ بوۋ.

- ئەگەر ئەۋە فرېن بېت، مېنىش لە دەمى خويندەۋە ھەستى پىدەكەم.
فېركارى فېرگەي فرېن:

فرېنە، فرېن ئەۋەھايە، تۆكە دايىكى گۆركى دەخوينتەۋە، ھەست ناكەيت وا لە رووسيا لە ناۋ كارگەيەك نىشتوۋىتەۋە؟ ۋەرە دۆستۇفسكى بخوينەۋە، بزانە سىبېريا بە چاۋى خۆت دەبىنى يان نا. ۋەرە پەر پەر داغستانى من بگەۋە، بزانە چۆن دەبىە قاز و قورينكى ئاسمانى و لە سەر مالى ھەمزەتۇف دەقروينى، ما ئەدى فرېن كۆۋە!

ئەز زۆر چىژم لەۋ باسى فرېنە ۋەردەگرت، لە فرېنى ئەۋ كۆرەۋە كاتى كىتبېم دەخويندەۋە، فرېنەكەي ئەۋم بىردەكەۋتەۋە ۋەھۋلى فرېنم دەدا ۋ ھەستمدەكرد ھەر بە راستى نەك لە خەيال ھەندى رستى ناۋ كىتبان بۆم دەبنە بال، بە ئاسمانىم دىخ، لە جىي دور دەنىشمەۋە، لەگەل خۆم ھەندى وينە ۋ گرتە دەھىنمەۋە ۋ تا چەند روژى بە بەر چاۋمەۋە بازبازىنى دەكەن ۋ نارەۋىنەۋە.

فېركارى فېرگەي فرېن بە تەمەن ھەر دوو سى سالى لە من مەزنتىر، لى بە خەيال ۋ ھزر زۆر لە من سەرتىر، سەرم ئەدەگەيشتە شانى، ئازاد خەتخۆش روۋ لە من دەيگۆ:

+ دەزانى بۆچى ھىندە لە پىتە مەيە؟

- لە ئىمە پتر دەخوينتەۋە.

+ ھەر ئەۋە نىە.

- ئەدى؟

+ ئەۋ كۆرە لە تەمەنى سەرى بە سەر كىتبىكى قوتابخانە دانەگرتوۋە، لەۋەتەي دەزانى پىتان لىك بدات، كىتبى دەرەكى دەخوينتەۋە.
-ئەھا، تىگەيشتىم، پىدەچى...

خه تخۆش مه به سستی ئه وه بوو کتیبی قوتابخانه هئ له وهی شتیکی ئه وتۆت
فێرناکه، هزر و خه یالیشته له چیه ده گرن، ده تخه نه رکه وه و ریتادهن
هه لفری، سه ره پای هه ندیش ته مه نی ناسکیشت دروینه ده کهن و ده بیبه.

ئه و کوربه چ کاتی کاتی خۆی نه کوشتبوو به:
دیرۆکی درۆ، جوگرافیای شیواو، کۆمه لایه تی به ره واژ، ئایینی داخراو،
فه تحه و که سه ره و زه مه و شه ده ی عاره بی...

کاتی خۆی به ئاویدا نه دابوو به:
سین و ساد و H_2O و کیش و میش و ئه وشتانه.

بۆیه وا سه رشاره له زانین و هه میشه بالی له باری هه لفرینه.
چ له ئیوه شاراهه بی! ئیمه هه ینی وه ک بلینی پیمان که می بن، بی پینچ و
په نا پیلینین که فیرکاری فیرگی فرین، له زانین و خه یال له ئیمه سه رتره،
بۆیه بیانگه مان بۆ که م زانینی خۆمان ده هیتایه وه.

فیرکاری فیرگی فرین پتر ئه و کتیبانه ی ده خوینده وه که دژه باو بوون،
دژی دابونه ریتی کیتی کات به سه رچوو بوون، ئه و کوربه ده گهل گۆرانی له
ره گه وه بوو، نه ک پینه وه پهرۆ.

ئه و کوربه ی له کتیبه وه ده فیری خوینده وه ی بۆ خوینده وه نا، بۆ فرین
بوو، فرینیش ته نها بۆ مه به سستی فرین نا، بۆ گۆرین، گۆرینی تاک و گشت،
گۆرینی خۆی و ده و روپشت، ده یگۆ:

من کاتی گۆته یی ده خوینمه وه و روانیم ده گۆرئ، له سه رمه ئه و گۆته یه
بگۆرم لۆ کرده، کرده یی له خۆمه وه ده ستپیکه م، هه نگینی له تۆ بخوازم
بییته سه ر ئه و خه ته.

به لام هه بوو، مه به سستی له خوینده وه ته نها چیژ وه گرته که بوو.
فیرگی فرین بوو بووه جیگه ی په ره کاخه زی بقه، په ری وا له سه ر دوو
سی په یقی ده گه یشتیه بن سیداره ی نه ینه وا. زۆر له و په ره کاخه زانه له و
فیرگه وه ده ستاوده ستیان ده کرد و به گه ره ک و شاردا بلاوده بوونه وه، کام
بلاو کراوه ی چیا که زۆر بقه بوو، ئه گه ر ویستبات، ئاسان و پاسان له
فیرگی فرین ده ستده که وت، هه ندئ له کوربه سه رکێشه کان له و فیرگه یه

په‌ری پر له په‌یځی بڅه‌یان ده‌گۆریه‌وه.

ئهو فیرکاره پتر له کومه‌له‌ی ئارام نزیک بوو، لی ده‌رگای فیرگه‌ی بۆ هه‌مووان له سه‌ر پشت بوو، جیاکاری له نیوان من و تو و ئهو نه‌ده‌کرد، بۆ فیربوون ده‌ستی هه‌مووانی ده‌گرت، باروبووی ده‌ستکورتیش له‌وئ بوه‌ستی، بیرمه له دله‌وه ده‌یگۆ:

به‌پکی من به‌پکی ئیوه‌یه، رووته‌نک نه‌بن، داوا بکه‌ن.

زۆر چاو تیر بوو، وه‌ک که‌سی ده‌دوا که نیوه‌ی قه‌یسه‌ری و ئهو ریزه‌ خانووه‌ی سه‌ر جاده‌ی شه‌سته‌تری هه‌موو هی وی بن، ده‌یگۆ:

له سایه‌ی گوله‌به‌پۆژه و شه‌کرۆکه‌وه، من بژێویم زۆر باشه، له ئه‌حمه‌د چه‌له‌بیش باشتر، پتووستیتان بوو دینه ئیره، ناچنه چ جی.

چ ما، چ ما! ئا، گۆته باوه‌که، ئه‌وه‌ی هه‌ینی له سه‌ر زاری مارکسخوازان بوو، وه‌بیرمیدی له گه‌رمه‌ی خۆپیشاناندانی هی سالانی هه‌شتا و دوو و سیتی سه‌ده‌ی بیستی، ئهو کوپه‌ی له کتێبه‌وه ده‌فیری، زۆر له خه‌می ئیمه بوو، زوو زوو ده‌یگۆ:

وریای خۆتان بن، په‌ل مه‌بن، با له ده‌ست نه‌چن.

له ناو قسانیش گۆته‌که‌ی مارکسی ده‌گۆته‌وه:

مرۆ به به‌هاترین سه‌رمایه‌یه.

جاری لای فیرکاری فیرگه‌ی فرینم خۆش، لای ئهو کوپه‌ی له کتێبه‌وه ده‌فیری و منیش له‌وه‌وه هه‌ستم به فرینه‌که کرد و له هه‌ر کتێبی که ده‌مخوینده‌وه، بال لیکدان و فرینم بیرده‌که‌وته‌وه، لای ئهو کوپه‌م خۆش که تا ئیستاش، ئیستای گیرانه‌وه‌ی هه‌ینی، گیرانه‌وه‌ی کۆلان کۆلان هه‌ر دانیشتروه، دانیشتنیکێ پر فرین، لای مه‌سه‌عوودی بینه‌شه‌که‌ی جاران، ئیستاش ریمان.

دواتر دوور نیه ریم به فیرگه‌ی فرینی ریمان بکه‌وینته‌وه، ئیستا کاتی تاقیکردنه‌وه‌ی سه‌ری ساله ئه‌وه‌ی به‌کالۆریای ده‌لینن، ئه‌وه‌ی دوازه‌ سالی خویندنت له سه‌ر ئهو راوه‌ستاوه، دواوژی خویندن لیره‌وه ده‌رده‌که‌وئ، داخوا ده‌بیه چی و چیت به‌رده‌که‌وئ!

ئەھا، ھەندى سەربىدەيدى سەردىقانىم دەگەل دەكەن، ئەگەر زوو
 نەيانخەمە ناو گىرپانەو، دەترسم بزر بن و لە دەستىمچن و نەيانىنمەو
 بۆيە وا باشە بەر لە چوونە ھۆلى تاقىکردنەو بىيانخەمە كۆلان كۆلانەو.
 لە ھىمىن و ھەزارەو پىدا دىم، ئەو دوو ھاورپىيەى خۆزىم دەخواست
 يەكيان من بام، ھەر من-نا، زۆر كەسى دى ئەو خۆزگەى منيان دەخواست،
 يەك لەوانە خەتخۆشى ھاورپىم بوو، ۋەبىرمىدى زۆر جار بۇ خۆشى منى
 دەكرە ھەزار و خۆى دەبوو ھىمىن.

هېمن و هه‌ژار

بستی منډال بووم ئه‌و دوو هاوړتيه‌م ده‌ناسی، هېشتا نه‌مده‌زانی کتیب که‌لکی چیه، هه‌ردووکیانم خویندبوووه. له کتیبی خویندن گه‌ړئ، له هی خویندنه‌وه یه‌که‌م کتیب هه‌ژار و دووهم هی هېمن بوو، ئه‌وه نه‌بوو، مه‌م و زینه‌که‌ی خانیم به زاری هه‌ژار خویندوه، له دوی ویش تاریک و روونه‌که‌ی هېمن.

هی له‌و دوو هییه چ هوزانقانی دی وا ناویان پیکه‌وه نه‌ده‌هات، له سهرده‌می ئیمه له کورې گه‌رمی گلکه‌ند و باکوور و عه‌بؤ و شه‌وانی هه‌ولیز و ئه‌و جتیانه، ناوی یه‌کیان هاتبا، ئه‌وی دی له دوی بوو. له سهرده‌می ئیمه مینا سهرده‌می به‌ړئ، سهرده‌می کومار، سهرده‌می له کوپوه بق کوئ، ناوی هېمن و هه‌ژار له ناو زوری توپړی خویندوه‌وار، ویکړا ده‌هاتنه سهر زار، ئه‌و دوو شاعیره‌ی چندان منډال به ناوی ئه‌وانه‌وه ناودیرکراون، به‌لام...

هه‌یه، خویندوه‌وار هه‌یه له روانگه‌ی پارتوه، له روانگه‌ی تنگه‌وه، له روانگه‌ی هه‌ندئ، ده‌روانته هه‌ژار و ده‌یخوینته‌وه، هه‌ندئ گوته و هوزانی ئه‌وی کردوته بنیشته خوشه‌ی سهر زار و به‌و هینده زیوانه‌وه ئاگر له‌و خه‌رمانه وشه‌یه به‌رده‌دات که داهاتیکی ئه‌وتوی وپژه و زمانه، نه‌بووه و نابېته‌وه.

هه‌ندئ له‌وانه‌ی دوژمنی بابه‌کوشته‌ی مه‌لا مسته‌فا بوون، ناوی هه‌ژاریان ده‌گه‌ل ناوی وی ده‌هینا، به هوزانقانی ده‌رباری ئه‌ویان داده‌نا، نه‌فره‌تیا بؤی ده‌نارد. وه‌بیرمدئ سهر له ئیوارانی له گازینوی شه‌وان، له‌گه‌ل یه‌ک دووانی، یه‌کیان نازناوی هه‌رمان بوو، له سهر هه‌ژار که‌وتینه مشتومې:

-تو هه‌له‌ی ئه‌و هه‌ژاره له به‌هره سهرشاره، له دوو سنی هه‌لبه‌سته‌وه ببینی، له (جاشی به‌کره جو و بله‌ی ئه‌حه ره‌ش و پېشمان که‌وه

بارزانی) یه وه هه لیسه نگینی، ئه دی مه م و زین و....
- که سێ که ده ربار بوو، ئه گهر (ژانی گهل) یش بنووسیت، نیو دره مه
ناهیئێ.

- هه ژار شتیکی وای به رنه هیناوه جتی ریز بێ
- تو چه ند کتیبی ئه وت خویندوته وه؟ کتیبی....
- خویندومه ته وه، ناخوینمه وه، هی خویندنه وه نیه، من کاتی خۆم به و
ده ربار و کۆنه په رستانه ده کوژم؟ به هه ژار و کوپی مه لای گه وه و....

من گویم به ده رباری و کۆنه په رستی نه ده دا، ئه وه ی دل و یستبای
ده مخوینده وه، مه سهعوود مه مدیشم باز نه ده دا، جاری له وی گه رێ،
سه رباسمان هه ژار و هیمنه. ئه ز زۆر له وه دلگران ده بووم که قسه ی سووک
به هه ژار بدرێ، ئه و نووسه ره له کن من گه له ک مه زن بوو، ئاخو من له پێی
ئه وه وه شاکاری مه م و زینم خوینده وه، له ریی ئه وه وه خه یامم ناسی، زمانی
ره وانی ئه و نه با، من له و ته مه نه شه ره فنا مه ی شه ره فنا نم ده خوینده وه؟ به
سه ر باخی هه ژار میوه ی مه لای جزیریدا ده که وتم، هه ژار نه با، له ته مه نی
زوو من زۆر شتم له ده سته ده چوو، ئه دی قورئانه که ی! ئه وه ی دواتر، خۆ
ئه گهر خودا بق کورد، یان به کوردیی نارده با، هه ر به و زمانه ی ده نارد که
هه ژار پێی کرده کوردی (ئه و گوته ی دوا یی هی خۆم نیه، دزیم)

ئه دی چیشتی مجنوره که ی پاشانی، ئه و هه ژاره چیه، چ زمانیکی هه یه،
ده بی هه بی شان بدا له شانی؟

هه ژارم له زوه وه ده ناسی، له مه م و زینه وه، له به کوردی و ده ژیم و
به کوردی ده مر م و ئه وانه وه، له شه وه دنیا خامۆشه وه، ئه وه ی له چریکه ی
مالپوه هه وکه شه پتوه ده مرژینیه هه یوه شه و و له جریوه ی ئه ستیرانم
ده گری، به یان ده دا و نادا ده گهل گه زۆدا ده باریم، ئاوانگی سه ر کوڵمی
که یارم بیردینیه ته وه.

ئیدی من بێ هه ژار هه لئا که م و هه رچی هه یه ده یخوینمه وه به (دایه باوه
کێ خراوه) شه وه، بۆیه دلگران ده بووم که ده مبیست که سێ به بیانوی
ده رباری و شتی واوه، ده یه وی لێی که م بکاته وه.

ئەو ھەزارەكە، با ھىمەنكەش لە يەك دوو كورته گرتە بە سەر
بکەينەو، ئەو ھىمەنى لە کاروانى شاعيراندا خۆى سەر قەتارە، گەوھەر
باريەتى و شەكرە وشە لە زارى دەبارى. ئەو ھىمەنى لە نالەى جوداييدا
دەگاتە ئەو جىيەى كەس نەبوو دەستى بگاتى.

لە كۆپى گەرمى ئىمە ھىمەن جيا بوو لە ھەزار، كەس نەبوو لە گول
رەقتى تىگرى، كەس نەبوو چەند شيعرى وى ئەزبەر نەبى و لە دلەو
نەيلىتەو، ھىمەن لای ھەمووان خۆشەويست و لە بەر دلان بوو، كەس نەبوو
بۆ گالەش توانجىكى تىگرى. ھىمەن نمونەى بالای جوانى و شيعر و
بەرخۆدان بوو، ھىمەن پېرۆز بوو، ھەر خويەدەوارى قسەيەكى ناپىكى پىگوتبا،
زمانى خويندەو ھىمەن خوار دەبوو، ھەر كى ھەلەيەكى وای كردبا، بە دەردى
ھونەرمەندكەى گۆرىن دەچوو، ئەھا ئەو ھىمەن نازانم كى قەدرى بوو، لە پتى
دەرچووبوو، لە رادىو ھەمە گوتىووى:

ھەسەن زىرەك نازانى گۆرانى بلى...

وا بزانم واشى نەگوتبوو، خەلك وا تىگەيشتبوون، لە سەر ئەو دنياى لى
ھەستا، ئەو ھىمەن خراپە پىيانكرد، چ جوينى مزرە بۆيان نارد، ئەو قورپەسەرە
خواخواى بوو وەك خۆى لىيىتەو، نەيدەزانى چۆن چۆنى قسەى خۆى
راست بکاتەو.

ئەو ئىستەگەيەى لە پېرۆزى ھىمەنىشى دا، وەھا خۆى ناشىرن نەكرد
كەس بزانى.

وەكى گۆتم، دوو ھەمە كىتەب كە خويندەو ھەمە تارىك و روونى ھىمەن بوو،
لەو ھەمە و نەخاسمە لە خويندەو ھىمەن جارى دوو ھەمەو ھەمە ناسكى و جوانى
شيعرە دىتەو، خۆ ھەر جارى دەگەپامەو ھەمە سەر پىشەكى ئەو تارىك و
روونە (لە كۆپە بۆ كۆى)، ھەزار خۆزگەم دەخواست، رۆژى دابى منىش
بتوانم لاپەرەيەكى وەك وى بنووسم.

ئەدى نالەى جودايى! كى ھەبوو بە نالەو ھەمە دەگەل پياو ھەمە ناسمانىەكە، بۆ
بلى خارە تايەر و ھەمەد جەزا و رەزازی نەيلىتەو، ئەز نالەى جودايى بە
تەنى نا بەشى ھەرە زۆرى شيعرەكانى ناو نالەى جودايىم ئەزبەر بوو، ناو ھەمە

ناوه له بهر خۆمهوه ده‌مگوتنه‌وه:
بۆیه ناله‌م تیکه‌لی نه‌ی کردووه
شیوه‌نیکم پێیه نه‌ی نه‌یکردووه

.....

خدر نیم بۆ ته‌مه‌ن شیت بم، به‌ کانی ژینێ دانوسیم
ئه‌وه‌نده‌م شین ده‌وێ، تا ده‌م ده‌نیمه‌ ئێو ده‌میکێ تر

من گولی سه‌ر گۆڕی ئاواتی له‌ میژینه‌م، به‌لام
رێژنیکم لێ بدا، پێم وایه‌ بۆ روان بېمه‌وه...
سه‌ره‌دیتری هه‌ر شیعریکی ناو ناله‌ی جودایی هیمنت گۆتبا، من تا دوا‌یی
بێ پسانه‌وه‌ ده‌مگوتنه‌وه، هه‌ر ناله‌ی جودایی نا، زۆری تاریک و روونیش.
خۆ کاتی له‌ ده‌می رېپیوان و خۆپیشاندانان، له‌ به‌ر خۆمه‌وه‌ رقی پیرۆزم
ده‌خۆینه‌وه:

ده‌مگۆ ئه‌مما له‌ گرتووخانه‌ رق ئه‌ستوورترم
لێم ده‌دا ئه‌مما له‌ سه‌ر داوا ره‌واکه‌م سوورترم
ده‌مکۆژی.....

ده‌هاته‌ سه‌رم به‌ پێی خۆم بچمه‌ زیندانی و به‌ گۆ میرغه‌زه‌به‌که‌مدا
بچمه‌وه.

هیمن لای منیش هیما بوو، هیما‌ی جوانی و به‌ره‌نگاری، هیما‌ی ئازادی
ئه‌وینداری، هیمن پیرۆز بوو، ئه‌وجا تو به‌ری خۆ دێ، له‌و که‌شه‌ پیرۆزه‌دا
ئێستگه‌یی له‌ولاوه‌ هه‌ستی، له‌و پیرۆزه‌یه‌ت بدات! چۆن سه‌ر و دلت تیکناچی،
چۆن به‌ خۆت ده‌وه‌ستی و هه‌لناچی و دۆ و دوشاو تیکه‌ل ناکه‌یت!
ئێستگه‌ی رادیوی دیموکراتی ئه‌و دیو، ئه‌وه‌ی قاسملوو، یه‌ک به‌ ده‌نگی
خۆی ده‌یگوراند:

هیمن بۆته‌ جاش، جاشی میلی.

به‌ راست هیمن جاشه‌؟ ئه‌و شاعیره‌ی تا دوینی شاعیری گه‌ل بوو،
ته‌مه‌نی له‌ زیدی خۆی هه‌لبه‌را و له‌ دووره‌ ولات ئاه‌ی دووریی بۆ که‌س و

زێد هەلکێشا، ئەو شاعیرە ئاگرینە ئەوەی دەنگی هەلەبەری:

لەت لەتم کەن بێکوژن هێشتا دەلێم کوردەم ئەمن.

ئەو شاعیرە دەیکۆ:

...خاکی بەر پێی تیکۆشەریکی کوردەم

ئێستا جاشە؟

ئەو شاعیرە ناسکە، ئەوەی دەیکۆ:

لە سەر بەفری بە کار نایە وەکۆ بیستۆمە داوی رەش

لە سەر کۆلمت ئەدی بۆ دڵگرە ئەو بێسکە تاتایە...

ئەو شاعیرە هەواری دەکرد:

کە دەستی روژگار بای دا سەری من

سەری شووشەی شەراب وا چاکە بادەم

ئەو شاعیرە دەیکۆ:

ئاخرین تیشکی خۆری پاییزم...

چۆن ریی تێدەچێ لەو پایزە تەمەن بێتە جاش!

ئەمن بیستبۆم و خۆتێدبۆم و دەمزانێ هەیه بە واتای وشە
هونەرورە، کەچی لە بەرە شەپ، لە بەرە زۆردار و داگیرکەرە. هەیه تا
بلی جوانناس و ناسکخوینە، کەچی لە خۆفروشی تاکێ نیه، بەلام بۆ هێمن
چەندی دەمکرد، سەرم دەهینا و دەبرد، باوەرم نەدەهات ئەو هێمنە لەو
تەرزه بێ جاشایەتی لێ بوەشیتەوه. هەرچەندە بیستبووشم، زوو، زۆر زوو
بە دوو سێ دێرێ بە بەچکە شایدا هەلگۆتوو.

هەوالی جاشایەتی هێمنم لە کێ دەپرسی، کەس نەیدەزانی، سەرچاوه هەر
ئەو رادیۆیه بوو، ئەوەی بە شێوهیهک هەوالی رەشکردنی هێمنی دەدا، ئەگەر
باوەرت کردبا، بابی نیودێره شیعر جوانیی تێدا نەدەما.

باشبوو زوو پێکەوتم، دلم ئاوی خواردەوه، من جاش بێم ئەو جاش نیه،
نە تەنگی بۆ خۆمەینی هەلگرتوو و نە دێره شیعرێکی بە میزەر و ریشیدا
هەلگرتوو، هەیه و نیه ئەوهیه دانووی دەگەلیان نەکۆلیوه و جیا بۆتەوه،
دواتریش بۆ خۆی دانیشتوو و (سروە)ین دەرەهات و دلی خوینەری کورد

فینکده کاته وه.

له سهر ئهو هیمن شکاندنه، ئه ز له رادیۆکه تۆرام، له بهر خاتری شمشاله کهی قاله مه ره نه با، به لایدا نه ده چووم.

له جیبه لیره سه ربهردهی فرینی ناله ی جو داییش جیبه که مه وه، نه وه که له بیرمبجیته وه و بۆی نه گه پیمه وه:

ناله ی جو داییی له یاده وه ریی من یه که م کتیب بوو که فری، وه که تریاک فری و له چ جی ده ستنه ده که وت، چه ند که سنی له و که سانه ش به بهریاننه که وت که چه ند مانگ پیتستر پاره یان بۆی خه واندبوو، به پارچه کاخه زیکه وه نۆره یان بۆ گرتبوو.

ناله ی جو داییی بهر له وه ی بکه ویته باژیرئ، نۆره ی بۆ گیرا، من کاتی له کتیبخانه ی خۆمالیی روو له باخی شاری بن دیواری یانه ی فرمانبه ران، ئاگاداریه که م خۆینده وه:

بۆ به ده ستهیتانی ناله ی جو داییی هیمن، ناوی خۆت بنووسه و...

بیرمیدی گیرفانم گه رام، چه ند دهره مه یکی که م بوو، ترسام تا ده که مه وه مائی و ده که پیمه وه، ناو نووسین نه مینئ!

ئاخر چه ند که سنی بۆ ناو نووسین ریزیان به ستبوو، چوومه چاخانه که ی بهری قه یسه ری، هی کوپی هه قایه تبیژه که ی سه یداوه، ئه وه ی به مندالی چه ند مانگیك شاگردی بووم و چایه م بۆ پیاوه ئاسمانیه که دانابوو، ئه و پیاوه ی نه که وته چیه ی وینه یه کی گیراوه وه، له وئ شهرم دایگرتم و زارم هه لئه هات، کوپی هه قایه تبیژ که به ته ماشاگردنی ده یزانی خه لک چی له دلدایه، گوئی:

بلئ، چیت...

تیمه گیانده و وه رمگرت و ناوم بۆ ناله ی جو داییی نووسی، ئه وه یه که م جارم بوو، بهر له وه ی کتیب بگات، پاره بدهم.

ئاخر من له تاریک و روونه وه سه ودا سه ری هیمن بوو بووم، هی له هه ندیش، ئه و ناله ی جو داییه ی ئه و کتیبه ی به ناوه وه کراوه، من له پیاوه ئاسمانیه که وه بیستبووم و ئه ز به رم کردبوو.

ئىدى وا له سەر ئاو و ئاگرم، ئالەى جودايى كەى دى، پەرە كاخەزى
وەرگرتنەوهم ھەمىشە لە بەرکىتتە.

ئەو رۆژەى ئالەى جودايى گەيشت، وەك ئەوہى ھىمن خزى ھاتىت و لە
كۆشكە گچكۆكەى خۇمالى دانىشتىت و ابوو، بىوانە لەو ناوہ چ
ئاپۇرايەكە، باوہرناكەم لە سەر ھىچ شتىك كە لە ئۆرزدىباگ دابەشەدەكرا،
خەلك وا كەرەسىسەى كردىت. منىش بە پارەپەسووان خۆم گەياندى و
وہرمگرت، ئالەى جودايى نەبا، من و پارەپەسووانى وا! نە پىشتىرئ و نە
پاشتىرئ نەمدى بۆ چ كىتىئ بەو شىوہ رىز بگىرئ و ھەرا بگرئ.

زۆرى نەبرد ئالەى جودايى لە چ جى نەما، بە گوللە دەستەدەكەوت،
نرخەكەى چەند قات بۆوہ، فرى، پىشەكىيەكەى ھەمەى مەلا كەرىمىش پتر
فراندى، ئاخەر ئەویش لە ناو خويئەرانى ھەينى گەلەك خۆشەويست بوو.
ئالەى جودايى دەستاودەستى دەكرد و بە عەرد نەدەكەوت، زۆر كەس
ھەبوو لەو كىتتەوہ بووہ خويئەر و شىعرى خۆشويست، جەبارىك ھەبوو،
خويئەندەوارىيەكى واى نەبوو، لە تەمەنى سەرى بە سەر كىتىدا دانەگرتبوو،
ئالەى جودايى بە شەش دىنار كرى كە نرخى سەر بەرگەكەى نىو دىنار
كەمتر بوو، ھەمىشە لە بەر باخەلى بوو ھەمووى ئەزبەر كردبوو، ھەبوو لەو
پارەش پترى پىدايوو، فازىل رىحانە دەيگۆ:

وا نەبوو زوو سەت دانەى بگرم، ھەوكە دەبوو مە خاوەن لادەيەكى وەك
ئەوہى مەمەد جەزا.

ئەرى ئەو مەمەد جەزايەش ھىمنى گەلەك شىرن دەگۆتەوہ و شىرنترى
دەكرد. نەخاسە، ئالەى جودايى و عەشق و ئازادى و ئەوانە، كاتى
دەپىركاند:

بەھار و گۆل، كچ و مانگەشەو، شىعرى تەپ و بادە...

تەختى دەكردى و ھىندە ھىزەت تىدا دەما، لەگەل وى پىرسى:

لەوہى زياتر جەنابى شىخ، گەرەكتە عالەمىكى تر.

ئەوجا وەرە، ھىمنىكى وا بگەيتە جاشى مىللى! لەوہش كەسەردار و
سویدارتر، شەش ھەفت سالى پاشتەر، ئەوكاتەى ھەوالى مەرگى ھىمن شارى

تاساند، تاسانئ مه‌گەر کاتی خۆی مه‌رگی چه‌سه‌ن زیره‌ک وای تاساندبئ-
 ئه‌گەر نه‌مردم و له‌ گێڕانه‌وه‌ گه‌یشتمه‌ سالی مردنی، شیوه‌نی شار بۆ هه‌مین
 ده‌خه‌مه‌ کۆلان کۆلانه‌وه‌ - ئی، بیستمانه‌وه‌، کاتی ته‌رمه‌که‌ی ده‌گاته‌وه‌
 مه‌هاباد، هه‌مین گوته‌نی: **کانگای بیرى ئازاد**.
 هه‌وادارانى حیزبِ رێی لێ ده‌گرن و له‌ ناو داره‌بازه‌ی ده‌ردینن و
 هاوارده‌کن:

هه‌مین جاشه، نابیت لێره بنیژرئ، خاکی مه‌هاباد پیس ده‌کات!
 بزانه‌ حیزب هزرى خه‌لک به‌ چ په‌ندیک ده‌بات! با بگه‌مه‌ سالی مردن،
 هه‌ینئ شیوه‌نی شارم به‌بیربهنه‌وه‌، جارئ له‌وه‌ گه‌رئ، هه‌وکه‌ با شتی له‌
 کوپى مه‌لای گه‌وره‌ش بگێر مه‌وه‌.

كوپى مەلای گەورە

كەس نەبوو ناوی مەلای گەورەى نەبىستىت، كەم ھەبوو نەيناسىت، ئەگەر كو، دەنا كەشىش نەبوو خۆشى نەوئىت، لەو پەپى چەپەو پىدا وەرە، بە ناوھندا تىپەرە، تا دەگەيتە ئەوسەرى راست، بەلام كۆپرەكەى وا نەبوو، ھەبوو خستبوو ھەبىزى مېر و مېرى و نەيارەو، بەوھى لە سەردەمى پاشايەتى و كۆمارى ھەر نوینەر و وەزىر بوو، لە قسان لە رژیمنى ئىستاش نەزىكە، لە سەر ھەندى بەلای نووسنەكانى ھەو نەدەچوو.

كوپى مەلای گەورە ناوی مەلای لە بايشى كۆرەبوو! مەسعود محەمەدىكى رووتى بۇ خۆى ھىشتبۆو، بەلام لە دیدى ھەندى كەسەو لە ھەندى نووسىنى بە شىوھى دەردەكەو، دىيابىنى كۆلكە مەلایەكى وراتى كۆيى، زۆر لە ھى وى سەردەمىتر و لە سەرتەرە.

ئەوھى لە وان سەردەمان لە كۆپى مە كۆپى گەرمى ناو قوتابخانە و چاخانان، ھى گلەند و باخى شار، ھى خولگەى گۆزەكە و كۆترەكە و سەر دەرگای يانەى فەرمانبەران، جىتى مشتومر و قسان بوو، دوو سى كىتبى كوپى مەلای گەورە بوو، يەكيان ئەوھى لە مەپ حاجى قادر، ئەوى دى لە مەپ مەرقۇف، ناوی مەرقۇف و دەورو بەر بوو.

ھەبوو دەيگۆ:

لەو مەرقۇف و دەورو بەرە دوو دىرى بە كەلك نابىنيەو، ھەمووى دژى چەپ و ماركس و داروینە.

ھەبوو دەيگۆ:

نوسەر ھەيە سەر بە بنەمالەى بەگ و خانەدانانە، بەلام نووسىنى بۆ چىنى بىندەستانە، بۆ ھەمووانە، بەلام كوپى مەلای گەورە بە نووسىنەو سەر بە بەرەى چىنى سەرى و دەسلەتە.

زۆرى ھاوپپ و ناسپارەكانى من ئەوانەى سەرۈكاريان لەگەل خويندەو،
هەبوو، لە بەرانبەر مەسعوود مەحمەد ھەلوستان وەرگرتبوو،
نەياندەخويندەو، بەلام تياندا ھەبوو پىي سەرسام بوو، وتارى وى دەرەز
نەدەکرد، منىش يەكئى بووم لەوانە.

بىرمەئى سەر لە ئىوارەيى لە گازىنى شەوانى ھەلەير سەرم بە سەر
وتارىكى ناو بەرگىكى گەورەى گۆڤارى كۆپى زانىارىيەو، وتار ھى
مەسعوود مەحمەد، گۆڤارەكە ھى سالانى كۆنە، خويندەو لە برادەرانى
دەپيوم، دلشاد ناوى لە تەننىشتم دانىشتوو، بى پرس لە دەستى وەرگرتم:

+ تۆ ئەو پيارە دەخوينتەو؟

- ئا، نووسىنىكى زۆر باشە.

+ زۆر باشە؟ تەرەماشە، نووسىنىكى نىە چايەك بەيىنى.

- تۆ ئەو وتارەت خويندۆتەو؟

+ كۆپە من شتى وى كوو دەخوينمەو!

- ئەدى.....

مەسعوود مەحمەد نەيارى لەو تەرەشى ھەبوو، بەلام ھەشبوو لە
خويندەو و تىگەيشتنەو نەيارى بوو.

ئىدى من خوينەرى ئەويش بووم، وەك چۆن ھەيىنى تامەزى نووسىنى
ھەمەى مەلا كەرىم و كەمال مەزھەر و عەزەدىن مستەفا رەسوول و ئەوانە
بووم، ئەو ھاش تامەزى نووسىنى مەسعوود مەحمەد، ديارە لە زۆر
شتىش بىر كەردنەو، لەو جيا بوو، بەلام نووسىنەكانى راياندەكيشام، بە
تايبەتى زمانەكەى و ئەو وتارانەى لە بارەى زمانەو، لە بارەى ئەدەبەو
نووسىبوونى.

ھى لە ھەندىش جاروبار سەرى ھەندى بابەتى دەكردەو، ھەندى لە ياد
نەماوى بىردەخستىو، كەس بە لايدا نەدەچوو، كەس بىرى لىنەدەكردەو،
و بىرمەيتەو، زىندووكردنەو، رەمى نافعى ئالا ھەلگەر، لە ناو خوينەران
دەنگىدايەو....

دەمخويندەو ھەر نووسىنىكى، ھەر كىيىكى ئەوم دەستكەوتبا، بە زمانى

کوردي با، ده مخوينده وه، به لام نه ده ویرام خو له وانه بدهم که به عاره بی بوون، زور زهحمهت بوون، چ تینه ده گیشتم، ئاخو زمان و شیوازی ئاسان نیه، ده برپینی وای هیه به کوردیه که ی تیرامان و وردبوونه وه ی گره که، ئه و جا به عاره بیش!
یه کی ده یگو:

له زمانیشدا خانه دانیی خوی ده رده خات، زمانی نووسینی سه ر به چینی سه ریته.

ئه وی دی باگزی ده دایه وه:

زمان هر زمانه، چ وابسته ی چینه! نووسه ر هیه ئالوز ده نووسی، هیه ساده...

عه بدولایی هه بوو، پتر به عاره بی ده یخوینده وه، ده یگو:

زمانی مه سعود محمه د له زمانی قورئان سه رتره، ده گاته ئاستی (که سایه تی محمه د) ی مه عرووف ره سافی.

له سه ر ئه وه (ئازاد) ی پیس لینی تووړه بوو، دوو سی حه فته رووی نه دایی.

منیش له باره ی زمانه وه وام ده بیینی له زمانناسی و زمانزانی، له وشه دیتنه وه و رۆنان و زاراوه سازی و ئه وانه، که مه هاوشانی.

به به سه رکرده وه ی سه ربرده یه کی کورتی چهند رسته یی، مالاوایی له کوپی مه لای گه وړه ده که م:

له گه ل کوپی، ناوی نالیم، جاروبار له سه ر ئه و مه سعوده تیکده گیراین. هه لیکیان له مه یخانه که ی کۆشکی باکوور، به دم باده هه لدانه وه، که وتینه مشتومر و حه فته هشتیکی نزیک له وه:

- منیش پتموایه له هه ندی نووسینی، گیانی به گیایه تی و کۆنه خوازی هیه، به لام هه مووی وا نیه، تیروانینی زور ورد و جوانی هیه

+ ئه وه پیاوه بۆگه نه، هیچی پنییه، نه هزری هیه، نه تیروانین، ته نها هه ندی رسته ی دریزی ئالوز که جووتیاریکی نه خوینده وار به زمانیکی ساده ده یانلیته وه.

- تۆ زۆر لەو نووسەرە مەزنە دەکەیت...

+ تۆ هێشتا لە بەرایى خوێندنەوهی، با هەندى نووسینی هەزرى و
فەلسەفى بە تیگەیشتنەوه بخوینیتەوه، هەینى تێدەگەى...

پاش نزیکەى بیست سالى لەو دانیشتنەى کۆشكى باکوور، ئەو برادەرە لە
کورتە نووسینىکدا گوتبووی:

مەسعوود محەمەد بیرمەندىكى گەورەى کوردە.

ئەودەم نەمدیتەوه، دەنا دوور نەبوو بلیتم:

لاى من ئەو بیرمەندە نیه که تۆ دەیلی!

ئى، لە کوپى مەلای گەورە گەپى، ئیستى هەر لە پیش هەشتا و سى
دەمیتەوه، هەندى گرتەى ئاگرم بیرکەوتەوه، ئاگرى نەورۆز بە تايە و جاده
گرتن، بە دەنگى حەسەن زیرەکەوه، ئەو دەنگەى بى وى نەورۆز رەنگى
خۆى نەدەدا.

نه ورورژ به حه سهن زیره که وه

ئهن له کۆنه وه له سه رده می پیری سوارچاکانه وه هیتشتا حه سهن زیره ک به پنی خوی و بۆ دیتنی دنیا ده چوو ه سه ر ناله شکینه و له وپوه ناله شکینه ی ده گۆته وه، له و سه رده مه وه هوگری نه ورورژ بووم به حه سهن زیره که وه، له وپوه تائیره، ئه و دووانه وا پیکه وه.

له وئ سالیوه تا ئیستا من چ نه ورورژیکم بی حه سهن زیره ک نه کردوه، حه مه د مه ستان له ده می مه ستی ده یگز:

نه ورورژ، ئاگر و حه سهن زیره کی لیکه وه، به رات ده مینیته وه.

به وه وه لامی ئه و مه لایه ی دابۆ وه که گو تبووی:

نه ورورژ بکه ن، به لام ئاگر مه که نه وه.

نزیکی حه قده سالی جینی ئاگر کردنه وه ی من دیار بوو، نزیک دارتیه که ی ئه و به ری که ندی، دارتیلی یاد، ئه و جیهی پیری سوارچاکان لیتی کرده وه. جیهی که وا هه لکه وتبوو، ئه گه ر ئاگره که گه وه به با و بلیسه ی نیو دارتیل هه ستا، هئ له به لاشاوه و مو فتی، له چوار پینچ گه په که وه ده بینرا: له رۆژاواوه سه ر قه لات و سه یداوه، له باشووره وه ئیسکان، له رۆژه لاتوه ماموستایان و باداوه. جیهی که له بار بوو، له سالانی مندالیماندا به دلی هه مووان بوو، به دلی شاتکه شیت و نه نه خان و فازیل ریحانه و که ویا ر بوو، به لام به قسه ی که که ی مه ستان بی، جیهی که هیه لی ره له بار تر و له جیتر.

وه بیرمدی له نیواره ی نه ورورژی له ساتی ئاگر کردنه وه، سه رچین نه چووبم ئه و نه ورورژه بوو که چه ند رۆژی بوو سه دام بۆ که وتنی کورد بۆ شا دانه و بیبوو، که نه ناسکه که ی مه ستان گو تی:

بایم ده لی: باشترین جی بۆ کردنه وه ی ئاگری نه ورورژ، ناو چاوی شیخ

محیدینه.

ئېتمە بە تیزهوه پرسیمان:

چاوی ئو شېخە لەکوئیه؟

کچهکەى مەستان لە شەرما سەرى کولمى وئەى بەردى پرىمز، وئەى
ئاگرى نەورۆز سوور هەلگەرا، ئېمەش پتر پىنى پیکەنپىن.

درەنگ زۆر درەنگ لە دانیشتنیک باسى نەورۆز و ئو شېخە هاتە گۆرئ،
گویم لێهە بابم دەلى:

ئو نەورۆزەى شېخ محیدین بە گۆ ئاگر و سەيراندا چۆوه.

چەتق سەرناس دەپرسى:

چما شتى واش بووه؟

بابم دەلى:

ئا، ئو له ته‌مه‌نى تۆ نیه، شېخ محیدین پەیدا بوو، دەرویش و
مەرویشى بە زەرگ و شیر و دەفەوه بە شار وەرکرد، هاواریان دەکرد:

ئو‌ه‌ى له نەورۆزئ ئاگر بکاته‌وه، گاوری بابەلباب گا‌وره.

هەرايه‌کى گە‌وره‌ى نایه‌وه، هینده‌ى نەمابوو شار بن خوین کە‌وئ، باش‌بوو
زوو کوژایه‌وه.

چەتق سەرناس:

ئاگر کوژایه‌وه یان شېخ؟

بابم:

ئاگر سەركە‌وت، شېخ بە‌زى.

ئى، له بەزین و دژایه‌تى ئو بۆ ئاگر به‌ئینه، ئاگرى نەورۆز له هە‌موو
سە‌رده‌مى نيار و دوژمنى هە‌بووه و هە‌یه، جا له هەر لاوه بى، له
داگیرکەر‌وه، یان له شېخ و مە‌لاوه بى.

له‌وان سالان له گە‌ره‌کى مه‌ گە‌ره‌کى به‌لاش‌اوه له ئی‌واره‌ى نەورۆزئ له
زۆر جئ له هە‌موو سە‌ره‌ کۆ‌لانى ئاگر دە‌کرایه‌وه، به‌لام ئاگرى گە‌وره هئ له
ئاگره‌کە‌ى ئېتمە، هینده‌ى له بیرمبى له حە‌فت جئ به ئاسماندا هە‌ل‌ده‌چوو:

ئاگرئ له نزیک سە‌ید مارف بە‌رى راداره‌که، ئو‌ه‌ى خە‌لکى له هانتى

هیتشتا روژ زهردهی دهما، له پیتش دهرگای مالی له دهوکه ندیچ چهند په له دارینکی له سهر ئیک دانابوو، چهرخ به دهسته وه چاوه پری دهرویش برایمی دهکرد، دهرویش ئهللالی له زاری بوو، ئه کبه ری به دواډا نه هاتبوو، مهستان چهرخی لیددا وکچه که ی دهنکی ده دایه نه ورؤزی.

دهلین لینیان پرسیبوو:

ئهری ئه وه دهرویش بانگینه دا، ئاگره که ناکه یته وه؟

گوتبووی:

با، به لام به دهستی کچه که م.

ئی، ئاگری مهستان کز بوو، ناوه ناوه په له دارینکی تیداویش و تا درهنگانی شهو ئاگری ئه وه هر دهسووتا و به دیاریه وه باده ی خوی دهخواره وه، پشه که گوشت با، په تاته با، دهیخته سهر پؤلوو...
له مهستان گهری، با بؤ خوی مهست مهست بئی، ئه وسه به دهنکی نه وی گؤرانی بچری.

له ئیواره ی نه ورؤزی، شار ده بووه ئاگر، له چاوی من، جوانترین ئاگری دوور، ئه وه ی له دووره وه ده بریسکایه وه، ئاگره که ی سهر قه لاتئ بوو، له لای ئاگره که ی ئیمه وه جوان دیار بوو، زور جار خۆزگه م دهخواست له وی بام، ئه وه ئاگره ی سهر قه لاتئ له وه ته ی هه یه هر وا جوان بووه، ئه وه ئاگره زور کونه، هیتشتا گردی یاره ئاگری پیره میردی به خۆوه نه دیتبوو، سه لیم سه یدوک له سهر قه لاتئ ئاگری نه ورؤزی کردبؤوه و تا هه وکهش هر دهکریته وه.

ئاگریک هه بوو له وه ی سهر قه لاتیش جوانتر، به لام ئه وه ئاگره یه که جار بوو، نه مدیته وه، ئاگری سهر مناره ی چۆلی، منډال تایه کیان بردبووه سهر سهری، له و ئاسمانه ئاگریان کردبؤوه، چ ئاگریکی جوان بوو ئه وه ئاگره، له دووره وه ده تگوت مانگه له وی نیشته وه و سووربوته وه، ههر که سئ ئاگری ئه وه ئیواره یه ی سهر مناره ی چۆلی دیتئ، له بیرى نه چوته وه.
دهوروبه ری ئاگری مه گه له ک ئاوه دان بوو، سالانی زوو پلکه به ندیژی ش دههات و به ندی به سهر ئاگر و کاوه دا هه لده گز، ئه ژده هاکی ده کرده پالوو و

پهړې، حه‌یفی من له‌وه دې، له‌وه‌موو به‌نده ئاگریه، نیوه به‌ندیکیشم له‌یاد
نه‌ماوه، دواتر لیره و له‌وې، هه‌ندی به‌ندم له‌زاران هه‌لگرته‌وه:

کاوه کوتکی له‌دهستی
به‌شیریش راناوه‌ستی
ده‌چته کۆشکی زوحاکی
گازده‌کات به‌بې باکی:
ئهی زۆردار وهره‌ده‌ری
کوتکت وا گه‌یشت سه‌ری
کاوه به‌ده‌ستوبردی
زوحاکی خسته‌عه‌ردی
هه‌ردوو ماری سه‌ر شانی
کشانه‌وه ناو رانی...

پلکه به‌ندبیژ به‌ندی ده‌گۆت و ئیمه‌ش به‌ده‌وری ئاگردا ده‌سووپاينه‌وه، به
پنی ئاوازه‌ی وی پیمان له‌زه‌وی و شانمان له‌شانی ئیکدی ده‌خشانده،
که‌ویاریش سالانی زوو، له‌وه‌سرووته‌ی ئاگر له‌ته‌نیشته‌من بوو:

هه‌موو هه‌ستن لیکه‌وه
ئاگر پیکه‌ن پیکه‌وه
ئاگر وا نیره‌نیره (نیله‌نیل)
لۆ ژنان و لۆ میره
هه‌ستن هه‌ستن، مه‌وه‌ستن
ره‌شبه‌ره‌کی ببه‌ستن
ئاگرمان زه‌رد و سۆره
لۆ کوپژگه‌ و کیژوره
خړو خړ به‌ژینن
ده‌ست له‌ئاگر وه‌رینن
ئاگر گه‌یشته‌ئاسمانی
دوژمن که‌ته‌لنگدانی

پلکه به ندبیژ کاتی گهرم داده هات، ئه وهی ده یگوت، نه یده گۆته وه:

سبهی له گهل گزنگی

هه موو به جلك و بهرگی

له ناو لۆری به پێوه

به دانیشتن، به پێوه

ریز ریز و تۆره تۆره

ده چین لق لای به سترپه

زیرهك به دهنگ و سۆزی

چیژن دهكات پیروزی

حه یف، هزره بهرباده و له بهندهكانی پلکه به ندبیژ هه هیندهم له یاده،
هه وکه ئه و چارینه شم بیرکهرته وه:

ئاگر هاته سه ر جاده

هه یته، هه یته، خۆت لاده

ئه وهی ئاوی پێداکا

به بابه وه گه واده

ئه و بهنده هه ینی پتر له گهل جادهی پر ترومیئل و جادهی شیتسته تری
ده هاته وه، چوونکی لای مه ترومیئلی پێدا نه ده هات. بیرمندی له سه یداوه له
نیوان هه ردوو جاده، نه ورۆز هه بووه، گردی کۆنه تایه هه لده درایه وه،
بلیسهی ئاگر دوو دارتیل به رزبۆته وه، ئیمهش جاروبار ده چووینه دیاری،
له پر ترومیئلی هه یته به قووپه قووپ ده هات، ده که وتنه گه ف و هه ره شه،
ته قه شیان به ئاسمانیدا ده هاویشت، به لام منداڵ نه که هه ر پهرتیهان لینه کرد،
له په نایه که وه تایه کی ئاگرگرتوویان بۆیان غلۆر ده کرده وه، به بهر بهر دیان
ده دان، هه یته ناچار هه لده هاتن، ئاگر ده هاته سه ر جاده، منداڵان پێکه وه:

ئه وهی ئاوی پێداکا، به بابه وه گه واده.

ئه و شه وه ری ده گیرا، هه ر سه یداوه نا له زۆر گه ره ک ئاگری نه ورۆز تا
درهنگانی شه و ریوبانی داده خست و له زیره کیشه وه (نه ورۆز بوو ئاگریکی
وه های خسته جه رگه وه...) ده هات و شار به تاسه وه گوئی بۆ هه لده خست.

لهوان سالان ئېمەمانان له رۆژى نەورۆزى دەچووینە دلۆپە، لەویش بە دیار گول و کچەو، بە دیار ئەو ھەموو رەنگەو، لە ناو ئەو ھەموو بەزم و رەزم و قاقا و حریتەو، نەورۆزەکەى زیرەک دەھات و ھەمووانى دەخستە گپى جێژنەو، ئەو نەورۆزەى چەند رۆژى بەر لە ھاتنى نەورۆز، نەورۆزى دەھیتا.

ھەینى وابوو، ھېشتا رەشەمى شەش ھەفت رۆژى ماپوو بارگە تێکنى و لە جى وى خاکەليوہ لىو بکاتەو، بە جێژنى نەورۆزى شادمان بکاتەو، لە شار و دەشت و دەر لە ھەموو جێو، نەورۆز لە دەنگى زیرەکەو ھەبشتبوو، لە دلى ھەمووان بارگەى خستبوو، لە گشت لاوہ دەھات:

لە مالان و سەرە کۆلان، لە بازار و چاخانە و دەلالخانە و مەيخانە، لە ناو ترومبیل و سەر ماتۆر و پاسکل و سەر عارەبانە...

عەمۆ جەلیل، ئەو کورەى شەو و رۆژ لە کۆلانى دەلالخانە دەسوورایەوہ و لە کاتى خەوتنیش دەنگرەکەى بە بن گوێیەوہ بوو، دەنگى جزیرى یان سیساوہی لێوہ بەرز دەبۆو، لەو ھەفتەى وازى لەو دوو سترانیژە دەھیتا و نەورۆزەکەى زیرەکى دەخستە سەرى، دەگێرپنەوہ لە ئىوارەيەکى نەورۆزى، بەرۆکى مەلای مزگەفتى مەلا رەشکەى گرتبوو:

مامۆستا، ئەوێو لە دواى بانگدانى نەورۆزى بخە سەرى.

ئیدی ئەو ھەفتەى ھەفتەى ھەسەن زیرەک بوو.

بمێن لە جێژن و خوشى، من درەنگمە، گیانکیشان نزیکە!

به رهو گیانکیشان

نه ده توانم بخوینم، نه ده توانم بهخووم، شهوینکی به سامه، هه ولده دم به کتیبی دهره کی ترسه که له دلم دهرکه م، دهستم کتیب ناگری، ئیدی بی دهورکردنه وه، بی خه و رۆژم کرده وه، باشه بۆچی هینده دهرسم، دهلیتی گیانکیشانم له پیشه.

سبهی زوو هیشتا زوری مابوو بۆ چوونه ژوری، من گه یستمه سهر دهرگا، رهنکه ئه وهش ههر له ترسه که وه هاتبوو بیت، ویستبیتم زوو بگه مه ناو ترسه که و له ترسی چاوه روانی نه میتمه وه.

ری دوور بوو، له و سهری شار، له و بهری سایلۆ، به پایسکل چووم، له رییی دوو سی جار هیندهی نه مابوو ترومبیل پانمبکاته وه، ئه من هزر و خه یالم ههر له لای هۆلی گیانکیشان بوو، له ساتی چوونه ژوری به بی درۆ و زیده گویی، ههستمکرد به رهو جیی گیانکیشان رامده کیشن، له بهرخۆمه وه دهمگۆ:

مندال له خۆرا ئه و ناوه یان لی نه ناوه!

ئه ها ئه و کاتانهی له رۆژی تاقیکردنه وه، مندال به یهک دهنگ:

ئیمتیحانه، گیان کیشانه

زیر و هۆپی ته مبه لانه

ئه من ههیننی لئی نه ده ترسام، به بیرمنایه هینده له تاقیکردنه وه ترسام که ههژی گۆتن بی، جیی ئه وه بی له چپوهی ترس جیی ببیته وه، که چی ئه و پۆ دواي ئه و هه موو مانگ و ساله، دواي دوازه سالی پراوپر له تاقیکردنه وه، ئه وه تا له بهری ده له رزم، تۆ بلیی له بهر ئه وه بی که ئایندهی خویندنی پتوه بهنده؟

هه رچی بی، تا پرسیار هاته پیتشم و خویندمه وه و دهستم دایه پینووسی،

چۆكم دهله رزى، به دوو دهستان گرتبووم، بۆم رانه ده وهستا، له ويوه تا ئيره
نايه ته وه بىرم هه رگيز وه ها ترسابم، ترسى بوو ها ت و روى و سه رى
نه دايه وه.

ترس هه ر هينده بوو تا چوومه ناو وه لامدانه وه، نه ما، ئه و چهند رۆژه ي
تاقى كرده وه بى ترس، به لام به ناخوشى رويشتن. ئاخى رادىوى سه رى ئاگرى
له زارى ده بارى، براكان هيشتا هه ر وا به ناو يه كتر وه ربوونه و ده ست له
يه كتر ناپاريزن.

ئىستا هاوينى سالى هه شتاو سىيه، چاوه پى وه رگرتنه وه ي ئه نجامين، من
خولى دووه مىشم له پيشه، ئىنگليزيم هيشتوته وه، تا ده گمه هه ينى و له ويوه
بزانم ناوم له چ زانكو و به شى دهرده چى، شتى له و وه رزه ناخوشه به بىر
خۆم ده هينمه وه و ده يگيرمه وه.

وهرزئ له خه مه وه

۱

ئهو وهرزه له چه ند سهره وه ههر خه م بوو، بۆ من وهرزئ وه رينئ ئوميد و خؤشئ بوو، وهرزئ دابړان و دووركه وتنه وه، وهرزئ مالاوايي و به يهك نه گه يشتنه وه، وهرزئ كوشتن و بړين و بيسه روشوينكردنئ به كؤمهل بوو، وهرزئ بوو خؤزئ له خؤزیداران نه ده هاته ياده وهرئ من و له سهره كؤلانئكي كؤلان كؤلانئ من خؤئ پيشاننه ديه وه، ههر له بهر هه ندئ هيند تيژ پيندا تيده پهرم، كه م كه س بمبينئ، كه م، زور كه مئ ده گيرمه وه، ته نها سهره تانكئ ده گهل هه ندئ سهربردان ده كه م:

كه ويار ئهو كچه ئ تا ئيره له سهد سهره كؤلان پتر هاتوته ناو گيرانه وه، ئهو كچه ئ مندا ليم بئ وئ وهك ئه وه يه نه بوو بئ، ئهو كچه ئ هينده شيرينيئ كه ئيستا له مندا ليمه وه تامئ ده كه م زؤرئ له وه وه يه، ئهو كچه ئ ئه گهر ئه وه نه با، دوور نه بوو گيرانه وهئ كؤلان كؤلانئش نه با، ئهو كچه ئ تا ئيستا ش، ئيستا ئ گيرانه وهئ ئه وه، هئ كؤلان كؤلان، ناويزم بيليم ناوه كه ئ، ههر به كه ويار ناوئ ده هينم، له گيرانه وه هينده به كه ويار ناوم هئنا، زور جار ليم تيكد هچئ و له بهر خؤمه وه ده ليم:

ئهرئ به راست، كچه كه ئ گه ركه، كچه كه ئ بن دارخورما و دارتيلئ ياد، كچه كه ئ ناو خه ون و خه يال، ناوئ خؤئ كه ويار نه بوو؟!

ئئ، له و وهرزه ئ ئه وئ ساللئ، ده بينم كه ويار زگئ له بهر ده مي هتئ، خودايه، چيه ئه وه به لايه! به را بي و تئگه يشتم خه ياله، خه يالئ مندا لئ، ئاخړ بيرمه كه وته وه زور جار ئه وه به پهرؤ زگئ بۆ خؤئ چنده كرد و ده چوو ه پيش زئئ دوو گيان و لاسايئ رؤيشتن و دانيشتنئ ده كرده وه، ئه من ههر و تئگه يشتم مندا له كه ئ جارانه و پارچه په رؤئ لوولدا وه و خستوتيه بن

کراسه که یه وه، ئاخړ تا هه ینیش که و یار راسته دوو شوی کړدبوو، به لām
هر منداله که ی ناو خه یالی مندالی من بوو، هر کچه که ی سرده می
ساپساپانئ و....

له خۆم سر به هه شئ، له خۆم خه یال خۆشئ، زگی که و یار په رڼ
دهرنه چوو، هفته وهرنه سووړاوه، بیستم مندالی بووه، ئیدی من ئومیدېر
بووم، نا ئومیدانه له بهر خۆمه وه گۆرانیه که م ده گوته وه، ئه وه ی ده لی:

دایکی هفت کوړ بی، هر به ته ماتم...
من گالته م بهو ته مایه ی ناو گۆرانیه که ده هات، به لām نازانم بۆ
ده مگوته وه.

تا ئه و رۆژه و گه یشتنی ئه و هه والّه من هر به ته مای که و یار بووم،
بۆین چاوم چ کچی دی نه ده دی، به خه یالیش نه مده توانی هیچ کچیکم
خۆشبوئ، پتوهندی له گه ل چ کچی ببهستم.

۲

له و سهره بهنده، له و وهرزه ی که و یار بووه دایک، دلم چووه کچی، له میژ
نه بوو مالیان هاتبووه ئه و سهری کولانی، ری قوتا بخانه ی پیش مالی مه
بوو. ئه و کچه زۆر شهرمن له منیش شهرمنتر بوو، سهری بلند نه ده کړد، تا
بلتی شیرن و میهره بان دیار بوو، دوو چاوی رهشی قله تریی، برژانگ
دریژی ره ژگولی، ناویکی ناسکی هه بوو، به لām له جوانی برژانگیه وه من لای
خۆمه وه ناوم نابوو ره ژگول.

زۆر جار له بن چاوانه وه ته ماشامده کړد، له هه لیک ئاماژه یه کی
خۆشه ویستیم بوی کړد، خوی له گوره نه برد، وهک ئه وه ی له گه ل ئه ویشم
نه بن، له دلی خۆ گۆتم:

رهنگی بیگرئ، جاری یه که م هر وا ده بی.

دواي چهند رۆژی هه مان ئاماژه م بوی کړده وه، وهی خوايه ئه وه چ بوو،
ئو کچه رووته نک و نرم و نیانه بۆ وا هه لچوو، به هر سهرئ
لیکییده یه وه، له و نه ده هات، وه های وه لām دامه وه، تۆبه یه ک بکه م، له گه ل

له دلى خو ده مگو:

باشه ئه و كچه هه ينى بۆ وا له گه لم له به رد ره قتر بوو، ئىستاش مينا
ئاوه.

ده پوښتتين، چاومان له و شوينه ده گنډا كه به دوايدا ده گه پراين، ده ستيم
توند ده گوشى و به ين نابيه نى تيجاويكم دها روخسارى، ليوى ده تگوت
ده ندووكى كه ون، چاوم ده گنډا، په نايى، جيهه كى نه ديو بينمه وه تا ماچيكى
لتيكه م...

ده ست له ناو ده ست به ره و باخى گلکه ند شو پوښينه وه، پرسيم:
تو بيرتديته وه من چو ن گنچه لم پيترکرد؟
گوته:

ئا، زور به ناشيرينى من زور ليت تووړه بووم.
ده مويست بوى روونبکه مه وه، به و شيوه نه بووه كه ئه و تتيگه يشتووه،
لنوم بۆ ليوى برد، نه گه يشت...
وه ناگا هاتم، واى له و خه ونه! به نيازى ته واوکردنى خه ونه كه خه وتمه وه،
به لام كچه نه هاته وه.}

۳

ئه و هاوینه، دهستم چ کارىكى نه ده گرت، چهند روژى چوومه كارى
داربه ستى، بايى هيندهم په يداكرد، شتى بدهمه مالى و به ركى خو شم گهرم
بكه م و ناوه ناو كتيبيكى پيكرم و پتي بچه سينه ما و له چاخانان چايه كى
بخو مه وه، ناوه ناوه ده چوومه گلکه ند و له بن داره كهى خو م، نه ختى
ئينگليزيم ده ورده كرده وه، شتى له كتيبي، گوڤارى، روژنامه يه كم ده خوښنده وه،
جاروباريش باسى شه پ و براكوژى ده هاته گوږى.

چ وهرزى، چ سالى هيندهى ئه و وهرزه هه ستم به ته نيابى و بن دوستى
و هاوپرتى نه كرده وه، فازيل، براده رى منداليم براده رى گيانيم، به چيا
كه وتبوو، بن سهر و سوراخ، نه مده زانى كه وتوته كوئى، له كوئى سه نگرى له
براكانى گرتووه، له ترسى گولله ي براكان خوى له په ناي چ به رد يك

شاردۆتهوه، دلم زۆر پتوهی بوو، خهونی ناخۆشم پتوهی دهدی. هاورپیهکی دیم تهویش له چیاوه و له شهپی براکانه، ئهوه کورهم زۆر خۆشدهویست، ئهوه کورپیه که له دواي سهردانهکهی بترکۆتی، جیهیکی وای له دلی من گرت، کهس جیتی وی نهگرتوه، ئهوه کورپیه بهر له چیا کهوتن، ناوی له خۆی نابوو شالوو، له دهمی مالاوایی به پیکهنین و زمانگرتنهوه گوتی:

ئهگهر نهگهرامهوه، جاروبار یادم بکه. وا له ئیستاهه له گلکهندج یادی دهکهم و جاروبار دهیهتیمه ناو قسانهوه، له دلهوه نزای بۆ دهکهم له گوللهی برا و نهیار به دوور بێ. خهونی ناخۆش بهویشهوه دهبینم.

ئهوه وهرزه ههوال ههوال ناخۆشییه، کهس له زاری کهسهوه ههوالیکێ خوش ناییستی، له چیاکان برا برا له خوین دهگهوزینی و ههوالی خوین بهرهو شار ریچکه دهبهستی. پیاوه دهنگرهکهی ناو رادیوی سهریش ههمیشه زاری شهپی دهگهپێ، جاری پهریزپاکێ و کوشتوبری براکان دهدا، ههینێ ئهگهر ئهوه پیاوه دهستکهوتبا، دوور نهبوو منیش ببههراکوژ و قورقوشم له قورگی کردبا. ههر ئهوه نهبوو وابێ، ههر رادیویهکی سهریت دهکردهوه، خۆینی برای رهوا دهکرد.

لهو لایهشهوه له بهرهی شهپی قادسیهوه، روژانه تهرم دههاتهوه، شار یهکپارچه پرسهیه، کهم ژن دهبینی رهشی نهپۆشیبی، کێ ههیه تالوو و زوخواوی رهشی شهپی نهپۆشیبی. له ههموو لاش راوه پیاوه، ئهوهی چۆته تهمنیشهوه و کهلکی سهربازیشی نهماوه، دهپیت بهرگی (سوپای میلی) له بهربکات، پینستر ئهوه شته نهبوو، کهس ئهوه ناوهی نهبیستبوو، ئهوهی تا ئیستا شهپ نایگریتهوه، پیری پهککهوته و قوتابییه، کێ دهلی ئهوهش ههتا سهره!

ئهوه وهرزه ئاوهییه، دلت به چی خۆش بێ! بهلام ئیدی ژیانه، ناچاری بههانهیهکی بۆ ببینیوه، دهبن کهشیکێ وای چیکهێ، خۆت رادهستی دهڕی ژیان نهکێ. من به کهم کهم کارکردن و نهخت نهخته خۆیندنهوه و ناوه

ناوه چوونه سینه‌ما خۆم خه‌ریککرد و گه‌یاندمه‌ده‌می خولی دووهم، له‌
وانه‌ی ئینگلیزیش رزگارمبوو، ترسی وه‌رگرتنم نه‌ما، نمره‌ی کۆلیژی ده‌هینم،
ئویش له‌ سایه‌ی بیرکاریه‌وه، ئاخ‌ه‌له‌م نه‌یه‌ و سه‌دی خۆم مسۆگه‌ره، تا
ناو ده‌رده‌چی، بزانی چۆن ده‌بیت، هه‌ر هه‌والی ناخۆش نیت.
ئه‌وه‌ هه‌واله‌ی لێی ده‌ترسام گه‌یشت.

تهرمی سێ چوار پێشمه‌رگه‌ وا له‌ مزگه‌وته‌که‌ی به‌حرکه‌...
ده‌بی ناسیار نه‌بن؟ هه‌ر ناسیار!

یه‌کیان ئه‌و کۆپه‌یه‌ که‌ له‌ کیفاحه‌وه‌ بووه‌ شالاو و چه‌کی کرده‌ شانی و
به‌ چیا که‌وت، ئه‌و کۆپه‌ی هه‌نده‌ له‌ به‌ر دڵان، هه‌نده‌ بزۆز بوو، ناخه‌ریته‌ ناو
رستانه‌وه‌، رسته‌ی من له‌ باسی وی وینه‌ی وی زمان ده‌گرێ و ئه‌وه‌ی
ده‌یخوازی، بۆی ناگوتی.

له‌ به‌ری به‌رانه‌تسی، ئه‌و دی‌وه‌ی داری شه‌ه‌کرانی، ئه‌و دازه‌ی له‌
ئه‌فسانه‌یه‌کی ناسکدا خۆی به‌ری خوینه‌، هه‌وکه‌ له‌ دووره‌وه‌ دیدقانه‌ به‌ سه‌ر
شه‌ری خۆیناوی براکانه‌وه‌، له‌و ئاقاره‌ ده‌سته‌یی پێشمه‌رگه‌، شالاویشیان
ده‌گه‌له‌، نیازیان ها‌ته‌ ناو شاره‌، ده‌سته‌یی پێشمه‌رگه‌ی به‌ وان نه‌یار، رێیان
لێده‌گرن، ده‌که‌ونه‌ شه‌ریکه‌وه‌ تیری تیناچی، شه‌ر درێژه‌ ده‌کێشی، براکان
خوین به‌رچاویانی گرتووه‌، تینووی خوین، تا خوین نه‌پژێ، تا له‌ خوین
نه‌گه‌وزێن، سه‌نگه‌ر چۆل ناکه‌ن، ده‌سته‌ی شالاو ده‌ور ده‌درین، ده‌زانن
تیکه‌وتن، ده‌زانن تیده‌چن، به‌لام ده‌ست ناده‌ن و تا دوا فیشه‌ک ده‌جه‌نگن،
ئه‌وه‌بوو شالاو و سێ چواری له‌ خوین ده‌گه‌وزن.

حوکه‌مه‌ت که‌ به‌ دیار شه‌ری براکانه‌وه‌ بزه‌ی سمیلی دیتی و له‌ خوای
ده‌وێ تا یه‌کتر ده‌برنه‌وه‌، بنی نه‌یه‌ت و هه‌ر ئێره‌ نا، هه‌موو جێ بگریته‌وه‌،
ئه‌وه‌ی خۆی پێنساکی، ئه‌وان بۆی بکه‌ن، دواي به‌رانه‌وه‌ی ته‌قه‌، ته‌رم
ده‌کێشیته‌وه‌، ئه‌وه‌تا ته‌رمی چه‌ند کۆمۆنیستی له‌ مزگه‌فتی فێدرارون، یه‌کیان
هاوڕێکه‌ی منه‌، شالاو.

هه‌ر چۆنی بوو، که‌سوکار وه‌ریانده‌گرنه‌وه‌، شالاو ده‌به‌نه‌وه‌ موورته‌که‌ی
زید، ئه‌و گونده‌ی به‌ کۆپ و کچه‌ ئازاکانی خۆیه‌وه‌ ده‌نازی، له‌ شاریش، به‌

دزیه‌وه، دوور له چاوی به‌عس له مالیکې لاچاپ سووکه پرسه‌یه‌کیان بؤ
دانا، من به ترس و له‌رزوه تانزیک پرسه‌که‌ی چووم، ترومبیلکی جاشان
گه‌یشته سهرم، وهک بلتی بزاند ده‌چمه پرسه‌ی کومونیسټیک، پیس تیتان
خوپیم، ورته‌م لیوه‌هاتبلا ده‌یانکوتام، پیم گورپی و گه‌رامه‌وه، جاش
نه‌یان‌ه‌یشت له پرسه‌ی هاوړی جوانه‌مه‌رگه‌که‌م تاوی دانیشم.

شالو چوو، بووه خه‌ونی شه‌وان، به‌لام وینه‌که‌ی ما، له ناو هاوړیانې
ده‌ستاوده‌ستی ده‌کرد، له ناماده‌یې پیشه‌سازۍ که خوی قوتابی نه‌وئ بوو،
وینه‌که‌ی وا به دار و دیواره‌وه. کوپیک له‌وانه‌ی ده‌ستی له ه‌لواسین و
مانه‌وه‌ی وینه‌ی شالو ه‌بووه، دره‌نگ، زور دره‌نگ پیکه‌وتم، عومهری
کورپی خدر کاکیل بووه، نه‌و خدره له شه‌ری ه‌ندرینه‌وه، سال سال، شه‌ر
شه‌ر، به قاره‌مانیتیدا ه‌اتبوو، مزلگه‌کانی سهری سیرین و کوسپی سپی و
زوریدی دیدقان به سهر نه‌به‌ردیه‌کانیه‌وه، نه‌و قاره‌مانه‌ش له گولانی ه‌مان
سال له شه‌ری گهرمی براکان بووه گولاله‌یه‌کی خونین، له شپوه‌ی تابلو به
سهر به‌ردیکی بولتی به‌روکی قه‌نديله‌وه.

شالو که بؤ شه‌ری به‌عس رووی کردبووه چیا، ه‌ریش وابوو له‌ویوه بؤ
خویندن بگاته رووسیا، به ده‌ستی براکان چوو، چ خه‌میکې گه‌وره‌یه، چ به
سوینیه نه‌و مه‌رگه، مه‌رگ به ده‌ست برا، چیم له‌ده‌ستدئ، هی له یادکرده‌وه،
ه‌ر ده‌بی بلیم دوا خه‌مم بیت، به دوایدا نیت، بیرمدئ دواي مه‌رگی شالو،
زور بیرم له فازیل ریحانه ده‌کرده‌وه و ده‌مگؤ:

نه‌ویش به ده‌ردی نه‌و نه‌چئ.

دوور بئ، نه‌وه چیه به دلی مندا دئ!

وا دیاره ساله‌که‌ی ه‌ر نه‌هات نا، تووش و شوومیشه، تووش به به‌لا و
نه‌هامه‌تی، سالی ره‌ش‌بگیری و ره‌شه‌کوژی و بی سهروشوینکردنی به
کومهل.

حهزم له کاری دیواری بلۆک نه بوو، نژیک بوو، هر لهو بهری مالی مه، دیار بوو دوو کریکاری نه هاتبوون، وهستا زور نیگه رانیان بوو، دهیگو: هه بئ نه بئ شتیکیان لیتقه و ماوه، هه موو روژی له پیشه من له سهر ئیشن. بلۆکی وهرده گرت و دایده نا و چه کوچیکی دهگه یاندی دهیگوته وه: ئه وانه که هه رتیان دا، سه ریشی له سهر دانین، دهیبه نه سهر، تووشی شتی بوونه.

گاسی چه مه نتوی ده کرد و دهیگوته وه: ئه وشق خهونی زور ناخوشیشم دیت. وهستا تا درهنگیش تیچاویکی هه ر له پئ بوو. ئه و دوو کریکاره ی وهستا و نیگه رانیان بوو، بارزانی بوون، له وانه ی حوکه مه ت به زور له قوشته په ی خوار هه ولیرئ ئاکنجی کردبوون. ئی، بۆ شه وی بوو یان روژی دوایی، هه وال هات، زار له زاری دهگپراهه وه:

بارزانی ته نها مینه یان ماوه، هه رچی نیرینه یه سوار زیل کران، ته نها حوکه مه ت ده زانی به ره و کوئ. راسته، راست نیه؟ ئه و چه ند هه زار بارزانیه بۆ کوئ؟ بۆچی؟ شتی وا ربی تیده چی؟

شار بووه شاری پرس و سه رسورمان. هه واله که راست ده رچوو، بارزانی مندالی وردیله ی لی ده رچی، ده نا نیرینه ی تیدا نه ما، له ده دوا زده سالیه وه تا حه فتا و هه شتا، ئه وه ی کیرمیز بوو، بار کراو به ربی پردیدا باژۆ، بئ سهر و سوراخ مان. لیره وه چیرۆکی ژن و منداله بارزانیان ده ستپیده کات، ئه و چیرۆکه ی مه گه ر قه لات بکاری به ده نگ و ره نگه وه بیگی رپیته وه، ئه ز ئیستا نا، با بگه مه زانکو، هه یئنی هه ندی دیمه نی پیشانده ده مه وه، به ر له زانکو و چاکه شتی له دیرۆک ده ور بگه مه وه.

ئه ز زوو بستی مندال بووم، شه ره فنا مه م خوینده وه، هه ر ده بی زمانه که ی رایکی شایم، وه رنا زه حمه ت بوو له و ته مه نه گچه ئه و کتیبه قه به و ئالۆزه پر

پهراویزه له بهراییه وه تا دیماهی بخوینمه وه، ئا، زمانه که ی توند گرتمی و بهرینه دام، زمانیکی رهوان و پاراو هرچهنده له زور وشه تینه دهگیشتم، بهلام ههستمه کرد شیرن، مالی ههزار ئاوا بئ، شه په فنامه ی شه په فخان ی پی دهور کرده وه، وای کرد بیسته یه که م کتیبی دیرۆکی له دیرۆکی خویندنه وه ی من، دیاره دواتر جاریکی دی بۆی گه رامه وه، له شه په فنامه وه ههزم چوو ه کتیبی دیرۆکی، هه رچیم له باره ی کورده وه دهستکه وتبا، بازمنه ده دا له سه ری. رۆژ هه بووه له سبه یینوه تا دانگی ئیوار ی له باخی کتیبان سه رم به سه ر دیرۆکه وه بووه.

به رم لنگرت، له دیرۆکی میرانی سۆران و بادینان و بۆتان و ئه رده لان و بابان و گاوان و ئه وانه وه پیداهاتم، یه ک یه ک ئاوام ده کردن، بیرمه کورد و کورده ستانه که ی محهمه د ئه مین زه کی زور ماندووی کردم، رینووسیکی کۆن و نارێک، زمانه که ش، شه په فنامه له کوئ ئو له کوئ؟ زور به زهحمهت ته و او مکرد، بهلام زور چیتژم له زمانی شوپشه کانی کورد وه رگرت، ئه وه ی عه لادین سه جادی ده لێم، ئه من هه یینیش له خویندنه وه ی کتیبان ئه گه ر زمانه که رهوان نه با، لێی بیزار ده بووم، هه ر له و سه رو بهنده کتیبیکیشم له باره ی میدیا کانه وه خویندنه وه.

ئه و جا به ری خۆ دئ، له و دیرۆکه چی ده بیانی؟ چیت پی ده لئ؟ بۆنی چی لێدئ؟ وام لیهات خۆزی به که سنی بخوازم که لاپه ره یه کی له و دیرۆکه نه خویندۆ ته وه، که ده بیانی رووت نایی سه ره له بیانی، سه راپا کوشتو کوشتاره، سه ر پرێژه له قاره مانیتی و بویری، بهلام له خۆفرۆشی ناپاکی سه رشاره، دیرۆکیکه نیوه ی پتر برا کوژی، دیرۆکیکه دووباره، هینده دووباره له فیلمیکی سه د جار لێدراوه ده چی.

وه بیرم دئ له ناو دیرۆکی کۆن و نوئ، په پ په ر ده گه رام، له دوا ی قاره مانیکی وا ده گه رام تا بۆ خۆم بیکه مه هیمای به ره نگاری، بیکه مه سوار چاکی ناو خه یال و شیعر و گۆرانی، سه رۆکی بی که منی پیداهه لگوتنی لئ بئ، نه مدیته وه، زور گه رام نه مدیته وه.

تا که کهس که پیی سه رسام بووم و هه میشه له ناو براده ره کانم با سم

دهکرد و پيمدا هه لدهگۆ، سمکۆ بوو، پيموابوو سوارچاکه چه له نگه که ی
دیرۆکی کورده واریه.

ئێ، دیرۆک له وێ، سمکۆ له وێ، وا ده پرۆم به رهو زانکۆ.
به لام بهر له چوونه زانکۆ ئیوارهیه کی ناسکی پایزی ههیه، ئیوارهیه ک که
دنیا م لیوه ی دی، وا چاکه پیشانییده مه وه.

له سینه ماوه بۆدیتنى دنیا

تا ئو ئىواره پايزه‌ی به سەر دیاری ئاسماندا که وتم، من ته‌ن‌ها له گۆفاری رووت و هه‌ندێ گرتە‌ی کورتی سینه‌مایى ژنى رووتم دیتبوو، چه‌ند جارێکیش له خه‌ونى نه‌ختى تامم کردبوو، خه‌ونی یه‌که‌م به‌ژنه‌ جوانه شه‌له‌که‌وه و دوا خه‌ونیش به‌ ئامیزی که‌ویاره‌وه.

له سینه‌ما ده‌گه‌ڕیمه‌وه، رۆژ زه‌رده‌ی ماوه، ده‌رویش برابم له سەر بانگانه، په‌له‌مه‌ بگه‌مه‌ مالی، فیلمه‌که‌ وای خواست چه‌ندی زووه‌ خۆ بگه‌یه‌نمه‌ سه‌رشۆرک، من دواى دیتنى فیلمى وا، خۆم پێپانه‌ده‌گیرا، یه‌ک‌سه‌ر خۆم به‌ ئاوده‌ستى مزگه‌فتیکدا ده‌کرد، به‌لام ئه‌م جاره‌ خۆم گرت و هه‌لمگرت، هه‌ستمکرد ده‌نگیک له‌ په‌نه‌انه‌وه‌ ده‌لى:

له‌و گۆره‌ی مه‌ڕێژه، بۆ منى هه‌لگره‌.

داخوا ئو ده‌نگه‌ کى بى؟ تۆ بلى ئو دنیا به‌ بى که‌ له‌ خه‌ونیش جوان نه‌مدیوه‌!

گرت‌ه‌که‌ی سینه‌ما زۆر دلکیش و که‌مه‌ندکیش، هه‌ردووکیان رووت و قووت، له‌ ئاو و ماینه‌که‌ رووتتر، ماین به‌ سەر لمدانهرم نه‌رم به‌ره‌و که‌نار ده‌ڕۆی، کوپه‌ که‌چى له‌ پێش خۆی سوارکردبوو، وه‌های ده‌گوشى، هینده‌ی نه‌ما‌بوو له‌ ناو ده‌ست و ئامیزیدا بتوێته‌وه‌ و بڕێته‌ ده‌ریاوه‌. که‌چ وه‌ک بلى له‌ کرێنووشدا بى، پرچى خاوى به‌ سەر ملی مايندا ها‌تبوووه‌ خوارى و تیکه‌لى بژ بووبوو، کوپه‌ش خۆی به‌ سەر دادابوو. ماین گه‌یشته‌ ده‌ریا، ئیستا ئاو تا بن زگی ها‌توو، پێى کوپه‌ و که‌چ له‌ ناو ئاوێ ده‌لێ ماسینه‌. ماین بۆ تاوێ له‌ جێى خۆی وه‌ستا، به‌لام هه‌ژانى کوپه‌ و که‌چ ئه‌ویش ده‌هه‌ژێن، زۆرى نه‌برد ماین سه‌رى رووه‌ و که‌نار وه‌رسووړاند. ئیستا که‌چ و کوپه‌ له‌ سەر لم له‌ سەر گازه‌ره‌ی پشت راکشاو، وا دیاره‌ له‌ سەر پشتى ماین سه‌رجێتى

خویان ته واکړدووه.

له سینه مای سیروانی بن قهلاتیوه تا گه یشته ووه گهره ک، له خه یالی
سهرجیتی سهر پشستی ماینه که ی ناو دهریا بووم و کچه که م توند له نامیز
گرتبوو، خو نه گهر ناماژهی ژنه که ی سهرکولانی نه و سهر نه با، من له و
نامیز و خه یال نه دهبوومه ووه.

له و کولانه ژنې هه بوو، له ته مهنی هه یینی نه و کچه ی له (نه میره که م) ی
فواد نه حمه د له جیاتی گولبه هار لیتو ده جوولینې، هر له بهر هه ندیش، هه ندی
گه نچ ناویان له و ژنه شوخه نابوو نه میره که م، خو ی ناویکی ناسکی
کویستانی هه بوو.

له دوو سې که سم بیستبوو، نه و نه میره بېندلی خو ی ناکات و دلی چ
کورې له خو ی ناکات و ده ست به رووی که سه ووه نانې، به لام من باوه ړم
نه ده کړد، ناخر شتی وای پڼوه دیار نه بوو، جگه له و دوو سې که سه ش، که س
به و شپوه باسی نه و ژنه نازداره یان نه ده کړد، هی له هه ندیش من چهند
جاری له بن چاوانه ووه به چاوی خراپ سه یرم کړدووه، به لام نه و وهک
نه ووه ی مندالی لپی پروانې، وا باگوی داومه ته ووه، جاری دواپی نه بې، هیند به
توورپه یی چاری له چاوم بری، له رزم هاتې، پیتشر له چ چاوی توورپه یی وام
نه دیتبوو، له و روزه ووه نه مده ویرا ناوړپیشی لی بده موه.

با دریزه ی نه دهمی و ری له خوم دوور نه خه موه و زوو دنیا ببینم! له
دووره ووه دیتم، نه میره که م له سهر دهرگا راوه ستابوو، نه و کولانه دریز و
به رینه چول و هوله، برق ژوانی لی بیهسته. نزیکه و تمه ووه، نه و یرام له بن
چاوانه ووهش لپی پروانم، دوو سې شهقاو له ناستی وی ره تېروم، به ده نگیکی
ناسک:

کورپه، تو...

داخوا له گه لی منی بې! ترسام، ویستم پی هه لیتیم، ناسکتر و نه رمتر له
جاری پیتشی:
راوهسته.

زخم دا بهر خوم و ناوړمدایه ووه، به ناماژهی چاو و په نجه، تیتگیه یاندم

بچمه خانووه که ی ته نیشتیان، خانووه که تیکدرابوو، له گز چاککردنه وه ی بوون، هیشتا سه ری نه گیرابوو. باشه بۆچی ده منیریته ئه وه که لاوه یه؟ چی لیم ده وئ؟ به په ندیکم نه بات! چاو یکم به ده ورو به ردا گیرا، دلیم نه شکاند، تو بلی فهرمانه که م به جیهینا، ئاخر من ده میکه چاوه یم ئه و ژنه فهرمانیکم پینکات، ئه گهر بلی:

خۆت به ناگر داده.

له گینه بن دللی نه که م. پینه کم له سه ر ده رگای چاوه سه ر نه گیراوه که بوو، ئه ویش به پرتاو خۆی به ژۆریدا کرد، ژۆر ترسام، له خۆوه خۆم بۆ چه قۆیی ئاماده کرد.

ئه وه په ریه ئه وه دیاری ئاسمانه، به کراسیکی ته نکه وه باوه شی پتدا کردبوو، منی زاره تریک چاوه ری بووم چه قو ده ربیننی و له که له که م رابکات، باشه من بۆ میتشکم لای چه قو بوو!

دوای چهند چرکه یی، گهرمی له شولار چه قۆی له بیربردمه وه، نه ترس ما نه شهرم، شیتانه تو بلی گورگانه که وتمه گوشین و مژین و... هه ر کێ له جیی من با، له من که متری به (ئه میره که م) نه ده کرد، له شیوه ی کورپی سه ر ماینه ی ناو سینمه له پشته وه ئامیزم پتدا کرد، ئه وه خۆی وای ویست، نه یویست راکشن، که می خۆی کووړ کرده وه، ماچ و رامووسان و سه رجیی به پتوه، هه مووی دوو ریه دوو خوله کی خایاندیی، کاتی ده نگه مه لا هات، هیشتا نه گه یشتبوومه ترۆپکی چیژ، ئه وه چیژهی له خه ونیش نه مدیتبوو، به خه یالیش وینام نه کردبوو.

ئه میره که م، پرچی خۆی ریکخسته وه و گوتی:

هه ری بده ئه وه ی دیت، له کن که س باسی نه که یت، ده نا لیت خۆش نابم. گوتم:

بی خه م به.

ئه وه له پتیشه وه چووه ده ری، چاو یکی به کۆلندا گیرا، گوتی:

خیرا برۆ، که س له کۆلان نیه.

ئه وه شه وه تا ده می مالنووستنانیش چهند جارێ چوومه وه سه ره کۆلانی

مالی ئەمیرەكەم، نزامدەكرد سەری بێنیتە دەری و سەر لە ئیوارە دووبارە
 بێتەو، نەهات. ئەو شەو تا مەلای سپێدە خەو نەچوو چاوم، موچرەكە
 ئوخزنی ژن بە لە شەمدا دادەهات. ئەو شەو لە من بوو سأل، بنی نەدەهات،
 وەك بێنی خۆر كەوتبیتە ناو زگی دیووە، ئەو خۆرە لە هەقاییەتی دیوێك
 قووتیدا، دواي سالی هینایەو، هەلنەدەهات و هەلنەدەهات. دەمویست رۆژ
 بێتەو و ئەمیرەكەم بێنمەو و تیر لە جوانی بروانم، وینە روخسار و
 لەشولاری لە چاوم بنەخشینم، ئەو لەشولاری هەر من دەزانم چەند ناسك
 و نەرم بوو، چەند پڕ و پڕ گۆ بوو.

سالیکی برد تا تاو كەوت، یەكێی بەرەو ئەوێ، ئەو شوینە دیوێنی سەر
 لە ئیوارێ دنیایەك تێدا دی، ئەوێ خۆشت دەوێ بیبینی. بۆ، وەرە، لە بن
 سیلە خانووان راوێستە، خۆ بدە بن دیوار و دارتیل و سینەری داران، نیە،
 ئەمیرەكەم دیار نیە. نیو پۆ رۆی، ئیوارە داها، نەبوو، ئەو ژنە سەری لە
 دەرگا دەر نەهێنا، لە دای خۆ دەمگۆ:

رەنگی بە شەرمدا كەوتبیت، نەیهوێ بمدین.

دوو رۆژ و دوو شەو، بوومە سەگی پێ سووتا، ئەو ناوێم كوتایەو،
 ئەمیرەكەم نەدی و نەدیتەو، سەری سینەیی بیستم مالیان تێكناو و باریان
 كردوو، بۆ كوێ؟ پێنەكەوتم، روویان لە كوێ كردوو، بارگەیان لە كوێ
 خستوو.

باشە، خۆ ئەو رۆژە نەمدی مالی لەو كۆلانە باربكات!

من تا درەنگیش سویم لەو دەخوارد، ئەمیرەكەمی دواي ئیوارە
 راموسان و سەر جێتیم نەدیتەو، تا بزانم وەك ئەوێ بەر لەو ئیوارە،
 یان...!

لەو سەروەندە زۆر بە تاسەو بووم فازیل ریحانەیی بە چیا كەوتوو
 ببینم، تا پێی بلیتم:

منیش بێوێ درهەمێك بەدم، دنیا دی، دنیاك زۆر جوانتر لەو دنیا
 تۆ لە مووسلێ دیت.

هەینی گۆتەیهك لە سەر زاران بوو:

ھەر كەسنى چ نۆرىنە، چ مېيىنە، تا سەرچىنى نەكات، دىئاي نەدىوھ.
ھەرىم بىردە سەر و كەس لە زارى مەوھ، ئەو ئىوارەيەى نەبىست، ئەو
ئىوارەيەى دىئام دىت.

دواى ئەو ھەموو سالە، لەو چەند دىرە گرەتەيەكى تەمومزاويى ئەو
ئىوارەيەم پىشاندايەو، بە شىوہيەك كەس ئەو كۆلانە نايىنئەو،
كەس(ئەمىرەكەم) ناناىتەو، ئەو ژنەى دواى ئەو ئىوارە بەھەشتيە بارگەيان
تىكنا، نەمزانى بەرەو كۆى لىياننا و لە چ وارى نىشتەو.
لە ھەيىنەو تا ھەوكة، ھەر دەمى ئەو ئىوارە پايزىە رەنگىن و ناسكەم
بىردەكەوئەو، دەپرسم:

ئەو ژنە بۆچى ئەو چاكەى دىئادىتنى! لەگەل كردم؟ تۆ بلىنى زگى
پىمسووتابى! ھەرچى بىن چاكەيەكى كرد، نادىتەو.
دىتەو بىرم، دواتر بە گۆرپىنى ناو و كات و شوپىن، ئەوم بۆ برادەرىكى
ئۆلدار گىرپايەو، بە راستيەكى تىكەل بە گالئە گوتى:
لە سەر ئەوھ لە دۆزەخى بە سى ئاگر دەسووتىت:
ئاگرى زىنا، ئاگرى دواو، ئاگرىكىش لە سەر ئەوھى مەلا بە سەرتا
بانگىداوھ و لە سەرى ھەلنەستاوئىت و دەستت لىنى بەرنەداوھ.
گوتم:

دواوھكە نا، چوونكى پىتەوھ بوو، بەلام لە دواوھ.
چەند سالى دواتر ئەو ژنە لە كىتەبى (بە رىي كۆچبارا) دەبينمەوھ.

بەرەو زانکۆ

ئەو رۆژەى ئەنجامى ئەزموونمان وەرگرتەو، بىرمە گازندەى من تەنھا لە نمرەى بىرکارى بوو، ئاخىر دلنیا بووم بابى سەدى رىکم وەلامداوئەتەو، من لە سەرەتایىەو لە ماتماتىک و بىرکارى ھەر وا ھاتووم، دەمگۆت:

نابى، ئەو نمرە ھى من نى، نمرەى بىرکارى ھەلەى.

بىرمە، نازانم کى بوو پرسى:

ئەو پرتەو بۆلەت لە چى، لە بىرکارى چەندت وەرگرتووە؟
گۆتم:

نەوئەت و ھەشت.

باوھرى نەکرد، لە دەستى وەرگرتم، چاوى زەقبو، گۆتى:

ھەتىم، بە راستى ئەتوو کەرى.

من دەبوو سەد بەتىم، ئىستاش خەفەت لەو دوو نمرەى دەخۆم و دەلیم:

داخوا لە پەلەپەلى لە کوئ ھەلەىەكى دوو نمرەىم کردووە.

ئا، بىرمکەوتەو، سەرتىبى ھاوړىم بە گالتهو گۆتى:

+ دەزانى دوو نمرەکەى تۆيان داوئەتە کى؟

-کى؟

+ کاک عودەى.

- رى تىدەچى! واتە دوو نمرەم عودەى بردى.

+ ئەدى کوو، ئەگەر لە تۆ دوو لەو سى... نمرەيان بۆ کۆنەکردبىتەو،

چۆن يەكەم دەبوو؟

ئەو سالا عودەى كورى سەدام كە باوھرىناكەم لە پۆلى شەشەم كىتبى قوتابخانەى كردبىتەو، يەكەمى عىراق بوو.

دواترىش ھەشت نۆ دە سالى دواتر، لە كوردستانى ھەندى لەوانەى

سەرە گوریسیکی دەسەلاتیان کەوتە دەست، چاویان لە عودە ی کرد، بێ
ئەوێ هیندە ی ئەویش سەر بە سەر کتیبدا داگیرن، بە شەو و روژی
دەگەیشتنە زانکۆ و...

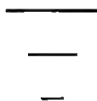
ئێ، ئەوێ لەوێ و لێی گەڕی، کەلکی دارتێوەردانی نیە.
هەوێکە من وا لەڕێم، ناو هاتۆتەوێ و دەلێن بە دیوارەوێ هەلواسراوێ،
هیندە پەلەمە، دیتە سەرم لە پاسکل دابەزم و بە پێیان غار دەم، پێمابوو پێم
لە پاسکل خوشتر دەبەزی، بە دەم رێوێ نزادەکەم:
لەو کۆلیژە ی نزیک مائی خۆمانم لە بەشی کوردی وەرگیرابم.
دیارە یەکەم هەلپێاردە ی من ئەوێتێ، ئەوێشم لە سەری سەرەوێ، لە پێش
هەموو جێیان نووسیوێ.

گەیشتم، دنیا رزاوێتە ئەوێ، لا دیواریکی درێژ بە ناو پێتوێتەوێ، تا
دەگەیتێ و ناوی خۆ دەبینیەوێ، ئەگەر هەبێ، کاتیکی زۆری دەوێ. وا
دەگەڕێم، گوێم لە جۆین و گازەندەوێ، وا دیارە خەلکیکی زۆر ناوی لە چ جێ
نەهاتۆتەوێ، کەسێ دەلی:
هەموو لۆ سەربازی...
کەسێ دەلی:

مەبەستەکە هەر ئەوێتێ، دەنا کە ی بوو، نمرە ی وا لە چ جێتێک
وەرنەگیرێ، ئاخ... پار لە... وەرگیرا.

منیش ترسم لێنیشتم، هەرچەندە نمرە ی من زۆر لەو نمرە یێ ئەو کۆرە
گۆتی، زیاتر بوو، بەلام ترسام هی منیش وەرنەگیرایی.
بگەڕی، بگەڕی، لە ریزە ناوی لە دوورەوێ نیوێ ناسینی ناسیمەوێ، ئاخ
ناوی ئێمە لە خۆمەوێ تا باپیری بابم، چوار نا حەفت ناو، ئۆخەیش هەوێ،
نزام گیرا، ئەو جێتێ دێ ویستی، دەست گەیشتم.
ئەو روژە دێم زۆر خۆش بوو، لە خۆشیا پێم بە زەوێتەوێ نەمابوو،
دەفریم، خەمی وەرزە خەمینەکەم لە دێ نەمابوو. چوومە سەمەرقەند،
سەمەرقەندی خەیاڵ، لەوێو، بە دەم شەهریارەوێ، لە خەیاڵی مەستان ژیاانی
زانکۆم بە دلی خۆم، هیل هیل، کۆلان کۆلان دەکیشا و دەنەخشاندا.

جاری لای ئیوهم خوش، ئەگەر مەرگ نەگات و هەزی گیرانەوه بنی
نەهات، پەیدادەبمەوه. سێ چوار سالیکی دی تەمەن و هەندیکی پێشتریش کە
خۆیان نەدا بە دەستی گیرانەوه، دەگیرمەوه. زۆر سەرە کۆلانی شار و
دەرتی شار دەگیرمەوه.
ئەو کچەش کە بەینی جیی کەویاری گرتەوه! ناوی ئەویشم گۆری و
کردمە ئەلیزا، کۆلان کۆلان بۆ خۆمیان دەگیرمەوه.

Kollan Kollan Gêrranewe

Kerîm Kake

(کۆلان کۆلان گێرانهوه) یادهوه‌رییه، گێرانهوه‌ی دیتن و بیستنه، پێ به پێ به پێ کات پێدا دی، لێ لێره و لهوێ جاروبار گه‌رانهوه و بازدانی تێده‌که‌وه‌ی. به‌راییه‌که‌ی له منداڵمه‌وه، له ته‌مه‌نی چوار پێنج ساڵمه‌وه سه‌رده‌کات، له هه‌ره‌تی لاویم بونی دی. کتیی کۆلان کۆلان گێرانهوه له چوار به‌رگ پێکدی: به‌رگی یه‌که‌م (۱۹۶۸ - ۱۹۷۴) به‌رگی دووهم (۱۹۷۴ - ۱۹۸۰) به‌رگی سێهه‌م (۱۹۸۰ - ۱۹۸۳) ده‌گێرێته‌وه و بۆ ده‌گه‌رێته‌وه. به‌رگی چوارم ته‌گه‌ر مه‌رگ بوار بدات و زنه‌ی گێرانهوه چک نه‌کات، ساڵی (۱۹۸۳ - ۱۹۸۶) ده‌گێرێته‌وه. ئیدی له‌وێه پشت له کۆلان و روو له چیا ده‌که‌م و له‌گه‌ڵ خوێنه‌ری خۆ خۆ هه‌لده‌ده‌ینه ناو (گۆله‌ستیره‌کان کوژانه‌وه) وه.

کۆلان کۆلان گێرانهوه هه‌رچه‌نده به زنجیره‌ی کات وێک گرێدراون، به‌لام خوێنه‌ر له زۆر باب‌ه‌ت و ناوێشان ده‌کاری پێه‌وی زنجیره‌ی کات نه‌کات، دلی چوو هه‌ر به‌رگیکی، با له‌وێه ده‌ست به‌ خوێندنه‌وه‌ی بکات.

کافکاف

هه‌ولێر - پووشپه‌ری ۲۰۲۰

Mem u zin cultural center
memuzin20@gmail

ناوێندی روشنبیری مەم و زین

Mem u zin